

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

یادی مهردان

مندی القر الثقافي

www.iqra.ahamontada.com

به رکی دووهم

شینه شهبندی یہ کافی ہمدورمان
ہمدی له موریدو مہنووبہ دیارہ کانان

مه لاعبد الکریمی مدرس

دایناوه

بۆدابه‌زاندنی جۆره‌ها کتیب: سه‌ردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری عیراق
«دهستهی کورد»

یادی مهردان

به رگی دووهم

شیخه نه قشبه ندی به کانی هه ورامان و
هه ندی له موریدو مه نسووبه دیاره کانیان

مه لاجبند الکریمی مدرس

ئه ندامی کارای کۆری زانیاری عیراق - دهستهی کورد
دایناره

چاپخانهی کۆری زانیاری عیراق

بهغدا - ۱۹۸۲

مدرس، عبدالکریم، ۱۳۸۳ - ۱۳۸۴.

یادی مهردان/عبدالکریمی مدرس. - سنندج انتشارات کردستان، ۱۳۸۵.

ج ۲

ISBN: 964 - 7638 - 90 - 6 (دوره)

ISBN: 964 - 7638 - 88 - 4 (ج ۱)

ISBN: 964 - 7638 - 89 - 2 (ج ۲)

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

مندرجات: ج. ۱. مهولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی. - ج. ۲. شیخه نه‌قشبه‌ندی‌کانی همورامان
هنندی له مورید و منسوویه‌کانیان.

۱. کردان - - سرگذشتنامه. ۲. شعر کردی - - مجموعه‌ها. ۳. نقشبندی، خالد. ۹۱۱۹۳ -
۱۲۴۲ق. - - سرگذشتنامه. الف. عنوان.

۸۸۹

PIR۳۲۵۶۷الف

۲۱

۱۳۸۵

کتابخانه ملی ایران.

۴۶۸۹۳ - ۸۴ م

یادی مهردان

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	یادی مهردان (به‌رگی ۲)
✓ دانراوی (تألیف):	مه‌لا عبدالکریمی مدرس
✓ کهره‌ق چاپ (نوبت چاپ):	یه‌کهم (اول): ۱۳۸۵
✓ زماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):	۳۰۰۰ ده‌وره‌ی دوو به‌رگی (دوره‌ی دو جلدی)
✓ زماره‌ی لاپه‌ره‌و قواره (تعداد صفحه و قطع):	۶۶۸ صفحه‌ی وزیر (دو جلد ۱۲۲۴ صفحه)
✓ بلاو‌کهره‌وه (ناشر):	بلاو‌کردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کردستان)

انتشارات کردستان

سنندج، پاساژ عزتی ۲۲۶۵۳۸۲ ☎

شابک دوره: ۶ - ۹۰ - ۶۴۳۸ - ۹۶۴	ISBN: 964 - 7638 - 90 - 6
شابک ج اول: ۲ - ۸۹ - ۶۴۳۸ - ۹۶۴	ISBN: 964 - 7638 - 89 - 2

نرخه‌ی ده‌وره‌ی دوو به‌رگی: ۱۰۰۰۰ تمهن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين • والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين ، واتباعه باحسان الى يوم الدين •

پاش ټه وهى به يارمه تيبى خوداى ميهره بان يادنامه ي تا قانه ي پوژگار
حه زره تى مه ولانا خاليدى نه قشبه نديم نووسى (۱) ، ټه مه وي باسى يه كه مين
خه ليفه ي ناوداريشى بنووسم كه هه زره تى شيخ عثمان سيرا جوددينى
ته وي ټله ي يه له گه ل باسى هه ندى له كورو كوره زا به شان و شكوكانى و هه ندى
له موريدو مه نسوبه ناوداره كانيان بوئه وهى دل و دهر وونى رو له كانى
نيشتمان به ياديان رووناك بكه مه وه •

ټهم باسهم كردوو به دوو به شه وه ، به شى يه كه مى به ناوونيشانى
(شيخه نه قشبه ندى يه كانى هه ورامان) و به شى دووه ميشى به ناوونيشانى
(هه ندى له موريدو مه نسوبه دياره كانى شيخه نه قشبه ندى يه كانى هه ورامان) •

(۱) ټهم كتيبه به ناوى (يادى مهردان • بهرگى يه كه م • مه ولانا خاليدى
نه قشبه ندى) له سالى ۱۹۷۹دا له چاپخانه ي كورى زانبارى كورد له
بهغدا ، به ۶۵۶ لابه ره له چاپ درا •

بہ شی یہ کہم

شیخہ نہ قشہ ندی یہ کافی ہم ورامان

یاری شیخ عثمان سراجوردین

له دایک بوونی شیخ عثمان و پشتو بڼه چه ی

شیخ عثمان سالی ۱۱۹۵ هـ هجرت له دپی (تہوئلہ) له قہزای
ہہ لہ بجهی ئیستا له دایک بووہ . ئەم ذاته به پیتی دەسنووسیکنی شیخ موخه مہد
به هائووددینی کوری (۲) ، کوری خالد ئاغای کوری عہدوللا ئاغای
کوری سہید موخه مہدی کوری سہید دہرویشی کوری سہید موشریفی
کوری سہید جومعی کوری سہید ظاہر ناویکە .

سہید ظاہیری ناوبراو له سہیدہ کانی (نعیم) و له نەوہی حەزرتی
حوسہینی کوری حەزرتی علی بہو له مہلبہندی خوہوہ کہ له دہورپشتی
بہ غدا بووہ ، له ناو سہیدہ کانی چپای حیمیریندا ، پرووی کردووہ تہ
ہہ ورامان و له دپی تہوئلہ دامہ زراوہو نەوہی لی بووہ تہوہ . ئەمانہ لہ
تہوئلہ زۆر بہ قہدرو حورمەت بوون و پاش چہند پشتیک بہ ناوی (ئاغہ) وہ
ناسراون .

دایکی شیخ عثمان ناوی (حەلیمہ) و کچی (فہقہ) تہ بووبہ کرای

(۲) شیخ بہ هائووددین له پشتی نامہ بہک کہ بو شیخ عومەر ضیاووددینی برای
نووسیوہ ، وای نووسیوہ : الی عمر ابن عثمان ابن خالد ابن عبداللہ ابن
السید محمد ابن السید درویش ابن السید مشرف ابن السید جمعة ابن
السید ظاہر .

تەوئەلەیی بە گە بە (فەقئ هەیی بە کر) ناسراووە ئەچیتەووە سەر (فەقئ ئەحمەدی غەزایی بەغدايي) • ئەم فەقئ ئەحمەدەیش هەر بە منالی بەغدايي بەجئ هیشتوووە بۆ خوئندن رووی کردوووە تە کوردستان و لە گەلئ مزگەوتدا خوئندوووە تا سەرەنجام لە تەوئەلە سەقامگیر بووەو ژنی هیناوە • لە بەرئەووی کە پیاویکی زۆر چاكو لەخواترس بووەو گەلئ جار خۆی ون کردوووە پاش ماوێهەك هاتوووە تەووە ، لە تەوئەلە مەشهور بووە بە (فەقئ ئەحمەدی غەزایی) بەو باوەرە کەوا لە (رجال الغیب) هەو لە ماوێهەکانی ون بوونیا بۆ غەزا ئەچئ لە ناو سوپای موسولماناندا •

بۆ پشتگیری ناوونیشانی ئەم فەقئ ئەحمەدە ، سەبید عەبدولصەمەدی تووداری کە یەکیك بووە لە مریدانی شیخ شەهابوودینی کاکۆزە کەریا ، لە کتیبی (نور الانوار) دا کە لە سالی ۱۰۹۹ی هجرەتدا بە فارسی دایناوە ، لە (قاموس الانساب) ی شیخ رەضا موئینوودینی کاکۆزە کەریایی بەووە ئەگێرتەووە ئەلئ : «فەقئ ئەحمەد ناویکی کورتنەبە کە پێیان ئەوت (گرده) و بە عەرەبی قسەیی ئەکرد ، هاتە قوتابخانە کە ی ئیمە • خۆی لە سەبیدەکانی بەغدا ئەدایە قەلەم و ئەبوت لە ئەووی شیخ عەبدولرەئووفی کورپی شیخ نەعمەتوللای و ملیم • ماوێهەك مایەووەو پاشان چوو بۆ تەوئەلەیی هەورامان • پاش ماوێهەك ناوبانگی دەرکرد بە (غەزایی) • ئیتر نازانم ژنی هینا یا نه ؟ » • پاشان ئەلئ : «منیش ئەلئیم بۆم دەرکەوت کە ژنی هیناوەو وەچەیی لئ کەوتوووە تەووەو هەر لەوئیش مردوووە • وه لە سەفەری حیجازما کۆلیمەووە لەووە کە ئاخۆ راستی ئەکرد یا نه ؟ وه زانیم کورپی شیخ موخەممەدی کورپی شیخ عەبدولئەحمەدی کورپی عەبدولواحیدی کورپی مەحموودی کورپی عەبدولصەمەدی کورپی عەلیی کورپی عەبدولرەئووفی کورپی شاھ نەعمەتوللای و ملیی کورپی شیخ زە کەریا کە مالوودینی کاکۆزە کەریایی بە ،

که واته سه ییدی حه سه ئی به» (۳) . من خۆیشم دیومه له پشتی کتیبی کی خوالی خۆش بوو مامۆستا مه لا به هائو ددینی ئیما می خانه قای بیاره به خه تی مامۆستا مه لا به هائو ددین خۆی نه سه بی شیخ عثمان سیراجو ددین نوو سرا بوو هر به مجۆره که له پیشه وه با سمان کردو ، له داوینشیه وه نوو سیوو ی : « کتبت هذا النسب من خط شیخنا عمر ضیاء الدین قدس سره » واته : ئەم نه سه به م له بهر خه تی شیخی خۆمان عومه ر ضیاءو ددین (قدس سره) نوو سیوه ته وه .

وا به پیتی ئەم سه رچا وانه ده ر که وت که شیخ عثمان سیراجو ددین له لاینی باو کیه وه له سه ییده کانی نعیم و له نه وه ی حه زره تی حوسه یین و ، له لاینی دایکیه وه له سه ییده کانی شاذیلی و له نه وه ی حه زره تی حه سه نه ، چونکه شیخه کانی کاکۆزه که ریا له نه وه ی ئەبولحه سه ئی شاذیلین . ئەوهش بزانی که نه شیخ عثمان خۆی و نه کۆره کانی له ناو خه لکدا باسی سه ییده تی خۆیانان نه کردو وه هر به ته سه و و فو ته ر یقه ته وه خه ر ی ک بوون .

خویندنی شیخ عثمان سیراجو ددین

ئەم ذاته به پیتی داب و نه ریتی سه رده می خۆی هر له منالی به وه ، پاش فام کرد نه وه ، زاوه ته بهر خویندن و قورئانی پیرۆزی ته وا و کردو وه و چه ند ورده کتیبی کی خویندو وه و ئەنجا بووه به فه قی و هه ئدی کتیبی نه حوو سه رفو شه رعی خویندو وه بو خویندن زیاد له دبی ته و یله ، که له و ئی زاوه ته بهر خویندن ، چوو ته بیاره و خه ر یانی و خورمالیش .

(۳) چمکی میژووی هه ورامان و مه ر یوان ، چه ند لا په ره یه که له کتیبی (نور الانوار)ی سه یید عه بدولصه مه دی تووداری ، موحه مه دی مه لا که ریم وه ری گیرا وه ته سه ر کوردی ، به غدا ، ۱۹۷۰ ، ل ۳۱ . ئەسکه فارسی به که ی ئەم کتیبهش له کتیبخانه که مانا هه یه .

له فەقیه تیدا زۆریش به خواپەرستی بهوه خەریک بووه و نوێژی سوننهت و شه نوێژی ههیشه کردووه و هەر له منالی بهوه سیمای صالحانی گرتووه . ئاره زووی له سوڤی بهتی و سولووک بووه له سههر ئەم ئاره زووه له دهوور بهری ته مه نی بیست و پینج سالی دا چوو به غندا و له مه دره سه ی مزگه وتی هه زره تی غه وئ (شیخ عه بدولقادی گه یلانی) دامه زراوه ، ده رزی عیلم و شه رع ی خویندوووه و خه ریکی ذیکرو فیکرو خواپه رستی یش بووه ، تا پاشان هه ر له به غندا به خزمه تی مه ولانا خالی دی نه قشبه ندی گه یشتوووه و ته ریه تی له سه ر ده ستیدا وه رگرتوووه . له و کاته دا ، له رووی فەقیه تی به وه ، له پله ی خویندنی (سیوطی) و (فتاری) دا بووه .

له خوالی خو شبوو شیخ عه لاهوددینی عثمانیم بیستوووه ئە یفه رموو : خویندنی باپیرم له ماده ی سیوطی تی نه په ریوه . هه روا لیتم بیستوووه ئە یفه رموو : دانه یه ک کتیبی (فرائض) م دیوه به خه تی باپیرم نووسرا بووه . له جه نابی سه یید طاهیری هاشمی کوری سه یید قه یده ری سه یید و دده وله ی خه لکی ده وله تاوا یشم بیستوووه که شیخ عثمان له و کاته دا که له مه دره سه ی هه زره تی غه وئ خویندوو یه تی شه رحی له (رسالة الشاه صديق الہراتی فی شرح الکلام القدسی) کردوووه که هه زره تی غه وئ دایناوووه ، ئەو شه رحه که به ده ستوو سی شیخ عثمان خو یه تی ، له کتیبخانه که ی ئەو دایه و شیخ عثمان له داوینی ئەو شه رحه وه نووسیویه : « کتبه عثمان بن خالد الطویلی الاصل فی مدرسه الشیخ عبدالقادر الگیلانی قدس الله سره العزیز فی سنة الف و مئین و ست و عشرین من الهجرة فی رجب سنة ۱۲۲۶ » . من خویشم نوسخه یه ک ریسه ی وه ضعو ئیستیعاره ی ده ستوووسی شیخ عثمانم دیوه لای شیخ توفیقی کوری شیخ عه بدولرحمانی خه لکی (پشته ی) ناوچه ی (تاوه گوژی) له قه زای هه له بجه ، به لام له بیرم نه ماوه له چ سالی کدا نووسیویه ته وه .

شیخ عثمان سیراجوددین که له مه دره سهی حه زره تی غه و ث فه قی بووه ، دوو هاوړپې بووه که نه وائیش هر له وې خوئندوو یانه ، په کیکیان مه لا . محمد ناوکی خه لکی دپی (کوله ساره) له ناوچه ی (بیکه واری سر به شارستانی سنه و ، نه ویشیان فه قی به کی شیعه که خو ی به سوئی پیشان داووه پیران وتوه (فاضلی خه لخالۍ) . مه لا محمد له نه نجاما بووه به خه لیفه ی مه لانا خالیدو دهستی کردووه به ئیرشاد . فاضلی خه لخالۍ ش له م باره وه شتیکی دهسگیر بووه و پاشان گه راووه ته وه بو ئیران و له تاران نیسته چی بووه .

بو ته ئکیدۍ هم قسه یه حاجی موحه ممهدی سمیرانی^(۴) خه لیفه ی شیخ موحه ممهد به هائوددینی کوری شیخ عثمان له کتیبی (بارقات)^(۵) دا نووسیویه : له جه نابی سه یید موحی ددینی که لجنیم بیست فه رمووی جاریکیان له گه ل خیزانی ره ضاقولی خانی نه رده لان له سنه وه چووم بو تاران ، چه ند روژی له تاران ماینه وه ، له و ماو یه دا خیزانی ره ضاقولی خان سه ری له زانایه کی گه وره دا که ناوی فاضلی خه لخالۍ بوو . له کاتی سه رده انه که دا فاضلی خه لخالۍ پرسی : له ولاتی ئیسوه کی به خواناسی

(۴) سمیران : دپی به که له نزیکۍ سته .

(۵) بارقات : کتیبیکه به فارسی حاجی موحه ممهدی جافی سمیرانی کوری روسته م به گی میراخوړباشی دایناوه که په کیک بووه له موریدانی شیخ عثمان سیراجوددین و خه لیفه ی شیخ موحه ممهد به هائوددینی کوری بووه له دپی سمیرانی نزیکۍ سنه دانیشتووه . هم کتیبه سه رانه سری باسی که راماتی شیخ عثمان سیراجوددین و شیخ موحه ممهد به هائوددینی کوریه تی . له سه ر نه رکی حاجی مه محمود چه له بی له نه وه ی عه بدولقادر ده بیباغی هه ولتری له چاپخانه ی نه حاجی به غدا له چاپدراوه له گه ل کتیبی (نظم المحاسن فی حسن شمائل حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم) که شیعه به فارسی و هر نه و دایناوه . هم دوو کتیبه پیکه وه ۷۹ لاپه ریه یان گرتووه ته وه و سالی له چاپدانیان له سه ر نه نووسراوه .

به ناووبانگه ؟ وه لامیان دایه وه له کوردستان پیاویکی گه وره ههیه مه شهووره به شیخ عثمان سیراجو ددین و بۆیان باس کرد . جا فاضلی خه لخالئی وتی : وا دیتته بیرم که من هاوړپئی ئه و ذاته بووم له مزگهوتی شیخ عه بدولقادری گه یلانی له به غداو له یهك حوجره دا له گه ل ئه وو مه لا ئه حمه دی کۆله سارهیی پیکه وه ئه مانخویندو هه ر له و سه رده مه دا نیشانه ی پیروزی به ناوچاویه وه دیار بوو و ئیمه ییش به پیاویکی خاوه ن هیممه تمان ئه هاته پیش چاو .

ته ر یقه ت وه ر گرتنی شیخ عثمان له سه ر ده ستی مه ولانا خالیدا له به غدا

شیخ عثمان سیراجو ددین خۆی گپراویه ته وه فه رموو یه تی که مه ولانا ته شریفی هاته به غداو له ته کیه ی هه زه رته ی غه وئ جیگیر بوو ، چوومه خزمه تی و دهستم ماچ کردو به خه یز هاتنم لی کرد . ئه ویش ناسیمیه وه ، چونکه پیشتەر که له خورمال و بیاره ئه مخویند به خزمه تی گه یشتبووم و ، ئه ویش له کاتی لاویدا چه ند جار ی هاتبوو بو ته و ئله . ئیتر گه لی جار له ته کیه ئه چوومه خزمه تی و به چاوپیکه وتنی دلشاد ئه بووم ، ئه ویش زۆر دلخۆشیی منی ئه دایه وه به میهره بان یه وه ته ماشای ئه کردم .

پاش چه ند روژیک جار یکی تر چوومه وه لای و نیازی دلی خۆم هه رز کردو تکام لی کرد که ئادابی ته ر یقه تم فیربکا . ئه ویش به لوتفه وه تکاکه ی قوبوول کردم و ئادابی ته ر یقه تی نه قشبه ندیی فیر کردم و نیشانی دام چۆن ویردو ذیکری خۆم به جی یینم . به م جۆره له په ریشانی رزگاری کردم . منیش له مشوینه دا ئه لیم به پیسی ئه وه که سالی ۱۲۲۶ ی هیجرت ده سنیشان کراوه که مه ولانا له و ساله دا له هیندوستانه وه گه راوه ته وه بو

سوله یمانی و هاتووته به غداو له ته کیهی حه زمه تی غه وئ نیشه جین بووه ،
 ده رنه که وئی که شیخ عثمانیش هله ر له و ساله دا بووه به مریدی مهولاناو
 نه بی کاتیش ئاخری سال بووبی و ته مه نی شیخ عثمان له و کاته دا (۳۱) سالان
 بووبی .

گه رانه وهی شیخ عثمان بو سوله یمانی له خزمه تی مهولانا دا

مهولانا له دوادوایی سالی ۱۲۲۶ یا سه رمه تای سالی ۱۲۲۷ دا له به غداوه
 گه راوه ته وه بو سوله یمانی ، چونکه سه فهره که ی بو به غداو مانه وه ی نه و
 ماوه یه ی له وئی به فرمانی شاه عه بدوللای دیهله وی مورشیدی بووه .

مهولانا که دیته وه بو سوله یمانی له هه مان مزگه وتی خویدا دا نه نیشین
 که کاتی خوی ماموستا بووه تیا یاو ده رزی به فه قیکانی وتوه ته وه که مزگه وتی
 عه بدولر حمان پاشای بابانه و ئیستا به مزگه وتی شیخ بابا عه لی به ناووبانگه .
 مهولانا له م مزگه وته دا ده ست نه کا به ری ئنموونی موسولمانان به پی دابو
 نه رتی ته ریه تی نه قشبه ندی . شیخ عثمانیش له م سه فهره دا له خزمه تیا
 گه راوه ته وه بو سوله یمانی و ده ستی کردوو به سولو وک کردن و به جی هینانی
 ئادابی ته ریه ت و مهولانایش زور چاودیری کردوو . شیخ عثمان خوی
 فرمویه تی نه و ماوه یه که له سوله یمانی بووم له عاله می ذیکرو راییطه دا
 زور شتی سه یرم چاوپین نه که وت و عه رزی مهولانام نه کرد ، نه ویش به لوتنی
 خوی ری ئنموونی نه کردم تا نه و ده ورانه م تی په رانه . به کورتی شیخ عثمان
 سیرا جوددین له و ماوه یه دا وه کو موریدی کی به سوز خه ریکی خوا په رستی و
 سولو وک نه بی و که م و زور کاتی خوی زایه نا کاو به هه موو جورئ به ئادابی
 ته سه وه وه خه ریک نه بی و دوو سالی ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ به م جوره به سه رنه با تا

ئهگاته پایه‌ی خه‌لافه‌تی و مه‌ولانا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی ئه‌داتنی • شیخ عثمان
یه‌که‌مین که‌سه که مه‌ولانا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی داوه‌تی •

ئیراهیم فه‌سیح حه‌یده‌ری له کتیبی (المجد التالد ، فی مناقب مولانا
خالد) دا ئه‌لنی : «له‌ناو ئه‌هلی به‌غدادا شیخ عوبه‌یدوللای حه‌یده‌ری که موفتبی
به‌غدا بووه ، له‌ناو خه‌لکی شیمالی عیراقیشدا شیخ عثمانی ته‌ویله‌یی
یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی مه‌ولانا بوون» • به‌لام من هیشتا بۆم ساغ نه‌بوئه‌وه ئاخۆ
شیخ عثمان سیراجوددین که له ئاخری سالی ۱۲۲۸دا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی
له مه‌ولانا وهرگرتوو ، هه‌ر له سوله‌یمانی لینی وهرگرتوو ، یا له به‌غدا ،
پاش ئه‌وه‌ی مه‌ولانا بۆ یه‌که‌مین جار کۆچی بۆ ئه‌وی کردوو ، چونکه به‌پیتی
ئه‌وه‌ی له شیخ عثمان سیراجوددین خۆیه‌وه گیراوه‌ته‌وه ، مه‌علومه له
ته‌مه‌نی ۳۳ سالاندا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی وهرگرتوو ، وه‌ک مه‌شه‌وریشه
له ۱۱۹۵دا له‌دایک بووه ، به‌م‌په‌یبه ۳۳ سالی به‌که‌ی ریکه‌وتی ۱۲۲۸ ئه‌کاو ،
مه‌ولانا له سالی ۱۲۲۸دا بۆ یه‌که‌مین جار له سوله‌یمانی به‌وه کۆچی کردوو بۆ
به‌غداو شیخ عثمانیشی له‌گه‌ل رۆیشه‌وه •

گه‌رانه‌وه‌ی دیسانه‌وه‌ی شیخ عثمان بۆ سوله‌یمانی له خزمه‌تی مه‌ولانادا

مه‌ولانا ، وه‌ک له به‌رگی یه‌که‌می ئه‌م کتیبه‌دا باسمان کرد ، تا سالی
۱۲۳۰ له به‌غدا ئه‌مینیته‌وه ، پاشان له‌سه‌ر تکای مه‌حمود پاشای بابان
ئه‌گه‌ر پیته‌وه بۆ سوله‌یمانی و پاشا خانه‌قای گه‌وره‌ی بۆ دروست ئه‌کا که هه‌ر
له‌وکاته‌وه به‌ خانه‌قای مه‌ولانا ناووبانگی دهر کردوو و مال و مولکیکی
زۆری له‌سه‌ر وه‌قف ئه‌کاو زانایان و ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت له هه‌موولایه‌که‌وه
رووی تینی ئه‌که‌ن • شیخ عثمانیش که له‌م‌مه‌خته‌دا خه‌لیفه‌یه‌کی به‌ پایه‌

مه‌قام بووه ، له خزمه‌تی مه‌ولانا‌دا نه‌گه‌رپه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی و ، مه‌حموود پاشا پزیرتیکی زۆر له‌میش نه‌گرێ و زۆر جار له‌ مزگه‌وتی تایبه‌تی ناو مالی خۆرا پیش نوێژی پێ نه‌کا . شیخ عثمان هه‌روا لای مه‌ولانایش زۆر به‌رێز بووه‌و مه‌ولانا فه‌رمانی داوه‌تی که خه‌تمی تایبه‌تی دامه‌زرتنی و ئیواران و به‌یانان خه‌تم بکاوه‌وه‌و له‌ مریده‌کان بکا . هه‌روا فه‌رمانی به‌ موریده‌کانیشی داوه‌ که له‌ هه‌لقه‌ی خه‌تمی شیخ عثماندا دانیشن . له‌مه‌ماوه‌یه‌دا که‌سانی پایه‌بلندی وه‌ک سه‌یید ئیسماعیلی داغستانی و مه‌لا عه‌بدولحه‌ کیمی کاشغهری و شیخ موحه‌مه‌دی هه‌له‌بجه‌یی و که‌سانی تر له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ عثماندا سولووکیان کردووه‌و ته‌رهبی به‌تی سوڤیا نه‌یان وه‌رگر تووه‌و ، مه‌ولانا ته‌نها چاودێری به‌کی گشتیی کردوون .

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو هه‌ورامان

پاش گه‌رانه‌وه‌ی مه‌ولانا بو سوله‌یمانی به‌ ماوه‌ی چه‌ند سالیك ، پیاوخرپان و فیتنه‌گیران ئا‌زاوه‌یه‌کی بو نه‌ینه‌وه‌و نه‌ویش - وه‌ک له‌ په‌رگی به‌که‌می نه‌م کتیبه‌دا به‌درێژی لێی دواین - له‌ ۱۲۳۶ی هه‌جره‌تدا بو جاری دووه‌م سوله‌یمانی به‌جێ دێلێ و له‌ رینگای قه‌ره‌داغه‌وه‌ به‌ره‌و به‌غدا نه‌که‌وتنه‌ری . هه‌ندێ له‌ مه‌نسووبه‌کانیشی له‌گه‌لی نه‌رۆن بو به‌غدا و هه‌ندیکیان له‌ خانه‌قادا نه‌مینه‌وه‌و هه‌ندیکیان بلاوه‌ی لێ نه‌که‌ن . شیخ عثمان سیراجوودینیش که‌ خه‌لیفه‌ی فه‌رمانی ئیرشادکردن پێ دراو بووه ، نه‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو هه‌ورامان و له‌ ته‌ویله‌ نیشه‌جێ نه‌بیتنه‌وه‌و ، جاروباریش له‌ بیاره‌ دانیشه‌وه‌ . هاوینانیش جار جار چووه‌ بو سه‌رچاوه‌ی ئاوی دێی (که‌یمنه‌) و هه‌ندێ سالیش چووه‌ بو سه‌رچاوه‌ی (حه‌وش و به‌ورانی) له‌ هه‌ورامانی نه‌ودیه‌و (هه‌ورامانی به‌شی ئێران) و له‌ هه‌رکۆی بووبی به‌ ئیرشادی

موسولمانان و ری نمودنی بانه وه خهريك بووه و زانایان و طالبانی سولووك له هه موو لایه كه وه پروویان تیج كردووه •

نشیمه نی شیخ عثمان سیراجوددین له دینی تهوئله خانووی بنه مالهی خوڤان بووه و ، ئیرشادیشی له مزگهوتی دینی تهوئله كردووه • له بیارهیش لهو خانوانه دا دانیشتوووه كه ئه كه و نه پشت خانه قاوه و به خانووی حه مه كه ریمی شیخ رهشید ناسراون و ئیستا هیی نه وه ی شیخ رهشیدن •

لهو ماوه یه دا كه شیخ عثمان له هه ورامان بووه و مهولانا له به غدا بووه و تا چوووه بۆ شام (۱۲۳۶ - ۱۲۳۸) ، شیخ عثمان گه لئ سەفەری بۆ ده وروپه ری هه ورامان كردووه • یه كئ له م سەفەرا نه ی بۆ سنه بووه • له م سەفەره دا ماوه یه ك له سنه ماوه ته وه و له وئ ئیرشادی كردووه و گه لئ مه لا و پیایوی مونا سب ته ریفه تیان له سەر ده ستیا وه رگرتوووه وه ك شیخ شو كرو لآی سنه یی و مه لا موحه ممه د باقر كه پاشان به شیخ موحه ممه د باقر ناوی ده ر كردووه •

وه ك بۆم ده ر كه و تووه هه ر له م ماوه یه دا شیخ عثمان چه ند جار ئیکش به خزمه تی مهولانا گه یشتوه ته وه • جار ئیک له به غدا و دوو جار له هه ورامان كه مهولانا له به غدا وه بۆ هاوینه خوڤری چوووه بۆ كوئستانه كانی هه ورامان •

دهوری شیخ عثمان سیراجوددین

پاش كوچ گردنی مهولانا بۆ شام

ههروهك چۆن پاش كوچ گردنی مهولانا له سوله یمانی به وه بۆ به غدا ، شیخ عثمان سیراجوددین له هه ورامان به ئیرشاد كردنه وه خهريك بووه ، ههروا پاش كوچ كردنیشی له به غدا وه بۆ شام له ئیرشاد كردنی خوڤدا به ردهوام بووه • له ناوچه ی هه ورامان و باباندا مهولانا خه لیفه یه کی له شیخ

عوثمان شایاتترو لی هاتوتوری نه بووه ، له بهر نه وه له هه موولایه که وه خه لک
پروویان تی کردووه و هه میشه خانه قای ته ویله پر بووه له موریدو مه نسووب که
له زۆر لای کوردستان و ولاتانی ئیسلامه وه هاتوون .

به م جۆره شیخ عوثمان له ۱۲۳۶هـ که مه ولانا به یه کجاری کۆچی کردووه
بۆ به غداو تا ۱۲۸۳ که خۆی کۆچی دوایی کردووه — دوو سالی نه بی که
هاتووه بۆ سوله یمانی — له هه ورامان (ته ویله و بیاره) خه ریکی ئیرشاد بووه .

هاتنی شیخ عوثمان بۆ خانه قای مه ولانا له سوله یمانی به تکای ئه حمهد پاشای بابان بۆ ماوه یه ک

له بهرگی یه که می ئه م کتیبه دا باسمان کرد که وا پاش کۆچ کردنی
مه ولانا بۆ به غدا ، به فه رمانی مه ولانا خۆی ، شیخ عه بدوللای هیراتی له سه ر
خانه قای مه ولانا دانیشتووه بۆ ئیرشادو شیخ مه حموود صاحبی برای
مه ولانا یشی له گه ل بووه . ئه م باره به م جۆره ماوه ته وه تا مه ولانا له ۱۲۴۲دا
فه وتی کردووه و شیخ عه بدوللای هیراتی به وه سیه تی مه ولانا چووه بۆ
شام تا له جیگه ی ئه ودا دانیشی و ته نها شیخ مه حموود صاحب له سه ر خانه قا
ماوه ته وه . ئه میس پاش ماوه ییک سوله یمانی به جی هیشتووه و چووه بۆ
شام و شیخ ئه حمه دی هه ولیری یان له شامه وه ناردو ته وه بۆ سوله یمانی
بۆ سه ر خانه قا . ئیتر وه زعه که به م جۆره درێژه ی کیشاووه و موریدو مه نسووبی
نه قشبه ندی هه موو تیکرا له خانه قادا پیکه وه خه تیمان کردووه تا کاتی که
شیخ لوطقوللا ناوو مه لا عوثمانی بالخی که له موریدانی شیخ عوثمان بوون
ئه رۆن بۆ هه ورامان بۆ سه ر لیدانی شیخ . پاش گه رانه وه یان ئیتر شیخ
ئه حمه دی هه ولیری ریگیان نادا له ناو خانه قای مه ولانا دا خه تم بکه ن ،
ئه وانیش ئه رۆن له مزگه وتی مه لا عوثمانی بالخی خه تم ئه که نو ئادابی

تەرىقەت بەجى دىنن • شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمەيش بە بەر بەرەكانى
 دائەنى بۆ خۆى و ئەچى لاي ئەحمەد پاشاى كورى سولەيمان پاشان بابان
 شكاتيان لى ئەكا • ئەحمەد پاشا لەم بارەوہ نامەيەك بۆ شىخ عثمان
 سىراجوددىن ئەنوسى بۆ تەويلە • شىخ زۆر بە ناسكى وەلامى نامەكى
 ئەداتەوہ • كە ئەحمەد پاشا نامەكە ئەخوئىتەوہ ، زۆر شادمان ئەبى و
 خوشەويستى شىخ عثمان ئەچىتە دليەوہ و ئارەزووى دىتە سەر ئەوہ
 بنىرى بەدوايا لە ھەورامانەوہ بېيىنى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقا دىنى •

پاش ئەمە زۆرى بى ناچى سولەيمان پاشاى باوكى ئەحمەد پاشا كوچى
 دوايى ئەكاو ئەحمەد پاشاى كورى لەجى دائەنىشى (٦) • ئەمجار ئەحمەد
 پاشا لەسەر ئارەزووہ كەى خۆى بەدواى شىخ عثماندا ئەتيرى و لە سالى
 ١٢٥٤د لە ھەورامانەوہ ئەبېيى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقاى دائەنى
 بۆ ئىرشاد كردنى موسولمانان • كە شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمە ئەيىنى و
 تى ئەگا خەلكى سولەيمانىش ھەروەك ئەحمەد پاشا ئارەزوويان لەوہيە
 شىخ عثمان بەسەر خانەقاوہ بى ، بى دەنگ ھەموو كاروبارى خانەقا ئەداتە
 دەستى شىخ عثمان •

پاش دامەزرانى شىخ عثمان لەسەر خانەقا خەلكىكى لە جاران زۆرتى
 پرووى تى ئەكەنو وەختە بلىين دەورى ئىرشادى مەولانا لە خانەقادا تازە
 ئەيىتەوہ • عەبدوللا پاشاى مامى ئەحمەد پاشايش شىخ ئەحمەدى ھەوليرى

(٦) سولەيمان پاشا لە سالى ١٢٥٤ى ھىجرەتدا كوچى دوايى كردوہ •
 نالى لە لاواندەنەوہى سولەيمان پاشا و پىرۆزبایى لى كردنى ئەحمەد پاشاى
 كوریدا قەسىدەيەكى ھەيە بەم بەيتە دەست بى ئەكا :

تا فەلەك دەورەى نەدا — سەد كەوكەبى ئاوا نەبوو —
 كەوكەبەى مېھرى موبارەك طلەمەتى پەيدا نەبوو

شىخ مەرووفى نۆدىيش ھەر لەم سالىدا كوچى دوايى كردوہ •

ئەباتە زەردىياواي قەرەداغ و خانەقاھەكى لەوتى بۆ ئەكاتەو دەستى تيا ئەكا
بە ئېرشاد .

لەوماوئەدا كە شېخ عثمان لە خانەقا بوو جار جارىش سەر لە
ھەورامان ئەداتەو ھە ماوئەك لەو ناوانە ئەمىنى و يەكئ لە خەلىفەكانى لەجىبى
خۆى لە خانەقا بەجئ ئەھىلى . جارئ لەوجارانە مەلا حامىدى (۷) كۆرى
مەلا ەلىي بيسارانى لەجىبى خۆى دائەنى كە پياوتكى زاناو ھوشيارو
شارەزاي ئوسوولى دىن و تەرىقەت و مەلايەكى باش بوو بۆ كاروبارى
دنياي خانەقايش ھەروا لى ھاتوو بوو . ئەوكاتە رىكەوتى فەرمانئەوايىي
عەبدوللا پاشاي بابانى كرووو سەردەمى ئەحمەد پاشا نەبوو . لەم وەختەدا
شېخ ئەحمەدى ھەوليرى و شېخ فەتاحى كۆرى ھەمەخانى بىرئ مەولانا كە
لە پياوماقوولانى بنەمالەي مەولانا بوو ، بە بيانوى ئەومو كە گوايە
شېخ عثمان گە لى جار خانەقا بەجئ ئەھىلى و ئەپواتەو بۆ ھەورامان و
خەلىفەيەكى خۆى لەجىبى خۆى دائەنى و رەوايش نى يە تا خەلىفەي مەولانا
و دستابى كەسى تر سەرپرەشتىي كاروبارى دىنى و دىيايى خانەقا بكاو ،
بە رەزامەندىي عەبدوللا پاشايش ، داوا لە مەلا حامىد ئەكەن خانەقا
بەجئ بىلى و ئەلىن ئەبى شېخ ئەحمەد بەسەر خانەقاو بى . شېخ فەتاحىش
پىئ ئەلىن ئىمرو تەنھا دوو كەس لەجىبى مەولانا دا بە كارى ئېرشاد دىن شېخ
طاھاي شەمزىنى و شېخ عثمانى تەوئەكە ، بەلام شېخ عثمان زوو ئىجازەي
خەلافەت ئەداو ئەمە ناشى . بۆنموونە بىستوومە ئىجازەي خەلافەتى بە
دوو مندالى قەرەداغى داو .

مەلا حامىدئىش لە وەلامى شېخ فەتاحا ئەلىن : من لە جەنابى شېخ

(۷) ئەم مەلا حامىدە خۆى نووسىويە لەسەر نامۆزگارىي شېخ موحەممەد
صادقى مازى بنى ، لە دەوروبەرى ۱۲۵۰ى ھىجرەتدا ، ھاتوو بۆ
خزمەتى شېخ عثمان . پاشانىش باسى ئەمە ئەكەين .

عوئمانم بیستووہ فرموویہ تی ئہوہ ندهی لی ئہزانم کہ حہزرتی مہولانا
 خالید (قدس سرہ) لہ چحائیکا ئیجازہی داوہ بہ من • ئہگہر بہہوی
 بہرہ کاتی ئہوہوہ رۆژی صدہ کہس بگہ نہ ئہو حالہ تہ ، من ئیجازہیان
 ئہدہمی چونکہ عومریکی زۆرم لہم ریکگادا لہ خزمہتی مہولانا دا
 بہسہر بردووہ • من ئہیشزانم کہ مہ بہست لہو دوو منالہ شیخ عہ بدولالو
 شیخ موحمہدی کورانی شیخ عہ بدوللہ طیفی قہرہ داغی بہ (کہ دوو گہنجی
 خویندن تہواو کردووی لہ خواترس و طہریقہت و ہرگرتوو بوون) • من خۆم
 لہوی بووم کہ شیخ عوئمان ئیجازہی دانئ • نامہی بو شیخ ئہحمہدی
 ہہولیری پش نووسی و بوئی نووسی وامان بہ باش زانی ئہم دوو کورہ
 ئیجازہ بدہین و بییان تیرینہوہ بو خزمہتتان تا بہ پئی فہرمانی ئیوہ
 بجوئینہوہ • حہزئہ کہم ئیوہیش بو بہرہ کہت ئیجازہیان بدہنئ تا
 سہرکہ و توو و خاوہن بہرہ کہت بن • لہوکاتہیشوہ کہ گہراونہ تہوہ بو
 قہرہ داغ مل پیچی یان لہ فہرمانی شیخ ئہحمہد نہ کردووہو ، ہہر بہہوی
 ئہوہوہ کہ خہلک ئہوہ دوو کورہیان خوش ئہوی و باوہریان پئی یان ہہیہ ،
 حہق وایہ شیخ ئہحمہدیش زۆرتہر چاودیری یان بکا ، نہک بین بہ مایہی
 دل ئیشانی ئہویش و جہنائیشان • ئیتر پاش ئہم چہند قسہیہ مہلا حامید
 خانہقا بہجئ دئیئ و ئہگہر پتہوہ بو بیارہ بو خزمہتی شیخ عوئمان و
 پرووداوہ کہی بو ئہ گیریتہوہ • شیخیش حالی ئہبئ کہ دہور گۆراوہ و
 دہوری حوکمدا ربی ئہحمہد پاشا نہ ماوہو ، مانہوہی لہ سولہیمانی ئہبئ بہ
 مایہی پہریشانی و دل نازاری و ، ئہمہیش لہ گہل ناسکی ئادابی طہریقہت
 ناگونجئ و ، بریارئہدا لہ بیارہ بمیئتہوہو ہہر لہوی خریکی ئیرشاد
 بئ • ہہروایش ئہ کاو ئیتر تا ئہور پۆژہی کۆچی دواپی ئہکا بہ ئیرشاد کردن و
 ری نموویی موسولمانان و خزمہت کردنیانہوہ خہریک ئہبئ و طالبانی زۆری
 طہریقہت لہ ہہموولایہ کہوہ لئی گرد ئہبنہوہو بہ بہرہ کہتی ئہو گہلئ پیای
 خاوہن پایہ پئی ئہگہن •

ناوی هندی له خلیفه کانی شیخ عثمان سیراجوددین

به داخه وه ئاگاداری په کی باشمان له باره ی دهوری ئیرشادو ناوو میژووی ژبانی خلیفه کانی شیخ عثمان سیراجوددینه وه به دهسته وه نی به ، بویه به ناچاری به وه نده دهس به ردار نه بین که ناوی نه وانه یان بنووسین ناویان له به رده ستمانایه :

- ۱ - شیخ عه لیبی ته ویلله یی *
- ۲ - شیخ عه لیبی سه رگه تی *
- ۳ - شیخ عه بدولکه ریمی سه رگه تی *
- ۴ - مه لا حامیدی مه لا عه لیبی بیسارانی (کاتبی شیخ) *
- ۵ - مه لا موحه ممدی هانه دنی (هانه دنی لای سه رگه ت) *
- ۶ - شیخ موحه ممدی کوری شیخ وه یسی به رزنجه یی *
- ۷ - شیخ حوسه ینی هه ورامی *
- ۸ - سه یید حامیدی هه ورامی *
- ۹ - مه لا سه دروددینی روواری *
- ۱۰ - سه یید قوطبوددینی که لچینی *
- ۱۱ - سه یید موحه ممدی نه مینی کوری سه یید قوطبوددینی که لچینی *
- ۱۲ - شیخ ئیسماعیلی هه جیجی *
- ۱۳ - حاجی مه لا نه حمه دی توتشه یی کوری مه لا عه بدولپر محمانی توتشه یی موفتبی سوله یمانی *
- ۱۴ - مه لا موحه ممدی نه مینی توتشه یی *
- ۱۵ - مه لا مه حموودی دشه یی باوکی مه لا عه بدوللای موفتبی سنه *
- ۱۶ - سه یید شه هابوددینی طالشنی دانیشتووی دشه *
- ۱۷ - مه لا ئیبراهیمی جوانرۆیی *
- ۱۸ - مه لا حه سه نی جوانرۆیی *

- ۱۹- مهلا فہ تحوللای کوری مهلا شریفی جوائڑوی کہ لہ ریڑاوی
 لای زہا و بووہ •
- ۲۰- سہید قانونی خانہ گایی •
- ۲۱- سہید عہ بدولحہ کیمی خانہ گایی •
- ۲۲- سہید پایہ زیدی خانہ گایی •
- ۲۳- سہید عہ بدولرحمانی خانہ گایی •
- ۲۴- سہید شا کہ رمی تاوہ گۆزی •
- ۲۵- سہید عہ بدولرحیمی تاوہ گۆزی (مہولہ وی) •
- ۲۶- شیخ یہ عقوب بہ گی کوری عہ بدوللآ بہ گی شہرفہ بیانی •
- ۲۷- شیخ مو حہ مہدہ کوردہ •
- ۲۸- سہید عہ بدولقادی مہ شہوور بہ خہلیفہ قادر •
- ۲۹- مهلا عہ بدوللای چۆری •
- ۳۰- شیخ حہ مہ صادق و ہزیری دانیشتووی سہ ولآوا •
- ۳۱- سہید قاسمی نگلی •
- ۳۲- شیخ حوسہینی باقلاوایی •
- ۳۳- مهلا مو صطہ فای کہ لاتی •
- ۳۴- شیخ حہ مہ صادقی مازی بن •
- ۳۵- مهلا قاسمی پایگہ لانی •
- ۳۶- مهلا موسای پایگہ لانی •
- ۳۷- مهلا حہ یدہری ئہ ویتہ نگلی •
- ۳۸- مهلا عہ بدولکہریمی ئہ ویتہ نگلی •
- ۳۹- شیخ شو کړوللای سنہیی •
- ۴۰- شیخ مو حہ مہد باقوری سنہیی •
- ۴۱- مهلا مہ حموودی سنہیی •

- ۴۲- شیخ موحه ممدی سمیرانی •
- ۴۳- مهلا موصطه فای شیعی •
- ۴۴- شیخ موصطه فای سه قزی •
- ۴۵- سهید عه بدولکه ریمی موکریانی مه شهوور به سهید زهینه ل •
- ۴۶- مهلا موحه ممدی هه وشاری •
- ۴۷- مهلا یوسفی پالآوایی مه شهوور به شیخی بورهان •
- ۴۸- مهلا موحه ممدی بانهی •
- ۴۹- شیخ فه تاحی شلیتری که له بالیکه دهر ئیرشادی کردووه •
- ۵۰- مهلا عه بدولکه ریمی هه له بجهیی •
- ۵۱- شیخ سوله یمانی چنارهیی •
- ۵۲- شیخ ئیسماعیلی سۆله ییی به رزنجهیی •
- ۵۳- شیخ موحه ممدی قهره داغی له نه وهی شیخ حه سه نی
گلزه رده و دانیشتووی دئی چه می سمۆر •
- ۵۴- شیخ عه بدوللای قوطب کوری شیخ له طیفی قهره داغی •
- ۵۵- شیخ موحه ممدی برای شیخ عه بدوللای قوطب •
- ۵۶- شیخ عه بدولرهمانی ئیبنولخه یاطی قهره داغی •
- ۵۷- سهید موحه ممدی نه مینی زه ویمه ریی قهره داغی •
- ۵۸- شیخ موصطه فای کوری شیخ حه مه عه لیبی نه وتیبی قهره داغی •
- ۵۹- شیخ عه بدولرهمانی کوری موحه ممدی به گی مه ولان به گ
که زوو موریدی شیخ عه بدوللای قوطب بووه و له خزمه تی
شیخ عثمان سیراجو ددیندا ته واوی کردووه •
- ۶۰- مهلا عثمانی باله خی •
- ۶۱- مهلا عثمانی کوری حاجی ئیسماعیلی کانی که وهیی •
- ۶۲- مهلا موحه ممدی کوری مهلا خدری سوله یمانه یی •

- ۶۳- شیخ حوسهینی کوری ئەو پرمحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۴- شیخ حەمە صالحی کوری ئەو پرمحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۵- مەلا عومەری جله مۆردی •
- ۶۶- شیخ حەسەنی کەرکوکوی •
- ۶۷- شیخ جەوادى کەرکوکوی •
- ۶۸- مەلا عومەری عومەرگومبەدی •
- ۶۹- مەلا ئیبراھیمی کۆیسنجقی •
- ۷۰- مەلا موخەممەد ئەمینی کۆیسنجقی •
- ۷۱- مەلا موخەمەفا کە لە کۆیسنجق ئیرشادی کردوو •
- ۷۲- مەلا موخەمەفای بلباس •
- ۷۳- مەلا ئەحمەدی شاورى •
- ۷۴- مەلا وەیسى •
- ۷۵- مەلا شیخ نەبىی ماویلی •
- ۷۶- مەلا طاھای بالەکی •
- ۷۷- مەلا مەحمودی پەواندزی •
- ۷۸- مەلا موخەممەد کە پێشان موریدی شیخ نەبى بوو •
- ۷۹- مەلا عەلیی بێتواتەبى •
- ۸۰- شیخ عەلیی بالیسانى •
- ۸۱- مەلا ئەبووبەکرى ھەولێرى •
- ۸۲- مەلا موخەممەدی ھەولێرى مەشھور بە شیخی چۆلى •
- ۸۳- سەبید حوسەین ئەفەندی ئەستەموولى •
- ۸۴- عەلى ئەفەندی حاکمزا دەى ئینطاکی •
- ۸۵- مەلا موخەممەدی خەلکی سەرت •
- ۸۶- مەلا موخەممەدی قورەیشی دیار بەکرى •

ئەم خەلیفانەى شەيخ عوتمان سىراجوددین ئەوانەن كە مەلا حامیدی
 مەلا عەلیی بېسارانىی كاتىبى شەيخ لە كىتیبى (ریاض المشتاقین)دا^(۸) ناوی
 نووسیون ، كە زیاتر ئىجازەنامەى خەلافەتیش ھەر ئەم ئەینووسى بەوہ
 بەلام من باوہرم وایە مەلا حامید تەنھا ناوی ئەوانەى لەو كىتیبەیدا نووسیوہ
 كە لە كاتى دانانى كىتیبە كەدا خەلیفە بوون ، ئەگىنا شەيخ عوتمان گەلى
 خەلیفەى تریشى بووہ . بوئموونە من خۆم خەلافەت نامەى شەيخ عەبدوڵھادی
 تالشیم دیوہ كەچى ناویشى لە (ریاض المشتاقین)دا ئىرە . ھەر وا شەيخ
 خضرى باوكى شەيخ جواد لە گەرەكى ئىمام قاسمى كەركوك خەلیفەى
 شەيخ بووہ . مەلا عومەرى كورى مەلا عەبدوڵلاى كورى مەلا ئىبراھىمى
 عومەرگومبەتى^(۹) و شەيخ عەبدولكەرىمى دەگاشىخانى لای بیارەو شەيخ

(۸) مەلا حامید ئەم كىتیبەى بۆ باسى مەولانا خالیدو شەيخ عوتمان
 سىراجوددین و شەيخ موھەممەد بەھائوددین و براكانى داناوہ . ھىشتا
 لە چاپنەدراوہ . دانەپەكى لە كىتیبخانەى شەيخ موھەممەد ئەمىنى
 كاكەشەيخ (كاردۆخى)دا ھەبە وینەپەكىشى بە فۆتوكۆپى لای منہ .
 كىتیبە كە ۳۰ لاپەرەپە .

(۹) ئەم مەلا عومەرە كورى مەلا عەبدوڵلاى كورى مەلا ئىبراھىم و برازای مەلا
 ئەحمەدى عومەرگومبەتىپە كە بە فاضلى دەربەندى بەناووبانگ بووہ و
 لە گەل موفتىی زەھاوى موناظەرەى توندى بووہ . لە قەبى دەربەندى
 لە سەرئەوہ ھەلگرتووہ كە وەختى خۆى لە ناودەربەندى كرماشانەوہ
 كوچیان كردووہ . لە كوردستانى عىراق نىشتەجى بوون . مەلا ئەحمەدى
 فاضلى دەربەندى مامى لە گەل موفتىی زەھاوى پىكەوہ لای مەلا
 عەبدوڵرەحمانى رۆژبەيانى خۆیندووینەو ئىجازەیان لەو وەرگرتووہ .
 ئىجازەى رىواپەتى صەحیحەى بوخارى و موسلىم و عىلمەكانى تری لە
 مەلا پەحىاى مزوورى یش وەرگرتووہ . ئەمەش سوورەتى ئىجازەنامە كەى:

((بسم الله الرحمن الرحيم .

الحمد لله رب العالمين . والصلاة والسلام على سيد المرسلين
 محمد وآله وصحبه اجمعين . اما بعد ، فاني اجزت ولدي القلبي الملا
 احمد ابن الحاج ابراهيم العمرگىندى بان يروى عنى صحيحى البخارى

=

عەلیی بیارەیی و خەلیفە حەمە مرادی باوکی شیخ حەمە ئەمینی سەرگەتی و شیخ
 عەبدوللای دەیمە یەوی و حاجی عیوەزی پاوەیی و مەلا عەبدولباقیی پاوەیی و
 شیخ سولەیمانی کەیمەیی شەرەزور خەلیفە شیخ عوتمان بوون و ناویشیان
 لە کتیبە کەمی مەلا حامیددا نەبە ، جا یا پاش دانانی (ریاض المشتاقین) ئەمانە
 بوون بە خەلیفە ، یا لە کتیبە کەمی تریدا ناوی نووسیون و بەرچاوی ئیمە
 نە کە وتوووە .

شیخ عوتمان سیراجو ددین گەلجی مەنسووبی خاوەن پایە یەشی بوو
 کە نەبوون بە خەلیفە وەك :

- ١ - شیخ شەریفی پەنجەیی .
- ٢ - شیخ عەلیی کوری شیخ سەعدوللای .
- ٣ - سەبید هیدایەت .
- ٤ - شیخ حەمە سەعید .
- ٥ - ئەحمەد پرسی .
- ٦ - شیخ عەبدوللای مرادووسی شەمیرانی .
- ٧ - شیخ حەمە سەعیدی هەلەبجەیی .
- ٨ - مەلا ئەحمەدی رەواندزی .
- ٩ - مەلا صالحی سنەیی .
- ١٠ - شیخ موحمەدی فیراقی .

ومسلم و باقی کتب الحدیث وكذلك كتب الفقه علی سائر العلوم ، كما
 اجازتی مشایخی الاعلام . وانا الحقیق یحیی بن خالد الکردي المزوری عفا
 الله تعالی عنهما . سنة ١٢٤٥ الف ومئتين وخمس واربعین هجرية .
 (توکل یحیی علی ربه) « . [ئەم رستەیی دوایی بە نەخشی مۆرە کە یەتی] .
 ئەم مەلا عومەرە مامی مەلا عومەری عومەر گومبەتیی خەتیب و پیشنوێژی
 مزگەوتی ئیمام قاسمی کەرکووکە کە تا ئەم چەند سالی دوایی بە ما بوو .

- ۱۱- مهلا مهحموودی تهوئله یی •
- ۱۲- شیخ حوسهینی پشتکیوی (۱۰) •
- ۱۳- شیخ ئەحمەدی زه‌هاوی •
- ۱۴- شیخ موحه‌مه‌دی هاروونی •
- ۱۵- ئەحمەد پاشای بابان •
- ۱۶- ئەحمەد به‌گی وه‌له‌د به‌گ •
- ۱۷- مه‌لا داوودی دشه‌یی •
- ۱۸- شیخ عومه‌ری خه‌لیفه (۱۱) •
- ۱۹- مه‌لا ئەحمەدی کانی مه‌مزه •
- ۲۰- مه‌لا مه‌حموودی ولووبه •
- ۲۱- ره‌ضاقولی خانی حاکی سنه •
- ۲۲- شیخ موحه‌مه‌دی که‌مانگر •
- ۲۳- سه‌یید موحه‌مه‌دی خانه‌گایی •
- ۲۴- ئاغا فه‌تاحی میرزا فه‌رجوللای وه‌زیر •
- ۲۵- موحه‌مه‌د به‌گی ئەحمەد به‌گ •
- ۲۶- عه‌لی ئەفه‌ندی موفتیی ئینظاکی به •
- ۲۷- عه‌زیز به‌گی حوسه‌ین به‌گ •
- ۲۸- مه‌لا مه‌عرووفی مه‌نده‌لاوی •
- ۲۹- فه‌قی مه‌حموودی سابوونچی •

(۱۰) ئەم شیخ حوسه‌ینه که‌ خه‌لکی پشتکیوی هۆرین و شیخان بووه ، باوکی حاجی شیخ عارفی قزل‌ه‌باته . وه‌ختی خۆی له‌ ناوچه‌ی هۆرین و شیخان دانیشتون ، پاشان شیخ عومه‌ر ضیاووددین ناردوویه بۆ هه‌رگینه‌ی لای پینجوتین و له‌وێ کۆچی دوایی کردوه .

(۱۱) ئەم شیخ عومه‌ره له‌ مه‌ردۆخه‌یی به‌کانی قه‌رده‌اغهو به‌ شیخ هۆمه‌ر به‌ناووبانگ بووه .

۳۰- همه صادق خانی حاکمی جوانرۆ •

۳۱- ئەحمەد قارەمان •

۳۲- میرزا ئەكبەری سنهیی •

۳۳- مەلا صالحی سنهیی •

دارایی و باری گۆزەڕانی شیخ عثمان سیراجووددین

وەك به بەلگەو نیشانەدا دەرئەكەوی شیخ عثمان سیراجووددین زۆر لە دنیاو پێوەند بە دنیاو دەوور بوووە ، لە گەل ئەو تەمەنە درێژەدا كە رای بواردوووە كە ۸۸ ساڵ بوووە نەمیستوووە مەراقی دنیاو دارایی پێكەووەنانی بووین • لە دوو ساڵە كانی ژیا نیا لەو باخچەیدا كە ئەكەوێتە داوێنی دێی تەوێڵەووە بە میرات لە باوکیەووە بۆی ماوێتەووە خانەقایەکی سادەیی دروست کردوووە • پاش وەفاتی خۆیشی شیخ موحەممەد بەهائووددینی كۆری چەند هۆدەیی یەكقات و دووقاتی بەدەووریدا دروست کردوووە • لەو بەوولاووە نەمیستوووە لە تەوێڵە مۆلك و مالێکی بووین • بەلێ لە چەمی هانە گەرمە لە لە ژوور دێی بیارەووە دوو باخی بوووە ، یەكەم باخی (لارووە) كە ئیستا وەققەو هێی خانەقای بیارەییەو ، دوو هەم باخی (سۆسێ) كە بە میرات كەوتوووە تە دەستی شیخ مەعووفی كۆری و میراتگرانی ئەویش فرۆشتوو یانە بە هانە گەرمە لەیی • لە بیارەیش باخی (ملەگای چنار) و (باخی قادر ئاغا) ی بوووە • باخی ملەگای چناری وەقف کردوووە ئیستایش هەروا وەققە • باخی قادر ئاغایش بە میرات كەوتوووە تە دەستی حاجی شیخ عەبدوڵڵا رحمانی كۆری و لەویشەووە بۆ شیخ تاجووددینی كۆری ماوێتەووە و ئەویش فرۆشتوو یە بە شیخ نەجمووددین •

شیخ عثمان سیراجووددین زۆر قانێع و زاهیدو دەست لە دنیا

داشوردوو بووه • ته ناهت ئەلین که که رهستهی چایی لیتانی وهك قوری و سه ماومرو پیاوه ژیریالهی دیوه تووپه بووه به هه ورامی یانه وتوویه «لاش بهردی • ئینه ئەسابو فیرعهونیا» واته : لای بهرن ، ئەم شتانه که لوپهلی فیرعهونن ، واته ئەبن به هۆی فیزو ده مارو خوا له بیرچوونه وهو دنیا په رستی •

ههروهها بیستوومه بینا له سه ر دۆستایه تیی ناوبه نینی شیخ عثمان سیراجو ددین و شیخ عه بدولپه حمانی تاله بانیی مه شهوور به (خالیص) ، شیخ عثمان ، شیخ عومهری کوری ئە ئیری بۆ ته که ی تاله بانیی له که رکوک که له وئ له گه ل شیخ عه لیلی کوری شیخ عه بدولپه حماندا پیکه وه بخوینن • پاش ماوه یهك شیخ عثمان چاوی به ده رویشیکی شیخ عه بدولپه حمان ئە که وئ که له که رکوک وه گه راوه ته وه پرسیاری لئ ئە کا : عومهری کورم چۆن بوو ؟ ئە ویش ئە لئ : زۆر چاک بوو ، به یانی و ئیواره له مائی شیخه وه به سینی خواردنی چاک بۆ ئە وو شیخ عه لیلی کوری شیخ دئ • که شیخ عثمان ئە مه ئە بیسی پهل په ل نامه یهك بۆ شیخ عه بدولپه حمان ئە ئیری تکای لئ ئە کا زووبه زوو عومهری کوری بۆ بنیتریتته وه باله قه ناعت کردن و قنیات کردن به تووه ره قهی هه ورامان نه که وئ •

به کورتی ، خانه دانی شیخ عثمانی ته وئله ومختی خۆی له سه ر چوار بناغه دامه زراوه : یه که م — شوین که وتنی شهرعو لانه دان له ریازی ئابین • دووههم — لانه دان له ریگای زوه دو قه ناعتو نه که وتته دواي رابواردن و ئاره زووبازی • سیههم — تیکه ل نه بوون به وکه سانه ی که خاوه نی دنیان چ به ئیناره و چ به دارایی • چواره م — فه رامۆشی نه کردن له خزمه تی دلدا •

سہ فہرہ گانی شیخ عثمان سیراجو دین

وہ کوو لہ کتیبی (بارقات) ی شیخ موخہ مہدی سمیرانی و (ریاض المشتاقین) ی ملاحامیدی کاتبی شیخوہ دہرئہ کہوئی و لہ پیساوانی باوہرپین کراویشہوہ بیسراوہ ، شیخ عوسمان سیراجو دین لہ سہردہمی خہلیفہیبی و لہ سہردہمی ئیرشادی سہربہخوینا چہند سہفہری کردوہ :

یہ کہم — کاتبی کہ مہولانا لہ بہغدا بووہ و شیخ عثمان لہ ہہورامان ، شیخ سہفہرئکی سنہی کردوہ و ماوہیک لہوئی ماوہتہوہ ئیرشادی کردوہ . دووہم — سہفہری بؤ بہغدا بؤ خزمہتی مہولانا بہہوئی شکاتی حاجی سہیید موخہ مہد ناوی خہلیفہی مہولاناوہ لہوہ کہ شیخ عثمان ئیجازہی خہلافہتی بہ مہلا ئہحمہدی کؤلہ سارہی داوہ و گواہ مہلا ئہحمہد شایانی خہلافہت نی بہ .

سیئہم — سہفہری بؤ سنہ بؤ ئاشت کردنہوہ و دل دانہوہی حاجی سہیید موخہ مہد ، بہپیتی فہرمانی مہولانا .

چوارہم — سہفہری بؤ کویسنجق ، کاتبی کہ دانیشتوی خانہقہای مہولانا بووہ لہ سولہیمانی ، لہ سہردہمی ئہحمہد پاشای باباندا ، بؤ چاوپین کہوتنی والی کہ لہوئی بووہ ، بہداوای ئہحمہد پاشا .

پینچہم — سہفہری لہ ہہورامانہوہ بؤ سولہیمانی پاش تیکچوونی بابانہکان بؤ چاوپین کہوتنی موخہ مہد مونیب پاشای موتہصہرینی سولہیمانی . شہشہم — سہفہری بؤ رہوانسہر بؤ چاوپین کہوتنی موخہ مہد صادق خانی ئہردہلانی کہ فہرمانرہوای ئہو ناوہ بووہ .

حہوتہم — سہفہری بؤ دہگاشیخانہی مہریوان بؤ لای ئہمانوللا خانہی دووہم کہ مہشہوور بووہ بہ غولام شا خان بؤ تکای ئہوہ کہ سوپا

نه هیئته سەر حەسەن سولطانی هەورامی ، بەلام ئەمانوللا خان تەکاکی ناگرێ و شیخ بە دلگرا نی ئەگەر پێتەووە • ئەم ئەمانوللا خانە پاشان لە گەل مەلا ئەحمەدی شیخولئیسلا مەدا دی بۆ بیارە بۆ زیارەتی شیخ و بۆ دلدا نەوێ لە سەر دلگیر بوونی ، بەلام شیخ موبالائیکی ئەوتوی پێ ناکا و بە پێچەوانەووە قەدر و حورمەتییکی زۆری شیخولئیسلا م ئەگرێ •

خیزان و منالەکانی شیخ عوتمان سیراجوددین

شیخ عوتمان سیراجوددین پاش ئەوێ بوو بە خەلیفە ی مەولانا ، لە تەمە نی ۳۳ سالی دا یە کە م ژنی هیناوە • حاجی شیخ مو حە مەدی سمیرانی لە کتیبی (بارقات) دا نووسیویە شیخ لە سەرەتای مالداری یەووە تا کۆچی دوایی کردوووە ۱۸ ژنی هیناوە • ئیمە لێرە دا ئەو نەدی کە بۆ مان ساغ بوو پێتەووە ناوی ئەم حەرمانە ی ئەنوسین • هەر وە ها ناوی هەموو کۆرو کچە کانی شی ئەنوسین و هەر کە سێ هەلە یە ک یا ناتەواوی یە کی تیا بە دی ئەکا سوپاسی ئەکە ی ئەگەر ئاگادار مان بکا و هەلە کە مان بۆ راست و ، ناتەواوی یە کە مان بۆ پڕ بکاتە وە •

خیزانی یە کە می خاتوو تلێخانی کچی عەبدو للاً بە گی شەر فەبیانی و خوشکی یە عقووب بە گک بوووە کە یە کیکە لە خەلیفە کانی •

خیزانی دوو هە می خاتوو پەریخانی کچی زە کە ریا ناوی تەو یلە بی یە • لەم ژنە کۆری تە ک و سێ کچی بوو • کۆرە کە ناوی عەبدو ل حە کیم بوو و پێش بە لئ بوون مردوو • کچە کانی شی عایشە و عاصمە و فاطمە بوون •

خیزانی سێ هە می نووری جان لە سە ییدە کانی بە لە بزانی ئەو بە ری سیروان بوو • ئەوێ من بیزانم لەم ژنە ی کۆری تکی بوو ناوی مە عرووف بوو و گەورە بوو و ژنی هیناوە و کۆری تکی شی بوو ناوی شیخ قادر بوو ، بەلام

هەر له سهردهمی ژبانی شیخ خۆیدا مردوووه له قه برستانی دئی تهوئله که به قه برستانی (بابا سهرهنگ) به ناووبانگه تیزراوه • نهوی شیخ قادر ئیستا له بیاره ههن •

خیزانی چوارهمی خاتوو خورشیده که له به گزاده کانی ماوه تی چوارتایه • له م خیزانهی شیخ موحه ممد به هائو ددین و شیخ عومهر ضیائو ددین و چه ند کچیکیشی بووه •

خیزانی پینجهمی وا مه شهووره برزای مهولانا بووه • له م خیزانهی شیخ عه بدولپه حمان و کچیکیشی توحفه ناوی بووه •

خیزانی شه شه می نوور شهره ف خانمی کچی موحه ممد ئاغایه که له ئاغه واتی پزده ره • له م خیزانهی کورپیکیشی بووه ناوی شیخ ئه حمده بووه •

خیزانی هه وته می جانجی خانمه که له به گزاده کانی سنه یه • برایه کی بووه ناوی میرزا عه بدولعه ظیم بووه ، حاجی شیخ موحه ممدی سمیرانی له (بارقات) دا باسی ئه کا •

له باره ی خیزانه کانی تریه وه هیچ مه علوماتیکم ده سگیر نه بووه •

ناوی کورپه کانی شی ئه مانه ن له گه ل سالی هاته دنیا و کوچ کردنی ئه وانه یاندا بیزانم :

- ۱ — عه بدولعه کیم •
- ۲ — مه عرووف (۱۲۵۱ — ۱۲۷۷) •
- ۳ — موحه ممد به هائو ددین (۱۲۵۲ — ۱۲۹۸) •
- ۴ — عه بدولپه حمان ئه بولومفا (۱۲۵۳ — ۱۲۸۵) •
- ۵ — عومهر ضیائو ددین (۱۲۵۵ — ۱۳۱۸) •
- ۶ — ئه حمده شه مسووددین (۱۲۶۶ — ۱۳۰۷) •

پاشان به دریزی باسی ئەم کورانه ئەکەین •

له باره‌ی کچه کانیشیهوه ، پاش لیکۆلینهوه و پرسیار له گه‌لێ که‌سی
شاره‌زا له‌م بته‌ماله‌یه‌و له‌ خه‌لکی ته‌وتله ، ناوی شازده له‌ کچه‌کانی شیخم
بو ساغ بووه‌وه ، وا لیره‌دا ئەیانوو سم :

- ۱ - عایشه ، شووی به‌ مه‌لا نه‌ذیری ته‌وتله‌یی کردووه •
- ۲ - فاطمه ، شووی به‌ وه‌ستا هۆمهری ته‌وتله‌یی و پاش ئەو شووی
به‌ وه‌ستا عوتمان کردووه •
- ۳ - خه‌دیجه ، شووی به‌ شیخ عه‌لیی سه‌رگه‌تی کردووه •
- ۴ - لالی ، شووی به‌ شیخ عه‌بدوڵکه‌ریمی سه‌رگه‌تی کردووه •
- ۵ - عه‌مه‌ری ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی کوپری شیخ عه‌بدوڵلای
خه‌ریانی و ، پاش ئەو شووی به‌ سه‌یید موحه‌مه‌دی که‌لجینی کردووه •
ئەم کچه له‌ ژنه به‌له‌ بزانی به‌کە‌ی شیخه •
- ۶ - شه‌سیه ، شووی به‌ مه‌لا موحه‌مه‌دی دزاوه‌ری کردووه •
- ۷ - ئامینه ، شووی به‌ سه‌یید عه‌بدوڵکه‌ریمی زه‌نبیل کردووه •
- ۸ - ئەمنه ، شووی به‌ سه‌یید شه‌هابی طالشی کردووه •
- ۹ - عه‌ذراء ، شووی به‌ سه‌یید نه‌جموودینی هه‌مرۆ‌له‌یی کردووه •
- ۱۰ - توخفه ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌ره‌داغیی به‌رزنجه‌یی
کردووه •
- ۱۱ - زوبه‌یده ، شووی به‌ شیخ مه‌حموودی مه‌ردۆخه‌یی کردووه •
- ۱۲ - خورشید ، شووی به‌ شیخ موحه‌مه‌دی شیخ وه‌یسی
به‌رزنجه‌یی کردووه که له‌ نه‌وه‌ی شیخ حه‌سه‌نی گله‌زه‌رده بووه •

۱۳- رایبعه ، شووی به شیخ عه بدولر حمانی کوری شیخ عه بدوللای
خهرپانی کردووه .

۱۴- قه تحج ، شووی به یه کین له شیخه کانی خهرپانی کردووه .

۱۵- عاصمه ، شووی به مهلا قاسمی دزاوه ری کردووه .

۱۶- نه مینه ، شووی به رهشید پاشای کوری موفتیی زه‌هاوی کردووه
له به‌غدا (۱۲) . کچیکی تریشی بووه شووی به شیخ فه‌تاحی کوری شیخ
نه‌حمه‌دی هه‌ولیری کردووه که له جوانرۆ دانیشتووه .

(۱۲) نه‌م کچه‌ی شیخ له ۲۱ ی ره‌جبه‌ی ۱۳۲۱ ی هیجره‌تدا کۆچی دوایی
کردووه و له گۆرستانی حه‌بیبی عه‌جه‌می نیژراوه له به‌غدا . نه‌م ئا‌فره‌ته
به پاره‌ی خۆی مزگه‌وتی حه‌بیبی عه‌جه‌می تازه کردوه‌ته‌وه . نه‌م چه‌ند
به‌یت‌ه‌ش له کیلی قه‌بره‌که‌ی هه‌لکه‌نراوه :

هو الباقی

ان القلوب کلها حزينة
لفقد ذات عفة فطينة
سيدة قد أدركت حتفها
وكل نفس بالردی رهینه
عفوك یا رحمن ، یا ربنا
عن امة بالله مستعينة
فی طاعة المولى ومرضاته
قد أرخصت حياتها الثمينة
وللحبیب عمرت مسجدا
قواعد التقوی به رصينة
ثم قضت وجاورت قبره
فحبذا الجوار والدفينة
وجاءنی النداء أن أرخوا
« الى الجنان ارتحلت أمينة »

هذا قبر المرحومة أمينة خانم قرينة رشيد الزهاوي ، توفيت فی ۲۱
رجب . الفاتحة .

وهك زانیومه شیخ عثمان سیراجوددین ههشت برایشی بووه ناوی
 حهوتیان بهم جۆریه : موصلهفا ، قاسم ، ئەحمەد ، مه‌عرووف ، حوسەین ،
 عەبدوللّا ، مه‌حموودو ، ناوی هه‌شته‌میانم ده‌سگیر نه‌بووه .

کوچی دوایی شیخ عثمان سیراجوددین

پاش کوچی دووه‌می مه‌ولانا له سوله‌یمانی‌یه‌وه بوّ به‌غدا که
 له‌ویشه‌وه به‌یه‌کجاری کوچ‌ئه‌کا بوّ شام ، شیخ عثمان سیراجوددینیش ،
 وهك پیتتر باسمان کرد ، ئەگه‌رپتته‌وه بوّ هه‌ورامان و ، جگه‌ له‌ دوو سائیک
 له‌ ۱۲۵۴مه‌ که له‌ سوله‌یمانی دانیشتوووه ، هه‌ر له‌ هه‌ورامان ئەبێ له‌ بیاره‌و
 ته‌ویله‌و زیاتریش له‌ بیاره‌ ئەبێ ، تا له‌ ده‌وروبه‌ری ۱۲۷۲دا بوّ یه‌گجاری
 ئەچیتته‌وه بوّ ته‌ویله‌و خانه‌قای ته‌ویله‌ دروست‌ئه‌کاوه‌وی نیشته‌جێ ئەبێ .
 له‌ دوو ساله‌کانی ژیا یا کاروباری ری‌نموونی کردنی موسولمانان
 زیاتر ئەداته‌ ده‌ستی کورپه‌ گه‌وره‌کانی : شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین و
 شیخ عەبدولپرحمان ئەبولوه‌فا . خۆی له‌و سالانه‌دا نه‌خۆش و گرفتاری
 ئیفلیجی بووه . مه‌شه‌وره‌ ئەوه‌نده‌ بورده‌بارو به‌سه‌بر بووه که‌س له‌و
 ماوه‌ی نه‌خۆشی‌یه‌دا هاواری لی نه‌یستوووه‌و تا کوچی دوایی کردوووه
 له‌وپه‌ری ره‌زامه‌نیدا بووه .

سه‌ره‌نجام له‌ شه‌وی سه‌شه‌مه‌ی ۱۳ی شه‌شه‌لانی ۱۲۸۳دا له‌ ته‌مه‌نی
 ۸۸ سالی‌دا کوچی دوایی ئەکاوه‌ له‌ ناو باخچه‌ی مولکی خۆیدا له‌ داوینی دێی
 ته‌ویله‌وه ، نزیک به‌و خانه‌قایه‌ که‌ خۆی دروستی کردبووه‌ به‌ خاک ئەسپێرری .
 پاش ومفاتی به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م گه‌وره‌ترینی کورپه‌کانی و جیگیری که‌ شیخ
 موحه‌مه‌د به‌هائوددین بووه‌ خانه‌قا که‌ گه‌وره‌ئه‌کاوه‌ له‌ ناو باخچه‌که‌دا چەند
 هۆده‌یه‌ك ئەکاته‌وه‌ به‌جۆری که‌ ئارامگی شیخ بکه‌وێته‌ ناو یه‌کنی له‌و

هۆدانه وه که که وتوو ته باشووری خانه قاوه و نووساوه به دیواره که یه وه •
نسأل الله تعالى ان يتغمدهم واياتنا بنور رحمته ، ويشملنا بسوابغ كرمه
ونعمته ، بمنه وفضله ، آمین •

لاواندنه وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایهن هندی له شاعیرانی سهرده مه وه

یه کوچی دوایی شیخ عثمان سیراجوددین په ریشانی که وتوو ته
ناو به شیکی زور له موسولمانانی کوردستانه وه ، په تایه تی نه ناو خه لیفه و
موریدو مه نسو به کانی و ته نها به وه که میک سه بووری یان هاتوو ته وه که
شیخ له پاش خوی کورانی وه کوو شیخ موحه مه د به هائوددین و شیخ
عه بدولر رحمان نه بولو ه فاو شیخ عومه ر ضیا ئوددینی به جی هیشتبوو که دوانی
پیشویان به فرموده ی خوی ئیجازه ی خه لافه تیان درابوو ریه •

گه لئ که س له نه دیانی نه وه سهرده مه ی ناوچه که بو لاواندنه وه ی شیخ
عثمان سیراجوددین شاعران داناو • ئیمه به داخه وه پیمان نه کرا هه موو
نه و شاعرانه بلاو بکه ی نه وه ، بویه ته نها دوو پارچه یان لئ هه لئه بژیرین که
قه سیده یه کی فارسی مه لا حامیدی کاتب و خه لیفه ی شیخ و نه ویشیان
قه سیده یه کی عه رهبی مه وله وی یه •

نه مه قه سیده فارسی به که ی مه لا حامید :

بسم الله الرحمن الرحيم

امشب که جهان یکسر پر ناله و فریاد است
عالم همه در هم شد تا باز چه غم زاده است

آشوب قیامت خاست یا زمزمهء توحید
 که حضرت شیخ ما در حلقهء ارشاد است
 نه آن و نه این باشد کان پادشه معنی
 آهنگ سفر فرمود ، عزمش عدم آباد است
 فریاد مریدانش ، غوغای شهیدانش
 از درد فراق او در خاطر ناشاد است
 (الحق) که وجود او چون سد سکندر بود
 قرنی است که در اسلام این رخنه نیفتاده است
 زین پیش که نطق من دعوای فصاحت داشت
 در راه ثنای او بی راحله و زاد است
 حیرت زده ام اما در دفتر اوصافش
 از فکر که وصاف است این قطعه مرا یاد است
 سهل است اگر گویم سردفتر ابرار است
 جهل است اگر خوانم سر حلقهء اوتاد است
 افراد همه چاکر ، او بر همه گی سرور
 اقطاب همه شاگرد ، او بر همه استاد است
 صدیق صفت صادق ، فاروق نمط عاشق
 عثمان دوم باشد این رتبه خداداد است
 فرزندان علی خوانش زیرا که به عهد خود
 کس باب ولایت را این مرتبه نگشاده است
 یارب تو ببخش او را در حضرت قدس خویش
 آن مقعد صدقی کو مخصوص به امجاد است

هم نيك و بد ما را جمله به طفيل او
می بخش و عنایت کن زان روی که معتاد است
نصف شب سه شنبه ، ثالث عشر شوال
این واقعهء عظمی ، وین هائله رخ داده است
در فکر شدم کاندرا تاریخ چه بنویسم
ناگاه خرد گفتم (قطب ره ارشاد است) (۱۳)
تاریخ ظهورش نیز چون (مظهر گل) (۱۴) باشد
پس سن شریف او هشت از پی هشتاد است
رسم است پسر دانه مراة پدر باشد
فضلی که پدر دارد تفصیل در اولاد است
اولاد کرامش را یارب تو حمایت کن
در ظل عنایت تا آن روزی که میعاد است
اسرار ولایت را در جمله مضاعف ساز
همچون بر يك حبه که هفتصد افتاده است

نه مه یش قه سیده عه ره بی به که ی مه وه وی :

ألا ترى الى التي بنهيستي
ومهجتي من غممة البليّة
لو نزلت منها على الثوابت
أو السما لا انتشرت وانشقت

-
- (۱۳) به حسابی حرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۲۸۳
 - (۱۴) به حسابی حرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۱۹۵

هل لي بدارٍ الهجرِ من بدارٍ
 فدارٍ نى لست بدارٍ مُقلتي
 طورٍ تهبي أم قبّة القطب لها
 انوارٌ بارىءٍ الورى تجلّت
 بل بانَ بونٌ بيّنه وبينها
 اذ ذلك ذى ، وهذم استقرت
 أم فلكٍ الأعظم دائرٌ على
 قطبه بالفوائض اليوميّة
 لكنّه كما ترى مختلفٌ
 وذى عليها الأمم اجتمعت
 ان لم تكن مشبّها بها السما
 فليست السماء ذات السعة
 لاحت كمشكاة بها مصباح
 وذلك المصباح فى زجاجة
 نعم ، بها سراج دين المصطفى
 ضياء أهل الشرع والطريقة
 أعظم بها فانها سماء
 ذات سراج نير ذى بهجة
 فما انطفى وما انتهى كان كما
 كان لدى ذوى الصفا والقطنة
 فيستضي ناجر بدياج ساج
 داج مئاج ربه لضوءه

ما انبغى ذا الشخص والشخص
 ولا أتى لما سوى الولاية
 فمن رآه استيقنته نفسه
 ولو ترى ظاهره ذا نكرة
 من غيره بسرّه قوافل
 جلوة ذات وصفات حلت
 تمكينه جلوة بحث الذات
 تلوينه ظهور شأن الصفة
 ظاهره شرع وورع أكمل
 باطنه حقيقة الحقيقة
 ان سهل الأمر على حافظه
 فاح شذا أسرار الخفية
 ولو ترى أخلاقه العظيمة
 سبحانك اللهم رب العزة
 فالجهل من شيمته الجحود
 وانما التصديق للمعرفة
 لا غرور في أن لم ير الخفاش
 لمحة يوح وحدة شععت
 فاض على السوى على السواء
 انوارها ، والنقص في القابلة
 نيل جري ، يا أهل مصر فاشربوا
 فالفرق في الفرق اختلفت

فَرَقَّتِ الشَّرْذِمَةَ النَاجِيَةَ
قَلُوبَهَا ، وَفِرْقَةَ "فِرْقَتِ"

كَمْ مِنْ قَرِيٍّ قَرَاهُ قَدْ أَشْبَعَهَا
كَمْ بِلِدَةٍ جَاءَتْ بِسُوءِ جَاعَةٍ

يَا عَجِبًا لَسَالِكَ مُسَالِكَ
لِنَفْسِهِ لِأَنْفُسِ الْبَرِيَّةِ

أَخَذَ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُنَا
وَأَتَتْهُ عَمَّا نَهَى بِقُوَّةِ

أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ جَدًّا ، وَنَهَى
عَنْ كُلِّ مَنكَرٍ وَكُلِّ بِدْعَةٍ

هَدَى بِهِ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ يَشَاءُ
وَقَدْ غَوَى ذُو فَتْرَةٍ فِي الْفِطْرَةِ

مَنْ ذَا الَّذِي صَحِبَهُ وَلَمْ يَكُنْ
مُتَّصِفًا بِفِرْحَةٍ أَوْ حَسْرَةٍ

يَا فِرْحَةً لَجَاهِدٍ مُسْتَحْضِرٍ
يَا حَسْرَةً لِقَاعِدٍ دَى حَسْرَةٍ

مَطِيعَةً مَطِيعَ رَبِّ الْعَالَمِ
عَاصِيَهُ عَاصِيَهُ بِغَيْرِ شُبْهَةٍ

مَرِيدُهُ مَرِيدُهُ ذُو شَرَفٍ
مَرِيدُهُ مَرِيدُهُ ذُو نَكْبَةٍ

إِذْ تَمَّ فَقْرُهُ بِخَيْرٍ وَخَلَا
مِنْ نَفْسِهِ وَخِلْطَةِ الْكَيْفِيَّةِ

تَحْرُكْتُ ° أمواجُ بَحْرِ الأَحَدِ
اضطربتُ ° ترتفعُ التَّطَمْتُ
فاتفجرت مياهُهُ ° فقد جرت °
بكلِّ عَبرٍ وبكلِّ شِرِّعَةٍ
فَسَقَتِ الزَّرْعَ الى أنِ استوى
وبعدما اضطربتُ ° وسقتُ

« هداً اضطرابُ بحرِ الواحدِ » (١٥)
بِذَا بَدَأَ تَأْرِيفُ عامِ الهِجْرَةِ

★ ★ ★

تقدِّسَ اللهُ تعالى سِرَّهُ
أولاهُ ° مولاهُ ° تمامَ النِّعْمَةِ
لقد أصابَ قلبنا مصيبةً
ألسنُ كلِّ ° في أداءِ كَلَّتِ
سهلَ الأمرِ ° ان مَضَى وبعدهُ °
فمرحباً بسائِرِ المضرةِ
فصبراً أفرغَ ° ربُّنا تفضلاً
وفزعاً ثَبَّتَ ° وقلبا ثَبَّتِ
ان ° غربَ الشمسِ ° ، بدا بدرُ الدَّشْجِي
من ° شمسينا انوارَهُ ° استفادتِ
أوصافهُ ° في ذلكَ السَّجْجَلِ
حمداً له بعينه انعكستِ

(١٥) به حيسابی حورووی ئه بجهد ئه کاته ١٢٨٣ که سالی کوچی دوايي شیخه .

فَجَرَّ عَلَى الْفَجْرِ الَّذِي طَلوعُهُ
 أَضْحَى لَنَا مَتْرِيحَ كُلِّ ظَلْمَةٍ
 وَأَصْبَحَتْ هِجْرَتُهُ جَبِيْرَةً
 لِكِسْرَةٍ مِنْ كَثْرَةِ الْمُصِيبَةِ
 وَآلِهِ الْأَعْجَابِ وَالْأَصْحَابِ
 خَيْرِ الْمَلَا ذَوِي الْعِثْرَةِ
 نَهْرَ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ جَارِيَا
 مِنْ عَيْنِ رَحْمَةٍ إِلَى أَنْ تَمَّتْ

نامه گانی شیخ عثمان سیراجوددین

ذاتیکی وه کوو شیخ عثمان سیراجوددین که مه رجعی موسولمانانی ده وروپشت بووه له هه موو تاقم و پیشه یه کئو ، مورشیدی موریدو مه نسوویکی زوری دوورو نزیك بووهو ، گه لئ کهس ئیشیان تیی که وتوووه و په نایان بردوووه ته لای و گه لئ کهسی تریش سکاالی خویانیان پی گه یاندوووه ، ئه بی له ماوهی له په نجا سال زیاتر ئیرشادکردن و ری نموونی کردنی موسولمانانا هه زاران نامه ی بو چاک کردنی ناوبهینی خه لک ، بو ئامۆزگاری کردنیان ، بو به ده نگه وه چوونی ئادو هاواریان ، بو راپه راندنی گه لئ جووره کاروباری دین و دنیا یان نووسییی *

پیاوانی له چه سنی شیخ عثمان سیراجوددین ، هه میشه که ساتیک بوون نامه یان هه لگرتوون یا له بهریان نووسیونه ته وه * به لام له گه ل ئه وه شدا هه موو نامه یه کیان هه لئه گیراوه و نه پار ئیراوه * ئه م جووره نامانه بایه خیکی زوریان بو تیگه یشتی مه یسدانی هه لسوورانی خاوه نه کانیان ، جووری

بیر کرده و بیان ، بؤ ده سنیشان کردنی گئروگرتی ئاینی و دنیایی سه رده میان هیه • ئیمه و لیره دا ئه و ئه ندازه نامانه ی شیخ عثمان سیراجوددین ئه نووسینه وه که ده سگیرمان بوونو ، تکامان له خوینده وارانئ خوشه و یستیش ئه وه یه ئه گهر نامه ی تری له م بابه ته یان لا بئ ، ویتسه یمان بؤ بگرته وه ، به لکو له هه لیکه ترا بتوانین بلاویان بکهینه وه ، هه رچؤن بئ کورد واته نی ئهم چه ند نامه یه ی شیخ به گویره ی «مشتی نمونه ی خهرواریکه» سه ریکه ی بابه تی سه رانه ری نامه کانیمان بؤ پروون ئه کلاته وه •

نامه ی یه که م

بؤ کاک ئه حمه دی شیخی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • بعد از تعرض بعرض فحبات تحیات ، عرضه عرصه جلال حلال اشکال غامضة النتائج حافیه المناهج علوم حقیقی ، و فتاح معاهد قواعد عسیره المدارک عویصه المسالك معارف حقیقی ، الذی وفق بصرف همته نحو بیان المعانی بیدیع منطقه و فصیح کلامه ، و فاز ببذل جهده و طاقته بتمهید اصول الدین و بسط فروع و احکامه ، ذی المیل الطبیعی بالتأیید الالهی الی ریاضة نفسه الرضیة لاکتساب الكمالات الصوریة و المعنویة - میدارد که اگرچه ذره را هوای مهر انور نه درخوراست ، و مثال خیال در عرصه مدیح آن سرور مانند پشه در گذر باد صرصر است ،

همین بس گرچه بس کاسد قماشیم
که در سلك خریدارانش باشیم

درین ولا ، که حامل عریضه شوق و ولا ، مخدوم خجسته مآثر ، دوست حقیقی ملا عبدالقادر ، از انجا که پرتو شمع رخسار آن سرخیل اختیار ،

جاذب قلوب هر پروانه دل‌فگار است ، رشته طاق و اصطبار را بر سکونت
دیار مألوف گسسته است ، و شیشه ناموس و نامرا در شوق و غرام
پایبوسی خدام آن مقخر انام شکسته • یقین که ان شاء الله الرحمن مضمون
اینکه

چو خورشید تابان دهد فیض نور
نه نزدیک محروم ماند ، نه دور

ظهور خواهد کرد ، این بی‌ادبی و گستاخی بنا بر اشاره و امر جناب مخدوم
مشارالیه واقع شد ، والا

چه یارا سهارا که فرخنده مهرا
سفارش بخورشید انور نویسد

همین رفعت قدر او بس که خود را
دران حضرت از ذره کمتر نویسد

ظل مکارم و صالی بر فرق اکارم و اعالی مددود باد • (والتحیة معادة
ودائمة الی ابد الآباد) •

عثمان الخالدي المجددی
النقشبندی

نامه‌ی دووه‌م

بۆ سه‌یید عمبدولره‌حیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) ی نووسیوه

قوه بصارت و قره بصیرت، باعتدال صورت و حسن و زینت سریرت و
برکت علانیه در خلوت و جلوت مجبور و مسرور ، و چشم بینیش از همه
گردی ، و دانشش از همه دردی دور باد •

و بعد ، در همه کار تأمل کن تحمل ، (اتبع سبیلا سویا لا السبیل ،
 واصبر کما صبر اولوالعزم من الرسل) ، که حق تعالی تائی را مستحسن دید ،
 ازان جهت آسمان و زمین را به شش روز آفرید ، والا خود جناب بی چند
 و چون (اذا قضی امرنا فانما یقول له کن فیکون) ، (آناء اللیل و اطراف النهار)
 آگاهند . آنانکه رضای خالق را طمع دارند ، مخلوق را اگر به دقت نظر
 تماشا کنی سر بسر ، نه در مدحشان ثواب پیدا ، و نه در ذمشان عقاب
 هویدا است . از قول و فعلت اگر حق خوشنوداست ، خوشنودی خلق
 همه نابوداست ، و الا هرکسی هرچه گوید راست ، و عاجزی از راستی
 نه سزااست .

هرکس بهر دوری ، و در هر عصر و بهر طوری ، فقیرا قدحی گوید ،
 دلت ره پریشانی نبوید . اگر راست است از عیب خودم خبردارم کن ،
 و اگر دروغ است درختی از بستان من نکنند که عیابان من از فیض ظلم
 صابون هستند ، سیاهی معصیت شسته نشود مگر به آب غیبت . و علی
 الخصوص ای دلدار من

خلق در اوضاع و اندر کار من
 هرکسی از ظن خود شد یار من
 چشم بیرون بر قیاس خود گشاد
 وز درون من نجست اسرار من

سرایلان به سرایلم خوانند ، و کدخدایان کدخدایم دانند ، و مدرسان
 در اهل تدریسم شمرند ، و ملبّسان در زمرهء تلییسم گمان برند ، و بیگانه
 بیگانه ، و خویشانم خویش . آری بهر نوعم دانی ، گویم آری .

گر گزندت رسد ز خلق مرنج
 که نه راحت رسد ز خلق نه رنج

بهر پرده که بینی پردکی اواست
قضا جنبان هر دل بردکی اواست

(لاتکر الباطل فی طوره ، فانه بعض ظهوراته ، و شأن من شئونه ،
وحیثیه من حیثیاته) • ظرفرا گذاشته ، بین آنچه در ظرفاست ، که
آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرفاست :

با دوستان مروت ، با دشمنان مدارا

عامل به این مضمون که دریاست در صدف مکنون ، اسپ طبربرا
بدواند ، و خودرا به منزل برساند •

چنان با نیک و بد (عرفی) بسر بر کز پس از مردن
مسلمات بزمزم شوید و هندو بسوزاند
والسلام (۱۶) •

عثمان النقشبندی

نامه‌ی سیّهم

بۆ حاجی موحهممهدی سمیرانی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • منظور انظار علیه خدام طریقه انیقه
نقشبندیّه ، مخلص حقیقی و معتقد علی التحقیق ، الحاج شیخ محمد موفق
و مؤید باد • نوشته مهر سرشتهات رسید • عبارات ادب آمیز و اشارات

(۱۶) به نیشانه‌ی ثهو پارچه شیعراهدا که مهولهوی بۆ شیخ عثمان
سیراجوددینی نووسیون ، دیاره که همیشه نامه‌ی زوری بۆ ثهو
نووسیوه ، به لام بهداخوه تائیتستا هیچ کام لهو نامانهم دهسگیر نهبوه
که هر به وه لامه‌کائی مهولهویدا دیاره زوریان پر بوون له سۆزو هستی
ناسک . له باسی مهولهویدا گه‌رانه‌ویه‌که‌مان بۆ باسی ثهم نامانه ثهبخ •

شورا انگیزت مزه بمذاق اشتیاق چشائید • از استسقای ماء الحیات معنی تقاضا شده بود ، این دلالت بر علو استعداد دارد که ماهی وار در قعر دریا (هل من مزید) گویان ، ولذت وصالرا جویانند ، باین ترانه ترنم باید کرد :

نه حسنش غایتی دارد ، نه سعدی را سخن پایان
بمیرد تشنه مستسقی و دریا همچنان باقی

وفی الحقیقه گرمی طلب نشانه و وصول به مطلوب است • گر نخواستندی داد ندادندی خواست • شوق حضور درویشانرا که اظهار کرده بودی اگر میسر شود نعمتی است علی حده که الفت ظاهر ممدّ نسبت باطن است • واگر متعسراست باز گر در یمنی ، چو با منی ، پیش منی • هر وقت موانع دفع شدند و شوق ملاقات فقرا غلبه کرد ، البته ترا بی خواست میآورند ، والا نیاز و رابطه قلبی کافی است • در قرب تفاوت نکند بعد مسافت ، که مدار کار این طایفه بر سفر در وطن است و گم شدن رابطه دلالت بر قصور طالب نمیکند ، بلکه چون قرب مطلوب حقیقی دست میدهد رابطه نیز غیراست •

حاصل اندر وصل چون افتاد مرد

گشت دلاله به پیش مرد سرد

حق تعالی مرا و ترا از من و تویی برهاند و به خود برساند • الدعاء •

عثمان

الخالدی المجددی النقشبندی

نامه‌ی چواره م

دیسان بو حاجی موحهممدی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • برادر طریق ارشد ، فرزندی الحاج محمد موفق و مؤید باد • ارادت نامچئه ایشان با هوای درویشان شرف وصول یافتند

وپذیرای خاطر فقیر گردیدند. امید که در حقیقت نیز مقبول، و مایه سعادت و حسن خاتمه گردند. • حق تعالی سستی طاعترا به شوق و ذوق روحانی مبدل، و از آمیزش هوای نفسانی صاف فرماید، و وسعت در روزی جسدی و روحی اندازد، و خاطررا از وسوسه دین که عین نقص و شین است بپردازد. • آمین. • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين. • الدعاء

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

نامه‌ی پینجه‌م

بۆ موریدانی ناحیه‌ی جوانرۆی نووسیوه

بعد از حمد و صلوات، حقیر عثمان خالدی مجددی نقشبندی غفی عنه و قدس الله اسرار ساداته، خلفا و مریدان و منسوبان طریقه‌ه علیه‌را عموماً، و اهل جوانرودرا خصوصاً نصیحت میکند که سادات طریقه‌ه علیه اگرچه محبت شیخ مقتدارا رکن اعظم سلوک دانسته‌اند، لکن هشیار باشید این به آن معنی نیست که به طریق افراط و تفریط مبالغه در مدح شیخ خود بکنید، و مشایخ سائر طریقه‌ه را نفی یا نقص ثابت نمایید. • این خود عین تعصب و تعنت است. • خدا و رسول و مشایخ طریق وصول ازین رویه رذیه بیزارند، و دل حقیر ازین شیوه ناستوده در آزار است. •

بدانید و آگاه باشید که طریق وصول الی الله همه حق و ثابتند، و در بین همه طریقه‌ه علیه نقشبند و قادریه و کبرویه و سهروردیه و چشتیه ممتازند، و این طریقه‌ه که ما برانیم یعنی طریقه‌ه مجددیه ازین پنج طریق مزوج است. • پس هرکه نفی یکی ازینها کرد، چنان است که نفی همه کرده باشد، و آن کس خودرا به این نفی کردن از طریقه بیرون آورده باشد، قرین شقاوت ابدی است. •

خصوص طریقه علیه حضرت غوث اعظم رضی الله عنه نفی کردن
یا به کسانی خود را به آن حضرت نسبت میدهند به سوء معامله رفتار نمودن،
(العیاذ بالله) ، چه شامتی دارد • حضرت مجدد الف ثانی رضی الله عنه
حضرت غوث را رضی الله عنه در طریقه وصول واسطه فی الكل فرموده است
که هیچ احدی بی وساطت او در راه سلوک بهره ور نخواهد شد پس با
منسوبان حضرتش فرضاً اگر کسی به هوس خود را نسبت به او داده باشد ،
طوری باید معامله بکنید که گدائی با پادشاهی ، مبدا نسبت نقص به
منتسبین آن حضرت دهید که (العیاذ بالله) به نقص حضرتش منجر شود •
ازین ورطه لرزان و ترسان باید بود •

میشنوم از چند تقری از نااهلان آن طرف نسبت به درویشان جناب
معدن الایمان و منبع الاحسان و مطلع العرفان شیخ عبدالرحمن دام مجده
بی ادبی واقع شده • آگاه باشید که اگر این نوع حرکت واقع شود به توبه
و استغفار و ندامت و انکسار آنرا تدارک کنید • من خود را خاك قدم ادنی
درویشی از درویشان آن آستان دانسته و میدانم • شما اگر خود را مرید
و متعلق حقیر حساب میکنید ، باید که چنین باشید •

با مریدان رو به سوی کعبه چون آریم چون
رو به سوی خانه خمّار دارد پیر ما

و اگر معامله طوری دگر میکنید ، البته مرید نفس خودید • چه لازم
که نسبت خود را به حقیر بدهید که بی فائده است •

ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی
کاین ره که تو میروی به ترکستان است

و امر به معروف و نهی از منکر هم شرایطی دارد که در غالب علمای
این روزگار آن شرائط مفقود است ، چه جای عوام (کالانعام) که نصیحت را

از فضیحت امتیاز نمیدهند ، و هوای نفس را از محبت شرع تفاوت
نمی‌اندازند . و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم .

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

نامه‌ی ششم

بق مولا عومهری عومهرتونه‌تبی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی . فرزند معنوی عزیز الوجود ملا عمر ، دیده
دلش به نور معرفت منور باد . محبت نامچه که نوشته بودی ، و شربت
عذب ارادترا با ماء معین اخلاص آغشته بودی ، در مذاق فقیر گوارا
و پسند . و فقرات انکسار آمیز ، و عبارات تواضع آویزش باعث مزید میل
خاطر مستمند به جانب آن ارجمند آمد . حق تعالی سرمایه اعتقاد
و اخلاص ترا موفور ، و از نقص و نکس دور ، و تجارت اعمال حسنه را
(لن تبور) فرماید .

توصیه به آن عزیز و سائر دوستان اینکه نفس را بی یاد حق
نگذرانند ، و این معامله را باعث سود سودای خویشان دانند ، و گاهی این
حقیر بی بضاعت (را) به دعای حسن خاتمه یاد کنند . (والسلام علی من اتبع
الهدی) .

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

له پستی نامه که یش نووسراوه :
فرزند معنوی محب خالص ملا عمر است . بدوح .

نامه‌ی حموتهم

به مبهستی روون گردنوهی ئامانجه‌گانی تمریقته‌تی نه‌قشبنندی
بو هموو زانایان و گوره‌پیاوان و موسولمانانی سهرده‌می نووسیوه

الحمد لله ، و سلام علی عباده الذین اصطفی . وبعد ، بر علمای اعلام
و سادات کرام و حکام ذوی الاحترام ، و عامه‌ی خاص و عام اهل اسلام‌را،
بعد از سلام عرض و اعلام میشود که بنای این طریقه‌ی مبارکه‌ی نقشبندیّه
مجددیه‌را (قدس الله اسرار ساداتها العلیه) بر اتباع سنن سنیّه مصطفویّه،
علی مصدرها السلام والتحیة نهاده‌اند ، و مبتدعات و مخترعات‌را به هیچ
(وجه من الوجوه) دران بارگاه رفیع بار نداده . و ازین‌است که سالکان این
طریقه هرگز زبان شطحات و ترهات نگشاده‌اند . لهذا حقیر به ترجمان
مشایخ طریقه‌ی علیه قدس الله اسرارهم مخلصان و مریدان و معتقدان‌را
توصیه میکند که زنهار صد زنهار از جاده‌ی شریعه‌ی شریفه‌ی سر موی انحراف
رواندارند ، و اتباع سنت سنیه‌را عین سعادت خود دانند . و خلاف آنرا
محض شقاوت شمارند

محال‌است سعدی که راه صفا

توان رفت جز در پی مصطفی

(صلی الله تعالی علیه و علی آله واصحابه المتبعین لسننته، المتأدین بآدابہ) .

(وتخصیصا بعد التعمیم) جناب عالم ربانی ، صرف گوهر معارف
و معانی ، اختر برج سیادت ، کوکب سمای سعادت ، سالك طریق مستقیم،
مولوی عبدالرحیم‌را توصیه و امر و اشاره میکنیم که من‌بعد از امر به
معروف و نهی از منکر ، و ادای اذکار معموله‌ی این خانواده‌ی شریفه
و توجهات و ختمات مضایقه نکند ، و هر مریدی که داخل طریقه میشود اورا
اصول و فروع دین بیاموزاند ، و ارکان و شرائط ایمان و اسلام و نماز

و روزه و سائر واجبات شرعیه را به وی تصحیح کند • بلکه سائر خلفای منتسبین این خاندان را نیز به همین امر مأمورند • من بعد مخلصین این خاندان قول و فعل جناب مولوی را قول و فعل مرا دانند و از امر حسابی شرعی او تجاوز کردن نتوانند ، و نیز او را به تدریس علوم شرعیه و خواندن قرآن و دلایل و غیرها اجازه دادیم (ان شاء الله تعالی) اوقات خود را به طاعت و عبادت و عبودیت و زهد و تقوی معمور دارد ، و عالمی را به نور تدریس و ارشاد عباد منور نماید (اللهم اجعله للمتقين اماما • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم) •

والسلام علی من اتبع الهدی •

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

چهند نامه به کی مهولانا خالیدی نه قشبه ندی بو شیخ عثمان سیراجوددین

فرزند عزیز فقیه عثمان • وقت فرصت مغتنم است • باید که عمر لاطائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضی حق جل و علا صرف گردد • نماز پنج گانه به جمعیت و جماعت و تعدیل ارکان باید که ادا نمود و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار سحررا رایگان نگذارند ، و بر خواب خرگوشی محظوظ و به حظوظ عاجله مغتر نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب العین دارند • بالجمله از دنیا معرض باشند ، و به آخرت مقبل • به قدر ضرورت به دنیا پردازند ، و سائر اوقات به اشتغال امر آخرت معمور دارند • حاصل کلام آنکه دل باید از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیه متحلی و منزّه • مصراع : کار این است و غیر ازین همه هیچ • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان • ارباب دنیا و اصحاب غنا به بلای عظیم گرفتارند و به ابتلای بزرگ مبتلی‌اند • اگر دنیا مغموضه حق است سبحانه و تعالی هر آینه جمیع نجاسات را در نظرشان مزیت گردانیده و مزین ساخته‌اند ، در رنگ آنکه نحاسی را زرانده سازند و زهری را شکر آلوده • مع ذلك عقل دور اندیش را بر شناعت آن واقف ساخته و بر قباحت آن نامرضی فرموده • لهذا علمای دین فرموده‌اند که اگر شخصی وصیت کرد که مال مرا به عقل زمانه بدهند به زهاد باید داد که از دنیا بی‌ربغبتند ، و آن بی‌ربغبتی از کمال عقل است ، و کمال عقل نشانه رحمت و شاهد عقل به تبعیت از نقل و فرمایش رسل می‌باشد (علیهم الصلاة والسلام) •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بحالکم • دنیا سجن المؤمن) • دنیا زندان مؤمن است ، مناسب حال زندانی درد و الم و اندوه و مصیبت است • از تلون احوال دل‌تنگ نباشند ، و از عدم حصول آمال دلگیر نگردند (فان مع العسر یسرا ، ان مع العسر یسرا) • با یک تنگی دو فراخی مقرون فرموده‌است • همانا که فراخی دنیا و فراخی آخرت خواسته • مصرع : با کریمان کارها دشوار نیست • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بجنابکم) • درد و محن و بلیات دنیویه مر دوستان را کفایت است • مر ذلت ایشان را به تضرع و زاری و به التجاء و انکسار عفو و عافیت را از جناب اقدس او تعالی باید طلبید تا زمانی که اثر اجابت مفهوم شود و تسکین فتن حاصل و معلوم گردد • و هرچند دوستان و خیراندیشان در همین کاراند ، اما صاحب معامله

احق به این کار است • دارو خوردن و پرهیز نمودن کار صاحب مرض است • دیگران بیش از اعوان او نیستند • در ازاله مرض حقیقت معامله آن است که هر چه از محبوب حقیقی برسد با گشادگی جبین و فراخی سینه آنرا به منت قبول باید کرد ، بلکه به آن متلذذ باید گشت • رسوائی و بی ناموسی که مراد محبوب است نزد اهل محبت بهتر از ناموس است و نیک نامی که مراد نفس او است •

اگر این معنی در محب حاصل نگردد ، در محبت ناقص است بلکه کاذب • بیت :

گر طمع خواهد ز من سلطان دین
خاک بر فرق قناعت برگزین
والسلام •

خالد

★ ★ ★

مخدوما ، مکرما ، شفقت آثارا ، فقیه عثمان ! وقت کار گذشته و میرود • هر آنی که میگردد قدری از عمر را کم می نماید ، و اجل مسمی را قریب میسازد • و امروز اگر تنبه حاصل نشد ، فردا غیر از حسرت و ندامت نقد وقت نخواهد بود • اهتمام باید فرمود که در این چند روز حیات را بر وفق شریعت غرا مصروف نموده تا نجات متصور شود • و این وقت وقت عمل است • در وقت عمل عیش کردن زراعت خود به سبزی خوردن و از ثمره بازداشتن است • والسلام •

خالد

★ ★ ★

برادر طریقه فقیه عثمان به تایید روحانیت پیران بزرگوار مؤید باشند.
بارها دوستان حقیقی را به محبت نامجرات یاد مینمایند ، به جمعیت ظاهر و باطن
باشند .

وصیت عظیم همین است که به جاروب کلمه توحید ساحت سینه را
از تعلق ماسوی بپردازند ، و بنیاد هستی موهوم را به تکرار کلمه طیبه
براندازند . بزرگان فرموده اند :

هرچه غیر از حق که آن مقصود تست
تیغ (لا) برکش که آن معبود تست

به طهورات متنوعه و الوان انوار متکثره قانع نباید شد که محبوب
حقیقی دارای الوان و انوار نیست .

بس بی رنگ است یار دلخواه ای دل
قانع نشوی به رنگ ناگاه ای دل

دگر چه نویسد ؟ (خیر الکلام ما قل و دل) . (والسلام ختام
الکلام) (۱۷) .

خالد

وه سیه ته کانی شیخ عثمان سیراجوددین بو موریدو مه نسووبه کانی

الحمد لله رب العالمین . والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله
وصحبه اجمعین . أما بعد فقد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : الدین

(۱۷) ئەم نامە دوایی یە لە باسی (نامەکانی مهولانا) یشتا له بەرگی یەکهمی ئەم
کتیبەدا بلاوکر او تهوه ، بەلام نامەکانی تر بو یەکه مچار بلاوئە کرینه وه
چونکه له کاتی له چاپدانی بەرگی یەکهمی ئەم کتیبەدا دهسکریم
نه بوو بوون .

النصيحة • پس مسکین عثمان الخالدي المجددي النقشبندی غفا الله عنه و قدس سر ساداته و أسلافه و أوفر بره و بر اتباعه و اخلافه ، عامه عام و خاص خلفا و مریدان خود را به چند فقره از وصایای مشفقانه وصیت میکند تا که سعادت‌مندان را سرمایه باشد •

وهسيه تي يه گهم

اینکه معلوم ایشان باد که بنای هر طریق از طرق موصله ، بر اتباع سنت سنیه و اجتناب از بدع سیئه غیر مرضیه است • خصوصا این طریقه علیه مجددیه که ما خادم آنیم و فی الواقع اقرب و اوثق است و احسن سائر طرق است ، سراسر اتباع شریعت و اختیار سنت است •

حضرت امام ربانی ، مجدد الف ثانی ، شیخ احمد فاروقی سرهندی که امام الطریقه است (رضی الله عنه) ، میفرماید که طریقت و حقیقت خادمان شریعتند ، زیرا که غرض از سلوک طریقه آن است که سالک را اخلاص کامل و اعتقاد صحیح در ایمانیات و معاملات پیدا شود که (ألا لله الدين الخالص) تا که حقیقت شریعت که متخلق شدن به اخلاق حسنه است صورت بنهد ، و ایمان را از تردید و تقلید پاک و اعمال را از شوب ریا و عجب صاف گردد •

پس طالبان طریق اول باید که ارکان و شرایط ایمان و اسلام خود را درست کنند ، پس ازان بأذکار و اوراد معموله طریقه مشغول گردند که بدون ایمان و اسلام هر عملی که کرده شود غیر مقبول است و دور از معامله ارباب وصول •

متقی را بود چهار نشان
حفظ احکام شرع اول دان

ثانیا هرچه دسترس باشد
بر فقیران و بی‌کسان باشد
عهدرا با وفا کند پیوند
هر بلا آیدش بود خرسند

از ابو عبدالله خفیف شیرازی پرسیدند که تصوف چیست ؟ جواب
گفت (قدس سره) که : هرچه در سر داری بنهی ، و هرچه در دست داری
بدهی ، و هرچه سر سرت آید فجهی •

وصییه‌تی دووهم

اینکه بزرگان این خاندان عالی نشان که رابطه‌را آکد الآداب گفته‌اند
صحیح و مسلم است ، و سرّ این معما این است چونکه درین طریقهء مبارکه
جذب بر سلوک مقدم افتاده‌است ، غالباً حصول این نعمت کبری به تصرف
شیخ مقتداست ، و تصرف شیخ به ربط و علاقه محبت بین الجانبین است
که به وسیلهء حب لله و فی الله سعادت صورت ضمنیت مرید و جای کردن
در دل پیر دست دهد • و این سعادت ضمنیت باعث جذب و کشش دل مرید
به طرف حقیقت جامعهء وی میگردد • از این است که گفته‌اند : (جذبة من
جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) • لکن در این معامله سرّی هست که
مزلّة الاقدام است • باید سالك راه هشیار باشد تا که از تمثّل شیطان لعین
و اغوای آن محفوظ ماند • اگرچه بزرگان گفته‌اند که شیطان متمثّل
صورت ولی کامل مکمل نمیتواند شد • بیت :

هلال کچ به ابروی کچ دلبر نمی‌ماند
اگر ماند شبی ماند ، شبی دیگر نمی‌ماند

لکن این خصیصه مخصوص به صورت خاصهء همان ولی است (کما

هو المعلوم عند اهلها) و الا یحتمل که خود را در صورت آن ولی به ادنی تغییر متمثل سازد ، و آن مرید بیچاره را در ضلالت اندازد ، چنانکه ما بارها این معامله را امتحان کرده ایم ، پس باید که مرید صاحب رابطه قول و فعل و امر رابطه را اگرچه از صورت کامل مکمل باشد ، به میزان شریعت بسنجد ، و الا بعد از چند بار تجربه و امتحان قبول باید کرد . اما کامل مکمل درین عصر که شر الاعصار است ، بسیار نادر الوجود است .

سوال : اگر کس دعوی کمال و تکمیل کرد ، مرید بیچاره به چه علامتی باید که صدق و کذب و یرا امتیاز دهد ، یا آن مدعی چگونه میدانند که به صواب رفته یا بر خطا ؟

جواب : رتبه کمال و تکمیل را بزرگان طریقهء مجددیه قدس الله اسرارهم در ولایت کبری که محل فنای نفس است قرار داده اند . چون سعادت مندی به این مرتبه رسید ، علاقه وی با شیطان لعین بریده میشود ، و علم به فنای نفس هر کسی را که صاحب کشف صحیح است میسر میشود که بالمعاینه میدانند و میبینند (کما لایخفی علی اهلہ) . ولی صاحب کشف صحیح درین زمانه حکم عنقا پیدا کرده است . پس باید که مراجعه به وجدان کند چه صاحب فنای نفس متخلق به اخلاق شرعیه میشود که واصل رتبهء حق الیقین است .

پس اگر در خود میل خلاف شرع را نمی بیند (علی مصدرها الصلوة والسلام والتحیة) ، و در اتیان به احکام شرعیه تکلیف ندارد بلکه معامله بر عکس شده است که کردن طاعت در نزد وی آسان شده و ترکش را دشوار می آید ، و ایمان و اسلام جزء طبیعت وی شده ، صاحب این مقام شگرف است و ایضا این امتیاز هم مشکل است کم کسی را این عقل داده باشند که احوال و اطوارش بر وی مشتبه نگردد . (ربنا لا توأخذنا ان نسینا أو أخطأنا) .

چون حالت وی بر وی مشتبه شد بر طالب بیچاره چگونه مشتبه نمیشود؟
پس علاج غیر از التجا به حق سبحانه امری دیگر نیست که (اللهم أرنا الحق
حقا وارزقنا اتباعه ، وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه) •

بلی سعادت‌مندی که ویرا شرف ضمنیت کبری که عبارت از ضمنیت
حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم دست داده باشد ، اگر آن
سعادت‌مند عزیز دگررا در ضمن خود بگیرد ، آن عزیز هرچند به فنای نفس
فرسیده است ، حکم آن سعادت‌مند دارد که شیطان به صورت وی متمثل
تواند شد • چه این وقت رویه سعادت‌مند چونکه مظهر حقیقت محمدیه است ،
حکم صاحب آن حقیقت که حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم
پیدا کرده است ، و کسی که در ضمن وی است حکم اصحاب کرام دارد
(رضوان الله عنهم اجمعین) • (ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء والله ذو الفضل
العظیم) •

این فقیر مسکین به حکم (و أما بنعمة ربك فحدث) میگوید که در
تأریخ سنه هزار و دوصد و هفتاد و دو همین وامنده سرفکنده را به
این سعادت عظمی مشرف ساختند وقتی که در بین حضرت غوث الثقلین و امام
الطریقه خواجه بهاء‌الدین نقشبند رضی الله تعالی عنهما نسبت به حقیر پر
تقصیر صورت مشاجره واقع شد که هریکی از آن دو بزرگوار این بنده را
به طرف خود میکشیدند ، و بنده شرمنده دران میان خودرا (کالمیت بین
یدی الغاسل) بی‌علاقه و بی‌اختیار ساختم که ناگاه حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم تشریف آوردند و بنده را ازان میان دست ایشان بیرون
کشیده و برداشت و فرمود که عثمان را به هیچ یکی از شما نمیدهیم ، و برای
خود میخوایم •

لاجرم حقیر نیز فرزندان نامی و خلف الصدقان گرامی خودرا محمد

و عبدالرحمن در ضمن گرفته‌ام • پس طریق احتیاط این است که مریدین این خاندان هر که صحبت این فقیر را یافته‌است رابطه حقیر بکنند ، والا رابطه این دو فرزندان خلف الصدق حکم رابطه حقیر دارد • امیداست که شیطان لعین به این صورتها متمثل نتواند شد ، (فاله خیر حافظا و هو أرحم الراحمین) •

سوال : تو سابقا نوشته (ای) که فائده رابطه حصول محبت است ، و محبت موجب سعادت ضمانت ، و ضمانت باعث جذبه است • پس مریدان صاحب جذبه هم این ضمانت را دارند •

جواب : آن ضمانت که سابقا دست میدهد صورت ضمانت است که به حکم (اندراج النهایة فی البدایة) مخصوص این خاندان است ، و این ضمانت حقیقت ضمانت است (و شتان مابینهما) • زین جنس تا آن حسن فرقی است ژرف •

وهسیهتی سییهم

اینکه در این خاندان عالی شان که جذبه بر سلوک مقدم افتاده است ، صورت جذبه حقیقیه است ، زیرا که جذبه حقیقیه جذبه روحی است که در نهایت سلوک کاملنرا دست میدهد ، و این صورت جذبه جذبه قلبی است که از اختلاط نور و ظلمت پیدا میشود ، پس از دخل نفس و شیطان دور نیست •

لهذا باید خلفای حقیر مریدان خودرا به تاکید اکید نصیحت نمایند که مادامی اختیار داشته باشند از نعره و صیحه و حرکات اعضا اجتناب نمایند و میل نفس خودرا دران دخل ندهند خصوصا در حالت نماز که اگر ادنی اختیاری دران داشته باشند مبطل نماز است • و اگر بنا به غلبه احوال روی دهد حکم سعال و عطاس دارد که کثیر آنها مبطل نماز است ، و بر قلیش

عفو است چنانکه در کتب فقه مبین است . حضرت مولانای ما قدس سره مجذوبانرا از الفاظ نامشروع گفتن به تاکید منع میفرمودند ، بلکه زجر و تاکید میکردند ، زیرا که غالباً آن اطوار از میل نفسانی و وسوسه شیطانی پاک نیست و نیز خو گرفتن باعث سدّ عروج لطیفه قلب میگردد .

چونکه در این طریقه بهاءالدین نقشبند قدس سره فرموده است که ما نهایترا در بدایت در این ^{در سینه تی حواله ۴۵} نهایت در بدایت دست میدهد چنانکه حضرت امام الطریقه بهاءالدین نقشبند قدس سره فرموده است که ما نهایترا در بدایت درج میکنیم ، لاجرم در بدایت حال واحوالی که شبیه به مقامات اهل کمال است ، غالباً مریدانرا دست میدهد ، مثل شهود وحدت در کثرت و توحید وجودی و کشف کونی و کشف قبوری و غیرها . و فی الحقیقه این حالات از انعکاس دل پیراست که در مرید به علت صورت ضمانت که از اثر رابطه حاصل شده است ظهور میکند .

پس باید که آن مرید این حالاترا از خود نداند ، و از انعکاس مقامات پیر شناسد ، و این حالت نیز مزلة الاقدام است که از شائبه وهم و ظن و دخل نفس و شیطان پاک نیست . پس همه وقت مستنفر باید بود ، و دلرا به این نمایشات متعلق نباید ساخت ، والا سد و مانع راه عروج میشوند .

(فائدة . و فی الحدیث : لما اهبط [علیه ما یستحق] قال فبعزتک و عظمتک انی لا افارق ابن آدم حتی یفارق روحه جسده . قال الرب عز و جل و عزتی و عظمتی لا احجب التوبة عن عبدی حتی یفرغ بها - کتاب الهادی للمهتدی) .

بزرگان طریقت گفته اند (تلك خیالات تربی بها اطفال الطریقة) . اصل مطلب از سلوک طریقه ظاهر و باطنرا به اخلاق باطنه و ظاهره شریعت متخلق گردانیدن است ، و بس طالب هوا و هوس نباید بود ، و سعی باید کرد که دل همیشه منور به نور حضور باشد ، و خطرره جبی و عملی و ماسوی

از ساحت سینه دور گردد تا که حب و بغض و عطاء و منع همگی صرف برای خدا باشد سبحانه و تعالی ، که (من احب لله و ابغض لله و اعطی لله و منع لله ، فقد استکمل ایمانه) •

وهسیه تی پینچهم

اینکه برزگان طریقت وجود را شرك اکبر گفته اند (وجودك ذنب لایقاس به ذنب آخر) •

بیت

دم بی حق زدن عین گناه است
به خود مشغول گشتن کفر راه است

ترا هر دم کشد پندار هستی
سوی ظلمت سرای خود پرستی

خودی کفر است ، از وی توبه کن زود
که جز حق در حقیقت نیست معبود

پس طالب حق باید که همه آن در صدد آن باشد که خود را از هیچ فردی از افراد عالم بهتر نداند ، بلکه خود را بر خمرخوارگان فجار تفضیل نهد ، نه به این معنی که (العیاذ باللہ) خمر خوردن بد نیست ، بلکه بدین معنی که خاتمه کار مجهول است •

ای بسا رندان شراب خوار ، بلکه کافران دار البوار در آخر کار دست انابت را به ذیل ندامت و استغفار زده ، در سلك ابرار منسلك میشوند • و ای بسا زاهدان مرتاض و عابدان ممتاز در بوادی خذلان و حرمان افتاده و در تیه ضلال منهمک میگردند •

از سبب سوزیش من سودائیم
 وز سبب سازیش سوفسطائیم
 ساعتی کافر کند صدیق را
 ساعتی زاهد کند زندیق را
 چشم باز و گوش باز و این ذکا
 حیرتم در چشم بندی خدا

(نجانا الله تعالى و سائر المسلمين من هذا الخطب العظيم ، بحق من
 ورد فی شأنه العظيم : حریص علیکم بالمؤمنین رءوف رحیم ، علیه افضل
 صلاة و تسلیم) •

علت ابلیس (انا خیر) بداست
 این مرض در نفس هر مخلوق هست

(و ما ابرىء نفسى ان النفس لأمارة بالسوء الا ما رحم ربى) •
 (فصل فی غیر المتن) • شیخ أبو عبدالله الخفیف قدس الله تعالى سهره
 العزیز که از اعظم مشایخ شیراز است گفته که با شیخ ابوالخیر مالکی که
 صاحب وقت و حال خویش بود ، در مکه صحبت میداشتیم • شبی ویرا
 گفتم : (ایها الشیخ) سوال دارم • گفت : بگوی • گفتم : (متی یصفو
 العیش مع الله ؟ قال : اذا رفعت المخالفة) • من از جواب وی متعجب ماندم •
 چون بامداد شد آنرا به مشایخ گفتم • ایشان هم از قولش تعجب بسیار
 کردند و گفتند میخواهیم که از خودش بشنویم • بر وی جمع شدند
 و پرسیدند • در جوابشان چنین گفت : (ما یجری باللیل ، لا یذکر بالنها)
 و به قول شب خویش اقرار نکرد •

(و فی تفحات الانس للجامی) : بدانکه (رحمك الله تعالى) قول (رفعت
 المخالفة) از اصطلاح (همه او است) خبر میدهد که اعتقاد کثیر از مشایخ است،

و بسی از محققین بر این رفته‌اند همانا کسی را چشم بصیرت به حقیقت فعل حضرت (فعال لما یرید) باز کرده باشند و به آن وقوف یافته باشد که او است سلطان هرچه خواهد آن کند • دگر زبان خود را به عیب و نقصان کسی ملوث نگرداند ، و به تعبیر خلائق مشغول نمیشود ، و همه را از فاعل حقیقی مبیند • شیخ عرفی شیرازی گفته است :

چنان با نیک و بد سر کن که بعد از مردنت (عرفی)
مسلمات به زمزم شوید و هندو بسوزاند

عين القضاة همدانی قدس سره در کتاب (زبدة الحدائق) خود این را به طیّ داده است • در این صورت رونده راه را باید به مفاد (قل کل من عند الله) چشم از خلائق ببندد ، و دلش نیز به فعل فاعل حقیقی نگران بود ، و دائما از نماز و روزه و طاعات و حسنات خود لرزان باشد • (معصية اورثتك ذلا وافتقارا خیر من طاعة اورثتك عتوا و استكبارا) مبادا به اسفل السافلین بعد و حرمان گرفتار گردد • هر کرا در تیه حرمان پای در گل ماند ، ماند •

(ایات) :

ای آنکه ز اسرار قدر عالم به هم حیران کنی
جن و بشر در وحشتند کین چیست با ایشان کنی

حبری بری از صومعه در دیر گبران افگنی
گبری کشی از بتکده ، سر حلقه مردان کنی

کس را چه یارا کز عتو چون و چرا پرسد ز تو
فرمانروای مطلق خود هرچه خواهی آن کنی

صاحب کتاب (کشف المحجوب) و هو علی ابن عثمان ابن ابی علی الجلابی الغزنوی قدس سره ، گوید : لقمان سرخسی که آزاد کرده رب العالمین

جل جلاله و از عقلای مجانبین بود ، روزی به نزد پیر ابوالفضل سرخسی که مرشد شیخ ابو سعید ابوالخیراست قدس سره - آمد . جزوی در دست پیر دید . گفت یا ابو الفضل در این جزو چه میخواهی ؟ گفتش : همان که تو در ترك آن خواستی . پس لقمان گفت این خلاف چراست ، یعنی که بایست که مخالفه در طریقه نبودی ، و راه همه به خدا یکی بودی

بی‌رنگی است و بی‌صفتی وصف عاشقان
این شیوه کم طلب ز اسیران رنگ و بوی

پیر گفت خلافتی تو میبینی و از من میرسی که چه میخواهی ز مستی هشیار شو و از هشیاری بیدار تا بدانی که من و تو چه میطلبیم . (نفحات جامی قدس سره) .

وهسیه‌تی شه‌شهم

اینکه فقیر در حالت حیات به طوع و اختیار خودم بلکه به اشارات غیبی و باطنی پسران ارجمند و خلفان سعادت‌مند خود محمد و عبدالرحمن را چنانکه سابقا معلوم شده که سعادت ضمانت حقیرا دریافته‌اند ، نائب و خلیفه خویش ، و بر سجاده ارشاد متمکن ساختم ، و گردن‌امیدواری ایشانرا در بین جمیع خلفا و مریدان خود به این نوید افراخته . تمامی خلفا و مریدان بلکه کل متعلقین و منسوبین من این دو فرزند سعادت‌ندرا (کنفس واحده) نائب و خلف الصدق من دانند ، و از امر و نهی ایشان به هیچ وجه تجاوز نکنند . حال که حقیر مستمند در حال حیاتم و بعد از ممات من نیز رشته‌ای علاقه و انقیاد ایشانرا قلاده گردن خویش نمایند ، و مراعات ادب ایشانرا مایه سعادت خود دانند . مبادا . مبادا کسی در میانه ایشان به رسم نامی و سخن‌چینی به‌درآید که (نعوذ بالله سبحانه) باعث ضلالت وی گردد ، و بی‌امر و رضای ایشان در عزل و نصب خلفا و رد و قبول مریدان دخل

نکنند که امر و نهی ایشان در این فقرات امر و نهی مناست ، و اخلاص و محبت و ادب و حرمت گرفتن ایشان عائد به من میگردد .

(فصل سوی الوصایا) • بسمه سبحانه • در کتاب (کیمیای سعادت) به رکن مهلکات در اصل سوم بیان آفت زبان نوشته‌اند که یکی در پیش عمر ابن عبدالعزیز نامی کرد • وی گفت نگاه کنیم اگر دروغ گفتمی اهل این آیتی (ان جاءکم فاسق نبأ فتینوا) و اگر راست گفتمی از اهل این آیتی (همآز مشاء بنمیم) و اگر خواهی توبه کن تا غفور کنم • گفت یا امیر المؤمنین توبه کردم •

یکی حکیمی را گفت فلان کس ترا چنین بد گفته است • وی را گفت به زیارت دیر آمدی و سه خیانت را بکردی : برادری را بر دل من ناخوش کردی ، و دل فارغ مرا مشغول گردانیدی ، و خویشان را به نزدیک من فاسق و متهم ساختی •

آنچه گفتم زیرکان را خود بس است
بانگ دو کردم اگر در ده کس است

(و ما علی الرسول الا البلاغ المبین • وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه اجمعين) •

وهسیهتی جهوتهم

اینکه حکمت بالغه حق سبحانه در ارسال رسل (علی نبینا و علیهم الصلاة والسلام) این است که عباد الله در غایت تدنس اند ، و حق سبحانه و تعالی بالنیایه در کمال تقدس • پس برزخی ذوالجهتین در کار است که به وسیله آن فیض اقدس از حضرت مقدس عز اسمه به بندگان عاید گردد • و چون بعد از حضرت خاتم الرسل صلوات الله و سلامه علیه و علیهم

وعلی کل آل ، باب نبوت مسدود شده است ، پس اولیاء الله این امت مرحومه به نیابت و خلافت آن سرور دنیا و دین صلی الله علیه وسلم قرنا بعد قرن این مهمرا سرانجام میدهند . و به وجود مسعود ایشانان تا ظهور حضرت مهدی موعود رضی الله عنه باب افاضه و استفاضه مفتوح است . و چون کامل مکمل که به نهایت النهایه عروج رسیده و باز به رجوع قهقری به غایت تنزل کرده و مرجوع گردیده بود ، و مجانست و مناسبت با سائر آدمیان و عوام الناس حاصل کرده باشند ، مانند اکسیر نسبی نادر و کم یاب است و حال اینکه بی مناسبت و مجانست افاده و استفاده غیر میسراست ، پس به اقتضای وقت این حقیر (تبعاً لقطب العارفين و غوث السالکین الکامل الواصل الی الحقیقة والنازل السافل الی الخلیقة ، اعنی حضرة قطب الطريقة) مولانای ما قدس سره العزیز کسانی را که بعد از حصول جذب و فنای آن در این طریقه و وثیقه به حکم (اندراج النهایة فی البدایه) حکم برزخیه پیدا کرده اند و مشابتهتی به واصل کامل مرجوع باقی بالله حاصل نموده هرچند که تکمیل ندارند ، لکن غالباً اوهارا رخصت و اجازه داده ام که طالبانرا تلقین آداب طریقه نمایند ، چونکه افاده اوها در حق عوام از افاده متوسطان که از عالم نفس و آفاق گذشته اند و هنوز به فنای حقیقی نرسیده اند به حکم اینکه مجانست اوها بیشتر است بلکه از کاملان غیر مرجوع و واصلان و فانیان که هنوز رتبه تنزل نیافته اند مفیدتر .

پس اجازه یافته گان این درجه باید که به این اجازه مغرور نشوند و خودرا کامل و واصل گمان نبرند ، و به مظنه کمال محبوس اسفل السافلین بعد و وبال نمانند . بیت :

علت بدتر ز پندار کمال
نیست اندر جان تو ای ذو دلال

از این است که صاحب مثنوی علیه الرحمة میگوید :

خواجه پندارد که مرد واصل است
حاصل خواجه به جز پندار نیست

لاجرم

مراد ما نصیحت بود و گفتیم
حوالت با خدا کردیم و رفتیم

وهسیه تی هه شتتم

اینکه نصیحت میگویم و امانت میدهم مریدان خود را عموماً و خلفا و مأذونان خود را خصوصاً چنانکه لازم و شرط طریق است • باید که در حق برادران و رفیقان خویش يك دل و يك جهت باشند ، و زبان را به غیبت و نکوهش و ذم یکدیگر ملوث نسازند ، و هیچ یکی خود را از آن دگر فاضل و خوبتر گمان نبرند •

حضرت امام ربانی که مجدد الف ثانی است (قدس سره) میفرماید معرفت خدای سبحانه و تعالی بر انکس حرام که خود را از کافر فرنگ بهتر داند چه جای از برادران دین و طریق ، و این فقیر که خوشه چین احسان ایشانم خود را از (هر) فردی از افراد عالم کمتر و بدتر میدانم ، بلکه معاصی جمیع عباد را به خود نسبت میدهم • پس تابعین من میباید که تتبع من کنند و از زلات مردم چشم پیوشند و همیشه به نقص خویشان ناظر باشند ، و کار عباد را به معبود حقیقی جل سلطانه واگذارند ، زیرا با وجود آگاهی از حضرت خالق علام الغیوب سبحانه و تعالی ، بر مخلوق وی طعنه زدن از جسارت ، و به فعل او عز شانه راضی نبودن است • مصرع : کار خدارا به خدا واگذار •

فائده : حضرت خواجه نقشبند قدس سره در این مبحث بیانی فرموده‌اند
که حقیقت آن راجع به این ابیات است (لراقم الحروف) :

آن بود آزاد مرد اندر جهان
چون برنجاند وی را جاهلان
ظاهر و باطن ازو زان فعل خام
هم نرنجد ، هم نگیرد انتقام
وز جوانمردیت گویم یاددار
مستحق رنج را زحمت مدار
که جوان مردان معنی آگهند
مستحق زخم را مرهم نهند
چیست میدان فتوت ای جوان
نیک خوبی بودنت با دشمنان
چون به دل مکروه میداری کسی
مال خود را بذل کن وی را بسی
ور ترا طبع از کسی با نفرت است
با ویت تکلیف حسن صحبت است
زین خصائل چون شدی صاحب سلاح
با فتوت باشی^۱ اهل فلاح

وهسیه‌تی نوهم

اینکه این فقیر حقیر که مرکز دائره عجز و تقصیرم ، به تأکید اکید
منتظرم که دائما مرا به دعای عافیت دنیوی و عفو غفران اخروی یاددارید ،

و هرگز از دعای خیر ماثورهام معاف نگذارید (بلی بلی حسنات الأبرار ، سیئات المقربین) •

به هوش باش که هنگام باد استغنا
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند

البته نمیگوئید که فلانی محتاج به دعوات ماها نمیباشد •

زرد هر پیره زنی رفتی رسول
که دعا کن تا شود احمد قبول

علاوه بر این حقیر خیلی خودرا از مذنبان و عاصیان روی زمین بدتر میدانم ، و از همه کس به دعای خیر محتاجترم ، چه در نامه اعمال خود عملی را که شایسته قبول بارگاه بود گمان نمیبرم •

رباعی از شاه نقشبند قدس سره :

گر طاعت خود نقش کنم بر نانی
وان نان بنهم پیش سگی بر خوانی
وان سگ سالی گرسنه در کهدانی
از عار بر ان نان نهد دنداننی

معنی اینرا شامل حال خود می بینم ، پس دائم از دعای خیرم خودهارا غافل نکنید که (دعاء الغائب للغائب مستجاب) •

(فصل فی تتمه هذه المعرفة) • حضرت خواجه بهاءالدین محمد بخاری نقشبندی رضی الله تعالی عنه میفرماید (بیت) :

تا تو ز هستی خود زیر و زبر نگردی
در نیستی مطلق مرغی به پر نگردی

و أيضا در این مقام از معارف آن حضرت است (نور الله تعالى روحه) که فرموده‌اند: درویشی چیست؟ خاککی بیخته، آبکی بران ریخته، نه کف پارا ازان دردی، و نه پشت پارا ازان گردی *

و أيضا: درویشی چیست؟ بیرون بی‌رنک، و درون بی‌جنگ * بیت:

تا در این خرقه‌ایم ما از کس

هم نرنجیم، هم نرنجانیم

و فرموده: از یکی از اکابر دین سوال کردم که درویشی چیست؟

گفتند: زبونی *

عزیزی گفت: واقف باش! کارها را خود میکند، و بارها بر سر تو

می‌اندازد *

و من لطائفه:

جز صحبت عاشقان و مستان مپسند

دل در هوس قوم فرومایه مبنند

هر طائفه‌ات به جانب خویش کشد

جغدت سوی ویرانه و طوطی سوی قند

(انتهی کلامه رضی الله عنه) *

و این فقیر راقم الحروف (علیه الرحمة و مغفرة الرب الرؤف) گوید:

ندانم از آثار صحابه است رضی الله عنهم یا از انقاس مشایخ کرام (وجودك

ذنب لایقاس به ذنب) * مصرع: بردند شکستگان ازین میدان گوی *

یحیی ابن معاذ رازی علیه الرحمة میگوید: (انكسار العاصين احب

الی من صولة المطيعين) * آری

سگ به ز سگی باشد کو پیش سگی کوش
جانرا محلی بیند ، دلرا قدری داند
(والمخلصون فی خطر عظیم) *

وهسیهتی دهه‌نم

أتمنى على الزمان محالا
أن ترى مقلتای طلعة حرّ

اینکه جمله فرزندان و خلفا و مریدان و مجبین و مخلصین را اعلام
میدارد که این وصایای مرا سرسری و لایعنی خیال نکنند و به صدق تمام
آویزه گوش هوش خود نمایند ، و پس پشت نگذارند ، بلکه مایه سعادت
و نجات دارین خود شمارند *

نصیحتی کنت بشنو بهانه مگیر
هرآنچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر

(و صلى الله على سيدنا محمد خاتم الرسل ، و على آله و اصحابه هادی
السبل ، و على اهل بيته و ذريته جزء و كل * والسلام على من اتبع الهدى ،
و التزم متابعة المصطفى ، عليه و على آله الصلوات والتسليمات اتمها
واكملها) *

چوارینه‌یه‌كو تاكه به‌ینتیکى شیخ عثمان سیراجوددین

چوارینه‌که

هرجا که من و یار به هم باز رسیدیم
از بیم بداندیش لب خویش گزیدیم

بی واسطه گوش و زبان از طرف دل
بسیار سخن بود که گفتیم و شنیدیم

ناکه به یته که

با دوست کنج فقر بهشت است و بوستان
بی دوست خاک بر سر جاه و توانگری

له وه سیه تی هه شته می وه سیه ته کانشیدا پارچه شیعیکی هه شت به یتیی
هه بوو • له هه موو نه مانه وه وا دهر نه که وی شیخ عثمان سیراجو ددین
شیعی له مه زیاتریشی بوو بی و فه وتا بی •

یادی شیخ موصی محمد بهائودینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

کورتھی میژووی ژبانی شیخ موصی محمد بهائودین

شیخ موصی محمد بهائودین ، وهك پیشتر باسمان کرد ، کوری سیه می شیخ عثمان سیراوردینه • له ۱۲۵۲ی هیجره تدا له دتی ته ویله له دایک بووه • دایکی ناوی خاتو خورشیده و له به گزاده کانی ماوه ته له ناوچه ی سوله یمانی • مه لا حامیدی کاتبی شیخی باوکی ، میژووی له دایک بوونی له م پارچه شیعه دا باس کردووه :

غوڤ آفاق شیخ عثمان که
قطب عصر و پناه دوران است

آنکه بر گرد خوان نعمت او
گردن آن سپهر گردان است

عالم و هرچه هست در عالم
همه چون قالبند و او جان است

گلی از باغ دولتش بشکفت
زینت هر گل و گلستان است

شد مسمی باسم خیر رسل
آن محمد که جان جانان است

هشت ماه ربیع آخر کرد
جلوه آن مه که نور ایمان است

هاتمی گفت بهر تأریخش :

« این گل گلستان احسان است » (۱)

ثم ذاته له حوت سالاندا لای مهلا مهحمودی دسهی دهستی کردوه
به خویندنی قورئانی پیروزو کتیه ورده سهره تایی به کانیسی به پیتی دابو
نهریتی نه و روزه هر لای نه و خویندوه . پاشان لای مهلا حامیدی کاتب
دهستی کردوه به خویندنی کتیه سهره تایی به کانی سهرفو نه حوو ، پیش
نه وهی بگاته پازده سالان له سهر دهستی باوکیا ته ریکه تی نه قشبه ندیی
وهر گرتووه و زور به گرمی و دلسوزی یه وه خه ریک بووه له ماوه یه کی
که مدا پی گه یشتووه ، جا باوکی فرمانی داوه تی که دهست بکا به پیگه یاندنی
موریده کانی خانه قاو له م مهیدانه دا وهک یارمه تی ده ری باوکی لی هاتووه .
ته نانهت فرمانی په روه رده کردنی شیخ عه بدولر رحمان و شیخ عومرو شیخ
نه حمدهی برایشی پی دراوه ، سهره پای نه وه که شیخی باوکیان خویشی فی ری
طه ریکه تی کردوون و ته وه ججوهی لی کردوون .

شیخ عثمان سیراجوددین له وه سیه تی شه شه میدا به مه نسووب و
موریده کانی خویری راگه یاندوه که وا شیخ موحه ممد به هائوددین و شیخ
عه بدولر رحمان نه بولوه فا خه لیفه و جی نشینی نه ون و داوای لی کردوون که
نادابی ته ریکهت له م دوو کوره ی وه ربگرن . به مجوره پاش وه فاتی شیخ
عثمان سیراجوددین هم دوو کوره ی به جووته له ته ویله دهست نه کن به

(۱) به حسابی حه رفه کانی نه بجد نه کاته ۱۲۵۲ .

پری نمودنی کردنی موسولمانان و شیخ عابدولرحمان نه بولوفا له خزمه تی
کاکیا نه بچ تا ماوه یه ک و پاشان ته ویله به جی دیلی و نه گوژیته وه بۆ گولپ
وه ک پاشان له باسی خویدا دینه وه سه ری و ، ئیتر شیخ موحه ممه د
به هائوددین نه بچ به جیگری باوکی له خانه قای ته ویله داو هه موو موریدو
مه نسووبه کانی باوکی به پیری ته ریقه تی نه قشبه ندی په سه ند نه کن •

له زه مانی شیخ موحه ممه د به هائوددیندا خانه قای ته ویله هه میشه
پری بووه له پیای خاوه ن دل و زانست و که سانی رۆح په روه ر • خانه قای
ته ویله له و سه رده مه دا هه رگیز که سانی پایه بلندی وه ک مه لا حامیدی کاتب و
مه وله وی و حاجی مه لا نه حمه دی تودشه یی و مه لا عه لی تالشی و شیخ
عه بدولرحمانی قه ره داغی و حاجی شیخ نه مینی خالی لی نه براوه • له شیخ
موحه ممه دی خالم بیستووه نه یوت له باپیرم بیستووه نه یفه رموو و
ریکه وتوو له شه ویکا هفتا خه لیفه له هه لقه ی خه تمی خانه قای سه رده می
شیخ موحه ممه د به هائوددیندا بوون ، جگه له ده یان موریدو مه نسووبی تر
که نه مانه خه ریکی پیگه یانندن و په روه رده کردنیان بوون •

شیخ موحه ممه د به هائوددین ، سه ره رای پیگه یانندی نه و مه نسووبانه ی
باوکی که له کاتی وه فات کردنی نه ودا هیشتا سولووکیان ته واو نه کردبوو و
نه بوو بوون به خه لیفه و ، سه ره رای خه ریک بوونی له گه ل خه لیفه کانی باوکی
که پاش نه و نه میان به پیری خویان په سه ند کردوو ، بوخویشی چه ند
خه لیفه ی تازه ی پنه یان دووه • یه کنی له مانه شیخ عابدولرحمانی قه ره داغی
باوکی ماموستا شیخ عومه ری (ابن القره داغی) ی ماموستامانه که یه کنی بووه
له زاهیدان و زانایانی سه رده می خوی • یه کینکی تریشیان حاجی شیخ نه مینی
خاله که نه ویش عومریکی دریزی له خوا په رستی و خزمه ت کردنی موسولمانانا
سه رف کردوو هه میشه خوی له دنیاو ده ولت دور راگرتوو •

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین سه‌فهری جه‌جیشی کردووه . له‌م سه‌فهره‌یندا شیخ عومر ضیائوددین و شیخ نه‌حمه‌دی برای و مه‌لا نه‌حمه‌دی نودشه‌بیشی له‌گه‌ل بووه ، به‌لام براکانی له‌به‌غداوه گه‌راونه‌ته‌وه . له‌به‌غدا میوانی مالی موفیتی زه‌هاوی بوون . پاش جه‌جه‌که سه‌ریان له‌میسریش داوه .

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین له‌سالی ۱۲۸۴ی هجره‌تدا چوارده‌وری نارامگای باوکی نه‌کا به‌خانوو و گومه‌زیک به‌سه‌ر نارامگا‌که‌وه دروست نه‌کاو خانه‌قا‌که‌یش گه‌وره نه‌کا که وه‌ختی خوی باوکی دروستی کردبوو . مه‌لا حامیدی کاتب به‌بونه‌ی دروست کردنی له‌م گومه‌زو خانوانه‌و گه‌وره‌کردنی خانه‌قاوه قه‌سیده‌یه‌که دائه‌نی ، وا لیره‌دا نه‌ینووسینه‌وه :

این همایون بارگه کز کاخ کسری بر تراست
کسر باشد گر نویسم همچو قصر قیصر است

آن بنا گیرم که بود از خشتهای سیم و زر
این همه چون قبه‌های جنت از یک گوهر است

خاک آن گر مشک و عنبر بود ، آبش صاف و خوش
خاک این خاک بهشت و آب آب کوثر است

گر در و دیوار آن مرآت روی خلق بود
در در و دیوار این مشهود روی داور است

از سماع چنگ و نی ، جوش و خروش آن سرا
غلغل این قبه از عکس سروش آن سراسر است

کوه طور از یک تجلی (صار دکا) خرد گشت
مانده بر پای فتور و بی‌قصور ، این نادر است

این عجب‌تر چون در و دیوار جنب این بنا
 سر بسر گویا مغنی بذله‌گو خنیاگراست
 سنگها با یکدیگر اهلند چون مو مؤتلف
 نه درشت و سخت رو مانند سنگ مرماست
 شمس گردون بر سر این قبه نیکو شمس‌ه‌ایست
 شمس‌ه زرین برو بستن بسی نادر خوراست
 از برای خالک‌روبی هست در این بارگاه
 غبطه در بین فریدون و جم و اسکندر است
 حاجیا بر گرد و طوفی کن به گرد او اگر
 در سویدای دلت سودای حج اکبر است
 تا نکوبی حلقه‌ه این کعبه با دست ادب
 کعبتین تخته نزد سعیت اندر شش دراست
 حیرتی دارم عجب در سنگ و چوب و آب و گل
 این همه اسرار قیومی عجب چون مضمر است
 چه عجب که مرقد قطب زمان است این زمین
 آنکه فیض و فضل و جود و لطف حق را مظهر است
 شیخ عالم آن سراج ملک و دین که سیرتش
 بی‌گمان میزان شرع حضرت پیغمبر است
 چشم پاکش در زمین و روحش اندر لامکان
 آن زمان را شد ضمین و این زمین را لنگر است
 گرچه عثمان است نامش ، گر بگویم هم روا است
 گاهی صدیق و گهی فاروق و گاهی حیدر است

ترسم از اندیشه‌های کج و گرنه گفتمی
حلقهء توحید اگر جنبد سخن بالاتراست

جان پاکش صاف‌تر شد از مزاج آب و گل
گرچه ربطی هست چون مشتق دلیل مصدراست

فی چه گویم جسم پاکش عین جان افتاد صاف
چون عرض رفت از میان باقی که ماند جوهر است

بلکه روح و جسم او در نور مطلق محو شد
این سخن کی درخور اندیشهء دانشور است

شد به جد و جهد فرزندی ولی عهدش تمام
آنکه او مجموعهء فضل و هنر را دقتراست

خوب صورت ، نیک سیرت ، پاک طینت ، صاف دل
تازه و پاکیزه خود فرخندهء فرخ‌فراست

شمع جمع اولیا و نور چشم اصفیا
زمرهء اهل صفارا رهنما و رهبر است

شیخ امجد ، ارشد اسعد محمد ذوالکرم
بوالبها کو نائب الارشاد شیخ اکبر است

ظاهرش همرنگ ، باطن با شریعت متحد
مختصر مرآت شرع حضرت پیغمبر است

این بنای خیر را یا رب حمایت کن به لطف
حق آنکه انبیا و اولیایا سردراست

هم به لطف خویش بافی را دوام عمر بخش
آنکه مر دیباچهء فضل و هنر را زیور است

طائفان و عاکفان را لطف کن لاسیما
 (حامد) بیچاره‌را که بس ذلیل و مضطراست
 گفت بر سال و بر اتمام بنای این مکان
 هاتمی « بابا بیا ، باب سعادت این درست » (۲)

رووداویک له نیوان شیخ موحه ممد به هائوددین و فهراهاد میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا

له شیخ بابارسولی کوری شیخ عارفی دؤلاشی مه‌ریوانم بیست وتی
 بیستوومه له سالی ۱۲۸۶ی هیجره‌تدا فهراهاد میرزای مامی ناصروددین شای
 قاجار به له شکرینکی زۆرموه دئی بۆ سه‌ر هه‌ورامان تا به‌گزاده‌کانی هه‌ورامان
 رام‌بکا بۆ ده‌وله‌تی ئیتران . به‌گزاده‌ی هه‌ورامانی لوه‌ۆن و هه‌ورامانی
 ئه‌ودیویش ترسیان لئ ئه‌نیشی و په‌نا ئه‌به‌نه به‌ر شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین
 که پروا بو لای فهراهاد میرزا که له دئی (هه‌جمنه) ئه‌بئ تکای لئ بکا
 ده‌س به‌رداریان بئی و پئی بلئ هه‌رچیمان لئ داوا ئه‌کا بۆی ئه‌که‌ین به‌ومه‌رجه‌ی
 به‌له‌شکره‌وه نه‌یه‌ته سه‌رمان ، چونکه توانای به‌رگه‌گرتنمان نی‌یه‌و
 میله‌ته‌که‌یش فه‌قیرو هه‌زاره .

شیخیش ئه‌پروا و له پێدا له (ده‌گاشیخان) دائه‌به‌زئی ئه‌لئ با به‌رله‌وه‌ی
 پرۆم چاوم پئ بکه‌وئ نامه‌یه‌کی بۆ بنووسم بزائم ئه‌لئ چی و بیری له‌گه‌ل
 هه‌ورامان و هه‌ورامی چۆنه ؟ نامه‌یه‌کی بۆ ئه‌نووسئ له نامه‌که‌یا ئامۆژگاری
 ئه‌کا که ده‌س به‌رداری له‌شکر ناردنه سه‌ر هه‌ورامان بئ با خوینی
 موسولمانان به‌ناحق نه‌رژئی . که نامه‌که ئه‌گاته ده‌ستی فهراهاد میرزا زۆر

(۲) به‌حیسابی حه‌رفه‌کانی ئه‌بجهد ئه‌کاته ۱۲۸۴ .

توورپه ئه بئو وه لامى شىخ ئه نووسىته وه وه دس به پروويه وه ئه نئو وه له
سه ره تاي نامه كه يشيه وه ئه م به يته ئه نووسى :

ما شىخ و زاهد نمى شناسيم
يا جام باده ، يا روى ساقى

كه وه لامه كه ي فه رهاد ميرزا به شىخ ئه گا ، ئه ميش دوو كه ليمه ي ترى
بۆ ئه نووسى و ئه م به يته له سه ره تاي نامه كه يه وه ئه نووسى :

ما مير و سلطان نمى شناسيم
يا عدل و احسان ، يا قهر باقى

ئيتتر له ده گاشيخان وه ئه گه رپته وه بۆ هه ورامان بۆ شوئى خۆى .

مه سه له كه يش دريژه ئه كيشى و سه ره نجام ئه كيشيته وه بۆ جه نك
له تيوان له شكرى فه رهاد ميرزا و عه شاپرى هه وراماندا . هه ورامى به كان
(شه بى خوون) ئه دن به سه ر سوپاي فه رهاد ميرزادا ئه يانشكين و ناچارى
هه لاتنيان ئه كن ، ته ناته ت فه رهاد ميرزا خۆى به زه حمه ت له مله ي
(بلچه سوور) وه له سه ر هه ژگ به سه ر به فردا پايان كيشا وه تا له ده ست
ته نگچى هه ورامى رزگاريان كردو وه . فه رهاد ميرزا خۆى باسى ئه م
روودا وه ي له (منشات) ه كه يدا نووسيو وه نووسيو يشيه :

فليس الفرار اليوم عاراً على الفتى
اذا كان معلوماً شجاعاً أمسيه

مه لا حاميدى كاتبى شىخيش له م باره وه قه سيدة به كى دانا وه خوا يار بئ
له باسى مه لا حاميد خويدا ئه نووسينه وه .
خيزان و منال شىخ
شىخ موحه ممه د به ها ئو ددين چوار ژنى هپنا وه . به كه م : طه بيه ي كچى

- شیخ عابدولرحمانی دانشتووی دئی (بی‌یه‌لنگه) له قه‌زای هه‌له‌بجه. (۳) •
 • شیخ‌عه‌لی حوساموددینی (۴) کوری شیخ‌له‌م ژنه‌یه‌تی •

(۳) ئەم شیخ‌عه‌ابدولرحمانه له سه‌ییده‌کانی (چۆر)ه له مه‌ریوان و له نه‌وه‌ی مه‌لا ئەبووبه‌کری موصه‌ننیه‌فه که ئەچیته‌وه سه‌ر پیر خدری شاهۆ •
 باوک و باپیری وه‌ختی خۆی له‌به‌ر هه‌ندی ئازاوه‌ی ناوخۆیان کۆچیان کردوو هه‌واتوونه‌ته‌شاره‌زوور •

(۴) ئەم ذاته له ۱۲۷۸ی هه‌جره‌تدا له ته‌ویله له‌دایک‌بووه • مه‌لا حامیدی کاتب به‌بۆنه‌ی له‌دایک‌بوونیه‌وه ئەم پارچه‌شیره‌ی وتوو :

نجم هدی شیخ محمد که هست
 نور سعادت ز رخس منجلی
 آنکه دلش مخزن اسرار غیب
 تازه کن عهد (الست) و (بلی)
 بیست و چهارم ز صفر نیم شب
 خنده زد از باغ وجودش گلی
 شد به فلک نعره (زال الحزن)
 صحن زمین شد ز صفا ممثلی
 خواست پی ترجمه نام و سال
 نکته موزون و خوش و صیقلی
 آن گهر درج صفا و شرف
 وان صدف سر خفی و جلی
 من ز خرد خواستم این نکته گفت :
 « کاب گل باغ محمد علی »

ئەم کۆره‌ تاقانه‌ی دایکی بووه • یه‌کێ له‌و ژنانه‌ی شیریان داوه‌تی
 (پێحانه) ناوی دایکی باوکم بووه که له‌و سه‌رده‌مه‌دا مایان له‌ دیتی
 (ته‌کیه‌ی) نزیکێ خورمال بووه و مالی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائووددینیش
 له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ خورمال بووه • به‌م‌پێیه‌ شیخ‌عه‌لی حوساموددین
 ئەبێ به‌مامی شیریم •

شیخ‌عه‌لی حوساموددین له‌ ژبانی باوکیا قورئانی پیرۆزی خه‌تم کردوو هه
 باشان ده‌ستی کردوو به‌ خویندنی ورده‌ کتێبه‌کانی نه‌حوو سه‌رف و
 هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای هه‌رزه‌کاریدا ته‌ریقه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستی باوکیا

=

دووهم : خانو مه له کڼې کچې موصطه فاسانی ههورامیی په زاوی * له م
ژنه یی سځ کورپی بووه : صادق و (۵) مه ظهرو جه عفر *

سپههم : کچې سه ییدیکی خه لکی دئی (چاولکان) له سه ییده کانی
عبدالصمه دی * له م ژنه یی کورپیکی بووه هر به ناوی به هائوددین
به لام به (کاکه شیخ) مه شهوور بووه *

چوارهم : ژنیکې ته ویللی بووه ، بوم ساغ نه بووه ته وه ناوی چی بووه و
کچې کڼی بووه (۶) *

وهرگرتووه . پاش وه فاتی باوکی له جیتی نهو دانراوه له خانه قای
ته ویلله و شیخ عومر ضیاوددینی مامیشی ته ویلله ی به چی هیشتووه و
هاتووته بیاره و شیخ نه حمه دی مامیشی هاتووته نه حمه دناوای لای زه لم .
شیخ عهلی حوساموددین باخو باخت و زه وی وزارتکی زوری له
باوکیه وه بۆ به چی ماوه وه ک باخه کانی خوارو زووری چه می ته ویلله و
زه وی وزاری پشت جوگهی (ده لپن) و جوگهی (سهرگه ته جو) و
(وه گه دستینان) ی لای خورمال و ، زه وی وزاری (هانه نه وتی) له چه می
بیاره و هه روا له گوپ و خورمال و ، له ههورامانی نه و دیویش له دهوری
(نوین) و (کراویه دۆل) . به م جوړه پایه ی کومه لایه تیبی به رزبووه و له ناو
موریدو مه نسووبه کانیسیا گوره و به ریز بووه .

شیخ عهلی حوساموددین زور خوشی رابواردووه و چه زی زور له
ئاوه دان کردنه وه بووه . له هه موو نه و مولکانه یدا خانووبه ره ی چاک و
جوانی دروست کردووه و له ههورامانی نه و دیو (کراویه دۆل) ی کردووه به
هه واری هاوینانی و خانوی خوشی تیا کردووه ته وه و له م دیویش له
باخه کون و خورمال باخی گوره ی ناشتووه و خانووبه ره ی چاکی بس
زستانانی دروست کردووه ، سهره رای خانووبه ره ی له ته ویلله و له هانه
نه وتی و له ته په کله ی شاره زوورو له داویننی چه می زه لم و له دئی گوپ ،
به تابه تی خانه قای باخه کونی زور جوان و خوشه .

نهم ذاته له به هاری سالی ۱۳۵۸ دا له باخه کون کوچی دواپی کردووه و
هر له وئی یش له زوریکدا به خاک سپیراوه .

(۵) نهم شیخ صادق نه یوت ده هزار شیمری مهوله وی و صیدی و نیظامی و
شاعرانی ترم له به ره .

(۶) له سه یید موحه ممدی کورپی سه یید فته چی ته ویلله ییم بیستووه که

مولک و دارایی شیخ موحه‌مهد به‌هائوددین

شیخ موحه‌مهد به‌هائوددین له شوئیکی وادا ژیاوه که مه‌یدانی خاوه‌ن مولکی و دارایی پیکه‌وه‌نانی تیا نه‌وه‌نده نی‌یه ، چونکه دئی ته‌ویله شوئیکی سه‌خت و بن‌زه‌وی وزاره • به‌ئج له‌وانه‌یه چه‌ند پارچه باخ و زه‌وی‌یه‌کی که‌می ده‌ست‌که‌وتبی ، جا به میرات بو خوی و براو خوشکه‌کانی هاتیبته‌وه‌و نه‌ویش له‌ناو چه‌ند میراتگری تیرینه و می‌ینه‌دا شتیکی لی پی براین ، یا له‌ماوه‌ی ژیانی خویا وه‌ک مورشیدیک و خانه‌داتیک کرییتی •

به‌لام پاش گه‌پانه‌وه‌ی له سه‌فهری حج له ۱۲۹۱دا به‌هوی نه‌وه‌وه که تاپو‌کردنی زه‌وی‌وزار له ده‌وله‌تی عوسمانیدا داهات و جی‌به‌جی‌کردنی نه‌و قانونه گه‌یشته شاره‌زووریش ، شیخ موحه‌مهد به‌هائوددین و عثمان پاشای جاف نه‌ندازه‌یه‌ک زه‌وی‌یان له سه‌رووی جو‌گه‌ی ده‌لینه‌وه له‌سه‌ر خویان تاپو (۷) کرد • نه‌و زه‌وی‌یانه‌یش نه‌که‌وته زه‌وی‌ی کشتوکالیی خوار

شیخ موحه‌مهد به‌هائوددین شکوفه‌ ناوی کچی میرزا عه‌بدولعه‌ظیمی ژن‌برای باوکیشی ماره کردووه و پاش مردنی نه‌م شکوفه‌یه خورشیدی خوشکیشی ماره کردووه ، به‌لام له هیچیان منالی نه‌بوه .

(۷) نه‌م مه‌سه‌له‌ی تاپو‌کردنی زه‌وی‌وزاری شاره‌زووره له‌ناو مه‌لاکانی نه‌م ولاته‌دا بوو به مه‌یدانی لیکو‌کینه‌وه و لی‌دوان . گه‌لیکیان پیی رازی نه‌بورن و به ناشه‌رعی‌یان دانا له‌سه‌ر نه‌وه که‌وا شاره‌زوور نه‌که‌ویتسه به‌ر (سواد العراق) که به دریزی نیوان (عبادان) و (حدیثة الموصل) وه به پانی نیوان (قادسیة = کوفه) و (حلوان) ه که (زه‌هاوی ئیستایه . نه‌م خاکی (سواد العراق) ه که سوپای ئیسلام له سه‌رده‌می حه‌زرتی عومه‌را داگیری کرد ، دابه‌ش‌کرا به‌سه‌ر نه‌ندامانی نه‌و سوپایه‌دا ، پاشان حه‌زرتی عومه‌ر به داوای پی‌به‌خشین (استیهاب) و به کرین لیی وه‌رگرتنه‌وه و وه‌قفی کرد له‌سه‌ر موسولمانان به وه‌قفی عام و خه‌راجی دیاری له‌سه‌ر دانان و به ئیجاره‌ی نه‌براه دابه‌وه به وه‌رعه‌ت و جووتیارانه‌ی تیا نه‌ژیان . که‌واته به‌گویره‌ی شه‌رع حه‌رامه ده‌ستی

ئەم رەھبەت و جووتیارانە لەو زەوی و زارە ھەلبەگێرئ و تاپۆ ناكرئ لەسەر
كەس .

گەلبەگێشيان بەلایانەو ھەوایە دروست و ھەوایە چونكە بەلای ئەمانەو ،
بەپیتی بیرو رای ئیمامی ئەعظەم ئەبوو حەنیفە ، ئەم وە قف کردنە ی حەزەرەتی
عوھەر ئیسیات نەبوو ، كەواتە ولاتی (سواد العراق) ئەكرئ بە پینج
بەشەو ، چوار بەشی بۆ ئەندامانی سوپای ئیسلامەو بە شەرع بوو
بە ھیبی خۆیان و كریز و فرۆشتنی دروستە . ئەو بەشەكەشی كە
كەوتوو تە دەستی فەرمانرەوای موسولمانان لە رینگە یەکی شەرعی یەو ،
بۆ فەرمانرەوای موسولمانان دروستە چۆنی پین باش پین بۆ سوودی
موسولمانان وا تەصەرو فی تیا بكا ، بیفرۆشتی ، بیبەخشتی ، بەكرئی بدا
یا ھەرچی یەکی تری لئ بكا .

ھەروا دەولەتی ئیسلام ئەتوانن بیدا بە ھەر كەسێ كە بە باشی بزانی
بیداتی ، بە مولکی بەت كە لە عورفی شەرعدا پیتی ئەوترئ (اقطاع
التملك) یا بە (اقطاع الارفاق والانتفاع) كە واتە زەوی یەكە خۆی ھەر
ھیبی دەولەتی ئیسلام پین ، بەلام بەرھەم و بەروبوو كە ی تیکەل و ھاوبەشی
پین لەنیوان دەولەتی ئیسلام و ئەو كەسانەدا كە وەریان گرتوو . ئەم
تەصەرو فەیش كە ئەمرۆ ئەكرئ یەكێكە لەم دوو جۆرەو كەواتە دروستە .

لەسەر فەرزو بۆچوونی ئەو بەش كە دەولەتی ئیسلام لە سەردەمی
حەزەرەتی عومەردا ئەم ولاتە ی وە قف کردین لەسەر موسولمانان ، خۆ
بەھۆی داگیر کرانی ولاتەكەو لەلایەن لەشكری كافرانەو كە تاتارەكانن ،
وە قفەكە بەتال بوو تەو . جا پاشان كە كەوتەو دەست دەولەتی ئیسلام ،
بوو بە مولکی و ئەتوانن ھەر جۆرە تەصەرو فیکێ رەوای تیا بكا . دیسان
ئەوانە ی كە رازی نەبوون بە تاپۆ و بەلایانەو رەوا نەبوو ،
تین ھەلئە چوونەو ئەیانوت گریمان وایشە كە ئیو ئەلین ، بەلام خۆ
تەسەرفی دەولەتی ئیسلامیش كاتیک رەوایە كە بەپیتی سوودی
موسولمانان پین ، كەچی ئەم (اقطاع الارفاق والانتفاع) ھە پارە یەکی ئەو نەندە
كەمی لەبەر ا بەردا دائەنرئ كە سوودی موسولمانان بھوتن و مامەلەكە ی
پین بەتال بپیتەو .

لەم رەووە مامۆستا مەلا عەبدوللای عەبابەیلین نامیلکە یەکی نووسیو
ھەموو ئەو تاپۆیانە ی تیا بە بەتال داناو كە لە شارە زوورا كراون چونكە
تەصەروف لە بەیتولمالی موسولماناندا ئەبێ بەگۆیرە ی قازانجی

موسولمانان بچو ، نامیلکه که ی پیشکه شی مه لای گه وری بیاره ماموستا مه لاقادری کانی که وه یی کردووه ، ئه ویش له پشتی نامیلکه که یه وه بۆی نووسیوه : ئه وه ی که تو نووسیوته عهینی سه وابه ، به لام کردنه وه ی ئه م ده رگایه له م رۆژهدا ئه بچ به هۆی هه راو ئازاوه له ناو خه لکدا .

به هه رحال مه سه له ی تا پۆ دوورو خالی نی به له گومانو ، دوور که وتنه وه له شتی وا گه لئ باشته رو خۆ له گونا هه پاراستن به وه ئه بچ که بنیاده م نزیک ی شتی وا نه که وئ .

هه ر له بهر یه که نه که وتنی قسه ی مه لایانی سه رده م بووه له باره ی تا پۆوه شیخ عومه ر ضیا ئو ددین پاش ئه وه ی جۆگه ی به شاره تی له شاره زوور بۆ خۆی تا پۆ کردووه ، داویه ته وه وه په یمانیشی داوه تا ماوه نانی تا پۆ نه خواو ماموستا مه لا قادری مه لای گه وری بیاره ییش بووه به هاو په یمانی له م په یمانه داو که سیان نانی ده غلی به رو بووی زه ویی تا پۆیان نه خوار دووه و ، تۆوی گه نیتیکی حه لالیان په یدا کردووه و بۆ خۆیان دایان چاندووه و تا ماون له بهری ئه و تۆوه یان خوار دووه .

هه ر له م باره وه له جیتی خۆیا به تی ئه وه ییش بگه یر مه وه که وا کاتج شیخ عه لی حوسامو ددین له پشتی باخی مه شهوور به باخه کۆنه وه پارچه یه که له کتیه که ی دابره وه کردوویه به مزگه وت و مه لای گه وری بیاره به دیده نی چوه بۆ باخه کۆن ، که چوه ته ناو ئه و مزگه وته وه زانیویه تی شیخ چۆنی دروست کردووه ، پیتی وتوووه : به راستی له م ولاتی ئیمه دا ئه م مزگه وته ی تۆ مزگه وتی شه رعی به ، چونکه به شتیوه ی (احیاء الموات) واته ئاوه دان کردنه وه ی ویره انه دروست کراوه و بۆ به جی هینانی ئادابی ئیعتیکاف زۆر مونا سبه ، چونکه مزگه وته کانی تری (سواد العراق) له زه ویی وه قفدا دروست کراون و هه رچه ند دروسته به گویره ی پیویست مزگه وت له زه ویی وه قفدا دروست بکری ، به لام به هه رحال وه که مزگه وتیک نین له زه ویی ویره انه دا کرایتته وه وه پایه ی ئه و مزگه وتانه یان نی به .

من له باره ی هۆی تا پۆ کردنه وه له (سواد العراق) داو به تایبه تی له باره ی زه ویی تا پۆ کردنی ذاتیکی وه که شیخ موحه ممه د به ها ئو ددینه وه له ماموستا مه لا به های پیش نو یژی ئه و سه رده مه ی بیاره م پرس ی که پیاویکی چا کو مه لایه کی مونا سب بو ، له وه لامدا وتی :

یه که م — مه سه له که خیلافی به و به لای ئیما م ئه بوو حه نیغه وه وه قفه که ی

دتي بياره و پشت جوگه ي ده لپن كه ئيستا به مولكي (بشت جو) مه شهووره، هه روا چهنه جوگه و چهنه پارچه زهوي له دهووروبه ري خورمال وهك جوگه ي (سه رگه ته جو) و (وه له دسيان) و زهويي (تازه دي) و (چه قه لئاوا) كه ئيستا مه شهووره به (ته كيه) . له ديوي ئيرانيش چهنه پارچه مولكي به ناوي وه قفه وه له سه ر خانه قاي ته وي له ده سگير بوو .

كوچي دواييي شايخ موحه مه مد به هائوددين

شايخ موحه مه مد به هائوددين ، پاش پازده سال ئيرشادو ري نمووني كردني موسولمانان به ري شه ريعه ت و طه ريقه تدا ، له به ره به ياني روي جومعه ي پينجي ره ببعولئه ووه لي سالي ١٢٩٨ ي هيجره تدا له دتي گولپ كوچي دواييي كردووه و لاشه كه ي پاش شتن و كفن كردن براوه ته وه ته وي له وه له پشت نارامگاي شايخي باوكيه وه به خاك سپيراوه .

حه زه تي عومه ر ئيسپات نه بوه و كرين و فروشتني زهوي وزاري (سواد العراق) دروسته .

دوه هم — هه ر به لاي نه بوو حه نيفه وه وايه هه ر مولكيكي ئيسلام كه كافي شه ركه ر بيگري ، كاتي كه له شكري ئيسلام سه نديه وه له كافر وه قفه كه ي ناميني و نه بن به مولكي ده وله تي ئيسلام وه موو ته سه رويكي ره واي تيا دروسته .

سپه م له وه سه رده مه دا دنيا ئا زا وه بچ قانوني بووه و شايخ موحه مه مد به هائوددينش قه ره بالغيكي زوري به ده ورا بووه نه بوو نانيان بداتي و ، نه و جووتيارانه ي شي ده رنه كردووه كه له زهوي وزاره تا پو كراوه كاندا بوون و زهوي وزاره كه ي به ده سه ته وه هيشتوونه ته وه و توي داونه تي دايجينن و پاشان نه وان به ئينسافي خويان چ مولكانه به كيان داوه تي ئيي وه رگرتوون و نه م مامه له يه بو زهوي وزار كيله كانيش زور به سوود بووه .

نامه کانی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین له خودی خویدا مرویه کی زاناو هوشیارو بنوس بووه . به گویره ی نه و شوین و پایه ئایینی و کومه لایه تی به یش که بوویه تی دیاره نامه ی بو گه لی له زانایانو گه وره پیاوانی سه رده می خوی نووسیوه ، به پیتی پایه و شوینی نامه بو یراوه کان و پایه خی بابه تی نامه کان له باره ی شیوه و بابه ته وه رازاندو ونیه ته وه . به داخه وه ئیمه ته نها چهند نامه یه کمان له و نامه ده سگیر بوو که وا لیره دا بلاویان نه که ینه وه و ئومیده وارین هر که س نامه ی له م بابه ته ی لا ده سگیر بیخ وینه یمان بداتی ، به لکو نه مه خواجه له هه لیکه ترا بومان هه لکه وی بلاویان بکه ینه وه .

نامه ی یه که م

بو طه هه ماسیب هیرزای موته بیدوده و ته ی

حوکمداری ئارده لانی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

لطف و کرم حضرت حق سبحانه و تعالی زیاده ازین شامل حال مبدء و مآل نواب مستطاب والا دام مجده الاعلی باد ، و دروازه فیض و فتوح خودرا بر جسم و قلب و روح حضرت او بیش از پیش مفتوح گرداناد که حدیث صحیح است (لاتسبوا الائمة ، وادعوا لهم بالصلاح فان صلاحهم لكم فلاح) .

بلی در عالم صورت جهانی پادشاه عادل حکم قلب صنوبری دارد که درین نشاء امکانی صلاح و فساد قوه روحانی و جسمانی به صلاح و فساد آن منوط است که (ان فی جسد ابن آدم مضغة اذا صلحت صلح الجسد كله ، و اذا فسدت فسد الجسد كله ، الا و هی القلب) .

چون اوقاتی که نواب والا دام مجده الاعلیٰ به قدوم معدلت لزوم خاک
غمناک کردستانرا مفرح نموده ، و غنچه‌های دل سودا منزل رعایا و برایای آن
سامانرا به نسیم برکت شمیم شکفته بودند ، حقیر حاضر نبودم که به
تهنیت نامچهء مبادرت نمایم ، و زبان خامه‌را به ترحیب و دعا بگشایم ، و چون
به کلبهء درویشانه رسیدم باز نظر ملاحظه اینکه (بیت) :

تواضع ز گردن فرازان نکواست
گدا گر تواضع کند خوی او است

چند روزی موقوف ماند ، تا اینکه از اتفاقات حسنه جناب برادر والا
گهر خیر الحاج حاج محمد سمیرانی به زیارت آمده بودند ، تقریر کرد که
نواب والا را با طایفهء درویشان آشنائی هست به حدی که مرا توصیه فرمود
که هر وقت عازم زیارت شدی به نواب والا عرض کن تا تهنیت نامچهء
بنویسد . حقیر این اظهار مرحمت از آن طرف قرین الشرفرا بهانهء عرضه
نگاری ساخته به رسم منزل مبارکی پرداختم .

حق سبحانه و تعالی وجود با کرم و عدل و مودت را مسعود و موجب
انتظام امور معاش و معاد این حدود بفرماید ، و برادر طریقت حاجی سابق
الذکر از جملهء صلحا و مستحق حمایت و رعایت نواب والا است به همه
جهت نگران شفقت و مرحمت است ، از تفقد احوال او که پیریشانی و اختلال
به هم رسانیده مرحمترا دریغ فرمائید ، و دروازهء کرم و عدلرا به روی
او بگشایید . چه خوش گفته است آنکه این گوهرهارا به الماس بیان
سفته است :

شاه باشد شبان و خلق همه
رَمه و گرگ آن رَمه ظلمه

چون شبان سازکار گرگ بود
رهمرا آفت بزرگ بود

(و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم • و صلی الله علی خیر
خلقه محمد و آله و صحبه و سلم) •

محمد بن عثمان النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بؤ شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی نووسیوه

له وه‌لامی نامه‌ی سهرخوشی کردنیا له شیخ به بؤنه‌ی کوچی دواویی باوکیه‌وه

گنجور گنجینه‌ی اسرار اله ، سلاله‌ی سادات علا ، ثمر شجره‌ی طوبای
آل طه ، خورشید فلك اصفیا ، محبوب انبیا ، مرغوب اولیا ، جوهر فرد
معدن حضرت سید طه ، قطب الاقطاب ، شیخ الشیوخ والشاب ، قدوة
المحققین و زبده‌ی العارفين ، حضرت خواجه عییدالله شمزینی (ادام الله نعمه
بقائه و جوده ، و لا حرمانا من فیوضه و برکته ، مادامت الارض و السماء)
به اظهار عرض اخلاصمندی درویشانه ، و استفاضه فیوضات آزان آستان
راستان شاهانه ، چهره‌ی آرای جمال سیمای مدعی گردید ، در حالتیکه علاقه
ابنای زمان را گسسته ، و با خیال آن یوسف زندان ، چون پیر کنعان با دل
بریان و دیده‌ی گریان در کنج کلبه‌ی الاحزان خود نشسته ، غریق موج بی‌کران ،
و حریق نار جان‌گدازان ، از فراق قطب زمان و غوث دوران بودم ، گلدسته
چمن و داد و مرحمت ، نورسته گلشن اتحاد و محبت ، اعنی بیاض عبهر
عنبرین شمامه ، و سواد مشکبار مشکین ختامه ، که گویا شمیمی از عطر
و بوی روضه‌ی رضوان ، و نسیمی از روائح گلزار جنان داشت ، به سروقت
این ننگ درویشان ، به عنوان تسلی و رفع عزا نگاشته ، قلم معجز بیان شده
بود ، عز و ورود و شرف وصول بخشید •

این پیک نامور که رسید از دیار دوست
آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست
خوش می دهد خبر ز جلال و جمال یار
خوش میکند حکایت عز و وقار دوست
جان دادمش به مزده و خجالت همیبرم
زین نقد کم عیار که کردم نثار دوست

از ملاحظه حروف و معانی که هر یک ازان درج از لالی شاهوار
معانی ، بلکه برجی از کواکب ثواقب اسرار نهانی بودند ، روشنی دیده
نمین و تسلی خاطر غمین پیدا و از اقطار امطار ابر مکرمت که متضمن رشحات
ماء الحیات آرام و سکوت بود ، گلهای شادی و بهجت از گلبن زمین
افسرده خاطر محنت منزلت آغاز حضرت و نصرت ، و کانه بهاری تازه و آب
رفته به جوی باز آمد *

خار غمی که خاطر ما خسته کرده بود
عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت

از عدم شرفیابی حضور باهر النور که مقرون به معاذیر شرعیه و مجاذیر
ملکیه بود ، پاره عذر خواهی ، و از آنکه هرچه بر روی خالک است عاقبت
اسمش از جریده هستی پاک است ، شمه انتباهی فرموده بودند * آری اگر
بنیاد آباد همین کون و فساد محل وثوق و اعتبار نزد کبریائی (جل شأنه)
وزن و قدری داشتی ، روح پر فتوح خورشید فلک اصطفاء معجز بیان
(و ما یطق عن الهوی) ، شهباز بلند پرواز آشیان (قاب قوسین أو أدنی) ،
سرمه سائی (ما زاغ البصر و ما طغی) ، محرم اسرار (فأوحی الی عبده ما أوحی) ،
پیراسته خلعت گرانبهای (و لسوف یعطیک ربک فترضی) ، جوهر فرد معدن
یکتا خواجه هردو سرا (محمد المصطفی علیه التحیه و الثنا) ، که خلاصه

موجودات و باعث تکوین مکونات اند از این دار فنا به عالم بقا با وجود
مخیری دعوت نمیفرمودند ، و داغ فراق و حسرت را بر سینه جن و انس
نمی نهادند .

با وجود این امثال بوالهوسان که غریق لجهه عصیانیم ، چه یارا که دم
از چون و چرا بزنیم ، و چگونه زبید که یک ذره از در مقاله و صورت آیه
(یفعل الله ما یشاء) گردن نهیم (الحکم لله) .

و جواهر زواهر نصایحی که از کان غیبی و معدن لاریبی دلالتی داشتند،
تعویذ جان و مروحه جنان ساختیم . امیداست که همیشه کشتزار تشنه
خاطر فاتر این ننگ درویشانرا به امطار توجهات باطنی که وظیفهء مشارب
پیران طریقهء انیقه است سرسبز و شاداب فرمایند ، و ازان چشمهء زلاله
معرفت و محبت قطره از ماء الحیوان در کام همین تشنه لب بی مراد بریزانند
و بچشانند ، که از بزرگان اندک طلبیدن دون همتی است . (و صلی الله علی
سیدنا محمد و آله خیر الوری ، و السلام علی من اتبع الهدی) (۸) .

امضاء

محمد بهاءالدین العثماني

(۸) ئەمەیش نامەکە ی شیخ عوبەیدوکللای شەمزینی کە شیخ موحمەد
بەها ئوددین بە نامەکە ی سەرەووە وەلامی داووەتەووە :

خەدەم ذی بڕەکت ، سەرو جوبیار عرفان و محبەت ، و سەدرە بەرشدە
سەمای ایقان و معرفت ، در صەف عەلم رەبانی ، گوهر گرانبەهای مەعدن
اسرار نەهانی ، محبب شریعت مەبین ، پەرو سەنن حەزرت سەید المرسلین ،
علیە التحیة و علی آله اجمەین الی یوم الدین ، اعنی بەرگزیدە سەریر
خلافەت و زینبەدە مسند عزت نیابت ، شیخ محمد الملقب ببەهائە الدین ،
ادام الله نەعمتە بقائە علی فرق الملة و المسلمین .

اولا بر نشر روائح فوائد بعضی اسرار بە عنوان اداء فاتحە خوانی
و اظهار اخلاصمندی زحمت میدەد . () نەمیدانەد از شەدائد فراق
آن سوختە تجلای سەمای محبەت چە نويسم ، و از مرارت جان گدازی

هجران آن شهید غمزه و ناز محبوب حقیقت که سایه هما آسایش
سایبان امن ملت بود چه گویم .

هرچه گویم عشق ازان برتر بود
خود بیان این کند اظهور بود

همانا او گلی بود که از گلشن جنان به دنیا آمده از روی اشتیاق
رضوان برد ، و یا طائر همایون فرخنده قدسی بود که ازین تنگنای قفس
جسمانی به تنگ آمده ، عروج آشیان اصلی روحانی را میل فرموده به
محبوب حقیقی که فحواى (و الیه المرجع والمصیر) اشارتی به آن دارد ،
پیوستند . (انا لله وانا الیه راجعون) .

(فحیداً) پیری چنان که با چنین عزت و وقار بر دلدار خود برود ،
و جوانی چنین پیرا به رهنمون و امامت ملت احمدی بعد از خود گذارد .
آری ، اگر نه آن بودی که وفات بزرگان دین به صورت صوری مایه
تخریب و فساد دین و دنیا و باعث فتور و قصور شریعت حضرت سید
المرسلین اند ، هیچ جای تأسف و الم نبودند ، چه رستن جوهر فروشان
ازین حجاب و قید جسمانی ، پیوستن به ذات بحت و اتصال به جان
جانی است . پس چه نعمتی ازین نعمت بالاتر ، و کدام شرف و منزلتی
ازین شریفتر و محبوبتر است که جان به وصال جانان رسیده ،
و دوست در خلوت خانه خاص خود (به) دوست خود راه یافته ، معنی
قرب و اتصال بهم رساند (فأفوز فوزاً عظیماً) .

ترسم که یار با ما ناآشنا بماند
تا دامن قیامت این غم به ما بماند

اما به ملاحظه گرفتاری و بیچاره‌گیء واپس ماندگان حسیض عجز
و تقصیر ، که از ماء الحیوان محبت هنوز قطرهء نچشیده ، و از روح
و راحت بادهء معرفت باری پیمانهء نپیموده ، و بیم است که بی وجود
آن مقربان بارگاه هویت درین دار فانی همچنان تشنه لب و ناکام با کمال
خجلت و انفعال از حضرت ذی الجلال شرمنده و سرافکننده به عرصهء
عرصات درایند ، و به عذاب الیم درمانند . (فیا خجلتا علی ما عملنا ،
و یا حسرتا علی ما فرطنا . ربنا لاتواخذنا ان نسینا او اخطانا . ربنا
اتم لنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدير . و صلی الله علی سیدنا
محمد سید المرسلین) .

جای تأسف و قابل اظهار فزع اکبرند ، و سبب اینکه طفرانویس ازل

شیخری شیخ موحه ممد بهائوددین

شیخ موحه ممد بهائوددین شاعیر و بنووسی چاک بووه . به لام ،
به داخه وه به ره مه کانی نه وه نده یان نه ماونه ته وه . له په خشاندا نه و دوو
نامه یه ی پیشتر پیشانم دان نمونه یه کی ئاشکران . له شیعریشدا پاش

در نشأة اولی رقم عدم و فنا بر جرائد وجود عموم عالم ملکوت و ناسوت
و جبروت کشیده ، و ندای (کل شیء هالک الا وجهه) به گوش هوش
عالم و عالمیان رسانیده اند ، و ابدی صفت ذات اواست جل و علا ،
جز تمسک به عروة الوثقی شکر و ثبات و رضایت به فعل فاعل مختار
جهت هر موجودات چاره و علاجی نه ، و برای امثال ما ضعیفان عاصی
واجب است که انواع این گونه مصائب را نعمتی شکر ملاحظه نماییم
که ایلام دوست اگرچه در صورت ظاهر با نیش است ، اما در معنی
همه نوش باید تصور نمود . از قول خواجگان است (من لم یتلذذ بضرب
مولاه ، فلیس بصادق فی دعواه) .

می تلخ است جور گل عذاران
که هرچندش خوری باشد گواران
هر آتش کان بیفروزد بت سیم
خلیلان را بود باغ براهیم

وبعد ، خاصه جهت زیارت ضریح جنت آسای آن مخزن اسرار نهانی
که فی الواقع نمونه از روضه رضوانی ، و شمیمی از عطر و بوی گلزار
جانی دارد ، و ادای رواسم فاتحه خوانی ، واجب بود به نفس خود در
جناح عجله بیایم ، و اقتباسی از آن مشکاة عرفانی بنمایم ، اما به اعتبار
این که حرکت امثال ما ننگ درویشان بی نشان را به خاک عثمانی خالی
از ذکر و فکری نمیدانند ، ازین سعادت عظمی به صورت ظاهر محروم
ماندم ، و در این صورت معذورم نه مسئول (ان شاء الله تعالی) .

من بعد به استمداد همت پیران دین ، همت مسیحی به کار برده ، به
احیای قلوب مرده دلان و نوازش زنده دلان پرداخته ، یک دقیقه تساهل
نفرمایند . امید است که روز بروز امطار امطار فیوضات ربانی بر
کشتزار خاطر آن یوسف پیر کنعانی در فیضان و جاری باشد (بمنه و
احسانه) .

امضاء
عیدالله

ههول دایکی زور ته‌ها ئەم سێ پارچە یەم دەسگیر بوو • ئومێدم وایە
ئەوانە ی پەخشان و شیعری ئەو ذاتەیان لایە لەووە زیاتر لای خۆیان راگیری
ئەکن و بیخەنەر وو •

پارچە شیعری یەكەم

تا بە آن بالا دل ما آشنا گردیده‌است
رشته‌ء مهرش دلم‌را از جهان ببریده‌است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلا د دید
مرغ سان در خون خود شادی‌کنان رقصیده‌است
تن به رقص آمد ز شادی ، جان همی‌پرد ز شوق
گویا این شاه‌خوبان نام من پرسیده‌است
چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
چون به نام من زبان دلستان گردیده‌است
پای پیک یار من فرسود از رفتار من
این قدر عاشق به روی دیده‌اش مالیده‌است
رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
گویا آه و فغان و ناله‌ام بشنیده‌است
با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش‌است
از من مسکین عجب دارم که چون رنجیده‌است
شیوه‌ء مهر و وفا معدوم باشد (بوالبها)
گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده‌است

پارچه شیعی دووم

از صفا و بهجت دوران کسی دل شاد نیست
غیر آن کو رسته از خود در جهان آزاد نیست

در نخستین گام ترك سر بیاید کرد زانك
صیدرا آزادگی از دام آن صیاد نیست

جلوه بنمای ای سر خیل خوبان تا شود
تازه آن عهدی که عهد لیلی اش در یاد نیست

روی زیبا ، قد رعنا ، چشم شهلائی تو بس
حاجت عاشق به گل یا نرگس و شمشاد نیست

ای دل از من این نصیحت گوش کن گر صادقی
شیوه عشاق کویش شکوه از بیداد نیست

(بوالبها) گر زانکه خواهی کشف راز عشق را
از (سراج الدین) طلب چون وی کسی استاد نیست

کوه حلم و بحر عرفان شیخ عثمان آنکه شد
عرش رحمانی دلش زین خوبتر بنیاد پیست

پارچه شیعی سیهام

جلوه کنان ماه من صبح گر آید به بام
مهر ز شرم رخس روی نهد سوی شام

باد ترا ای صبا نقد دل و جان فدا
باری اگر آری از جانب یارم پیام

یار چنین نازنین ، مهر رخ و مه جبین
در همه آفاق نیست باد جهانش به کام
گل خوی خجالت بریخت سرو ز رفتار ماند
کرد چو شمشاد من سوی گلستان خرام
باد صبا میوزد از طرف کوی دوست
پس تو هم ای (بوالبها) رو ، همه تن شو مشام

یاری حاجی شیخ عبدالرحمان نبرلوه‌فای کوری شیخ عثمان سیراوردین

له‌دایک‌بوون و خویندنی شیخ عبدالرحمان نبرلوه‌فای

نهم ذاته له‌ناو چوار کورپه ئیرشاد که ره‌که‌ی شیخ عثمان سیرا جود دیندا
کوری دوو‌هه‌میانه ، له و مرزی به‌هار ، له پینجی موحه‌پرهمی ۱۲۵۳ی
هیجره‌تدا له‌دایک‌بووه و دایکی وا مه‌شهوره برزای مه‌ولانا بووه • مه‌لا
حامیدی کاتبی شیخی باوکی به‌بوونه‌ی له‌دایک‌بوونیه‌وه نهم پارچه شیعه‌ی
وت‌سوه :

تعالی آن خداوندی که تصویر کمال او
برون از حیظه‌ی تحریر فکراست و خیال او

بود یک کاسه فردوس نعیم از خوان احساسش
بود یک پایه عرش اعظم از تخت جلال او

بهار عیش خرم پنجم ماه محرم بود
که از نو غنچه‌ی بشکفت از باغ نوال او

گل‌گزار عثمانی ، نسیم باغ رضوانی
زهی آینه‌ی حسن خداوندی جمال او

چو نامش عبدالرحمان گشت شد این نکته معلوم
که هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او

ز سیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
تو بر خیزو سلامت ختم کن یا رب مآل او
به فکر اندر فرو رفتیم ، شنیدم هاتفی گفتا
« جمال باغ معنیها »^(۱) پی تاریخ سال او

نهم ذاته قورئان و ورده کتیبه سه ره تایی به کانی به منالی له خانه قای
خویاندا له گه ل شیخ موحه ممد به هائوددینی برای لای مه لا مه محمودی
دشهی خویندوووه و عیلمه کانشی لای مه لا حامیدی کاتب و مه لا کانی تری
خانه قا خویندوووه و ته ریه تیشی له سر دهستی باوکیا و هر گرتوووه و ئیجازه ی
خه لافه تی له ووه دراوته ی . وهك له مهیدانی ته ریه تدا به وه سیه تی باوکی
بووه به مورشید له مه لایه تیشدا پایه یه کی به رزو بلندی بووه .

خیزان و منالی شیخ عه بدولر هحمان نه بولوه فا

نهم ذاته وهك زانراوه ته نها یهك ژنی هیناوه . نهم ژنه ییش (خاتو
له یلیخ) ی خوشکی كاك عه بدوللاو ئاموزای نهمده پریسی به . له م ژنه تاقه
کورپاك و چه ند کچی بووه ، کورپه که ی شیخ تاجوددینه که پاشان بووه به
شیخی طه ریه ت و له هه ولیر نیشته جی بووه و ، له کچه کانشی ته نها ناوی
خاتو خورشیدیانم بو دهر که وتوووه که شووی کردوووه به مه لا صالحی کوری
مه لاعوثمانی کانی که وه بی .

سه فهره کانی شیخ عه بدولر هحمان نه بولوه فا

نهم ذاته وهك هه ریهك له گه وره پیوانی وهك خوی گه لیخ سه فهری
کردوووه و ئیمیش لیره دا باسی دوو له و سه فهرانه ی نهم که یین چونکه به هو ی
مه به ست لی یانه وه له سه فهره کانی تری بایه خدارترن .

(۱) به حیسابی حمره کانی نه بجمد نه کانه ۱۲۵۳ .

سەفەری یەكەم لە سالی ۱۲۷۱دا بۆ سنە لەسەر داوای زانایانو گەورە
پیاوانی ئەو شارە بۆ لای ئەمانوللا خانى والى كە مەشهور بوو بە غولام
شا خان بۆ ئامۆژگارى كردن و پەشيمان كردنەوى لەو نیازەى لە كەللەیا
بوو كە بانگ كردنى خەلكى شارەكە بوو بۆ بوون بە شیعە •

ئەمانوللا خان وىستوو بە حاجى كەرىم خان ناویكى موحتهیدی شیعە
لە هەمەدانەوه یینى بۆ سنە و خەلكى شارەكە بانگ كا لەسەر دەستی ئەودا
بین بە شیعە • خەلكەكەش ئەمەیان بەلاو قورس و ناپەسەند ئەبن و پەنا
ئەبەنە بەر شیخ عثمان سیراجوددین چارەبەکیان بۆ بدۆزیتەوه • ئەویش
شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا و حاجى مەلا ئەحمەدى تۆدشەبى و سەید
عەبدولرحیمی مەولەوى و گەلجى مەلای گەورەى تر ئەتیرى بۆ سنە بۆ لای
ئەمانوللا خان • ئەمانە كە ئەگەنە بەرەوه قەرەبالغىكى گەورە لە مەلاو پیاو
ماقوول و بازرگان و كاسبكارى سنە تا دوو سەعاتە رى بەپیرایەوه دین و بە
قەدر و حورمەتەوه ئەیانبەنە ناو شار ، بەلام كە چاویان بە ئەمانوللا خان
ئەكەوئى لەگەلى ناگەنە ئەنجام و ئەو لە ئارەزووى خۆى دەس هەلناگرئى •
لەگەل ئەویشدا ئاواتەكەى هەر بۆ ناچیتەسەر و ئیرادەى خوا وائەبن
موحتهیدە هەمەدانى بەكە بۆى رىك ناكەوئى ییتە سنە و ئەمیش كەسىكى
ئەوتۆى دەس ناكەوئى یارمەتیبى بدا بۆ هینانەدیبى نیازەكەى و عومرى
ئەمانەتیش مۆلەتى نادا ئەمرئى ••

سەفەرى دووهمى ئەو یەكە كوردستانی بەجى هیشتوووه بەیەكجارى
چووہ بۆ بەغدا •

پیشتر گێرامانەوه كە شیخ عثمان سیراجوددین وەسیەتى كرددووہ و
وەسیەت نامەكەیشمان نووسى بەوہ كە پاش وەفاتی خۆى شیخ موحەممەد
بەھاووددین و شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا پیکەوہ ئیرشاد و رى نموونىسى

موسولمانان بکهن بۆ رپی شریعت و طریقهت • به پیتی ئەم وهسیه ته شیخ
 عه بدولرحمان ئەبولوهفا له سه ره تادا تا چند مانگی له خزمهتی کاکیا
 ئەمینیته وه • پاشان به هۆی ئەوه وه که هه ندی قسه ی له چند که سینه وه
 بهرگۆی ئەکه ویتته وه گوايه ئەیه وئ مونا فسه وه بهر بهر کاتی کاکیا بکا له
 ئیرشاد داو ، له بهر ئەوه که شتی وای له دلدا نه بو وه نه شی ویتتوه دلی کاکیا
 گهردی لی بنیشی ، خانوویه که له دپی (گولپ) دروست ئەکا بۆ خۆی و
 ئەگوزیتته وه بۆ ئەوی • به لام له وئیش نامینیته وه و پاش چند مانگی
 گولپیش به جی دلی و له گهل شیخ موحه مه دی قهره داغی و مه لافه تحوللا^(۲)
 ناویکدا به ره و به غدا ئەکه ویتته رپی و به یه ججاری له وئ له باره گای حه رزه تی
 غه وندا سه قامگیر ئەبن • پاش دامه زرانیشی له به غدا خیزانه که یسی ئەهینن
 بۆ لای خۆی و ، ئەنجا له وپوه ئەچن بۆ سه فه ری حه ج و^(۳) زیاره تی مه دینه ی
 مونه وه ره یش ئەکا و له وپوه ئەگه ریتته وه بۆ به غدا و ئیتر ده ست ئەکا به
 طاعت و عیاده ت و رپی نموونی کردنی موسولمانان و خه لکیکی زۆری لی
 خپه یته وه مه ته نانه ت والیی به غدا چند جار چوه بۆ زیاره تی و ، ئەگه ره مرگ
 مۆله تی بدایه رپی و شویتتیکی گه وه ی له به غدا ده سگیر ئەبو و خزمه تییکی
 زۆری موسولمانانی ئەکرد •

(۲) وایزانه ئەم مه لافه تحوللا یه مه لافه تحوللا ی ریزاوی به که ئیجازه ی
 مه لایه تی لای مه وله وی وه مرگرتوه و یه کیکی بسوه له مه نسووبه کانی
 خانه دانی شیخ عثمان سیراجوددین •

(۳) به بۆچوونی من شیخ عه بدولرحمان ئەبولوهفا ، زیاد له وه که ویتتویه تی
 واجبی حه ج به جی بهینن ، ویتتویشیه له حیجاز چاوی به هه ندی
 له گه وه پیاوانی هیندستان بکه وئ و له ریکای ئەوانه وه بپوا بۆ ئەوی
 بۆ ئیرشاد ، چونکه له ژبانی باوکیشیدا ئەم ناره زووه ی له دلدا بسوه و
 باوکی رپی نه داوه • ئیتر نازانه ئەم چاوپن که وتنه ی بۆ رپی که وتوه له م
 سه فه ره یدا یانه •

کوچی دوايي حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہ بولوہفا

حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہ بولوہفا پاش گہرانہوہی لہ سہفہری
حج بؤ بہغدا ، بہ ماوہیہ کی کہم ، نہخؤش ٹہ کہوئی و لہ سالی ۱۲۸۵ی
ہیجرہ تدا کوچی دوايي ٹہ کاو لہ قہبرستانی غہزالی ٹہ بیژری ، بہلام پاشان
گوپڑاوتہوہ (۴) بؤ قہبرستانی حہزرتی غہوٹ و لہ بہری رؤژاواہوہ
بہجؤری کہ قہبر ٹہ کہوتووتہ پیش دہمیہوہ ، ٹہ بیژری • لای رؤژاواہی
قہبرہ کہشیہوہ قہبری مہ لایہ حیای مزووری و شیخ ہدایہ تی ہہولیری بہ کہ
یہ کیك بووہ لہ خلیفہ کانی مہولانا • قہبری شیخ رہزای تالہ بانیش لہ
زیکی قہبری حاجی شیخ عہدولرحمانہوہیہ •

نامہ یہ کی حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہ بولوہفا

بؤ موحمہد پاشای جاف

ٹہ گپڑنہوہ کہ حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہ بولوہفا ہہورامانی
بہجی ہیشتوہوہ چوہ بؤ بہغدا ، بہ پئی گہرمیانا رؤیشتوہ • گواہ

(۴) وہ کوو بیستوہہ حاجی شیخ عہدولرحمان وہسیہ تی کردوہ کہ لہ
قہبرستانہ کہی پال نارامکای حہزرتی غہوندا بیژری ، بہلام پاش
کوچی دوايي کردنی وہسیہ تہ کہی جی بہجی نہکراوہ لہ قہبرستانی
غہزالیڈا بیژراوہ . مہ شہوورہ شہو حہزرتی غہوٹ دیتہ خہوی نہقیبی
ٹہو سہردمہوہ فہرمانی ٹہداتین کہ تابوتی جہنازہ کہی حاجی شیخ
عہدولرحمان بگوپڑیتہوہ بؤ قہبرستانی لای نارامکای خؤی . نہقیب
کہ خہبہری ٹہ بیٹہوہ گوئی بہ خہوہ کہی ناداو ٹہنوپیٹہوہ . دیسانہوہ
حہزرتی غہوٹ دیتہوہ خہوی و ہہر بہم جؤرہ تا سچ جار . لہ جاری
سیہما حہزرتی غہوٹ زؤر بہسامہوہ دیتہ خہوی و عاساکہی لی
پاست ٹہ کاتہوہوہ ہہرہ شہی لی ٹہ کا . ٹہ مجارہ یان نہقیب زؤر بہترسہوہ
خہبہری ٹہ بیٹہوہوہ بریاری گواستہوہی تابوتہ کہ ٹہداو بؤ سبہنن
دہری ٹہ ہینن و لہ قہبرستانی لای نارامکاکہی حہزرتی غہوندا ٹہ بیژرہوہ .

نه‌بوو له پری لابداته مالی موحه‌مه‌د پاشای جاف ، به‌لام لای نه‌داوه .
 موحه‌مه‌د پاشایش به‌رگویی که‌وتووه یا خوی خه‌یالی کردووه که‌وا حاجی
 شیخ‌عه‌بدولپ‌رحمان به‌دل عاجزی‌یه‌وه له‌هه‌ورامان‌هه‌لکه‌نراوه ، له‌به‌ر‌نه‌وه
 نامه‌ی بۆ نووسیوه و ناردوویه به‌شوینیا پروا بۆ مالی نه‌و . حاجی شیخ
 عه‌بدولپ‌رحمانیش عوزری هیناوه‌ته‌وه که‌ریگاکه‌م وانه‌بوو بتوانم لابده‌م و
 له‌به‌ر عاجزی‌یش هه‌ورامانم به‌جی‌نه‌هیشتووه و ، نامه‌که‌ی به‌مه‌لا‌فه‌تحو‌للادا
 نه‌تیریی بۆ پاشاو تیا نه‌نووسی بۆی که‌نه‌وی پاسپاردووه هه‌موو شتیکی
 بۆ روون‌بکاته‌وه : نه‌مه‌یش نه‌و نامه‌یه :

آنچه از من گم شده گر از سلیمان گم شدی
 بر سلیمان هم پری هم اهرمن بگریستی

(اللهم اجعلنی من اولیائك الذین اذا أصابتهم مصیبة قالوا انا لله وانا
 الیه راجعون) . قرن‌ی‌است که‌چنین‌رخنه‌در‌اسلام‌نیفتاده ، و مدتی‌است
 که‌گردش‌روزگار‌گل‌های‌داغ‌را‌به‌این‌رنگینی‌بر‌دل‌های‌فراغ‌ته‌اده ،
 و دست‌بیداد‌ست‌م‌را‌به‌این‌گونه‌تظلم‌به‌این‌زودی‌ها‌بر‌اهل‌عالم
 نگشانده‌است :

یا رب بنای عالم ازین پس خراب باد
 افلاک‌را درنگ و زمین‌را شتاب باد

حق سبحانه‌چنانچه‌به‌حسب‌ظاهر‌شخصی‌مقدس‌حضرت‌ایشان‌را
 قدس‌سره‌از‌نظر‌ما‌بی‌بصیرتان‌دور‌و‌مستور‌ساخته ، مارا‌از‌فیوض‌روح
 پرفتوح‌حضرتش‌نور‌الله‌ضریحه‌محروم‌و‌مه‌جور‌نسازد (انه‌علی‌کل‌شیء
 قدیر) .

مکتوب‌سرکار‌امیر‌از‌منزل‌(تيله‌کو)‌عبور‌کرده‌به‌فقیر‌رسید ،

و اگر موانع قدریه نمیبود بی‌اظهار آن طرف خود شرف ملاقات را رغبت
مینمود .

جناب فضائل مآب کمالات اکتساب ملا فتح‌الله سفارش کرده میخواستیم
که از طرف فقیر سفیر خدمت شود ، و بدلا عنی از هر مقوله حکایت نماید ،
و چنانکه باید دریچهء روایات صحیحه را بگشاید تا خاطر شریف از تفسر
حرکت فقیر آسوده گردد و خیالت به تردد از تأمل در سفرم آلوده نگردد .

من نه به اختیار خود میروم از قفای او
او به کمند عنبرین میکشدم کشان کشان

حال جناب طریقت مآب شیخ محمدرضا در هر باب وکیل ساخته که مطالب
به تفصیل معروض نماید . سعادت مقرون و دولت روز افزون باد .
والسلام .

عبدالرحمن

به شیخی دیوانی شیعی حاجی شیخ عبدالرحمان نه بولوه‌فا

حاجی شیخ عبدالرحمان نه‌دییکی ناسک و شاعیریکی پایه بلندی
چهرخی خوی بووه . دیوانیکی شیعی به فارسی هه‌یه ، بیستوومه لای
کورپه‌کانی شیخ صادقی برازایه‌تی که جاران له دئی (گولپ) دائه‌نیشن .
به‌شیکیشی له که شکۆله‌کی حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس له دئی (ته‌پی
سه‌فا) ی‌شاره‌زوورو به‌شیکیکی‌کی له که شکۆله‌کی مه‌حمود پاشای جافدا
نوسراوه‌ته‌وه که ئیستا له کتیبخانه‌کی خوالی‌خوش‌بوو حه‌سه‌ن به‌گی
علی به‌گی کورپه‌زایدایه‌تی . هه‌روا سه‌یید طاهیری هاشیمی ده‌وله‌تاوایش

بۆی نووسیووم که لای ئەویش ههیه ، بهلام بارو دۆخی پۆژگار مهیدانی
 نهدا وینهیهکیم بۆ بنێری . من خۆم گهلیکیم دهمگیر بووبوو، بهلام ئەویش
 له بارو کۆچدا له شوێنیکهوه بۆ شوێنیکه که بهشیکی فهوتا . ئیستا ئەو
 ئەندازهیهی له بهرهستمایه لێرهدا ئەینوو سمهوهو بههیوام ئەگەر له
 ههلیکی ترا ئەوی کهیشیم دهمس کهوت هه مووی بهجاری بلاوبکه مهوه (۵) . سه
 چه یفو داخ که شیعی کوردیمان دهمگیر نه بوو ، جا نازانم به کوردی
 شیعی نهوتوو ، یا وتوو بهتی و دهمستی ئیبه نه کهوتوو .

وا له سه رهتای ئەم به شهی دیوانه کهیدا ئەم پرسیارو وهلامه به شیعه
 ئەنوو سینه وه که له تیوان ئەوو شیخ موحه مهده بهائوددینی کاکیا رووی داوه:

پرسیاری حاجی شیخ عبدالرهمان ئەبولوهفا

سعادت خلعت خاص است بر بالای درویشان
 زهی خلعت ، زهی کسوت ، زهی کالای درویشان
 به جز اندر متاع اتباع حضرت خاتم
 نشد مصروف نقد همت مولای درویشان
 عجب بی نقش و بی رنگند ، خوش خوی و خوش آهنگند
 تو گویی در بشر شد جلوه گر مولای درویشان
 از آن ترسم اگر گوید به جای نازک انجامد
 که از درک است بیرون رتبه اعلا ی درویشان

(۵) له کاتی له چاپدانا بۆم پێکهوت ئەم ئەندازه شیعرانهی لێرهدا
 بلاوکرانه تهوه ، له گهڵ نوسخه ی دۆستهی خۆشه و یستم شیخ ئەمینی
 نه قشبه ندی بهراوردو هه له کانی له رووی ئەو نوسخه یه راست بکه مه وه .

(وفا) از (بوالبها) پرس ، این حدیث فاذك او داند
عبارت از چه باشد طرهء لیلای درویشان

وهلامی شیخ موحممهد بههائوددین

بود مرآت وحدت جبههء اجلای درویشان
بود رمز از یکی همچون الف بالای درویشان
زمین ساکن ز عکس قومه پر فور ایشان است
فلک برپا بود از همت والای درویشان

کمال قدرشان از عرش بالاتر بود ، اما
نگنجد در عبارت رتبهء اعلاى درویشان

بساط دهر گویی باغ جنت گشته از بهجت
چنان پر گشته است از نعمت والای درویشان

به نزد (بوالبها) هست از تجلیهای آثارش
عبارت جعد و زلف طرهء لیلای درویشان

(وفا) گفتم عبارت از چه باشد طرهء لیلی
ز من بشنو که هستم چاکر و لالای درویشان

همه شئو به شه قه سیدانهی دیوانه کهی که ده سگیرمان بوون :

بسم الله الرحمن الرحيم

- ۱ -

(۱)

نمیدانم چه افتاد این دل شوریده مارا
جنون او تفاوت می نلداند شهر و صحرا را

بسی محنت کشید این دل ز حق خدمتش روزی
کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سیمارا
اگر يك ره ملامت گر رخ نیکوی تو بیند
روا دارد به حسن یوسف آن عشق زلیخارا
ببخشد مردهء صد ساله را جان شربت لعلت
چ خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا
(وفا) از پرتو آن خوی و روی آتشین باشد
که دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

(۲)

برده چشم نیم مستت آنچنان از جا مرا
می تراود همچو مینا می ز هر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکوتم غرق لیک
طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
پیش ازین من ناصحا هم طرز و طوری داشتم
حسن بالا دست او کرد این چنین رسوا مرا
در بیابان جنون با هر خسی خوش الفتی است
زآنکه بویی بر دماغ آید ازین صحرا مرا
باغبان بهر خدا روزی دو با من صبر کن
چون (وفا) باشد به هر گل الفتی تنها مرا

(۳)

کرده رسوا شور اشك چشم خون پالا مرا
برده چون خاشاك از جا سيل اين دريا مرا
جزو جزوم را جدا با تست ديگر نسبتی
همچونی آواز ازان آيد ز هر اعضا مرا
همچو زلف سنبلت با عين جمعيت گرفت
در شب هجران پریشانی ز سر تا پا مرا
از گل زخم دل شوریده چندان خون چكيد
گلستانی گشت خرم دامن صحرا مرا
وحشت از شهرم ز شور بانگ طفلان نيست ليك
بی سکونم سر به صحرا داده اين سودا مرا

(۴)

در غزل طرز خوش آيين ياد می آيد مرا
قصهء فرهاد و شیرين ياد می آيد مرا
طره را ديدم پریشان بر بناگوشش کجا
بعد ازین ريحان و نسرین ياد می آيد مرا
برگ گل در گلستان بينم دلم خون ميشود
کان حنای پای رنگين ياد می آيد مرا
در شب يلدای هجران چون پریشان دل شوم
پیچ و تاب زلف پر چین ياد می آيد مرا

جلوهء سرو چمان را چون بینم در چمن
آن خرام ناز و تمکین یاد می آید مرا
چون صراحی را همی گیرم به بزم می کشان
گردن صاف بلورین یاد می آید مرا
گریهء چشم (وفا) را در فراق روی یار
چون بینم ماه و پروین یاد می آید مرا

(۵)

حسن روی خوش قدان تا کرد سودائی مرا
ماهی آسا ساخت سیل اشک دریائی مرا
بی سکون از عشق این شهری غزالان گشته ام
دل ز فرط بی قراری کرد صحرائی مرا
آن چنان با بی قراری خاطرم الفت گرفت
ناشکیم وحشت افزاید شکیبائی مرا
من به صحرا آشنا ؛ با شهر ازان بیگانه ام
حسن بی همتا شیرین کرده تنهائی مرا
ره نورد و کوچه گردم در به در از بوی تو
چون (وفا) خوش مینماید نام هر جائی مرا

(۶)

اشکبارم ، بی قرارم ، هر کجا یابی مرا
گشته بی تابی انیس وقت بی خوابی مرا

بی‌ثباتم در کنار خویشتن پرورده‌است
گویی از طفلی به جای دایه بی‌تابی مرا
یوسف مصر وفایم ، من عجب نبود اگر
در چه هجران فگند این چرخ دولابی مرا
خون از انتم بر لب آمد در سخن گفتن ز دل
شد مصور شکل آن لبهای عنابی مرا
ناز پرورد غم و دردم بین کز خار و خس
در فگنده بستر و بالین سنجابی مرا
کوچه‌گرد و دربه‌در سودای عشقت کرده‌است
چون گدای هرزه‌را ای شوخ هر بابی مرا
چون (وفا) از دولت خواری مرا خوش عزتی‌است
کنج گلخن ساختند ایوان و مهتابی مرا

(۷)

کلیم آسا چو افگندی عصای خودنمایی‌را
فرو برد آن عصا یکسر حبال آشنایی‌را
پس از چندین وفا این بی‌وفایی کی روا باشد
یقین دارم که نپسندد خدا این بی‌وفایی‌را
چو دانستی نداری طاقت غوغای مشتاقان
نبایستی در افگندن بساط دل‌ربایی‌را
مرا در خاطر افتاده‌است کز مهر تو رخ تابم
که جورث کرد شیرین تلخیء درد جدایی‌را

(وفا) رسم وفا با بی‌وفایان تا به کی زین پس
بیاموزیم روزی چند طرز بی‌وفایی را

(۸)

بندهء طرز نگاه نازنینانیم ما
بستهء تار کمند زلف خوبانیم ما
می‌نخواهد زخم تار جان به آهنگ سرود
هردم از مضراب مژگان ناله سنجانیم ما
صورت احوال مارا حاجت تحریر نیست
چون سر زلفت سیه روز و پریشانیم ما
دل دمی صد بار از جا رفتنش بی‌وجه نیست
خسته و مجروح کاوشهای مژگانیم ما
هر شب از سوز تب و تاب فراق چون (وفا)
شمع‌وش تا صبحدم سوزان و گریانیم ما

(۹)

ازان شد جعد گیسویت کمند گردن دلها
براسایند تا دلها ز بیم بعد منزلها
سزای مصلحت بینان نبود این آتش عشقت
زدند این قرعهء دولت ازل بر نام غافلها
ز بیم موج و گرداب و شب تاریک عاشق را
چه باک از پرتو رویت برافروزد مشاعلها

فرو رفتیم در دریای ناپیدا کرانی ما
کسی کو غرقه شد در وی ندارد میل ساحلها
شگفت از کارهای محتسب دارم چرا امشب
به ساز عشق بازی کرده گرم آهنگ محفلها

عجب در «من یزید» عشق عاشق از چه رو گفته است :
« که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلا »

(وفا) عین صفای می شده است و باز میگوید
« الا یا ایها الساقی أدر کاسا و ناولها »

- ب -

(۱۰)

فلك بنهاده بازم تازه داغی بر جگر امشب
دهم داد و فغان و آه و داد بی اثر امشب
ز جان سیرم به درد هجر یار و تشنه مرگم
اجل يك دم فراغت ده مرا زین درد سر امشب
چنین از دل جرس و ش ناله جان سوز می آید
مگر کرده است دلبر باز آهنگ سفر امشب
سرود بزم ما آه و فغان بی اثر باشد
به جای مجرم عود است دود بی شرر امشب
به فردا داده جانان مر و فارا وعده وصلش
ولیک از طالع بد می نخواهد شد سحر امشب

(۱۱)

اسیر حلقهء زنجیر کوی فرقتم امشب
عزیز تخت دارالملک مصر غربتم امشب
به یاد لطف روی و غنچهء تنگ دهان تو
نشسته تا کمر در گل ز اشک حسرتم امشب
به جان و دل غمش هر لحظه سودای دگر دارد
گرامت خوردهء جنس متاع الفتم امشب
چو آید در خیال ایام وصل از فرط محرومی
به خود درمانده مانند نگاه حیرتم امشب
ز دستان زلیخای فلک چون ماه کنعانی
(وفا) من هم گریبان چاک دست تهمت امشب

— ت —

(۱۲)

دیده سوی غیر روی دوست بگشودن خطاست
جز خیالش ره به دل دادن کمال ابتلاست
آبیاری ریاض جان به آگاهی شود
باز برگ باغ دل نسیان یاد ماسوی است
درس وحشت راز هستی میدهد وضع حجاب
ساز اسباب بقایش غوطه در بحر فناست
جامهء جان بی وصال قامت دلجوی تو
بر تن چون کاه جانا کوه اندوه و بلاست

بیخودی در عالم آغوش (۶) وصلت ره دهد
گاه از خود رفتنش پیک وصال کهر باست
سوی حق در خاکساری میتوان ره یافتن
نیستی در شهر ما تحصیل نقد مدعاست
بادبان کشتیء جان صحبت اهل دل است
ذکر حق مر بحر هستی را به جای ناخداست
چاک دل را رشتهء مریم رفو نتوان نمود
مرهم داغ (وفا) موقوف وصل (بوالبها) است

(۱۳)

بازم از نو (۷) ای حریفان شور دیگر در سراست
سینه ام گویی ز سوز آتش دل مجراست
در خیال ابروی همچون هلال مهوشم
دامن و جیبم ز اشک دیدگان پر اختراست
اینکه بر پای خیال یار بارم روز و شب
اشک پندارند مردم ، لیک لعل و گوهر است
بر گلستان وفا باد صبا گر بگذرد
بر قدمش کوه و صحرا پر ز مشک از فراست
فضل امید وفای دوست در باغ امل
گرچه خوش قامت بود اما نهال بی بر است
نیست موزون نسبت قدش به شمشاد چمن
عاشقان را زهت خاطر جمال دلبر است

(۶) از عالم اندر بزم - ن . (۷) امشب - ن .

نیست مارا ای حریفان میل با سرو و چمن
آری آری سرو ناز باغ جان سیمین براست

طرهء سنبل پریشان در گلستان از صبا
درهم و پیچیده هم چون پیچ و تاب خاطر است

ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
سنبل زلفش پریشان بر رخ چون آذراست

بانگ قمری ، ناله بلبل تو گویی در چمن
فرهء دیوانگان کوی شیخ اکبر است

شیخ عثمان کوه تمکین ، محرم اسرار حق
آنکه گردون ولایت را چو مهر انور است

وهم کی بر کنگر کاخ کمالش میرسد
زانکه اول پایه اش از کاخ کیوان بر تراست

شاه اورنگ بقا ، قیوم عالم آنکه او
خاندان خواجهء مشکل گشارا زیور است

ماه برج مکرمت ، خورشید اوج معرفت
وارث عثمان هضان ، نایب پیغمبر است

جامع علم لدنی ، ناشر احکام دین
شمع جمع اهل ملت ، راهدان و رهبر است

شیعه و سنی به عهدش متفق با یکدیگر
جمله میگویند عثمان را شرف بر حیدر است

گر به سلك خاكروبان منسلک گردد (وفا)^(۸)
 عار و ننگش ز افسر خاقان و تاج قیصر است
 بختیارا آن شهنشاهی تو در ملك وجود
 چون قضا امر تو فرمان قدر را مظهر است^(۹)
 شهریار کشور عدلی تو ، این مسکین زار
 زاستانت دادخواه از ظلم نفس کافر است
 بندهء چون من ز لطف چون تو شاه دادگر
 گر ز بیداد و ستم یابد نجاتی در خوراست
 تا ز خورشید عطای حق بود روشن جهان
 تا ز ابر مکرمت صحن چمن سبز و تراست
 باد خورشید وجود و ابر جودت پایدار
 این دعا آسایش اهل جهان را مصدر است

(۱۴)

بازم امشب ای حریفان شور دیگر در سراسر
 در دماغم بوی عود آید مگر دل مجمر است
 در سرم سودای آن قامت قیامت جوش زد
 در دماغم این چنین سودا و شور محشر است
 ای که در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
 سنبل زلف پریشان بر رخ چون آذر است
 گوشواره عقد پروین و بناگوشش شفق
 ای عجب در روز روشن را درخشان اختر است

(۸) شد بوالوفا - ن . (۹) مضمراست - ن .

چیست تدبیر ای رفیقان یار ناپروای من
 شمع هر جمع و ولی پروانه بی بال و پراست
 خار ناهموار در گلزار و بلبل بر کنار
 این عجب تر دیده امید عاشق بر دراست
 کارهای بازگون است ای (وفا) اندر جهان
 بیش در کم ، عیش در غم ، نوش در سم مضمراست

(۱۵)

ابروی تو محراب دل اهل نیازاست
 پیشانیت ای مهر جبین مهر نمازاست (۱۰)
 عقل از سر (۱۱) سودات به جان آمد و دل (۱۲) نیز
 جان ز (۱۳) آتش هجران تو در سوز و گدازاست
 چون خار به جز شعله خریدار ندارم (۱۴)
 این هم اثر گرمی آن عشوه و نازاست
 در ملك جفا والی درد و الم من
 اندوه و غم و غصه مرا محرم رازاست
 آشفته و سودازده در کوه (۱۵) و بیابان
 (القصه) که کار من دیوانه به سازاست
 پرسیدم از آشفتهگی زلفش و گفتا
 کوتاه کن این قصه سر رشته درازاست (۱۶)

-
(۱۰) نیازاست - ن .	(۱۱) دل از کف - ن .
(۱۲) جان - ن .	(۱۳) تن در - ن .
(۱۴) ندیدم - ن .	(۱۵) شهر - ن .
(۱۶) که سررشته رازاست - ن .	

فریاد ز بیداد بتان رسم وفا نیست
زین (۱۷) طول شکایت غرضم عرض نیاز است

(۱۶)

عمریست که دل را سر زلف تو مقام است
دیریست که بی دانه چنین بستهء دام است
بی دوست گشایش نبود در چمن دهر
جان بی رخ جانانه به عشاق حرام است
دل دست ز دامان جنون باز ندارد
دیوانه ز ناکامی خود طرفه به کام است
بی شربت وصل تو رود زندگی از دست
باز آی که کار من بیمار تمام است
پابست (وفا) نیست دل غم زده جانا
از دانهء خال تو در افتادهء دام است

(۱۷)

بازم دل سودازده اندر هیچان است
آتشکدهء سینه ز نو شعله زان است
در بادیهء هجر تو همواره جرس و ش
در دل هوس ناله و فریاد و فغان است
ره سوی غمت داد تمنای وصال
سودی که ز سودای تو کردیم زیان است

(۱۷) این - ن .

گاهی رسدم بیک تو از سوزن مزگان
پیوسته نگه دوخته بر ره نگران است
ضعف از غم آلام فراق تو به حدی است
پیوسته دل خسته (وفا) در غثیان است

(۱۸)

ز دست غصه چه گویم که حال دل چون است
مثال مردم چشم نشسته در خون است

نبود طالب لیلی به جز که مجنونی
ترا که بسته به هر تاری صد چو مجنون است

چو تیر عشق تو جا کرده است در جگرم
عجب مدار سرشکم اگر جگر گون است

مپرس محتسب از حالت من و بگذر
خمار من نه ز تاثیر خمر گلگون است

ز اشتیاق تو خون دلم ز دیده رود
بلی ز سر رود آن می ز ساغر افزون است

به هیچ رام نگردد دل رمیده من
برو به کار خود ای واعظ این چه افسون است

مزن ز روی جفا طعنه بر (وفا) زاهد
چو چنگ ناله دل ز اختیار بیرون است

(۱۹)

ای شهسوار حسن دل و جان فدای تست
آفاق جمله زیر سم باد پای تست
چیزی سر عنان سمندت کشیده دار
آهسته رو ، هزار دل اندر قفای تست
يك جلوه نمودی و دل بردی دیگرک (۱۸)
بخرام نیز جان عزیزم برای (۱۹) تست
دل مرغ پر شکسته سودای عشق تو
جان صید پای بسته مهر و وفای تست
عشق تو با وجود من افتاد سازگار
کو در ازل سرشته آب و هوای تست
جانا (وفا) ز راه وفای تو خاک شد
اما هنوز در طلب يك لقای تست

(۲۰)

از فراق تو چنان دیده خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشک سرخ شفق از دامن گردون بچکید
بر سیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ بیالین آمد
تا سحر بهر من خسته بیمار گریست

(۱۹) فدای - ن .

(۱۸) بردیم بناز - ن .

بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشك لب دید ، دلش خون شد و بسیار گریست

عقد دندان تو در خاطر زارم بگذشت
دیده من همه شب گوهر شهوار گریست

تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و بر خنده سو فار گریست

خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است به هر گوشه که یکبار گریست

(۲۱)

حسرتا فریاد و آه و ناله را تأثیر نیست
آه کاب دیده ما بیدلان دل گیر نیست

نه همین دل مبتلا گشته است در دام بلا
کیست کو پابند آن گیسوی چون زنجیر نیست

درخور درد دل ما نیست قانون شفا
چون علم زد شعله دیگر قابل تدبیر نیست

مهلتی ای باغبان کامد بهار و گل رسید
کشتن ما بلبلان را آفت از تاخیر نیست

آنکه می رسید از بی تابی ما چون (وفا)
حالتی داریم جانا درخور تقریر نیست

(۲۲)

با حریفان سخنی دوش ز هجران میرفت
اشک خون از مژه چون جوی ز دامان میرفت
رفت ازان نو گل خندان به اشارت سخنی
اشکم از دیده گریان چو بهاران میرفت
جمعی آشفته بدیدم ز میانشان سخنی
از سر زلف خم اندر خم جانان میرفت *
شام گیسوی ترا دید مگر باد صبا
که سحر بی خبر از خویش پریشان میرفت
سخت جان تو (وفا) در دم جان سوز وداع
چون نمردی عجا کز بر تو جان میرفت

— د —

(۲۳)

به غیر دام محبت دلم اسیر مباد
به غیر آب مودت گلم خمیر مباد
مباد غیر می عشق در پیاله من
به غیر آه و فغان همدم صغیر مباد
به مهر مهر نشان باد حقه دل من
به جز هوای بتان هیچ در ضمیر مباد
عجب خوش است مذاقم ز ذوق محنت عشق
مریض عشق آلهی دواپذیر مباد

فلک چو دید به کف تیغ کین او گفتا
به خون فاحق کس این چنین دلیر مباد
اگر نشتن قصر آرزو کند خسرو
به جوی عشق جز از خون به جای شیر مباد
دل (وفا) اگر از جور یار شکوه کند
به فیض صیقلی عشق مستتیر مباد

(۲۴)

زان روز که شور توام ای مه به سر افتاد
هوش و خرد و صبر و قرارم به در افتاد
چون باد صبا بوی ازان نافهء مشکین
آورد بسی خون عزیزان هدر افتاد
تا دل به خیال خط و خال تو سپردم
عقل و دل و دین و ورعم در بدر افتاد
چون چشم سیاه و لب میگون تو دیدم
خوبان جهانم همگی از نظر افتاد
حور و پری این شیوه ندارند که اول
این قرعه و اقبال به نام بشر افتاد
سرو سهی از رشک قدت ماند ز رفتار
از حسرت آن روی کلف در قمر افتاد
دانست (وفا) دادن جان سود ندارد
جان دید چو در کوی تو بر یکدیگر افتاد

(۲۵)

دل آهنگ حریم کوی آن گل پیرهن دارد
بلی پیوسته بلبل میل دل سوی چمن دارد
توان فهمید بر دل باز شست تازه پر خورده
ازین خوفابهء خوش کز گلی زخم کهن دارد
شکنج و پیچ و تاب چین ز عقد زلف مشکینش
به هر تاری دوصد تا تار و صد مشک ختن دارد
ز درد بی‌وفاییها (وفا) آسوده نتوان شد
که بیم از اضطراب دل ز خوبان در کهن دارد

(۲۶)

بی روی تو ای دوست کجا صبر توان کرد
وین آتش عشقت به ته سینه نهان کرد
مشتاق وصال تو به مرگش نرسد دست
ورنه ز فراق نتوان صبر به جان کرد
گر چشم تو خون دل من خورد چه باشد
ترکی است که اندر بچگی خوی چنان کرد
چون منکر مهر من و حسن تو ترا دید
شرمنده شد از گفت خود و مژدهان کرد
گویند (وفا) توبه کن از عشق و ادب باش (۲۰)
من توبه کنم لیک عبث دل نتوان کرد

(۲۰) کن - ن .

(۲۷)

بکش خنجر بکش دیوانه خود را که دل باشد
رهاکن جان ما زین فتنه خون او بجل باشد
فدای دست برد آن کمان ابروی سرمستم
که تیر غمزه اش در جان عاشق متصل باشد
سرم با دا فدای پای جان بازی که چون فرهاد
کنند در کار شیرین جان شیرین و خجل باشد
صفا دارد به کام دل شدن در صحن گلزاری
که ساقی و می و معشوقه پیمان گسل باشد
اگر شیرین تر از شکر نبذ زهر غم عشقش
(وفا) از همت مردانه خود منفعل باشد

(۲۸)

دل از بی داد یار نازنینم زار مینالد
چو طنبور دو تار از چنگ روز تار مینالد
به سر شور غریب از خط گرد آن زنج دارم
از آن شورش دلم چون کبک در کهسار مینالد
مرنج از ناله زار دل من در دل شها
پرستاران نمیرنجند اگر بیمار مینالد
ز شور آن لب شیرین عجب نبود اگر جانم
چو جان کوهکن در بیستون نی وار مینالد

نه دیوانه ، نه رنجورم ، ولی در ناله معذوم
که دل همچون جرس از شوق آن رفتار مینالد
نفس چون میزنم از ضعف صد جا بگسلد بندش
ز جنب شوق تست ار هر دمی صد بار مینالد
(وفا) در کلبهء احزان مثال پیر کنعانی
ز بهر یوسف گم گشته خود زار مینالد

(۲۹)

هلا ای نو گرفتاران که یار غمگسار آمد
نهال آرزو بر حسب خواه دل به بار آمد
نماند از کاوش مژگان دلی شکفته باقی
بهار ما دل افکاران عجائب سازگار آمد
چنان خوش بو ازین شهری غزالان شد ز نو عالم
چو صحرای ختن هر سر زمینی مشکبار آمد
فضای سینهء مارا ندانی از چه مشکین است
لگد کوب رم آهوی صحرای قنار آمد
(وفا) هر گل زمینی را کند گل گون ز خون دل
به هر جا بگذرد یکدم تو گویی نو بهار آمد

(۳۰)

طفل دل باز ای حریفان بی قراری میکند
بهر جانان ناله و فریاد و زاری میکند
هر کجا سروی به طرف جویباری دید دل
سپیل اشک از دیده بر یاد تو جاری میکند

باغبان در بر رخ ما نو گرفتاران میند
ابر چشم ما چمن را آبیاری میکند
دور باش غمزه مارا از پرستش مانع است
ناز چشمان ترا بیمار داری میکند
آن جراحی کز تغافل کرد بر جان (وفا)
در مصاف جنگ کی شمشیر کاری میکند

(۳۱)

دلیم به جز تو کسی در جهان نمیخواهد
چه جای ملک جهان ، نقد جان نمیخواهد
به برق عشق دلی دادهام که چون باران
به فرق باردش ار تیر امان نمیخواهد
چو دود سینهء عاشق ز چرخ میگدزد
بیان عشق زبان و فغان نمیخواهد
به زیر کوه بلا این تن چو کاهم چند
اجل کجا است که تیر این کمان نمیخواهد
قسم به مهر و وفایت که بی تو در عالم
(وفا) صفا نکند ، این و آن نمیخواهد

(۳۲)

به زلفش دادهام دل را قراری تا چه پیش آید
مرا با بی قرار بیاست کاری تا چه پیش آید

وفای بی حسابم را تلافی گر کنی زبید
 اگر داری جفای بی شماری تا چه پیش آید
 به زلف جلوه فرمای ادا فهمش کند ایماء
 که بر بندد به هر تاری شکاری تا چه پیش آید
 فراپوشیدن اندوه هجران مشکل است اما
 به سر خواهیم بردن روزگاری تا چه پیش آید
 خورد گر غمزه چشم سیه مستش به دل والی
 به نرد عشق کی بازی قماری تا چه پیش آید
 به جهد خود میسر نیست وصل او (وفا) خود را
 فروبندم به فتراک سواری تا چه پیش آید (۲۱)

(۳۳)

به جان هر گه ز جانان ناوگ بی داد می آید
 ز هر عضوم فغان و ناله و فریاد می آید

(۲۱) حاجی شیخ عهبدولر هحمان ثم پارچه شیمره‌ی بهر ابر بهم پارچه
 شیمره‌ی خواره‌وه‌ی نه‌مانوللا خانی والی وتووه :

پی آرام دل دادم قراری تا چه پیش آید
 که دست آرم سر زلف نگاری تا چه پیش آید
 دل خود رهن دادن در بهای دانه خالی
 به نرد عشق میبازم قماری تا چه پیش آید
 بر اینم چون وصالت نیست ممکن بر من بیدل
 به یادت بگذرانم روزگاری تا چه پیش آید
 به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 کناری با تو از مردم کناری تا چه پیش آید
 نیستم طرفی از زهد و برینم زین سپس (والی)
 کنم جهدی که باید کرد کاری تا چه پیش آید

نباشد دام گلشن باعث بی‌تابی بلبل
ولیکن وحشت از بی‌رحمی صیاد می‌آید
ز درد کوه کاهت در دلم ای خسرو خوبان
خیال شور شیرین و غم فرهاد می‌آید
ز وحشت دل به جان آمد ، درینجا ، حسرتا ، دردا
که بهر کشتن ما دیر آن جلاد می‌آید
به هر گلشن (وفا) چون غنچهء نشکفته می‌بینم
دل نگشودهء خونین خویشم یاد می‌آید

(۳۴)

صبحی که مهم از طرف بام براید
از شرم رخس مهر مگر شام براید
گر بوسه زند بر (حجر الاسود) خالش
حاجی به ره کعبه ز احرام براید
با بخت بد خویش و دل سخت تو جانا
دانم که محال است مرا کام براید
شوقم به وصال تو چنان است میندار
تسکین دل از نامه و پیغام براید
از طور تجلی گذر از عاشق نوری
موسی وشت آنکه به (وفا) نام براید

(۳۵)

گر از تظلمت از چاک سینه آه براید
به صدر هم ز تف آه دادخواه براید
کسی به خلوت وصلت توان رسید که هر دم
به هر قدم به غم نو ز عرض راه براید
به زلف چهره میوشان که تا عیان همه کس را
تفاوت مه و روی تو ز اشتباه براید
چگونه بر صف مژگان دلم زند که ندارد
تحملی که تواند به یک سپاه براید
کسی ز فقر و فنا دم زند (وفا) که به کلی
ز ننگ افسر نام و ز عار جاه براید

(۳۶)

برنیاید کامم از وصل دلارامم هنوز
زارزوی شهد آن لب زهر آشامم هنوز
تا به بزم پختگان عشق او جایم دهند
ساقیا رطل گرانم ده که من خامم هنوز
روز اول ساقی باقی به من جامی بداد
سالها بر من گذشت و مست آن جامم هنوز
زخم ناسورم به مرهم به نگردد ای طیب
خسته مژگان آن کافور اندامم هنوز
گفتم اندر دام زلفش بلکه آرامی بود
ماندم اندر دام سخت و نیست آرامم هنوز

گفت نام نيك خواهی در گذر از نام و ننگ
دین و دل را باد دادم لیک بدنامم هنوز
با (وفا)ی خسته گفתי جان بده کامت دهم
در وفایت جان بدادم لیک فاکامم هنوز

— س —

(۳۷)

بازم اندر جگر افتاد شراری که می‌رس
تازه شد داغ من از لاله عذاری که می‌رس
گشته دل باز لگد کوب سواری که مگوی
کرده هم غارت جان دیده خماری که می‌رس
تا به آن ناز و نزاکت به سفر شد چو جرس
من ز دل میشنوم ناله زاری که می‌رس
دل که آینه صفت صاف بد از هر صفتی
از غمش راه بدو یافت غباری که می‌رس
چون به تیرم زد و بر پاش فتادم گفتم
کردی امروز عجب طرفه شکاری که می‌رس
سرم از زمزمه مهر بتان خالی بود
پر شد از شورش سودای نگاری که می‌رس
ناصرحا ترك جفا کن که (وفا) صید تو نیست
شد دلش بسته فتراك سواری که می‌رس

— ش —

(۳۸)

باز آی و تن خسته مارا تو روان باش
بر جان و دلم مرهم ناسور نهان باش
جامی بده از باده خمخانه عشقش
برهم شکن معرکه نام و نشان باش
ای دل تو چرا فاش کنی قصه عشقش
گو مخزن مهرش به همان مهر و نشان باش
در خرقه مکش جام و میوشان تو صراحی
در بزم در صبحی کو عیب عیان باش
با بانگ نی و چنگ (وفا) رو به خرابات
از نام و نشان درگذر و زمزمه خوان باش

(۳۹)

خطی ز روی وفا بر حروف نسیان کش
به جستجوی اسیران سری به زندان کش
ز چنگ غصه هجران دلم به جان آمد
بیخس بر من و دستی به تیر مژگان کش
ز آه و ناله مرا منع کی توان کردن
کسی به چنگ نگوید که ناله پنهان کش

به بخت ما که زمانه بهانه جوی افتاد
چو غنچه باده گلگون ته گریبان کش
عزیز مصر صفائی تو از (وفا) بشنو
سری به کلبه احزان پیر کنعان کش

(۴۰)

مرا رها نکند هرگز آن چه ذقش
که داد بوسه نستام ز غنچه دهنش
لباس حسن قبائی است چست بر قد او
چو جامه ایست لطافت بریده بر بدنش
به گلستان چو خرامی تار پات کند
گل و بنفشه و ریحان و سنبل سمنش
سوی چمن بخرامی دمی اگر تو به ناز
بری تو جلوه سرو و صفای نسترش
معطراست دماغم به بوی یوسف مصری
مگر نسیم بیاورد بوی پیره نس
بدین خرام گذارت چو بر مزار افتد
عجب نباشد اگر مرده بر درد کفش
(وفا) تو دست به زلفش چه میزنی ، بگذر
هزار جان و دل آنجا است زیر هر شکنش

— ق —

(٤١)

باز دل شد هدف ناوڪ دل دوز فراق
شد برافروخته باز آتش جان سوز فراق
رفت با اشك روان خواب و شكیائی و صبر
ماند درد و الم و شوق غم آموز فراق
بس نبود این همه در دل الم و غصه عشق
گشت افروخته اندر جگرم سوز فراق
روزم از هجر سیاه است چو شام زلفش
شب دیجور بود در نظرم شام فراق
شكوه كم كن تو (وفا) روتق كاشانه دل
برد این مشعله نائره افروز فراق

— م —

(٤٢)

چو گل را در چمن با آن لطافت صبحدم دیدم
به یاد آن کف پای تواس بر دیده مالیدم
دوامی و ثبات سرخیء رنگ حنارا نیست (٢٢)
برای رنگ دست و پات خون خویش بخشیدم
به رغم ناصحان در بیستون سینه چون فرهاد
به ناخن شکل شیرینی برای خود تراشیدم

(٢٢) نه - ن .

چو آن سیادرا دیدم کمر بسته به قتل (۲۳) من
چو مرغ نیم بسمل ساعتی از ذوق رقصیدم
پیرسیدم ز رنگ سرخ گرد آن زنج گفتا
که خون کشتگانم از لب خونین تراویدم
خوشم آمد ازان الفت میان زلف و بالایش
به قد خود سیه روزی ز سر تا پای پیچیدم
قبای (۲۴) سرخ در بر کردن و با ناز رقصیدن (۲۵)
صفا دارد (وفا) من هم (۲۶) به خون خویش غلطیدم

(۴۳)

حریف تند خوی رو به کس ننمودهای دارم
که از بی داد جورش چشم خون آلودهای دارم
چو گل زان جامهء جانرا گریبان چاک میخواهم
پر از خون غنچه‌وش جانا دل نگشودهای دارم
من دیوانه‌را جز ناله و فریاد همدم نیست
به کنج بی کسی از غم دل فرسوده‌ای دارم
طیبیا رو که داغم را ز مرهم عار میآید
که زخم بر لب پیکان جانان سودهای دارم
(وفا) نازم خرابات محبت را که اندر وی
دلی آزاده از غم ، خاطری آسودهای دارم

(۲۳) قصد - ن . (۲۴) لباس - ن .
(۲۵) خندیدن - ن . (۲۶) صفای (بوالوفا) دارد - ن .

(۴۴)

تو خود جان منی جانا ، به جان خویش نستیزم
اگر میل جفا داری به جان تو که نگریم
ز روی مهوش چشم خوش لعل می آلودت
به دل آتش ، به جان شورش ، به دیده اشک میریزم
به رخسار چو ماهت کاش دیدی تا که دانستی
چه پروینها که شبها بر سر بالین میریزم
نظر موقوف کردم عمرها بر دانهء خالت
که شاید يك دمی در دام گیسویت درآوریم
تو ای شکر لب شیرین شمایل با صفا خوش باش
که من اندر جفا فرهادم و در عشق پرویزم
چو آن حسن و ملاحترا (وفا) دیدم به دل گفتم
یقین دادم کزان لبها به شورشها درآوریم

(۴۵)

چیست جانی که بدان طالب دیدار تو باشم
نیست تقدی دگرم تا که خریدار تو باشم
با چنین حال که از ذره فرومایه ترم
هرگز این وهم نبردم که طلبکار تو باشم
گرچه دادم که سزاوار وصال تو نیم ، لیک
تا دم مرگ درین راه هوادار تو باشم

گرچه دیوانه شدم عاقل فرزانهء عشقم
گرچه ویرانه شدم مخزن اسرار تو باشم
کو چنان بخت دمی با تو من خسته نشیند
یا چنین طالع میمون که سزاوار تو باشم
به جز آنم هوسی نیست که قربان تو گردم
غیر ازینم هنری نیست که غمخوار تو باشم
آن نیم من به جفا از سر کوی تو گریزم
در (وفا)ی تو بمیرم که وفادار تو باشم

(۴۶)

تا رفته ز کف دامن اقبال وصالم
پیوسته قرین غم و اندوه و ملالم
تصویر نهال قد سیمین تو گویی
موئی است برون آمده از چشم خیالم
وصف تو به میزان بیانی که نسجد
با آن چه توان گفت ؟ زبان بسته و لالم
سر داد ز بس فکر در اندیشهء زلفت
بی تاب و سیه بخت و پریشان شده حالم
گر داده (وفا) نسبت روی تو به خورشید
کاهیده ازین غصه ز بس همچو ملالم

(٤٧)

از نگاه چشم مخمور تو مست افتاده‌ایم
سایه‌وش بر خاک درگاه تو پست افتاده‌ایم
تا ابد مارا ز هشیاری نباشد بهره
در ازل از باده حسن تو مست افتاده‌ایم
بی‌دلانرا این طپیدن هر زمان بی‌وجه نیست
ماهی آسا ما ازین سودا به شصت افتاده‌ایم
نیست مارا راه رفتن یا امید زیستن
صیدوش در دام مهرت پای پست افتاده‌ایم
سیل اشک ما خرابات (وفا) معمور ساخت
وین عجب ما در درستی زین شکست افتاده‌ایم

(٤٨)

آمد و شد تا به بازار محبت کرده‌ایم
نقد جانرا صرف در سودای محنت کرده‌ایم
در میان اهل حرمت گرچه گم‌نامیم ، لیک
در فن آوارگی چون چند شهرت کرده‌ایم
شمع‌وش مارا نظر زان می‌نیفتد در قدم
دیرگاهی با نگاه مشق حیرت کرده‌ایم
آشنائی تا به آن ابرو کمان مارا فتاد
خویشرا آماج‌گاه تیر محنت کرده‌ایم

ناصحا کم گو ملامت ، با سلامت در گذر
عمرها ما خویشتنهارا ملامت کرده ایم
تا رسد چون گرد گاهی دست ما بر دامن
جان و تن را وقف بر خاک مذلت کرده ایم
در طریق پاکبازی در جفای روزگار
چون (وفا) اندر وفا خود را علامت کرده ایم

(۴۹)

تا سوی درت روی به راه آمده ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده ایم
از بهر شفاعتت به رسم هدیه
با بار گناه و کوه گاه آمده ایم

(۵۰)

ما نگاه چشم آن خود کامهارا بنده ایم
کبر و ناز و خشم چسپان جامه هارا بنده ایم
کی شود گل در چمن هرگز پسند طبع ما
آتشین رنگ گل رویء شمارا بنده ایم
سرو دارد جلوهء اما نه چندان دل فریب
ما خرام آن بت زرین قبارا بنده ایم
تا که از عزت میان چشم بجایش داده ای
سرمهء فرخندهء طور لقارا بنده ایم

لاف با ما کی تواند زد کسی از طرز شعر
شهدریزیهای اشعار (وفا) را بندهایم

(۵۱)

دمی تو جلوه کن و موی عنبری بشکن
کلاه گوشهء شاهی و سروری بشکن
گهی به سحر بینداز شور در عالم
گهی به معجزه بازار سامری بشکن
نقاب دور کن از روی خویش حور صفت
به جلوهء که کنی روتق پری بشکن
گهی به زلف درازت بگو کمند بساز
گهی به طره که اشکنج دلبری بشکن
سحرگهی تو خرامان دمی به گوشهء ایام
برا و حرمت خورشید خاوری بشکن
چو ماه چارده یک شب نقاب روی بکش
رواج زهره ببر ، قدر مشتری بشکن
چو عندلیب چمن شد نوای سنج (وفا)
نوای او به همین لهجهء دری (۲۷) بشکن

(۵۲)

به ناز سوی رقیبان چنین گذار مکن
زیاد ازین دل مارا تو بی قرار مکن

(۲۷) لهجه آوری - ن .

دل از جفای تو خون گشت و جان به حلق رسید
ستم به کشته خود حین احتضار مکن
بسم حکایت دل با رقیب بدخو گو
فسانه غم ما نزد هر شرار مکن
مرو به سوی رقیب و نصیحتش مشنو
به جان تو همه مکر است ، اعتبار مکن
ترحمی ز وفا بر (وفا)ت کن ، یعنی (۲۸)
دلش به جور و جفا ، جان من ، فگار مکن

(۵۳)

گفتم که چیست مونس جان حزین من ؟
گفتا خیال چهره گل آتشین من
گفتم که از کجا به کف آرم سراغ دل ؟
گفتا ز چین زلف و خط عنبرین من
گفتم به ساغر طربم زهر غم که ریخت ؟
گفتا هوای لعل لب شکرتین من
گفتم که فیض چاک گریبان صبح چیست ؟
گفتا فروغ طلعت مهر جبین من
گفتم که گشت کام روا در طریق عشق ؟
گفت آنکه کرد بخت سعیدش قرین من
گفتم که نیست بی تو سر زیستن مرا
گفتا چه شد فدای سر نازنین من

(۲۸) آخر - ن .

گفتم جنای چرخ فزون یا (وفای) ما ؟
گفتا که فوج دل ز یسار و یمین من

— ی —

(۵۴)

خود نهان و شور و غوغا در جهان افکنده‌ای
آتش سودا به جان انس و جان افکنده‌ای
نه بشر آگاه گشت از سر عشقت نه ملک
گرچه نامی بر زبان (۲۹) این و آن افکنده‌ای
ابرواست آن (۳۰) بر رخ زیبات ، یا قوس قضا (۳۱)
یا به قصد عاشقان زه در کمان افکنده‌ای
سر به خالک آستانت می‌نهم با صد طرب
گرچه سرهارا بسی در آستان افکنده‌ای
از کمر وا کن کمر بند این گره را برگشا
عالمی را زان میان اندر گمان افکنده‌ای
شد سراسر مشکلات (۳۲) نقطهء موهوم حل
در میان ما حدیثی در (۳۳) دهان افکنده‌ای
دیگران نادیده تعریفی به تخمین کرده‌اند
لیک از هیبت وفارا از زبان افکنده‌ای

(۲۹) غیر نامی در دهان — ن .
(۳۰) این — ن .
(۳۱) قوس و قزح — ن .
(۳۲) نقطه نقطه — ن .
(۳۳) از — ن .

حسرت از این است نادیده مصور نیست نقش
واقعه دیدت چون (وفا) کلک از میان افکنده‌ای

زان سر زلف و خم ابرو هزاران داستان
در میان دوستان و دشمنان افکنده‌ای

گنبد گردون پر از جوش و خروش است ای عجب
زین تقاضا (بوالوفا) را در فغان افکنده‌ای

(۵۵)

از غم هجر به جان آمدم ، ای جان ، مددی !
گل‌رخان ، مرغچه‌گان ، باده‌فروشان ، مددی !

جذبه عشق حرم میکشدم با غوغا
خضر توفیق ، رفیقی ! شه مردان ، مددی !

خالی از سجده روی تو نیایم سر موی
پیچ و تاب خم گیسوی پریشان ، مددی !

چو قنادیل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مینا ، نظری ! دیده‌گریان ، مددی !

تشنه فیض تو و رو به ره آورد توام
عقل کل ، ماه چگل ، چشمه حیوان ، مددی !

سخت بگرفت دلم ساقیء خوش لهجه کجا است
می‌خوران ، باده‌کشان ، محرم مستان ، مددی !

به جنون دل کشدم چاره زنجیر کنید
 حلقه سلسله طره پیچان ، مددی !
 درد ناکامی و ورد طربش کشت مرا
 بی دلان ، شیفته گان ، سوخته جانان ، مددی !
 آه اگر بنده نوازی نکند حضرت غوث
 مخزن معرفت حضرت یزدان ، مددی !
 از مقیمان درت چشم عنایت دارم
 ماه جان ، شمس جهان ، قبله پاکان ، مددی !
 دل به دریای معلائی تو دریوزه گراست
 شاه خوبان ، نظری ! قلم عثمان ، مددی !
 منم آن کور که در خاک درت افتادم
 ید موسای نبی ، حکمت لقمان ، مددی !
 دل و جان باد فدای همه سکان درت
 بوالوفا ، شیر خدا ، مظهر رحمان ، مددی !
 زیب گردن دهم از طوق (وفا)ی سگ کوت
 زینتی بهتر ازین نیست ، حریفان ، مددی !

(۵۶)

ای مه برج نیکوی ، وی در درج دلبری
 چون تو بشر ندیده ام : ملکی تو و یا پری
 صیت کمال حسن تو روی زمین چنان گرفت
 میسزدت اگر زنی کوس شهی و سروری

صبحگاهی به صومعه جلوه کنان اگر روی
 از کف پارسا تو دل سهل به عشوه میری
 میگذری و در قفا لشکر جان و دل ولی
 عجب کجا گذاردت تا پس و پیش بنگری
 میروی و نمیروود از بر من خیال تو
 از نظر ار چه غائبی ، در دل و جان مصوری
 سکهء نقد دولتتم داغ غلامی تو شد
 عار بود دگر مرا پادشهی و مهتری
 چون تو به تیغ دلبری شد دل و جان مسخرت
 گشت مسلم (وفا) مملکت قلندری

(۵۷)

یارم اندر دل وطن دارد همی
 سینه را رشک ختن دارد همی
 دل هوای دلبر پیمان گسل
 با می مینا شکن دارد همی
 عمرها بر گردن از زلفت دلم
 غل و زنجیر و رسن دارد همی
 کمر زلفش گر ره دینم زند
 شمع رویش مؤتمن دارد همی
 از لب و از روی و زلف سرکشش
 خون بهای صد چو من دارد همی

با لب لعلش نهانی (بوالوفا)
عمرها شد يك سخن دارد همی

(۵۸)

آن تبسم که تو داری و تکلم که تو دانی
نمک سینهء مجروحی و داغ دل و جانی
عالی واله و حیران تو دیده برهند
که تو کی رخ بنمایی و تو در پرده نهانی
من ازان روز که روی و لب و چشم تو بدیدم
طمع از عقل بریدم ، دل و جان نیز تو دانی
تو خدارا دمکی نزد منی خستهء مهجور
بنشین تا کمکی آتش شوقم بنشانی
يك دم ای مایهء جان جلوه کنان گر بخرامی
بنشانند دل و جان به قدوم تو جهانی
نه من دل شده رسوای هوای توام و بس
تو نمک پاش کباب دل مجموع جهانی
به وفایت که (وفا) را نبود هیچ تفاوت
به صفایش طلبی یا به جنفایش تو برانی

(۵۹)

ایکه بیرون ز زمائی و میرا ز مکانی
هم منزله ز خیالی و مقدس ز نشانی

همه کس را تو شناسی و ترا کس شناسد
وین عجب عین عیانی و پس پرده نهانی
هر گروهی به زبانی ز تو دارند نشانی
تو نه اینی و نه آنی ، نه چنین و نه چنانی
نه ز عرشی ، نه ز فرشی ، نه ز فوقی ، نه ز تحتی
همه عالم به تو مشغول و تو بیرون ز میانی
پس (وفا) از تو نشاید به جز این نکته که گوید
گرچه در فهم ننگجی ، همه دم در جولانی

(۶۰)

به سحر چشم فتان از دل و جانم چه میخواهی
به شصت ناز چندین ناله سنجانم چه میخواهی
ز اشک سرخ چشمم چشمهء خاری چه میخواهی
به درمانم نمیکوشی ، ز گریانم چه میخواهی
ز خویان این قدرها ای دل آزارم چه میجوئی
لگد کوب رم شهر غزالانم چه میخواهی
بنازم باز در آغاز قتلی و نمیدانم
پس از قتل (وفا) ای جان جانانم چه میخواهی

یاری شیخ عومر ضیائردینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

له دایک بوون و پیگه یشتن و ئیرشاد کردنی شیخ عومر ضیائوردین

ئهم ذاته له ریزی چوار کوره گه وره مورشیده که ی شیخ عثمان سیراوردیندا کوری سیته میان و برای باوگ و دایکی شیخ موحه ممد بهائوددینه • له شهوی دووشه ممه ی ۲۶ی جوماده لئوولای ۱۲۵۵دا له دئی بیاره له دایک بووه و له شهوی دووشه ممه ی ۲۲ی شه ووالی ۱۳۱۸دا کۆچی دوایی کردوو و له ژووریکا له نزیك خانه قاوه له بیاره به خاک سپیراوه (۱) • مهلا حامیدی کاتبی باوکی به بۆنه ی له دایک بوونیه وه ئهم چهند به یته ی وتوو :

(۱) گه لئ له زانیان و ئه دبانی سه رده م پارچه شیمری جوانیان بۆ لاواندنه وه ی داناوه . به کیک له وانه (باکی) به که به کیک بووه له مه نسووبه دلسۆزه کانی و ههستی خۆی به بۆنه ی کۆچی دوایی شیخی مورشیده وه له م پارچه شیمره دا ده ربیره :

ای مسلمانان مگر این روز روز محشر است
خلق را بی لذت می شور مستی در سراسر است
این چه آتش بود کاندرا جان مشتاقان فتاد
جمله دلهارا کباب و سینه ها چون مجمر است
این چه تیری بود کامد بر دل مجروح ما
ای دریفا این مگر تیر فراق دلبر است
من نگویم شیخ اکبر رفت بیرون از جهان
این قدر دانه جهان مانند حشر اصفر است

قطب حق ، مرکز پرگار شرف
آنکه دین زواست قوی بنیادش

شیخ عثمان شه اورنگ بقا
یارب این ملک مبارک بادش

خنده زد نو گلی از باغ دلش
لطف حق کرد ز نو دلشادش

بیست و شش بود ز جمادی الأولى
شب دوشنبه که ایزد دادش

چونکه دین از شرفش یافت رواج
لاجرم نام (عمر) بنهادش

هم دران وقت که کردیم تثار
جان و دل بهر مبارک بادش

خانقاه و مدرسه پر ناله و فریاد شد
آه سرد حسرت و سوز دل و چشم تراست
لفظ (نایب) [۶۳] بود عمرش راست چون عمر منوب
ای بسا اسرار حق کائدر وفاتش مضمر است
(نائب پیغمبر) [۱۳۱۸] آمد بهر تاریخ وفات
راست فرمود آنکه گفتا نائب پیغمبر است
روی ما و پای اولاد کرامش بعد ازین
هر یکی در برج معنی همچو شمس انور است
(شیخ نجم الدین) که شد قطب زمانرا جانشین
حسن اوصافش ز وهم فکرت ما بر تراست
دم مزین (باکی) ، برو بر حالت خود گریه کن
همچو تو سرگشته را آه و حسرت درخور است

بهر تاریخ بگفتیم « که ما
ز خدا میطلبیم اسعاش » (۲)

نهم ذاته که گه یشتووه ته ته منی فام کرده وه لای مه لا مه حموودی
دشه ییی باوکی مه لا عه بدوللای دشه ییی موفتیی سنه و ماموستانی مزگه وتی
دارولئیحسان دهستی کردووه به خویندن که ماموستانی هه موو مناله کانی
شیخ عوئمان سیراجوددین بووه . هه روا لای مه لا حامیدی کاتسبیش
خویندوووه و پاشان که گه وره بووه به نه مرئ باوکی چوووه بو که رکوکو بو
مالی شیخ عه بدولرهمانی خالصی تاله بانئ که شیخی ئیرشاد بووه له
که رکوکو و له وئی له گه ل شیخ عه لیبی کوری شیخ عه بدولرهمان ماوه یه ک
له مزگه وتی (بلاخ) الای سه یید موحه ممدی بلاخ خویندوووه تی و پاشان
گه پراوه ته وه بو هه ورامان وه که له یادی باوکیدا رابوورد (۳) .

پاش گه پراوه وهی بو هه ورامان لای خویمان له بیاره لای مه لاکانی نه وئی
به رده وام بووه له خویندنداو له خزمه تی باوکیشیدا ته ریفه تی وه رگرتوووه و
به فرمانی باوکی له خزمه تی شیخ موحه ممد به هائووددینی برا گه وره ییدا
خهریکی سولووکی ئادابی ته ریفه ت بووه و پاشان ئیجازه ی خه لافه ت و
ئیرشادی ، هه ر به فرمانی باوکی ، لی وهرگرتوووه .

نهمه ش وینه ی نه و ئیجازه نامه یه که شیخ موحه ممد به هائووددین بو
شیخ عومه ر ضیاووددینی برای نووسیوه :

بسمه سبحانه و تعالی

الحمد لله الذی انزل علی عبده الکتاب ، وهدی المؤمنین بارسال رسوله
الکریم الیهم علی طریق الحق والصواب . وصلی الله علی سیدنا ومولانا

(۲) به حیسابی حمره فکانئ نه بجهد نه کاته ۱۲۵۵ .

(۳) بگه ریره وه سه ر لاپره ۲۹ ی نهم کتیبه .

حییبه و خیر خلقه محمد وآله وصحبه الذین هم نجوم الهدی لأولی الألباب •
 اما بعد ، گزارش میرود از آنجا که فقیر بی بضاعت ، با وجود عجز
 و تقصیر ، حسب الامر و اجازه حضرت والد ماجد قدس سره ، مجاز
 و مأذون مطلق در طریقه علیه نقشبندیه بوده و هستم ، و به امر ظاهری
 و باطنی مشایخان کرام و اولیای عظام قدس الله اسرارهم بر سجاده ارشاد
 نشسته ام • طالبان این نعمت عظمی و غواصان بحر توفیق از عشق این جواهر
 نفیسه کبری که وصول به درجه حق الیقین است ، دست توسل به ذیل
 این خادم درویشان زده و میزنند ، و با هر یک به قدر استعداد خود معامله
 ظاهری و باطنی معمول شده و میشود ، لاسیما برادر والا گهر ، در دریای
 ارادت ، مصباح زجاجه سعادت ، مرکز دائره صداقت ، کوّه بصیرت ،
 قوه بصر ، عزیز الوجود خجسته سیر شیخ عمر حفظه الله الملك الاکبر است ،
 که در عصر حضرت والد ماجد قدس سره مدت مدید بر سلوک استقامت
 داشته و تهذیب اخلاق نموده ، و استعدادا بر امثال و اقران خود بر مثال
 تفاوت شمس و سائر کواکب غالب گردیده ، و الحمد لله شرف نعمت بقای
 بعد از فنا یافته ، و مراتب و مقامات علیه را طی نموده ، و به خلعت اجازه
 حضرت ایشان و سائر مشایخان قدس سرهم بهره یاب گردیده •

علی هذا نظر رأفت و شفقت حضرت پیر در حق وی بمنه کامل ،
 و نسبت اخوتش با فقیر به سه جهت حاصل است • یکی نسبی ، و یکی
 حسبی ، و یکی عهدی • فقیر نیز از کمال ادب و ارادت و صدق رضای
 خاطر عزیزش همواره مسرور بوده • اگرچه قبول خاطر بزرگان زودتر شده
 بود ، باز هم به نیابت مشایخان کرام قدس الله اسرارهم ، محض اتمام داب
 سعادت آن عزیزرا از قبول نمودن مریدان و تعلیم طالبان و تبلیغ احکام
 شریعت و طریقت مجاز و مفوض نمودیم که بر وفق شریعت غرای حضرت
 سید الانام علیه و علی آله الف صلاة و سلام و آداب طریقت مشایخان

قدس الله اسرارهم به تربیت طالبان اوقاترا صرف نماید ، و طالبانرا از خلفا و مرید و محسوب و منسوب از صغار و کبار و ادنی و اعلی نیز وظیفه عین است که حسن ادب و اطاعت اوامر و نواهی و قبول نصایح مشفقانه آن عزیز را آویزه گوش هوش داشته صحبت و شرف خدمتش غنیمت وقت خود شمرند ، و از عجز در بخش خاطرش پرهیزند ، چنانچه از زهر قاتل پرهیزند که رد و قبولش رد و قبول حضرت حقیر و حضرت پیر دستگیر و سائر مشایخ عظام و اولیای کرام است •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
 ز يك بزميم اگر هشيار اگر مست

(ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء ، والله ذو الفضل العظیم • اللهم اجعله للمتقين اماما ، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم • وصلى الله على سيدنا محمد و آله وصحبه اجمعين • و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

• ذی القعدة ۱۲۹۴ هـ

[جیکه‌ی مؤری]

محمد العثماني النقشبندی

فقیر در درون دل شیخ عمر سلمه الله در دنیا و عقبی قبول نمودم ، بل در میان جان جای داده‌ایم • همین نوشته سنداست • حق سبحانه و تعالی قبول فرماید •

[نیمزای]

محمد العثماني

ژن و منالی شیخ عومەر ضیائوددین

ټهوهی بۆم ساغ بووه تهوه شیخ عومەر ضیائوددین دوازده ژنی
 هیناوه • یه کهم : کچی شیخ رهشیدی بیاره یی بووه که خهلیفه ی باوکی
 بووه • دووهه م : ناوی خاتو فاطمه و کچی میران ئاغای تهوئله یی و ئاموزای
 خۆی بووه • سیهه م : ناوی سه لئا خانو کچی مه محمود به گی صاحبقرانی
 سوله یمانه یی بووه • چواره م : شه که ره خانمی کچی کوئخا موصطه فای
 ټه مینداری دارایی شیخ بووه که خه لکی (ژاوه رو) بووه • پینجه م : ژنی
 بووه له سه ییده کانی سومه یده ع له نژیکی خانه بقی • شه شه م : ژنیکی
 که یمنه یی بووه که پاش مردنی میرده که ی هیناویه تی • هه وه م : باجی
 عیصمه ت ناو که له ئاغه زاده کانی سنه بووه • هه شته م : ژنیکی له سه ییده کانی
 دیوانده ره ، وایزانم ناوی صفیه بووه • تووه م : فاطمه خانی پوورزای
 شیخ هه سه نی قهره چتوار • دهه م : عالیه خانی کچی میرزا عه بدوللای
 (سه ولوا) کوری شیخ موحه مه مد صادقی وه زیری • یازدهه م : خاتوو
 ئافتاوی کچی موصطه فا خانی قوبادی • دوازدهه م : ژنیکی که تا سه ر
 له گه لی نه ژیاوه و ته لاقی داوه •

شیخ عومەر ضیائوددین تو کوریشی بووه • یه کهم شیخ موحیی ددین
 که کوره گه وره ی بووه له کچه که ی شیخ رهشیدی بیاره یی یه • له
 ده وره بیری ۱۲۷۸ ی هجره تئا له دایک بووه له ده وره بیری ۱۳۴۲ دا
 مردوو • دووهه م : شیخ عه لئوددین که له خاتو فاطمه ی کچی میران ئاغای
 تهوئله یی یه و پاشان به درئیژی باسی ټه که یین • سیهه م : شیخ نه جموددین که
 له سه لئا خانی کچی مه محمود به گی صاحبقرانه و پاشان به درئیژی باسی
 ټه که یین • چواره م : نیظاموددین که له ده وره بیری ۱۲۹۹ دا له بیاره
 له دایک بووه له ده وره بیری ۱۳۵۰ دا له دتی (ریژاو) له نژیکی (زه هاو)

کوچی دوايي کردووه و له قه برستاني نه بوود و جانه ي نه صحابه ي ناوداري
پينغه مبر له ريتراو تيزراوه . نه م کورهي له نه سه بيده سومه يده عي به که به تي .

پينجه م : سه عدوددين که له ۱۲۹۴دا له بياره له دايک بووه و کورتي کي
زور هه لکه وتوو بووه ، له ۱۳۱۵دا هر له بياره کوچي دوايي کردووه و
باوکي به مردني زور دلگران بووه و پارچه شيعري کي بو لاواندنه وه ي
داناوه . بوم ساغ نه بوته وه نه م کوربه له کام خيزاني شيخي باوکيه تي ،
به لام بيستووه له زيتي تريه تي غيري نه و دوازه نه ي باسم کردنو ، له
سه بيده کاني خانه گاي لاي پاوه بووه .

شه شم : شيخ نه نور که له ۱۳۰۰دا له خانه قي له دايک بووه و له
دمور و به ري ۱۳۶۰دا له دتي (گومه) له و به ري سيوان کوچي دوايي کردووه .
حه وته م : شيخ جه ميل که له ۱۳۰۸دا له بياره له دايک بووه و له
(قادر که ره م) کوچي دوايي کردووه . نه م ذاته سه فري زوري کردووه و
سه فري کي نه سه مو و ليشي بووه ، له وئي به ناوي پوست نشيني خانه قاي
بياو تله وه مه عاشي کي بو پراوه ته وه و ماوه يه ک له بياو تله دانشتووه .

هه شته م : شيخ کامل که له ۱۳۱۵دا له بياره له دايک بووه و پاش
کوچی دوايي باوکي ماوه يه ک له بياو تله دانشتووه و پاشان چووه بو ناو
خيلي باوه جاني و کچي موحه مه د به گي مه شهوور به نه مير نه سه ه دي هيناوه و
له دتي (باني پارياو) دانشتووه و پاشان نه که ي مردووه و خويسي
گه پراوه ته وه بو هه ورامانو له و توه چووه بو ناو چهي تالش له باکووري
ئيرانو له ۱۳۹۶دا له وئي کوچي دوايي کردووه . نه م سنج کوري شه شم و
حه وته م هه شته مه ي شيخ عومر ضيا ئوددين له فاطمه خاني خوشکه زاي
شيخ حه سه ني قه ره چيوارن .

توه م : شيخ تايب که له ۱۳۱۶دا له بياره له دايک بووه و له ۱۳۸۳دا له

تاران له ژیر عمه ملیاتا کوچی دوایی کردووہ • ئەم کورہی شیخ له ژنہ سہییدہ دیواندەرہیی بە کہ یه تی و له سەرہ تادا له بہینی بیارہو (شاوہیس و باوہیس) ی شارم زوور ئەژباو پاشان کوچی کرد بو خانہ قی و لەوی لەسەر خانہ قاکہی خۆیان دانیشت •

شیخ عومەر ضیائوددین چەند کچیشی بووہ یه کیکیان (عەدلە) ناو بووہ کہ له دایکی شیخ عەلا ئوددین بووہ و شووی کردووہ بە حاجی شیخ موصطەفای جوانرۆیی کہ پاشان له سەقز دانیشتووہ و بە سەقزی مەشھوور بووہ و لە پێشا موریدی شیخ عثمان سیراجوددین بووہ و پاشان بووہ بە خەلیفەیی • یه کیکی تریان ناوی فاطمە بووہ کہ شووی کردووہ یه مەلا قادری مودەررپرسی بیارہو کورہ کانی مەلا ھەموو لەمن • یه کیکی تریان ناوی ئەنی یه بووہ کہ شووی کردووہ بە کاکە شیخی کوری شیخ موحەممەد بەھائوددین • یه کیکی تریان ناوی عەطی یه بووہ کہ له فاطمە خانی خوشکەزای شیخ ھەسەنی قەرەچێوارہو شووی کردووہ بە شیخ عارفی کوری شیخ فەتاحی کوری ھەمەخانی برای مەولانا خالیدو پاش مردنی ئەم شووہی شووی کردوہ تەوہ بە سہیید عەبدولقادری کوری حاجی سہیید ھەسەنی چۆری •

ئەمە ئەو ئەندازہ یه بوو له خیزان و کور و کچی شیخ عومەر ضیائوددین کہ بۆم ساغ بوہ تەوہ • له شیخ عەلا ئوددینم بیستووہ ئەیوت باوکم نزیکہی چل منال و منالەزای خۆی بە دەستی خۆی بە خاک سپاردووہ •

خانہ قاکانی شیخ عومەر ضیائوددین

شیخ عومەر ضیائوددین گەلنی خانہ قای لەو ناوچانہ دا دروست کردووہ کہ موریدو مەنسووبی تیا یاندا بووہ •

خانه‌قای به که می له شاری خانه‌قین دروست کردووه له شویتنیکی خوْشدا •
ثم خانه‌قایه له سالی ۱۳۰۱دا دروست کراوهو بیریکی ئاوی له حه‌وشه‌که‌یدا
بو هه‌لکه‌نراوو چه‌ند حوچره‌یشی له‌پالدا دروست کراوه له‌گه‌ل چایخانه‌یه‌که‌و
خانویه‌که‌ بو موته‌وه‌للی که وه‌قعی سه‌ر خانه‌قاکه کراون •

شیخ ضیا‌ئوددین که ثم خانه‌قایه‌ی دروست کردووه ، خه‌لیفه‌عه‌ب‌دی
باپیری عه‌بدو‌لعه‌زیز خولو‌وصیی له‌سه‌ر داناوه ، ئادابی طه‌ریقه‌تی تیا نیشانی
خه‌لک بداو خه‌تم و ته‌هلله‌یان پی بکا • پاش ئه‌ویش حاجی مه‌لا موحه‌مه‌دی
جوان‌زوویی له‌سه‌ر دانیش‌توووه له‌م سالانه‌ی دوا‌یشدا شیخ تایی کوری
شیخی له‌سه‌ر بوو تا کوچی دوا‌یی کرد •

له سالی ۱۳۰۳یشدا خانه‌قایه‌کی له قزرا‌بات (قزلباط = السعدیه)
دروست کردو شیخ عارفی کوری شیخ حوسه‌ینی کوری شیخ موحه‌مه‌دی
هوْرتینی له‌سه‌ر دانا • پاش وه‌فاتی شیخ عارف شیخ مه‌عصومی کوری
له‌سه‌ر خانه‌قاکه دانیش‌توو تا له‌م سالانه‌ی دوا‌یدا کوچی دوا‌یی کرد هه‌ر
له‌سه‌ری بوو •

له سالی ۱۳۰۶یشدا خانه‌قایه‌کی له کهری دروست کردووه •
ئه‌گیره‌وه که شیخ ویستوووه ثم خانه‌قایه بکاته‌وه ، ئه‌سپیکی بووه
فرۆشتوووه به چل لیره بوْئه‌وه‌ی پارچه زه‌وی‌به‌کی پی بکری خانه‌قاکه‌ی
تیا بکاته‌وه • پارچه زه‌وی‌به‌که هبی مه‌جید پاشای بابان بووه ، که به
خه‌یاله‌که‌ی شیخی زانیوه به‌خوْرای پی به‌خشیوه • شیخیش به‌یارمه‌تی
موصطه‌فا ریژی ناو که کاربه‌ده‌ستیکی ناودار بووه به هه‌روه‌زی خه‌لکی
کهری خانه‌قاکه‌ی کردوووه‌ته‌وه • پاشان له ۱۳۱۲دا نامه‌یه‌کی نووسیوه بوْ
سوْلتان عه‌بدو‌لعه‌مید بوْ داوای یارمه‌تی بوْ کردنه‌وه‌ی مزگه‌وتیکیش هه‌ر
له‌و شوینه‌دا • ئه‌ویش سیصه‌د لیره‌ی بوْ ناردوووه مزگه‌وته‌که به ناوی
سوْلتانه‌وه کراوه‌ته‌وه •

به ئەمری شیخ ، مه‌لا ئەحمەدی کانی کهوه‌یی خزمی مه‌لا عوسمانی کانی کهوه‌یی خەلیفە‌ی شیخ عثمان سیراجووددین لەسەر خانەقای کفری دائەنیشی بۆ پیش‌نویژی و بۆ خەتم و تەهلێلە کردنیش بە خەلک و ، سولتانی عوسمانی‌ش مانگانە‌ی بۆ ئەپرتتەوه .

خانەقای بیارەیشی لە ۱۳۰۷دا دروست‌کردوووە لە قەراخ چەمی بیارەو لە داوێنی ئاواپی‌یەوه . وەستای دروست‌کردنی ئەم خانەقایە وەستا رحیم ناوی بیارەیی بووە . شیخ خۆشی وەك شاگرد لە بەرەستیا کاری کردوووە . بەرابەر دالانی خانەقایش دوو ژووری دروست‌کردوووە ، یەکیان هێی دانێشتی خۆی بووو ئەوه‌ی پشته‌وه‌شیان هێی مامۆستا شیخ حەیدەر بووە که تا کۆچی دواپی لە ۱۳۵۳دا تیا نێشته‌جێ بووە . لەسەر دالانی خانەقایش چوار ژووری دروست‌کردوووە ، یەکیان بۆ مه‌لای گه‌وره (بۆ دەرس‌وتنه‌وه) و دوانیان بۆ فه‌قی . ئەوی‌تریان ژوورێکی بچووکه هەر بەشی یەك که‌س ئەکا . لە پۆزاوای خانەقایشه‌وه ژوورێکی درێژی دروست‌کردوووە پاشان کراوه بە ئارامگای شیخ خۆی و هەندێ له کورەکانی .

خانەقایە‌کیشی لە بیاوێله دروست‌کردوووە ، نازانم لە چ‌سائیکدا دروستی کردوووە ، بەلام وام بۆ دەرنه‌که‌وتی له دەوروبه‌ری ۱۳۱۰دا دروستی کردبێ . میژووی دروست‌کردنی خانەقای سه‌رده‌شتیشی نازانم ، بەلام وای بۆ ئەچم ئەمیشی له دەوروبه‌ری ۱۳۱۴دا دروست‌کردبێ .

هه‌لوێستی شیخ عومەر ضیائووددین بەرانبەر به‌ خوێندن و مه‌لاو فه‌قی

شیخ عومەر ضیائووددین پاش کۆچی دواپی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائووددینی کاکێ له بیارە دەست‌ئەکا به ئیرشاد و پێ‌نموونی کردنی

موسولمانان و هەر لهو سهرده مه‌دا سه‌فه‌ریکی به‌غدا و که‌به‌لا و نه‌جه‌ف نه‌کا
 بۆ زیاره‌تی نه‌ولیا و ئیمامه‌کانو ، پاش گه‌را نه‌وه‌ی له‌و سه‌فه‌ره له‌ سالی
 ۱۳۰۱ دا خانووه‌کانی قه‌راخی چه‌می بیاره دروست نه‌کا و له‌ ۱۳۰۷ یشا خانه‌قا و
 حوجره‌کانی فه‌قی و میوانیش دروست نه‌کا و ، نه‌تیرئ مه‌لا قادری کانی که‌وه‌یی
 بازیانی که له‌ دینی (کوچک چه‌رمو) ی لای سنه مه‌لای (امین السادات)
 بووه - نه‌یه‌تی نه‌یکا به‌ مامۆستای خویندنگای بیاره و کچی خۆی لی ماره
 نه‌برئ . ئیتر له‌وه‌خته‌وه خویندنگای بیاره (۴) نه‌بج به‌ مه‌له‌ ندیکی گه‌وره‌ی
 خویندن و خوینده‌واری له‌ هه‌موو کوردستانا و له‌ هه‌موو لایه‌ که‌وه فه‌قی
 پرووی تی نه‌که‌ن و هه‌میشه ده‌یان فه‌قی له‌ هه‌موو پله‌ و پایه‌ که‌ تیا نه‌بی و هه‌موو
 زانسته ئیسلامی به‌کانی هه‌ر له‌ نه‌حو و صرف و ش‌رع و مه‌نطق و به‌لاغه‌ و
 ئادابی به‌ح و موناظه‌روه تا ئوصوولی فیه‌و ئوصوولی دین و ته‌فسیر و
 ه‌دیث و ریاضیات و فه‌له‌کیات و باب‌ه‌ته‌کانی تری به‌ ریکویتیکی تیا نه‌وتریته‌وه .
 له‌ سه‌رده‌می شیخ عومه‌ر ضیا ئوددین و له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لا قادری
 مامۆستای خویندنگای بیاره‌دا که به‌ (مه‌لای گه‌وره) ناو و بانگی ده‌ر کرد بوو ،
 مه‌لای گه‌وره گه‌وره‌ی وه‌ک مه‌لا عه‌بدوللای عه‌بابه‌یلج و مه‌لا موصله‌فای
 خورمالی و مه‌لا به‌ها ئوددین و مه‌لا زه‌ینولعابیدین و مه‌لا عه‌بدولرحیمی
 چروستانی و مه‌لا فه‌تاحی خه‌تی و مه‌لا عه‌زیزی رۆغزایی و شیخ باب‌ه‌ره‌سوولی
 یێدنی (عه‌بابه‌یلج) و مه‌لا قادری صۆفی و مه‌لا مه‌حموودی به‌رلووت و مه‌لا
 موحه‌مه‌دی جوانرۆیی و شیخ قاسمو لقه‌سی به‌غدایی و گه‌لیکی تر له
 خویندنگای بیاره‌دا خویندوو یانه‌و خویندنیان ته‌واو کردوو و ئیجازه‌یان
 وه‌رگرتوو و زۆریشیان له‌سه‌ر ده‌ستی شیخدا ته‌ریقه‌تیا و وه‌رگرتوو .

(۴) تا کردنه‌وه‌ی خانه‌قای بیاره و حوجره‌کانی ده‌ور و بشتی ، شیخ هه‌ر له
 مزگه‌وتی ناودئ - که‌ مزگه‌وتیکی زۆر کۆنه‌ و وا باوه له‌ سه‌ره‌تای
 داگیرکردنی نه‌و ناوچه‌ په‌دا له‌لایه‌ن له‌شکری ئیسلامه‌وه دروست کراوه -
 ئیرشادی کردوو و فه‌قیکانیش هه‌ر له‌وی ژیاون و خویندوو یانه .

شیخ عومەر ضیائوددین ههولئیکی زۆری داوه بۆ کوکردنهوهی کتییی عیلم و شهرع بۆ خوئندنگای بیارهو بهوچهشنه کتیبخانهیهکی گهورهی بۆ پیکهوه ناو ههر کتیبیکی دهسگیر ئه بوو وهقی ئه کرده سهر خوئندنگاو مۆری وهقی خۆی لی ئه دا . له کتیبخانهی خوئندنگای بیارهدا سه دان دانه له هه موو جۆره کتیبیکی پتویست به چاپو به خهت و گهلی کتیبی نایابیش هه بوو .

بیستومه رۆژیکیان شیخ له سهر بهرده نوێژه کانی ههوزی خانهقا ئه بی ، پۆستهیهکی له مووسلهوه بۆ دئی ، ئه یکاتهوه ئه بینئ کتیه به دیاری بۆیان ناردوووه . ههر له و یادا بهر ماله که ی رائه خاو سو جدهیه کی شوکر ئه با . لئی ئه پرسن له شوکرانهی چیدا ئه و سو جدهیه ی برد ؟ ئه ویش له وه لا ما ئه فهر مویت : له سهر ئه وه که خوای گهوره کتیبی دینم بۆ ئه نیرئ خزمه تی دینی پئ بکه م ، ئه گینا ئه گهر که سیک بوومایه تانجی یان به دیاری بۆ بناردمایه راوی پئ بکه م ، چیم ئه کرد !

له و کتیه به نرخانهی له کتیبخانهی خوئندنگای بیارهدا هه بوون تهفسیری به یضای بوو به دهسخه تیکی زۆر جوان ، توحفه ی ئینو حه جهر له چوار بهرگلا به خه تی مه لا حامیدی کاتب ، حاشیه ی مه لا یه حیای مزووری له سهر بهرگی یه که می توحفه که تا باسی نوێژی جهماعهت ها تبوو ، حاشیه ی عه بدولحه کیمی سه یاله کووتی له سهر شهرحی شه مسی به به دهسخت ، نوسخه یه ک (سراج الطالبین) ی مه لا ئه بوو به کری موصه نیف له عیلمی ته سه ووفدا ، مه کتووباتی ئیمامی ره بیانی به دهسخه تیکی زۆر جوان ، دوو دانه ئوستورلاب که یه کیکیان وه ستایه کی ته ویله یی دروستی کردبوو ، نوسخه تیکی زۆر نایاب و کوئی زیجی ئولوغ بیگ که به شیوه یه کی یه جگار زۆر جوان و هونهر مه ندانه نووسرا بوه وه ، هه روا گه لی کتیبی تر هه بوون که ئیستا نلویانم له یاد نیه .

شیخ عومەر ضیائو ددین عاده تی و بووه هر چه ند خه بهریان بدایه تیج و
 چنه فقهی بهك بهر تو هن ، نریك بوونه ته وه ، هاتوون بو بیاره بو خویندن ،
 جلی خوی ئه گوپی تا نهیناسنه وه و ئه چوو به پیریانه وه بوخچه و کۆله کانیانی
 له گه له هه له گرتن تا ئه یگه یاننده خانه قا . له شیخ عه لائو ددینی کوریم
 بیستوو و تی له خزمه تی باوکما بووین له دتی (گومه) له وه بری سیروان ،
 خه بهریان دایج واکومه لئ مه لاو فقهی هاتن بو زیاره تی شیخ ، که ئه مه ی
 بیست دهسته جج هه ستایه سه ری پی ، که وشی له پی نه کردو کلاوه کی
 سه ریشی لابر دو به پی پی په تی و سه ری پروونه وه چوو به پیری ئه مه لاو
 فقهی یانه وه . منیش عه رزم کرد : قوربان تو به شی ئیمه ت نه هیشته وه . ئه گه ر
 تو هه ر سه رت پرووت بگردایه ، ئیمه پیشمان په تی ئه کرد . ئیستا که تو
 سه ریشت پرووت و پیشت په تی کردوو ، ئیمه مه گه ر جله کانیشمان
 دا که نین . فه رمووی : پۆله ! ئه مه واجبی شه خصی منه ، ئیوه هه قتان
 به سه ره وه فی به .

شیخ عومەر ضیائو ددین فقهی و مه لای هه میشه پیشی خه لیفه و
 موریده کانی خستوو . جاریکیان هه ندی سۆفی له دهنگی ده ور کردنه وه ی
 فه قیکان ناره حه ت ئه بن و ئه یانه وی نه هیلن له خانه قا ده ور بکه نه وه . شیخ
 ئه فه رمویت سۆفی به کان هه موو کۆئه که نه وه ، پییان ئه لئ کئ به دهنگی
 ده ور کردنه وه ی فقهی سولووکی لئ تیک ئه چئ ، خوا حافیظی بی پروا لیره
 نه مینئ . مه لاو فقهی به کاری ری نموونی کردنی موسولمانان دین و قازانجیان
 بو هه موانه ، به لام ئیوه قازانجتان هه ر بو خۆتانه .

شیخ عومەر ضیائو ددین زۆر جار به پاره ی خوی جلو و به رگی بو فقهی
 کریموو فه رموویه تی خیزانه کانی جله کانیان بو بشۆن . زۆر جاریش شتی وای
 کردوو که خه لك زانیویانه مه به سستی له وه حورمه ت گرتنی مه لاو فقهی به .
 بو نموونه گه لئ جار پیتلاوی له ناو قه ره بالفدا بو مه لای گه وره دانناوه ،

له گهل ئه وه شدا كه زاواى كه سيك و مك ئه ولادى ئه و كه سه وايه و مه لاي
گه وره يش زاواى شيخ بووه ، هر بو ئه وه خه لكيش چاو له و بسكه نو
حورمه تى مه لاو فه قى بگرن .

له مه لا قادري صوفيم بيست وتى : له حوجره كه ي به رانبه رى خانه قا
داغه تيشتين له بياره ، فه قى بيكمان هه بوو هه موو شه وئى مزي ئه كرد
به خويداو ئيمه يش چاو پو شيمان لى ئه كرد تا به رۆژ وشكى ئه كرده وه .
رۆژنيكيان به رله وه ي جينگه ي ئه و فه قى به وشك بيته وه شيخ هاته
حوجره كه مان و له سه ر جينگه كه ي ئه و فه قى به داناشت . ئيمه يش عه ر زمان كرد
يا شيخ ته شريفت له ويا دانه نيشى ، فه رمووى قه يد ناكا . يه ك دوو جار
دوو باره مان كرده وه ، فه رمووى قسه مه كه ن من پيتم و تراوه له م شوينه دا
دابنيشم . ئيتر ئيمه بى ده نگ بووين .

شيخ عومه ر ضيا ئو ددين ته نانه ت جاروبار به پيى ئاره زووى فه قى كانش
جوولا وه ته وه . كه زانيويه فلانه شه و ئاره زوويان لى به برۆنه سه ر يه كى
له باخه به ئيجاره دراوه كانى خانه قا بو ترى دزى ، خوى لى گورپونو
چو وه ته ناويان و توويه من ئه زانم كام دره خت ترى زۆرو چاكى پتويه ،
له گه لنان ديم بو تان داغه گرم ، ئه وانيش بى ئه وه ي بيناسنه وه له گه ل خو يان
بردوويانه ، له ناو باخه كه دا به داره كه دا هه لگه راوه و ترى به كى زۆرى بو
كردو وه ته وه و هيناويه ته وه له گه ليان بو حوجره . پاشانيش سه به ته كه ي
خسته وه ته ناو حه وزه كه و به ردى كى تى خسته وه بو ئه وه ي بنيشى و كه س پى يان
نه زانى . بو سه بينى كه كا براى باخه وان زانيويه سه به ته كه ي دزراوه و ترى
له دره خته كانى كراوه ته وه ، هاتووه بو خانه قا بو شكات بو لاي شيخ .
شيخيش پيى فه رمووه مه يكه به هه را چه نديان زه ره ر لى داوى خو م بو ت
ئه برۆمه وه و با پرواين به لكو سه به ته كه يشتيان خستبته ناو حه وزه كه و
چوونه ته سه ر حه وزه كه ديويانه سه به ته كه له بنياه تى ، ده ريان هيناوه و

زهرمری دزی به که ی بۆ کابرای باخهوان بژاردوو هته ووه کابرایش پۆیشتوو
به پۆی خۆیهوه .

له مهلا رهحیمی برای مهلا سلیمانی وشقوبه ییم بیستوو هته یوت
هه وده هه تیو بووین له خانه قا نه مانخویندو شهو سهرو جاجمه دراومان
هه بوو خۆمان پین دا نه پۆشی . گهلین جار شیخ به نیوه شهو نه هاته سه زمان،
سه ماوه ری ئاوی گهرمو هه ندی شه کری له گهل خۆی نه هینا ، به کن
قه نساختکی نه داینو داینه پۆشینه ووه نه پۆی .

هه روا له مهلا رهحیم بیست وتی شهو یکیان له شم زۆر ئالۆشی
نه کرد ، چوم بۆ نانه واخانه که ی خانه قا هه ندی ئاگر ییم جله کانم
تی وه شیتم . که گه یشته نانه واخانه نه بینم پیاویکی چوارشانه به رمالیکی
رهشی به سه ره وه یه کولیره نه خاته کوره که . که چاوی ییم که وتی ها
پۆله ئاگرت نه وی ؟ وتم به لێ . نهویش هه ندی ئاگری بۆ دهردامو بۆ
خۆشی هات له ولاره جله کانی بۆ تی وه شاندم . پاشان خۆم پۆشته
کرده ووه چوم هوه بۆ خانه قا . سه بی که له خه وه ستام دیم جامانه که م
دیار نی به . چومه بۆ نانه واخانه . ته ماشام کرد پیاوه که ی ئیواره کولیره ی
نه خسته کوره که له وی یه . پرسى ها پۆله نه لێ چی ؟ وتم به خوا ئیشه و
پیاوی لیره جله کانی بۆ تی وه شاندم . ئیستا سه ی نه که م جامانه که م دیار
نی به . وتی پشتینه که ت بکه ره وه ، بزانه نه که وتوه ته پشتت ؟ منیش
پشتینه که م کرده وه ، ته ماشا نه که م جامانه که م له به ینی کراسه که مو که وا که ما
له پشته وه گیر بووه . ده رم هیناو به ستم به سه رمه وه . نهو پیاوه شیخ
عومه ر ضیا ئوددین بوو .

شیخ عومه ر ضیا ئوددین وه مک خۆی خزه تی مهلا و فه قیی کرده وه ،
خه لکیشی هان داوه خزه تیان بکه ن . نه گیر نه وه جار یکیان به کن له ئاغه کانی

پژدهر له بیاره نه بڼه عه زوی شیخ نه کا نه لڼی : ناموژگاری په کم بکه به کارم بڼی .
 شیخیش پټی نه فخرمویت نه گهر دینت نه وی خزمه تی فه قبی بکه بورت نه بڼی
 به خپرو چاکه بو نه و دنیات . نه گهر دنیا یشته نه وی هر خزمه تی فه قبی بکه
 چونکه زور شوین نه گهر پڼو له هه موو شوینې به چاکه ناوت نه هینن .

نه گپڼه نه وه جاریکیان شیخ عومر ضیا ئو ددین نه چپې بو مه ریوان .
 له و سه رده مه دا خویندنگای ئایینی کم نه بڼ له و ناوچه په دا . که نه گاته
 دپې (کافی میران) نه پرسې نه م دپې خویندنگای تیا به ؟ نه لڼن به لڼی مزگوت و
 خویندنگامان ئاوه دانه و مه لا نه و پرهمانی رهشانی مه لامانه و چه ند فه قبی به کمان
 هه به . نه وه یش حوجره ی فه قیکانه . که شیخ چاوی به حوجره ی فه قیکان
 نه که وی له ولاخه که ی دانه به زوی و به پڼی به ره و نه وی نه پروا . که نه یشگاته
 به ره وه نیو سه عاتیک به پتوه به رانه بری مزگوت و حوجره که رانه وه ستی ،
 تاخه لکه که نارحه ت نه بڼ . په کڼی له موریده کان عه زوی نه کا یا شیخ عالمه که
 ماندوون ، له بهر نه و هه تاوه دا وه ستاون . شیخیش نه پرواته ناو مزگوته که و
 خویندنگاکه . له نه نجامی نه وه وه دانیشتونانی دپه تانی نه و دهوروبه ره ،
 هه موو ده ست نه دده نه مزگوت و حوجره کردنه وه و مه لا و فه قبی بو خوینان
 رانه گرن .

شیخ عومر ضیا ئو ددین نه وه ندم خزمه تی عیلم و مه لا و فه قبی مه به ست
 بووه ، وهك بلیتی طه ریه ته که ی هر نه وه بوو بڼ . هه روه کوو له بیاره
 خویندنگاو مه لا و فه قبی بووه ، له خانه قای (بیاویله) یش بوو به تی و مه لای
 خویندنگاکه ی نه وی شیخ عه بدولپرهمی کوری شیخ موحه مه د نه مینی
 ده لووجه ی قهره داغ بووه که مه لایه کی گه وره بووه و گه لڼی فه قبی بووه ،
 ته نانه ت شیخ ویستویه وهك چوڼ کچی خو ی له مه لای بیاره ماره پریوه
 کچیکیشی له م ماره بپړی ، به لام نه م زوری پڼی نه چوه به گه نجی مردووه .

ئەدەبىياتى شىيخ عومەر ضىائوددىن

شىيخ عومەر ضىائوددىن گەلىن شىعەرى ناسك و پەخشانى بەرزى ھەيە •
پەخشانە كانى ھەموو لە شىئوھى نامەدان كە بۆ ئەم و ئەوى نووسىوھ • نازناوى
شىعەرى (فەوزى) بووھ ، بەلام جار جار نازناوى تىشى داناوھ • شىعەرى بە
كوردى (گۆرانى و كرمانجى) و فارسى و عەرەبى ھەيە • من خۆم گەلىن
نامەيم ديوھ ، بەلام بەداخوھ ئەوكاتە گويم بە كۆكردنەوھ و ھەلگرتنى ئەم
جۆرە شتانە ئەئەدا • يەكئ لەو نامانەى ديومن نامەيەكى بوو لە خانەقینەوھ
بۆ مەلا قادرى مەلاى بيارەى نووسىوو ، ھەوالى فەقئىكانىشى تيا پرسىوو •
نامەيەكى تىرى بۆ حاجى شىيخ عەلىي كورى شىيخ موھەمەد صادقى وەزىرى
نووسىوو لە دىسى (تەرخان ئاوا) • نامەيەكى تىرى بۆ (أصف الديوان) ي
نووسىوو لە سەنە سەرزەنشتى تيا كوردبوو كە بۆچى لەجىياتى ئەو مەسەفە
بىسوودەى بۆ گەلىن شتى وەك بەر بەرە كاتى ھەندى خزم و كەس و كارى
خۆيى ئەكا ، نايەت پەواقىكى گەورە لە مەككە و مەدینە دروست بكا بىنى
بە ماواو مەزىل بۆ ھەسانەوھى حاجى يانى ئەم ولاتە كە ئەچن بۆ ھەج •
نامەيەكى تىرى بۆ بەگزادە كانى (ولەژىرى) مەريوانى نووسىوو گلەيى تيا
لىن كوردبون لەسەر ئەوھ كە بۆچى بەگوئەرى فەرموودەى خواو پىئغەمبەر
مامەلە لەگەل ئەوكەسانە ناكەن كە توھمەتى دزى و دەس پىسىيان ئەدەنە
پالو ، لەجىياتى ئەوھ داوا لە شىيخ و مەشاىخ ئەكەن بە كەشف و كرامەت
راستى و درۆيى ئەو جۆرە كەسانەيان بۆ دەرخەنو ، پىيان ئەلىن قسەى ئەو
شىخانە بەرانبەر بە ھوكمى شەرع قىمەتى چىيە ؟

لەم سالانەى دوایدا كە ئارەزووى كۆكردنەوھى كە لەپوورى كۆنى
مەردانى ئەم ولاتەم كەوتە دل ، توانىم چەند پارچە شىعەرىكى شىيخ عومەر
ضىائوددىنىش ، وەك ھىي كەسانى تر كۆبىكە مەوھ • ھەروھە گەلىن نامەيشىم

دهس كهوت كهوا هموويان له م كتيبهدا بلاوئه كه مه وه و دهسه و داميني
كه ساني تريش نه بم كهوا له كو كردنه وه و بلاو كردنه وه ي نه م چه شنه باب تانه
كه مته رخه مي نه كنه و ، هه رچون بن هه ر شتيكي له م جوړه بو سه ريكي ژباني
روشن بيري و كو مه لايه تيمان كه لكی هه يه .

وا له پيشا به ريز شيعره كوردي و فارسي و عه ره بي به كاني بلاوئه كه مه وه و
پاشانيش ديمه سه ر نامه كاني :

چهند پارچه شيعريكي به ديالېكتي گوراني

(۱)

قييله وهرده نم . . . قيله وهرده نم
جه وساو ه ژارا و دووريت وهرده نم
چهنی دل و گيان شهرتې كهرده نم
مه يل نه ده و وه كه س تا رڼي مه رده نم
دل يه ند مه ينه تان مصيه ت كيشان
تاي تامل ، نازيز ، جه ده ستش بريان
پاي سه برش هالا شكست نا وهرده نم
په كه شه و تا رڼ و يرده ش نه ي فهرده نم :
« فله ك داخ وه دل جه سته مدا به ردي
ژارا و دووربي نازيز پيم وهردي »

(۲)

قييله م ها به ردم . . . قيله م ها به ردم . . .
داغ دووربي تو وه گلکو به ردم

وه مهیل تووه پروو وه چۆل کهردم
 ژار دووریی دهره هیجران گشت وهردم
 یانج نازیزم عهشق تووم نه سهر
 وه عهشق تووه ها شیم وه مهحشر
 توو بۆ بهو وه فاو مهیل وه رینت
 بنمانه جار جار وه من جهمینت
 بنمانه قامهت وهی زامهت وهرده
 پهری ئهوه قامهت داخ وه گل بهرده
 تا جهو رۆ دهم دهم وه بن ملارا
 (قد قامت) واچوون مهر سات نهو سارا
 چونکه ذیکر تۆن مایهی جهیاتم
 وهشی و شادی و شهوق مایهی ئیشاطم
 جه مه ماته دا با تووم جه یاد بۆ
 جهو عاله مه دا دل وه توو شاد بۆ

(۳)

وهشا نازاری لاونا دلان
 چه ومخت خهزان ، چه فهصل گولان
 دلان وهششان جه نازارانن
 وهشپهنگیی گولان نمهو وارانن
 بولبول نالهشان خهیلنج وهسۆزهن
 نیگای نازاران چاک دل دۆزهن

ئەو وەشى و ئەو پەنگ ، ئىند نالەى سەحەر
 گردين بان وە فیدای نىم نىگای دلبر
 قىياتم ، قووتم ، زىندە گىم ، شادىم
 وەشىم ، وەش كەنىم ، جەزىنو ئازادىم
 ئەوسان كە ئازىز لاوتۆمەو
 وە نىم نىگای ناز تاوتۆمەو
 ئەودەم ئارەزووم كاملەن يەقین
 فانى بۆ جەلام جەمە ئافىلین
 تەنیاى تاك ماقۇ پاسە ئەوسا بى
 غەير پىسەى ئەوسا عەدەم ماوا بى

چەند پارچە شىعەرىكى بە دىئالېكتى كىرمانجى خواروو

(۱)

فەقىھى مەدرەسەى تەوھىدەم ئىمىرۆ
 فەرىدى دائىرەى تەفرىدەم ئىمىرۆ
 رەزا نابم كە ئەغىار بىنە مەجلىس
 كە چەوگانى قەضای تەبەیدەم ئىمىرۆ
 ئى يە بۆ ئەو نىشانە تا بناسرى
 بە خۆى من دافىعى تەردىدەم ئىمىرۆ
 لە تەنزىھا نى بە هىچكەس رەفەقىم
 چىراى كاروانى رى تەجرىدەم ئىمىرۆ

چلۆن کا حمدی باقی عہدی فانی
بہ عیسیان. ماوہ رتی تہ حمیدم ئیمرو
عہ لایق دہردی بی دہرمانہ (فہوزی)
رہ ئیسی عہ سکھری تہ جریدم ئیمرو

(۲)

لہ پر بہردی ئەجەل بو شیشہیی عومرم ئەکا بی زوو
فیدات بم دەست و بردی ، ساقی یا ، جامی شەرابی زوو
چی بہ دنیا ؟ ژئیکە ھەر شەوی سکا پر بہ سەد فیتنە
سبەینی زوو بہ خوینی جەرگی ئەھلی دل ئەکا بی زوو
ئەکوو دەرچن لە دەس فرسەت ھەتا ماوم موغەنی دەی
دەفنی لیدە بە کەف چاوم لە گەل نالە ی روبا بی زوو
پیالە ی چاوی مەستی تو بہ دەستی دل کہ ئەینۆشم
مەزە فرمیسکی خوینی دل ، ھەتیو بیئە کہ بابی زوو
گیای ئومبیدی من وشکە لە ژر خاکی تەمەننادا
دەنالین رەعدی دل ھەر شەو لە بو شوری سەحابی زوو
حەیات شیر ئینن بو باغچە ی ویصالی جانی جانانم
رەفیق ئامان لە بۆم بیئە لە زولفی یار طەنابن زوو
کہ دیم قەوسی برۆی لە یلا وتم ھاوار یەقین بوو لیم
وہ کوو مەجنوونی خێلی حە ی دەکہومە ناو سەرابی زوو
لە دەرگای عەشقی تو کہ وتم کہ تیفکریم لە عومری خۆم
مرووری دەرۆ ئەبیامی فەنا چوو وەك حو بابن زوو

دلّم سهیدی گوروفتاره به داوی دمردی هیجرات
 خه لاصم که به خیری خۆت نه جهل ناگاه نه کا بن زوو
 دهما لاده شهوی زولفت بکهم سهیری ههتاوی پرووت
 ده می مردنمه ناخ قوربان بکه ئیحیای نهوابن زوو
 له له علی لیوی له یلا لاله مه جنوونی پهریشان حال
 مه که مه نمی له پیی هه قدا که نادا نهو جوابن زوو
 له سهه بالینی غهم که وتووم ، دهلیل سا بن ته ماشات کهم
 که هاتی رامه وهسته ، چاوه کهم ، فرموو خیطابن زوو
 دلّم خورینه له هیجری تو ، ته مه نناهی خالی لای لیوه
 ده خیلتم بهم خه لاصی که له ریندایه سهرابن زوو
 له فهرقی فهرقه دهین بالاتره (فهوزی) ههواهی عاشق
 نه گهر یاری شکاری خۆی بکا گاهن عیتابن زوو

(۳)

کولاهی صیحه تم ناوی که عیلهت تاجی ذیلله تمه
 که وای عیززهت له بهرنا کهم که قیللمت بهرگی رحمه تمه
 له عیش و توشی هه یوانی نه من چیکه م که ئینسانم
 خه یالی بن به قا بۆچی که ذیکری یار خیلله تمه
 به شهه نه سلهن نه بوو ناوی ، مه له ک رینگهی نه بوو قه طعن
 له عهرشی وه حده تا وابوو که رحمهت جیی مه حه بیه تمه
 عیادهت بو که سهی چاکه گوروفتاری طه بیعت بن
 که من مه فتوونی جانانم چه باکی دهر دو عیله تمه

ئەگەر دولبەر، بلاوئینی ھەموو دەردو بەلا ھۆشە
 خودا ناکەردە مەیلی نا ، چە فەرقی سوقم و صیجھەتە
 کە دیم خوئین جاری بە ئەمڕۆ لە جەرگ و دل وەکوو سیلاب
 و تەم ئەم شاھیدە کافیی حیساباتی قیامەتە
 مەلئ (فەوزی) لە فەھمی ھۆت مە کە فکری بەتال ھەرگیز
 ئەوہی تو تە دەگە چاوم ئیشاراتی لە خیللەتە

(٤)

لە ئەشەھی فەیزی عیشتی فەخری عالم دل موصەفایە
 لە ژەنگی مەعصی بەت شۆراوہ سینەم پیر تەجەللایە
 لە دەس تەزویری نەفس و مەکری شەیطانی لەعین دەرچووم
 عەجەب بالایە روتبەیی عیشتەم و نەفسم تەوہللایە
 مەقامی عارفان بێ زەحمەت و پەنج و مەشەققەت دیم
 لە زومرەیی عاشقانم بۆیە عالم لێم تەبەرپرایە
 لە ھەرچی روودە کەم وەك پۆز عەیانە چی رومووزاتە
 لەطایف سەر بەسەر موستەغریقی ذیکری (ھو اللہ) یە
 لە بامی عەرشموہ پەردەیی حیجابم لادرا یە کسەر
 رومووزاتی حەقایق شوعلە بەخشە ، دل تەسەللایە
 لە مەیخانەیی حەقیقەت بووم بە ساقیی مەجلیسی رەندان
 لە حەلقەیی دائیرەیی عیشتا لە بەس چینگەم موعلەللایە
 کەسێ شوغلی مەحەببەت بێ ئەبێ وەصلی بە حەق تەحقیق
 صەراحت پیت دەلێم خالی لە ھەر نوکتەو موعممایە

له موژدهی ئەم خه لاته خوا به تۆی دا موژنیی پروورهش
ده بێن رۆح که ی فیدای شویباکی ره موضه ی ئەو شه هه نشایه

(۵)

له سایه ی نه خلی میجنه تدا شه را بی عه یشی من کوانی
له نه ختی خیلله تی جانان خودا ته قدری وا هانی

ئه وابه هه رچی تۆ ده یکه ی ، عیقا به هه رچی من کردم
به لوظفی ئەقده ست باقی بیۆشه کرده بی فانی

عه طاو لوظفو که ره م هبی تۆ ، خه طای بی چاوو راو لای من
به خۆت یه کیان بکه یاره ب به حه ققی شاهی گه یلانی

له ده ردی فیره قه تی یارانو سه ختی پۆژی هیجرانی
چلۆن سه رع ی نه بوو و شه یلدا ، فه قیری ده رک ی عو ثمانی

له خیطه ی عه شقه دا زانیا نویساوه به خه طعی غه م
عیلاجی ده ردی دل نا کا که سی وه ک له علی رومانی

به حه ققی شاهه که ی نه قشی ، به میهری خالی دو عو ثمان
به فارووقی غیمام و باقی یانی جه می پیرانی

به ته و به ی طاعه ت و ته و فیک ، هه تا لای دائیره ی ته حقیق
نیشانم ده ی ، نه جاتم ده ی له گشت خود لانو حه یرانی

مه ده نیسه بت ئەتۆ (تائیب) له یار ئەم زه محمه ت و ده رده
که تۆ خۆت موسته حه ققی ئەم هه موو ده رده و یه ریشانی

(٦)

دهمیکه کاغزت نایسته لامان (٥)
عهجب سستی له په یغام و سه لامان
(جہلی) دائیم ده بی جیلوهی دیار بی
له تیو گیتراوی شمت بی یا که نار بی
(عومەر) عومریکه بو تو ئینتظاره
له شهوقی تو وه کو ئاو بی قه راره
چه ئینصافیکه گاهئ ناوی نابهی
چه فیکریکت هه به بی باکی تا که ی
حه یاتی من به یادی تو مه نوو طه
نه وازش چاوه که م لایق به خو ته
ده بوو بو خاطری ته فریحی یاران
بکه ی سه یرو صفا وهختی به هاران
بینی شاره زووری بی زهرو زور
بچیته کیتی هه ورامانی پر نوور
شه وئ تا فهجری صادق دابنیشی
به ئومیدی وهفا بی رابکیشی
وه کو ئه و عالمانه مل به حهق دهی
هه زار نادان ئه پیشی شهقق و لهق دهی
ئیحازهی خه رقه وو تاج و موصله للا
بسینی بو رهواجی کاری دنیا

(٥) شیخ ئهم پارچه شیعره ی بو حاجی مه لاهه بدوللای جهلی نووسیوه .

له عوقبا گهر بلین بوچی وههات کرد
بلین دهفمی فهسادم بو دوهاٲ (٦) کرد

منیش بو دهفمی نهو مه نهی قه بیحه
ته لاشم کرد به نه لفاظی فهصیحه

له نه صلی دین و ایمان بځخه بهر بوون
له هه هی هه هی قال و قوول و پرځه طهر بوون

به صیره تیان نه بوو تا حق بزائن
حه ق و باطیل جوئی کهن یا بزائن

وه ئیلا عالم و عامی و مه شایخ

هه موو موحتاج به ون هه م طیفل و راسیخ (٧)

-
- (٦) به دوهاٲیش و به دیهاٲیش نه خوٲنر یته وه .
(٧) شیخ ضیا ئو ددین نه م پارچه شیمره ی له گهل نامه یه کدا به مه لا
عه بدولصه مه دی گوجی شیواشانیدا که یه کیک بووه له موریده کانی و
خزمی مه لا عه بدوللای جه لیش بووه - بو مه لا عه بدوللا ناردوهه .
نه ویش به م پارچه شیمره ی بنه وه وه لامی داوه ته وه :

نه م نامت به دهستی گوجی موخلیص
گه یشته دهستی سستی عه بدی موفلیس

له پاش بو یدهن و بو سیده نی قام
نیامه سر سر و سر چاو به ئیکرام

نیگام کرد هه موو لوظف و عیتاب بوو
به هه م نامتزشی قیشرو لوباب بوو

سه لامی من چی به بو تو ی بنیترم
نه تو ی عه ذب و فورات من تال و سو یرم

جه لی ئیسم ، خه فی ره سم ، دو رهنگی
میثالی مه سه له ی کافوورو زهنگی

سوها بیچاره قوربان چۆن دیاره
له وه ختی شه عشه مه ی (شمس النهار)ه

(عومەر) عومریکه گەر مهیلی له لامه
 ئەدی بۆچ مەرگەزی دەر دوو بەلامه
 ئەتۆی بێرەحم و بێ ئیصاف و بێ باک
 وە ئیلا من له بەر بێتام وە کوو خاک
 حەباتی من له دووری تو مەساته
 عەجائب بەستەیتک و ئیر تباطه
 هەموو عومرم بە پایز جوو له هێجران
 بە هارم هێچ ئەدی بۆ گەشت و سەیران
 بە قوربان شاره زوروی چۆن بێنم
 زەر و زۆرم نێرە شاقاو هەتینم
 لەباتی کتوی هەورامانی پر نوور
 لەژێر کتوی غەمان کە وتوومه وە ک مور
 ئەگەر لو طفت بێی بێ راده کیشم
 له قافلە ی مەطلە بێ هەردەم له پێشم
 ئەوی رۆژی کە تۆم دیوه له بەغدا
 مە داوه بە حەق وە لالا وە بیللا
 وە لە تو دەر حەقم بێ ئیلتیفاتی
 نێرە پەروات بە ئیستیحقاقی ذاتی
 « بە ظاهر از سوی الله در تحاشی »
 بە باطین نەجم دینی شیخ تراشی
 له بۆنە ی بەعضی کی نادانی بێ فام
 لە جیتی من بەر شەقی دەم ئەو بەر لە قە ی دام
 ئیجازە ی خەرقەوو تاج و موصلە لا
 بستیتم بۆ رەواجی کاری دنیا
 فرە خۆشە ، گەلێ خاسە ، بە جێ یه
 وە لە گەر حمز بکە ی ئیرەیش ئەوی بە
 له لای تو قورب و بوعد هەردوو یه کیکه
 بلێ هەمبانه بگرە ئاردی تی که
 لە بەر شیخان ئەگەر چی دین براوه
 بە تینی تو زوبانی من براوه

تاك

له دهستی لیتوی له علت چاوه کهم من جان خه لاص ناکم
به رۆح مهر جان بکهم زنجیر له حه لقهی زولفی تاتارت

چهند پارچه شیعیکی به زمانی فارسی

(۱)

مکن در جسم و جان منزل که آن دوناست و این والا
قدم زین هردو بیرون نه ، نه اینجا باش و نه آنجا

عجب نبود که از قرآن نصیبی نیست جر نقشی
که از خورشید جز گرمی نیابد چشم نابینا

جمال حضرت قرآن تقاب آنگه براندازد
که دار الملك معنی را مجرد بیند از غوغا

بمیرای دوست پیش از مرگ اگر هی زندگی خواهی
که ادیس از چنین مردن بهشتی گشت در دنیا

هموویان قاطعی ریگهن به حهددی
نهون میصدافی نایهی (لا بهدی)

ولهی بۆ خاطری تۆ بهنده یانم

زوبان ده گرم له حه قیان تا بتوانم

له پاشی تۆ خودا بۆ خۆی مه لیمه

له کهرکوکئی دو عاکۆی (شیخ مهلی) مه

له نامه کهی شیخ ضیائودین و وه لاهه کهی مهلا عهبدو لکلاوه به ناشکرا
دیاره که شیخ به شانازی یه وه داوا له مهلا نه کا بیج به موریدی و بچن بۆ
لای بۆ هورامان و ، نه میش عوزر به وه دینیتیه وه که مه نسووی شیخ
مهلی تاله بانیه و سه ره رای نه وه شیخانی راسته قینهی وه که شیخ
عومرو شیخ مهلی لئ ده رکهی ، زۆر حزری له هاوړی یه تیبی شیخان
نی یه .

به حرص ار جرعهء خوردم مگیر از من که بد کردم
 بیابان بود و تابستان و آب سرد و استسقا
 به خلوت از چمن تا کی ، به فکر خویش در اندیش
 به یاد غزنوی با من بیا یکدم سوی صحرا
 به دام آرزو بودن عبودیت کجا باشد
 بری از دام خودبینی برد بر بام (او آذنی)
 به فکر موسیء گستاخ در کاخ فنا دعوی
 بمیر و بازپرس اول کجا بودی برو آنجا
 بیرون از کشتی هستی چو هستی اصلی آنجا است
 یکی بینی ، یکی دانی ، نه دعوی هست و نه غوغا
 جمال آفتاب صنع قدرت را نبیند کس
 مگر در پرده ابرش بخواهد عاقل و دانا
 ولی را در کمال خویش جستن کار دانا نیست
 بشر مظهر بود جانا براه مظهر آ جویا
 چو چشم منکرانرا حسن او دیدن نشد امکان
 عجب نبود که نور آن بود پوشیده از اعمی

(۲)

خرقه را در گرو مهر تو دادن اولی
 بسته در را به وفای تو گشادن اولی
 سبحة و شانه و اسباب نباید به نظر
 جان و دل را به ره یار نهادن اولی

آنچه از خلق رسد جمله چو فانی و فناست
جان و دل دادن و مهر تو ستادن اولی
در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاك فتادن اولی
گر نه مقصود بدی مهر و وفا در عالم
(فوزیا) از شکم دهر نژادن اولی

(۳)

رخم چو برگ خزان از غم بتان زرداست
همیشه عارض من از غبار غم گرداست
بود غذای دل عاشقان ز خون جگر
که مال و نعمت دنیا نصیب بی درداست
کسی که اهل محبت بود درین عالم
ز عیش و عشرت دنیا همیشه دل سرداست

(۴)

فیض جنون به نشأه صها برابر است
يك خون دل به لعل مصفی برابر است
بی درد عشق هیچ کسی قرب حق نیافت
يك ذره غم به جمله اشیا برابر است
يك قطره اشك ار چكده از چشم عاشقان
میدان یقین به گوهر یكتا برابر است

يك لحظه توجه خاطر به اهل حق
با فيض صبح و با شب يلدا برابراست
مردن به درد عشق ز هجر پری و شان
با زندگيء خضر و مسيحا برابراست

(۵)

چو ميرم بر همه قائم مقام است
نديشم طالع بخت و سلام است
به انصاف و به عدل و دادخواهي
کمينه خادمش آن شاه عام است
چو نوشيروان به درگاهش هميشه
دو صد بالانتر از زرین غلام است
خودش محمود و طالع يار و محمود
(بحمد الله) که محمودش مقام است (۸)

(۶)

هر کجا خاری است آنجا فرش ديیای من است
هر کجا زاری است و ناله جا و ماوای من است

(۸) شيخ ضيانوددين ثم پارچه شيعره‌ی بو محمود پاشای جاف نووسيوه
بو پيرزبایي لن کردني به قايمقام بونى . محمود پاشا ثم شيعرانہی
له سالی ۱۲۸۴دا له که شکو له که يدا نووسيوه ته وه که ئيسنا له کتیبخانہی
خوالی خوش بوو حسن به گى عملی به گدايه . له که شکو له که دا نووسراوه
شيخ کاتب ناردوويه که پاشا له مه نزلی سمر (سووره جۆ) بووه له
شاره زوور .

گوش کن تا قوس را آنجا که ناموسی نبود
نالهاش هر دم ز ضرب دست الای من است

هر کجا دردی بود در عالم عرفان بلی
آن همه از غلغل صهبا و مینای من است
بنده آزاد را (فوزی) کسی گویند کو
باخبر از لذت فقر و تمنای من است

(۷)

بی هوشیم از دست دل زار و زبون است
گه عاقل و گه مست و گهی شور جنون است (۹)

از داغ فراق قد دلدار جفا جو
الف قد عشاق مثال خم نون است
از حسرت لعل لب میگون تو جانا
هر ساعت از چشم روان چشمه خون است
عشقت ز کفم رشته تدبیر برون کرد
دل بسته به تقدیر و ندانیم که چون است
مرغ دل کوکب ز دل سینه نالان
فریاد و فغانش ز فلك رفته بیرون است

(۸)

کرد دل زین دیار میل خروج
همچو روحی بوجد میل عروج

(۹) لهم غزه لهدا نبوهی یه که می به یته کان هیی شیخ ضیا نوددین و نبوهی
دووه میان هیی نه جموددینی کوریه تی .

سد نموده است شه ره اطراف
همت پیر داده راه بروج
(فوزیا) از نظر ندانی و راه
رو بخوان (والسما ذات بروج)

(۹)

همت پیرت همه جا یار باد
لطف خدا یار و مددکار باد
من ز همه بی خبر و غافل
گر سخنی هست به سرکار باد
رشته که جز مهر و وفای تو است
بر سر و گردن به مثل مار باد
دل که اگر بر سر زلف تو نیست
گردن او بسته به زنار باد
نشر فولاد به چشم ار زنی
گر نه خوشم در گل و دل خار باد
(فوزی) اگر عشق نه از راحتی است
گلشن زلفت ز برم مار باد (۱۰)

(۱۰)

عمر با مصطفی دائم وفا کرد
ازان بطلان حق از یک جدا کرد

(۱۰) شیخ ضیا نوددین نهم چند شیعه‌ی بزم محمود پاشای جاف نویسه .
له پروی که شکوآه‌کهی پاشا نویسه ته‌وه .

هرآنکو حق بود حق گو بود او
یقین در هر دو عالم خوش صفا کرد
مخالف چون مخالف بود کارش
به چاه حسرت و ذلت جفا کرد

(۱۱)

از حسن طالعم اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد
سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کافرا لطائف دل سینه ام اسیر شد
بویش دل فسرده ما را حیات داد
حسرت دهنده شحات عییر شد

(۱۲)

هر جا که دویدیم همه درد و الم بود
هر سو که شنیدیم خبر ماتم و غم بود
بردار جفا داد مرا جاه و فایت
افسوس که بر کوی غمت راه به یم بود
هشیار خبردار ز بی هوشی ما شد
زان رو همه دم یار هواخواه عدم بود
ترك سر و جان و دل و آسایش کوفین
در راه تمناست نخستین قدم بود

هر زخمی که از تیر غمت بر دل من شد
در دار بقا بهر من آن خط قلم بود
آزرا که بود روی به کوی تو نگارا
کی رو به سوی تخت کی و میل به جم بود
زالایش امکان چه کند طالب دلدار
این حادثه‌اش قس به بازار قدم بود

(۱۳)

بزرگانرا بود معتاد و دستور
که نماید سلیمان ظلم بر مور
بلی باشد به مجنون چشم لیلی
که مستان شیشه‌گر دارند منظور
گدا و شاهرا با هم بود کار
که بوده این روش معلوم و مشهور

(۱۴)

دور ز خسرو زمان لشکر غم کشیده صف
کرده به تیغ و تیر نی سینه و دوش و دل هدف
دست فراقرا نبست آه یل وصال ما
داد شکست عاقبت لعل امیدرا خرف
قطره مهر و خال رو ای مه مهربان من
هست در یتیم دل جای قرار چون صدف

تا که وفات یافتم ، جان به جفات باختم
 یافت ز چاه راهرا یوسف مصر پر اسف
 افعی زلف تاز ده حلقه به دور خال و رو
 گفت حیات و ظلمت این ماه به عقرب آن طرف
 روی امید سوی تو مانده به آرزوی تو
 گشته قدم چو موی تو داده ز کف غم سلف
 دید رخ تو مانی او گشت ز شوق فانی او
 سینه خود نموده دف ، میزندش به کف به کف
 سیصد و ده ازان ما ، داغ غمت به جان ما
 مانده ز رتبهء رسی تا که (عمر) به سه شرف
 حال (عمر) خراب شد ، زاتش دل کباب شد
 منفعل از تو آفتاب ، ای به غمت نهان شغف

(۱۵)

نه طالبیم به جاه و جلال و منال و مال
 نه شایقم به زیور و زلف و به خط و خال
 نه طالبیم به قامت سروی که در چمن
 نه راغبیم به الفت خوش خوی مه جمال
 فانی ز عشق را چه هوای دگر بود
 نفس ورا هوا و تمنی کجا مجال
 نبود به سر هوا و ندارم خیال هیچ
 جز بندگی پیر نکوکار بی همال

گر دست میرسد به غلامی حضرتش
 باشم کمین غلام سگانش به جان و مال
 مرد ره اطاعت و جان بر کف طلب
 دل بر رضای دوست شب و روز و ماه و سال
 صدر جهان کمینه غلام است مرا
 آن دم که جای پای سگانش کنم مجال
 روی وفای دوست به سویم اگر بود
 گویم جواب منکر رویت به يك تعال
 این آن سعادت است که (فوزی) بحسرتش
 دائم دلش شکسته و لب خشک و شور حال

(۱۶)

داد مرا چرخ بسی گوشمال
 با دل و جان هست مرا زو ملال (۱۱)
 پایهء شادیم خراب از وی است
 شمس صفارا بود از وی زوال
 جوهر امید کند پر عرض
 از مرض عشق رخ و زلف و خال
 زد ز جفا سنگ به مینای عشق
 کرد به غل گردن عیشم و بال

(۱۱) شیخ ضیائوددین ثم پارچه شیعه‌ی بۆ لاواندنه‌وه‌ی به‌کین له خیزانه‌کانی وتووه ، لام‌وابن دایکی شیخ نه‌جموددین بووین .

سوخته از آتش غم جان من
مرغ وفا ریخته زو پر و بال
شکوه برم پیش کدامین طیب
یا که توان گفت همی درد حال
کیست ستاند ستم از وی که تا
شرح دهم درد دل حالِ بال
داد مرا تاج کرامت ز عشق
لیک به سر داغ نهاد از خیال
داد مرا دلبرکی نازکک
دل ده و دانا به همه حال و قال
سرو چمن پای به گل زو خجل
گفته بنفشه تو به حالش بنال
سنبل و فندق چو گل بسته کبک
داغ ذقن ، روی دهن ، موی خال
گل چو ریاحین دگر صبح و شام
چشم به راه اثر ذی‌الجلال
سبزه به شب نم شده شب‌بو که صبح
روی چو خورشید برارد جمال
داغ فلک نیست یکی تا بود
صبر به دل ایکه تو گویی منال
در شب شنبه به صفر هشتمین
کرد قضا از قدرم پای‌مال

برد به خاک آن دل و آن جان من
داد مرا حسرت آن خوش خصال
ریخت به دل خار غم از فراق
نیست مجال دیگر ای دل بنال
صبر کجا تا شوم دله نواز
فکر کجا تا دهم یک مجال
داد فقیران که ستاند ز چرخ
کیست کند دعوی بی دست و بال
گشت کمان قامت التم چو نون
پشت فرح از غم هجران چو دال
هرچه کند خالق دیو و پری
هست زبان در همه بس کند و لال
وصل و فراق و غم و شادی و شوق
جمله بود خلق به حق آن دوال
گرچه به ظاهر همه ضد همد
لیک همه در همه پیدا به حال
یعنی عدم مایهء اصل وجود
هم عدم از وی طلبد این خصال
باغ عدم داد شمارا وجود
چشم وجود است به آن ماه و سال
موت کجا دید کسی بی حیات
چشم حیات است به سوی زوال

ارهه غم تا کننت فرق فرق
 غرق کند خویش به لوح مثال
 مایه شادی غم و صحت ، فرح
 نیک نگر حق بود ای ذالکمال
 هجر نوید انگه که وصلش بر است
 چشمکهایش به هوای وصال
 باش به غم شاد و بگو با سرور
 « کلّ لسانی بنعوت الجلال »
 هست بقا آیت ذات خدا
 غیر خدا بر سر راه زوال
 گفت قلم با خرد ای بی خرد
 (حی غفور) (۱۲) است بگو رمز سال

(۱۷)

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال
 حال را با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند این رهبری
 تا مقال و حرف را باشد مقام
 هست عرفان را بدو گفت و کلام

(۱۲) به حیسابی حرفه‌کافی نه‌بجهد نه‌کاته ۱۳۰۴ .

چون مقام حرف جمله شد خراب
رو ز درگاه حقایق بر متاب
گر حقیقت یار باشد ای رفیق
نبودت کاهش به اصحاب طریق
جمله را یکسر همی دانی به دل
جمله را خوش بو همی خوانی چو گل

(۱۸)

دیوانه نیستم که به دنیا کنم غرور
شیدا ز حرص نه که به میدان زنم دهل
عامی خیال نه که شوم شادمان به هیچ
ناسی خویش و جاهل و طالب به روی گل
از صدق گویم این دو سخن ای مراد خلق
درویشم و سزای جفایم ز جزء و کل

(۱۹)

ز دشت بیخودی میآیم ، از وضع ادب دورم
جنونی گر کنم ای شهریان عقل معذورم (۱۳)
به سر دارد هوای کوی جانان این دل بیدل
نباشد زین سفر دیگر مطالب هیچ منظورم

(۱۳) شیخ نهم پارچه شیعره‌ی له و کاته‌دا و توهه که گه پشتووه‌ته شاری سنه
له سالی ۱۳۱۲ هیجره‌تدا .

کسانرا کز عروج روح باشد بهجت و شادی
خروج از عالم کثرت به وحدت داشت مسرورم
دل شوریده مارا نشاید بستگی با کس
که شاه بیدلان آری چنین فرمود دستورم
ندارد حالت معلوم در دیوان اهل دل
ز غیرت حضرت مولا ز عالم کرد مستورم
گدای درگه یارم ، امین سر هر کارم
اسیر قید افکارم ، ز لطف شاه منصورم
به بازی نامدم بر در ، نباشد شاهیم بر سر
بقایی یافتم مطلب ، فنا فرمود مجبورم
فتاده در ره دل ، برفشانده خالک ره بر سر
به صورت گرچه ویرانم ، به معنی بیت معمورم
نبوده ذره در عالم ، ندیدم آدم و خاتم
تجلای جمال مهر جانان کرد مشهورم
فدای ساقی و صها نموده غیر مولارا
تشکر میکنم ، والله نشاید گفت معذورم
وفا داری بهارا جو ، (ضیا) از خویشتن میگو
نمیم جنۃ الفردوس زین ره هست میسورم

(۲۰)

گلشن شوق بی وجود نسیم
گلخن محنتاست و نار جیم

بر در محنت ار نسیم وزد
ارم جنت است و جای نعیم
(فوزی) از قیل و قال صرفه ندید
ای خوشا قلقل سبوی قدیم

(۲۱)

(دار الاحسان) از من بیدل خراب
(الامان) از زحمت ما (الامان)

خلق از حسن نهاد خویشتن
خوانده مارا اهل خیر و غیب دان
لیک خود دائم سگ از من بهتر است
در وفا بهر شکسته استخوان
نه وفا دارم نه وصف خوش نهاد
چشم پوشیده ز خود بهر دو فان
عیب خود را (فوزیا) اصلاح کن
وا مکن چشمت به عیب دیگران

(۲۲)

جانا مگو و بشنو حرفی ز قلقل می
تا کامیاب گردی از شغل می پرستان
ئینجا سخن نباشد حرف و بیان نباشد
بی هوش و بی زبان آی تا خود شوی ز مستان

اختر به بزم رندان ساقی گرو نباشد
کی می حیات بخشد از دست غیر مستان (۱۴)

(۲۳)

ای یاد تو مونس دل من
ذکر تو ضیای محفل من

فریاد و فغان و اشک خونین
در دهر جفاست حاصل من

با چشم سیاه و تیر مژگان
هستی به یقین تو قاتل من

صد یار کشی و خون بریزی
در بار وفاست حاصل من

(فوزی) چه کنی فغان که حل شد
از تیغ نگار مشکل من

(۱۴) شیخ ضیائوددین نهم چند به یتهی له وه لآمی نهم چند به یتهی تری بنه وه دا
نوو سیوه که حاجی نیکرام ناوی بوخارایی که یه کیک له مه نسووبه کانی
بووه - بوئی نووسیوه :

ای طاق ابروانت آرامگاه مستان
وی خاک آستانت ماوای بت پرستان
ما خود به درج لعلت بستیم دل ولیکن
کی زان و هان براید مقصود تنگ دستان
کس بی جراحت دل زان لب نیافت کامی
هرگز طبیب ندهد شربت به تند دستان

(۲۴)

پیر پیران شیخ عثمان قطب دین
شاهباز آشیان اوج دین
پادشاه تخت تمکین و رضا
یافت زو عالم همه نور یقین
عهد او وسواس درمانده خجل
باشد (الخناس) خود خوار و حزین
ذره ذره ملت و امت همی
سوده بر درگاه اخلاصش جبین
شیمه و سنی به صدقش متفق
جمله گفتندی کسی نبود چنین
گر همی خواهی مقام و مسکنش
در (نبی) خوان آیهء (والصالحین)
گر نجات از دیو شیطان بایدت
خاک در گاهش به سر کن خوش نشین
بر فلک خیل ملک با غبطه زو
محرم اسرار حق با مرسلین
بر سما جولان روحش با فتوح
با جسد شمس است لیکن بر زمین
بی (وفا) نبود (ضیا) ، نور (بها)
ماه و مهرند از یسار و از یمین

جذبه عشق مرا کشت ، حریفان مددی
شاهد فتنه فغان جیبیان مددی

من در این دامگه نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی

ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیه خون شهیدان مددی

تفسرا باز هوا کرد گرفتار هوس
قبله شام غریبان ، شه گیلان مددی

دل نهان سر عیان از که عیان جوید باز
نور اخفی مددی ، روح بزرگان مددی

آدم و نوح و براهیم نبی با عیسی
همچو موسی به درت خواسته نالان مددی

خفته بختم چه کنم شیفته و سرگردان
جان من ، غوث زمان ، قبله جانان مددی

روز بی مهر رخت همچو شب دیجوراست
شمس رو ، ماه جبین ، مخزن عرفان مددی

بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
سر دمن ، نخل چمن ، گلشن مستان مددی

باده وصل تو م کرد به جان سودائی
شاه دین ، ماه جبین ، مظهر جانان مددی

زلف در راه صبا در چمن حسن بیا
 قوس ابرو مددی ، ناوڪ مژگان مددی
 خال بر کنج لیت حال مرا واژون کرد
 شریٖت صحبت جان ، چاه زفندان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی ، حضرت عثمان مددی
 جان به لب آمده از هجر تو ای مصر مکان
 ای تجلای خدا ، یوسف کنعان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصوداست
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ار نیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه رحمت و امید مریدان مددی

(۲۶)

مرا چون مصطفی باشد صفای جان و دل جانا
 جفاجو نبود آن ذاتی کند با مصطفی یاری
 خدایا شاد کن عبده و وفایش پیشه اش فرما
 وفا شرط کمال دین و ایمان است از باری
 برو تو آیه (اوفوا) بخوان اندر کلام حق
 بیا تا اهل دل باشد مددکارت به ستاری
 مرا نبود مرامی جز وفا با مصطفی جانا
 کند خلقم اگر لومی ، زند گر طعنه اغیاری

به (فوزی) مهرور زین طریقت معرفت باشد
که باشد گاه و بی‌گه در خیال و ذکر غفاری

(۲۷)

خر ویسی کجا بریدم دست
بر ویسی بگو برید که هست
هست‌را کس به دل به نیست نکرد
نفس‌را پرس کو که چیست نکرد
نفس پیر گر قبول بود
نفس‌را زان بسی ملول بود
باکی از حال و مال باکی نیست
آن کسی‌را خیال پاکی نیست
من دعا میکنم و غا نکنم
بهر تو ترك مدعی نکنم

(۲۸)

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکس که مست باستان
در خرابات گشت همدستان
در ره خدمت خلد جویان
کرده جان‌را فدای حق گویان

دست در دامن صداقت کار
چون سگ صبح کُهِف تا در غار

(۲۹)

بویکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان
دونان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار
روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید خاله باشد
رِزاق یکی است در دو عالم
حی است و حکیم ، قدیر و عالم
(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تجدید
بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

رباعیات

احد به تاج محمد کمر چو بسته نمود
به اربعین نبوت نهاد سر به سجود
مرا به یاد وی آندم سرور بود به دل
قصور و حور به فکر و خیال هیچ نبود

★ ★ ★

قمری دل همچو بلبل از فراق بی قرار
نه به سروش جا و نه در گلشنش راه گذار
خاطرش آسوده از الفت به غیر آن نگار
همچو کشته گشته دامانش به خون لاله زار

★ ★ ★

چون عود نبود چوب بید آوردم
روی سیه و موی سفید آوردم
فرموده‌ای خود که ناامیدی کفر است
فرمان تو بردم و امید آوردم

★ ★ ★

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکه که مست باستان
در خرابات گشت همدستان

★ ★ ★

رسم عاشق بود وفا کردن
جان به صدق و صفا فدا کردن
جان و دل ، عقل و هوش صبر و خرد
همه را در رضا فدا کردن

★ ★ ★

ای بخت ولی نه یاور من
ای تاج ولی نه بر سر من
من خالک ولی نه بر در تو
تو روح ولی نه در بر من

★ ★ ★

به آب کوثرم دادند ره (روزی) ولی ناگه
به نار فرقتم دست قضا انداخت ناچاری
گله از دوست کی دارم که تاج کی به سر بنهاد
دهد جامم ، فشانند خاك بر جمعی به عیاری

★ ★ ★

ز من بشنو عزیز من که آگهدار کارانم
پی آن تند خو مگریز با او هم سفرخیزی
به تدبیر من بیدل همان بهتر که بگریزی
ازان چابك سوار غم که دارد میل خوئریزی

★ ★ ★

ای زلف یار دانست از چه مشوشی
زان رو مشوشی که معلق بر آتشی
ایمان و دین ، روان و خرد ، صبر و اختیار
در يك نفس به يك حرکت خصم هر ششی

★ ★ ★

کاش در جمع سگان آستانش بودمی
تا به دل پای سگانش بر رخ خود سودمی
گر بود نامم به جای پای سگهای درش
جنت و فردوس از شوق و شغف بخشودمی

فرد

دیوانه شود هر که ببیند دل مارا
آری نتوان دید در آینه خدارا

★ ★ ★

باشدش روتق ز (شيخ اسلام) او
باد از لطف خدائی در آمان

چهند پارچه شیعیگی به زمانی عهدی

(۱)

عینی تراکم^۱ أهل و دئی بالوفا
قلبی یری من^۲ جبکم عین الجفا
الغدر^۳ لی منکم شفاء^۴ فاغدروا
والهجر^۵ وصل^۶ والقلی^۷ عین الصفا
یا لائمی فی العشق^۸ عش فی لومنا
ان^۹ الفواد عن جفاکم قد عفا
قد ذاب^{۱۰} جسمی فی الهوی لأخلیتی
هنا الذی ألقاه موجود^{۱۱} الوفا
لا تسقینی من ماء غیر آسن^{۱۲}
ان^{۱۳} الحریق بالدّموع اکنفی
مالی وللطب^{۱۴} اذا أمرضتني
السقم^{۱۵} منکم للجوی عین الشفا
لا تحسبوا العشاق موتی حولکم
من^{۱۶} مات حباً فی هواکم^{۱۷} قد کفی

(۲)

قد^۱ لاح^۲ لی الآن^۳ من اللوح کتابی
ما فصل^۴ لی کتلاً کتاب^۵ وخطاب^۶

ما لاحَ لنا سره كلامِ أزليهِ
 باهلي به من كان قميناً لكتابِ
 لو بثوتَ بحرفِ لأبي العالمِ طرّاً
 عن فهمِ معانيه وهم عنه كآبِ
 صبحِ الأزلِ منه بنا قبلَ وجودِ الـ
 كونيّنِ ولا الكونِ رأى لونه ضبابِ
 بآءَ به لي حضرةٌ من تاهَ لوصفِ
 من آبِ اليه بثوابِ وعقابِ
 وصفان هما قد حَكيا بعضَ معانِ
 من ذين يثرى كلُّ سؤالِ و جوابِ
 ما نحن سوى مظهرِ معنى بمعانِ
 ان ادخلَ عدوً فأولسِنَ شاءَ عقابي
 لا يصلحُ للعبدِ لدى السيّدِ امرٌ
 فالامرُ له كلُّ عذوبِ وعذابِ
 النارُ لمن كان عصياً بخطايا
 ان جاء مطيعاً فله حسنُ مأبِ
 ان فاز بفوزِ الأدبِ قالَ يقيناً
 ان جاز عن الحقِّ له شرُّ مأبِ
 من ذاقَ من الحبِّ فلا عيشَ يطيبُ
 من كأسِ رحيقِ له أو شربِ شرابِ
 من يعشَ عن الذكرِ فقد عاش شقيّاً
 والذاكِرُ سعدٌ بأيابِ و ذهابِ

لا تجفُ صديقي فهمُ في كنتي
صدقٌ بولاءٍ ولهم عزٌ جنابٍ
لا يعرفهم غيرُ خليلٍ بخصالٍ
لا أنسَ لهم بالمثلِ مثلَ حُبابٍ
فلهم قلبٌ كسيرٍ ولهم عينٌ خبيرٍ
ولكم مثلٌ نصيرٍ ومن الكلِّ عِجابٍ

(٣)

ولم أرَ في الآفاقِ مأوىً خلا الهوى
وتسبي به ربُّتٌ ، وفيه تزكَّتِ
وما قامتِ الأكوانُ الا بنوره
وأطيَّارُ فكرِ القومِ فيه تربَّتِ
فما بال قومٍ ادَّعوه من الهوى
ومن لم يكن فيه صديقا فقل مت
اذا كانَ ذاكَ عبدَ صدقٍ فقل له
تقدِّم أخِي واحسُّ كأسَ مودتي
فلا غروا ان لو عنه مالت نفوسنا
لأنَّ الجبالَ لو تراه لكدت
فلا ضيرَ من ضرِّ تراه بذكره
ولا خيرَ في نفسٍ عن الحبِّ وكنت
فما تاه من باهى به بين حبيته
وما ضلَّ من دلَّتْ عليه أحبتي

فان لامني قومي فلا أسمع لهم
أحنّ الى ذاتٍ عن الوصفِ جكّلتِ

لقد سارَ رُوحِي سِيراً سرّاً بسرّاً
الى ما فلا ما استفادَ ولا التي

فلا كيفَ ، لا أينَ هناك ولا هنا
ولا وده لا انّ ولا لا بصنعتي

وانّ شئتَ أنّ تلقاه فاترك سوى الهوى
وخضّ في بحارِ الحبّ خوضَ الأجيّةِ

وما خاض من يهوى هواه للذّةِ
وجنّاتِ عدنٍ بالمكاره حَقّقتِ

فمنّ خاض من دعوى فقد خاض بالملأ
اذا ارتاضَ مرتاضٍ ليأتي بخلوةِ

فلمّا دنا رُوحِي الى رُوحِ ذكرِهِ
تدلّى بما أدناه من فوقِ فِرقتي

ولولاهُ والاه بما لا تواله
قلوبُ الأحباءِ لفارقتُ حُبّي

ولذّةِ ذلّ كان لي من الهوى
وعزّةِ من أهواه في حالِ شدّتي

وعهدٍ وميثاقٍ وحبٍ مع الوفا
وصفوةٍ من بابك بالأاء محنتي

ونورِ السرورِ عند ذكرِ جفائِكُمْ
وصدقي فيكُم في بدايةِ نشوتي

لأتم مثنى قصدي ومالي سواكم
وأقصى المنايا في اتباع شريعتي

(٤)

له من صفاتٍ لو ألوحَ بذكرها
انارَ السَّمَاوَاتِ وَكُلَّ الْبَرِيَّةِ
له العرشُ فرشٌ والمكانُ مطاهرٌ
به قد بدا للكون أحسن هَيْئَةٍ
به قد سرى نور السَّرورِ لصدْرنا
ومنه القلوبُ في الصدورِ تصفّت
ولو سمعَ البكمُ اسْمَ حِيٍّ بها الهوى
لعاد فصيحاً بادياً بالحكاية
صفاءٌ وصدقٌ ثم صبرٌ لعابري
طريقِ الهوى من بعدِ فقدِ الطبيعة
وفاءٌ وودٌّ ثم وردٌ لنازلي
خيامِ الهوى من عندِ اهلِ الحقيقةِ
فناءٌ وفقرٌ ثم فكرٌ تأوه
إذا ما دنى منه طِفيلٌ الطريقةِ

(٥)

تسبي وقعت في مَخْمَصَةٍ
من حبِّ فتى ذي محمدَةٍ

قد تحرقها نيران هوى
 في هجرته في مقربة
 ما مال من العزة من قد
 ذل بهوى ذي متربة
 دئف ولالى أدمعه
 تجرى كغمام منطرة
 ياليت أرى ليلي ليلي
 تحظى شفتي من ذي الشفة

(٦)

يا سليم القلب في وادي الوداد
 كم اناديك خفياً بالوداد (١٥)
 لاتدع وده الودود التائه
 على ينجيك في يوم التناد
 وده اهل الود في دار الفنا
 ذخر اهل الصدق في يوم المحاد
 ما قلاك القلب آنا يا أخى
 منذ آخاك لدى اهل الرشاد
 ان ذا فضل من الله العلي
 قد علا قدرى بفقري في العباد

(١٥) شيخ ضيانوددين ثم بارجه شيمرهى بى شيخ سهليمى مهردوخى سنهيبى موريدى نووسيوه .

ما انصرف عن عدليه قطه (عمر)
انه بالفوز ساد القوم ساد

(٧)

وصل يا رب على من اسمه
محمد وأحمد محمود

وذلك في الكونين بدر زاهر
ومثله في العالم مفقود

شمس أنارت أفق الايمان
وفي الوجود شخصه مقصود

وآله واغفر لنا بجاهه
من لم يكن في ظلم مطرود

(٨)

يا خالق العرش والأملك والقلم
يا فالق الحب ، يا مولى لذي النعم
يا عالماً بعبد الرمل في الدائم
« يا من يحب أفين العبد في التدم
يا من لديه دواء الداء والسقم » (١٦)

★ ★ ★

(١٦) ثم پینج خشته کیری شیخ ضیائوددین لسهار پارچه شیعیکی
حهزرتی عومره . شیعه کانی ههزرتی عومر خراونه ته نار دوو
کهوانزلکهوه .

يا منْ لَدَيْهِ خَفَايا الخَلْقِ ظَاهِرَةٌ
نَفْسِي عَلَي غَيْبِهَا الْغَفَالِ قَاهِرَةٌ
عَيْنِي لِأَحْزَانِهَا بِالذَّمْعِ مَطْهَرَةٌ
« نَامَ الْعَيُونُ وَعَيْنُ الْعَبْدِ سَاهِرَةٌ »
تَبْكِي عَلَي الْبَابِ وَسَطَ اللَّيْلِ فِي الظُّلَمِ »

★ ★ ★

مَا مِنْ مَخَازِيِ الْأَقْدَمِ وَصَفْتُ بِهَا
وَلَا مَسَاوِيِ الْأَعْتَرَفْتُ بِهَا
وَلَا مَنَاهِيِ الْأَقْدَامِ أَخَذْتُ بِهَا
« أَذْنِبْتُ كُلَّ ذُنُوبٍ فَأَعْتَرَفْتُ بِهَا
لَكِنْ عَرَفْتُكَ بِالتَّوْحِيدِ وَالشِّيمِ »

★ ★ ★

يَا حَبْنًا لَوْ أَتَى مَوْلَايَ فِي مَكْدِي
بِالْعَفْوِ عَنِ سَهْوِيِ وَالصَّحْحِ عَنِ عَمْدِي
أَنْتَ الْكَرِيمُ ، فَفِي الْأَسْرَاءِ خَذَّ بِيَدِي
« لَا تَقْطَعَنَّ رَجَائِي فِيكَ يَا سَنْدِي
يَا غَافِرَ الذَّنْبِ لِلرَّاجِينَ بِالْكَرَمِ »

★ ★ ★

عَذَّبْتُ بِمَعْفُوكَ يَا غَفَّارَ عَنِ عَمَلِي
اكَرَمُ نَزِيلِكَ لِاتَّبِيقِهِ فِي خَذَلِ
أَنَّ الدَّمْعَ سَرَّتْ لِيلاً عَلَى طَلَلِ
« أَرْحَمُ بِفَضْلِكَ يَا مَوْلَايَ مِنْ ذَلِكَ
أَنَّ الْكَرِيمَ كَثِيرَ الْعَفْوِ عَنِ خَدَمِ »

★ ★ ★

(٩)

يا غيرةَ اللهِ اني كنتُ في العدمِ
من الوجودِ وما والاه في الصممِ
اوجدتني متقناً في الصنعِ والحِكمِ
ارجو رضاكَ لنا يا منتهى الهِمَمِ
« يا من° يُحِبُّ انينَ العبدِ في الندمِ
يا من° لديه دواءُ الداءِ والسَّقَمِ » (١٧)

★ ★ ★

يا من° مكارمتهُ في الناسِ ظاهرةٌ
نفسى على حالِها الفِئالِ قاهرةٌ
ان ولتِ النفسُ من جودِكَ فظاسِرةٌ
عينى لاجزائِها بالدمعِ مظهرهٌ
« فام العيونُ وعينُ العبدِ ساهرةٌ
تبكي بيايِكَ وسطَ الليلِ في الظلمِ »

★ ★ ★

ما كانت° اسواءُ الا قد° اسأت° بها
ولا ذنوبُ° جرّت° الا اعترفت° بها
وما من اهواءٍ الا قد أخذت° بها
ما من° قبائحٍ الا اتصفت° بها
« اذبت° كل° ذنوبٍ فاعترفت° بها
لكن° عرفتك° بالتوحيدِ والشَّيْمِ »

★ ★ ★

(١٧) ثم شمس خشته کی به شی هو له سم پارچه پیشووه که می حمزه کی
عومره .

يا حبذا الحال لو مولاي في مكدي
وغافراً لذنوبي سهوي أو عمدي
أحسِنْ بظنِّي يا غفَّارُ خذْ بيدي
اطفيء بعفوك نارَ الخوفِ في كبدي
« لا تقطن رجائي فيك ياسندي
يا غافِرَ الذنبِ للراجين بالكرم »

★ ★ ★

يا رب عفوك عندي عروة الأمل
عذت بفضلك يا مولاي من عملي
الكرم نزيلك ، لا تجعله في خذل
فتب عليّ الهي واعف عن خللي
« ارحم بفضلك لا تنظر الى ذللي
ان الكريم كثير العفو عن خدام »

(١٠)

أدار الكأس شيخ العهد مولى الخلق أبقاه
فأحيانا بروح الود رب الخلق أحياه
أذاق السرّ والروح كمال الروح والوجد
ووالانا بما أغناه مولاة وولاة

لأهل الوجد من لفظ أباح القتل والقربا
فواسانا بما آتاه مولاة وأدناه

جزاه الله رب الخلق عنا خير انعام
فلا ملجأ ولا منجى لعبد منه الا هو

فربيُّ ربِّي فضلاً° وكن° لي دائماً ربِّي
ولي ولياً° ولياً كانَ ربُّ الفضلِ ربَّاه
فصيح° في مقالاتٍ ، صحيح° في كراماتٍ
هوينا المشربَ مَشياً الهُ الخلقِ أعلاه°
سليمُ الطبعِ في الباطنِ° ، حلِيمُ الخلقِ في الظاهرِ
عظيمُ الخلقِ من صبرِ الهُ الخلقِ أعطاه

(١١)

انا مُذنبٌ° ، انا خاطيء° ، انا عاصي
هو راحمٌ° ، هو غافرٌ° ، هو كافي
قابلتُ منه ثلاثةً° بثلاثةٍ
اذ غالبتُ° أوصافهُ أوصافي

(١٢)

تأريخُ فوتِ ولدي مطلوبٌ°
وذاك عندَ العالمِ محبوبٌ° (١٨)
من الوفا ذكرُ اجلئةِ الصفا
دفعاً لآلامِ القلوبِ والجفا
قد تهتتُ ليلَ الفكرِ بانتظارِ
اشارةٍ من حبيِّ الاخيرِ

(١٨) شيخ ضياؤددین ثم پارچه شیعرهی بؤ لاواندنهوهی سهعدوددینی کوری
داناوه .

مستخبراً فهم الخليل الزاهد
 رمزاً له يكون مثل الشاهد
 قال البشير فيهم اهل الوفا
 (عمر له^(١٩)) يكفي لدى اهل الصفا
 الحمد لله الذي اغناه
 بفضله عن كل من سواه
 طوبى لكم يا اهل ودي حيوا
 من رحمة الباري الاله العفو
 من كان يرجو منكم ذا نائلة
 أمته رحمة الاله الشاملة
 الى متى التسويف منكم (عمر)
 هل جبك بالرحمة قد ستروا
 مكارم الاخلاق حب الله
 في قلب عبد ذا كرم لا اللاهي
 واغفر له ووالديه ربنا
 وآت به بالرسول ما وعدتنا
 وصل يا رب على من أرسلنا
 بالرحمة على الأنام فضلاً
 سلم عليه ربنا وكرم
 وآله كرام اهل الكرم

(١٩) به حسابی حدرفه کانی نه بجهد نه کاته ١٣١٥ که سالی کوچ کردنیه می .

شَفَّعَهُ فِينَا رَبَّنَا مَوْلَانَا
 وَاحْسِرْنَا لَوْ لَمْ يَكُن مَوْلَانَا
 اَفْعَلُ° بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ° وَلَا
 تَفْعَلُ° بِنَا مَا نَحْنُ لَهُ اَهْلٌ° ، فَلَا
 يَنْفَعُ° ذَا لَنَا وَذَاكَ اَنْفَعُ°
 اِنْ تَفْعَلَنْ فَمَنْ° هُنَاكَ يَمْنَعُ°
 يَنْفَعُ° ذَا لَنَا لَدَى الْكَرِيمِ
 شَتَّانَ° مِنْ كَرِيمِ اِلَى اللَّئِيمِ

سعی ناهیلگهی شیخ عومهر ضیائوددین

رساله در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان

بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ، وَسَلَامٌ عَلٰی عِبَادِهِ الذِّیْنَ اصْطَفٰی • مُحَضَّرٌ تَسْلِیَةً
 خَاطِرِ دُوسْتَانِ كِه دِمَآغِ ارَادَتَشَانِ اَز گَلَسْتَانِ صِدَاقَتِ بُوَسْتَانِ اسْت ، بَعْدَ اَز
 اسْتِدْعَاۃ تَوْفِیْقِ وَ پَسْ اَز تَمْنَاۃ وَصُولِ بِه دَرَجَهٗ تَحْقِیْقِ وَ تَفْرِیْقِ تَصْدِیْقِ ،
 بَیَانِ مِیْدَارِدِ كِه بَعْضِی اَز اَحْبَابِ عِبَارَاتِ بَزْرگَانِ بَاصْفَا وَ اَشَارَاتِ سِرْبَلَنْدَانِ
 مَجَالِسِ وَفَارَا كَر مَبَاحِثِ فَنَاۃ لَطَائِفِ وَ عِنَاصِرِ عَالَمِیْنَ اَمْرِ وَ خَلْقِ مَحْرَرِ
 فَرْمُودِهَانْدِ وَ دِیْدِهَانْدِ ، وَ اَز مَبْتَدِیَانِ بَر یَكِ مَعْنٰۃ اَز اَنهَا فَهْمِیْدِه ، گُویَا دِمَآغِ
 فَهْمَشَانِ بُوِی اَز گَلَسْتَانِ نَشْمِیْدِه ، وَ پَاۃ عَزْمَشَانِ اَن جَاها نَرَسِیْدِه ، وَ اِیْنِ
 فِتْرَه مَایَهٗ تَصَوَّارَتِ نَوْعِیَهٗ بَعْضِ كَمْ خَرْدَانِ گَرْدِیْدِه ، یَمِیْنِ وَ یَسَارِ خُودَشَانِ
 نَشَاخْتِهَانْدِ ، وَ بَا حَالَتِ قَفْدِ نَقْدِ سَعٰۃ دَر تَفْرِیْقِ فَرِیْقِ اَهْلِ تَحْقِیْقِ بَاخْتِهَانْدِ ،
 وَ قَوْلِ خُودِرَا جَاۃ اِعْتِبَارِ وَ خِیَالِ بِه مِثَالِ بَر اَمَالِ جَاهِلَانِ مَحْكِ عِیَارِ
 سَاخْتِهَانْدِ ، نَدَانِسْتِهَانْدِ كِه حَلْقَهٗ عِبَارَتِرَا وَ سَعْتِ دَر حَقِّ تَعَالٰی نِیْسْتِ ، وَ اَن

دقایق مدارك از باب حال اند و خارج عمارات عبارات ، و بعید از قیل و قال اند
و متصور عقل عادی هر پر خلل نمیشود •

باری که فقیر که پای تحقیرش بسته زنجیر تقصیر است ، مظهر نادانی ،
و مرکز عجز و سرگردانی ، با کمال جهل و نقصان ، رمزی را از کنوز رموز
آن بزرگان به سلك تحریر در میدارد که فائده اش عائد فهیمان ، و قاعده اش
قائد مستقیمان کوی تعلم (بیت) :

گر ندارم از شکر جز نام بهر
این بسی خوشتر که اندر کام زهر

آری لطایف عالم امریه در صحبت و جوار لطائف خلقیه اند • اصل
خویش را فراموش و منسی نموده اند ، و به آنهای دگر که در تنزلات منازل
عدیده دارند گرویده و تابع شده اند ، کأنه مملوك و محكوم و مظلوم مانده •
طالب که مقتدارا یافت ، و گردن اختیار خود را بسته فتراك اراده
او نموده اند ، به دائره قبول محسوب شد ، و به سلوك مأمور گردید ،
و صادقانه کوشید ، از یمن توجه مغنویه مقتدای خود غبار غفلت و جهالت
مرتفع شد ، و فی الجمله لطائف عالم امر مصفی شد و رشته تعلق علم بشری
از علائق صوریه کوتاه میگردد ، و علم را جهت تجرد به اعتبار صفت ذاتیه
خود پیدا میشود • سالک دران وقت معلوم خارجه ندارد ، لکن بالضروره
علم به وجود خود دارد ، مادام قائد عنایت او را کفالت گردید ، آن علم را
به طرف ذی شرف حق میکشند ، اما چون قابلیت یافت آن ندارد ، و خود را
هم منسی کرده ، صورت فنائی که معبر به نسیان ماسوی باشد حاصل
نموده ، لکن فنا نیست بلکه آثار فنا هم ندارد ، بلکه علم معطل ، و معلومات
خود را مجهول داشته •

بعد از آن که توجه مغنویه شیخ بر او غالب گردید ، چیزی فوق

استعداد حالیه خود را که به مال مرجو و متوقع باشد ، در خود مشاهده میکند ، چون آثار توحید افعالی و صفاتی و ذاتی شهودی یا وجودی با وجود هیچ کدام را نیافته ، و شامه اخلاصش ازان گلشن اختصاص راجعه نشمیده است (بیت) :

کوزه گر در بحر شد بحرش مگو
چون کنار آری ورا شد بحر جو

باری تمام فنا در ختام کار است ، و آن منوط به لطف پروردگار (ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء ، والله ذو الفضل العظيم) •

فناى که در عبارت ارباب اشارت مذکور است از آن است که کلیه سالک در سیر الی الله و جمیع عالم باسرها در علم سالک منتفی میگردد ، حتی علم را به علم خود نیست • اگر به عمر دنیا دران حال باشد خطرره واحد از جزء تا کل وارد قلب ناید • ولکن هر وقت ، به هوش آید به اخلاق حسنه میآید • ذمایم را وصولش منسی ، و در خود مندفع میبند ، چون دیوانه که افاقه یابد و اگر فنارا از نسیان عبارت داند خوابیده مطالبات عرفیه در خاطر ندارد و مولود حالت رحم فراموش نموده ، و بالغ حالت طفولیت مجهول کرده (سبحان الله هذا بهتان عظیم) • آن باحاثان به ذکر و فکر کوشند (احسن) و (ادب) را ورزند برای سعادت این است که در آخر اعمال را با میزان اقوال بسنجند ، و مراتب قبول به اعتبار تصدیق شریعت است ، و درجات آن (لا یعلمها الا هو والله بکل شیء علیم) •

و فناى اتم عبارت از فناى لطائف عشره است که بعد ازان داخل زمره مخلصین است ، و راه شیطان نیست که داخل وجود او شود (ان عبادى لیس لك علیهم سلطان) • و بعضی که از ذکر فتوحی ندارند علت کم جهدی است و الا جهد بر فتوح مقرر است • (والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا) که

باب فتوح بر مجاهد مفتوح و مرصود خواهد بود ، و بر کاسل مسدود است (یا یحیی خذ الكتاب بقوة) • فنای که مقبول و مصطلح اصحاب کشف و وصول است ، فنائی است که فانی بعد از افاقه متعلق به اخلاق شریعت است ، و آن سعادت شایسته کاملان است • (الفانی لایرد) مراد از و است که بر ذمائم رجوع ندارند ، والا به عکوس ارواح طیبه غیبت حاصل شود ، فانی نیست غائب است • فرق غائب و فانی نکرده که در تحقیق بر اوها بسته شده •

(ربنا لا توأخذنا ان نسينا او اخطأنا • ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته على الذين من قبلنا • ربنا ولا تحملنا مالا طاقة لنا به ، واعف عنا واغفر لنا وارحمنا ، انت مولينا ، فانصرنا على القوم الكافرين) • والسلام •

عمر العثماني

نامیلکه یمک

له وهلامی نامه‌ی هندی له مهلا گهوره گاندا

بؤ لیک دانهوه‌ی هندی نادابی بیوانی خودا

بسم الله الذي يعلم السر وأخفى ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد المصطفى ، صلى الله عليه وعلى صحبه أهل الوفا ، وعلى التابعين بالصدق والصفاء •

اما بعد ، فقد بين لي حبيبي وسيدي السعيد ادامة الله بخير الدنيا والعقبى من الاحباب ماينافي آداب الاصحاب في مقام التقوى ، ولا يحمل قولهم الا على الخير على رغم اهل الظاهر ومايرى في تلك المباحث لنا خير في الاول والاخر ، شكر الله سعيهم ، وصرف الى الخير رأيهم •

ولكن للفقير الخادم من كلمات الاخيار امام ، ومن آداب الابرار الكرام في باب التسليم مقام ، ومن حشمة الاحرار لحسن الختام مقصود ومرام •

من رفع رأسه من سجده قبل الامام ، او قام من ركوعه وارتفع الى القيام ، يوشك ان يتغير وجهه وتتبدل صورته ، بقدرة الذي لا تأخذه سنة ولا نوم • اولئك الأحرار قوم لا يخافون من اللوم ولا ينظرون الى اليوم ، فعنا الله بهم ، فالمرجو من حما يدكم قبوله قولهم بين الاقوال واقتناء آثارهم لسعادة الحال في الحال والمآل ، وتحسين حركاتهم في الافعال • انهم امراء اليقين ، ووزراء ممالك التمكين ، ورؤساء جيش التلوين ، جعلنا الله من محسوبيهم ، وقعنا بافطار الطافهم ومحبتهم ، واحيانا باقتناسهم القدسية ، ونجانا من الرين بهمهم العلية ، وايدنا بامداداتهم كل بكرة وعشية ، بجاء خير البرية صلى الله عليه وسلم •

فها انا ابين الكلمات التي جعلتها لي اماما ، وهي لدى المنصف كالايات ، وللسائل علامات كالنجوم الزاهرات •

استمع ماذا يقول العنديل
حيث يروى من احاديث الحبيب

قال بعض الاصفياء الاولياء قدس سرهم نصيحة للمريدين وتربية للسالكين : يجب على كل عبد ان يدخل نفسه في كل شىء نعيمها وبؤسها حتى ترجع مطيعة ، فانها في الحقيقة تمنع ان تعبد الله الحق وتوجه العبد الى ماسواه •

وما دام لها حركة لا يصفو الوقت ، وما دام لها خاطر لا يصفو الذكر من القاء النفس ، وهي التي صعبت على العلماء الاخلاص ، وبعدهم عن درجة الاختصاص في تعليمهم بين العام والخاص • فان النفس اذا استولت على القلوب أسرتها وصارت الولاية لها ، فان تحركت تحرك القلب ، وان سكنت سكن من اجلها ، وحب الدنيا والرياسة لا يخرج قط من القلب مع وجودها ، فكيف يدعى عاقل حالا بينه وبين الله عز وجل مع استيلائها ، ام كيف يصح

لعابد ان يخلص في عبادته وهو غير عالم بأفاقها ، فان الهوى روحها من الشيطان خادمها ، والشرك مركز في طبعها ، ومنازعة الحق والاعتراض عليه مجبول في خلقها ، وسوء الظن وما ينتج من الكبر والحسد والدعوى وقلّة الاحترام وطول الامل وما والاها من شيمها ، ومحبة الصيت والاشتهار حياتها، ويكثر تعداد آفاتنا نجانا الله منها • وهي التي تحب ان تعبد كما يعبد مولاها، وتعظم كما يعظم ربها ، فكيف يقرب عبد مع بقائها ، ام كيف يصدق في الاحوال مع مصالحته اياها ، ومن اشفق عليها لايفلح ابدا • فيجب على الصادق ان يترك كل ما ومقته النفوس •

ويقبل من الذامين ذمهم فيه • ويقول للمادحين ما مدحتموه من وراء حجاب ، ويقول لنفسه في كل نفس لا قرب الله مرادك وأبعد مرامك • نعوذ بالله من أرض تنبت فيها نزاهة النفوس ، فان من لمح نزاهتها ورأى لها قدرا وعلم ان في الوجود احسن من نفسه فما عرف نفسه ، فكيف ينزهها أو يغضب لها أو يؤذي مسلما لأجلها ؟ فيجب اجتنابها كالسهم • وما دامت هي فليس في وجه القلب خير لانها ترس في وجهه • وكلما قربت على القلب زاد شره ونقص خيره • وما بقى منها بقية فالشيطان لاينزل عنها • والخواطر المذمومة لاينقطع منها • قد أفلح من زكيها ، وقد خاب من دسيها •

واعلم انه يجب على سالك طريق القوم ان لا يشتغل بالكلية بمقاومة نفسه، فان اشتغل بمقاومتها بكمال الجهد أوقفته • كما ان من اهملها ركبتة بل يخذعها بان يطيعها راحة دون راحة ثم ينتقل الى غير ذلك • ومن قاومها وصار خصمها شغلته • ومن اخذها بالخدع ولم يتابعها تبعته •

ومن آداب السالك في المعاملة معها انه اذا لبست النفس على مريد حالها وادعت الترك للدنيا ، وان علمها وتعلمها وعملها خالص لله تعالى جل جلاله ، فيجب عليه ان يزنها بالميزان الذي لاينخرم والميعار الذي لاينظلم ، وتصوير ذمها بعد مدحها وردّها بعد قبولها والاعراض عنها بعد الاقبال عليها

وذلها بعد عزها واهاتها بعد اكرامها • فان وجد عندها التغير والانعصار فقد بقى عليه من نفسه بقية يجب عليه مجاهدتها ولايجوز له الاسترسال معها • وليعلم حين التغير انه واقف مع نفسه عايد حيرتها على حصول آفاتهما • وصاحب هذا الحال بعيد من الله تعالى • وقد علمت يا حبيبي بعد التأمل الكامل ان نصيحة الناصح امر بعيد من مطلب الفقراء وقريب من عادة الامراء، وانه لم يكن متفكرا في آية (انما المؤمنون اخوة) • فليس من المروءة ترك الاخ بل يأنثم التارك ما لم يكن لموجب شرعي او اصلاح في الدين مرعي • وقال الله تعالى جل جلاله (وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) • وقال صلى الله عليه وسلم (صل من قطعك ، وأعط من حرمك ، واعف عمن ظلمك) ، وليس امر الناصح كان الله لنا وله من تلك المصالح ولا له شهادة من ذوى عدل وهما الكتاب والسنة ، لان تحقيق الامور عند القوم بهما اعنى عدول اصحاب صفة تصديق الطريق والتوفيق لدى اهل التصديق من فريق التحقيق وما لنا الحكم بغيرهما • الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله • ان ربنا لغفور شكور •

واعلم ان اجلة الكلمات كلمات الاجلة ، فان اكرم المعاملات معاملات الكرام • فمن اين يوجد احد اكرم من رسول الله صلى الله عليه وسلم واعز منه عند الله • فاقتد به في الحركات والسكنات وخل سبيلنا • ونحن قوم في وادية اللوم صان الله من اعاننا واعان من صاننا • وعلى الله توكلنا وهو حسبنا وما لنا ان لا نتوكل على الله وقد هدانا سبيلنا • الا الى الله تصير الأمور • وصلى الله على سيدنا ومولانا محمد وآله وصحبه وسلم تسليمًا كثيرًا • ولذكر الله اكبر •

جان عزيزم ! در فرمايشات احباب معذورند كه به اختيار عادت مسرورند • اگر فقير چنان كنم مغدورم كه ملعبهء غرور ميشوم • اعاذنا

الله سبحانه من الغرور لاسيما به واسطه عيوب خود خبر از احوال خلق
ندارم .

رباعی :

از هیچ کسی نه وز خویشان باخبرم
از هیچ سگی به نیم الا بترم
هرچند به حال خویش مینگرم
يك حبه نیرزد از قدم تا به سرم

علی الخصوص خدا یکی است او است ضار و نافع . او است معز و مذل
و معطی و مانع . به همه عملهای من از من داناتر است . نشر و حشر با
او است . وانکس که به عیب من دانا گردد این صفات ندارد تا از نجات یا
شمتام بازدارد . اگر آشناست ان شاء الله اصلاح میکند .
اگر بیگانه است چه باک که ناگفته میگوید و نادیده میجوید .
اگر دنیا جوئیم یا عقبی خواهیم به خالق است ، دگر چرا عبدرا بیازارم ،
و نام خودرا در چه بازار آرم .

اگر کسی تعریفی به دروغ کرد ، چراغ رجای من چه فروغی حاصل
دارد . و اگر خلافی گفت چرا در اعتساف شوم . (من عمل صالحا فلنفسه ،
ومن اساء فعليها) . علی الخصوص کرام الکاتبین در دو روز دفتر مرا به
حضور پیغمبر صلی الله علیه وسلم عرض میکنند . لازم شد که آن دوستان
امر فرمایند که نقصی رساند (ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا) .
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته .

ناميلىكىڭىز

بۇ شېخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ
لەبارەى باس كردي (لەطائىفى خەمسە)وھ

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من انت مني بمنزلة هارون من موسى ، ولو كنت آنسا احدا غير
ذكر الله ، لاتخذتك في الدارين انيسا • اسأل الله لى ولك الفتوح •
اعلم ان لكل لطيفة من اللطائف المودعة في الوجود فوق العرش اصلا
مسعودا ومقاما محمودا ، وليس تحصيل الفناء لها من غير وصولها اليه بواسطة
طلب السالك وعمله تحت يد اهل •

مثلا أصل القلب تجلى الأفعال ، وأصل الروح الصفات الثبوتية ، وأصل
السر شؤونات الذات ، واصل الخفي الصفات السلبية ، وأصل الأخرى الشأن
الجامع • وبملاحظته الاصول يراقب في المراقبات المعلومة ، وللنفس الفانية
كذلك اصل من تلك الأصول • يعنى اصل النفس اصل القلب ، واصل الهواء
اصل الروح ، وأصل الماء أصل السر ، وأصل النار أصل الخفى ، وأصل
التراب أصل الأخرى • ولكل واحد من هؤلاء نور باللون ممتاز • نور القلب
اصفر ، ونور الروح احمر ، ونور السر ابيض ، ونور الخفى اسود ، ونور
الخفي اخضر ، ونور النفس ليس له لون من تلك الالوان المفضلة ، وذلك بعد
التزكية يدرك لا قبلها ، ولا يلقيها الا ذو حظ عظيم •

اعلم ان المراقبة اذا كانت بملاحظة تلك الاصول ، توجب الوصول الى
درجة القبول وتنتج الترقى والتخلق بالشرعة حقيقة كما هو المأمول •
وتفصيلها انك تصور شخص النبي صلى الله عليه وسلم وتقابل بقلبك
قلبه الشريف وتعرض في مقام التضرع لربك جل جلاله رجاءك فيض تجلسي

الافعال الذي من قلب حبيك • هذا ان كنت من اهل المكاشفة • والا تقول
من قلب حبيك محمد صلى الله عليه وسلم وصل الى قلب سيدنا آدم عليه
السلام • ولما حصل الفناء للقلب نسيت الافعال منك ومن الخلق في نظرك و
علمك وتصورك وتقول صادقا (كل من عند الله) • بل ليس يدري من كان
عنده غلبة هذا الحال خلافا للقال ولا يشاهد شيئا الا من الله على قدر
استعداده ، وهو الفاعل الحقيقي للافعال لدى اهل التحقيق ، وهذه الولاية
الصغرى تسمى ولاية آدم عليه السلام • ومن وصل الى هذه الولاية فهو
آدمي مشربا •

وكذلك الروح • تقابل روحك روحه الشريفة وتعرض لتجلى الصفات
الثبوتية الذي ورد من روح سيد البشر صلى الله عليه وسلم الى روح نوح
وابراهيم عليهما السلام ثم الى روحك • والواصل في هذه الدائرة يقال
له ابراهيمي المشرب فانه الى الخلقة انسب • وعلامة الصدق انه ليس ينسب
الصفات باثرها الى من لا اثر له وبعين الصدق يرى ويعتقد ويقول ما يرضى
الرب وأن لا يشخص شيئا من الاشياء لاحسا ولا نقسا ولا انسا وهكذا في
السر والمقابلة ولكن يعرض فيض شؤون الذات الذي هو من سر كاشف
الاسرار صلى الله عليه وسلم ورد الى سر موسى عليه السلام • والواصل
الى هذا المقام موسى المشرب والصادق في هذا الحال يرى ذاته مستهلكا في
ذاته تعالى •

وكذلك الخفي وقابله بلطفية النبي صلى الله عليه وسلم وتعرض
بالتعرض الى ربك وترجو فيض الصفات السلبية الذي ورد من خفي النبي
صلى الله عليه وسلم الى خفي عيسى عليهما السلام والواصل فيها عيسوي
المشرب • وتجريد الرب وتفريده في هذه المراقبة على السالك وارد لا يرى
ولا يعلم الا من الواحد بعلم الواحد وليس في علمه الا الواحد •

وفي الاخفى تقابلها الى اللطيفة الاخفى الذي في صدر سيدنا سيد
 الورى صلى الله عليه وسلم متعرضا الى رب الشعرى للشأن الجامع الذي في
 اخفى حبيبه الذي اوفى والمسعود فيها محمدي المشرب والتخلق باخلاقه فيها
 اقرب . ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والسير فيها لايعين الا بلا تعين ، ولكل
 من تلك المراقبات محو وصحو اذا غلب المحو يسكر واذا عاد الصحو يشعر ،
 وكلما غلب المحو فالصحو ارغب يعني مادام المحو اصفى من الكدورات
 البشرية ، واذا غلب الصحو يكون اصفى الى الاحكام الشرعية ، والاعتبار
 بالاستقامة مع الشريعة اولا وآخرا باطنا وظاهرا لانها هى المنهج القويم
 والصرط المستقيم بالقرآن العظيم . فطوبى لمن ترك الغير وتوجه بالكلية
 الى الخير . رزقنا الله واياكم ، وما ذلك على الله بعزيز . وليس الكلام واسعا
 لبيان المرام . والله اعلم بالصواب (٢٠) .

عمر العثماني

نامه گانی شیخ عومر ضیائوددین

دیاره پیاویتی خاوهن پایه و ریو شوینی گهوره ی ثایینی ومک شیخی
 هومر ضیائوددین ، له هه موولایه کهوه ، له موریدو مه نسووییهوه ، له
 پیاوینی دینو دیاوه بق پرس ورا پین کردن ، یا داوای ناموزگاری لیج کردن ،
 یا به نیازی دوعای ختیر ، یا بق داوای چاک کردنی یتوان موسولمانان ، یا بق
 هه مه به سستیکی تر نامه ی بق هاتووهو وهلامی داووتهوه . زور جار وایش بووه
 هه بخوی راسته وخق له باره ی یه کنی له م بابه تاتهوه نامه ی بق خه لک نووسیوه .
 به داخهوه هه نامه وهلاماته ی که میان نه بیج کونه کراوته تهوه . منیش لهو
 کهمه کهمی نه بیج ده سگیرم نه بوه . هه رجون بین کهم له هیج باشته ، بویه
 واییره دا هه نه ندازه ناماته بلاوته کهمه وه که ده سگیرم بوونو هیوام وایه

(٢٠) مهلا قادری گهوره ی بیاره به نامه یه وهلامی له نامه ی شیخی
 ضیائوددینی داووتهوه ، له باسی مهلا قادر خویدا نه بنووسینهوه .

لهمه و باش زیاترو گه لیکنی تریشم لهم بابه ته چنگ بکه وی و بتوانم پیشکشی
خوینده وارانئ نازیزیان بکه م .

نامه‌ی بیه‌که‌م

بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، در آمان ایزد حضرت رب العالمین باد ، و با محبت
حضرت فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم مشرف و مزین باد .

وبعد ، دلم با تو الفتی دارد که غیرا راهی نمائده . ای کاشکی تو
هم غبار غیرت به دل راه نبودی . ان‌شاءالله وقت آمدن آن طرف
قریباست ، زخمهای دوری را به مرهم نزدیکی تسکین دهیم . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی دووه‌م

ديسان بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزند! وفقك الله تعالى على البر والتقوى . عجا تا این درجه
دوری را بر بزم حضور ترجیح داده ، از آمدن نکول ورزیدند . برخیز و بیا
و معرفت حاصل کن . مجال تعلق را محال دیده ، علی‌الخصوص فقیر بنویسم
بیایند . در هر صورت آمدنت ضروراست .

يك زمانى صحبتت با اوليا
بهرتر از صد سال بودن در تقى

والسلام (۲۱) .

عمر العثماني

(۲۱) وهك بیستومه شیخ نه‌جموددین له خانه‌قای (گومه) بووه له‌وبه‌ری
سیروان و شیخی باوکی ویستویه‌تی بیته‌وه .

نامه‌ی سیّهم

همر بق شیخ نهجدوددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، به سعادت قرین باد . بعد حالات را پرسند ، شب
شنبه الحمد لله به سلامتی عودت به محل مألوف شد . بحر اشتیاق شما
ممرش دل باوفای فقراست . نار آرزوی بالهب مایهء بی‌قراری این دل
فگاراست . عنان ارادت را به امید وصول به درجهء سعادت باید به طرف ما
معطوف دارند ، و یعقوب محزون ایام مهجوری را یوسفوار مشغوف
نمایند . بیا ، بیا که نمائدهاست تاب هجرانم . والسلام . الهی بجاهم عندک
ارحم حالی .

عمر العثماني

نامه‌ی چوارهم

همر بق شیخ نهجدوددینی کوری نووسیوه

فرزند ارشد محمد نجم‌الدین ، تلویناتش به نور یقین ، واسطهء مقام
تمکین باد . بعد از چشم بوسی خبرات را خواهش نمایند ، به یادت مؤنس
میباشم .

عید رمضان به هجرات در حرمان ماندم . عید اضحی را به امید
دیدارینی میدانستیم . آمد و رفت از نازنین آداب دلنوازی نرسید ، و رسم
رحمیت واضح نگردید . و نظر انتظار پیوسته به راه آن دلدار حیران مانده .
ای وای از محرومی دیدار و دگر هیچ . باری دل در آرزویت در مشقت
مانده ، بخصوصه مبادرت به احضار شد . گل به دست دارید مبوید .
گِل به دامن دارید مشوید . بی‌حالت خودگیری برخاسته و آمده که
ضرورت کلیه اقتضا به آمدن شما مینماید .

باز آی که باز آید عمر شده حافظ
هرچند که نیاید پس تیری که بشد از شصت

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی پینجم

همر بو شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزندئ فجم‌الدین ، کوکب سعادتش از برج یقین طالع ، و نور
ارادتش بر بیابان صداقت ساطع و پرتو آفتاب ادبش بر خدمت فقرا ان شاء
الله الامع باد •

اولا برخورداریت از خدا به خاطر انبیا و اولیا رجادارم • ثانیاً جناب
سعادتمند ملا محمد کستانی که راغب ملاقات شما بود آنجا آمد • محبت
علما و صلحارا به دنیا و ما فیها (الا ذکر الله) نباید داد • فرصت الفت
ایشانرا غنیمت باید شمرد • خصوصاً جناب معزی الیه که حقیقه از محبوبان
این فقیر مستمنداست تا در آنجااست هشیار خدمتش یاش •

تقل است یکی از مجذوبان از طلوع آفتاب تا غروب روی به آفتاب
نموده و میگفت آیا دراین گردش یکی را دیده‌ام که از خود رسته و به حق
پیوسته باد • دگر اشاره کافی است اگر طالب اهل است کار سهل است ،
والا کوشش جهل • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شه‌شه‌م

همر بو شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! از خون دل چون گل نکات ادب را مایه رفع تعب
این زحمت دیده نموده بودید ، رسید . در آن لحظه و مابعدها موجب لحظات
التفات گردیدند . صبر که نصف ایمان است ، به سهل و آسان نتوان یافت .
تا دیده ارادت به سوی غیر است نیت و قول و فعل موجب برکات تامه و خیر
نخواهد شد . ضرر و قمع به ضار و نافع است ، و منع و عطا از معطی و مانع
دیده . در نظر اهل معرفت دیده به غیر سوی او گشودن خطاست ، و گوش
به حرف نامحرمان به حرم خارج دائره صدق و صفاست . گل و دل را بخار
هوای اغیار زدن ناسزا است . (ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئك کان عنه
مسئولا) . ان شاء الله به توسط اهل همت با خدا باشی ، و به تیشه
استمداد از متکیان اریکه‌ه امداد که اصحاب کهف اتحاد بین العبادند نقش
تعلق غیرا از لوح خاطر بتراش .

آنچه بر تو باید این است دلت به حق بگراید تا گره از کار بسته
بگشاید ، و الا سنگلاخ به راه وصول در نظر ارباب قبول که سختیها دارد ،
بی اینها مشکل است و سهل نخواهد شد . دارالمحنة و استراحت مگر در
تصور اهل اباحت باشد .

نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستتر دانند
جوانان سعادت‌مند پند پیر دانارا

چون عاطفت دیده ملاطفت به ظرف آن فرزند ناظر است به این اشارت
اکتفا گردید .

بیا تا تاج را چون در یکتا به سر داریم بر تخت ارادت
والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی جهوتهم

همر بؤ شېخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

دلیم به داغ وفایت صبور و رنجوراست
که یادگار ازان کوکب زمن دوراست

فرزندی نجم‌الدین سلمه الله تعالی درد فراق را تحریر ضرور نیست
که از ارباب اشتیاق نه مستوراست • حدیث آرزومندی را بیان نمایم که به
طومار در نمی‌گنجد • اگر دل داری دلناری را میدانی و آدابش را در میان
اعیان با نشان و برهان است • باری گله از من نباید و رنجش از من نشاید
که من ستم‌دیده با ریش سفید به کجا روم که هر طرف مستحق تذکار و هر
یک منتظر و در دائره انتظارند • کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت ، که
فرزندان هر یک در جایی با هوایی و فقیر با فقرا تنها مانده • خدا رحمی دهد
صیاد مارا • باری حالات را جوینا باشند ، عمرتان با دا دراز ای ساقیان بزم
جم • به انتظار اخبار سلامتی شما و امثال بهر طرف نگرانم گویا چهار
چشم مانده‌ام • حق تعالی کچی برایتان نیاورد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی هشتم

همر بؤ شېخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

ای غائب از نظر که توی همنشین دل
من بینمت عیان و دعا میفرستم

فرزند باتمکین ، نور چشم نمکین نجم‌الدین به نور یقین محفوظ از
مزلات راه تلوین و محفوظ به الطاف حضرت رب العالمین و سربلند به
محبت خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم باد •

بعد از طی سجد اشتیاق ، و پس از بسط بساط اشواق بیان میدارد از آنجا که خدا راه صلاح و اصلاح را برای ارباب فلاح موجب رستگاری قرار داده ، اسباب قوت جناح سبک سیران اوقات مساء و صباح است . درین صورت در بین عباد به همت شاهان تخت ارشاد ، اگر فرصت خیرخواهی و خیرگویی غنیمت گردید ، جهاد است ، باید کوشید و بلکه شربت زحمت را هم دران مقام نوشیدن رحمت است .

باری جناب پاشا در فقره قتل مرحوم مظلوم محمود بگ که امیدوارم در ظل قبول صاحب مقام محمود صلی الله علیه وسلم مورد رحمت حضرت ودود مسعود باد ، مکتوبی به فقیر اظهار نموده این است لفاً روانه شد ، ملاحظه نمایند . بعدازان با سرکار خالو عزیز بگ ملاقات محرمانه بنمایند ، و مکنونات خاطرش مکشوف دارند . آن وقت به تدبیر او پای عزیزت را به دائره مطلب نهید ، شاید کاری سامان گیرد که غبار پریشانی ازان جمعیت برخیزد . و صلی الله علی خیر الموری وآله وصحبه اهل المغفرة والتقوی . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی نۆهه‌م

هه‌ر بو شبتخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

فرزند سعادت قرین نجم‌الدین ، از برکات کامله حسن آداب و ارادت ان‌شاءالله به سعادت دنیا و آخرت نائل و در هر عید سعید و آزاد ، و در طریقت تا حقیقت بر وفق شریعت برخوردار باد .

کاغذت به ملاحظه رسید . مآلش را حالی گردیدم . جوابهارا اگر تاخیر انجامیدند بر حسب تقدیر بود . آنچه عقلا صلاح دیدم نوشتم . وقت فراغت و حصول نعمت صحت ان‌شاءالله وفا به مضمون مکتوب خواهید

شد • زیاده مقدراترا در ازل زیر پا شده‌ایم ، تغیر نباید کرد که طناب قضا در گردن‌است و قلاب قدر به سوی ما اراد الله تعالی جلاب‌است •

از چه کند جنبش بی‌جا که هست
آهوی بی‌چاره به گردن اسیر

فرزندی معین‌الدین را چشم بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ده‌ه‌م

هر بق شیخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

فرزند دل‌بندم ، عزیز ارجمندم ، نجم‌الدین ، همت شاهان تخت تمکینش
تمیمهء بازوی یقین ، و دعای زنده دلان باتحصینش مددکار راه تلوین باد •

وبعد ،

از رفتن جان از بدن ، گویند هر نوعی سخن
من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می‌رود

باری تو رفتی ، خدا همراهت • هر جا هستی خدایت به سلامت از
ملامت محفوظ و در کمال سعادت محفوظ دارند بمنه ، اگر چه میدانم که
شرمسارم و جای رجای روی ندارم • مدد یا روح شاه نقشبند و غوث
گیلانی قدس سرهما • و به ملا عبدالقادر گفته‌ام بیاید در گمه بنشیند ،
صاحب‌داری او را در خصوص تعدی خلق لازم دارند ، و اگر زراعتکاری
بنماید باز چشم‌داریش در زمین و غیره ان شاء الله میکنند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی یازدهم

همر بو شیخ نه‌جهوددینی کوری نووسیوه

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاک فتادن اولی

مدد یا روح شاه نقشبند و غوث گیلانی • فرزندا ! بمنه تعالی ابر
رحمت و لطف خداوندی عز اسمه از باران انظار حضرات مقدسه پیران
نقشبندی قدس الله تعالی اسرارهم گلزار ارادت آن ارجمند دلبندرا ریّان
و سیراب فرماید •

لطف حق باد به هر وقت مددکار ترا
همت حضرت عثمان بودت یارو ندیم

بعد ، آنچه از کسالت فقیر استماعاً دستگیر شده دروغ نبوده ، ولی
چراغ امیدواری به صحت له المنه علی الظاهر درین هفته فروغی فراهم
آورده و صحت علت‌را دور کرده‌است ، اما چه فائده که تنها در زحمت
تنها مانده‌ام •

طالب راه هدی‌را می‌نگرم شاکرم • تکالیف اراجیف‌را نظر آرام
شاکرم که پنبهء تصبر‌را بر داغ دوری شما و امثال شما نهاده ، به انتظار
ظهور آثار اخیار لیل و نهار‌را به حسرت به سر میبرم • وجود‌را در شیشهء
اندیشه چو مربای زنجبیل در خاک دلیل به حلوائی تمنا در مقام رضا با غسل
مصفای لقای اهل لقای ایزد حضرت اجلّ جل‌جلاله دارم ، و حرف ملال‌را
له المنه ازین عالم یاد ندارم که دائم با غیر او تفرقه‌است با او جمعیت • معلوم
که تفرقه در نظر فریق اصحاب صنفه تحقیق به تصدیق پیر میخانهء طریق
توفیق غیر مستحسن ، و بدو و ختمش دائر به کمال محن‌است •

هر چه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کنند است

باری انجیر رسید • پیرت مددکار و دستگیر باد بمنه • روز چهارشنبه
گذشته جوانو اسپرا با رضا روانه کردیم ، و در اصطبل تغافلش مدارید • به
چشم ملاحظه باشد که خیلی اسپ مناسب به نظر می‌آید ان شاء الله قدمش
خیر خواهد بود •

فرزندی محمد و خواهرش را چشم بوسم • حالات را علی الظاهر پرسند
جزئی اشتغال داریم • ان شاء الله عنقریب خلاص میشود ، و به اشتیاق دیدار
تا بر و بحر طی خواهد شد • ان شاء الله • ان شاء الله • مدد پا پیر پیران •
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی دوازدهم

هر بؤ شیخ نهجهوددینی کوری نووسیه

به هر منزل که جانان من آنجا است
تم اینجا ، دل و جان من آنجا است

فرزندنا ، ارجمندا ! أعزك الله بمنه و أيدك بجنود لم تروها بالعين ، و
جدد لك اليقين ، و أوصلك الى مقام التمكين ، ونجاك من التلويين ، بجاه
اوليائه المتقين •

بعد ، آن وقت کاغذت رسید مجال جواب نبود تا بنویسم ، و همیشه
به یادت شاد بوده‌ام و با غمت در الم • این دو سه روزه نورچشمی
عبدالرحمن را معطل کردم که هر وقت او را بینم به یادت بنشینم • سبحان الله

عجب مذکری بود که نزدیک رحم و قریب ملحوظ میباشد . و هر وقت
دعای شفای صادق را کرده ام حفظه الله .

الحال که صبح پنجشنبه در حضور جناب مستطاب حاج سید حسن
دامت سعادت نشسته و با جناب سعادت مآثر حبیبی شیخ قادر همزانو هستیم
احوال پرسیان شدیم ، ان شاء الله احوال حال و استقبال خیر مآل باد ،
و خاطر عزیزت با جمعیت و وجود به صحت در طاعت حضرت معبود و دود
خواهد بود که نعمت عظمی و سعادت کبری را دلیل و قبول بزرگان کوچک
فقرا برهان مدلل میباشد . زیاده را بر حسنی خوان که در قرآن مجید
معلوم بر سعید است .

عمر

نامه‌ی سیازدهم

همر بق شبخ نهجموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین را چشم بوسم . خبرات را پرسند غباری که بر دل
دوری آن سعادت گل است که زخم صبوری را مرهم آمده است ، ان شاء الله
سلامت و محفوظ و محظوظند .

خالویان هر دورا با صوفی علی سلام رسانم . محل تابستان که به خانه
خالویان نزدیک و از شر و شور تریک است هر وقت به قبالان آمدند بفرستید
خودم نیز آنجا می‌آیم و این تابستان در آنجا می‌اشم . حکما جایی دیگر
صلاح نیست به هر عبارت بوده . اگر کسی خوف از گمه داشته باشد
اطمئنانش داده . گمه و هرچه در گمه است فدای چشم انور باد . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی چوارده‌هم

بؤ شیخ علائوددینی کوری نویسیوه

که لهوکانه‌دا له دئی (تازاوا)ی (سالان) بووه

پسرم ، نور بصرم ! اگر به قلم رقم اشتیاق سیم علم دشت فراق کنم شاید ، واگر بیاض صفحهء نامه‌را به مداد خامهء چون بخت خود سواد نماید عجب نباید که بعد از مدت تربیت فرقت‌را مایهء فرحت دانستید ، و پس از ایام زحمت هجرت‌را رحمت فهمیدید ، ندانستم از من چه حرفی شنیدی ، و از برف چه شگرفی‌را دیدی . گرمی ما چه ضرری داشت که سردی او را به دل گرفتی . مگر دنیا عزیز بود ، یا اصحاب خانقاه بی‌تمیز ؟

عمرتان با‌دا زیاد ای ساقیان بزم جم

گرچه جام ما نشد پر می به دوران شما

باری هرگاه درانجا عمر را ضایع نداری و اوقات را به موانع ندهی ، باز حمد خدا میکنم که مطلب اعظم اتباع سرور عالم است صلی الله علیه وسلم . جز آن امری نیست که سرآمد سعادت سرمدی باشد . من شمارا برای خدا میخواهم نه برای دنیا . سعادت حقیقی مقصود است نه زبید دار فنا . الآن اگر من بمیرم تو به من چه ، و اگر تو بروی من به تو چه ؟ ولی خدا هر جا بلا کیف حاضر است (و هو معکم اینما کنتم) . اگر ما هم باشیم ، مادام با خدا نباشیم سودی ازان مقصود نمی‌بخشد و جان را سروری نیست .

الهی ما را از خدی بستان ، و از دام علایق برهان ، به فضل و کرم خود برسان ، که تا خود بار دوش خودیم هوش نداریم ، و گوش استماع در سماع اقوال متناع است . دشمن در بین دو پهلوی پهلوان فتن گردیده . (اللهم اصلحنا ولا تکلنا الی انفسنا طرفه عین یا ارحم الراحمین) .

خبرات این طرف را اگر بررسی خبر دادند که پادشاه بغداد رفته و به

خلعت فاخره عفو سربلند گردیده ، و قشون تاخیر شده • خبری دگر نیست •
تا چه زاید شب که شب آبستن است •

و فقرهء سرگت بر وفق فرمان معهود • مجرد ظاهرا از کف مدعیان
خارجه بیرون رفته بر قرار خوداست ، و به صاحبان خودش بی‌پاره
واگذاراست •

فقیر و اهل خانقاه به امید رحمت خدا سر ارادت‌را به گریبان تمنا
فرورده‌ایم ، و فکری اگر باشد غم ایام فائنه غفلت‌است • حق تعالی به
دست رحمت خود خط عفو بر ماجرای خطایمان کشیده دارد (انه عفو
یحبّ العفو) •

و اهل بیت و صغیر و کبیر لله المنه سلامتی ظاهر داریم • سلامت باطن‌را
به سعادت مقرون از خداوند عالم رجاداریم • (ربنا تقبل دعاء) • فرزنده
نورجان دعارسانم • فاطمه‌را چشم بوسم • خواندن (۲۲)
مهمل ندارید ، و طاعت خدا را مجمل ن شمارید • اوقات را ضایع ننمائید •
البته شیخ محمود را برایم روانه میدارید ، با او شغل ضرور دارم • باقی
مخلصان آنجارا وکیل سلام باش • والسلام علیکم •

برادر طریق عهد سعادت شیخ محمدر را سلام رسانم • دعای خیر را هم
منتظر • شیخ عبدالله كذلك • سید امین برایم بفرست • به کلی تأخیر نباید •
فرزندی علاءالدین ! ان شاء الله قرار آنجا هر طور بود ، در وقت
عزیمت شهر اطلاع به فقیر بدهید ، چه از قرار آنجا چه از صورت رفتن ،
چه از نام قریه‌ها • باقی حوالهء صدق محبت شماست ، بعد از فضل خدا
و همت پیران •

شب سه‌شنبه • صفر ۱۳۱۴ بدوح

(۲۲) نه نه‌سکه‌دها ناته‌واو بوو •

نامه‌ی یازدهم

بۆ خهلیفه‌ی خۆی شیخ مافی نیرگسه‌جاری نووسیوه

اخى وحبیبی فی الدنیا معروف • جان عزیزم ! مریدان حاضر از جای ذکر و فکر و حالات طریقت مشغولند به بیانات احوال شیوخ که شیخ ما فلان کرامت دارد و شیخ ما فلان معامله‌را کرد ، و آنچه لازم حال ایشان است معلوم است • (قد ضاقت حیلتی • ادرکنی یا رسول الله) •

جان عزیزم ! کسی برهه (شەلو ۲۳) را دزدیده • تو میدانی و من میدانم • به او بگو برهه‌را به صاحبش اعاده دهد ، والا ازو قبول نمیشود •

نورچشمی سید احمدرا دیده بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شانزدهم

ديسان بۆ شیخ مافی نیرگسه‌جاری نووسیوه

عزیزی معروف ! فلان که طلب دعا از ما کرده ، کیم من تا دعا کنم ؟ چیم من تا پای به میدان تمنا فهم ؟ خفته شکلی بی‌ادب ، و لنگ‌لوکی از دست نفس اماره در زحمت و تعب • اگر اهل احسان دعای نجاتم کرد جزاه الله ، والا الحکم لله ، تا بدانم چه آید درین راه • لا اله الا الله •

عمر العثماني

نامه‌ی هفدهم

له وهلامی نامه‌ی شیخ معرووفی نیرگسه‌جاری نووسیویه

جان عزیزم شیخ معروف است • آناتکه در مقام خود صاحب دستند،

(۲۳) ناوی به‌کینک بووه له عه‌ره‌به‌کانی دواوانی زه‌کم و تانجه‌رۆ له شاره‌زور.

در دائره توحيد به باده استفاده از مظهر اتم صلى الله عليه وسلم مستند •
 باخبر از کون و هر در مانده را عوئند • سر خود حرفى نگويند • بى رخصت
 راهى نپويند ، و به هواى خود مطلبى نجويند • مأمورند در حرکات و
 سکناات • اگر خارج عادت باشند معذورند • چشم صداقت بينان ازیشان عيبى
 نينند • گوش هوشداران لغوى نشنود ، و خيال خوشحالان بدى برايشان
 نخواهد • خدا آنچه خواهد به ايشان ميکند ، وايشانرا چون دام بر سر راه
 بدکاران ميتند • دوست به اوها آلوده دارد و طالب را آسوده مينمايد •
 بيگانه ازیشان ميگريزد ، و با اوها ميستيزد • سرکار پروردگار است ،
 ورشته انکار ، حواله قبضه اختيار ، اختيار است • حسبنا الله و نعم الوكيل •
 جناب سعادت نديم شيخ عبدالرحيم را عرض سلام دارم • از من عرض
 بنما اگر حقيقت ظاهر شود طريقت و شريعت معطل ميشد ، اگرچه شريعت
 معبر طريقت است و ممسك حقيقت است • خيال ترا به دل راه دادن علت
 مزمنه است •

ترك فرما جمله اوهام و خيال
 سعى كن با شرع در تحصيل حال
 حال را با قال باشد همسرى
 او بود رهرو كند اين رهبرى
 تا مقام حرف را باشد مقام
 هست عرفان را به او گفت و كلام
 چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه (٢٤) بر متاب
 گر حقيقت يار باشد اى رفيق
 نبودت كاهش به اصحاب طريق

(٢٤) له نه سله كه دا ناته او او بوو • رهنگه (حقيقت) بن •

جمله را یکسو همیدانی به دل
جمله را خوشبو همیخوانی چو گل

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی هه‌زده‌هه‌م

بو حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

فرزندی شیخ عارف سلمه الله تعالی به همت مشایخان میسپارم • بعد
فقیر شمارا به اولاد دنیا و آخرت قبول نمودمام • در اشتغال به ذکر و فکر
خودتان باشند و مآذون باشند برای ادعیه نوشتن ، و در وقت توجه نمودن
استمداد از ارواح مشایخان بکنند ، و از بابت دختر درویش حسین هم
مبارک است مصلحت است • اگرچه فقیر ارادت داشتم زن برایت بیارم •
الآن همان دختررا نیز به اولاد خود قبول نمودم • مبارک باشد • زیاده لازم
به تفصیل نیست • امانت خودتان و دینداری خودتان •

و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین • افقر الوری ،
خادم الفقراء :

عمر العثماني
ضیاءالدین العثماني النقشبندی

نامه‌ی نوزده‌هه‌م

هه‌ر بو حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

نور چشمی شیخ عارف ، وفقه الله بالمعارف • بقزرباط رفته‌اند
و مشغول ختم و توجه و نصایح دین هستند • الحمد لله • خدا توفیق
دهد بی‌طاقت نباشید •

ان شاء الله خودم بعد از عید به آن طرفها میآیم و امور دینیها را بر وفق رضای حق به توفیق حق مطلق تسویه میکنیم • و جمیع مخلصانرا سلام رسانم • فرق قادری و نقشبندی نیست • تهلیل و ختم و توجه بنمایند • هرکسی فرق کند نشانهء شامت دارد ، فقط در طریق خداپرستی صدق نیت و عمل به اخلاص و اجتناب از خلاف شریعت قولا و فعلا و قلبا لازم حال مریداست • که يك گناه بعد از توبه از هفتاد گناه قبل از توبه شدیدتر است • والسلام علی عباده الصالحین بحسن الختام • خادم الفقراء النقشبندیة والقادرية :

ضیاءالدين العثماني الخالدي

حاجی حسین و نجیب افندی و صوفی عبدالله و باقی برادران دینی را سلام رسانم •

نامه‌ی بیستم

همر بؤ حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

نور دیدهء معارف شیخ محمد عارف وفقه الله تعالی واعانه بمنه • مدتی بود حالات سلامتی را مطلع نبودم تا که صوفی محمد عرب آمد ، حالات سلامتی شمارا بیان کرد مسرور شدم •

عزیز من ! (من كان لله فقد كان الله له) • یکی از بزرگان گفته (حبیب الله فی الدنيا غریب) • امانت خودت و خدا • دگر :

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کندن است

جمیع اهل بلده را سلام رسانم کلا ، علی الخصوص صالح افندی ، امین

افندی صالح افندی ، درویش حسین ، محمد صالح ، سید خورشید و سایر
محبان و اهل ختم و تهلیل و جماعات •

بعضی کس تغیر پیدا کرده اند پشیمان میشوند • حضرت شاه و حضرت
غوث قبول فمیکنند • والسلام •

عمر العثمائی

نامه‌ی بیست و یه‌که‌م

بق شیخ حمسنی قمره‌چیتواری نووسیوه

پیر منیر ، حضرت دستگیر ، روح الکل فداه !

بعد امیداست ان شاء الله از ذروه کوه فیوضات ، قطره از توجهات
بر مزرعه خشکیده ارواح ماها چاکران برافشاند ، و گاه‌گاهی چون از
باغ ملکوت و کوه جبروت باز آمدند ، به عنوان تسکین خاطر مریدان ،
و تنویر افنده فقیران ، گل نور و ضمیران سرور مرحمت و احسان فرمایند ،
و سپاس بی‌قیاس مر خداوند حقیقی را سزاست که ارشاد همگی را به آن
حضرت منحصر ، و چشم دوران در راه زیارت منتظر گردیده • لله در من
قال :

من رام ان لن یهلکن ، فلیصرفن

بکله او جلّه نحو الحسن

• والسلام •

عمر العثمائی

نامه‌ی بیست و دوهم

له وه‌لامی حاجی مه‌لا عبداللای جہلی‌دا نووسیوه

عمری‌است عمر خادم جلی‌است ، و عهدی‌است بر درجه‌ی چهارم

علی وار به تصدیق چار یار ، فارق آشنا و اغیار ، و شایق رفع غبار انکار
اغیار ، طالب تذکار یار و راغب اذکار به کمال افکار با انکسار ، جامع
و مانع چون تعریف قواعد یا فوائد ، و دادرا تکرار مینماید ، و راه صدق را
به ظن رضا با اسباب وفا در سنگ جفا می پیماید .

بالک از تیغ بی دریغ هجران ندارد که به جسم اگرچه دوراست ، جانش
در حضوراست . جای ملاقات ندارد ، (ولا تأسوا علی ما فات) میخواند .
اگر سرگردان باشد دوستانرا به سر نگرداند . می پرستی نماید ، در خود
پر نمی گشاید . آن است که جان افشان دوستان است ، همان است که دماغ
جان هوشیاران از گلشن بیداریش بوستان است . چنان است که از جانان
دل ستاند ، یعنی خاکی است بر درت ، چنانکه تو تاجی بر سرم . غلامی است
جوینده علام ، نه عبدی مایه زحمت انام . بنده ایست شایق نه شرمنده آبق .
غریبی است بی کس ، تمنای نصیب از فریادرس دارد . اگر می پرست را دیدم
قدح به دستم . اگر گل را بینم بلبلم . اگر گلخن نشینم آتشم . با یار
اگر باشم همکار و همقطار و سرخوشم . دوستم (و قولوا للناس حسنا)
فرموده . فرستاده ام (و اصبر نفسك مع الذین یلعنون ربهم) گفت . صاحب کارم
(کما صبر اولوا العزم من الرسل) اشارت داد . و قادرم در پایه ارادت نهاد ،
و درگاه را به روی خود گشاد ، و عزت و حیات و رزق را در کف قدرت ،
و منع و عطای خود معلوم و مقسوم کرده ، دگر به دونان برای دو نان
دویدن چه فایده ، و از یار به اغیار گرویدن چ قاعده .

بویکر و عمر ، علی و عثمان

از صدق و وفا شدند جانان

دونان به دو نان شده گرفتار
 مانده خجل و شده ستمکار
 روزی به شما حواله باشد
 کی کس به امید فاله باشد
 رزاق یکی است در دو عالم
 حی است و قدیر ، حکیم و عالم
 (فوزی) تو کجا و حد توحید
 علمی است برون ز قید تحدید
 بردار تو حائل اضافات
 تا غم نخوری برای ما فات

پای لنگ مرا راه وصول به مقام بی‌رنگی نیست تا در اینجا با تو بی‌زبان
 بیان دارم دیگر معاش تلخ نباشد ، و غره ماه را سلخ نخواهم که غنای من
 مستغنی از حلال و مقام من دور از حرام است . ذره‌ام خفی ، طالب پرتو
 آفتاب جلی . جسارتم خسارت مگو ، جسور صبور است . ما فی الضمیر
 دستگیر است . قلم بر رقم برگردان ، و خط داخل خط انس و جان . والی
 جنان محتاج نطق و بیان . چند دفعه (دوله) کردند ، و من به حسرت و کالة
 خوردم ، لذت نبردم . یسر الله لنا شرف التشریف . فرزند ارجمند روشنی
 بخش مدرسه امید محمد بهاء‌الدین را زین الله به العلوم و صانه من الجهول
 واعانه بهمه اصحاب صفة القبول به فرزند ارجمند خود قبول کردم . دگر
 نوشته روانه شده . ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم . ولذکر الله اکبر .

عمر الشنمائی

نامه‌ی بیست و سیّه‌م

بۆ نه‌مینولساداتی نووسیوه له دبی (کوچک چهرموو)
له وه‌لامی نامه‌یه‌کی گله‌یی نامبێز یا له‌سه‌ر بانگ‌کردنی
مه‌لا قادری کانی که‌وه‌یی بۆ ده‌رس و تنه‌وه له بیاره

یا علی مدد!

جناب مستطاب ، سید سند ، و سرور امجد ، دام مجده الأسنی ، امین
السادات عالی درجات ، صورت وفارا به عین صفا ملاحظه فرماید ، و ستر
ابواب جفارا با دست هوا بنماید ، که با هواخواهان هواداری ممنوع است ،
و دست قوت آرزو دران مقطوع • پای بی‌وفایی در گل و خار جفا در
بارگاه اشتباه خلیده بر دل است •

نامه‌که‌ت یاوا په‌ی ساکنیی ده‌رد
ئاما و خاس وانام ، سه‌فاییش ئاوه‌رد
فه‌رماییت وه‌ خه‌ط پر چه ئیشاره‌ت
که‌رده‌بییت زنجیر نه‌ تۆی عیباره‌ت
که‌ من بی‌وه‌فام چه‌ عه‌هد وه‌رین
بی‌شه‌رطو شوئم گۆیا من چه‌ کین
حاشا و که‌للا من بی‌وه‌فا بوو
یاخۆ چه‌ سه‌فا من ته‌وه‌للا بوو
عه‌هدم ئه‌وه‌ عه‌هدن فه‌رامۆش که‌ردی
مۆبه‌تم ئاده‌ن تۆ چه‌ یاد به‌ردی
ئه‌مما چیش که‌روون ، پیش‌ده‌ستی که‌ردی
باده‌ی ئیلتیفات چه‌ مه‌ستی وه‌ردی

سهیید نه‌حمده پهری به‌هانه تاری
جه کۆ بۆ سهیید به‌هانه‌کاری

امین السادات که لقب مبارک است ان‌شاء‌الله مافات را تدارک خواهید
فرمود • صلاح سادات عالی درجات هرچه باشد معلوم چنان خواهی نمود •

باس قدرت وه یاد ئاوه‌ردهن
قه‌در قدرت فه‌رامۆش که‌ردهن

من که قادر نیم وه هیچ طه‌ره‌فنا
جه کۆ باروو به‌ر دور جه سه‌ده‌فنا

قادر قودره‌تش پاسه‌نمانا
وه‌ر نه من تینغم وه پرووی کی شانا

غولام و به‌نده و خاکسار تۆم
که‌ترین موشتاق بچ‌قه‌رار تۆم

ئه‌ر به‌نده‌م وانی جه رای سه‌روه‌ری
وه‌ر خاکم زانی جه پرووی میه‌ته‌ری

تۆ چه‌ساوه‌نی وه هه‌رچیم وانی
ئومیدم ئاده‌ن تۆ ویت مزانی

عوثمانی یارای عینادش فی‌یه‌ن
دائیم سه‌ر نه رای ئیطاعت بی‌یه‌ن

مادام سهیید نه‌حمده ره‌ضاش جه لای تۆن
سه‌فاش باقی بۆ وه‌سه‌ن جه هه‌ر کۆن

(الحمدلله) ده‌رگای غم و نیا
نامه‌که‌ت یاوا وه مؤبه‌ت و نیا

جهی دما ئیتر به هانه نه بۆ
یاداوه ریمان بهی نیشانه بۆ

جميع سادات کرام دام سعدهم داعی و مستدعیم (۲۵) • (یا عمر) •

خادم الفقراء النقشبة والقادرية
عمر ضياءالدين العثماني

(۲۵) بۆ روون کردنه وهی هۆی گله یی ئه مینولسادات له شیخ و وه لامدانه وهی شیخ بهم نامهیه ، به کج له کوره کانی ئه مینولسادات ئهم پهراویزهی خواره وهی نووسیوه :

محترمین اطلاع دارند که مدرسه والی کردستان (دار الاحسان) در تاریخ ۱۲۳۰ هزار و دو صد و سی باتمام رسید ، لکن مدرسه علوم دینیه اسلامیه آباء و اجداد این جانب سید احمد ستوده در قریه (سنگ سفید) در سال ۱۲۱۴ هزار و دو صد و چهارده یعنی شانزده سال قبل از مدرسه والی همواره جای علمای اعلام و محصلین کرام بوده ، و صدها فقهایی عظام ازان مدرسه تحویل جامعه اسلامیت شده که در اکثر نقاط به تعالیم شریعت مطهره و نشر علوم پرداخته اند . رحمهم الله اجمعین .

در این اواخر مرحوم ملا قادر کانی کبودی مشهور به (ملا قادر بیاره) مدرس زمان پدرم سید سعدالدین امین السادات بوده است که طلاب آن ایام مرحومین ملا حسن پسر ملا علی ترجان و ملا عبدالرحمن پسر قاضی بانه و شیخ حسین سردشتی و سید عبدالرحمن نظام الاسلام و شیخ عبدالله هزارکانیان و غیرهم بوده اند .

القصة . مرحوم مبرور شیخ عمر ضیاءالدین قدس سره به کردستان تشریف آورده ★ با قوه معنوی و نیروی باطن قلب ملا عبدالقادر را جذب و تصرف مینماید که ملا عبدالقادر از سنگ سفید منتقل و در بیاره مستقر میشود و مرحوم سید احمد پسر سید حامد که از سادات بنی اعمام قاری قرآن و اهل طاعت بوده و لحن و آواز بسیار خوب داشته ، مرحوم ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین میگوید که حسن صوت سید احمد برای مؤذن و مترجم خانقاه بیاره خوب است . شیخ ضیاءالدین نامه به سید احمد مینویسد دعوتش برای بیاره مینماید . پدرم قصه را میشنود ، مانع از عزیمت سید احمد میشود ، و نامه پر معنی با عبارات لطیفه و خط زیبای خودش به عنوان گله مندی و اندوه

نامه‌ی بیست و چهارم

له وهلامی حاجی مهلا عهبدولسهلامی بانه‌ییدا نووسیه

بدست محبت آن جناب قواعد عقاید بر حنجرهء فوائد نهاده گردیده بود ، شرف وقت ارباب دقت بخشید . معلوم که اساس استیناس بر سبجهء تقوی اولی ، و مرصوص برصاص اختصاص خواص بود احری است . ولی تا صرف نظر از نفع و ضرر ننماید و نحو و منظر را کلیه در محو نگرداند ، هیئت مقصود را در بیان بزبان نتوان گفت ، و در " حکمت دبستان لسان نخواهد سفت .

کلام وقتی مفید است که تام باشد ، والا مختصر اگر مایه تفصیل مطول نیست چه تقعی به جز ضرر دارد ، و باری (علیکم بالبلاغ) که حق آن بر امثال چنان صاحب افضال مسلم و معلوم علما و جهال است .

بی سر و پا قدری ندارد که جوب قدر و معرفت را گنجانند ، و قوتی که مایه قوت باشد بدست بیاورد .

تا به نور بصیرت حق را نداند ، دل پر غل و بصر نایینا و گوش ناشنوارا کجا راه تفقد و تبصر و استماع است . (أولئك كالانعام بل هم اضل) در سوره انعام صورتشان مشکل و بانشان است .

از رفتن ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین نوشته میگوید :

شین فرهادم تمام نه کرده
دهین خوسرهوم ماری نه کرده

هنوز من حسرت ملا عبدالقادر را فراموش نکرده‌ام که میخواهند سید احمد را از من جدا نمایند ، و شیخ ضیاءالدین نامه ذیل [فوق] را در جواب پدرم نوشته .

[★ راسته‌کهی ، وهك بؤم ساغ بوه‌توه ، نهویه شیخ خوی ته‌شریفی نه‌چوه بؤ سنه بؤ هینانی جه‌نابی مهلا بؤ بیاره ، مهلا عه‌بدوللای په‌سوئ و مهلا عومهری واشه‌مه‌زینی ناردوه به‌دوایا هیناویانه — عه‌بدولکهریم] .

و امثال آن جناب که در حضور و غیاب مستطاب ، و بر آداب اصحاب محل خطاب ، و دست معرفتشان به حنای تخلق باخضاب است از برکات سنت و کتاب با مظهر صدق و صواب و با عروة الوثقی فصل الخطابی خدای ناخواسته مورد عتاب باشند که تاج ورثه را بر فرق در بین فرق دارند ، زجاجه تصدیق را به مصباح تصدیق بیارای ، و کوکب دری مطلب را در پشت سر امتحان ملاحظه بفرمای . امثال این گلدارا به کعبه رهبر شو ان شاء الله تعالی ببری اجر دوصد بنده که نازاد کنی ، والا من کیم تا دعا کنم ؟ چه کسم تا پای بمیدان تمنا نهم . خفته شکلی هستم بی ادب . لنگ و لوک از دست نفس اماره بزحمت و تعب . اگر اهل احسانی دعای نجاتم کرد جزاه الله ، و اگر فراموشم کرد الحکم لله . تا چه پیش آید ازین راه . لا اله الا الله محمد رسول الله . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و پنجم

بۆ شیخ غیاث‌الدینی نه‌نصاری تالشیی نووسیوه

جناب سعادت‌مند ارجمند احباب بهره‌مند از آداب اصحاب . غره جباه
یکه تازان میادین شك و یقین . . قره باصره متحاین صبر و تمکین . .
حبیبی شیخ غیاث‌الدین است .

بعد از تشیید بازوی محبت به آیات صداقت ، و پس تاکید بر اتباع
شریعت که مناهج شهبازان قلعه قاف ابتهاج است یادآور به تذکار آداب اخیر
ابرار میگردد .

امیدوارم به لطف پروردگار که پایه استیناس استحکام از اقتباس
بانوار کرام دارد ، و بحرر حصین یقین گلشن تمکین مصور از باد خزان
تلوین است .

اسباب صداقت را غير از صدق ندیدم ، آن هم مشید بتوحید
و استقامت (ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا
تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة التی کنتم توعدون) •

اساس قبول در اتباع است (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحبکم
الله) • آیه اخلاص کسی راست که با شریعت راست آید • اما در دائره
دعوت نه در مقام ادعا • اختیار ذلت و انکسار و قلت و اصطبار در زاویه
علت لازمه ظهور آثار محبت تواند شد ، و قبول محنت موجب رضای امنای
طریق وحدت است •

عجبا کاغذت نمی آید که دل ازو بگشاید • خدایت مددکار ، و یارت
سید ابرار ، و صاحب مهاجر و انصار باد بمنه • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی بیست و ششم

بۆ زاناو ئه‌دیبی به‌ناوبانگ شېخ سه‌لیمی مه‌ردوخیی سه‌هیی نووسیوه

یا سلیم القلب فی وادی الوداد

کم انادیک خفیا بالفوآد

لاتدع ودّ الودود التائه

علّه ینجیک فی یوم التناد

ود اهل الود فی دار الفنا

ذخر اهل الصدق فی یوم المعاد

ما قلاک القلب آنا یا اخی

منذ آخاک لدی اهل الرشاد

انّ ذا الفضل من الله العلي
قد علا قدرى بفقري في العباد
ما انصرف عن عدله قط. عمر
انه بالفوز ساد القوم ساد

و بعد از سلام چشمان آن عزیز با صدق و تمیزا میوسم و مینویسم:
شکر خدا لازم است که بنده خود را راه فقر نشان داد و صحبت و خدمت
و غلامی فقر را خلعت امیدواری و تاج فقر فخر فرمود . (الحمد لله ثم و ثم
الی ابد الآبدین) .

امیدوارم دوستان مارا عموما و خصوصا آن عزیزا تمیز مقام صبر و
شکر کرامت فرماید و آلوده به رنگ دنیا ننماید ، و استقامت طاعت بر سجاده
توحید آسوده گردانند . (انه بعباده رءوف) .

خالک قدم فقر را به تاج مرصع امرا مقابله نباید . ایشان عیال مذکورند ،
و اینان به مال بازوال سرور . و شتان مابینهما . دعا کن که همیشه
پیشانی ارادتم به خاکپای فقرای خدا بانشان باد . سعادت جاویدانرا
بهاست . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هفتم

بؤ شیخ شه‌مسوددینی سه‌قزی نویسیوه

ای شمس روز سرور محبت مهجور ! اگر من و تو تابع و طالب کنز
مطلبم صلی الله علیه وسلم نشویم ، و داخل زمره راغبانش نباشیم ، از ما
بدتر چیست یا کیست ؟ و اگر در زمره جماعتش محشور شویم چه ازان
خوشر ؟ ! (اولئك مع الذين انعم الله) شاهد و مرغب طالق صادق است .

حقرا خواهی استرضای روتقرا داخل ملاهی دان و غیر از ضرورات
 دینی را علما و عملا ، ظاهرا و باطنا از خود دور دار (من حسن اسلام المرء
 ترکه ما لا یعنیه) . در امر حق خلقرا داخل مکن (الا لله الدین الخالص) .
 در طاعت موحد باش . گوش به خالق هوش ده (ان الله یأمرکم ان تؤدوا
 الامانات الی اهلها) و نهی (لاتکنن الا مؤمننا) فراموش منمای ، و جوارح
 و قوای تو امانت شد برای عمل به امانت .

اگر غافل و کاهل و کاسل مانند متحمل قرآن نمیشوند و به روز جزا
 چه خودشان و چه کلام قدیم عارض و شاکمی میشوند و کیفیاترا حاکی
 میباشند خدا حاضراست (و هو معکم اینما کنتم) . مرگ در راه معطل حین
 اجل است (کل نفس ذائقة الموت) . جهنم در پیش (وان منکم الا واردها)
 میتوانی به احتساب و اکتساب گذرگاهی پیدا کن، و الا دران مقر (این المفر)؟
 صدق موجب اخلاص و هردو قائد وصول به مقام اختصاص . اغتایا
 رحمن . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و ههشتم

بۆ شیخ مهلا عمبولقادی دیوانه‌ی نووسیوه

دیوانهء محبت دارد هزار محنت
 هر جا غمی که بیند یاری نماید آفت
 پروانه‌را چو دیدی در دور شمع گردان
 یاد آر ازین جفا جو نوازش و محبت
 دیرست ناپدیدلاست آن مهتر وفاکیش
 مهجور از رواتب ، دور از سرور صحبت

غم را به باد فرما ، مارا تو شاد فرما
تا باز بینمت من ای مایه ارادت

(فوزی) منال از غم ، شادی نما به ماتم
دلبر چو شاد گردد بیند تو رو به حسرت

کتیبه دیوان ارادت محبت دیوانه صدافت مآثر فرزند معنوی
ملا عبدالقادررا مشتاقم . انشاءالله تو با خدا باش ، هرکس طالب خداست
رضا به همه جفا میشود ، و هرکه نه بگذار ، و خاطر خودرا میازار ، تا
مقدر چه باشد که بی اراده حق احدی طالب صدافت نمیشود . هرکه آید
او میفرستد . نصیحت کن ، خیانت مکن . و هرکه نمیآید باز به اراده
اوست ، تا خدا چه مقدر فرموده . والسلام .

(عمرم)

نامه‌ی بیست و نهم

بۆ حمیب ئەفەندی خانەفینی نووسیوه

که یه کبک بووه له خزمانی و له نموهی حوسه‌ین ئاغا بووه

حبیب سعادت تصمیم انشاءالله در ظل رأفت و عنایات حضرت قریب و
محفوظ از مکائد رقیب باد .

شکوه از ظهورات قدریه نباید که جهد در تغییر قضا هدر ، و عدم رضا
از اراده حق سراسر زندقه و ضرراست . سعی در کسب رضا موجب تهوین
زحمات قضااست . مراد در اول کار تحقق صورت رضا و در آخر کار تحقق
حقیقت رضااست . باقی مرادت در دیوان اکابر طریقه مردودند ، چون خلاف
رضای معبودند . و آنچه را که دیده بیان واقع است ، لکن قلب شما هنوز
وسعت چنان حاصل نکرده . آنکه دیده عکس اهل وسعت بوده که در

خاطرت منعکس شده • امیداست که انشاءالله وسعت دهد که پرتو یار را بگنجانند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سیه‌م

له وهلامی نامه‌ی سه‌یید موحه‌ممد نه‌مینی باینچویدنا نووسیویه

مخدوم سعادت قرین ، نور چشمی سید محمد امین ، وفقه الله واعانه بکمال یقین ، بمنه • مکتوبت ملاحظه شد • من البدو الی الختم مفید آمد و مستفید شدم •

جناب مستطاب ، سید فاضل سیادت مآب سید هدایت دام فضله رؤیاهارا دیده‌است • و اصل رؤیا داخل ظنیات است • دلیل عقاید باید از یقینیات باشد • اگر مفید یقین میبود بشارت‌نامه بودی برای فقیر که شاهد عقل فقیر مییاشد • (خیر المواهب العقل) • ایمان به قدر عقل است • استدلال به عقل میشود بر ایمان • در قیامت محفوظ میشدم از گفتن (لو کنا نسمع او نعقل) ، و در قرآن (افلا یعقلون) متعدد مذکور است •

و جناب مستطاب حضرت مدرس دامت برکاته و اعاد علینا من سعاداته تشریف دارند الحمد لله ، لکن معلوم نیست از برکاتش مستفیدم یا نه • پس از موت از ما معلوم خواهدشد • دولت دنیایم باشد یا نباشد همه خلق در نفس الامر چون فقیراند • هرکسی رزقی مقسوم و معلوم دارد • فقط امیدوارم که فقیر به آن مقسوم راضی باشم • و بر رازق به قدر خود متوکل • حال دیگری اطلاع ندارم •

فقره تردید و انصرافش به جناب فاضل است ، او عالم است و من جاهل • از فرائد عوائد طریقه خبردار نیست ، ازان جهت در کنار تردد و انحراف است • ولی موافق شرع انور کسی کسی را حکم خود نمود عرضش به او ممکن است •

و قال و قيل عمری باطول و بی خوف مرگ میخواهد • (من عمل صالحا
فلنفسه ، ومن اساء فعلیها • و ما ربك بظلام للعبيد) •

یکی از علما ملا جواد نامی گفته فلانی کامل است ، اما مکمل نیست
(جزاه الله عنا خیرا) • من خود را مسلمان مقبول نمیدانم چه در ظاهر و چه
در باطن • که (المسلم من سلم المسلمون من یده ولسانه) • و در ایمان هم
ناقصم • (قال صلی الله علیه وسلم : لایؤمن ، والله لایؤمن ، والله لایؤمن •
قيل : من یا رسول الله ؟ قال : من لا یأمن جاره بوائقه) • من چه قدر زحمت
دستی و زبانی به عباد الله رسانیده‌ام و در حق همسایه زحمته‌ها داشته‌ام •
غفر الله لنا ولهم •

الحال جناب سید دام فضله فقیرا عاقل خواند ، یا دیگری ولی کامل،
خدا جزای خیرشان دهد • الحمد لله که به عیب ماها زیاده ازین قائل نیستند •
اگر عاقل باشم خلاف رفتار و گفتار ندارم و عقل منشأ هر خیر •

و در (احیاء) ملاحظه فرمایند تا بدانند عقل چیست و کدام است • دست
سید میوسم • جناب مدرس دعایشان میخواهم • باقی
هر که خواهد گویا و هر که خواهد گو برو
کبر و ناز و صاحب و دربان درین درگاه نیست
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی‌ویه‌کهم

بق حاجی موعتمه دولتیسلامی سنه‌ی نویسیوه

الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن •
باز آمد آن مهی که ندیدش فلك به خواب
آورد آتشی که نمیرد به هیچ آب

جناب مستطاب فضائل مآب ، فرج الانام حاجی معتمد الاسلام دامت
فواضله • الحمد لله که تشریف بردی ، و سعادت را به شیر و شکر خوردی ،
و دل دوستان را در عودت آباد کردی •

مضامین حقایق را شقایق آمدی • برکات تمکین را لایق شدی • حفظ
الغیب را از نور یقین یافتی و از تلویحات تغیر نکردی ، و گوی از میدان سعی
به صفا بردی ، و نور مروّت از مینای مروه گرفتی ، و عرفات عرفان را به
رجم احجار به رغم اغیار علم حکم شدی ، و بیت الله را به نیت خالصه
لله فی الله طواف فرمودی ، و لباس تقوی را به قد انصاف بریدی ، دل
بدخواهان را به تیغ زحمت دریدی ، و کالای رحمت بر بالای اصحاب صفه
ولا به صحت و عزت و غفو و عافیت بریدی • الحمد لله ملء المیزان و منتهی
العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش ثم الحمد لله • حاجی بقارا و سائر رفقارا
تشکر باید که از برکت محبت به صحت فائز آمدند • کتاب موصل و بغداد
در مبدء و معاد رسیدند جزاك الله عنا خيرا والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و دوهم

بۆ رهشید نه‌فهنیدی کوری موفتی زه‌هاویی نووسیوه

بسم الله حامدا و مصليا و مسلما

اما بعد ، مضت الاعوام ، وفنیت الايام ، و خلعت الدهور ، وترکت
الآبق المهجور ، والعبء ثنی بذلك عن السرور . یا من انت مهجتي ، وبك
بهجتي ، لماذا وعلى ماذا ؟ ان كانت الغفلة عن اصحاب صفة الذكر من
غلبة الفكر ، فعلينا الشکر بأن سعادتکم لله غفل عنا . وان كانت من كثرة
الاشتغال بتحصيل الآمال ، فليس التذکار مشوشا للبال ، وان كان بعد العبد

سببا لنسیان العهد ، فلم قيل : «گر در یمنی، چو با منی، پیش منی» ؟ وفیم
قال الناظم : «در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست» ؟

در هر صورت فقیر بی بضاعت ارادت را کسوت سعادت داند ، و درر
وفارا آیهء صداقت خواند . روی دل را به سوی تو دارد ، و غنچهء مراد را
به یاد کلمات تو میگشاید ، و جبههء صفارا به عتبهء محبت تو میساید . ای
عجب ، آن عهد و آن سوگند کو ! بشارت صحتمندی ذات حمیده صفات
و فرزندان مفرح خاطر کاسراست . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی سی و سیّه‌م

به تابه‌تی بۆ یه کنی له مهنسووبه کانی نووسیوه ،

به لام مهبهستی له هه هوو مهنسووبانه

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى . یا جیبیی فرصت مغتنم است .
باید که تمام عمر به امور لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضیات حق
جل و علا صرف گردد .

فرائض خمسہ با جماعت و جمعیت با تعدیل ارکان باید که ادا باید ،
و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار اسحار را رایگانه و مفت
نگذرانند ، و به خواب خرگوش محظوظ نباشند ، و به حظوظ عاجله مغتر
نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب عین دانند ، بالجمله از دنیا
معرض و به آخرت مقبل باشند . به قدر ضرورت به دنیا پردازند و سائر
اوقات را به اشتغال امور آخرت معمور دارند . حاصل کلام اینکه باید دل
از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیہ متحلی و مزین
شود . کار این است و غیر این همه هیچ .

نبهني الله وياكم من نومة الغافلين ، وحشرنا تحت لوائه آمين • وصلى
الله على خير خلقه محمد صلى الله عليه و آله وصحبه وسلم ، ورحمنا بجاههم
آمين • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و چواره‌م

بۆ به‌کمی له مه‌نسوو به‌کافی نووسیوه

صائب ار چه هیچ چیزی بی‌تأمل خوب نیست
بی‌تأمل آستین افشاندن از دنیا خوش‌است

فرزندا ! علاج آن کس که از درد تنهائی غمین‌است این‌است که در
حجره‌ی سینه‌ی گوشه‌ی که قلبش نام‌است اختیار کند ، و چراغ صدق‌را روشن
نماید ، درگاه آن رو به طرف محبوب سازد تا نور جمال یار نیکو خصال
ظهور کند • بعد به چشم خیال که تصور بال آن صاحب حال‌است نظر بر
پیشانی یار جانی بدوزد ، و آتش محبت‌را برپا کند ، و ریشه‌ی تعلق غیرا
به کلنگ بتر کند • به همان روش دل خوش دارد و با دلدار سعادت آثار
بپیوندد • آن وقت نهال آمال برومند خواهد شد • زیاده برخوردار باش •
و اگر مقصود غیر‌است ، حوصله باید ترا تا بدهندت شراب • تا سینه بریان
نشود ، و چشم گریان نگرردد ، یار مهر آثار پرده از رخسار بر نمیدارد • بر
اهل استقامت فیض نازل میشود مظهر • (اللهم ارزقنا الاستقامة بحرمة
المستقیمین) •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و پینجه‌م

بۆ هه‌ندی سوڤی ژنی نووسیوه

(مسلمات مؤمنات صالحات تاوبات) به طاعت و عصمت باشند •

شنیده‌ام در نواحی اورامان شهرت داده‌اند که از طرف فقیر عصمت
مآبه خاتون حبیبه و شیخ رحیم خارج شده‌اند !

(عیاذا بالله) من خیالی چنین نکرده‌ام . هر کس این بهتان کرده‌است
کمک به شیطان لعین نموده ، چونکه پارسال ضعیفه‌های آن طرف میل طاعت
و ختم و ذکر میکردند و به عصمت و طاعت رغبت داشتند ، الخناس غماز
بود بدکاری پیدا کرد که آن آثار خیر قطع شود .

ان شاء الله لعنت بر شیطان لعین بکنید ، و کالاول به طاعت خدا
باشید . خاتون حبیبه مأذون‌است برای ختم و نصیحت دینی شما ، خیال
تفرقه ننمایند . الحمد لله مدت عمرش به طاعت و اخلاص بوده و همیشه
به ذکر و عبادت عمرش صرف کرده ، و سیده‌است . به شما هم توجه
باید بکند ، لکن سعی بکنند که آداب ایمان و اسلام خوب بدانند .

تا سید اسماعیل حاضراست رئیس تمام قوم‌است . هروقت او حاضر
نیست شیخ رحیم سر ختم و تهلیل باشد .

معلوم‌است شیخ رحیم و سید باتفاق سعی در نصیحت دینی مریدان
میکنند . خدا توفیقرا به همه رفیق دارد . والسلام .

خادم الفقراء النقشبندیة والقادرية
ضیاءالدین العثماني الخالدي
(مؤر)

نامه‌ی سی و ششم

بؤ مودیری ناحیه‌ی قزرباتی نووسیوه

محباً ، مهرباناً ! کاغذتان رسید . ماکش معلوم گردید . شکر خدا
میکم که شمارا به این خیر و احسان توفیق داد . شکر خدا میکنم که
اسباب عبادت را بنا کردی . شکر خدا میکنم که رواج دین و طریقت شدی .

الحمد لله هزار هزار • الحمد لله • محض تمنای شما این است کاغذ را به جناب ملا عبدالرحمن نوشتم که مراجعت به آنجا بنماید •

فقیر نیز تدارک آمدن آنجا کرده‌ام • سعادت مدار محمود پاشا حقوق بسیار دارد • يك دو روز با او ملاقات میکنم ، دیگر حرکت به آن طرف مینمایم • این مدت کشف سبب تاخیر شدند • زیاده از حد من مشتاق شما هستم و به مخلصان آرزومندی دارم •

و امر کردم که نور چشمی شیخ محمد عارف در آنجا اقامت خانقاه بنماید و ختم برای مخلصان بکند • کاغذ مرا زود برای ملا عبدالرحمن بفرستند تا خودمان می‌آییم آنجا حاضر باشد • اگر او نیامد ، ازو لایقتر هست • الحمد لله مدبر امور را معطل نمیکند ان شاء الله •

نور چشم ارادت شیم شیخ محمد عارف موفق باد • طول لازم ندارد • ان شاء الله اراده خیانت با هیچ عبدی ندارم • صلاح تو این است در خانقاه قزلباط امامت و ختم برای مریدان و مخلصان بکنی ، و تعلیم فاتحه و اصل و فرع دین ایشان بکنی • ان شاء الله خودم نیز به وعده قریب به دیدار مخلصان شاد میشوم • دیگر ظاهرا باعث و مانع نداریم • و کاغذ مرا برای جناب ملا عبدالرحمن^(۲۶) روانه بنمایید که زود بیاید و آنجا بنشیند • خودم و جناب ملا ان شاء الله تعالی عنقریب آنجا میرسیم • والسلام •

جناب صالح افندی و مدیر افندی و سلیمان آغا و خلیفه قادر و سید خلیل و جمیع مخلصان سلام رسانم • ان شاء الله از دعای خیرشان غافل نمیکنم ، و ایشان دعای خیر مرا فراموش ننمایند ، ان شاء الله •

(۲۶) وائمزانم هم مهلا عابدولرهمانه کوری مهلا موحه‌مه‌دی که‌وانه‌دۆلی‌یه که له خانه‌قین دانیشتووه •

نامه‌ی سی و هفتم

بۆ به‌گزاده‌گانی هورامانی نووسیوه

عموما سلطان و بیگزاده‌های اورامان تخت سلام رسانم • ان شاء الله صاحب نجات و بخت باشند • حالات را پرسند خیال بد نداشته باشید • به امید کرم خدا و همت پیران بدی به راه رفیقان ما نمی‌آید و امید به همت مشایخ دارم • شما اهل و سهل باشید • همیشه دیوان برای شما انعام و التفات و مواجب و خلعت کند و این دفعه ده خلعت به بیگزاده‌ها و سیدان و ملا جلال داده‌اند و سالار و مشیر و غیره نهایت مرحمت و لطف و نوازش معمول داشته‌اند •

وبعد از بابت خانه شهری هم سهل خواهد شد • هر دسته یک ماه می‌باشد • این دفعه وقت آمدن باید دسته دیگر از پسران بیاید ، و اینها باید باز آیند • مطلب این است از هر خصوص امیدواری و مرحمت بسیار است ، و ان شاء الله سعی در درستی مسأله مریوان هم میشود ، شاید ایشان هم باید خانه شهری داشته باشند ، و قراری بشود که ولایت امین باشد • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی سی و هشتم

له وهلامی کابرایه‌کی کیمیاگه‌ردا نووسیویه

که به خه‌یالی خۆی باسی هونه‌رمه‌ندی خۆی کردوه

علمی که به علم فقرا در گلشن وجود وجود از عدم آورده و برپا نموده‌اند این است جزء شباب را با جزئین ندم و تضرع به آب دموع خمیر نموده ، در بوتنه صدق کرده ، به زیر آتش محبت نهاده ، به آه رجا

دمیده ، تا همه یکسو شوند ، بعد از آن بیرون آورده . پس از گرمی مس وجود به آتش طلب بی تعب ، یک ذره به آهن قلب متقلب چون پیاپی اکسیر عالم گیر میشود . ولی بی اجازه استاد کسی این در را نگشود ، دیگر نمیدانم سرش چه و ترش چه بود غیر ازین (فاسألوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون) . ازان جور عملیات بسیارند ، نه هر که محرم اسرار ، و نه هر یک عاشق دیدار ، و نه هر کس قابل محبت . یاراست . مدد یا ستار و یا غفار . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی سی و نهم

بق شازاده فرمانفرمای حاکمی سنهی نووسیوه

در مکرره حمد و ثنا کز قعر بحر صدر پر صفای صدر نشینان (الست) به ظهور ، و یواقیت تمجید و شکر کز دینه سینه بی کینه ائمه جوامع ذکر و فکر در موایقت صباح و مساء مذکور باید ، ثار عتبه علیه بارگاه رضای حضرت ایزد صمدی باد که ادنی ارض کردستانرا ممر موکب اجلال موهب بندگان مستکان ارفع امجد حضرت والا دام مجده الاعلی فرمود . (الحمد لله قبل کل کلام) ، و نوال صلاة و سلام بردوامرا بمرور لیالی و ایام در هر صبح و شام ، آویزه گوش هوش و سمع قبول حضرت ذی رفعت بامنقبت فخر رسالت منیر الانام علیه و علی آله و صحبه الکرام الصلاة والسلام ، و ترضیه مرضیهرا هدیه بکره و عشیه خدمت جمیع آل و اصحاب الی یوم القیام ، و در حال اضطرار ، و نهایت ذلت و قلت و انکسار مینماید .

بعد از تقدیم ادعیه عبقریه تبریک قدوم خیر ملزوم مبارک موسوم ، و پس از تمنای بقای ضیای اقمار عدل و مروت و اصناف درویشانه بحضور واققان بزم عنایت دستور معمول میدارد که ان شاء الله سعادت مراجع ملوکانه

ملك و ملت چون نور ساطع بر أخص و أعم اتم ، و ظلمات زحمات و منافات محل و مضافات را دافع و مانع هر مشكل و غم باد .

و بعد ، از انجاییکه حضرت سبحان به حکمت بالغه به مفاد (کنت کنزا مخفيا فاحببت ان اعرف) این عالمرا از آدم تا خاتم از عدم البسه وجود و شادی و غم پوشانید و جوهر نفیس (خیر المواهب العقل) ممیزا به ایشان کرامت فرموده و بخشید ، و شراب عطا و منع و رد و قبول و حب و بغض را به حیلۀ حلقوم هریک به تقطیر (و ما تنزله الا بقدر معلوم) ریزانید ، و لذت و رحمت هر امیر را به کام مرامشان چشانید ، اتمام دائره این عله غایبه بهمین اهتمام گردانید : (فخلقت الخلق لکی اعرف) .

اگر چنانچه صورت دیگر به غیر این صورت میبود ، تفصیل معارف چنین زیبا نمیگردید . آری (ولیس فی الامکان ابداع مما کان) از آثار جمله جمله که موجب ظهور حقایق مکمله کلیه اند نمایانست که ارباب فقر و فنارا با اصحاب کهنف جلال و عزت به واسطه ماشطه منع و عطا نسب ضروریه حاصل است ، و از سلاسل اربعه عناصر و در اوصاف اتحاد باطنیه و ظاهریه مناسبه تامه دارند که همه مظاهر کامله اند .

آن یکی دارد تجلی از جمال
وان دگر هستش کمالات از جلال

بلکه در نظر ارباب بصر لازم و ملزومند ، اگرچه در نظر قاصرین این نکته نامعلوم است . درین صورت اگر فقیری چون من مستدعی آید شاید و بندگان مستطاب هرگاه بر حسب قضا قبول فرماید و یا بر وفق قدر رد نماید همه را زیبا مییابد گفت که درانا سلسله پای علی و عمر مسلسل و هردو باصفا و بی کدرند (قل کل من عند الله) .

و چون نسبت سابقه را بالضرورة قرار دادیم ، باید پای تمنا از ان دائره

خارج نهميم • (و من يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون) • (رحم الله امرء عرف قدره ولم يتعد طوره) تا شيوه آداب سلوك كه در همه آداب مبروك است به آن واسطه زير پا و متروك نشود •

چند سال است كه از جانب سنى الجواب اصداق دولت عليه محض جهت خدمت خانقاه سه چهار خانواده مرفه الحال و معاف داشته اند ، و هر ساله قبض دادنى ايشانرا به ملاحظه استوارى پايه احسان در مقام رأفت انعام فرموده اند • امروز له المنه كوكب اقبال بر تخت و طالع ملك و اهالى در بروز است • بيشتر از بيشتر ان شاء الله اميدواريم كه امروز نوروز بايد خواند • هرگاه عنان عاطفت را براه رأفت معطوف فرمايند خاطر فقراى كوچه دعارا مشغوف ميدارند ، و پايه احسانرا مایه استحكام تمام مياشد كه ملت را رعايت جانب درويشان شكسته شان بعون الله موجب رحمت است ، و تفصيل اصل و فرع مضمون كتاب در حديث بندگان عالى شرف الملك والى و خان معتمد دام اقبالها معلوم است • خدا ناخواسته اگر رافعرا مجهولا اعاده فرمايند ظاهر بنیان حمل بر تفریق فریقین مينمايند، و دريچه حديث على و عمر را به كدر ميگشايند ، و بهانه شين ميشود • ظل مستدام باد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی چلو یه‌که‌م

بو ناصه فولدیوانی سنه‌ی نووسیوه

نصیحتی کنت بشنو و بهانه مگیر

هرانچه ناصح مشفق بگویدت پذیر

شنیده‌ام بیست و پنج هزار تومان حاضر کرده‌ای که منصب مشیریرا

از دیوان برای خود بگیری •

جان من ! عزیز من ! اگر خوب ملاحظه بفرمائی خیال چنان نمیکنی ،
زیرا دوام خاندان جلیله سرکارمان از یمن اتفاق است • دانشمندان هوشمند
کی پول دادماند تفاق بگیرند ؟ خردمندان کجا جویای خرابی دودمان عالی
خود شده اند ؟ الحمد لله دولتی داری میل جمعیت طائفه بفرما • پیرشانی چه
حسنی داشته ؟ عشق منصب داری ایمان ابدی به دست آر (ولله العزة
ولرسوله وللمؤمنین) •

پول به اهل دنیا دهی خسارت است ، و آخرش بی اعتباری • اگر میل
داری پول صرف کنی هجده هزار تومانش نوش جان کن ، باقی را در کیسه
دوخته حاضردار • فقیر سال آینده محض اتمام احسان شما ان شاء الله به
مدینه منوره میروم و جناب عالی شیخ عبدالحمیدرا با خود میبرم به همان
مبلغ که هفت هزار تومان باشد رواق با موقوفه به احسان شما درست
مینمائیم ، که مقام در یمین فخر عالم صلی الله علیه وسلم به این جزئی به
دست آری و مایه هزاران سرافرازی گردد چه از آن خوشتر است • چه فائده
در تزییع مال در هوای دنیا ؟ مگر در قیامت خدا بفرماید (من این اکتسبت
وفیم افقت) چه سان جواب دهی ؟

هر که این تدبیر برایت کرده دوست نبوده • از من میشنوی بنای
اتفاقتان خراب مکن • ریشه گلشن عقل را به تیشه هوا مزین • اساس
اقبالتان بر باد مده • لقمه نان خدادادرا زیر پا منه • خیلی کسان حسرت
شمارا به خاک بردند ، این عشیرت خودرا لباس حسرت پوشید • آب سرد
تفاقرا منوشید که مشر قولنج و موجب رنج است • از من دل داده بشنو
ساعت اول به کمال نیاز و دل بستگی و به عافیت و محبت و شایستگی
خدمت بزرگ خود برو ، دست از کمرش وامکن • او هم به کمال ملاحظت
دست محبت و مهربانیش در گردن تو اندازد ، و هر دو کمال اتفاق داشته

باشید • به رعایت رعیت و حمایت ملت و وقایت دعاگویان فقرا و توقیر علما
و تفریح مشایخ کوشید •

آن ترقی از یمین شقاق و تفاق نبوده است ، و کس از تفاق نیاسوده •
طاقت طول نیست ، ملول شدم • این مختصر به خدمت همه نوشته ایم • حق
ملاطفت دارند ، و حق دعاگوئی هر کدام به گوش هوش نشنوند ضرر
میکنند •

مرادم خیر خواهی است ، و خودم شریک غم و سرورتان میباشم •
اصلم عرب است ، دخیل شدن برایم عیب نیست ، دخیل میشوم • آلوده به
تفاق میشوید • هیچکس از تفاق نیاسوده است •
اصلح الله ذات بینکم • والسلام •

عمر العثماني

ههندی نامه‌ی به عهده‌ی

نلمه‌ی چلو دووهه

بؤ سوتنان عهبدولجه‌مید خانی عوسمانی نووسیوه

بؤ داوای گبیرانه‌وه‌ی وه‌قفه‌کانی خانه‌قای مهولانا له سوله‌یمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله خير الاسماء • الحمد لله الذي عمر ديار الاسلام بأشعة سيوف
حماية كفاية وقاية حضرة امام المسلمين في الأنام ، وأقام الأحكام العديلية
الشرعية بجود وجود امير المؤمنين من نيابة الاجلة الكرام ، خليفة الله في
العالم ، نائب صاحب المقام المحمود ، سيدنا محمد الخاتم صلى الله عليه وسلم
المصطفى القائم النبي الطاهر المكرم المكلل تاج عزه بسورة (ن. والقلم) ،
المدلل حديثه ب (علم الانسان مالم يعلم) ، البشير المبشر بآية (وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين) الذى قال : «ان اوليائي يوم القيامة المتقون» . اللهم صل على هذا النبي الكريم الذي شد عمامته بكرامة (انك لعلى خلق عظيم) ، صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين .

اما بعد ، فان التكية العالية والدرگاه العلية الخالدية فى لواء سليمانىة المستندة بايادي استعداد امداد ارشاد (أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان) عند طلوع شمس حماية صاحب الطريقة النقشبية ، مروج الشريعة العرشية ، مظهر الحقيقة القدسية ، مولانا ضياء الدين ، الشيخ خالد ذى الجناحين قدس سره مد السنين ، واظنها مقرونة بعناية من له المنة ، معمورة بالذكر والفكر على وفق رضاء اصحاب صفة الحمد والشكر ، ويدعى فيها لدوام الدولة العلية كل بكرة وعشية . ربنا تقبل دعاء .

لكن بعدما انقطعت المرتبات فى تلك السنوات الماضية ، كادت ان تكون من الاذكار والافكار خالية ، وعن الدعوات راغبة ، والى الففلات طالبة . والتكية المذكورة ومن فيها من اهل الذكر واصحاب الفكر والواردون بها من ارباب الصبر والشكر وجيرتها من حملة القرآن وقت الصبح والعصر ، ينظرون الى الايادي المبسوطة المكارم ، ومسترحمون من ذوى المراحم اما باعادة القرى المقطوعة عنها واما بفوائد عوائد الرحمة الشاملة لها ولسكانها ووارديها من الدراهم المعدودة فى المعيشة المقررة على الاملاك السنية ، فان ايادي الكرام بالكرم والاحسان معروفة ، وليست وجوه المسترحمين وقلوب المستضعفين من قبلة الالطاف مصروفة .

ولهذا الاسترحام من كعبة آمال الكرام ، قد توجه الخليفة الشيخ عارف القائم بخدمة التكية والفقراء ، واتبع مشاعل الطاف الاجلاء وصار سببا لادامة الذكر والدعاء كل صباح ومساء والتجأ الى باب السعادة العظمى ، راجيا من الصفة الفاروقية ان ينقلب الى اهله مسرورا ، كى يكون الاهل

على كرم الكريم شكورا • والمومى اليه من السلسلة الجليلة الخالدية حسبا
ونسبا وهو تعلم الادب وولد هذا العبد العاجز (ربنا تقبل منا) •

وارجو ان يكون اهل هذه السلسلة المباركة بقواعد الشريعة الغراء في
الدعاء للدولة العلية من الصادقين ، وفي خدمة الفقراء بكمال الجهد (لله الحمد
والثناء) من الخالصين ، ولنعمة ملاطقة الدولة العلية دامت شوكتها من
الشاكرين ، لان خلاصة آدابهم صدق وصبر وصفاء ، وفقر وفكر وفناء •
والامر برضى حضرات اولى الامر منوط ، اذ لولا الوسطة لذهب الموسوط ،
والسبب لجسارة العبد العاجز في الحضور هو انه قد تشرفت بحديقة التوفيق
في طريق التحقيق عند ظهور نور نيرّ المعهد السعيد الحميدي ادامه الله وانا
واخواني في الطريقة حقيقة بالظل الظليل مستظل • وعلى الله الغني متوكل ،
ومن بوارق أسياف المراحم الجليلة عن المكاره مكفوف ، وبالدعاء حسب
المدعى مشعوف •

اللهم اجعل اركان الدولة العلية محفوظة بالقرآن وأدم قواعد احكامها
الى مديد الزمان ، مؤيدة منصوره بجاه سيد ولد عدنان ، صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه والتابعين له من بعده وسلم • وآخر دعوانا ان الحمد لله
رب العالمين •

نامهى چلو سيّهم

له خانهقينموه بقّ حاجى شينخ ثمحمدى كاكى نووسيوه له تموييله

جيوش الأحزان من طريق هجركم قربت ، وأقسام الأسقام الى اهل الغرام
توجهت ، وشمس السرور كورت ، ونجوم الجبور طمست ، وكواكب المواجهة
والموآلفة افلت ، وفرق فِرَقِ الوداد بسهام الوداد تفرعت ، وقوة الوصول
الى المأمول قلت ، وجماعة الاتحاد من قسورة البعد فرت ، وأنواع الآلام
علينا مرت ، لاجاء لشفاء الضياء كتاب ، ولا أرينا من سكان جبال الكمال

خطاب • أذلك عندكم حسن ، ام نجاه الهالك فى أبرز المحن، وجبال الخيال
بوفاكم يسير سيرا ؟ فويل للقلب الحزين ان تركتموه كما تركتموه. ويا حسرتا
على هذا المسكين ، لولا ان وجد اخوان الدين فى جنات نعيم الالفه فاكهين،
وبما آتاهم الله من النعمة الباقية فرحين • والذين حاروا فى فضاء الرجاء
والتمنى داروا على انفسهم يكون • فما الذى يضركم ان بكتاب يفرحون ،
او باستخبار منكم يتفرجون • هل قطعتم جبل الوداد ، ام جعلتم السقاية
فى رحل الاتحاد • فاختر من النسيان والتذكار ما عندكم يخلو • ان الغرام
(٢٧) وجمال جمال الاحبة فى عين صدقهم يجلو • لاتحسبوني فى
الهوى متعسفا ، ان احسنتم الظن احسنتم ، وان اسأتم احب الاساءة منكم •
حسنات يذهبن السيئات ولست اهلا للحسنات ، بل اتمم الاهل وانا بالخطايا
للسيئات مابقى لى من نعمة غير نعم ، ومابقى مابقى عند الاكرم صاحب
الهمم • العهد باق لولا اهلكنى الغم والوفاء ساق ان امهلنى الهم • وان جاء
موتى فالسلام عليكم • وان استخبرتم من الامور فبعد وصول الجواب
تتوجه الى الصلاحية بالصلاح ، نرجو الدعاء فى المساء والصباح • وحياتكم
التي هي منى قلبى ، وحبكم الذى هو غاية مطلبى • ان البعد جعل وجودى
كالصريم • وما وجدت الوجود مذ فارقتكم كالسقيم • كان أن يكون
كأعجاز فخل خاوية ، فانظر هل ترى من باقية • هاؤم اقرأوا كتابيه • انى لم
ادر ما حساييه • اسأل الله بقاءكم ولقاءكم ويكون لنا نعمة باقية • والسلام
عليكم آناء الليل واطراف النهار •

نامهى چلو چوارهم

له وهلامى مهلا عمبولقادرى هوده پريسى بياره دا نووسيووه

الحمد لله الذى علم بالقلم ، الكريم الذى علم الانسان ما لم يعلم •

(٢٧) له نهسله كهدا شوينه كهى به سپى بهتى هيترا بووه •

والصلوة والسلام على نبيه وحبيبه سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم الذي
في فضله وشرفه جف القلم ، الذي هو أكمل الخلق لو علم الوري واكمرم ،
والذي لم ييت في بيته دينار ولا درهم ، وكان عنده صلى الله عليه وسلم
من كل شىء أحب وأعظم ، وهداية الناس الى معرفته علما وعملا مما في
الدنيا اهم . صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين ، الى يوم الدين وسلم .

وبعد ، لقد تشرفنا بكتابتكم الانور وتنوّر به بصر عمر ، كأنما اكتحل
بكحل مازاغ البصر ، رأينا حروفه لمدامة الوداد ظروفًا ، وكلماته المبشرة بأن
زام خيل جيش الفضلاء كان الينا عطوفا ، وصار بتلك البشارة قلب خادمكم
مشعوفا ، فحمدت ربي على استقامتكم واستمددت لدوام افادتكم وارجو
الله مزيد سعادتكم .

يا من انت اولينا ان العلم مراد لدى العليم الخبير ، وله امر بالطاعة
في القليل والكثير . وفي كريمة (قل رب زدني علما) لتعظيمه اشارة . (وما
اوتيتم من العلم) تشير الى تكريمه . والعلم يدعيه من ليس فيه ، والجهل يتبرأ
منه من هو فيه .

نعم ان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما أورثوا العلم . فمن
ظفر به وتعلّمه لما هو له فقد فازوا . ومن تعلمه وجهل قدره فقد أدخل نفسه
مع المجرمين في بئر (وامتازوا...) . حشرنا الله مع العلماء الراسخين ، آمين .

نامهى چلو ييتنجهم

بؤ مهلا فه تحوللاى ريتراوى نووسيوه

لقد هم قلبي بوداد اهل سعاد ، ولامنى عليه بعض الجياد ، وانتقم منه
رب العباد ، فاهلكهم بالطاغية وأرسل عليهم صرصرا عاتية . نعم من حال باله
حب الحبيب ، وناله من الاعناء سهام المحن ولم يكن له قوة انتقام في البدن،
نصره الله واعزّه ونجاه وجعل الخير منقلبه ومثواه .

فاظفر يا صاحبي هل ترى لهم من باقية ؟ أما ترى كأنهم اعجاز نخل
 خاوية ؟ رحم الله اصحاب الالفة الذين ضربوا في ديار الكلفة وأسلفوا ما وجد
 في الايام الخالية ، وسلكوا سبيل النجاة ، ووصلوا الى الجنة العالية .
 وجوههم ناضرة الى ربها ناظرة . طوبى لهم وحسن مآب . افادوا واستفادوا
 واخذوا بيمينهم الكتاب .

يا حبيبي لاتفتخر بالدنيا فانها دنية فانية ، والقلوب المائلة اليها قاسية ولنعم
 الله ناسية . ان كنت تريد عيشا دائما فكن في الليالي بالعبادة قائما ، وبالنهار
 ما امكنك صائما ، ولاتنمل الى ما يعرك اليوم فانه يبتليك في يومك وتسمع
 من الملائكة اذا جاءت عليك اللوم ، يوم ترى اقواما في السرور ، وافواجا
 مستريحين بالحور ، وافواجا يدورون في القصور ، وقوما يسعى بين ايديهم
 وايمانهم النور . (لا اقسم بيوم القيامة ، ولا اقسم بالنفس اللوامة) لا ينفك
 يومئذ الندم وآمنت بالله ربا وبالاسلام ديننا وبالقرآن اماما وبمحمد صلى الله
 عليه وسلم نبيا ورسولا ، وكن مع الصادقين كي تكون مقبولا ، والآخرة
 خير وأبقى .

نامی چلو شمشم

بو خلیفهی خوئی له بهشدا

شیخ سعید نهفندی نایبی فهزلیی بهغداایی نووسیوه

بسم الله سبحانه وتعالى .

الافاسقني خمرًا وقل لي هي الخمر

ولا تسقني سرا اذا امكن الجهر

وبشح باسم من تاهوا ودعني عن الكنى

فلا خير في اللذات من دونها ستر

الحمد لله الذي اعاد حبيبي السعيد بلطف الحميد الى مقام التذكير
والتحميد ، وجعل بقدمه ايامنا يوم العيد ، انه حميد مجيد . والصلوة
والسلام على سيدنا محمد النبي الاحيد وعلى آله واصحابه الذين زاهدوا
وجاهدوا واجتهدوا ودفعوا بسيف الفيرة كل كفار عنيد .

وبعد ، يا ويلتا من بسط يد الفراق من بيارة الى العراق . ويا لهفتى
من هجوم خيله ونجوم ليله واشتداد جوب آلامه وامتداد سنابل ايامه وكثرة
اسقامه ووفرة أقسامه . الا ان الفراق هو المليك الجائر وعظم ملكه وسلطانه
هو الحاكم لا يعدل في رعيته ولا يسئل عن هيئته ولا يمكن الفرار من
حكومته . فهل للهارب من سبيل ، او للهائم من دليل . الويل حيث لا مفر
من أرضه ، ولا مفر من بغضه ، ولا طريق الى الخلاص ولات حين مناص .

يا حبيبي وفرحة قلبي اذا عطفتم غنان السوال الى معرفة الاحوال ،
فاعلم ان القلب بجبك متقلب ، والفؤاد بودادك متعذب ، والعين في جب
الحب تنتظرك مع حبك . الى متى تبقينا في بئر الحسرة ، والى اين ترغب
عنا بالهجرة ، وتترك اصحاب كهف الفكرة ؟ على م تنسانا وانا اليك منتظر .
وحق الحب والوداد انه مابقى قوة للبصر . لقد صار مقامي من الفراق وغلبة
الاشتياق كالشجي . حقيق علي ان اقول وايضت عيناى من الحزن . اين
شفقة الوداد . اما تخافن نار اتاوة خدام اهل الرشاد . ادام الله ايامك
واعانك بذكره في قعودك وقيامك وزين بك المقام في البدء والختام بحسن
القيادة وتربية العباد . وايدك بهمم العباد المتكئين على اريكة الارشاد .

وإذا صح التوجه الينا فنعما هي وبشر ، والا فأشر ناقلا ماجرى في
السفر ، وكيفية الرجى من باب السعادة الى الوصول والقبول مفصلا او
مختصرا ، وفرجو لك الحسنى وزيادة ، بجاه من التقوى زاده وزيادة ، وسلام
على عباده الذين اصطفى والتزموا متابعة المصطفى صلى الله عليه وسلم وعلى

آله وصحبه اهل المغفرة والتقوى وسلّم • وأسلم على من باء بالصدق عندكم
واهل العلم والمريدين •

نامهى چلو حموتهم

له وهلامى سهييد هيديايت ناويكا نووسيوه

بسم الله حاملا ومصليا ومسلما •

اما بعد ، فقد تشرفت بالكتاب المستطاب ، وأفادت رؤيته فوائد
الخطاب • فلما تأملت فى المعاني التى لاحت نواصيها فى زوايا المباني اذا كلها
كالدر المنضود ومثله فى الامثال مفقود ، والجواب لدى الخطاب موجود ،
كما هو رأى اصحاب الصدق والصواب • ولكن التحرير موجب تسويد
الصحائف من البدائع اللطائف ، فالايجاز احرى واقنع ، وامثال الامر أولى
ولدفع الهوى عند ذى النهى أعلى واقطع ان لم يكن استعداد فى العباد لم
يكن الله يأمرهم بضرورياتهم فى المبدء والمعاد •

من لم يكن متلذذا بذكر مولاه ، فهو فى فكر هواه • «والذين جاهدوا
فينا لنهدينهم سبلنا» فان شئت ان تتحلى سعيدا والا فالغرام له اهل •

ومن لم يمت فى حبه لم يفدّه
ودون اجتناء النحل صاحبة النحل

ومعلوم اهل المعرفة ان الرقيب بصير وان العليم خبير ، وكيف يتصور
الجواب من المصور بين يدي الله المصور •

ترك التهوى فى الهوى احسن وترك الارادة فى الادارة ائمن ، فكن
كمن قام بالاستقامة وكمن توجه الى القيامة ، ودع الامارة اللوامة •

تمسك بأذيال الهوى واخلع الحيا
وخلّ سبيل الناسكين وان جلتوا

یقین که محبت صادقہ در خدمت دارم ، فقط. ظهور نور سرور اندک
اندک در ظهور خواهد بود . والسلام .

خالیفہ کانی شیخ عومہر ضیائوددین

شیخ ضیائوددین خالیفہی زوری بوہ کہ دہرجاتی سولوکیان
تہواو کردوہو و توانیویانہ تہربیہی مورید بکنہن . ٹیمہ ناوی تہم چہند
کہسانہ یانمان دہسگیر بوہ و اتریہدا تہینوسین :

- ۱ — شیخ تہجمودینی کوری .
- ۲ — شیخ عہلاؤددینی کوری .
- ۳ — شیخ تاجوددینی کوری حاجی شیخ عہبدولپرہمان تہبولوہفای
برای .
- ۴ — مہلا قادری گہورہ (مہلای بیارہ) .
- ۵ — شیخ قادری عہبابہیلین .
- ۶ — مہلا قادری عہبابہیلین (باوکی مہلا عہبدوللا) .
- ۷ — مہلا موحمہدی کہستانہیبی پڑدہری .
- ۸ — شیخ مارفی تیرگسہچار .
- ۹ — مہلا رہسوولی حافظ .
- ۱۰ — مہلا رہسوولی کہچہل .
- ۱۱ — سہید عہبدوللای بلہری .
- ۱۲ — سہید تہحمہدی کہلجی .
- ۱۳ — شیخ مہلاوہیسی پڑدہری .
- ۱۴ — شیخ مہلا خدر .
- ۱۵ — مہلا عہبدولپرہمانی گہورہ .
- ۱۶ — مہلا عہبدولپرہمانی بچووک (تہم دوو مہلا عہبدولپرہمانہ
ہہردوکیان خہلکی رائیہ بوون) .

- ۱۷- شیخ ئەمینی بیژوهی •
- ۱۸- شیخ مهلا قادری دیوانه •
- ۱۹- بابە شیخی سیری •
- ۲۰- حاجی سەید عەلیی صەفاخانە •
- ۲۱- حاجی سەید فەتحوللای کول •
- ۲۲- مهلا موحه مەدی بیانی • = بیدەنی
- ۲۳- شیخ موحه مەد ئەمینی بارام ئاوا •
- ۲۴- شیخ عەبدوللای دەیمە یهوی •
- ۲۵- خەلیفە ئەللاکەرەمی وەسنەیی •
- ۲۶- شیخ سەلیمی تەختەیی •
- ۲۷- شیخ عەلیی قەرەداخی •
- ۲۸- مهلا عەبدولمەظیمی سنەیی •
- ۲۹- مهلا موحه مەدی سوئنه تەیی •
- ۳۰- مهلا موحه مەد ئەمینی شەریف ئاواپی •
- ۳۱- مهلا شیخ طاهاى بالیسانی •
- ۳۲- حاجی مهلا عەبدوللای پەسوئی •
- ۳۳- شیخ شەمسوودینی سەقزی •
- ۳۴- مهلا عومەری واشە مەزینی •
- ۳۵- شیخ سەعیدی فەزلیی بەغدایی •
- ۳۶- شیخ ئەحمەدی دەیری •
- ۳۷- خەلیفە عەلیی کەرکوکئی •
- ۳۸- حاجی شیخ عارفی قزراباتی •
- ۳۹- خەلیفە عەبدی خانەقینی •
- ۴۰- مهلا ئەحمەدی کانی کەوہیی لە کەری •
- ۴۱- شیخ قاسمولقە یسی لە بەغدا •

یاری حاجی شیخ محمدی کبری شیخ عثمان سیراجوردین

ژیانی حاجی شیخ محمد

۴م ذاته له شهشی (جمادی الثانیه)ی سالی ۱۲۶۶دا له دتی بیاره له دایک بووه . دایکی ناوی نوور شهرفه له ئاغه کانی پژدهرو له تیره میراوده لی . هه ر بۆیه ش شیخانی بیاره به (خالق) بانگ ئه که ته ئاغه کانی پژدهرو قسه یان له گه لدا ئه که ن .

مه لا حامیدی کاتبی باوکی ئه م غه زه له ی به بۆنه ی له دایک بوونیه وه

داناهه :

دوش چه دم ؟ خوش دمی ، از چه ؟ ز سلطان صبح

دبدیه زد ، بر چه ؟ بر گنبد نیلوفری

شب ، چه شبی ؟ شنبه بود ، هفتم ماهی ، چه مه ؟

ماه جمادی که یافت مرتبه آخری

مژده رسید ، از که ؟ از بخت ، به که ؟ با جهان

کامدت از نو به ساز نوبت فرخ فری

جلوه نمود اختری ، از چه ؟ ز برج شرف

خنده زند ، بر که ؟ بر زهره و بر مشتری

ماه رخی داد حق ، برده ، چه برده ؟ سبق

شعشعهاش از چه ؟ از مشعله خاوری

نام وی (احمد) نیکواست ، از چه ؟ ازین رو که او است
داد ز بس دوست همنامیء پیغمبری

معرفت و سروری هست چو در شان او
شد رقمش این دو لفظ (معرفت) و (سروری) (۱)

نهم ذاته له خزمه تی باوکیدا گه وره بووه و پیگه یشتووه • پاش فام
پهیدا کردن نراو ته بهر خویندن • پاش خه تم کردنی قورئان و خویندنی کتیبه
ورده کان له خزمه تی مه لا نه حمه دی توتشه یی و مه لا حامیدو مه وله ویدا
خویندوو یه تی • له ئوسوولی دیندا دهستینکی بالای بووه • (العقیده
المرضية) مه وله ویی له خزمه تی مه وله ویدا خویندوو و گه لی حاشیه شی له سهر
نوو سیوه که هه ندیکیان له گه ل عه قیده که دا چاپکراون (۲) • حاجی شیخ
نه حمه د ته ریفه تیشی له سهر دهستی باوکیدا و هر گرتوووه و شیخ موحه مه د
به هائوددینی برای له مرووه و په روه رده ی کردوووه ، سهره نجام پله ی
خه لافه تی له باوکی و هر گرتوووه و خه ریکی ئیرشاد کردنی موسولمانان بووه •
به جی هینانی سوننه ته کانی پیغه مبه ری زور مه به ست بووه ، ته نانه ت نه گیر نه وه
له سه فیری حه ج و نه سه موولیشدا شه و نوئیژی ته رک نه کردوووه •

نهم ذاته له ژبانی باوکیدا هر له ته ویله بووه و پاش کوچی دوایی
باوکی دبی (نه حمه د ئاوا) ی له قه راخ چه می (زه لم) و له بناری دهستی
شاره زوورو داوینی چپای هه وراماندا ئاوا کرده ته وه و کردوووه به
نشینگی خوی •

نهم ذاته له سالی ۱۳۰۷ دا له نه حمه د ئاوا به نه خوشیی چاوه قووله کوچی

-
- (۱) نهم وشانه به حیسابی حوروونی نه بجه د ۱۲۶۶ یان این دهر نه چی که
سالی له دایک بوونی حاجی شیخ نه حمه د •
(۲) ته وای نهم حاشیانه له کتیبیکدا نو سراونه ته وه که ئیستا لای مه لا
خالیدی کوری مه لا عه بدوللای موفتی به له سنه •

دوایی کردووو براوه تهوه بو تهوئله ، لهوئ له که ناری چه می تهوئله دا
له بهرانبهری ئارامگای باوکیهوه به خاک سپیراوه .

ئهولادی حاجی شیخ ئهحمهد

ئههم ذاته چوار کوری له پاش بهجی ماوه . یه کهم : شیخ هیدایهت که
پاش کۆچی دوایی باوکی چووه بو هه ورامانی ئه و دیوو له (خانه گای)
بهرانبهری (پهزاو) نیشته جی بووه . دووه : شیخ عه بدوللا که ئه میش پاش
کۆچی دوایی باوکی چووه بو هه ورامان و هه ندیکلی دتی (ئیزل) ی کریوه و
لهوئ دانیشتوووه . سیههم : شیخ حهیب و چوارمیش شیخ حه سه نی ناو
بووه . ئههم شیخ حه سه نه یان له سه رده می په زاشادا له گه ل ئه و کوردا هه دا که
په زاشا گرتی ، گیراوه له مه شهه د له ناوچه ی خوراسان له به ندیخانه هه دا
مردوووه . ئههم کورانه ی حاجی شیخ ئهحمهد له کاتی کۆچی دوایی باوکیاندا
مندا ل بوون و شیخی ضیا ئو ددین سه ره رشتیی کردوون و پی گه یان دوون .

سه فه ری حاجی شیخ ئهحمهد بو ئهسته موول و بو حه ج

حاجی شیخ ئهحمهد پاش کۆچی شیخ موحه مه د به ها ئو ددینی برای له
ده ورو به ری ۱۲۹۹دا سه فه ریکلی ئهسته موولی کردوووه و ماوه یه که لهوئ
ماوه تهوه و ئیرشادی کردوووه . له و ماوه یه دا که لهوئ بووه سو لتان
عه بدولحه میدی عوسمانی زۆر پیژی لی گرتوووه ، که گه راوه تهوه بو
کورده ستان قورئا ئیکلی پیرو زو چه ند ته ل مووی ریشی پیروزی حه زره تی
پیغه مبه ر^(۳)ی به خه لات پی به خشیوه و فه رمانی تا پۆی چه ند پارچه زهوی و

(۳) پاش کۆچی دوایی حاجی شیخ ئهحمهد ، بههۆی ئهوهوه که ئهحمهد ناوا
دئیه کی بچووک بووه کورپه کانی حاجی شیخ ئهحمهدیش هه موو منال
بوون ، ئههم ته که مووه پیرو زانه که له ناو شووشه یه کی بچووکدان و

جۆڭگای ئاوی داووتی بۆ خۆراکدانى ههزارانى موسولمانان که پشت جۆڭگى (دهلین) و بهر جۆڭگى (دهیمه جۆ) ى پشتى (ئهحمه داوا) و جۆڭگى (بهشارهت) و (شهشک) له شاره زوور له مانه ن . ههروا چه ند پارچه زهوى به کى دهورى دى (پریس) یش که داوونى به به گزادهى جاف . جۆڭگى شهشک و بهشاره تیشى داوه به شیخ عومەر ضیائوددین ، به لام ئه م نه یو یستوو و چونکه مه لاکان شو به یان له دروستی ئه و به خشین و تاپۆ کردنه ی سولتاندا بووه وه ک پێشتر باسمان کرد .

حاجى شیخ ئه حمه د له سالى ۱۳۰۲ یشدا سه فه رى حه جى کردوو و پاش ته و او کردنى حه ج به چه ند مانگى گه راوه ته وه بۆ هه ورامان . مه لا حامیدى مامۆستای به م چوارخشته کى به پێشوازی گه رانه وه ی له م سه فه ره لى کردوو :

بر گوى به من ای فلك شعبده باز
تا زین دو کدام باز گردیده به ناز
خورشید قوی مهر تو از مشرق چین
یا بدر جمال احمد از صوب حجاز

شووشه کهش له سندوو قىكى پۆلادایه ، به قه درو حورمه تىكى زۆره وه گو یزراونه ته وه بۆ بیاره و له ژوورى تابه تى شیخ عومەر ضیائوددیندا له تاقى کدا دانراون . ئه م مووه پیرۆزانه به (مه حاسینى شه ریف) به ناووبانگن و ئیستاش ئه م سندوو قى مه حاسینه هه ر له شو ینى خۆیدایه تى . ئه م ژوره ئیستا نارامگای شیخى ضیائوددین و شیخ نه جموددین و شیخ عه لائوددین شى تیا به . له و کاته وه کراوه به عاده ت هه ر کاتى بى بارانى به ک بى یا هه راو مسیبه تى رو ویدا سندوو قى مه حاسین له شو ینى خویه وه ئه هیننه ده ره وه له سه ر به رده نو یژه کانى خانه قا له که نارى همزه که دا دای نه نین و مه لا و فه ق و خه لکى تر سه له واتى مونجى به یا قه سیده ی بوردى به ی به ده وردا ئه خو یتنه وه و ته ماشای ئه که ن و ماچى ئه که ن و له خوا ئه بارینه وه که بۆ خاترى همزه رته ی تهمبه ر ئه و بى بارانى به یا ئه و هه راو مسیبه ته هه لگرتى .

پاش گه رانه وهی حاجی شیخ احمد له سه فهری جهج و جیگیر بوونی
 له ههمه داوا نه و نارجه تی و ناخوشی به نه ماوه که پیشان له ناودا سووه •
 شیخ علی حیسامو ددینی کوری شیخی به هائو ددین له ته ویکه له جیی
 باوکی جیگیر بووه و شیخی ضیائو ددینیش له بیاره بووه و حاجی شیخ
 ههمه دیش بو خوی له ههمه داوا گیر ساوه ته وه و بهم جوره هه موویان به
 جی به جی کردنی نه رکی ئایینی و کاروباری خویانه وه خه ریک بوون ••

نامه یه کی حاجی شیخ ههمه

که له مه ککه وه بو شیخ عومه ر ضیائو ددینی نووسیوه

خدا کناد که یک بار دیگرت بینم
 چو دیده بازکنم در برابرت بینم

چو صید مرده پس از مرگ دیده ام بازاست
 بدان امید که یک بار دیگرت بینم

سرور ملاطفت گستر خود را فلا می شوم •

اولا :

به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 گذاری با تو ، وز مردم کناری تا چه پیش آید

ثانی ، حالات گر ملتفت شوی له المنه به سلامتی و صحت واصل کعبه
 مقصود شدیم ، و درین مقام محمود تمنای صحت آن وجود ذی جود را از هر
 مرامها گزیدیم •

حین تحریر که پنجشنبه ۲۳ شهر ذی الحجة الحرام می باشد عزم طرف
 مدینه را علی ساکنها آلف صلاة و سلام و تحیه جزم کرده ام • دو روز دگر

(علی برکة الله) راهی می‌شویم • ان شاء الله التفتات آن حضرت باشد تا زمستان نزدیک آن آستان می‌شوم ، و تلفرافرا وقت نزدیک شدن مینویسم •

آری به همت تا حال همه آمال حب الخواه بوده‌است • عجائب کار و بار است که غالب اوقات بلکه در همه ساعات در خوابها به خدمت رسیده و هر دمی به نوعی معاملات را میدیدیم و عرض می‌کردیم • عاشقم بر قهر و بر لطفت به جد • باقی مگر در شرف تلاقی تفصیل را عرض داریم •

جناب مستطاب سید حسن (۴) سلمه الله حاضر و بر التفتات غائبانه آن حضرت ناظر است • خودت میدانی که خودش به خط خورد عادت عرض عرائض ندارد ، والا که معلوم که : سراپا در جبین می‌غلطد از یاد سراپایت •

حاضران بزم حضور را خصوصا نورچشمان ارجمند طول الله بهم هم یادآور و داعی طول عمر بر سعادت و صلاحتم ، و به نامه دیگر غیر از این نامه تفصیلا مصدع شده‌ام • یقین رسیده • به هر حال غرض یادآور است • در دل دوست به هر حيله ره می باید کرد •

زیاده ازین چه زحمت دهد •

الداعی
احمد

(۴) سید حسنی چۆری ، له نه‌وه‌ی مه‌لا نه‌بووبه‌کری موصه‌نیفو مه‌لا به‌کی گه‌وره‌و موریدی بنه‌ماله‌ی شیخانی ته‌ویله‌ بووه . له‌م سه‌فه‌ری هه‌جه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی حاجی شیخ نه‌حمه‌ده‌دا ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتووه .

بادی شیخ نهجموددینی کوری شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له ۱۲۸۰ی هجره تدا له ته ویله له دایک بووه . دایکی سه ملا خانی کوچی محمود به گی صاحبقرانه که له پیاوماقوولانی بابانو خه لکی سوله یمانی بووه . پاش فام په یدا کردن لای مهلا حامید دهستی کردووه به خویندن و هر له دموری هرزه کاریدا له گه ل شیخ عه لائوددینی برای لای شیخ موحه مهده به هائوددینی مامی ته مه سوکیان کردووه و ته ریفه تیان و هر گرتووه . له پاش کوچی دواویی مامی که باوکی مالی گواستوه ته وه بوو بیاره ، له خزمهت باوکیدا خه ربکی سولووک بووه تا به پایهی غیرشاد گه یشتوووه غیرشادی دراوه تی .

له ژیانی باوکیدا زورتر له دتی گومه و پشته له و به ری سیروان رایبواردووه . هه ندی و هختیش له خزمهتی باوکیدا بووه له بیاره و خه ربکی غیرشاد کردنی موریدان بووه . پاش کوچی دواویی باوکی له ۱۳۱۸دا ، له شوینی باوکیا دامه زراوه و بووه به مورشید ، هه رچه ند به ته مه ن له شیخ عه لائوددینی برایشی بچوو کتر بووه . ئەم دامه زراوه ی شیخ نهجموددین له جیتی باوکی به پریاری خه لیفه کانی باوکی و پاله سه ربوونی جه نابی مهلا عه بدولقادی موده پریس و له جوزووری عوسمان پاشای جافدا بووه که فه رمانه وای قه زای هه له بجه بووه .

شیخ نهجموددین له سه‌ره‌تای مانگی موحه‌پرهمی ۱۳۳۷دا
 نه‌خۆش که‌وتوووه‌و پاش چه‌ند رۆژی (وابزانم له ۹ی مانگدا) کوچی دواویی
 کردوووه‌و له ژووری ئارامگای باوکیدا له پشت نه‌وه‌وه‌و به‌خاک سپی‌راوه‌و .

ژیانی رۆژانه‌ی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له‌پاش دامه‌زرانی له‌سه‌ر به‌رمالی ری‌پیشاندانی
 موسولمانان ، له‌سه‌ر شێوه‌ی باوکی رۆیشتوووه‌و زۆر خزمه‌تی مه‌لاو فه‌قیی
 کردوووه‌و تا توانیویه‌خۆی له‌ دنیا دوور راگرتوووه‌و . بیستوووه‌و زیاتری
 دانیشتنی له‌گه‌ڵ مه‌لایانی گه‌وره‌ بووه‌و مه‌جلیسی مه‌جلیسی نه‌ده‌بو‌و و یقار
 بووه‌و . زیاتر له‌گه‌ڵ که‌سانی وه‌ک مه‌لاعه‌بدولقادری موده‌پرپرس و مه‌لا قادری
 مه‌لا مۆمن و مه‌لا قادری صۆفی و مه‌لا موصطه‌فای خورمالی و مه‌لا ئاغاسا
 موحه‌مه‌دی کوری سه‌هیدحه‌سه‌نی چۆری و شیخ باباره‌سوولی بێدنی و نه‌م
 جۆره‌ که‌سانه‌ رایبواردوووه‌و ، هه‌رچه‌ند ده‌سیان خالی بووبن و کاریک
 نه‌بووبن پێ‌یه‌وه‌ خه‌ریک‌بن به‌یه‌کن له‌ مه‌لاکانی فه‌رموووه‌ کتیبی وه‌کو (احیاء
 علوم‌الدین)ی غه‌زالی و (الحکم)ی عه‌طائوللای سکه‌نده‌ری و (الابریزی)
 شیخ عه‌بدولعه‌زیزی ده‌بیاغ و (مکتوبات)ی ئیمامی ره‌بیانی و دیوانی (بیدل)
 بخوینێته‌وه‌و ، نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی گران له‌ئارادا بووبن لێی کۆلیونه‌ته‌وه‌و .
 چاوپۆشیی زۆر بووه‌و له‌ هه‌له‌ی فه‌قیکان ، ته‌ناهت زۆر جار به‌هۆی شه‌ره
 به‌فر کردنیانه‌وه‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ژوووه‌که‌ی شکاوه‌ ، به‌لام هه‌یج ده‌نگی
 نه‌کردوووه‌ . نه‌گه‌ر نه‌وه‌و جارێکیان شیخ له‌طیفی ته‌کیه‌یی که‌ له‌ بیاره‌ فه‌قی
 بووه‌و له‌گه‌ڵ شیخ موحه‌مه‌د نه‌مین ناوی کیسه‌داری شیخدا نه‌بن به‌هه‌ریان .
 شیخ له‌طیف به‌ په‌نامه‌کی هه‌ره‌شه‌ له‌ شیخ موحه‌مه‌د نه‌مین نه‌کا ، نه‌ویش
 له‌ترسا نه‌روا لای شیخ شکاتی لێ نه‌کا . شیخ بانگ نه‌کاته‌ شیخ له‌طیف و
 پێی نه‌لێ نه‌وه‌و چیت به‌سه‌ر شیخ موحه‌مه‌د نه‌مینه‌وه‌و چیت پێ و تـوووه‌ ؟

ئەوئىش ئەلى : بەخو يا شېخ هېچم لى نە كىردووه ، تە نيا چىپە ئىكەم بۆ كىردووه .
شېخىش زەر دەخە تە يەك ئە يىگرى و هېچ ئالى . .

دوورى شېخ نەجموددىن لە دىناو دىناپەرستى

بىستورمە زۆر جار دەولەتى عوسمانى وىستورمە تى مانگاتە بۆ شېخ نەجموددىن بېرىتتەو بە قاوى نان دانى ھەزارانى موسولمانانەو ، بەلام ئەو ھەر نەبوستورمە و توووتتە تى ئەم خەلكە كە دىن بۆ بيارە ، ئەگەر لە بەر پەزى خا دىن ، خوا پەكيان ناخا پارووه فائىك ھەر ئەبىن بىخۆن . ئەگەر بۆ پەزى خايش نايەن ، ئىمە بۆ زىيانان بۆ بدەين لە بەتولمالى موسولمانان . با حوكومەت پارەى خۆى لە پىوستى بەكى خۆيا خەرج بكا باشتە . بەلام سەرەنجام دەست و پىوئەند لى ئەگەر پاون و مۆرە كىيان لى وەرگرتووه . حوكومەتىش مانگى سى لىرە مەعاشى بۆ ناردووه . شېخ دوو مانگ ئەم مانگانە يەى وەرگرتووه و دابەشى كىردووه بەسەر سەربازانى عوسمانىدا كە لە قەلا كەى ملەگى چنار بوون لە بيارە يا بەسەر ھەزارانى ئاوايدا . پاش ئەو دوو مانگە وازى لى ھىناو و ئىتر وەرى ئەگرتووه .

ھەروا بىستورمە جارىكيان مىوانى عەلى بەگى كورى مەحمود پاشاى جاف ئەبى . عەلى بەگ لە كاتىكا كە لەگەل شىخدا تە نيا ئەبى پىئى ئەلى وەختى خۆى مەحمود پاشاى باوكم جۆگەى چولمەكى داو بە خانەقاو تائىستا بەروبوو كە يتان سەرف كىردووه . من ئىستا ئەبىنم مەسەف گران بوو و شېخ منال و دەست و پىوئەندى زۆرەو بيارە شوئىتىكى دوور لە بەروبوو . ھەزەنە كەم ئەو جۆگە يە تاپۆ بكم لەسەر شېخ تا خۆى لە ئىنادايە سەرفى بكا بۆ خانەقاو پاش خۆيشى منال و خىزانى سوودى لى وەرگرن . ئەوئىش پىئى ئەفەرموئىت : عەلى بەگ ! باوكى تو ئەو جۆگە يەى

داوه به باوکی من چونکه باوهری وا بووه پیاوی خودایه • تویش ئیستا
 ئەم میهره بانی به ئەکە ی چونکه باوهرت وایه من پیاویکی باشم • ئەگەر
 له پاش من و تویش ئەولاده کانم پیاوی باش بن خوا دلی ئەولاده کانی توین
 بۆ نهرم ئەکا • ئەگەر روو له خوایش نه بن ، بۆچی مالی ئیوهیان بدریتن و
 هەر بۆ ئەولادی خۆت باشره و تا پۆکه ی ناوی •

شیخ نهجموددین له ژبانی خۆیدا سامان و مالیکی ئەوتوی نه بوه و
 پاش کوچی دوایشی تهنا سێ دهست خانووی له بیاره له پاش به جی ماوه •
 یه کهم ئەو خانوانه ی نووساون به خانه قاوه که باوکی دروستی کردوون و به
 میرات بۆی ماونه تهوه • دووهه م : خانوه کانی باخچه ی به رابه ر به خانه قاو
 سیهه م خانوه کانی سه ربرج که خۆی کردوونیه تهوه •

ژن و مندالی شیخ نهجموددین

ئەم ذاته چەند ژنی هیناوه • یه کهم : خاتون ناوی کچی حه مه که ریمی
 کوری شیخ رهشیدی خه لیفه ی باپیری • دووهه م : عه تیبه ی کچی شیخ
 موحه مه دی قه ره داغی • سیهه م : خاتو ره عنای کچی عه زیز خانی دزلی •
 چواره م : کافیه خان که ئەمیش هەر کچی عه زیز خانه و پاش مردنی خاتو
 ره عنا هیناویه • پینجه م : خاتو خاوه ری کچی مو صطه فا خانی قوبادی •
 شه شه م : کافیه خانی کچی شیخ موحه مه دی عه بابه یلی • حه وته م : خاتو
 فاطمه ی کچی شیخ موحه مه دی قه ره داغی (خوشکی عه تیبه خان هەر له
 باوکه وه) • هه شه م : خاتو تووبای کچی مه فاخیر و لولکی سنه بی • شیخ
 نهجموددین ئەم ژنه ی پاش دوو سال فاردوه تهوه بۆ مالی باوکی و
 دهست بهرداری بووه (۱) •

(۱) له بهر رووناکیی خووره و شتی شیخ نهجموددیندا من باوهرم وایه شیخ
 ئەم ژنانه ی بۆیه هیناوه ، که زوربه یان کچه به گزاده و دهسه لاتدارن ، تا له

شیخ نهجموددین یازده کوریشی بووه : له ژنی یه که می موحه ممه د(۲) .

رینگای لیج نریک که وتنه وه یانه وه جه ورو سته میان که م بکاته وه و بتوانی
نه گهر داموئی په نای پښ هینا رزگاری بکا . هه روه ها بۆنه وه ی نه و ناغاو
به گزادانه له په وشتی موسولمانه تی نریک بخاته وه و ، من خۆم ناساری
هاوړی به تی شیخ نهجموددینم له که سو کاری نه و ژنانه بیدا به دی کردووه .

(۲) ئەم کوریه شیخ نهجموددین به گنجی کوچی دوایی کردووه . شاعریکی
ناسک بووه و نازناوی شیمری (نهجمی) یه . ئەم دوو پارچه شیعره ییم
دهسگر بووه ، و الیرهدا نه یان نووسمه وه :

- ۱ -

به دار الملك غم امشب دلم سلطان دوران است
خدا آباد گرداند عجب صحرای ویران است
دل امشب باز میخواند حکایات محبت را
کز اینها چون دهد یارم سراسر دیده طوفان است
محبت فتنه انگیزد چه آب و آتش آمیزد
چه نسبت آب با آتش ؟ ازین هر عقل حیران است
به بزم شورش مجنون سر سودازده دارم
میان بزم عشاقان دلم طفل دبستان است
ز رنگ اشک گلگونم همه دامان من گل شد
بهاری بس خوش است اینجا که سر تا پا گلستان است
به ابرویت نگه کردم گمان کردم کمان باشد
غلط کردم کمان نبود هلال عید قربان است
ز چین زلف پر چینت گره کم بر دل ما زن
که خود بی چین زلف اشک جهان یکسر چو زندان است
ازان دم دیده وا کردم سر گیسوی او دیدم
تفهمیدم که مشک است آن مگر یا سنبلستان است
چو پرتو بر مه اندازی ز حسرت ماه کم گردد
بلی چون خور شود پیدا جبین ماه نقصان است
من از تیر و کمان او خلاصی نبودم هرگز
خلاصی یافتم خود را علاجم تیر باران است

ز بندابند گفتارت نیستان شکر خیزد
چه شیرین است گفتارت سراسر شکرستان است
ز وصف آن لب و دندان جز اینها من نمیدانم
عقیق و گوهر و یاقوت و در و لعل و مرجان است
دلم شوریده ، کامم شور و چشمانم سراسر شور
همه این شور و شورشها ازان گرد نمکدان است
ز هجر قاتلت دیدم قیامت آشکارا من
چو رفتی در کنار من به جایت مرگ مهمان است
بباید زار نالیدن برین بی طالعی (نجمی)
که از هر باب و هر بابت سرانجام تو حرمان است

- ۲ -

نخواهم سیر گل دیگر نباشد
به صحرا یاسمین عبهر نباشد
نروید سبزه یارب بر لب جوی
خدایا هر گیاه تر نباشد
نخواهد سرکشد سرو از لب جو
الهی بر لب کوثر نباشد
نمیمانند به چشمش نرگس تر
چو زلفش نیز هم عنبر نباشد
خطش هر سبزه را نشأت فزا شد
بلی کز خلد خود کمتر نباشد
کشد مژگان او چون خنجر تیز
ولی مژگان او خنجر نباشد
نمیدانم چه شورا است آنکه دارم
عجب دارم که این محشر نباشد
چشانیدی مرا يك لذت خوش
که آترا شیر با شکر نباشد
(معاذ الله) چو تو خونخواره نه
که جلاد این چنین خونخور نباشد

له ژنی دووهمی نووروددین و^(۲) زهینوددین و که مالوددین و موحه ممد
 عوتمان • له ژنی چوارمی موحه ممد صاحب و سهیفوددین • له ژنی
 پینجه می عهینوددین • له ژنی شه می کاکه هه ممد • له ژنی هه و ته می
 مهحموودو حهیده ر •

چهند نموونه یه گی شیعری شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین شاعیر و خووش نووس و خاوهن ههست بووه •
 نازناوی شیعری (کوکب) ه • و لیره داچهند پارچه شیعریکی
 بلاوئه کهینه وه • بهداخه وه هر ئه مه نده مان دهسگیر بوو ، بهلام به پله ی
 شیعره کانیدا دیاره که ئه بچ زیاتری بووبی •

- ۱ -

ز جور ماهرویان دیده خواهد خون فشانی را
 که نبود در جهان ایام فرصت کامرانی را
 بهرجا بهره مندانتند از وصل و من بی دل
 ندیدم لذتی در عمر خود ذوق جوانی را

به بحر فکر بردم غوطه چندی
 به سان آن پری پیکر نباشد
 من آن تاثیر عشق از تو دیدم
 که هرگز در زر احمر نباشد
 من آن آبی که باشد در کلامت
 نباشد در در و گوهر نباشد
 خط و ربط کلام دلکش است آه
 ولیکن چون خط دلبر نباشد

(۲) ئه م ذاته پاش کوچی دواپی باوکی ماویه که له بیاره شیختیتی کردووه
 پاشان کوچی دواپی کردووه •

الهی محض فضل از ذات پاکت جویم و خواهم
 ترحم کن دل غم دیده عشاق جانی را
 چو در گلزار خوبی نشأه از حسن او دیدم
 به دل ناچار کردم طی امید زنده گانی را
 هلال ابروت را زاهد اندر خواب اگر بیند
 به صحن خاطرش صورت نبندد نقش مانی را
 گر از عناب جان بخشش تبسم بهره مند آید
 کجا ماند سکونت در کمین لعل یمانی را
 به آب دیده و خون جگر چندانکه غلطیدم
 مگر در خواب بینم نشأه های شادمانی را
 به عارف گر نماید نشأه از جلوه حسنش
 شود فارغ ز ترتیب رموز نکته دانی را
 به رمز و عشوه ابرو و چشمش جز دل عاشق
 کجا واقف شود علم زمانی و مکانی را
 به اوج کبریا جا دارد از سایم کلاه فخر
 که باشم کمترین بندگان فاروق ثانی را
 چه پروا هست (کوکب) را ز خونریزی فتانش
 که گیرد از لب لعلش حیات جاودانی را

— ۲ —

(درویش) که حرف او به صورت پنج است
 هر يك به مشابه که بیش از بیش است

(دال) است دلیل آنکه با درد بسازم
 گر بر تن تو هر سر مو صد نیش است
 (ری) روی^۲ ریا مکن کین روی^۱ ریا
 رسوائی بیگانه و رنج خویش است
 (واو) است وداع غیر مولی کردن
 این کار چنین منافعش با خویش است
 (یا) یکدل و یکتا شدن اندر ره عشق
 یکتا نشود هر آنکه او با خویش است
 (شین) آنکه شکوه و شکایت نکند
 با اینکه هزاران الم اندر پیش است
 هر کس که چنین پنج خصائل دارد
 دریاب وزو گزیر کو درویش است

— ۳ —

باز دلم اندر کف شاهین هوایت
 پر ریخته در قید مسلسل به هوایت
 از نیش فراق دل مشتاق پر از خون
 لبهای به هم بسته چه گوید ز ثنایت
 ای روز فراق شب دیجور غریبان
 ای صبح سعادت شب دیجور لقای
 از خوشی وصلت همه اجزای وجودم
 لب ریز حلاوت شده نازم به هوایت

— ۴ —

حسن ترا ای نگار ماه ندارد
ماه فلک گیسوی سیاه ندارد
فوج حبش صف زده از یمین و یسارت
هیچ شهی این قدر سپاه ندارد
قتل مرا به غمزه ابروان بنمودی
کشته عشق تو گناه ندارد
ناوک دلدوز تو نشسته به سینه
عاشق دل خسته داد خواه ندارد
گوشه عزالت گزیده ام به خیالت
تکیه گهم هیچ پادشاه ندارد
خالی از اغیار است منزلک دل
هیچ کسی غیر دوست راه ندارد
چون به تو دادم عنان دین و دلم را
غیر تو دیگر کسی نگاه ندارد
جور و جفای رقیب شوم بدر کن
قلب چو آینه راه آه ندارد
(کوکب) دل خسته را پناه به یار است
غیر تو ای دوست او پناه ندارد

— ۵ —

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد

سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کانرا لطائف دل و سینهم اسیر شد
بویش دل فسرده ما را حیات داد
حسرت دهنده تفحات عبیر شد

— ۶ —

مسلمانان چه حال است این ز کار خویش حیرانم
گهی فرزانه دهرم ، گهی مجنون دورانم
گهی در عقل و دین فردم ، گهی از هردو بیگانه
گهی جاهل ، گهی عالم ، گهی از خود جدا مانم
گهی با خلق در کارم ، گهی از غیر بیزارم
گهی واجد ، گهی فاقد ، گهی از خود پریشانم
نه راه شرع میبویم ، نه از اغیار میگویم
خراب باده اویم ، نه معمورم نه ویرانم
به نقد و نسیه دوران نه شادانم نه محزونم
ذلیل غیرت خویشم که بی دلبر چرا مانم
دل خود را نمی بینم مگر در عقد گیسویش
ازان رو از پریشانی ازین عالم گریزانم
صفای سینه پیران برین معنی گواهی داد
که من خود را نمیدانم مگر آن جان جانانم
ضعیف و بی کس و خوارجم به چشم دشمن بدخو
به عالمهای معنی بین که همراز دلیرانم

گهی درویش بی‌جایم ، گهی مجنون رسوایم
 نه از آبم ، نه از آتش ، نه چون خورشید تابانم
 گهی چون سایه بر عالم ، گهی بی‌مایه از عالم
 گهی شادم ، گهی ماتم ، گهی چون ماه تابانم
 گهی سیار ناسوتم ، گهی طیار لاهوتم
 گهی چون گنج مستورم ، چو مه‌گه پرتو افشانم
 گهی در مرکز خاکم ، گهی در اوج افلاکم
 گهی بر خاک می‌یایم ، گهی بر فرق کیوانم
 گهی نارم ، گهی نورم ، گهی چون شمع کافورم
 گهی خورشید تابانم ، گهی لعل بدخشانم
 منم آن (کوکب) دری کواکب‌را چو میرانم
 منم مست جمال او که دایم مست و حیرانم

— ۷ —

خواهر شرع و طریقت فاطمه
 شادمان بادا به حسن خاتمه
 کرده از روی صفائی نیتش
 با فقیران عهدهای خاتمه
 از خدا خواهیم در هر دو جهان
 باشد از امداد پیران غانمه
 خواهر ما باشد و فرزند پیر
 باد یارب در جوار فاطمه

باشدش نجم هدایت راه بر
در امان بادا ز نفس ظالمه
در قیامت همچو دنیا باد او
در مراتب اسوهء هر خانمه
با (ید) او محکم بدارد رشته را
تا شود از هر مصیبت سالمه (۴)

چوارخشته کی

— ۱ —

ای آنکه مهر تو به دل دل مقرر است
نقشت میان مردم چشم مصور است
خواهم ز لطف حق که سعادات بایدت
منظور خویش اگر خوانمت مکرر است (۵)

— ۲ —

گر به دل داری، تمنا وصل جانان (سالما)
با تمنای وصالت سالمی مشکل شود

-
- (۴) شیخ نهجموددین نهم چند به بتهی بۆ فاطمه خانی خه سووی نووسیوه و
وشه ی (ید) یش له دوا به یتدا نیشاره ته بۆ (یهدوللا خان) ی کوری .
بۆیه وشه ی (باید) به (با ید) یش و (باید) یش نه خوینر یته وه .
- (۵) شیخ نهجموددین نهم چوارخشته کی یه ی له وه لامی شیخ نوروددینی
کوریدا نووسیوه که نهم به بتهی بۆ نووسیوه :
شاهها ! چرا نظر به گدایان نمیکنی
شاید خبر نداری ز احوال چاکران

رو به صحرای جنون و نقد جان و دل به کف
يك لقا جو يك لقا جو ، وصل بس مشکل بود (۶)

— ۳ —

ای ز تو نشأ و نمای شجر ایمانم
بی وصال تو بود حذف حروف جانم
دامن وصل تو گر دست دهد واصل شد
اگر از دست دهم مرگ شود مهمانم (۷)

دوو چوارینه‌ی شیخ نهجموددین
مهلا موصله‌های خورمائی گردوونی به پینج‌خشته‌کی

زان روز که دل به یاد حسنت بستم
اوراق ز غیر شوق ذاتت شستم
از کون و مکان و جمله عالم رستم

(۶) شیخ نهجموددین ثم چوارینه‌ی له وهلامی ثم چوارینه‌ی سالمی سنه‌یی
(شیخ سه‌لیمی سنه‌یی) دا نووسیوه :

(کوکب) لقبی ، مه صفتی ، راحت جانی
بیمارکن (سالم) و آرام‌ستانی

برده زمن دل شده صبر و خرد و هوش
ای کاش به وصلش شدمی شاد زمانی

(۷) شیخ نهجموددین ثم چوارینه‌ی بؤ باوکی نووسیوه . باوکیشی بهم
چوارینه‌یه وهلامی داوه‌تهوه :

ای ز تو راست قد همچو خم چوگانم
بی تو چون زلف سراپای به خود پیچانم
ناز بر چرخ برین میکنم آن دم که دمی
از دم آیی و گویی که منت مهمانم

« از شور محبت تو چندان مستم
سرشتهه اختیار در شده از دستم »

★ ★ ★

آنها که نه طالب رضای اویند
راضی ز خودند و عیب مردم جویند
بنگر که چه نوع عالمی بدخویند
« گه نام مرا به نیک و گه بد گویند
من دانم و دوست هرچه هستم هستم »

★ ★ ★

آنها که به یاد و ذکر حق معمورند
از بادهء وحدت و فنا مخمورند
در عالم ملک از نظر مستورند
« در عالم جان به نیستی مشهورند
وز ذلت و انکسار خود به جان مسرورند »

★ ★ ★

آنها ز هوای نفس سرکش دورند
اندر ملکوت ناظر و منظورند
با آن همه انتصار کی مغرورند
« مردان خدا ز خودپرستی دورند
وز درد غرور و کبر و هستی دورند »

چهند به بیتیکی شیخ نه جهوددین

— ۱ —

(کوکب) به خاکساری خود ناز میکند
ای در غبار دل ز خیالت دفینه‌ها

- ۲ -

زمان بی‌مهر و عالم در تلاطم ، یار مستغنی
مرا بر آرزوهای دل خود خنده می‌آید (۸)

- ۳ -

(کوکب) بخت مرا هیچ منجم نشناخت
یا رب از مادر گیتی به چه طالع زادم (۹)

به‌یثیقی شیخ نه‌جموددین به‌عمره‌بی

القلب تنور^۱ نار^۲ والمدامع طو
فان^۳ ، سمعنا بماء^۴ فار من نار (۱۰)

چند نامه‌ی کی شیخ نه‌جموددین

چند نامه‌ی کی شیخ نه‌جموددینم ده‌سگیر بووه که بو‌ه‌ندی له موریدو
مه‌نسووبانی نووسیوه ، وا لیره‌دا بلاویان نه‌که‌مه‌وه :

(۸) شیخ نه‌جموددین نه‌م به‌یته‌ی له وه‌لامی نامه‌ی مه‌حموود پاشادا نووسیوه
که له‌پیش جه‌نگی یه‌که‌می جیهاندا ویستویه بچی بو‌ جه‌ج و شیخیش
له‌گمل خزی به‌ری .

(۹) دوابه‌یتی غزه‌لیکیه‌تی ده‌سگیر نه‌بووه .

(۱۰) شیخ نه‌جموددین نه‌م به‌یته‌ی بو‌ به‌ری‌بره‌کانیتی نه‌م به‌یته‌ی (ابن الفارض)
داناهه :

ماء المدامع نار الوجد تحدرها
فهل سمعتم بماء فاض من نار ؟

نامه‌ی یه‌که‌م

بؤ حاجی بابای تالشیی نووسیوه

بابای خودرا سپرده دست باطن بابای خود نموده‌ام . ان شاء الله در ایاب و ذهاب و سفر و حضر بی‌خطر باد . دست پیر از غائبان کوتاه نیست . اجازه شما که به ضمانت است امیداست ان شاء الله طالبان‌زا مفید باد ، و آن قدر از خود بی‌امید مباش . بازوی خودرا منگر . اقتدار معنوی پیران مارا ببین . ان‌شاءالله به سلامتی وارد وطن خود شوند . از صحبت اهل انکار خودرا دور دار . میزان شریعت مطهره‌را در حرکه و سکنه و اکل و شرب و قول و فعل از دست ندهند ، و اختیار قضاوت نمایند و با ارباب دنیا بی‌ضرورت شرعی اختلاط نباید کرد و از مجاوره و مصاحبه ایشان احتیاط باید نمود (ولاترکنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) . قناعت پیشه باش تا محتاج نباشی . . .

در اوقات توجه صورت مثالیهء رابطه‌را در بین خود و مرید قرار داده و تقی وجود خود نموده ، یعنی خودرا قابل افاده مشمار و منتظر باش که از طرف قلب رابطه یا جمیع لطایف رابطه فیوضات و برکات به قلب خودت و قلب مرید وارد شود . اکثر افادات از طرف ناقص به ضمانت کامل شامل حال مسترشدان میشود . از ما و شما بهانه بر ساخته‌اند ، والا کاروبار با ارادهء حق و عنایات خاصان حق است . امیدوار باشند . والسلام علیکم .

نجم‌الدین العمری

نامه‌ی دووه‌م

بؤ حاجی شیخ عارفی فزرباتی نووسیوه

ای دل جهان به کام تو شد ، شد نشد ، چه شد
دولت اگر به نام تو شد ، شد ، نشد ، چه شد

ای عزیز مطلب اگر عمر و حیات است ، کریمه (اذا جاء اجلهم) • آنرا ختم فرموده • و اگر رزق است ، آیه (نحن قسمنا) • کافی است • و اگر عزت است مضمون شریف (ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین) ناصحی است بی نظیر • (کفایک بالموت واعظا) یا عارف • والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی سیّهم

دیسان بو حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی

برادر طریق صفا ، نور چشم ارجمند سعادت قرین ، حاجی شیخ عارف ، واصل به مقام تمکین و محفوظ از مزلات تلوین باد • چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست ، تا اینکه حاج حسین انطاکیه رسید و در مکتوب نورچشمی ملا سعدالدین شرح حالات شمارا یافتیم . از نوید صحت و استقامت بر آداب مبروکه بزرگان خیلی خوش وقت شدم • فحمدا له ثم حمدا له • ان شاء الله این فقیر شمارا فراموش ندارم • در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست • چو با منی ، در یمنی ، پیش منی •

امانت خودت و مراقبت و مواظبت بر ختم و تهلیل و رواج دین و نصائح طالبان و ترغیب و تشویق برادران طریق بر آداب معموله بزرگان ، و محبت و مهربانی با اخوان طریق • کار این است و غیر این همه هیچ •

عموم برادران و احبابرا سلام مخصوص میرسانم ، خصوص صوفی مجید و حاجی رشید • وفقنا الله وایاکم آمین •

غلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی چواره‌م

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی نووسیوه

برادر طریق صدق و صفا حاجی شیخ عارف ، كان الله له و صانه
و على حقيقة التقوى أعانه .

ان شاء الله سلامتند ، و بر اتباع آداب بزرگان دین در استقامتند .
زحمات و مصائب روزگار کفارت معاصی هستند ، مادام اساس دین و ایمان
مختل نباشد .

از زحمات و ضرر دنیوی ملول نباید شد . آیه کریمه (ولنبلونکم
بشیء من الخوف والجوع) را تا آخر آیه ملاحظه نمایند ، و به کارهای
حق سبحانه دل خود را راضی و خوشنود باید کرد ، و اوقات را به ذکر و یاد
حق سبحانه معمور ، و خاطر را به نعمت ایمان و اسلام مسرور باید داشت .
بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا گویم . عموم اخوان و دوستان را عرض
سلام دارم . منسی خاطر نیستند . (ولاتکونوا کالذین نسوا الله) . لا اله
الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم . نوید صحت و چگونگی
احوال را مرقوم دارند ، و حاجی قدوری و حاجی رشید را سلام رسانم ،
و صوفی مجید را کذلک . والسلام علیکم ، وقلبی الیکم .

نجم‌الدین العمری

سرکار عالی میر مهربان جمیل بگرا صانه الله عرض سلام دارم .
ترتیب نهی و اثبات چنین است : حرف (لا) از ناف به پیشانی که محل
لطیفه نفس است کشیده ، وهم (اله) را از لطیفه نفس به کتف راست کشیده ،
و (الا الله) را از کتف راست بر سر لطیفه قلب آورده .

نامه‌ی پینجم

لمبارهی حاجی شیخ عارفهوه بق موریدانی قزrabاتی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته • در خدمت عموم دوستان و مریدان قزrabاط و اطراف قزrabاط عرض سلام و دعای توفیق بر اتباع سنن سنیه حضرت خیر الانام صلی الله علیه وسلم دارم •

برادر طریق حاجی شیخ عارف از طرف حضرت پیر قدس سره و از جانب فقیر مأمور و متولی خانقاه قزrabاط است •

هرکس از دوستان تقویت و کمک او را در خدمت خانقاه قزrabاط بنماید موجب خوشنودی ارواح مقدسه پیران کبار و باعث مسروری و رضامندی این فقیر است • والسلام علیکم وقلبی الیکم •

خادم الفقراء
نجم‌الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی ششم

دیشان بق حاجی شیخ عارفو موریدانی قزrabاتی نووسیوه

جناب سعادت‌مند برادر طریق صفا حاجی شیخ عارف سلمه الله و سائر اخوان طریق توفیق‌را به سلام و دعای توفیق طاعت یاد میداریم •

جناب فاضل سعادت مآثر ملا عبدالقادر به تصویب این فقیر و امر جناب جلالت‌مآب محمود پاشا برای تدریس مدرسه محمودیه متوجه آنجا شد (۱۱) • (من کل الوجوه) خدمت و احترام و ترضیه خاطر عزیزش موجب

(۱۱) لهم نامه‌وه دهرئه‌که‌وئ که مهلا قادری مهلا مؤمن به ثمری شیخ له دئی پرسی ژوورووه‌وه کوچی کردووه بق قزrabات • وادیاره نهمه له ده‌وروبه‌ری ۱۳۲۳ی هیجریدا بووه • له لاواندنه‌وه‌که‌ی مهلا نه‌حمه‌دی فه‌قن عه‌لی‌یه‌وه دهرئه‌که‌وئ که‌وا مهلا قادر له ۱۳۲۶ی هیجریدا له قزrabات کوچی دوایی کردووه •

مسرویت این فقیر است چون ظاهرا و باطنا نسبت کامل با فقیر دارد • تعجیز
و تفریح او واسطه عجز و فرح فقیر و پیران ما است • (و من نکث فانما
ینکث علی نفسه) •

والسلام علیکم •

فلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی هموتم

بۆ به‌کئی له دۆستانی نووسیوه بۆ پرسه

تو خود دانی که طغرانویس ازل نام بقای جاودانی بر نامه‌ی زندگانی
هیچ آفریده‌ی رقم نقرموده ، و نقاش صور موجودات نقش حیات بر صفحات
ممکنات جز به قلم (کل شیء هالک الا وجهه) ثبت ننموده ، و خیاط کارخانه
قدم جامه‌ی وجود هیچ موجودی بی طراز عدم ندوخته ، و فراش سراچه‌ی قدرت
شمع ظرافت بی تندباد آفت نیفروخته • فنعم ما قیل :

تا فلك معمار این معموره شد بی خار غم
یک گل شادی به باغ زندگانی کس نیافت

گلستان عمر را در مرغزار روزگار

نوبهار خالی از باد خزانی کس نیافت

این شربتی است همرا چشیدنی ، و بار محتتی است جمله‌را کشیدنی •
مرهم این زخم جز صبوری نیست ، و علاج این مرض جز شکیبائی ضروری
نه ، صبوری ضروری است کاین درد دل را به غیر از صبوری دواى ندارد •
والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی هه‌شتم

بِقَمِّهِ مُحَمَّدِ نَمِیْبِ نَمَشَمِنْدِی نُووسیوَه لَه خَانَه‌فِیْنِ

أحب الأجاب ، سعادت مآب ، برادر طریق صدق و یقین ، محمود
أدیب افندی ، سلمه الله و زاده ، و جعل التقوی زاده ، و رزقه الحسنی
و زیاده .

چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست . دارنده صحیفه
صوفی محمد صالح عازم آن صوب گردید ، استعلام نوید صحت
و استقامت را بر آداب بزرگان لازم شمرده ، ان شاء الله سلامتند ، و بر
آداب ذکر و فکر و اتباع سنن سنیه علی صاحبها آلاف الصلوة والسلام
والتحیة ساعی و جاهد باشند ، و بصحبت ارباب غفلت اوقات خود را ضایع
نکنند ، و جیفه دنیای دنیه شمارا فریب ندهد و مغرور ننماید .

و ما هی الا جیفه مستحیلة

علیها کلاب همشهن اجتذابها

فان تجتنبها کنت سلما لاهلها

وان تجتذبها نازعتک کلابها

جناب حق جل جلاله فرموده «ألا بذکر الله تطمئنن القلوب» . ساعی
باشند که ظاهر خود را به اتباع شریعت غرا آراسته ، و باطن خود را به ذکر
خدا و یاد شیخ مقتدا که واسطه حصول معرفت الله است پیراسته نموده ،
و اخوان طریقت را به محبت و صفا مهربانی کرده ، و از محرمت قولی و فعلی
جدا اجتناب نموده ، تا مقصود حقیقی شما از شما مجتنب نباشد .

جناب دوست قدیمی و مقبول با صدق و صفا جعفر افندی را سلمه
الله سلام مخصوص میرسانم ، ان شاء الله از طرف فقیر فراموش نمیشوند .

تصورات نوعیه مردم چنان است که بعد از رحلت حضرت پیر کامل
والد ماجد قدس الله سره الأقدس دکان معرفت برچیده شده ، و نور
هدایت برخاسته گردیده ، و طریق سیر و سلوک به کلی متروک مانده ،
و مراتب و کمالات بزرگان سلف را در استعداد خلف اساسی نمانده ، به
آن واسطه طریق یأس را پیش گرفته ، و رسته طلب گسسته ، از برکت پیران
محروم مانده اید .

الحمد لله نور هدایت بی نهایت ، و دکان معرفت پر از جواهر نفیسه
صداقت ، و اعانه و امداد ارواح طیبه بزرگان بر وفق تمنای دوستان است .
فحمدا له ثم حمدا له . والسلام التام والتحیة والاکرام علی النبی العربی
سیدنا محمد و آله وصحبه العظام آمین .

غلام عمرم
نجم الدین

نامه‌ی نوه‌م

دیسان بقو محمود نهدیب نه‌فندی نووسیوه

برادر طریقت سعادت‌مندی ، أحب الأحاب مهربان جناب محمود افندی ،
سپرده همت آدیبان آستان حضرت سبحان باد که لطائف عالمین امر و خلقشرا
به توجهات معنویه مشفقانه مورد واردات محبت ذات خداوند یگانه
فرمایند ، و طلوع کوکب سعادت دارینشرا از افق استقامت بر وفق تمنای
فقرای زاویه ارادت گرداند که در زمره راستکاران میدان صداقت رستگار
باد . یارب دعای خسته دلان مستجاب کن . آمین بجاه سید المرسلین
صلوات الله وسلامه علیه وعلیهم اجمعین .

غلام عمرم

نامه‌ی ده‌ه‌م

نازائم بق کبئی نووسیوه

نبوت امری است معین و مکشوف مراتب جمال ، و ولایت حقیقتی است
میهم و مستتر پرده جلال . پس فهم بر هرچه معین است تأویل نپسندد ، و
درک آنچه مبهم است بی تأمل صورت نیندد (فاسألوا اهل الذکر ان کتسم
لاتعلمون) .

فکته : آدمی به علت افسون امل در جمیع احوال دشمن آسایش
خودش است . اگر در منزل است به هوای سفر و سیر صحرا دوری از وطن
میدارد . و اگر در سفر است خار خار سودای وطن دامنش را نمیگذارد .
نه در صورت سفری بهره‌یاب کیفیت سفر ، و نه در حالت وطنی از جمعیت
وطن باخبر .

خوشا به حال از خود رستگان و به حق پیوستگان که استشمام رائحه
ریاحین الفت از ساز کلام معرفت ختامشان قوت جان بیداران است ، نه
همنشینی جهلاء و عمر و زیند که نقود اوقات را قولا و فعلا مصروف مکر
و کید میدارند ، و همیشه از نشأه فارغ البالی و مرفه الحالی بی‌خبر و از
دولت استغراق شهود و حضور بی‌نصیب و مهجورند .

حضرت واهب عطیات حضور جمعیتی که اهم مرام است کرامت فرماید
و چشم منتظران به لمعات پرتو دیدار روشن نماید . ان شاء الله کدورت
شبهای فرقت و انتظار به طلوع صبح حضور و آفتاب انوار دیدار مرتفع
باد ، بینه . والسلام .

نجم‌الدین

نامه‌ی یازدهم

بؤ نووروددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! سعادت‌را خواهی ، عسادت‌را نخواهی • عزت‌را طالبی ، ادب و قناعت‌را پیشه کن • طالب علم شو که گوهر شاهوار حدیث (مرحبا بطلب العلم) در تاج افتخارت شود • از صحبت نادان بگریز و مصاحب اهل فضل و دانتن باش (الفضل بالعلم والادب ، لا بالاصل والنسب) • برخوردار باش • والسلام •

نجم‌الدین العمری

وه‌سیه‌تی شیخ نه‌جهوددین

بؤ نووروددینی کوری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء •

یا ولدی و فلذة کبدی ! وفقنی الله وایاکم علی مرضاته آمین ، بجاه سید المرسلین ، صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین •

فرزند! مسلمان مکلف است به اتباع شریعت محمدی علی صاحبها الصلوة والسلام در التزام اوامر و اجتناب مناهی به درجه ساعی و جاهد باشد که ظاهر و باطن شریعت غرا ازو راضی باشد • و این نعمت عظمی و سعادت کبری در صحبت علمای عاملین و ارباب معرفت و اهل ذکر و فکر باید طلبد • از صحبت جهله و ظلمه و اهل غفلت پرهیز کلی باید کرد که مصاحبه آنها برای طالبان حق شراست • آیه (واصبر نفسك مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه) بر این معنی نص قاطع است •

ای فرزند حتی الامکان ترك جماعت مكن و تأخير نمازرا از اول وقت منما
که ثواب اختيار نصيب اختياراست •

زبان خودرا به دروغ و بهتان و دشنام و خلاف گفتن مستوجب آتش
مگردان ، و حفظ چشم و گوش از منهيات فراموش مكن ، و بغض و حسدرا
درباره عبادالله به دل خود راه مده که زبان کلی دارد (ان السمع والبصر
والفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤولا) • علم حق به جزئیات و کلیات افعال
و اقوال عموم مخلوق متيقن است •

ای فرزند ! از قهر و غضب حضرت حق جل و علا بیندیش ، و حب
دنیا را به دل خود راه مده که حب دنیا سر همهء خطاهاست (حب الدنيا رأس
كل خطيئة) حدیث صحیح است • ای فرزند در کسب کمال کوش که انسان
بی علم و فضل از حیوانات جدا نیست • (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل
والنسب) • (بهنی الله وایاکم من نومة الغافلین ، وحشرنا تحت لواء سید
المرسلین ، صلی الله علیه وعلی آله وصحبه اجمعین) •

نجم الدین

تب و تاب موج باید ز غرور بحر دیدن
چه رسد به حال آنکس که ترا ندیده باشد

چه بلندی و چه پستی ، چه عدم ، چه ملک هستی
نشنیده ایم جایی که کس آرمیده باشد

روز و شب چون روز و شب با غبار عالم بی اختیاری ساخته ایم ،
و سال و ماه چون سال و ماه به گردش رنگ تحیر پرداخته ایم • بی شائبه
شك و ریب خواب راستکاران عالم رستگاری يك پرده روشن تر از مضمون

بیداری ، و مستی آن طایفه ده مرتبه رساتر از دماغ هشیاری است • ذلك
فضل الله يؤتیه من یشاء •

هنيئاً لأرباب النعيم نعيمهم
وللعاشق المسكين ما يتجزأع

(و ماذلك على الله بعزیز) • والسلام •

نجم الدين

یادی شیخ علاؤددینی کوری شیخ عمر ضیاؤددین

ژیانی شیخ علاؤددین

۴م ذاته کوری شیخ عمر ضیاؤددینه ، دایکی ناوی (خاتو ۴سما)ی کچی میران ئاغای برزای شیخ عوسمانی باپیریته تی ، له رۆژی جومعه ۱۲ جمعه ۱۲ پهبیعوئه ووهلی سالی ۱۲۸۰هـ هاتووئه ته دنیاوه . پاش فام پهیدا کردن لای مهلا حامیدی کاتب نزاهه ته بهر خویندنو له گهل شیخ نهجمووددینی برای پیکه وه قورئان و کتیبه ورده کانیان خویندوو ، ئهوجا دهستی داوه ته خویندنی نهحوو سهرفو تا سیووطی گه یشتوو . هه ندی کتیبی شه رعیشی خویندوو که له و قۆناغه دا ئه خوینترین .

له ته مه نی دوازده و سیازده سالانیشا هر له گهل شیخ نهجمووددینی برای ته ریه تیان له سهر دهستی شیخ موحه مهد به هائووددینی مامیاندا وه رگرتوو وه خهریکی سولووک بوون . بهم چه شنه تا گه یشتوو نه ته هه ژده سالان له سهر دهستی مامیاندا سولووکیان کردوو . له و میژوو هدا مامیان کۆچی دوایبی کردوو وه ئه مایش بۆ کاروباری ته ریه ت و ئادابی سولووک هاتوو نه ته وه خزمه تی باوکیان .

تا کۆچی دوایبی مامیان مالی باوکیان له ته ویله بووه . پاش ئه وه گواستوو یانه ته وه بۆ بیاره و تا خانه قای بیاره کراوه ته وه له مزگه وتی کۆنی ناودئ سولووکیان کردوو . له م ماوه یه دا به شیوه یه کی زۆر زاهیدانه

ژیان و . ته ناهت شیخ علائوددین گپراویه تهوه کهوا به خۆی و شیخ
تهجموددین عابانه کیان بووه ، هه رکامیان له مزگهوت ده رچووه داویه
به سه ریاو زۆر جاریش به ههردوکیان جووتی پیلایان بووه به تۆبه له پینان
کردوووه .

له ده و روبه ری سالی ۱۳۰۸ ی کۆچیدا شیخی باوکی نووری جان خانمی
کچی میرزا عهبدو لالاخانی کوری شیخ موحه مه مد صادقی وه زیری بو ماره
بیریه که له دینی (سه ولایا) دانیشه وه له ناوچه ی سنه و ، بو ی
گواستوو ته وه بو بیاره . پیتیش باوکی ، عالیه خانی کچی ئەم میرزا
عهبدو لالاخانه ی بو خۆی ماره کردوووه گواستوو یه تیه وه بو بیاره . شیخ
علائوددین له ۱۳۱۱ دا له گه ل باوکی سه فه ریکی سنه ی کردوووه ماوه یه ک
له وئ ماوه ته وه . پاش گه رانه وه ی به ماوه یه کی که م ، به فه رمانی باوکی ،
مالی له بیاره وه گواستوو ته وه بو (سه فی ئاوا) له ناوچه ی جوانرۆ که مولکی
خانه قای بیاره بووه وه له وئ نیشته جی بووه وه ده ستی کردوووه به ئیرشاد .
چار پینج سال له م دئ یه ماوه ته وه و شیخ عوثمانی کوری له ۱۳۱۴ و شیخ
خالیدی کوری له ۱۳۱۵ دا له م دئ یه له دایک بوون له نووری جان خانم .
پاشان هه ر به فه رمانی باوکی مالی هاتوه ته وه بیاره وه له وئیه چوووه بو
(تازاوا) و (سۆفی بله) له ناوچه ی (سالال) له وئ نیشته جی بووه . دوو
سالیس له وئ بووه و دیسانه وه هاتوه ته وه بو بیاره و تا باوکی له ۱۳۱۸ دا
کۆچی دوا یی کردوووه هه ر له وئ بووه . پاشان گواستوو یه ته وه بو
(ده ره شیشی سه روو) له تیوان بیاره وه هه له بجه داو سالیک و چه ند مانگیش
له وئ بووه وه له ۱۳۲۰ دا له وئیشه وه گواستوو یه ته وه بو (سه ولایا) له
هه ورامانی ئەودیو . پاش سالی به گزاده ی مسته فاسانی که له (ره زاو) بوون
هاتوون بۆلای و دئی (دوو رووه) یان داوه تی بو خۆی . ئەویش ئە گوژی ته وه

بۆ ئەوئۆ و لەوئۆ خانەقاو حوجرەى میوان و خانوو بۆ مال و منالی خوئى
دروست ئەکاو ئەحەسیتتەوہ .

لەماوہ یەدا کہ لە سەولاًوا بووہ مەلا شەمسو ددینی کورپی مەلا حامیدی
کاتب بۆ کاروباری نامەنووسی و خەتم و تەھلیلەو تەریقەت دادانی موریدو
مەنسووبو ، مەلا یوسف ناوی خەلکی (گەبە) و (گولجە) ی سوورداش
کہ موریدی شیخی باوکی بووہو شاعیرو ئەدیب بووہ ، بە مەلایەتی لای
بوون ، بەلام مەلا یوسف پاش ماوہ یەک ئەروا و ھەر مەلا شەمسو ددین
ئەمینیتتەوہ تا سالی ۱۳۲۶ . لەوسالەدا مەلا موحمەدەدی حاجی شیخ قادری
(رەشەدئى) کہ مەلایەکی باش بووہو مەلای دئی (بالک) بووہ لە مەریوان
ھیناوە بۆ خانەقاي دوورووہو کردووہ بە مەلا لای خوئى و فەقیی بۆ
راگرتووہ . بەھۆی ھانتی ئەم مەلا موحمەدەوہ شیخ شەمسو ددین بار ئەکاو
ئەروا بۆ دئی (نێ) لە مەریوان . شیخیش مەلا عارفی کورپی مەلا
عەبدولصەمەد ، کہ ذاتیکی زۆر خەتخۆش بووہ ، ئەھیتی بۆ ئیمامەت و
خەتم و تەھلیلە . بەوچەشنە لەوکاتەوہ دوورووہ ئەبێ بە مەرکەزێکی گەرەى
ئیرشادو دەرزوتنەوہو ناووبانگی شیخ عەلاؤددین دەر ئەکاوئۆ .

لەماوہ یەدا بۆی ھەلئە کہوئۆ چەند دئی یەک ئەکری لەو دەورو پستی
دوورووہ داو بۆخۆی لەوئۆ سەرپەرشتی بان ئەکا . ئەو دیتھاتانە ئەمانەن :
(سوورەتو) و دەورو بەری ، ئیوہی دئی (ژئین) و (ئاریان) و دئی
(سوورکەوئ) و ئیوہی دئی (قەلاجوق) و دەورو بەری و ھەندئ وردە
مولکی تیش کہ لە دواسالەکانی ژیانیدا بەپیتی سەنەد لەئێوان کورەکانیدا
دابەشی کردوون .

لە ۱۳۳۸دا کہ پاش وەفاتی شیخ نەجمو ددینی برای ، شیخ
نوورو ددینی کورپی شیخ نەجمو ددین و مەلا قادری گەرەیش کوچی دواپی

ئەكەن ، خانەقاي بيارە چۆل ئىبىن و سەرپەرشتى كەرى نامىنى . شىخ
 ەلا ئوددىن لەم سالەدا دىتەو ە بۇ بيارە و لەوى نىشتەجىن ئەبىن .

بيارە لە سەردەمى شىخ ەلا ئوددىنا

بە ھاتنەو ەى شىخ بۇ بيارە ، وەزعى خانەقا چاڭبوو ە . مەلا حوسەىنى
 كورى مەلاى گەورە (مەلا قادر) ئەكرى بە مودەپرېس بە مەرجىن كە مەيدانى
 ئەو ە بنا مامۆستا شىخ بابەرە سوولى بىڭنى كە مەلا يەكى باش بوو ە مورىدى
 شىخ نەجموددىن بوو ەبىت ئەو ەش ھەر بىچ بە مودەپرېس و دەرز بە
 فەقىكان بلى . شىخ بابەرە سوول دى بۇ بيارە ەبىن بە مودەپرېس ، بەلام
 پاش چەند مانگى لەترسى پەيدا بوونى ھەراو ئازاو ە بيارە بەجى دىلى . پاش
 ئەو لە ۱۳۳۹دا شىخ ، مەلا ئەحمەدى رەش ئەكا بە مودەپرېس و دى
 دائەمەزرى و ھەندى فەقىشى لە دەور كۆئەبىتەو ە كە من خۆم يەكىيان
 بووم و شەرح ەقايدى مەلا سەعدى تەفتازانىم لە باسى سىفەتى تەكۆنەو ە
 تا دواى لا خويندو دەستم كرد بە موختەصرى موٹەو و وەل و لەو ەش تا
 ئەحوالى موسنەدو ئىلە يەم خويند . بەلام بۇ پايز مەلا ئەحمەدىش ھەر
 لەترسى ئازاو ە بيارەى بەجى ەبىت و منىش لەگەلى رۆبىشتم بۇ سولەيمانى .
 لەوى لە يەك جوئى بوو ەنەو ە ، ئەو بوو بە مەلاى دى (گەلا ئە) لای ەباس
 ئاغاي پۆدەر و منىش لە خانەقاي مەولانا لە سولەيمانى دامەزرام لە خزمەتى
 مامۆستا شىخ عومەرى مەشھور بە (ابن القرەداغى) دا .

لەو سالەو ە بيارە بىن مەلاى مودەپرېس ما يەو ە تا سالى ۱۳۴۶ . لەو
 سالەدا شىخ مەلا طاھاي باليسانى بە فەرمانى شىخ ھاتە بيارە بوو بە
 مودەپرېس ، بەلام ئەو ەش لە بەھارى سالى داھاتوودا گەرايەو ە بۇ
 خوشناو . پاش رۆبىشتى ئەو ، ھەر لە سالى ۱۳۴۷دا من بە فەرمانى شىخ

بووم به موده پرسی بیاره و خوا موه فقهی کردم بتوانم ماوهی ۲۴ سال
لهوئی بینهوه ته دیرس بکه م .

لهوماوه یه دا که من له بیاره موده پرسی بووم شیخ زور به گهرمی
خزمه تی خوتندن و فقهیانی نه کردو هه میشه بیاره ۲۰ - ۵۰ و به لکو زیاتر
فهقی له هه موولایه کی کوردستانه وه ، به لکو جار جار فهقی عه رب و تورک و
تالشیشی تیا بو . من خۆم دهرزم به (موسه عید) کان نهوت که نهوانه
بوون زوریان نه ما بوو ئیجازه و هربگرن و بین به مهلا ، نهوانیش دهرزیان
به فهقی مام ناوهندی به کان و نهوانیش دهرزیان به فهقی سه ره تاییه کان نهوت
که پییان نه لین (سوخته) . بیاره ی نهو سه رده مه بهش به حالی نه م کوردستانی
عیراقه نیمچه دانشگاهه ک بوو . له بهیانی به وه تا یه ک دوو سه عات
پاش نوژی مه غریب دهنگی دهرزو دهوری فهقی له خانه قاو حوجه کان و
سه ربانه کان نه نه برا ، لهوه پاشیش تا درهنگن به بی دهنگی موتالای کتیب
نه کرا . خانه قای بیاره چند هه زار بهرگ کتیبی وه قهی چاپ و ده سنووسی
بۆ فهقیان تیدا بوو .

لهوماوه یه دا پتر له ۵۰ فهقی زیره ک و خوتنده وار ئیجازه ی مه لایه تی یان
لای من و مرگرتووه و گه پراونه ته وه بۆ ناوچه ی خویان و بوون به مهلا و
خزمه تی عیلم و ئاینیان کردووه .

له سه رده می شیخ عه لا ئوددیندا بیاره زورتری و مخت پر بوو له مه لای
گه و ره گه و ره و له موریدو مه نسووب که له زور شوینه وه نه هاتن . زور جار
مه لایانی ناوچه ی دهور و بهر و مک خوالی خوش بووان ماموستا مه لا قادری
سوفی ، شیخ عه بدولکه ریمی نه حمه دپرنده ، مه لا عه زیزی پریس ، شیخ
ره سوول و شیخ عومهری هه له بجه ، ماموستا شیخ بابه ره سوولی عه بابه یلی
(بیتدی) ، مه لا عابیدی بیاوتله ، مه لا عه ولای دهره شیش و مه لایانی تر نه هاتن

بۆ بیارهو ماوهیهك لهوی ئه‌مانه‌وه‌و پاشان ئه‌گه‌رانه‌وه . هه‌روا مه‌لایانی
 ناوچه‌ی سه‌قز ، بانه ، سنه ، هه‌ورامان ، مه‌ریوان ، سوله‌یمانی ، موکریان ،
 خو‌شناوه‌تی ، په‌واندز ، پژده‌ر هه‌موو سالی‌ن ده‌سته ده‌سته ئه‌هاتن بۆ بیاره‌وه .
 له به‌شی زۆری سه‌رده‌می شیخ‌ه‌لا‌ئو‌ددیندا له بیاره‌وه مامۆستا مه‌لا
 به‌ها ئیمامی خانه‌قاو سه‌رحه‌لقه‌ی خه‌تم‌و ته‌هللیله ، سه‌یید مه‌ظه‌ر کاتبی
 شیخ ، مه‌لا طاهیری مه‌لا حوسه‌ین خادیمی مه‌رقه‌د ، سه‌یید نیظام مو‌عته‌مه‌دی
 شیخ ، میرزا ئه‌حمه‌د به‌رده‌ستی شیخ ، مه‌لا صدیق بانگ‌ده‌رو سه‌لا‌کەر
 بوون . من خو‌ریشم ، که موده‌پرپرس بووم ، خو‌طبه‌ی نو‌یژی جو‌مه‌شم
 ئه‌خو‌ینده‌وه .

سه‌فه‌ره‌گانی شیخ‌ه‌لا‌ئو‌ددین

ئهم‌ذاته‌له‌ سه‌رده‌می ژبانی باوکیا گه‌لن سه‌فه‌ری بۆ بانه‌وه‌ سه‌قزو
 مه‌ریوان و سنه‌وه‌ جو‌ان‌زۆو شو‌ینانی تری ده‌ورو‌به‌ر بووه . پاش کوچی دوایی
 باوکیشی له ١٣٤٠دا سه‌فه‌ریکی مه‌ریوانی بووه بۆ ئاشت‌کردنه‌وه‌ی
 سه‌یده‌گانی چۆر له‌گه‌ل به‌گزا‌ده‌ی فه‌تالی‌به‌گی که له‌سه‌ر ئال‌و‌گۆری دوو
 پارچه‌مولک نا‌کوکی‌یان بووه . له ١٣٤١یشدا سه‌فه‌ری به‌غدا‌وه‌ ده‌یرو‌ز‌زو‌ور
 حه‌له‌بی بووه‌وه‌ چووه‌ته‌ گه‌لن شو‌ینی‌تریش له‌ پینگا‌یدا . له‌ سه‌فه‌ره‌یدا
 خاتو‌و پرایمه‌ی کچی شیخ ئه‌حمه‌دی خه‌لیفه‌ی له‌ ده‌یرو‌ز‌زو‌ور ماره‌کردووه .
 له ١٣٤٤دا سه‌فه‌ریکی کردووه بۆ سوله‌یمانی‌وه‌ له ١٣٤٨دا
 سه‌فه‌ریکی تری کردووه بۆ به‌غدا . ئهم‌سه‌فه‌ره‌ی شه‌ش مانگی خایاندووه .
 له سه‌فه‌ره‌یدا شیخ‌ه‌بدو‌ل‌که‌ریمی ئه‌حمه‌د‌پرنده‌ی له‌گه‌ل بووه .

له ١٣٥٠دا سه‌فه‌ریکی تری به‌غدا‌ی کردووه . له‌ سه‌فه‌ره‌یدا شیخ
 باب‌په‌سه‌و‌لی عه‌بابه‌یلێ‌وه‌ شیخ مو‌حه‌مه‌دی قز‌لجی و شیخ عو‌ثماني کوری‌وه‌

سهید مظهری کاتبی و سهید نظاموددین و میرزا محمد و منی له گهل
بووین . هم سهفهری له فسلای پایزو له ۱۸ شهباندا دست پین کرد .
من و شیخ بابره سوول پاش رهمه زان گه رایته وه ، به لام شیخ پاش دوو
مانگی تر هاته وه .

له ۱۳۵۶ شیدا سهفهریکی تری کردووه بق به خدا . هه روا له ۱۳۵۸ دا
سهفهریکی تری به غدای کرد . له گه رانه ویدنا هه والی کوچی دواایی شیخ
حوساموددینی پین گه یشت و چوو بق پرسهی .
پاش هم سهفهری تا کوچی دواایی کرد ، له ورده سهفهری هه له بجه و
شاره زورر به ولاره سهفهری نه کرد .

ژنو منالی شیخ عه لائوددین

هم ذاته گهلج ژنی هیتاوه . من لیره دا ته نها باسی هه وانه یان هه کم که
منالیان لپ که وتوو هته وه .

یه که مین ژنی بیوه ژنی مهلا حکیم ناویکی ژاوه روپی بووه که له بیاره
بووه و له وی مردوووه و شیخ ژنه که ی ماره کردووه بق خوی . له هم ژنه
کچیکی بووه شووی کردووه به شیخ موحه مهده سعیدی کوری شیخ
موحه مهده ی کوری مهوله وی .

دوو هه مین ژنی نووری جان خانی کچی میرزا عه بدوللا خانی سه ولواوا
بووه که شیخ عثمان و شیخ خالدو پینج کچی لپ بووه .

سیهه مین ژنی زوبه یده خانی کچی مصطفه فا خانی باوه جانی بووه که
عیززوددین و زاهیدو موختارو نووری و سن کچی لپ بووه .

چاره مین ژنی کچی مه لای ژرژه بووه که کوریککی لپ بووه ناوی
موحه مهده .

ژنی پینجهمی خاتوو رایبعهی کچی شیخ محمدی دهرورزور بووه
که نه مین و ثابت و مهظهرو کچی لئ بووه .

ژنی ششمی ناهیده خانی کچی علی خانی شهرفه یانی بووه که
ناچی و عه بدولحه میدو سئ کچی لئ بووه .

کوچی دوایبی شیخ عه لائوددین

هم ذاته له رۆزی یه کشه مه له مانگی ره جبهی سالی ۱۳۷۳ ی کوچیدا
کوچی دوایبی کردو له بهردهمی قهبری باوکیه وه له بیاره به خاک
سپیرا (۱) و پاش نهو شیخ عثمانی کوری له جیی دانیش (۲) .

(۱) که لئ له خوینده وارانئ سهردهم به شیمر لواندوویانه ته وه و مهرئی به بیان
بۆ نووسیوه . منیش مهرئی به به کم بۆ نووسیوه بهم دوو بهیته دوایبی
هاتوه :

روز یکشنبه رجب ماه به نوروز دری

بلبل داغزده کرد فغانی اثری

گفتمش : چیست همین ناله ؟ بگفتا : ای وای

« گم شد از باغ محبت گل باغ عمری »

که به حیسابی حوروفی نه بجهد نیوه بهیتی دوایبی نه کاته ۱۳۷۳ و نه وهش
سالی کوچی دوایبی شیخه خوا لئی خوش بئ .

(۲) شیخ عثمان له پاش کوچی دوایبی باوکی به پئی بیرو رای نهو موریدو
مه نسووبانهی هاتوون بۆ پرسه له جیی باوکی دانراو بوو به پۆست نشین و
پاش چند مانگیکیش نه نجومه نی میلمی له نهوقافی سلیمانی ئیمتیحانی
کردو فرمانی شاهانهی بۆ پۆست نشینی بۆ دهرچوو . شیخ عثمان
له سالی ۱۹۵۸ وه بیاره ی به جئ هیشت و مالی گواسته وه بۆ ههورامانی
نهو دیوو له (دوروو) دانیش و خانه قاکه ی نهویی ئاوه دان کرده وه و
باره گایه کی گموره ی لهوئ بۆ خوئی پیکه وه ناو تا هم سالانی دوایبی به لهوئ
مایه وه . له سالی ۱۹۷۹ دا دیسانه وه گه رایه وه بۆ عیراق و
ماوه به که له بیاره دانیش و پاشان مالی هاته به هقدا .

وهسیه تی شیخ علاؤددین

خوالی خوش بوو شیخ علاؤددین به شایه تی من و مامؤستا مه لا بهای ئیمامی خانه قاو سهیید مهظه ری کاتبی و سهیید نظاموددینی باوه رپین کراوی و شیخ عثمانی شیخ ماری تیرگسه جارو عومه ر مسته قای عه ره بی دواوانی شاره زورور له بیستی مانگی رجه بی سالی ۱۳۶۳ی کۆچیدا ئەم وهسیه ته ی کردوو ه :

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين •

امابعد ، به شه هاده تی خودای تهعالاو مه لایکی موقه رپه بینو پیغه مبه رانی خودا ئەم وهسیه ته ئەکم : وهسیه ته ئەکم که سئیه کی عومومی مالی مه ملو وکی خۆم بۆ عومومی موسولمانان بن له ساکنانی خانه قای بیاره و نه وانهی به عزمی زیارت دین بۆ بیاره یا به میوانی وارید ئەبن که به هه موو شیوه یه کی عاده تی ئیستیفاده له مالی من بکه ن ، خواه به دانیشن و نوستن و هاتوچۆ به خانوو کانا یا به خواردن و خواردنهومی ئەوهی عایدی منه ، خواه نان و ئاوو چیشته و چایی و میوه و غه یری ئەمانه ، وه به به کارهینانی قاپ و قاچاخ و لینه و سه رین و فهرشو که ل و په لی مال به قه ده ر پتوستان •

ئەم وهسیه ته م شامیله بۆ هه ر مولکیکی شه رعیم هه بی چ له بیاره یا له باقی دیهاتی عیراق یا له دیهاتی مولکی ئیران و له باقی شوئنه کان ، خواه ئەوهی ئیسته هه مه یا ئەوهی له مه ولا په یلدا ئەبن • بۆ ته وضیح : مه قصد له م وهسیه ته بردنی عهینی ماله کم ئی به بۆ خویان ، به لکو ئیستیفاده یه به

خواردن و خواردنه وه و غه یری ئەمانه له وجوهی ئیستیفاده فمّن بدلها بعد
ما سمعها فعليه الوزر • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم
تسليما • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

الموصى

خادم الطريقة النقشبندية والقادرية

علاءالدين العمري العثماني

٢٠ رجب ١٣٦٣

پاشبند

ئیجازہ نامہ یہ کی خہلافہ ت لہ لایہ ن شیخ عثمان سیراجوددینہ وہ بو یہ کی لہ خہلیفہ کانی

تہ مہ ئیجازہ نامہ یہ کی خہلافہ تہ شیخ عثمان سیراجوددین بو یہ کی
لہ خہلیفہ کانی نووسیوہ . تہ م خہلیفہ یہ ، وک لہ ئیجازہ نامہ کہ دا ناوی
ہاتووہ ، ناوی مہ لا تہ حمہ دہ . ئیمہ لہ خہلیفہ کانی شیخ عثمان سیراجوددیندا
دوو مہ لا تہ حمہ د ناو تہ ناسین : حاجی مہ لا تہ حمہ دی توتشہ بی و مہ لا
تہ حمہ دی شاورى . شیخ لہ ئیجازہ نامہ کہ دا تہ عرفیتکی زوری مہ لا تہ حمہ دہ
ئیجازہ دراوہ کہ ی کردوہ . ئیمہ یش شارہ زای میژووی ژبانی مہ لا تہ حمہ دی
شاورى نین ، بہ لام عیلو فہ زلی حاجی مہ لا تہ حمہ دی توتشہ بی لہ ناوچہ ی
بابان و ہورامان و تہ ردہ لاند زور بہ ناووبانگہ ، بو یہ وای بوئہ چین
ئیجازہ نامہ کہ ئیجازہ نامہ ی خہلافہ تی تہو بین .

بہ داخوہ تہ م ئیجازہ نامہ یہ مان پلش وخت دہ سگیر بوو ، بو یہ نہ کہ و تہ
ناو باسی شیخ عثمان سیراجوددینہ وہ و لیرہ دا بلاوی تہ کہ ینہ وہ :

بسمہ سبحانہ و تعالیٰ

احمد الله على ما أنعم ، واصلی واسلم علی النبی الأکرم .

وبعد ، حقیر خادم طریقہ مبارکہ عثمان خالدی مجددی نقشبندی ،
غفی الله عنه وعن أسلافه و اخلافه ، گذارش می نماید کہ چون جمیع طرق
موصله الی الله سبحانہ سیما طریقہ علیہ نقشبندیہ مؤسس بر اساس سنن
سنیہ حضرت مصطفویہ است صلی الله علی مصدرها وسلم ، لاجرم ہر کہ را
مراعات آداب شرعیہ بیشتر است ، قدمش در سلوک طریق سلوک
بیشتر است ، و از جملہ سعادت مندانی کہ باین دولت ممتازند و در بین اقراں
مختار و سرافراز ، برادر عزیز امجد ملا احمد است کہ بعد از آنکہ مدتی از

عمر شریف را در اکتساب علوم شرعیہ صرف نمود و حق سبحانہ در گہ فتوح
 علوم الہیہ را بروی وی گشود ، حسن نیت و نھاد و پاکی طینت و اعتقادش
 از قوہ بظہور آمدہ بقصد سلوک طریقہ نقشبندیہ قدس اللہ اسرار سادتها
 نزد حقیر آمد و بیعت طریقہ مبارکہ و اذکار و اوراد مقررہ این خانوادہ
 علیار گرفت ، والحق شرایط و آداب سلوک را کمابنی مراعات نمود ،
 و بر اذکار و مراقبات موظفہ مواظبت کرد ، و با حسن ادب و اعتقاد مدتی در
 صحبت فقرا بسربرد ، تا الحمد للہ بمصداق (الحکمة ضالة المؤمن) مورد
 واردات و تجلیات گشت ، و دریچہ فیض و فتوح بر قلب و روح و سایر
 لطایفش مفتوح شد ، از کمال طریقہ بتکمیل آن روی نھاد . لذا حقیر کہ
 بترجمانی سادات علیہ الدرجات معروف است ، و بخادمی فقرای طریقہ
 انیقہ موصوف ، اورا بارشاد طریقہ علیہ نقشبندیہ مأذون و مجاز ، و در بین
 همگان بخلعت خلافت مشرف و سرافراز نمود . دست او در قبول بیعت
 و تلقین اذکار و مراقبات دست حقیراست ، و نفسش در تربیت معہودہ
 و نظرش در توجهات معمولہ نفس و نظر فقیراست . طالبان سلوک طریقہ
 نسبت با وی معتقد و مخلص باشند ، و تخم ارادت و اعتقاد را در مزرع
 استعداد خویش پاشند . و برادر مشارالیہ نیز با طالبان حسن تربیت
 و از جادہ شرعیہ اجتناب را از خود و مریدان خود قبول نماید ، و از
 بدعت مہما ممکن اگرچہ بدعت حسنہ ہم باشد متجنب باشند .

جعلہ اللہ وایانا من المتمسکین بالسنة ، المتجنبین عن البدعة . وصلى اللہ
 علی سیدنا محمد و آلہ و صحبہ و سلم و بارک و کرم .

والسلام علی من اتبع الهدی (۱) .

عثمان الخالدی الجدی النقشبندی
 (تیزا)

(۱) له رووی فوّتوی دست ختمی مهلا حامید نووسراوہ تہوہ .

چەند پارچە شیعریکی تری حاجی شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

کاتی ئە لە چاپکردنی ئەم کتیبەدا گەشتبووینە شیعەرەکانی حاجی شیخ
عەبدولرەحمان ئەبولوفا ، لە ڕێگای دۆستی دلسۆزم شیخ ئەمینی
نەقشبەندی یەوہ کۆمەڵیک شیعری ئەبولوفا دەسگیر بوو کە بە خەتی
ئەدیبی خۆش نووس ، دۆستی بەرێزم سەید طاھیری ھاشمی دەولەتاوایی
نوسرا بوو . ئەوکاتە - وەک لە شوێنی خۆشیدا ئیشارەتم بۆ کردووہ -
لەبەرئەوہ کە پڕۆفەکان کرابوون بە فۆرمە و ئامادە کرابوون بۆ چاپ ، ھەر
ئەوہ نەم پێ کرا بەراوردیک لە تیوان ئەو چەند پارچە شیعرا نەدا بکەم کە
لای خۆشەم و لە نوسخەکە ی شیخ ئەمینیشدا ھەبوون و ھەلە و ناتەواوی یەکانی
نوسخەکە ی خۆم لە رووی نوسخەکە ی ئەو راست بکەمەوہ .

بەلام نوسخەکە ی شیخ ئەمین چەند پارچە شیعریشی تیا بوو کە لای من
نەبوون . جا بۆئەوہ کە ئەو پارچە شیعەر زیادانەش بکەو نە بەرچاوی
خوێندەواران و ئەو بەرھەمانە ی ئەبولوفا لە مەترسی لە ناوچوون پیاڕیزم ،
وا لە دوایی ئەم بەشی یە کەمە ی کتیبە کەمەوہ بلاویان ئە کەمەوہ .

- ۱ -

(۱)

نسبت خودرا بہ یار خویش میدانیم ما
ہمچو گیسویش ز سر تا پا پرنشانیم ما

یا چو آن خال سیه بر عارضش در بین زلف
 برزخی جامع میان کمر و ایوانیم ما
 ابرواست آن برزخ زیبات ، یا قوس قضا ،
 یا دم شمشیر تقدیراست ؟ حیرانیم ما !
 نیست مارا الفتی با سیر صحرائی ختن
 بهر این شهری غزالان سینه بریانیم ما
 حیرتی دارم که این فواره‌های دیده‌گان
 از چه میجوشد ؟ مگر تنور طوفانیم ما !
 روز اول آتش عشقش به جان ما فتاد
 تا ابد زان آتش جان‌سوز سوزانیم ما
 شورش و غوغای طفلان پیش و پس خوش عالمی است
 چون (وفا) از دولت عشق تو سلطانیم ما

(۲)

ای ز حسن جلومات آینه‌ها را صد جلا
 چهره‌ات زاب لطافت میزند موج صفا
 شعلهء حسنت به گلها آتش خجلت زند
 سرمهء حیرت کشد خالت به چشم مدعا
 تا نهال سرو سیم اندام او بالا کشد
 در دل ما بی‌نویان میکشد بالا بلا
 لعل جان‌بخشش گر از جوش تبسم دم‌زند
 خنده‌ها ریزد به فرق چشمهء آب بقا

بی تو چندان دیده‌ام امیدواری جوش زد
پای نومیدی به خون اشک ما بندد حنا
درد هجرش را کجا تدبیر درمانی کنیم
بعد ازین دست امید ما و دامان دعا
جای شبنم مردمک از دیده‌ها پالد (وفا)
ز اب و تاب چهره‌ء چون آفتاب (بوالبها)

(۳)

الحمد لمبدع البدایع
والشکر لخالق البرایا

در روز دوم صباح جمعه
ساعت ز دو بود نه به بالا
از ماه رجب که مشعل مهر
(من مطلقه اذا تجلتی)

شیپور سرور و کوس بهجت
در زد به جهان خروش و غوغا
ناگاه به گوش من سروشی
(من حضرة قلبه تعالى)

در داد یکی نوید و گفتا
ای خاص به فیض و فضل مولا
چوبک زن بام تو سکندر
در کوی تو هندویست دارا

ای مهبط واردات غیبی
درویش خرابه گرد و شیدا
باز از سر نو نوازش حق
بر کام تو گشت جلوه فرما
دادت پسری که مهر چهری است
رخشنده چو لؤلؤئیست لالا
شد بخت به یمن او مباهی
هم توأم توست سعد کبری
در کسوت فضل صدر آبنا
در خلعت فقر فخر آبا
گردید به نام پیر أحرار
مخصوص تفؤلاً به أسما
در عالم غیب تاج دادند
اورا لقب از جناب مولا
یا رب به کمال فضل و رحمت
این اختر عزت و شرف را
با علم و عمل قرین دولت
توفیق رفیق و عقل برجا
مقرون به صفا و طول مدت
مسعود و سعید و سعد فرما
تاریخ ظهور این کرامت
جستم ز خرد ، به ناز گفتم :

« لاذرغب » ثم قلت « فارغب »
« الصبح به اذا تجلّی »
گفتا که بگوی (بوالوفا) را :
« بشراك وحبذا وأهلا » (۱)

— ت —

(٤)

تا به ما آن لب یاقوت تو خندان شده است
حالت سینهء صد چاک نمایان شده است
جمع گردید حریفان به تماشا کامشب
کوی ما از شرر آه چراغان شده است
تا دلم بسته آن گیسوی مشک افشان شد
چمن سینه لگدکوب غزالان شده است
ز آتش سنگ (۲) شده گلخن ما گلشن فاز
شکر طفلان که شب هجر چراغان شده است
تیره ایام چنانست (وفا) در غم عشق
همچو زلف تو سراپاش پریشان شده است

(۱) دیاره نه بولوه فائهم پارچه شیمره ی به بۆنه ی له دایک بوونی شیخ تاجوددینی
کوریه وه وتوه . وشه کانی ناو همرکام له که وانۆلکه کانی دوو به یتی دواپی
به حوروونی نه بجهد نه کهنه ۱۲۸۳ که سالی له دایک بوونی شیخ
تاجوددینه .

(۲) اشک — (ن) .

(۵)

تا گل روی ترا دیدم به بازار آمده‌است
هر که در عالم به چشم نقش دیوار آمده‌است
تا سحر از بیم چشم فتنه‌خوی رهنفت
در دو چشم کاروان خواب بیدار آمده‌است
هیچ نقاشی چنین صورت نبسته بر خیال
فکر مانی هم در این سودا چو پرگار آمده‌است
کاش دیگر در چمن میدیدم آن گل پیرهن
تا شدی حل عقدهء مشکل که در کار آمده‌است
حوری است آن یا فرشته یا بشر یا خود پری
کی چنین در عالم اظهار دیار آمده‌است
در لطافت شیوهء حور و ملک دارد ولی
طبع و خویش در دل آشوبی پری وار آمده‌است
ناله و فریاد و افغان (وفا) بی درد نیست
فتنه‌ئی بهر بلای جان پدیدار آمده‌است

(۶)

تا به آن بالا بلا دل (۳) آشنا گردیده‌است
رشتهء مهر و وفارا از جهان بیریده‌است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده‌است

(۳) دل ما - ن .

تن به رقص آمد ز شادی جان همی پرد ز شوق
 گوئیا کان شاه خوبان نام ما پرسیده‌است
 چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
 چون به نام من زبان دلستان گردیده‌است
 پای پیک یار من افسرد و از رفتار ماند (۴)
 آنقدر عاشق به روی دیده‌اش مالیده‌است
 رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
 گوئیا آه و فغان و ناله‌ام بشنیده‌است
 با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش‌است
 از من مسکین عجب چون بی‌سبب رنجیده‌است
 شیوه، مهر و (وفا) معدوم شد با (بوالیها)
 گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده‌است

(۷)

— ن —

مطرب نوای چنگ به آهنگ ساز کن
 ساقی تو نیز درگه میخانه باز کن
 ساقی میار جام و ، صراحی به کار نیست
 در ده یکی سبو و مرا سرفراز کن
 عیداست و موسم طرب‌است و زمان عیش
 بخرام سوی گلشن و آهنگ ناز کن

(۴) فرسود از رفتار من — ن .

می بر کف است و کف به دف و گوش بر غزل
از در درای و مجلس مارا بساز کن
گل در کنار و سبزه و صحرا و لاله زار
باز آی و ناز عشق بر اهل نیاز کن
ساقی و شاهد و می و مهتاب و بذله گوی
یا رب شبی چنین تو به لطفش دراز کن
بزم است و چنگ و جام می است و نوای نی
مطرب تو ساز زمزمه های حجاز کن
رنگ حنا ثبات ندارد عزیز من
انگشتها به خون دل ما طراز کن
قربانی توام من و آن شکر لب
نه در دهانم و سرم از حلق باز کن
رسم است روز عید که عیدانه میدهند
یک بوسه با (وفا)ی جفاکش نیاز کن

(۸)

کند افکنده بر رخ زلف را ، لیل و نهار است این
فروزان کرده در شب آفتابی را ، عذار است این
به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زد و گفتا
ز ما از گلشن ناز و نزاکت یادگار است این
بخوابم روی زیبا نیز نماید گهی ، آری
که مزد گریه های دیده اش شب زنده دار است این

به هنگام وداعت ناله در هر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سواراست این
 مرنج از دل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگاراست این
 حریف بزم وصلش باوجود غیر نتوان شد
 مزاج نازک ما بیدلانرا زهر ماراست این
 نمی آید ز فرط حیرتم مژگان بهم آری
 به قانون نامهء مجنون دلیل انتظاراست این
 فریب عشوه های چشم فتانش مخور ای دل
 که جادوکار عیار و محیل و پر قماراست این
 چو بینم خنده گل را همه خون گریم از حسرت
 نشانی از تبسهای لعل آبداراست این
 به عیاری برد دل ، باز چون میجویمش ، گوید :
 کجا ؟ چون ؟ کی ؟ چرا ؟ بر گو ، دروغ آشکاراست این
 فروغ از دل فراگیرد چراغ خاندان عشق
 که هم نوراست و هم ناراست و هم عین شراراست این
 گل افشان شست تازش چون کند بر بیدلان گوید
 به طرز خودنمائیها که به به لاله زاراست این
 حدیث کشمکشها برمخوان تیر و کمانش را
 فرایادم دهی دلرا کمال اضطراراست این
 ز بیداد محبت بسکه چشم چشمه خیز آید
 ز جیب هر بن مژگان یکی صد چشمه ساراست این

خدا زافت نگهدارد خرابات محبت را
(وفا) دارالامان نوگرفتاران زاراست این

چوارینه

اگر دل زیاد تو غافل نشیند
خدنگ بلا بر دل دل نشیند
اگر دل خلاصی ز زلف تو خواهد
به زنجیر و قید و سلاسل نشیند

— ۲ —

تا سوی درت روی به راه آمده‌ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده‌ایم
از بهر شفاعتت به رسم هدیه
با بار گناه کوه گاه آمده‌ایم

تالک

— ۱ —

چشم و رخ نیکوی او ، پیچ و خم گیسوی او
مانند مل ، مانند گل ، مانند سنبل بر قفا

— ۲ —

اشکم روان ، آهم دوان ، سوی بیاره رهنان
فریادگو ، افغان‌کنان (یا لیتی کنت تراب)

— ۳ —

من دیوانه چو زلف تو رها می‌کردم
هیچ لایق‌ترم از حلقه زنجیر نبود

— ۴ —

طالبان راه حق را شرط باشد ، والیا
پاس شرع مصطفی و حب عثمان داشتن (۵)

(۵) دیاره نه بولوه‌فا لهم بهیت‌مدا قسه له‌گمل غولام‌شا خانی مه‌شهور به
نماتوللا خانی والی نه‌کا که بووبوو به شیعه .

دوو نامه‌ی تری شیخ عومهر ضیائوددین

نامه‌ش دوو نامه‌ی تری شیخ عومهر ضیائوددینه ، پاش لئ بوونه‌وه له چاپکردنی نامه‌کانی تری ده‌سگیرمان بوو ، و لیره‌دا بلاویان‌ه‌که‌ینه‌وه :

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ موزه‌فهروددین شای قاجاری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء .

نیر اشرف اکرم اعظم طالع همایون مطالع سلطنت منافع ، اعلیحضرت سلیمان حشمت قدر قدرت ، ذات حمایید صفات ، شاهنشه تخت شهریار یاری دامت شوکته که از مطلع ارفع أرفع أطفاف مواهب ایزد اقدس أجل مالک الملك ملک الملوك أحد صمد باری جل جلاله بر أفق أعلى ظفر نصرت قدرت مسند آرای آرایک سلطنت ، و زینت افزای تخت و بخت شهریار یاری ، و سعادت بخش ملک و ملت و روتقده لشکری و کشوری از مه تا بماهی ، الحمد لله چون نور ساطع گردید ، ذرات مستعدده عالم ارادت‌را از جمیع جهات بتدارک مافات جامع ، و لمعات پرتو کواکب مراحم شاهانه حبال حبل اغیار و بیگانه‌را قاطع ، و ظلمات دیاجی دعاگویان‌را در آفاق جهان رافع ، و حبال افکار مختال فخوررا با طالبان فجور له المنة قانع آمد . از جمله ارادتمندان صدیقت همراه حامل ادعیه‌نامه‌را با کمال جان‌نثاری که کمر یقین‌را بآیین ارباب تمکین بسته ، از قعر بئر دوری بقیفای باصفای حضور مبارک آیات کشیده ، و در بزم سعادت رزمش بدستور مقبولان داخل دوایر

افتخار سرور گردانید • (ان فی ذلك لذکری لمن کان له قلب او القی السمع وهو شهید) • درین بهار فرخنده نهار که اشجار بساتین یقین امیدواران بقظرات امطار رحمت ، و گلزار آمال خیریه هواداران از انهار بحار مکرمات آثار شهریار در حیات تازه باظهار انواع شکوفه و ازهار تذرو تمنایش را گویا نوروز ، و دیجور جفایش را روشن روز ، و شب استدعایش از یمن بدر منیر دعای زنده دلان شب زنده دار ضیای باوفا رسید و کوکب در بروز آمد سر ارادت را به کمال صداقت در میدان اخلاص به تمنای سعادت اختصاص گوی چوگان الطاف و انصاف ملازمان خواص در بارگاه کیوان پناه اعلیحضرت خلافت اکتناه پادشاه جمجاه دامت شوکته داشت •

سعادت آن کسی دارد که شه باشد پناه او

چو شه باشد پناه او فلک شد تکیه گاه او

(معلوم) کز خیر محض جز مکارم ناید • دیگری هرچه از دور عرضه دارد جای هدر خواهد بود که شاهان تخت و بخت و شوکت بر جمیع مصالح ملک آگاهند که از آثار افعال ایزد فعال ستار مظهر تجلیات (آناء اللیل والنهار) و مصدر ظهور افکار و ملهم از فضل رب پروردگارند و اظهار دعاگویی درویشانه فقیرانه در نظر سعادت کیشان صداقت اندیش داخل فضولی و خارج دائره قبول اصحاب صفه عقول که در گلشن نیستی به گلخن هستی دویدن مشکل و تنگنای قصور انانیت و وجود و وجود بر غرفه نشینان (جنات عدن) تا جمیع حورش سراپا جفا و محن می نماید در زاویه زهدیه بهیئت فقریه بهر بکره و عشیه بأدعیه عبقریه مددکار ارکان دولت علیه بودن اولی ، و أمور را همه تفویض بحضرت مولا نمودن احسن و پای از کلیم بیرون نیاوردن از همه زیباست •

(حافظ) وظیفه تو دعا گفتن است و بس

در بند آن مباش که نشنید یا شنید

هينكه عباد الله در ظل ظليل اعليحضرت ظل الله ايد الله ملكه
استراحت نمايند ، فقير در جمع عباد شكور مبتهج و شاد و مسروراست .
(وسلام على عباده الذين اصطفى) . وصلى الله على خير الورى ، والآخرة
خير و أبقي .

۶ صفر ۱۳۱۵

نامه‌ی دووهم

له وهلامی به حیای معرفته‌تا نووسیویه

(یا حیی خذ الكتاب بقوة) واشرب ماء الحب مزوجا بحبوب الطاعة ،
مغلى بنار الصدق فى قدر الاخلاص ، تحصل لك العافية عند الاختصاص ،
ولكن الاستقامة على اعتاب الأوامر شرط للذاكر ، والارادة مع اهلها فى
الباطن والظاهر تؤيدك فى الأول والآخر .

و ان شئت أن تحبى سعيدا فمت به
شهيدا ، والا فالغرام له أهل

نصحتك علما بالهوى والذى أرى
مخالفتى فاختر لنفسك ما يظن

ان أخذته بالقوة تصل مقام اهل الفتوة . ودون اجتناء النحل ما جنت
النحل (۱) .

عمر العثماني

(۱) نامه‌ش نامه‌کەى به حیای معرفته‌ته که بو شیخ عومەر ضیا ئوددینی
نووسیوه . نامه وهلام ههردوو له یووی فۆتۆی خه‌تی خوشی به حیای
معریفه‌ت خۆی نووسراونه‌ته‌وه .

با وجود باوجودت ز من آواز نیاید که منم ، ولی

من خالك كف پای سگ كوی كسیام
كو خاك كف پای سگ كوی تو باشد

بدیهی‌است که طایفه‌ما فدویان غریقی میاه این سلسله‌ جلیله

بیجازه نامه به کی خه لافه ت له لایه ن شیخ عومه ر ضیائوددینه وه بوّیه کی له خه لیفه کانی

ئه مه یس بیجازه نامه به کی خه لافه ته شیخ عومه ر ضیائوددین بوّیه کی له
خه لیفه کانی نووسیوه که ناوی شیخ مه لا موحه مه مد ئه مینه . ئیمه له ناو

ودودمان علیه نبیله ابدها الله تعالی الی مدید الزمان وافتراق الفرقان،
بوده و هستیم ، و بارها مخمر خمیر اخلاص تخمیر فدوی این بوده که
شرفیاب بزم مینورزم حضور سراسر نور شود ، باینکه کعبه فقررا بانی
و زمزم اضطراررا اسماعیل ثانییم ، سر قدم ساخته که ماه تیره بدن
خودرا بدان وتیره از محاق دوری و احتراق مهجوری باستقبال آن
شمس سماء اجلال و آفتاب آسمان افضال رسانم ، تا ماه رخشنده و بدر
درخشنده گردم . درین اوقات بحمد الله تعالی آنچه در دلم بود از درم
فراز آمد ، و توقع است ان شاء الله از حضیض نکبات باوج سماوات
حصول مهمات برآیم ، لهذا بعرض میرسانم .

قربان محرمان کعبه حضور و واقفان قبله مهر ظهورت گردم !
مدتی است نیر توفیق تحصیل علوم این فدوی در عقده ذنب توقیف
و تعطیل منکسف گردیده ، و شاه طاقت و اشتیاق بر صفحه شطرنج
سعی و اهتمام در میدان عدم طاقتی و اشتیاق مات و طاق مانده ،
و مرض باغرض ضعف قوه بی تابی ، با مزاج بی ابتهاج قوه ضعف
تابش و توان در بحران است . دیگر لقمان را حکمت آموختن عین حرمان ،
بمدلول :

چو رسی بکوی دلبر (ارنی) بکوی و مگدر
شنوی ز دوست حرفی بود ارچه (لن ترانی)

محض افتخار بدستخط مبارک عالی در جواب خود فدوی حاضر
نبوده . بعون الله همگی اوقات را من بعد در سلك عتبه بوسان منسلك کرده
و خواهم کرد . مستدعی است علاوه استمداد همت باطنی ، نسخه دواى
این درد و دستور العمل این علت را در گوشه عریضه دستخط فرمایند
که پیغمبر از کبر نیامده . والسلام .

الاقل :

یحیی

خليفة كائى شيخ عومر ضياؤود دينا سى ئەمىن ناو ئەناسىن : شيخ ئەمىنى
 بىژوھىي و مەلا موھەممەد ئەمىنى شەرىف ئاوايى و شيخ موھەممەد ئەمىنى
 بارام ئاوا • لەبەرئەوھە كە ناوى خەليفە كە ، وەك لە ئىجازەنامە كە دا ھاتووە ،
 لەو سىخ خەليفە يەدا لە ناوى شيخ ئەمىنى بىژوھەوھ نزيكترە لەو دوانە كە و ،
 لەبەرئەوھىش كە شيخ ئەمىن وەك خواناسىكى ديار بوو ، مەلا يە كى گەورە يىش
 بوو ، لامان وا يە ئىجازەنامە كە ھىي ئەوھ •

الحمد لله الذي أحيا قلوب العارفين بنور الصدق واليقين ، والصلوة
 والسلام على سيد المرسلين وامام المتقين محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، فان الطريقة هي الأخذ بالشرعة والتخلق بها الحقيقة ، فمن لا
 شرعة له لا طريقة له في الحقيقة ، وأولها تعلم الاحكام بعد تحصيل الايمان ،
 ثم الجهد بالاسلام ، ثم الوصول الى أعلى مدارج الاحسان وهو أن تعبد الله
 كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك • وفي المضمون اشارة الى كمال
 المشاهدة والفناء • فكلما يكون الفناء أدوم كان البقاء أتم ، ولا يلقيها الا ذو
 حظ عظيم • ونحن خدام صفة أهل الصفة لسنا قائلين بالرؤية في الدار
 ونختار في تحقيق المشاهدة ما اختاره الاخيار ، ان الصوفي هو الذي تحقق
 فيه صدق و صبر و صفاء ، ود و ورد و وفاء ، و فرد و فناء • من لم يكن
 بهذه الاوصاف وادعى انه صوفي ، فاعلم انه مكور ، وغير معذور في الادعاء ،
 فلا يليق بالصحة لدى أصحاب كهف الصحة ، ولا بالالفه لأهل الصفة ،
 لأنه يوجب الكلفة على أرباب الفناء • ولا يخفى أن شجرة الطريقة على حسب
 الشرعة في الحقيقة أصلها ثابت و فرعها في السماء ، و منبتها أرض الزهد ،
 وسقيها من عين الورع ، وأغصانها الشرع ، وأوراقها التقوى ، واثمارها
 الوصول الى درجة القبول في الحقيقة ، وهي ما كان عليها النبي والأصحاب
 كما شهد به السنة والكتاب • وقال من هو أهل الحال ما حاصله : الأعمال

بذوى عدل ، فكل باطن يخالف الظاهر فهو باطل ، فماذا بعد الحق
الا الضلال ؟

وموجب بسط الكلام أن الأخ العزيز مع السعادة قرين ، جناب الشيخ
ملا محمد أمين ، على حسن ظنه وكمال يقينه أخذ الطريقة العلية النقشية على
يد الفقير الحقير الكسير الذي ليس له يد في القليل والكثير ، عمر العثماني
الشهير بفلام محمد ، كان الله له و ستره بمفوه في الدنيا والآخرة ، و سلك
طريق آدابها في التعلم و التعليم ، واستتار بانوار اذكارها على حد استعداده
القديم ، ووصل الى مقام الغيبة الناشئة منها الفناء ، و صار لايقا بتعلم ما
تعلم ، و سايقا الى مابه الانسان يكرم . فقد اجزناه في تعليم الطالبين ،
و أمرناه على ما ظهر لنا من الاشارة المعنوية بأخذ المريدين . فاللايق بالمخلصين
أن يتأدبوا معه كي ينتفعوا به كل وقت وحين ، فمن لا أدب له لا صدق له .
والمرجو من الشيخ المذكور ادخال السرور في صدور الأحباب بالرفق و الحلم
و المحبة و تقليل التكاليف على الناس ، و الانس بالشرعة ظاهرا و باطنا ،
و الأمر بالمعروف و النهي عن المنكر على تلك الحالة موصوف ، وان لا يرى
لنفسه مكانة عند الخلق ، وأن يصاحب الخلق بالحق للحق ولا يبعد عنهم أكثر
مما هو لازم . ربنا تقبل منا انك أنت الحكيم الودود .

وصلى الله على سيدنا محمد و آله وسلم .

تمناى قبولش دارم و دائم كه نااهلم . مدد يا روح شاه نقشبند و غوث
گيلاني . والسلام (١) .

عمر العثماني النقشبندی

(تيمزا)

(١) له يووی فۆتۆی ئهسلی نامهکه نووسراوهتهوه .

بہشی دووہم

ھندیٰ لہ موریدو منسووبہ دیارہ کانی
شیخہ نقشبندیہ کانی ھورامان

یادی مەلا حامیدی کاتب

کۆری مەلا عەلیی بیسارانییە ، لە دەورووبەری ۱۲۲۵ی هێجرەتدا لەدایک بوو . پاش تەواوکردنی خویندن بەپیتی داب و نەریتی ئەو سەردەمە هاتوووە لای شیخ عثمان سیراجوددین بۆ وەرگرتنی تەریقەت لەسەر دەستی .

بەپیتی نووسینی خۆی لە ۱۲۵۰دا بە پەننووینی شیخ موحمەد صادقی خەلکی (مازی بن) لە ناوچەی ژاوەرۆ لە هەورامانی ئێران هاتوووە لای شیخ عثمان و تەریقەتی لا وەرگرتوووە لای ماوەتەووە کاری (کاتبی) شیخیشی لەئەستۆ گرتوووە لەووە بە (کاتب) ناووبانگی دەرکردوو .

کە شیخ سیراجوددین بە فرمانی ئەحمەد پاشای بابان لە بیارەووە ئەگۆزیتەووە بۆ سولهیمانی و لە خانەقای مەولانا دائەمەزری ، مەلا حامیدیش لەگەڵ خۆی ئەبا . لەوکاتەووە هەرچەند شیخ بە سەفەر چووین بۆ شوئینسی مەلا حامیدی لەجێی خۆی داناووە ئەو کاروباری مریدو مەنسووبەکانی بەرپۆه بردوو .

شیخ سیراجوددین مەلا حامیدی زۆر خوشووستوووە برازایەکی مەولانا خالیدی بۆ هیناوە کە ژن خوشکی خۆی بوو . مەلا حامید لەم ژنە دوو کۆرۆ چەند کچی بوو .

مەلا حامید تا کۆچی دوایی شیخ سیراجوددین هەر لای بوووە پاش ئەویش لای شیخ موحمەد بەهائوددین و ئەوسا لای شیخ عومەر ضیائوددین

بووه و له دهوړو بهرې ۱۳۱۰ دا له بیاره کوچی دوايي کردووه و له گورستاني
(مله گای چنار) به خاک سپیراوه .

مهلا حامید هرچه ند صیفه تی دهرس و تنه وهی نه بوه ، گه لږ جار چ له
ته وئله و چ له بیاره دهرسی به فقهی و توه ته و هو زور که س لای خویندوویانه .
هرچه ندیش کاتبی شیخه کان بووه ، گه لږ شتیشی بو خوی نووسیوه ته وه
و مک چوار روبره ی (تحفة ابن حجر) به حاشیه کانی مهلا یه حیای مزور و ریشه وه
تا باسی نوئیژی جه ماعت . ئەم نوسخه یه له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا
بوو . ئەبې ئیستا له کتیبخانه ی ئەوقاف بې له سوله یمانی . مهلا حامید خه تی
زور خو ش بووه .

مهلا حامید گه لږ ته ئلیفاتیشی هه یه ، وا لیره دا باسیان ئەکم :

(۱) عه قیده ی ئیمان و ئیسلام به هه ورامی بانه . ئەمه ئەوه یه که من
کردوومه به کوردی سؤرائی و له چاپم داوه .

(۲) شهرحی مه ئنه ویی مه ولانا جه لالوددینی رومی به فارسی له سخی
به رگدا . له شیخ عه لائوددینم بیستووه فهرمووی مهلا حامید ئەم شهرحی
له سهر ته قریری شیخ موحه ممد به هائوددین نووسیوه . ئەم کتیبه لای
کوره زا کانی مهلا حامید بوو ، له دهوړو بهرې ۱۳۶۰ دا که وته دهستی مهلا
عه زیزی پریس ، جا نازانم کریبووی لږ یان یا به ئەمانه ت لږی وه رگرتبون .
ئیسناش لای حاجی مهلا عثمانی کوری مهلا عه زیزه له هه له بجه .

(۳) حاشیه ی له سهر (گلشن رازی) مه محمودی شه بوستهری ته بریزی
له عیلمی ته صه وفدا . ئەم کتیبه ئیستا لای منه له لایه ن نه وه کانیه وه
دهستم که و توه .

(۴) شهرحی مه نظرومه ی (الزبده) له فیهی شافعییدا که به فارسی
نووسیویه . ئەم کتیبه له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا بوو .

(۵) شهرحی مه نظوومهی (ذات الشفا) ی ئینولحاجی جیشانه بی •
نهم شهرحیش به فارسی به • نوسخه که شی له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا
بوو •

(۶) (ریاض المشتاقین) که باسی مه ولانا خالیدو شیخ عثمان
سیراجوددین نه کا •

نهم کتیبانه ی که ناوم هیتان خوم دیومن •

مه لا حامید شاعیریکی وردو ناسکیش بووه • پیشتر له باسی هرکام
له شیخ عثمان سیراجوددین و کوره کانیدا چهند قه سیده یه کیمان نووسی به وه ،
وا لیره شدا هه ندیکی تر له شیعره کانی نه خهینه پیش چاو :

قه سیده ی یه که می به بونه ی هاتنی فهرهاد میرزای مامی ناصروددین
شای قاجاره وه بو سه ره هورامان و شکست خواردنی (۱) وتوویه :

به سال (فور) (۲) پس از الف روز یکشنبه
که بود سلخ محرم قریب ماه صفر

بیان واقعه میرزا پلنگ اورامی
که هست کاتب دیوان و قاضیء عسکر

علی البدیهه همین قطعه کرده است انشا
به فتح نامهء شهزاده بلند اختر

(۱) له باسی «پروداویک له نیتوان شیخ موحهممد به هائوددین و فهرهاد
میرزای مامی ناصروددین شای قاجاردا» دا باسی رازی نهم هیرشه
بخوینره وه •

(۲) له گهل (الف) ه که دا که هزاره ، نه کاته ۱۲۸۶ •

جناب معتمد الدوله شیر ایرانی
که هست در همه عالم علم به علم و هنر
سنخنورانی که در مناقبش خوانند
زهی چو رستم دستان تهمتن و صفدر
زهی ز شوق و غایبی قرار چون کشتی
زهی به معرکه صاحب ثبات چون لنگر
صلا زد از پی تسخیر سد اورامان
به هیبتی که بدی رشک روح اسکندر
چو تیغ قهر کشیده ، قبای صبر درید
به نیتی که کند محو نامش از دفتر
نهاد روی به راه و سپاه در عقبش
به هیبتی که زدی طعنه بر شه سنجر
خروش و ش به خروش و سحاب و ش در جوش
ز شوق اخذ غنیمت سپاه و سرلشکر
شبی که راه همایون بر این قرار گرفت
که بهر ساعت آسودگی ز رنج سفر
(هزارخانی) و (انجمنه) گشت جای موبک او
هزار خان همه انجم صفت دران سنگر
به گرد خیمه آن مه چو هاله حلقه زدند
به صورتی که به جز بادرا نبود گذر
ز احتیاط مبادا که چشم زخم رسد
ولی ز حکم قضا و قدر به وقت سحر

بران سپه دو سه گربه به هول مو کردند
 ازان نهیب یلان را پرید هوش ز سر
 خزید حضرت شهزاده در یکی سوراخ
 شدند عسکر شاهانه جمله زیر و زبر
 به باد شد بنه و بارخانه و خرگاه
 زیاد شد يدك و اسپ و تازی و استر
 گرفت حق گذشته ز وارث بهمن
 زهی تهمتن ثانی گرفت خون پدر
 بلی ، فرار ز مالایطاق هم هنری است
 ضرور نیست زدن مشت بر سر نشتر
 چه لازم است فتد ماکیان به چنگ شغال
 خلاف عقل بود جنگ پشه با مرمر
 مسلم است چو سر هست قحط نیست کلاه
 فدای سر همه اسباب شاهی و افسر

نه میش قه سیده به کی تری له لاواندنه وهی شیخ عه بدولره حمسانی
 خالصی تاله بانیدا :

شیخ آفاق که در معرفت علم عکلم بود
 مخزن فکرت و گنجینه اسرار حکم بود
 طلعتش مطلع انوار و دلش منبع اسرار
 سینه او به مثل لوح و زبانش چو قلم بود
 بصرش مائل بالا ، خبرش مائل مینا
 نظرش گرچه به صورت همه دم زیر قدم بود

زمره اهل صفارا به درش روی ارادت
 جرگه اهل وفارا به سرش جمله قسم بود
 غلغل کوره ذکرش نمک شور محبت
 قلقل کوزه فکرش همه انوار قیدم بود
 کاشف سر طریقت ، در دریای حقیقت
 سند اهل شریعت ، شرف اهل همم بود
 رحمتش ترجمه رحمت رحمان صییتش
 منتشر در صفحات عرب و روم و عجم بود
 عبد رحمن علم و فخر زمان بد لقب او
 (خالص)ش گاه تخلص ز پی نظم رقم بود
 از همه بود به معنی چو الف صفر مجرد
 گرچه بر مسند عزت شه با خیل و حشم بود
 دم ز حکمش چه زخم خاک نشین سر کوشش
 عارش از تخت فریدون و کی و حشمت جم بود
 برجهید از قفس تنگ جهان بلبل جانش
 عمرها بود چو دستان زن گلزار عدم بود
 ماند اندوه و درینغ و غم و حسرت پی عالم
 زانکه او سد سکندر پی یا جوج ستم بود
 سفره بود مهیا ز پی مؤمن و کافر
 خوان یغمای کرم بود پر الوان نعم بود
 گوهری بود به دریا به کنار آمد و باز
 شد به دریا و درین جلوه دوصد گونه حکم بود

غرهء ماه جمادی ، چه جمادی ؟ مه اولی
شب سه شنبهء آن اول این ماتم بود
دل کزین وحشت عظمی و ازین صدمت کبری
پر ز اندوه و غم و ولوله و درد و الم بود
خواست تاریخ وفاتش (ز غم و کرب) نوید
ناگهان گفت سروشی که بگو (باغ کرم) (۲) بود

نه میش قه سیده که کی تری له سالی ۱۲۹۴ دا وتوو به بۆ به خیرهاتنه وهی
موحه مه مد پاشای جاف له ولاتی ئیرانه وه بۆ ولاتی عوسمانی :

آمدی و آمدنت بس خوش است
رفتن و باز آمدنت مه وش است
جاذب دولت به خودت میکشد
شاهد اقبال عجب دلکش است
ای شه میدان کرم رخ متاب
اسپ طربرا به جهان دوشش است
بخت بهرجا که روی مسنداست
تخت بهرجا که شوی مفرش است
حال خودش دشمن بدخواه تو
حال خس و دشمنی آتش است
عصمت حق هست ترا دور باش
غیرت مردان خدا چاوش است

(۲) نه کانه ۱۲۷۵ .

جلوه کن ای سرو خرامان به ناز
زانکه ترا غایت کش و فش است
فش چه بود؟ دست فشاندن به جود
جستن دل‌های عزیزان کش است
جمع شد از بهر تو این دم دو عید
نوش کن این جام صفا بی غش است
جائزه چشنی و عیدانه است
اینکه نویسی که دماغم خوش است

۴م قه سیده یه‌شی له به‌هاری سالی ۱۲۹۲ د بو به‌خیر هاتنه‌وهی مه‌حموود
پاشای کوری موحه‌مه‌د پاشای جاف له سه‌فهری به‌غدا ، نووسیوه :

مژده ای دل که بهار آمد و دلدار آمد
ساغر عیش پر از باده سرشار آمد
چمن از غائله زاغ زغن فارغ شد
بلبل نغمه‌سرا باز به گلزار آمد
سحر از لطف هوا غالیه‌سا گشت صبا
گویی از طرف چمن آهوی تاتار آمد
بلبلی رفت ازین جانب و شهباز آمد
باز گردید کنون طالب اشکار آمد
این خبر کز اثرش غنچه صفت دل بشگفت
مرهم سینه مجروح و دل زار آمد
خاطر اهل صفا تازه‌تر از گلشن شد
لیک در دیده ارباب جفا خار آمد

ای ایاز از غم و اندیشه مکروه زمان
دل به پرواز که محمود جهاندار آمد
زبده اهل کرم ، مفخر ارباب عجم
عمده اهل صفا ، نادره کردار آمد
بخت هم عاشق دیدار تو باشد همه روز
از پی دیدن رخسار تو صد بار آمد
قوه نطق ز تقریر ثنایت خجل است
زانکه وصف بدر از حیظه گفتار آمد
این قدر بس که وجودت اثر لطف حق است
سطوت ترجمهء سطوت قهار آمد
دل ز اندیشه نگهدار به هر جا که توی
همت اهل حق و لطف حقت یار آمد

باری حاجی ملا ئەحمەدی نۆدشەبی

حاجی مەلا ئەحمەدی کۆری مەلا عەبدولپەرەحمانی نۆدشەبی زیاتر لە بیست پستی دانیشتویی دینی نۆدشە بوون لە هەورامانی لوھۆن و هەموو مەلای گەورە بوون و گەلێن پیاوی بە زانست و ئاینپەرورەریان تیا هەلکەوتوو ، بەتایبەتی خۆی و باوکی .

مەلا عەبدولپەرەحمان چوار کۆری بوو : موحمەدو ئەحمەدو فضلوددین و جەلالوددین . موحمەدیان بە منالی مردوو . کۆرەکانی تر گەورە بوون و ژنیان هێناو و نەویان لێ کەوتوو و تەو .

مەلا ئەحمەد لە ۱۲۲۸ی هێجرەتدا لەدایکبوو و (۱) هەر بە منالی لای باوکی دەستی کردوو بە خۆیندن و قورئانی تەواوکردوو و کتیبە وردەکانی خۆیندوو و بوو بە فەقی . ماویەك لای باوکی ماویەتەو ، پاشان بە ئوسوولی ئەو سەردەمە چوو بۆ خۆیندن و زۆر لای کوردستان گەراو . سەرەنجام لای مەلا موحمەدی خەتێ مەلای میری گەورە پەواندز ئیجازەیی مەلایەتیی وەرگرتوو .

مەلا عەبدولپەرەحمانی باوکی مەلا ئەحمەد پاش چوونی مەلا ئەحمەدی

(۱) سالی لەدایکبوونی حاجی مەلا ئەحمەد بە حەرفەکانی ئەبجد لەم بەیتەدا دیاری کراوە کە نیو بەیتی دووھەمی ئەکاتە ۱۲۲۸ :
هاتفی از سر الھام بە تاریخش گفت :
« بود احمد خلف امجد عبدالرحمن »

كۆپرى بۆ فەقىھىيەتى ، دلى له ئۆدشه ههئنه كه نرئ و ئهچى بۆ سنه • ميره كانى
 ئه رده لان لاي خويان ئه يكه ن به موده رپريس • پاش ئيجازه وه رگرتنى مه لا
 ئه حمه دى كۆرى له سنه يش نامينى و دئ بۆ سوله يمانى و له مزگه وتى
 (مه لكه ندى) ئه بى به مامۆستا و پيش نوئز • پاشان ئه شكري به موفتى
 سوله يمانى و تا كۆچى دوايى كردوو له ۱۲۶۴دا ، هه ر موفتى بووه • قه برى
 حاجى مه لا عه بدولپه حمان له گردى سه يوانه •

ئه م ديارى كردنى سالى وه فاتى مه لا عه بدولپه حمانه له سه ر ئه وه يه
 كه شىخ موحه ممه دى سميرانى له (بارقات) دا نووسيوه ئه لى ^{كلاچى} حاجى مه لا
 عه بدولپه حمان له ^{سه ر ئاچى} رده مى ماته سه ريفى يه تى موحه ممه د مونيپ پاشادا
 بووه كه ئه ويش پاش ته واو بوونى چه رخى بابانه كان هاتوو ه كه ريكه وتى
 ئه و ساله ئه كا •

هه روه ها شىخ موحه ممه دى سميرانى ئه لى حاجى مه لا ئه حمه د پاش
 وه فاتى باوكى به يارمه تى موحه ممه د مونيپ پاشا ئه كرى به موفتى له جىيى
 باوكى و پاش ئه و موحه ممه د مونيپ پاشا نه قل ئه كرى بۆ مووسل و موصله فا
 پاشا ناويك دىته جىيى • ئه م موصله فا پاشايه ش ئينسا ئىكى سالم و باش
 بووه و زۆر حورمه تى حاجى مه لا ئه حمه دى گرتوووه و ده رزى سه حىحى
 بوخارىيى له خزمه تىدا خوئندوووه • به عاده تى هه ميشه پاش ماوه يه ك هه ندئ
 كه س ده ستيان كردوووه به موئافه سه ي حاجى مه لا ئه حمه دو به م مه به سه
 هاتوچۆيه كى زۆرى لاي موصله فا پاشايان كردوووه و عه رزو حاليان داوه بۆ
 داواى عه زل كردنى حاجى مه لا ئه حمه د تا فه رمانى عه زلى له ئه سه مووله وه
 دئ ، به لام موصله فا پاشا له به ر په وشت به رزىيى خۆى رووى نايه ت فه رمانه كه
 پيشانى حاجى مه لا ئه حمه د بدا ، پئى ئه لى پرۆ بۆ به غدا به لكو به هۆى موفتى
 زه هاوى يه وه فه رمانى موفتى يه تى يه كه ت بۆ دووباره بيئته وه • حاجى مه لا
 ئه حمه ديش ئه چى بۆ به غدا و به ميوانى لاي موفتى دا ئه به زئى • موفتى

ههولیکى زۆرى بۆ ئەدا تا دووبارە ئەمرى موفتى بەتیبى بۆ دەرئەچیتەووە ،
بەلام حاجى مەلا ئەحمەد بەهۆى هەندى حالتى ئەفسى خۆیەووە پەشیمان
ئەبیتەووە ناچیتەووە سەر وەزىفە کە .

بیستوومە هەر لە وەرژەدا کە ئەمرى دانانەووەى حاجى مەلا ئەحمەد
گەشتووەتە دەستى موفتیبى زەهاوى ، حاجى مەلا ئەحمەد بە خزمەتى موفتى
ئەگاو موفتى بش مژدەى بە موفتى کرانەووەکەى پێ ئەگەیهنێ . حاجى مەلا
ئەحمەدیش پاش سوپاسى زۆرو بەیانى مەمنوونى بەتى لە موفتى عەرزى ئەکا
کەوا بریارى داووە ئیتر موفتى بەتى ئەکا . موفتى زەهاوى لەمە زۆر دلگران
ئەبێو بە حاجى مەلا ئەحمەد ئەلێ بەهۆى ئەم مەسەلەیهووە گەلێ لە
پیاوماقوولانى سولهیمانى لێم دلگران بوون ، کەچی وا ئیستە تۆبش
وەزىفە کەت ناوێ ، بەلام حاجى مەلا ئەحمەد لە بریارى خۆى پاشگەزنايیتەووە
ئەگەریتەووە بۆ سولهیمانى و لە سولهیمانىش بارئەکاو ئەچیتەووە بۆ
تۆدشەى هەورامان و لەوێ دەست ئەکاتەووە بە دەرزو تنەووەى فەقىو
پیش نوێزى کردنى موسولمانان . بەپێى هەندى بەلگە ئەبێ ئەم پرووداوانە
لە ۱۲۶۸ى هێجرەتدا پروویان دا بێ .

لەگەل ئەووەشدا کە حاجى مەلا ئەحمەد بەهۆى پایەى بەرزى مەلایەتیبى
خۆى و بە یارمەتیبى موخەمەد مونیب پاشا ، پاش کۆچى دوايى باوکی بوو
بە موفتیبى سولهیمانى و پاش موخەمەد مونیب پاشا موصلەفا پاشایش زۆر
قەدر و حورمەتى گرتووە ، بەهۆى کردارى بەدى هەندى کەسەووە گەلێ جار
تووشى دلگرانى بوو چونکە ئەوانە ویستوویانە بیشکینن و بەدناوى
بکەن . بیستوومە رۆژێ لە مەجلیسیکی گەورەدا مەلایێ شوینیکی لە
(ابن حجر) نیشان داووە داواى لێ کردووە مەعناى لێ بەداتەووە ، بەلام ئەو
شوینە لەو نوسخەیدا هەلەیهکی تیا بوو ، حاجى مەلا ئەحمەدیش پاش
تەماشاکردنى شوینە کە بە خەتى خۆى رستەیهک ئەنووسى و ئەلێ ئەم شوینە

به بنی ئەم زیادەیی منە مەعناى نایەت ، که پاشان نوسخەى بنی هەلەى (ابن حجر) دینن ، تەماشائە کەن هەمان زیادەى تیاپە که حاجی مەلا ئەحمەد نووسیویوی تەنها حەرفیكى (و) نەبێ . ئەمە لەناو خەلکدا دەنگ ئەداتەووە و ئەبێ بەهۆی بەرزتر بوونەووەى پایەى حاجی مەلا ئەحمەد لە کۆمەلدا ، بەلام ناخەزانو بەدکاران بەووەش دانا کەونو دەس لە بەدکاریى خۆیان هەلناگرن .

هەر لەو سەردەمەدا که حاجی مەلا ئەحمەد موفتیی سولەیمانی بوووە گەلێ جار مەلایانی سولەیمانی بەر بەرە کانیان کردووە ، وەک ئەووە که لە مەسئەلەى شەرطى تەعلیقى و ئیلامیدا پرووی داووە ، کاتێ که موفتیی فتاوی بە کەوتنى تەلّاقى کابرایەك داووە ، مەلایانی تر هەریە که لە ئاستى خۆیەووە نووسیئیکى دوورو درێژى لەسەر نە کەوتنى ئەو تەلّاقە نووسیووە ، حاجى مەلا ئەحمەدیش بە پێى پیتویستیی وەزىفە کەى خۆى که موفتییەتى بوووە ، بۆ ئیستپات کردنى راستیی فتواکەى نووسیئیکى لە بەر بەر چ دانەووەى ئەواندا نووسیووە . هەموو ئەو نووسیئانەم لە بەرگى سیپهەمى (جواهر الفتاوى) کەمدا لە چاپ داووە . هەر کەسێ ئەندازە یەك مەلایەتیی هەبێ و بێ ئینساف نەبێ ئەزانێ فتواکەى حاجى مەلا ئەحمەد راستەو ئەوانى تر لە ڕنگەى راست لایان داووە .

حاجى مەلا ئەحمەدى تۆدشى هەلیكى لەبارى بۆ هەلکەوتووە بۆ خۆتندن . لە خزمەتى باوکى و لە خزمەتى مەلا گەرە کانی ئەو سەردەمەى کوردستانی خواروودا خۆتندوویەتى . لە عولومى عەقلى و نەقلیدا سەرلامەد بوووە . لە ڕیازیاتدا دەستیكى بالای بوووە . ئیجازەى مەلایەتیی لای زانای گەرەى کوردستان مەلا موحەممەدى خەتێ وەرگرتووە . که گەر اویشە تەووە بۆ سولەیمانی تەدریسیكى باشى کردووە و فەقیی بە قایلەت و تیگەشتووی بوووە . یەکن لەوانە مەلا عەبدولرەحمانى مەشهور بە مەلای پینجوتنى بوووە که هەر بە حاجى مامۆستا ناوی بردووە . هەر وەها مەلا قادری کانی کەووە بێش

که به مه‌لای گه‌وره و مه‌لای بیاره به‌ناووبانگ بووه ، لای نهم ئیجازی
وه‌رگرتووه .

له ده‌ورو به‌ری ۱۲۹۰ی هیجره‌ندا مه‌لا عه‌لیی قزلجی که مه‌لایه‌کی
به‌ناووبانگ بووه و له تورجان موده‌رپیس بووه ، به‌سه‌فه‌ر هاتووه بۆ
هه‌ورامان و له خانه‌قای ته‌ویله له‌گه‌ل حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ ئه‌که‌ونه گه‌توگۆ
له‌باره‌ی وشه‌ی (ته‌لاقم) هوه که له‌ناو کوردانا باوه ، ئاخۆ سه‌ریحه بۆ
ته‌لاقی دانی ژنو ته‌لاقی بێ ئه‌که‌وی ، یا کینایه‌یه و ئه‌بج نیازی ته‌لاقی له‌گه‌لدا
بج ئه‌گینا ته‌لاقی بێ ناکه‌وی ؟ مه‌لا عه‌لی لای وابوو کینایه‌یه و حاجی مه‌لا
ئه‌حمده‌ به‌ سه‌ریحی داناوه . پاش گه‌توگۆیه‌کی زۆر مه‌لا عه‌لی هاتووه‌ته‌ سه‌ر
پراکه‌ی حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ و جارێ داوه که‌وا له پراکه‌ی خۆی په‌شیمانانه .
مه‌لا عه‌لی که ئه‌گه‌ر پێته‌وه بۆ موکریان ، به‌ مه‌ریوانا گه‌راوه‌ته‌وه . له‌ پێ
لانه‌داته‌ لای حاجی سه‌یید سه‌سه‌نی چۆری که ئیجازی له‌ سه‌ر ده‌ستی مه‌لا
عه‌لیدا وه‌رگرتووه ، له‌گه‌ل ئه‌ویش ئه‌که‌ویته‌ گه‌توگۆ له‌وباره‌یه‌وه و پێی ئه‌لی
که‌وا له پراکه‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌ته‌وه و چووه‌ته‌ سه‌ر پراکه‌ی حاجی مه‌لا
ئه‌حمده . حاجی سه‌یید سه‌سه‌ن پێی ئه‌لی : قوربان ! ئیبه‌ چه‌ند ساڵه‌ له‌ سه‌ر
پراکه‌ی توین و به‌وه فتوا ئه‌ده‌ین ، ئیسته‌ تو چۆن به‌ سه‌عاتی له پراکه‌ی خۆت
پاشگه‌ز بووینه‌وه و چووینه‌ سه‌ر رای حاجی مه‌لا ئه‌حمده ؟ مه‌لا عه‌لی یش
وه‌لامی ئه‌داته‌وه ئه‌لی : حاجی سه‌یید سه‌سه‌ن ئینساف زۆر خۆشه .
باوه‌ر بکه که حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ که‌وته‌ ته‌قریری مه‌عنا‌ی عیباره‌تی ئینوچه‌جهر ،
وای لیک ئه‌دایه‌وه که ئینوچه‌جهر خۆشی هه‌ر وای ئه‌زانی .

جاریکیان له‌باره‌ی پایه‌ی مه‌لایه‌تی حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌وه له‌ مه‌وله‌وی
ئه‌پرسن ، ئه‌ویش ئه‌لی : به‌راستی پایه‌ی عیلمی حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ بۆ من
دیاری ناکرێ ، به‌لام ئه‌وه‌نده ئه‌زانی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا تا‌قانه‌ بوو :
جاریکیان حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ له‌ سه‌نه‌ بوو ، منیش له‌ خزمه‌تیا بووم ،

ئاخوونىكى زۆر گەورەو بەناووبانگى ئىرانى ھاتبو بۆ سەنە ، بەبوئۇنەيەو
 گەلې لە ئەيائى شارو زاناياىنى ولات كۆبوونەو ، ئاخوونىش ھات •
 ئىمەيش لەو كۆبوونەوئەوئەدا بەشدار بووين • لە كۆبوونەوئەوئەدا مەسەلەيەك
 ھاتە پىشەو • ئاخوونو حاجى مەلا ئەحمەد كەوتنە قسە • تاماويەك قسەي
 ھەردوولا بەجۆرى بوو ھەموو مەلا بەشدارەكان لىيى ھالى ئەبوون ، پاش
 ئەو وە بەرزبووئەوئە تى گەيشتەم ئەھلى مەجلىس ھىچى لىي تى ناگەنو تەنھا
 حاجى مەلاو ئاخوون لەيەك ئەگەن • پاش ماوئەكە تىر وای لىي ھات زانىم
 ئاخوونىش سەرسام بووئە ھەر (بەلې) كەردنى بۆ ماوئەتەو • سەرەنجام
 بەتەواوى كپو بېدەنگ بوو •

ئەگىرئەوئە لە سالى ۱۲۹۰ى ھىجرەتدا حاجى مەلا ئەحمەد لەگەل شىخ
 موھەمەد بەھائوددىن ئەچى بۆ حج • كە ئەگەنە بەغدا بە ميوانى لاي
 موختىي زەھاوى دا ئەبەزن • پاش نانخواردنى شەو مەلاى ئۆدشەيى
 شوئىتىكى حاشىيە عەبدولجەكىم لەسەر شەرحەشەمسى لە موختى ئەپرسى ،
 موختىش وەلامى ئەداتەو • مەلاى ئۆدشەيى رەخنە لە وەلامەكەى موختى
 ئەگرئ • ديسانەو موختى وەلامى ئەداتەوئە ئىتر ھەر بەمچەشەنە رەخنەو
 وەلام دريژە ئەكىشى تا خزمەتكارەكەى موختى دى ئەلې : «مولانا ! طلع
 الصبح » ، واتە بەوباسەوئە شەو رۆژ ئەكەئەو • ئەمەش ئەوئە ئەگەنەنې كە
 ھەردوولا چەند خويئەوارو ورد بوونو چۆن عىبارەتى حاشىيەكەيان
 لىكداوئەتەو قسەيان لەسەر كەدوئە ، ئەگىنا گەتوگۆ لەبارەى
 باسىكى واوئە ئەوئەندەى بى ناوئى شەوى بى رۆژ بگىرئەوئە •

ئەگىرئەوئە ھەر لەو سەفەرى ھەجەدا ئەيشچەنە مىسر • لەوئى مەلايەك
 گەلې پرسىارو رەخنە ئامادە ئەكا لە حاجى مەلا ئەحمەدى بگىرئ • كە ئەكەونە
 قسەوئە ماوئەكەى زۆر قسە ئەكەن • لەئەنجام مەلا كە عەرزى حاجى مەلا
 ئەحمەد ئەكا : قوربان ! بە شىوئە بەلگە ھىنانەوئە ، بەلگەم ئەماوئە

قه ناعه تم به قسه کاتتان کردووه ، بهلام هیشتا دلم ئاوی نه خواردووه ته ووه
 ههروه کوو ئهوسا وام . جا حاجی مهلا ئهحمده عهرزی شیخ موحه مهسه
 بههائوودین ئه کا ئه لئج : قوربان ! ئیتر له مهولا مهیدانی ته ئییری رۆحانی به و
 من له و مهیدانه دا دهستم ناروا . تو پیت ئه کرئی چاریکی ئه م داماو به که
 زۆر خیره .

له کورتی بیپینه وه حاجی مهلا ئهحمده دی ئۆدشه یی یه کیک بووه له
 مهلا هه لکه وتوووه کانی سه رده می خۆی . ئه م ذاته گه لئج فتوای به قیمه تی
 نووسیوه ، من هه ندیکیانم ده سگیر بووه و له بهرگی سیه می (جواهر
 الفتاوی) که مدا نووسیومنه ته وه و بلاوم کردووه ته وه . هه ندیکشانم
 به داخوه ده سگیر نه بوو . حاشیه ی له سه ر کیتابی نیکاح و صیدا ق و خولع و
 ته لاقی توحفه ی ئینوچه جه ره هه یه دهستم نه که وتوون . ئه و نوسخه ی
 ئینوچه جه ره که ئه و حاشیا نه ی له سه ر نووسراوه ته وه ، لای نه وه کانی هه یه ،
 ئه گه ر که سه ی بۆی هه لکه وئی بیان نووسیته وه و له چاپیان بدا خزمه تیک
 گه وره به فیهی ئیسلامی ئه کا (۲) .

(۲) مهلا کانی کوردستان ده ستیک بالایان له حاشیه ی کردن و لیکۆلینه وه ی
 توحفه ی ئینوچه جه ردا بووه ، بهلام به هۆی نه بوونی چاپه وه له و
 سه رده مه دا له کوردستان و به هۆی گوئ نه دانی خوینده وارانئ ئه سرۆوه
 به م جۆره بابه تانه ، به ره می ئه و مه لایانه به ده گمه ن ده ست ئه که ون و
 له وان شه بفه وتین ، له گه ل ئه وه شا که بلاو کردنه وه ی ئه و حاشیا نه
 به شداری یه کی گه وره یه له ژیا نده وه ی به شداری ی مه لایانی کوردستان دا
 بۆ په ره پێدانی فیهی ئیسلامی .

بۆ نموونه بیستومه یۆسفی ئه صم که مه لایه کی گه وره ی ناوچه ی
 باله ک بووه موده ووه نه یه کی له سه ر توحفه هه یه تا باسی په هن گه یشتوه ،
 نوسخه یه کی لای شیخ موحه مه دی خال هه بوو له گه ل ده سنووسه کانی
 کتیبخانه کهیدا به خشیی به کتیبخانه ی ئه وقافی سوله یمانی . مهلا
 موحه مه دی ئیبنولحاجی جیشانه ییش موده ووه نه یه کی له سه ر هه موو
 توحفه هه یه ، نوسخه یه کیم دیوه له کاغه زی په نگا وره نگ نووسرا بووه

بیستوومه پیاویکی نه خوینده وار بووه خزمه تی حاجی مهلا ئەحمەدی کردووہ . حاجی مهلا ئەحمەد له وهختی پرسی شرعی لی کردندا ئەوه نەندە پیتی و تووه فلان کتیبم بۆ بینەو فلانە شوینی بکەرەووه و کارایش زۆر ورد بووه، وای لی هاتووہ فیربووه کام باسی شرعی له کام شوینی کام کتیبدایه، پاش کۆچی دوایی حاجی مهلا ئەحمەد هەر کاتی مهلایان له مالی ئەودا کۆبوو بنهوه بۆ کۆلینهوه له باسیکی شرعی، لهو کارایه یان پرسیهوه فلانە باس له کام کتیبدا ههیه بۆمان بینەو ئەویش هیناویهوه ته ماشایان کردوووه مهسه له کیان لیکداوه تهوه . ئەم پیاوه نه خوینده واره له ناو مهلایاندا به (مهلائی دهیمی) ناو بانگی دەر کردووہ .

حاجی مهلا ئەحمەد له تهسه و فیشدا پایه یه کی بالای بووه . له سهەر دهستی شیخ عثمان سیراجو دیندا ته سه سوکی کردوووه و سولووکی کردووہ . که له سوله یمانی یهوه گهراوه تهوه بۆ تۆدشه ، به شیکی وهختی له بیاره به سه بردوووه له خزمه تی شیخ عثمان سیراجو دیندا خه ریکی خۆپه روه رده کردن بووه . پاش وهفاتی شیخ عثمانیش بووه به موریدی شیخ موحه مەد به هائو دین و له دوادوایی ژیا نی ئەودا له بهر به دره و شتی کۆیخایه کی تۆدشه دلی لهوئی هه لکه زاره و کۆچی کردوووه بۆ سنه و ئەعیانی سنه پیشوازی یه کی گه رمیان لی کردوووه بنه مالی موخته مه د له سهر مزگه و تیکی خۆیان دایان مه زان دووه و دئی یه کیان که ناوی (عیساوا) یه بۆ

له کتیبخانه ی مزگه و تی گه وری سوله یمانیدا . بیستوومه نوسخه یه کی تریشی هه یه لای حاجی مهلا ماری خاوی له قه رده داغ . مهلا یه حیای مزووری پش حاشیه ی تا باسی نوژی جهامعت له سهر توحفه نو سیوه ، نوسخه یه کی له کتیبخانه ی خانه قای بیاره دا هه بوو ، ئەبج ئیستا له کتیبخانه ی ئەوقافی سوله یمانیدا بی . له مهلا عه بدوله عظیمی موخته هیدی سنه ی ششم بیستوووه که مهلا یه حیای موده ووه نه ی له سهر هه موو توحفه هه یه ، به لام خۆم نه مدیوه .

خۆرالپېندانى فەقىق و ژيانى خۆى و مال و مندالى پىن بەخشيوه تا بتوانى به
رەحەتى ئەركى ئايىنى سەرشانى خۆى جىن بەجىن بكا . بەم جۆره حاجى مەلا
ئەحمەد بە قەدرو حورمەتەوه لە سنە ژياوه و ، وەك يىستوو مە لە ۱۳۰۲ى
هيجرەتدا كوچى دوايىيى كردووه .

حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشەيى دوو كورى بووه . يەكەم عارف كە لە
بيارە لە داىك بووه . ئەم كورپە لە خزمەتى باوكيا خویندوو يە تا ئىجازەى
وەرگرتوووه لە پاش كوچى دوايىيى باوكى بووه بە جىن نشينى و دەرزی
وتووتەوه . كورى دووهم زەينولعايىدين . ئەم كورپەشى لای مەلاكانسى
ناوچەكە خویندوو يەتى و سەرەنجام لای مەلا عەبدولقادرى بيارە خویندنى
تەواو كردوووه ئىجازەى وەرگرتوووه .

حاجى مەلا ئەحمەد دەستى شىعيرىشى بووه و نازناوى شىعيرى (فانى)
بووه . بەداخەوه من تەنھا بەيتىكى چە كامە يەكى كە بۆ شىخ عثمان
سیراجوددینى نووسيووه ، پارچە شىعيرىكىم ، دەسگير بووه كە لىزەدا بلاويان
ئەكە مەوه .

ئەمە تاقە بەيتەكەى چە كامەكە :

قطع راه هفت خوان قتل این دیو سفید
از سراج الدین طلب (فانى) ، تهمتن همتاست

ئەمەش پارچە شىعەرەكەى :

آن شیرین یار من دارد همی
صد چو شیرین کوهکن دارد همی
کوژپشتاست این زلیخای فلک
یوسف کنعان وطن دارد همی

ور عرق شد برگ گل عین گلاب
شرم از آن نازک بدن دارد همی
بوستان محض باشد دلستان
سنبل و سرو و چمن دارد همی
ظلمت کفر از دو زلفش برنخاست
دوستی با اهرمن دارد همی
در عبای تن لطائف در سلوک
شیوهء زان پنج تن دارد همی
زنده دل هرگز نمیرد (فانیا)
ننگ از قید کفن دارد همی

یادی سہید عبدالرحیم مشہور بہ مہولہوی

ژیانی مہولہوی

سہید عبدالرحیم نازناو (مہعدوومی) و بہ ناووبانگ بہ (مہولہوی)، کوری مہلا سہیدی تاوہ گۆزی و لہ نہوہی مہلا یوسف جانی کوری مہلا ئەبووبہ کری چۆری یہ کہ بہ (موصہ نئیف) مہشہور بووہو ، رشتہی پشتیان ئەچیتتہوہ سہر خواناسی ناودار سہید موحمہد زاہیدی کوری سہید مہممودی مہدہنی کہ بہ (پیر خدیری شاہۆ) ناسراوہو ، لہ نہوہی حہزرہتی حوسہینی کوری حہزرہتی عہلیی کوری ئەبووطالب و فاطیمہی زہہرایہ خویان لہی رازی بن •

مہولہوی لہ سالی ۱۲۳۱ی ہجرہ تدا لہ دینی (سہرشاتہ) ی ناوچہی تاوہ گۆزی کہ ئەکەوتتہ بہری باشووری رووباری سیروان ، لہ دایک بووہ • ہیشتا مندال بووہ مالی باوکی ناوچہی تاوہ گۆزی یان بہ جی ہیشتووہ و لہ دینی (بیتاوہ) جیگیر بوون و ، لہوئی لای باوکی قورئانی پیروزو کتیبہ وردہ کانی خویندووہ و فیتری نووسین بووہ •

پاشان بہ پیی داب و نہریتی فہقی ولاتی کوردستان رویشتووہ بو ہلہ بجہو لہوئی دەستی کردووہ بہ خویندن • ہہروہا لہ مہدرہ سہ کانی دەوروپشتی ہلہ بجہ وەک خەرپانی و خورمال و بیارمو تہوئلہیش خویندووہ تی و پاش ئەوہ چووہ بو پاوہ و ماوہیہ کیش لہوئی خویندووہ تی و پاش ئەوہ رویشتووہ بو چۆر لہ مہریوان کہ مہلہندی کۆنی خویان بووہو ،

پاش ماوه یه کیش خویندن له وۆی ، چووه بۆ شاری سنه و له وۆی له مزگه وتی
ومزیر دامه زراوه . ئەو سهرده مه سهرده می فه رمان پره وایی ئە مانول لاخانی
گه و ره بووه که یه کچ بووه له پیاوه به ناو و با فگه کانی ئە رده لان و مزگه وتی
دارولئیحسان ئە و دروستی کردووه . پاش ماوه یه کس تریش له سنه وه
رۆیشتوووه بۆ بانه و له ویشه وه پاشتر هاتوووه بۆ سوله یمانی و له سهرده می
ژیانی شیخ معرووفی تۆدیدا به فه قی به تی له مزگه وتی گه و ره دامه زراوه .

پاش ماوه یه ک مانه وه له سوله یمانی ، له ویشه وه چووه ته وه بۆ هه له بجه و
له مه دره سه ی شیخ عه بدوللای خه رپانی له مزگه وتی جامع ه دامه زراوه و لای
مه لا صادقی ته و ئه یی خویندوو به تی . ئە م مه لا صادقه یش یه کچ بووه له
موس ته عیده کانی شیخ عه بدوللای خۆی .

بیستوو مه له م سهرده مه دا باوکی مه وله وی کۆچی دوایی کردوو وه
مه وله وی ماوه یه ک په کی خویندنی که وتوو وه خه ریکی به خێو کردنی برا و
خوشکه کانی بووه . پاشان ده ستی کردوو ته وه به خویندن و چووه بۆ
قه لای جوانرۆ بۆ لای مه لا موحه ممه دی قازی و ماوه یه ک له وۆی ش
خویندوو به تی ، جا بۆ جاری دووه م چووه ته وه بو سنه و له مزگه وتی
دارولئیحسان دامه زراوه . له م چه رখে دا شیخ موحه ممه د سه عیدی باوکی
شیخ عه بدولقادی موهاجیر موده رپرسی دارولئیحسان بووه . مه وله وی
ئە م جاره زیاتر له جاری پێشو و له سنه ماوه ته وه مو پاشان دیسانه وه هاتوو وه
بۆ سوله یمانی و له خزه تی مه لا عه بدولپه رحمانی تۆدشه ییدا که موده رپرسی
مه دره سه ی مه لکه ندی بووه ، خویندوو به تی و لای ئە و ته واوی کردوو وه
ئێ جازه ی مه لایه تیشی لای ئە و وه رگرتوو وه .

بیستوو مه پاش ئێ جازه وه رگرتنی مه وله وی ، به پێی داب و نه ریتی
پاشاکانی بابان که هه ر فه قی به ک له سوله یمانی ئێ جازه ی وه رگرتایه یه کچ له

پاشازاده كان فەقئ ئىجازە مەھر گرتوو ەكەو كۆمە ئىن مەلاو فەقئى شارو كۆمە ئىن دەستەو دائىرەى خۆى لە گەل خۆى ەلئە گرتو ئەچوون بۆ سەيران بۆ سەرچنار ، ئەحمەد پاشاى بابانىش كە ميانەى دۆستايە تىبى لە گەل مەولەوى زۆر بوو ، مەولەوى و كۆمە ئىن مەلاو فەقئ لە گەل خۆى ئەبا بۆ سەيران . لە پىنگەدا فەلا حىك سەرى رىيان لىن ئەگرئى و دەست ئەكا بە سكالائى حالى خۆى لای ئەحمەد پاشا و ئەلئى پارچە بەراوئىكەم ەهەبە ەموو سالىن ئەيكەم بە تەرەكالى و پىي ئەزىم ، ئەمسال يەكئ لە پىاوەكانى تۆ لىي داگىر كردووم و زۆرىشم لىن ئەكا بە جووتى خۆم بىكىلم و بىكەم بە تەرەكالى بۆ مالى پاشا . مەولەوى دىتە پىشەو ە خۆى لە كابراى فەلاح توورە ئەكاو ناھىلئى ئەحمەد پاشا وەلامى بداتەو ە . كابراى فەلاح سەرسام ئەبى و بە مەولەوى ئەلئى : مەلا ! تۆ لای خۆت مەلاو پىاوى ئابىنى ، كە تكايە كم لای پاشا بۆ ناكەى ، بۆ وا لىم توورە ئەبى ؟ مەولەوى ىش پىي ئەلئى : كابرا ! مردووت مرئى . . من لە بەر بىن ەقلبى تۆ توورە بووم لىت . ئاخىر تۆ نە تىستوو ە دنيا كىلگەى قىامەت ە ؟ جا ئەگەر پاشا ئىستا بە جوونى بىگارى زەوبى داگىر كراو نە كىلى و نە يكا بە تەرەكالى بۆ مالى خۆى ، دنباى چۆن بۆ ئەبى بە كىلگەى قىامەت ؟ ئەحمەد پاشا كە ئەم قسەبەى مەولەوى ئەبىسى ، شەرم ئەبىگرئى و بە مەولەوى ئەلئى تكا ئەكەم ئىتر بەس ! كابرا تۆبىش برۆ زەوبى خۆت بۆ خۆت و ەركەس هات بە نىكتا لىت داگىر بكاو زۆرت لىن بكا ، گوئى مەدەرئى و لە كەس مەترسە .

مەولەوى پاش ئىجازە مەھر گرتنى ئەروا لە دىي چروستانە كە دىيە كە لە نىكى ەلەبجەو ە ، ئەبى بە مەلاو مزگەوتىكى تيا ئەكاتەو ە چەند فەقئ بەك رانەگرئى و دەست ئەكا بە دەرزىپ و تىيان . شوئەكەى زۆر پىن خۆش ئەبى تەنانەت باغىكىشى تيا دائەنئى . بەلام پاش ماومەبەك ئەگوئىتەو ە بۆ دىي گونە [گونە] لە ناوچەى نەورۆلى لە نىكى چروستانەو ە . لەوئىش

مزگه و تیک دروست نه کاو فه قی رانه گری و حوچر بیان بو نه کاته ووه به
پی خوتندی نه وان و ناموزگاری کردنی موسولمانانه ووه چهند سالیکیش
له وی رانه بویری •

پاشان له ویشه ووه نه گوژیته ووه بو کانی که ووه له ناوچه ی شه میران که
نیستمانی هوزی (یه زدان به خشی) یه • له و سه رده مه دا سه رپه رشتی کردنی نه و
ناوچه یه به دست شیخ عه لی عه بابه یلی بی به ووه بووه که زور دوستی مه وله وی
بووه و خاتری گرتووه و خزمه تی کردووه • پاشان موحه ممه د پاشای جاف
ناوچه که ی له سه ر خوی تاپو کردووه و به ریوه بردنی له شیخ عه لی
سه ندووه ته ووه داویه ته دهستی عوسمانی خاله که پیاموناسبی یه زدان به خشی
بووه • پاش نه مه مه وله وی کانی که ووه به جی نه هیلی و نه گه ریته ووه بو
سه رشاته ی زیدو نیستمانی کونی خوی •

که موحه ممه د پاشای جاف له مه ناگادار نه بی نامه یه کی گله بی نامیز بو
مه وله وی نه نووسی • مه وله وی یش له وه لامدا نامه یه کی بو نه نووسی و بوی
باس نه کا که له پاش ده رچوونی شیخ عه لی به ووه له شه میران ، وه زعی
عه شره ته که ی وه که نه وسا نه ماوه و بویه ناچار بووه له بهر نه وان بار بکاو ،
نه م چهند به یته شی بو نه نووسی :

وزان سوی وطن هجرت نمودم

خلافت از علی دانسته بودم

به تاثیر محمد پیر اکمل

خلافت چون به عثمان شد محول

دل خویشان مارا پر ز خون کرد

به خویشاوند خود نعمت فزون کرد

ئيترا له گهڻ ٿه وهشا كه ناوچهي تاوه گوزي زور كووپو ڊيم سووه و
 ڙياني تيا گران بووه ، مهولهوي هر لهوي ماوه ته وه و نه جو و لاوه و به
 هه رجور بووه ڙياني به سه رڊووه ، تا له ۱۳۰۰ي هيجره تدا كوچي دوايي
 كر دووه و له گورستاني مه شهوور به گورستاني ٿه سحابه له ڊيئي (سه رشاته)
 له سه ر به رزايي به ڪ به خاڪ سپر راوه . مه لا حاميدي کاتي شيخ عثمان
 سراجو ڊين ٿه م چند شيعره ي له لاوانده وه يا داناوه :

آسمان گر خون ببارد بر وفات مولوی

زيبدار برگ سیه پوشند اهل دنيوی

مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا

مظهر عقل و درایت میر ملک معنوی

پیرو شرع محمد شیخ اولاد حسین

سالک راه طریقت در طریق اخروی

فارس نظم و قصاید در حقیقت ، در مجاز

ریزه چین خوان جودش صد امیر دهلوی

بهر تاریخ وفاتش آنقدر کردیم فکر

کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی

مهولهوي له دواساله کاني ڙيانيا کوير بووه و هوت سالي به کويري
 به سه رڊووه و له ڙياني خويا که پره که ي ٿا گري تي چووه و کتبيه کاني
 سووتاون و خوشي له پارچه شيعري کيا ٿي شاره ت بؤ ٿه و پروداوه ٿه کا که
 چون شيعره کاني تيا سووتاووه . له مه وه ده رٿه که وي ڪه ٿه بن مهولهوي
 شيعري زوري فه و تابن . راسته که شي قه واره ي بچو و کي ديوانه که ي نه
 له گهڻ ڙياني دريڙي پر له خوشي و له ده رڊو مهينه تي و نه له گهڻ دهستي بالاي
 له شيعر دا رٿک نا که وي .

ئەو كىتابىنەى مەولەوى داىنەون

ئەم ئاتە لە بەرئەووە كە شوئىنكى مۇناسىبەتتە ئىبەو تىا بىھەسەتتەووەو رىنگىيەكى شىك نە بردووە گوزەرانو ژىانى خۆى بە رىئكوپىنكى لىئو داىن بىكاو زۆر وەختى ژىانى لە گواستەو ودا بوو لە شوئىنكىكەووە بۆ شوئىنكى تر ، ئەبوو ھىچ نووسراوئىكى لەپاش بەجى نەمايە ، كەچى لە گەل ئەو و شىدا گەلئى كىتئىبى بەزخى نووسىووە ھەمووىان ماونو ، دىوائىكى شىعەرىشى لەپاش بەجى ماووە كە نوسخەى زۆرى لىچ نووسراو تەووەو بە گەلئى ناوچەى كوردستانا بلابو بوو تەووە . ئەم دىوانە شىعەرى يەكەمجار لە سالئى ۱۹۳۵دا بە دوو بەرگە لە گەل وەرگىرانىا بە شىعەر بۆ دىالئىكتى كرمانجى خواروو لەلايەن پىرەمىز دەووە بلابو كراو تەووەو ، جارى دوو ھەمىش لە ۱۹۶۱دا بە لىكدا نەووەو لەلايەن مەووە لە چاپ دراو (۱) .

كىتئىبە دانراو كەانى مەولەوى ، جگە لە دىوانە كەى ئەمانەن : يەكەم — كىتئىبى كوردى بە شىعەر لە بارەى عەقىدەو بىرو باوهرى ئىسلامەووە . ئەم كىتئىبە ھىشتا چاپ نە كراووە . من خۆم نوسخە يەكەم لايە (۲) .

-
- (۱) لەپاش ئەو چاپەى دىوانى مەولەوى يەووە تائىستە گەلئى نوسخەى ترمان دەسگىر بوو كە بەراورد كرديان لە گەل نوسخە چاپەكە پىويستە . بۆ يە بەدەستمانەووە يە ، خوا رىئىكى بىخا ، لە ھەلئىكا چاپئىكى تىرى دىوانى مەولەوى بىكە يەووە ئەنجامى بەراوردى ئەو نوسخە تازە دەست كەوتووانەشى تىابى . نىازمان وا يە لەم چاپە تازە بەدا لە داوئىنى شىعەرە كانەووە تەنھا مەعنا گشتى يەكەيان بنووسىنەرەو مەعناى وشەكان ھەلگىرئىو لەجىياتى ئەووە لە داوئىندا فەرھەنگئىكى تىكرائىبى بە پىتى تىپەكانى ئەلفوئى بۆ بىكەن . ھەر وا ئەشمانەوئى پارچە شىعەرەكان بە گوئىرەى بابە تىيان رىئىك بىخەن .
- (۲) من خۆم لە سالئى ۱۳۳۹ھىجرە تدا ئەم كىتئىبەم لای مامۇستا مەلا ئەحمەدى پاش بەردى مەشھور بە مەلا ئەحمەدى رەش خوئىندووە . لە رىئىكەى ئەم كىتئىبەو پىئوئەندى رۆجىم لە گەل مەولەوى پەيدا كر دو عاشقى شىئوئى شىعەر نووسىنى بووم .

دووههم - کتیبکی تری کوردی به شیعر به ناوی (العقیده المرضیة) وه
له باره‌ی عقیده‌ی فیرقه‌ی شه‌عهری یه‌وه که له دوو هزار به‌یت زۆرتره
له‌وپه‌ری جوانی و په‌وانیده‌یه . ئەم کتیبه‌ی زۆر به‌سووده‌و مه‌وله‌وی خۆی
حاشیه‌ی زۆری لێ کردووه‌و هه‌روا حاجی شیخ ئەحمه‌دی کوری شیخ
عثمان سیراج‌وددینیش گه‌لێ حاشیه‌ی لێ کردووه . وادیاره به‌ دهرزیش
لای مه‌وله‌وی خۆی خوتیندوو به‌ کاتێ که مه‌وله‌وی له ته‌ویلّه بووه لای
شیخی باوکی سولووکی کردووه . نوسخه‌ی ته‌واوی ئەم کتیبه‌ی لای حاجی
مه‌لا خالیدی کوری مه‌لا عه‌بدوللای موفتیی سنه‌و لای حاجی مه‌لا سه‌عیدی
ساداواپی هه‌یه .

سێههم - کتیبکی به‌ فارسی به‌ شیعر له‌ باره‌ی عقیده‌و بیروباوه‌ری
موسولمانانه‌وه که ناوی (الفوائج) ه‌ واته‌ شته‌ بۆن‌خۆشه‌کان یا بۆنی خۆش
گه‌ییته‌کان . ئەم کتیبه‌ش له‌ هزار به‌یت زیاتره .

ئەم دوو کتیبه‌ پێکه‌وه له‌ سالی ۱۳۵۲ی هه‌جره‌ تدا له‌ میسر له‌ لایه‌ن
خوالی خۆش‌بوو (محی‌الدین صبری النعیمی الکافی‌مشکانی) یه‌وه
له‌ چاپ‌دراون . له‌م سالانه‌ی دوایشه‌دا له‌ رووی ئەو چاپه‌وه به‌ ئۆفیسیت
له‌ چاپ‌دراونه‌ته‌وه .

چوارهم - نامیلکه‌یه‌کی له‌ باره‌ی ئیسپات‌کردنی دروستی (رابطه‌) وه‌ که
یه‌کینه‌ له‌ ئادابی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی . ئەم نامیلکه‌یه‌ به‌ فارسی‌یه‌ ،
نوسخه‌یه‌کی لای شیخ هه‌یده‌ری کوری شیخ جه‌غفه‌ر هه‌یه‌ که له‌ دێ‌یه‌کی
زیک له‌ سه‌یید صادقی شاره‌زووره‌وه‌ دا‌ئه‌نیشی . ئەم نامیلکه‌یه‌ تائیشه‌تا
له‌ چاپ‌نه‌دراوه .

پنجهم - کتیبکی شیعی‌ی په‌جه‌زه‌ به‌ عه‌ره‌بی ناوی (الفضیلة) یه‌
۲۰۳۱ شیعره‌ له‌ باره‌ی زانستی ئوسوولی دینه‌وه . ئەم کتیبه‌ کتیبکی زۆر

بایه خداره ، مهوله وی به فرمانی شیخ موحه ممه د به هاووددین دایناوه و له سه رده می ژبانی خویدا زۆر خوینراوه • منیش له سایه ی خواوه له سالانی ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ دا شه رحیکه باشم به پیتی توانای خۆم لێ کردووه به ناوی (الوسيلة فی شرح الفضيلة) و له سالی ۱۳۹۲ ی هيجره ت (۱۹۷۳ ی ز) دا له چاپم داوه و ۸۱۹ لاپه ریه و به گه لێ ولاتی موسولمانان و زۆر لای کوردستانا بلا بووه ته وه • نوسخه یه کی نایابی ئەم (الفضيلة) یه م لایه به خه تیکه زۆر جوان نووسراوه ته وه ، حاشیه ی زۆری مه وله وی خۆی و مه لا فه تاحی پاوه یی و خه تی مه وله وی خۆیشی پتویه •

له خوالی خۆش بوو سه یید عه بدولر حمانی عازه بانیم بیستووه ئەیفه رموو : له بیاره له خزمه تی شیخ نه جموددیندا کتیبیکم دی ناوی (خاطراتی مه وله وی) بوو گه لێ شتی به سوودی له باره ی مه وله وی یه وه تیابوو • ئەبێ ئەم کتیبه فه وتابن وا شوینه واری له هیچ لایه که وه دیارنی به • هه روا بیستوو مه حاجی سه یید عه لی مه لای (لۆن) دیوا تیکه مه وله وی لایه مه ناسه به تی دانانی پارچه شیعه کانی تیا نووسراوه و له پرووی نوسخه ی مه لا ئەسه دی پایگه لان نووسیویه ته وه •

ئاخ ، مه وله وی ! خۆزگه به و سۆزو عه شق و تینکۆشینه له ولایتیکدا ئەبووی هه رحیت ئەنووسی وه ره ئەگیرا و له چاپ ئەدرا ، تا جیهانی کوردستان به لکو هه موو جیهانی موسولمانان به ته ئلیفات و ئاسارو ئەشعارت پرووناک بیوایه ته وه ، تا هه موو دنیا بیزانیاه بێشه ی کوردستان چ جۆره شیریکتی تیندا بووه ، مزگه وته بێ ئەوقاف و بێ نازه کانی زانای گه وره و به رزو پیاوانی خاوه ن به هره ی ئەده یی چۆنیان بێ گه یاندووه • له شاعیرانا که سانی وه ک مه وله وی و مه لاخلدری نالی و عه بدولر حمان به گی سالم و مسته فا به گی کوردی و مه لا موحه ممه دی مه حوی و شیخ ره زای تاله بانو و مه لا مسته فای بێسارانی و سه ییدی هه ورامی و وه لی دیوانه و موحه ممه د ئاغای ده ره بند

فقه ره و خانای قوبادی و مه لکه ی مراد و هیس و حاجی قادری کۆبی و مه لا
عومهری په نجووری و ، له زانایاندا که سانی وه ک ئینولسه لاهی شاره زووری و
که مالوددینی ئه ربیلی و ئینولحاجیبی سندی و سه یفوددینی ئامودی و فاضیل
موحه ممد ئه فه ندیی گۆرانی و ئینو خه له کان و مه لا عه بدوللای بیتووشی و
که سانی تریش په روه رده ی سووچی ئه م مزگه وتانه بوون .

هه ربژی ناوی نامیی مه وله وی
له ریزی سه عدی و جامی و دیله وی
بژین زانایان له رووی جیهانا
له زانای عیلمی ماددی و مه عنه وی
حه شرمان بکا خودا به که ره م
له ژیر سای ئالای به رزی نه به وی

سه فه ری مه وله وی بو ئه م لا و ئه ولا

مه وله وی زیاد له ورده سه فه ره کانی بو دیده نی کردنی دۆستان و
براده رانی له تاوه گۆزی و جوانرۆ و زه هاوو ، بو ناو عه شایری قوبادی و
باوه جانی و وه ته دبه گی و جاف و شه ره ف به یانی و ، بو شاره زوورو ، بو
هه ورامان بو زیاره تی شیخ سیراجوددین و به ها ئوددین و ، بو سوله یمانی بو
زیاره تی کاک ئه حمده ی شیخ بو سنه بو خزمه تی شیخ عه بدولقادی
موه اجیر که له وی مامۆستای بووه ، چه ند سه فه ری تاییه تی تریشی بووه
که رۆژگار پیویستی کردوون له سه ری . وا کورته په ک باسی هه ندی له و
سه فه رانه ی ئه نووسینه وه بو ئاگاداری و بو یادگار .

یه کچی له و سه فه رانه ی سه فه ریکیه تی بو سنه که به فه رمانی شیخ عثمان
سیراجوددین بووه له ۱۲۷۱ی هه جره تدا له خزمه تی مه لا ئه حمده ی

تۆدشەیی و شیخ عەبدولپەرەحمان ئەبولووفەفای کۆری شیخدا بۆ لای ئەمانوئەللا
خانی والیی کۆری خوسرەوخانی ئەردەلان کە لەقەبەیی (غولامشاخان) بوو.

ئەم سەفەرە لەسەر داوا و پێشنیهادی مەلایان و پیاوماقوولانی سنە بوو
لای شیخ سیراجووددین کە یەکن لە کۆرەکانی لەگەڵ کۆمەڵە لە مەلا
گەرەکانا بنێری بۆ لای غولامشاخان ئامۆژگاریی بکەن بە لێکۆلە
یروباوەری شیعیەتی پەشیمان بێتەووە و بێتەووە سەر ئایینی خەلکی
کوردستان و ، ئەگەر هەر وازیش ناهێنێ ، هیچ نەبێ واز لەو بەیئێ کە
حاجی کەریم خانی موحتەهیدی هەمەدانی بێنێ بۆ سنە و بە زۆر بەسەر
خەلکە کەیدا بە پێنێ تا شیعیەتی لە ناویانا بلۆبکاتەووە .

شیخیش ، شیخ عەبدولپەرەحمان ئەبولووفەفای کۆری و حاجی مەلا
ئەحمەدی تۆدشەیی و مەولەوی بۆ ئەم مەسەلەییە ئەتیری بۆ سنە . خەلکی
سنە پێشوازییەکی گەرم لەم میوانانە ئەکەن . ئەمانیش چەند رۆژ لە سنە
ئەمیننەووە لەم چەند رۆژەدا چەند جار چاویان بە غولامشاخان ئەکەوی و
گەلێ گفتوگۆی لەگەڵ ئەکەن ، بەلام هەمووی بێسوود ئەبێ و غولامشا
خان لەسەر حالی خۆی ئەمیننەووە ، ئەمانیش ناچار بە دلگرانییەووە
ئەگەرینەووە بۆ هەورامان (۳) .

سەفەریکی تری مەولەوی بۆ سابلاخ بوو کە ئێستە بە (مەهاباد)
بە ناوی بانگە . مەولەوی لە رێی مەریوانەووە چوو بۆ ئەم سەفەرە و لە رێی
لای زانای گەرە سەیدە حەسەنی چۆری لای داو ، کە ئەویش بە پشت
ئەچیتەووە سەر مەلا ئەبوو بە کۆری موصەئینی باپیرە گەرەیی مەولەوی .

(۳) لە ئەنجامی ئەم مەسەلەیدا هەرایەکی گەرە لە سنە قوماوە کە بە
(واقیعاتی کاروانسەرا) بە ناوی بانگە و چەند کەسی تیا کوژراوە . لە باسی
(دۆستانی مەولەوی) دا ئەگەرینەووە بۆ ئەم مەسەلەییە .

بیستوومه مهولهوی لهم سهفهره دا فهره نجی به کی درپژی له بهردابووه
له وانهی له ناو قوبادی و باوه جانیدا له بهریان نه کهن . له مه لا نه وره حمانی
چۆریم بیستووه که ژن برای سهید هسه ن بوو نه یوت مهولهوی له گهل
نه وه شدا که ریوارو ماندوو بوو ، شه وان پاش نه وه که میوانداره کانی
به جی یان نه هیشت که میک نه نووست ، ئیتر پاشان هه لئه سایه وه بو
شه ونوژی و دوای نه وه روومو قبیله دائه نیشته خهریکی ذیکرو فیکری خواو
به جی هینانی ئادابی ته ریه ته نه بوو و به وچۆره رۆژی نه کرده وه .

مهولهوی که نه گاته سابلآخ مه لاکانی نه وی پیشوازی به کی گهرمی لئ
نه کهن ، به لآم تا قمی مالی سهید نظامی له گهل نه وه یش که چۆری و خرمی
مهولهوی بوون گوئی ناده نئ ، تا سه رهنجام به هوی یه کتری دیتن و
گوئی گرتن له مو ناقه شاتی عیلمی مهولهوی یه وه له پایه و ری و شوینی
نه کهن و بانگی نه کهن بو مالی خو یان و قه درو حورمه تی نه گرن .

سه فهریکی تری مهولهوی بو که رکوک بووه له سه رده می ژبانی شیخ
عه بدولپرهمانی خالصی تاله بانیدا . مهولهوی نه م سه فهره ی له زه مانی
شیخ عثمان سیراجو دیندا کردووه . شیخ عه بدولپرهمانی تاله بانی لهم
سه فهرمی مهولهویدا زۆری حورمه ت گرتووه . بیستوومه مهولهوی به شه و
که یشتو ته که رکوک و یه کسه ر چووه بو لای شیخ عه بدولپرهمان و ، دیوبه
هه رچه ند خه لک هه موو نووستوون نه و به خه به ره و خهریکی عیاده ته ، نه م
به یته ی به سه را نه خوینیتته وه :

شه وهن ، خه لومه تن ، مال بچ نه غیاره ن

ئاله م گرد و ته ن ، دؤس خه به رداره ن

نه ویش به م به یته وه لامی نه داته وه :

نیازم ناله ن به ی که لپۆسه وه

شه و نالین وه شه ن وه لای دؤسه وه

مهولهوی لهم سهفهردا ماویهك له تهكیه ئەمینیتیهوه ، جا ئەگەریتیهوه •
 سهفهریکی تریشی ههروا بۆ کهرکوک بووه ، بهلام پاش کۆچی دواویی
 شیخ سیراجوددین و شیخ عهبدولرهمانی تالهبانی و ، له سهردهمی شیخ
 بههائوددین و شیخ عهلی تالهبانیدا • برادهریک له زمانی سهیید
 موحهمهدی کورمزای مهولهوییهوه بۆی گیراومهتهوه کهوا ئەم چوونهی
 مهولهوی بۆ کهرکوک جووره توورایتیک بووه لهبهردل عاجزی ، ههرچهنده
 نهینهزانی هۆی ئەم دلعاجزییهی چی بووه •

مهولهوی لهم سهفهرهیدا چهنده مانگیك له کهرکوک ئەمینیتیهوه ،
 پاشان به فهرمانی شیخ بههائوددین ، شیخ ضیاوددینی برای لهگهڵ چهنده
 سواریک ئەچن بۆ لای بۆ کهرکوک بهلکو ناشتی بکهنهوهو بیهیتنهوه ،
 بهلام مهولهوی بهگوییان ناکا • پاش ئەوهی ئەوان سوار ئەبنو ئەکهونهری
 بگهریتنهوه به دوو سهعاتیک ، مهولهوی ئەکهویته حالیکه ناتهبیعی وهك
 جهزبهوه • شیخ عهلی بهوه ئەزانجی پیتی ئەلی : مهولهوی ! وائەزانم ئارمزووت
 لی به بگهریتنهوه ؟ چهنده سواریک ئەخاته تهکی ، لهگهلی ئەزۆن تا
 ئەگهنهوه به شیخ ضیاوددیندا ، مهولهوی لهگهڵ ئەوان ئەگهریتیهوهو
 سوارهکانیش ئەگهریتنهوه دواوه بۆ کهرکوک •

ههروا بیستوومه له زمانی سهیید موحهمهدهوه گیراویانهتهوه مهولهوی
 ئەو پارچه شیعرهی که بهمهیهته دهسپین ئەکا :

وهخیلافهون ، یاران سهرمهس

تهقازای زاتی تهبعم ههرچی ههس

بههۆی ئەو تهبیعت تیکچوونهیهوه وتوویهتی که ئەوهبووه قسهی
 شیخ بههائوددینی شکاندهوهو شیخ ضیاوددینی ههروا گیراوتهوه ،
 پاشان ئەو حالهته دهروونی به توندهی بهسهره هاتووهو ئەو پارچه شیعرهی

وتوووه ، له گه‌ل پياووه كاني شېخ عه‌ليدا كه وتوووه ته‌ريځ تا گه‌يشتوووه ته‌وه
به شېخ ضيائووددين و له گه‌لي گه‌راووه ته‌وه بۆ هه‌ورامان (٤) .

سه‌فه‌ريكي تري مه‌وله‌وي به نيازي حه‌ج بووه . له‌م سه‌فه‌ره‌يدا تا
به‌غدا دي . پاش چه‌ند رۆژ ما‌نه‌وه له به‌غدا هاو‌ريكيه‌ي ريځي كه له گه‌لي
ها‌توووه له‌ريځدا خزمه‌تي بكاو هه‌رچه‌ي پا‌ره‌ي مه‌سه‌ره‌في ريځيان بووه لاي نه‌وه
بووه ، هه‌لدي و پا‌ره‌كه‌يش نه‌دزي و له گه‌ل خۆي نه‌بياو نه‌گه‌ريته‌وه بۆ
تاوه‌گۆزي و له‌ناو هۆزدا بلاوي نه‌كا‌ته‌وه كه‌وا مه‌وله‌وي له به‌غدا مردوووه
كو‌ره‌كاني پرسه‌ي بۆ دا‌ئه‌تين .

مه‌وله‌وي يش كه بين كه‌س و بين مه‌سه‌ره‌ف نه‌ميينيته‌وه ، ناچار نه‌بځ
بگه‌ريته‌وه بۆ مال . كه نه‌گا‌ته به‌رموه نه‌مييني هاو‌ريكيه‌ي له‌وي يه‌و خزم
عه‌شه‌رت هه‌موو به‌هۆي هه‌والي درۆي مردني نه‌وه‌وه كه نه‌و كا‌برا پتي
گه‌يانده‌بون ، په‌ريشانن ، به‌لام نه‌م له‌جياتي نه‌وه‌ي لۆمه‌و سه‌زه‌نشتي كا‌برا
بكا پتي نه‌لځي به‌خوا قه‌سه‌م بمزاني يايه‌ها‌توووته‌وه بۆ ئيره ، تا تو له‌م ولا‌ته‌دا
بوايه‌ي پيم تي نه‌نه‌نا بۆ نه‌وه‌ي شه‌رمه‌زار نه‌بي (٥) .

وتمان مه‌وله‌وي زۆر جار بۆ زياره‌تي كاك نه‌حمه‌دي شېخ و شېخ
عه‌بدولقادري موهاجيري مامۆستاي چوووه بۆ سوله‌يماني . له‌يه‌كځي له‌م

(٤) له ديواني مه‌وله‌ويدا وتومانه مه‌وله‌وي نه‌م پارچه شيعره‌ي له وه‌لامي
نامه‌يه‌كي شېخ سراجوودديندا وتوووه . نه‌گه‌ر نه‌مه‌ي به زماني سه‌هيد
موحه‌مه‌دي كو‌ره‌زاي مه‌وله‌وي يه‌وه گيتر اووه‌ته‌وه ، راست بين ، نه‌بين
نه‌وه‌ي نه‌وي هه‌له بين . به‌لام تيكرا به پارچه شيعره‌كه‌دا دياره‌كه‌ نامه‌يه‌ك
له مه‌يدانا يه‌و ماده‌م نه‌مه‌ي سه‌هيد موحه‌مه‌د گيتر اووه‌ته‌وه راست بين ، نه‌بين
نامه‌كه هبي شېخ به‌ها‌ئووددين بووبځو به شېخ ضيائوودديندا بۆي نارديځ .

(٥) نه‌بين نه‌م كا‌برا كا‌برا يه‌كي بيگانه له هۆزو عه‌شه‌ره‌تي مه‌وله‌وي بووبځي ،
چونكه پياوي عه‌شه‌رت رووي نايه‌كاري و نا‌پياوانه بكاو بشگه‌ريته‌وه
ناو عه‌شه‌رت .

شيعره كانى خۆتم ئوخويندهوه ؟ ئه وىش ئه لى كوره كهى شيعرى من ئه وه نده
خۆش و به ته ئسيره ؟ به خوا خه تاي ئاوازه كهى تو بوو .

پيوهندى رۆحى مهولهوى

سه ره تاي پيوهندى رۆحى مهولهوى ، وهك مه نسووينكى ته ريقه تى
نه قشبه ندى ، به شىخ عثمان سيرا جود دينه وه بووه . پاش كوچى دوايسى
ئهو بووه به مه نسووبى شىخ موحه مه د به ها ئود دىنى كورپى و زورى باوه ر
پى بووه به (ئاينه ي كامل) واته ئاينه ي ته واوو پىگه يشتوو ناوى بردووه ،
واته هه موو سيفه ته به رزه كانى باوكى ره نگان له مېشا داوه ته وه .

مهولهوى به نامه ي به رزو شيعرى پرسۆز هه ستى پاك و خاوينى خۆى
به رابه ر به م دوو ذاته هه مېشه ده ر پيوه . لېره دا بۆنموونه ئهو پارچه شيعره ي
ئهنوسينه وه كه به بۆنه ي ها تنه وه ي شىخ به ها ئود دينه وه له سه فه رى جه ج
داينا وه بوى ناردووه :

ئاينه ي كامل ! ئازيزه كهى فه رد !
فېداى ئامات به صه فاييت ئاوه رد !
خه يلين گه رد پات نه دېده م دوور بى
يانه ي چه م ويران ته مام خاپوور بى
خاس بى ته شريفت هه م ئاوه رده وه
گه رد پات وه ته ن ئاوا كه رده وه
ساقى ، ئينه به زم وه صل يارانه ن
چه رخيچ هه ر ئهو چه رخ هه رده جارانه ن

دهوری دەر وه بهزم وه پیاله وه

ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه

جامیمان جه دەس تو هم سه نده بو

فرسه تهن نصیو نهك نه مه نده بو (٦)

چهردهیهك له باره ی ژبانی گۆمه لایه تیبی مهولهوی به وه

له گه ل ئه وه شدا كه مهولهوی له باره ی ئابووری به وه ههرگیز ژبانیکی
خۆشی پانه بواردوو، ههرگیز ئاماده نه بوه له پیناوی ژبانی دنیا دا دەس له
عیزه تی نه فسی خۆی هه لگرئ . له نامه کانی مهوله ویدا كه دهسگیرمان
بوونو ههروه ها له وه دنگوباسا نه به وه كه دم به دم ئه گپیرینه وه ، بۆمان
دهر ئه کهوی كه زۆر جاریش فه رمان په وایانی ناو خۆی ناوچه كه به و جۆره ی
كه شایانی كه سینیکی وهك مهولهوی بن له گه لی نه جو لاونه ته وه وه قه دریان
نه زانیوه . كه چی فه رمان په وایانی قا جاری و ئه رده لانی گه لی جار بانگیان
کردوو ته لای خۆیان و دیهات و مولکیان داوه تی ، به لام ئه و قوبوولی
نه کردوو وه ههرگیز نه یوستوه خزم و كهس و کاره کانی و ناوچه ی کپینی
تا وه گۆزی به جی بیلی و به مولکی دنیا ی نه گۆریونه ته وه . بۆنموونه فه رهاد
میرزای مامی ناصر و دین شا داوای لی کردوو پروا بو ئیران و ههر مولکی
دلی ئه یگرئ هه لی بژیرئ بو خۆی . غولام شا خانی ئه رده لانیس داوای لی
کردوو بچن بو ناوچه ی سنه و دبی (زه لان) وه ر بگرئ بو خۆی ، به لام

(٦) له دیوانی مهوله ویدا نووسیومه كه وا مهولهوی ئه م پارچه شیعه ی له
پیشوازی لی کردنی شیخ به هانوددیندا وتوو كه چوو به سهر لی دانی ،
به لام پاشان بۆم ده ركهوت ئه وه هه لکه به وه به بۆنه ی هاتنه وه ی شیخه وه له
سه فه ری چه ج دایناوه .

مهولهوی هەر ئه‌وهی پێ باش بووه هه‌رچۆن بووه له (سه‌رشاته) کرێنه‌که‌ی
خۆی بمی‌یتته‌وه .

مهولهوی تا ساڵی ۱۲۹۳ی هه‌جری ، واته تا ده ساڵ پاش کۆچی دواویی
شیخ سیراجوددین ، بێ‌ده‌ردو مه‌ینه‌ت رایبواردوووه ، به‌لام له‌و ساڵه‌وه ئیتر
که‌وتوووته به‌ر تیری گه‌ردوون • مردنی عه‌نهر خاتوونی ژنی و ، پاش ئه‌وه
کوێربوونی خۆی و ، ئه‌نجا سووتانی ماڵه‌که‌ی که کتیبخانه‌که‌شی تیا
سووتاوه ، پاشتر کۆچی دواویی شیخی به‌هائوددین و ئه‌و که‌لینه‌ پۆچی‌یه
گه‌وره‌یه‌ی به‌و زووداوه که‌وتوووته ژبانی و ، پاش ئه‌وانه‌ش له‌ و‌لاخ
که‌وتنه‌خوارو پشت شکانی ، هه‌موو ئه‌مانه‌ دواساله‌کانی ژبانی‌یان لێ
تال‌کردوووه ئیتر تا سه‌ری یه‌که‌جاری ناوه‌ته‌وه به‌ده‌م ده‌ردو ئازاری دڵ و
ده‌روونه‌وه تلاوه‌ته‌وه .

خیزان و منالی مهولهوی

ئه‌وه‌ی له‌ پاشماوه‌ی بنه‌ماله‌ی مهوله‌ویمان بیستوووه ئه‌وه‌یه که مهوله‌وی
تا‌قه ژینکی هه‌یناوه‌و ئه‌و ژنه‌یش (عه‌نهر خاتوون)ی خوشکی (ئه‌که‌رم) ناوی
ئه‌فغانی بووه که یه‌کێ بووه له‌ چه‌ند ئه‌فغانی له‌ و‌لاتی خۆیا‌نه‌وه کۆچیان
کردوووه بۆ کوردستانی بابان و له‌ په‌نای پاشای بابانا خۆیان گرتوووه‌ته‌وه .
له‌ناو ئه‌مانه‌دا ئه‌که‌رم زۆر دیارو سه‌ر‌به‌ده‌ره‌وه‌بوو بووه .

مهوله‌وی عومریکی باش و خۆش و پر‌خۆشه‌ویستی له‌گه‌ل عه‌نهر
خاتوون به‌سه‌ر‌بر‌دوووه • ئه‌مه‌ش به‌وه‌دا ده‌ر‌ئه‌که‌وی که به‌ مردنی عه‌نهر
خاتوون دنیا له‌ پێش‌چاوی مهوله‌ویدا تاریک بووه‌و ، گه‌لێ پارچه‌ شیعری
ناسکی پرسۆزی له‌ لاوانده‌وه‌یا وتوووه که به‌رزترین نمونه‌ی شیعری
خۆشه‌ویستی و لاوانده‌وه‌ن له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا .

مهولهوی له عه‌نهر خاتوون چه‌ند کورپو کچی بووه • کورپه‌کائی
 نه‌مانه‌ن : (۱) سه‌یید موحه‌مه‌د که گه‌وره بووه و ژنی هیناوه ، به‌لام له ژیانی
 مهولهوی خۆیدا به گه‌نجی مردوووه له دئی (گونده) به خاک سپیراوه •
 نه‌گپړ نه‌وه له کاتی نه‌خۆشیی مردنی نه‌م کورپه‌ی مهوله‌ویدا باوکی له ته‌وتله
 بووه لای شیخ سیراجوددین • نه‌تیرن به‌دوایا بگه‌ریتنه‌وه • که دیتنه‌وه له‌پشت
 دئی (عه‌نهب) هوه ده‌س‌ته‌کا به گریان • لئی‌ته‌پرسن بۆچی نه‌گری ؟ نه‌ویش
 نه‌لئ چۆن نه‌گریم ! حه‌زره‌تی به‌عقوب بۆنی کراسه‌که‌ی یوسفی کورپه‌ی
 به‌لووتاهات پیی شادمان بوو، من بۆنی کفنی موحه‌مه‌دی کورپم دیتنه‌لووت و
 دل‌م نه‌برژی ! که نه‌گاته‌وه مال نه‌بینی موحه‌مه‌دی کورپه‌ی مردوووه
 شو‌رراوه‌و پیچراوه له کهنه‌که‌ی و چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی باوکینی • نه‌م
 سه‌یید موحه‌مه‌ده‌ تاقه کورپیکی بووه که ناوی موحه‌مه‌د سه‌عید بووه‌و
 وه‌چه‌ی لئ که‌وتوو‌ته‌وه •

(۲) شیخ موحه‌مه‌د که نه‌میش گه‌وره بووه و ژنی هیناوه ، به‌لام به
 گه‌نجی مردوووه کورپیکی لئ به‌جی‌ماوه که ناوی عه‌لی بووه • نه‌میش هه‌روا
 وه‌چه‌ی لئ که‌وتوو‌ته‌وه •

(۳) سه‌یید عه‌بدو‌ل‌للا که زۆر ژیاوه و چه‌ند ژنی هیناوه و گه‌لئ وه‌چه‌ی
 لئ که‌وتوو‌ته‌وه •

(۴) هیدایت که به گه‌نجی به‌ر له ژنه‌یان مردوووه بیستوو‌مه شیخ
 به‌هائوددین به‌بۆنه‌ی مردنی نه‌م کورپه‌وه چوووه بۆ دل‌دانه‌وه‌ی مهوله‌وی و
 سه‌رخۆشی لئ کردنی • مهوله‌وی به‌مه‌هاتنه‌ی شیخ نه‌وه‌نده شادمان بووه
 و توویه خۆزگه چه‌ند کورپم نه‌بوو به‌که له‌پاش به‌که نه‌مردن به‌مه‌رجی تۆ بۆ
 پرسه‌ی هه‌رکامیان به‌مجۆره نه‌هاتی بۆ لام •

نه‌وه‌ی مهوله‌وی هه‌موو ئینسانی ره‌وشت به‌رزو به‌شه‌ره‌ف بوون و

تیکه‌لی‌یان له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی شیخ سیراجوددین بووه و هاتوچۆی شیخ ضیاوددینیشیان کردوو، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده له‌گه‌ل مالی شیخ تیکه‌ل‌بوون هه‌رچه‌ند هاتوونه‌ته بیاره نه‌وه‌نده خۆیی بوون و نه‌وه‌نده ماونه‌ته‌وه، زۆر که‌سی نه‌شاره‌زا وایان‌زانیوه کورانی شیخن له‌ده‌روه هاتوونه‌ته‌وه بۆ مالی باوکیان. نه‌مانه زۆر به‌قه‌ناعه‌ت و بورده‌باری له‌دیهاتی عه‌شه‌تی خۆیا، وه‌ك (مۆرتکه) و (زارین) و (سه‌رشاته) پرایان‌بواردوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش هه‌میشه‌ میوانیان بووم و خه‌لك لایان‌داوه‌ته لایان و مالیان وه‌ك کاروانسه‌را بووه بۆ زیوارانی نه‌و ناوچه‌یه.

دۆستانی مه‌وله‌وی

که‌سیکی نه‌دیو نوکته‌زان و سۆفی و مه‌لای گه‌وره‌ی وه‌ك مه‌وله‌وی، له‌ماوه‌ی هه‌شتا سالی ژیا‌یا به‌ته‌بیعه‌تی حال نه‌بێ دۆست و برادهرتیکی زۆری بووین. ئێمه‌ لێره‌دا باسی هه‌ندی له‌به‌ناووبانگه‌کانی نه‌وانه‌ نه‌فوسینه‌وه. یه‌کێ له‌و دۆستانه‌ی مه‌وله‌وی نه‌حمه‌د پاشای (٧) کوری سوله‌یمان

(٧) نه‌حمه‌د پاشا خۆیشی له‌عولومی دینی‌دا پایه‌به‌رز بووه. من خۆم نوسخه‌یه‌ك کتییی که‌مالی شه‌رحی شافیه‌م له‌لایهن مامۆستام شیخ عومه‌ری ئیبنولقه‌ره‌داغی‌یه‌وه ده‌سگیر بوو له‌ئاخریه‌وه نووسرا‌بوو به‌ده‌ستی نه‌حمه‌دی کوری سوله‌یمانی بابان نووسراوه‌ته‌وه و سالی نووسینه‌وه‌که‌ی به‌هه‌جری و میلادی و عیبری و قیبطی دیاری کردبوو. به‌داخه‌وه پاشان نه‌و کتیبه‌م له‌ده‌ست ده‌رچوو.

له‌سه‌رده‌می ته‌دریس کردنیشما له‌نێرگسه‌جار له‌١٣٤٤ی هه‌جره‌تا لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می کتیبیکی ته‌فسیری به‌یضاویم له‌ناو کتیبه‌کانی کتیبخانه‌ی مه‌درسه‌ی نێرگسه‌جاردا دی به‌خه‌تی نه‌حمه‌د پاشای بابان لێی نووسرا‌بوو نه‌م ته‌فسیری به‌یضاوی‌یه‌م وه‌قف کرد له‌سه‌ییدعه‌بدولر هه‌جیمی مه‌وله‌وی. دیاره‌ کتیبه‌که‌ پاش مردنی مه‌وله‌وی که‌وتوو‌ه‌ته‌ نه‌وی و به‌ده‌ستی فه‌قی‌وه‌ دراو‌وه‌ هه‌ر نه‌و په‌ره‌یه‌ی ماوه.

پاشای بابانه که هر له سه رده می فهقی به تپی مه وله وی یه وه دوستی بووه و
پیشتریش باسینکم گیرایه وه که پاش ئیجازه وه رگرتنی مه وله وی سه یرائیکی
بۆ ریکخستوو بۆ سه رچنار •

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی موحه مه مد پاشای جاف بووه که
سه رۆکی هه موو خینلی جاف بووه • پاشان خوا یار بئ ئه و نامه بئ نوخته یه
ئه نووسینه وه که مه وله وی بۆی نووسیوه •

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی مه حموود پاشای جاف و یه کیکی تر یان
عثمان پاشای برای مه حموود پاشا بووه •

دۆستیکی تری مه حموود به گی خزمی مه حموود پاشا بووه که زۆر
دۆستی بووه و به شیعو په خشان نامه له به نیانا هاتوو و چوو • یه کئ له و
نامه ئه م پارچه شیعه یه که ئه م مه حموود به گه بۆ مه وله وی ناردوو :

شمالا عمر افزائی و جان بخش

که هستی چون دم عیسی روان بخش

سیه ابر از تو چون سیماب گردد

ز فرت کوه برفین آب گردد

که دارم عرضه ای دل نوازم

تحمل کن که بنده عرض سازم

مهمی هست ما را از شمیران

ز روی لطف آنجا اسپ میران

مترس آنجا اگر چه جای بیم است

مقام مرشدم مولی (رحیم) است

ز آشوب زمان و چرخ غدار
 ز شومی (عمر پاشای سردار)
 یزید ثانی آن سردار افخم
 ولایت شد ز بیدادش پر از غم
 (اذلّه) را نموده اهل عزت
 که مولای من از او کرده هجرت
 (چرستانه) بزد آتش به یک بار
 گزیده جای خود دامان کهسار
 میان (قلعه) و دشت (ولوبر)
 سیا چادر زده چادر به چادر
 ورا (عثمان خاله) و (کاکه یونس)
 ندیمان یمین هستند و مونس
 یسارش را (خضر بگ) با (فتاح) است
 به همراهیش آنها ذوجناح است
 شرفیاب حضورش باش از من
 تو از من دست آویزش به دامن
 ز حال بنده میپرسد که چون است
 بگو دیدم که در گرداب خون است
 که از خیل مهین بانوی ارمن
 لرستان را قدیمه کرده موطن
 ز قصر از بیم شیرویه گریزان
 به (مخمل کو) شدند افتان و خیزان

یکی مه پاره از نسل شیرین
بت شکر شکن بازوی رنگین
رخش ماه دو هفته کرده محبوس
لقب شیرین ثانی نام طاووس
پی تفریح قلب و خواهش دل
سرای میر مارا کرده منزل
نه بتواند قلم و صفش نوشتن
به خود دارد همی بیم شکستن
مه دو هفته در وی دید ناگاه
مقابل چون نشد با روی آن ماه
اشارت کرد تار هردو گیسو
مه دو هفته را آرند بر رو
خبرداراست البت سرور ما
ز حبس ماه و حکم دلبر ما
خرامان رفت روزی سوی صحرا
شود سر سبز ازو گلهای حمرا
ز (شیروان تپه) تا دامان (شاکل)
گروه آهوان بد گلّه در گل
نظر افتادشان بر چشم جادو
سراسر چشم آهو گشت آهو
غزالان جمله صف صف ایستادند
اطاعت را همه گردن نهادند

من مهجور طاقت رفته از دست
 ر بوده جان و دل آن نرگس مست
 گریزان گشته عقل و هوش هر سو
 معلق روح مانده دست زانو
 ولی او از بدن کرده کناره
 بفرما ، سرورا ، تا چیست چاره ؟!

بۆ روۆشن کردنه وهی مه بهست له م پارچه شیمره ئەلین که وا مهوله وی ،
 وهك پیتیش باسمان کرد ، پاش ئیجازه وهر گرتنی هاتوو له دیسی
 چروستانه ی نزیك هه له بجه دانیشتوو وه مالی موحه ممه د پاشای جاف و
 خرمانیشی له هه له بجه و ده وروپشتی هه له بجه بوون و گه لئ جار هاتوون بۆ
 دیده نی مهوله وی و مهوله وی یش سه ری له وان داوه . له و سه رده مه دا
 دهوله تی عوسمانی ئەیه وی چهك له موحه ممه د پاشا و خیله که ی وهر بگری و
 بی چه کیان بکا ، به م نیازه (عومه ر پاشای سه ردار) به سوپاوه ئە ئیریتسه
 سه ریان . ئەوانیش ناچار ئە بن شارمه زوور به جی دیلن و ئە گوێزنه وه بۆ ئە و
 چیا یانه ی بنار . مهوله وی یش که مالی له چروستانه ئە بی بار ئە کا ئە چی بۆ
 پشتی کافی که وهی شه میران و له شویتیکدا که ناوی (ول بهر) ه نیشه جی
 ئە بی . عومه ر پاشایش گه لئ له دێهاتی شارمه زوور ئە سووتینی که هیی دهسته و
 دائیره ی موحه ممه د پاشا ئە بن و چروستانه یش یه کئ ئە بی له و دێهاتانه . ئە م
 کاره ساته له ۱۲۷۶ هه یجره تدا رووی داوه . عومه ر پاشا که سه رناکه وی به
 مه رامی خۆی بگاوه شایری جاف چهك دامالرا و بکا و موحه ممه د پاشا
 بگری ، ئە گه پیتنه وه بۆ مووسل . به گزاده و خه لکی کوچ کرد و ویش
 ئە گه پیتنه وه بۆ ئە م بهری سیروان و له م کاته دا موحه ممه د پاشایش زه ماوه ند بۆ
 مه حمود پاشای کوری ئە کا و ژیککی دهنگ خۆشی (تاوس) ناو له و زه ماوه نده دا

گۆرانی ئەلین • ئەو سەردەمە هێشتا مالی مەولهوی هەر لەوبەرەوه بوو و
هێشتا نەگەرپراوتەوه بۆ چروستانە خانوو لەوێ بۆ خۆی دروست بکاتەوه و
لەگەڵ موخەمەد پاشای دۆستی بەیەکبگەنەوه •

مەحمود بەگ ئەم پارچە شیعری لەم بارەوه بۆ مەولهوی نووسیوه و
لە سەرەتایەوه باسی ئازاوەی عومەر پاشای سەردار و سووتاندنی چروستانە و
بارکردنی مەولهوی لەگەڵ خەلکی دەورووبەردا بۆ شەمیران و دەوارەلدانیان
لە (ول بەر) ئەکا • پاشانیش دیتە سەر باسی زەماوەندەکه و گۆرانی وتنی
تاوس و جوانیی ئەم تاوس ناو • دیارە مەولهوی یش وەلامی ئەم نامەیهی
داوەتەوه و ئەبێ بە پارچە شیعریکی جوانی — دوور نی بە پر لە هەستی
نەتەوهیی و داکۆکی کردن لە ولات — یش وەلامی داییتەوه ، بەلام سەد داخ
ئێمە تائێستا ئەم وەلامەیمان دەسگیر نەبوو و ئاگادار نین ئەبێ لەکوێ و لای
کێ بێ !

دوانی تر لە دۆستانی مەولهوی رەزاقولی خان و غولام شا خانی کورانی
خوسرەو خانی کورپی ئەمانوللا خانی ئەردەلان (۸) •

(۸) رەزاقولی خان و غولام شا خان ئەدیبو بنوس بون ، بەتایبەتی غولام شا
خانان ئەدیبو شاعیریکی بەرز بوو و شیعری بە دیالیکتی گۆران و تووو و
لێرەدا چەند پارچە شیعری بلاوئەکهینهوه :

(۱)

میرزام زام حەیی .. میرزام زام حەیی ..
دانایان دەور ، دانش کەردە تەیی ..
ئەفلاتوون فامان ، حەکیمان حەیی
پەیی ئازار دل نیشان دان دوو بەیی
هۆرێزام دەردەم شاران کەردم تەیی
ناگا دیم دوو بەیی نە سەر شاخەیی نەیی
بەیی چ بەیی ؟ ئەمەر نەونەمام نەیی
خۆلاسەو خۆش بۆ ، خۆش مەزە چۆن مەیی

نه فوق بهيدا جفتی سيا حه
 موسته حفيظ مدران نه دهوران بهی
 تهواسيامهوه ، مه خفی بیم جه حه
 تهرسام ، نه بهردم دهس پهی بنهی بهی
 مهر هم بای شه مال پياوؤ پهی پهی
 جه هم جيا کا حه ی و بهی و نهی
 وهرنه نهی طيفله طيفل ناسای خودرپی
 په نجه مپيکو نه قولابهی بهی
 حه ی و بهی و نهی جه رگم که ردهن بهی
 زينده گيم پهی چی ؟ وهی وه يانهم وهی !
 قهومان و خویشان کی دی یه ن ، کی ، که ی ؟
 بهی میوه ی نهی بو ، حه ی نه دهور بهی ؟
 گيسوو چون عه قره ب پیچ پیچهن چون حه ی
 لولهن چون لاولو پای نه مام نهی
 به حوکم قادر عه لا کوللی شه ی
 وه به بیان به بیان مه قسه د که ردم ته ی
 (غولام) به شق نهو شا لامه کان که رد ته ی
 بی ده رس ، عولووم حاصل بی یهش په ی
 وهس بشو نه فیکر ئینتظار به ی
 سه ودای به ی ره نگت زهر د که رو چون خو ی

(۲)

راس دل مه یزه (والی) نه ر شا بی
 واجبه بو دز پا له حاشا بی
 بهل نه مه خوداس حه پس ته قدیر بی
 دهس وه دوو شاخه ی زولف زنجیر بی
 حوسن بی پایان زولف په ریشان
 زنجیره که ی دل ، تازیانه که ی گیان
 زولف و کاکولی دوو دهر د ته و نه م
 نه م عوقده ی موشکول ، نهو بهند مه حکم

شیت به بهو زنجیر ، بهو دهشت و دهره!
 ئه‌مجار نۆبه‌ته‌ده‌ی وه‌سه‌ردا
 سه‌رتاپام قوربان پا تا سه‌رت بئ
 ده‌وله‌ته‌که‌ی حوسن ههر تا سه‌رت بئ
 له‌و باده‌ده‌ ساقیی بئ‌میشال
 ده‌وقئ وه‌ک هیجران ، شه‌وقئ وه‌ک ویصال
 فارغ کا له‌ قه‌ید سوودو زیانم
 نه‌ سوودو زیان هه‌تنا نه‌زانم
 مه‌ستم یا هوشیار ، بئ‌دارم یا خه‌و
 یارم یا ئه‌غیار ، من منم یا ئه‌و
 ئه‌رزانی بئ‌ میسر به‌ عه‌زیزه‌که‌ی
 خه‌لاص بئ‌م نه‌ ده‌س تۆره‌ حیزه‌که‌ی
 یاره‌ب به‌ یه‌عقوب یۆسفا وه‌ سه‌برئ
 حه‌قم بسئنی ، حه‌قۆسئین نه‌مرئ
 به‌ یه‌کئ وه‌ک خۆی ده‌سه‌ویه‌خه‌ی کا
 نیمه‌ شه‌و دوچار چفه‌ چفه‌ی کا
 وه‌ک چاویئشه‌دار ئیش و گلی بئ
 ئه‌مجاره‌ نۆبه‌ی تلاوتلی بئ
 به‌ دهره‌ عیشقۆ ده‌وا ده‌وا کا
 بدا وه‌سه‌ردا ، خودا خودا کا

(۳)

مادده‌ موسته‌عید وه‌قت نه‌شته‌ره
 وه‌لیکین خۆفئ سه‌ختم له‌به‌ره
 سه‌راپام مه‌ملوو له‌ مه‌یل له‌یله
 وجوودم نه‌ جام حه‌یات که‌یله
 فه‌ساد بئ‌ خه‌به‌ر نه‌ که‌ین و به‌ینئ
 ئیش ئیش وه‌ مه‌یل له‌یله‌ی نه‌گه‌ینئ
 له‌وه‌خته‌ نه‌ فه‌س که‌وته‌ شوواره
 دیده‌ وه‌ حه‌سه‌رت نیگای دووباره

نالهی بولبولنج بۆ لائوبالی
 (والی) نه بولبول خاستر دهنالی
 وه لکلهی صیدقه نهوقات تاله
 مصیبت زدهدی ، حالت بهدحاله
 لهو زهخمه دهرهات وه بن گویچکیدا
 دهرچوو ، خاس دهرچوو ، وهلای دۆچکیدا
 نهگهر وهك جارن نهیتلینیتتهو
 قهدرئ وهئدهب نهیکولینیتتهو
 لهبهر ئیش و نیش خدیم زاری به
 زهخم (ئهورام) ان خهیلن کاری به
 لهو حالتهتیشدا فهرامۆش نهبووی
 ئافهرین (والی) بازی گۆش نهبووی
 ثابت قهدهم بووی ، دل دله نهبووی
 سیر نیگادیر بووی ، دم ههله نهبووی
 مونسو نهیس شهو تارم بووی
 گاه گول ، گاه بولبول ، گاه خارم بووی (★)

ئهم غولامشا خانهو پهزاقولی خانی برای چهند جار بههۆی
 ناحهزی کردنیانهوه لهگهڵ پهکترو پهنا بردن به حوکمرانانی تاران ، له
 حوکمرانی ئهردهلان لابران و لهسهری دانراونهوه . سهرهنجام حوکمرانی
 بۆ غولامشا خان جیگیر بووهو لهسهری ماوهتهوه تا کوچی دوابی کردووه .
 ههندیکیش ئهکین دهرمان خوارد کراوه . ئهکین ئهم ذاته بووه به
 جهعفری و گهلی جار لهسهر ههندی شت ههراو ئازاوه له ولاتهکهیا
 پهیدا بووه . جاریکیان مهولهوی پشت به دۆستایهتی کون نامهیهکی
 بۆ نووسیوه لهبارهی ههندی شتهوه ئامۆژگاری تیا کردووه . ئهو نامهیه
 بهداخهوه نهدیوه ، بهلام وهلامهکهی غولامشا خانم دهسگیر بووه ، ئهوا
 لیرهدا ئهینوسمهوه :

(★) ئهم سنج پارچه شیهرهه له یووی کهشکۆلهکهی خوالنج خۆش بوو
 مهحموود پاشای جاف نووسیوهتهوه ، لهوئ تهنها له پارچهی پهکهمیان
 نووسرابوو ههی (غولامشا خان)ه ، لهو دوانهکهیان نووسرابوو ههی
 (والی)ن ، بهلام وا مهشهوره (والی) نازناوی شیهری غولامشا خانه .

« نازم به خرابات که اهلس اهل است
چون نیک نظر کنی بدش هم سهل است
یک اهل دل از مدرسه نامد بیرون
ویران شود این مدرسه دارالجهل است

نامه نامی و خطاب مستطاب گرامی سامی بتمامی ، من البدء الی الختم اولاً و لفظاً ، و من الختم الی البدء ثانياً و معنی ، بنظری از شائبه دوربینی محفوظ ، و خاطری از رسیدن نصف المواصله محفوظ ، ملحوظ گردید .

غمت را در دلم کرد آشکارا زخم پیکانت
فغان در پرده نگذارد یکی راز نهانی را

فدای التفاتهای نهانی و عیانیت را شوم . مطلب طریقتی و بلکه پاره از نکات شریعتی را بحکم حدیث «استر مذهبک» مستور و دائماً غیر مسطور داشته‌ام . ولی در این مقام که موقع بیشتر از پیشتر خفا و اخفاست ، اگر عرض نکنم روحانیان دور نیست ارباب هوای نفس و غرض شمارند (و لا حول و لا قوة الا بالله) .

در اوائل عمر عزیز که بهار نو شانوش و بریز بریز بود ، با عدم سلوک و غلبه نهایت شکوک و استطاعه حالی و مالی ابناء ولایه و ملوک متذکر شدم (ما للعب خلقنا) . حتی المقدور ، از نزدیک و دور ظاهراً احکام شرع مقدس را تابع ، و نفس اماره بسوءرا بمفاد (لا یسقط المیسور بالمیسور) از مناهی و ملاهی مانع گشتیم . بعد از چندی و گرفتاری بکنده و کمندی خستگی دلبستگی بهم رسید متذکر گردیدیم که اولوالالباب را حضرت دوست محض این قشر و پوست نساخته است . اگرچه هرچه از دوست میرسد نکواست بخیال وصال افتادم ، و دیده دل براه دیدن آن جمال را گشادم ، من جانب الله اخذ طریقه علیه نعمت اللهی را از سالک مسالک و منجی هر مهالك مرحوم کلاب علی شاه که منسوب بشاه علی رضا شاهدی بود نمود و مدتها طریق این طریقت علیه را بیمود .

و در ثانی در دارالخلافه تهران در خدمت مستان معرفت جناب مستان شاه هندی تکمیل بقدر استعداد شد . و بعد در خدمت مرشد هندی رحمه الله اخذ طریقه علیه قادریه کرده بود ، و در خدمت سراسر سعادت مرحوم مولانا ملا عبدالله تهمتائی طائی طاب ثراه اخذ

طریقه‌ای علیه‌اش نقش‌بندیده کرد ، و مدتی در خدمت کعبه‌ای ایشان و مرحوم ملا احمد کوله‌ساره رحمه الله تعالی بسربرد تا الی یومنا هذا که محض فضل حضرت رحیم بشرف صحبت ناشرالدین والامان جناب شیخ عبدالرحمن سلمه الله تجدید عهد نمود ، و بلسان قلب استدعای گشودن باب رحمت کرد . امیداست از ذکر (یا من هو بمن ترجاه کریم) حسن خاتمه نصیب گردد .

چه کار داشتی که نگذاشتی دردم
نهان و خلق در حقم بی‌گمان باشند

بعد از این تفصیلات زحمت می‌دهد آن جناب در املاکات من مختارند هر جا میل داشته باشند سکونت نمایند ، بخصوص در قریه (زلان) ملک من مادام حیات من و شما ، آن شماست ، و بعد از من تو از بازماندگان من خوشحال صریح می‌باشید ، و اخلاف شما اهل شما باشند حسبما قرر و حرر آنها برقرار دارند . من که طاقت وداع ندارم خدا حافظ . (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد . وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اجمعين) .

له رسته‌کانی دواایی هم وه‌لامه‌ی غولام‌شا خانه‌وه وا ده‌رئه‌که‌وئ مه‌وله‌وی له سه‌فه‌ریکی سنه‌یدا ، پیش گه‌رانه‌وه‌ی بؤ کوردستانی عوسمانی نامه‌که‌ی بؤ نووسیوه و ئه‌ویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه ، بؤیه داوای لیج نه‌کا له دئی (زه‌لان)ی مولکی ئه‌ودا دانیشئو ، ئه‌بئ پیشانیش له‌م‌رووه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل کردبئو ، هه‌روا ئه‌بئ مه‌وله‌وی مالوایی لیج کردبئ ، بؤیه ئه‌ویش ئایه‌تی (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد)ی بؤ نووسیوه .

ئهم غولام‌شا خانه‌وه ره‌زاقولی خانی برای کوری خوسره و خانی ناکامن و دایکیان ناوی (خوسنی جیهان‌خان) و کچی فه‌تحمه‌لی شای قاجار بووه و به‌هؤی دایکیانه‌وه بارو دؤخی ناو خانه‌دانیان گؤراوه له سونئی‌یه‌تی‌یه‌وه بوون به‌جه‌عفه‌ری و به‌تایبه‌تی به‌که‌میان به‌ته‌واری بووه به‌جه‌عفه‌ری ، به‌لام دووه‌میان ئه‌لین له‌سه‌ر ریئو شوئینی سونئی‌یه‌تی ماوه‌ته‌وه .

خوسره و خانی باوکیان کوری ئه‌مانوللا خانی گه‌وره‌یه که مزگه‌وتی دارولئیحسانی سنه‌ی دروست‌کردوه . باوکیان وه‌ک دایکی ئه‌مان ئنی بووه ، می‌ردی (مه‌ستوره)ی شاعیری به‌ناووبانگیشه که دیوانی له‌چاپ‌دراوی هه‌یه . بنه‌ماله‌ی ئه‌مانه مه‌شه‌وره به (ئه‌رده‌لانی) و ئه‌لین

باپیره گه وره بیان ناوی (ناردل) بووه واته (ناگردل) واته چوست و چالاکو نازاو پالخوان .

ئهم بنه مالیه له سهره تاي موسولمان بوونی کوردستانه وه سهریان هه لداوه و له دهرباری وه زیره کانی (بهنی موهه لله ب) و (ئه بوو موسلیمی خوراسانی) دا بوون و پاش ماوه یه ک بوون به سهرۆکو فرمان به ده ست و میرنشینی یان بۆ خۆیان پیکه وه ناوه . له سهرده می موغولی یه کاندا (قوباد) ناوی ئهرده لانی که هاوچهرخی (په شمووت) ی کوری هولاکو بووه ، ده سه لات به ده ست بووه و خۆی له گه ل موغووله کانا سازاندووه . ئهم بنه مالیه سه ده ها سال حوکمرانی ناوچه ی کوردستانی ناوه پراست بوون (که پاشان به ناوچه ی ئهرده لان و بابان ناسراوه) ، ههرچهند گه لئج جار ئهم حوکمرانی یه بیان کشاوه ته وه و که مده رته تان بووه و گه لئج جاریش پهره ی سه ندووه و زۆر لای گرتووه ته وه . له سهره تادا ماوه یه کی زۆر پیتته ختیان له (پالنگان) بووه له هه ورامانی ئه ویدیو له داوینی کیوی شاهۆوه . تا ئهم دوایی یه ش مزگه وتی ئه و دئی یه که ئه لئین له سهره تاي هاتنی موسولماناندا کراوه به مزگه وت ، ههر ماوو و کۆکه که کانی به پیتوه بوون (✽) . ماوه یه کیش پیتته ختیان (قه لای مهربوان) بووه . ماوه یه کی تریش له (قه لای زه لیم) وه حوکمرانی یان کردووه ، جا گواستوو یانه ته وه بۆ دئی (حه سن ناوا) که به ناوی حه سن خانی ئهرده لانه وه دروست کراوه و ئه وسا گواستوو یانه ته وه . بۆ قه لای (سینه دژ) که ئیستا مه شه ووره به (سنه) .

(✽) مه شه ووره مه ولانای جامی له سه فه ری حیجازیا رییی که و تووه ته ئه و مزگه وته . له و کاته دا مه لایه ک ده رزی جامی (الفوائد الضیائیه) ی به فه قئ یه ک و توه ته وه ، شوینه که باسی (ئهمری دائیر) بووه ، مه لاکه باش نه یزانیوه جنتیویکی داوه به وه ی کتیبه که ی داناره که مه ولانای جامی به و له مه جلسه که دا حازر بووه ، به لام مه لاکه نه یناسیوه . که مامۆستار فه قئ هه لساون و مه جلسه که بیان به جئ هیتتووه ، مه ولانا حاشیه به کی له سه ر ئه و شوینه نووسیوه له کتیبه که داو بۆی روون کردوونه ته وه تیایا . دوغایه کی شه ریشی له نه وه ی ئه و مه لایه کردووه که ههر کامیان کتیبسی جامی بخوینئ ته واوی نه کا . ئیستا بنه مالیه ی مه ردۆخی جامی ناخوینن چونکه له نه وه ی ئه و مه لایه ن و گوایه ئه ترسن دوغاکه ی مه ولانایان لی گرا بیی .

مهولهوی له ماوهی بوونی دووهه جاریا له سنه بۆ خویندن له مزگهوتی دارولئیحسان له گه‌ل ئەم دوو شازادیه بووه به براده‌رو زۆر جار پیکه‌وه رایان‌بواردوووه نوکته‌ی خۆشیان له‌تیواندا وتراوه . ئە‌گێر نه‌وه جارێکیان په‌زاقولی خان به مهولهوی ئە‌لێ : مهولهوی ! راسته ئە‌لێن فه‌قیکان له‌گه‌ل خانمه‌کان میانه دا‌ئه‌مه‌زینن و ئە‌گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌ن ماچیشیان ئە‌که‌ن ؟ مهولهوی‌یش له وه‌لامدا ئە‌لێ : جا ، والی قه‌یدی چی‌یه ئە‌گه‌ر خانم په‌زا بێ ؟ ئە‌م وه‌لامه‌ی مهولهوی زۆر ناسکه‌و دوو مه‌عنا هه‌له‌گرێ . یه‌که‌م ئە‌وه‌یه : قه‌یدی چی‌یه فه‌قی خانم ماچ‌بکه‌ن ئە‌گه‌ر خانم خۆی پێی‌خۆش بێ ؟ دووه‌میش ئە‌وه‌یه : قه‌یدی چی‌یه فه‌قی خانم ماچ‌بکه‌ن ئە‌گه‌ر خانم خانمی په‌زاقولی خان بێ ، واته ژنی ئە‌و بێ ؟

یه‌کیکی‌تر له دۆستانی مهولهوی مه‌لا موحه‌مه‌د صالحی فه‌خرولعوله‌مایه (٩) که له بنه‌ماله‌ی مه‌ردۆخی‌یه‌کانه له لقی ناوچه‌ی (بێله‌وار) یان‌و ، له‌و تا‌قنه شیخانه‌یه که له دێی (ده‌ژن) دانیشتون .

(٩) ئە‌م مه‌لا موحه‌مه‌د صالحه‌ کوری شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ ئیمامی کوری شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ قه‌سیم کوری شیخ مه‌حمودی کوری شیخ ئە‌حمه‌دی ته‌خته‌بیره که به شیخ ئە‌حمه‌دی عه‌لامه به‌ناووبانگ بووه . باوک و باپیری ئە‌م ذاته له شیخ مه‌حمود به‌ره‌وخواریانه‌وه ولاتی خۆیانیان به‌جێ‌هێشتوووه له دێی (ده‌ژن) له نزیک (پالنگان) نیشته‌جێ بوون . ئە‌م ذاته پاش ئیجازه وه‌رگرتن له سنه نیشته‌جێ بووه ، خه‌ریکی ته‌دریس بووه . شیع‌ریشی هه‌یه ، چهند پارچه‌یه‌کیم له‌که‌شکو‌له‌که‌ی مه‌حمود پاشای جافدا به‌رچاو که‌وتوووه ، وا لێره‌دا ئە‌یاننووسمه‌وه :

- ۱ -

نازک ساراو ده‌شت ، شیرین کۆساری
سه‌فای به‌هه‌شتی تێدا ئە‌واری
گۆل شێوه‌ی روخسار نازیز ده‌نوینێ
بو‌لبۆل وه‌پروویدا وه‌ک من ده‌خوینێ

لاله کهم کهم چاو بلاو ده کاتو
 ده ویژی مهستو شهراب ده خواتو
 وه شنوی نهسیم چنور ئهله رزی
 دیماودیم ده کا هر تهل وه ته رزی
 شه تاو وه ک فرمیتسک چاوم ئه دا جوش
 گولاو ههروه ک خون دل هاتو خوروش
 ناخ بو دل خو شخ قهراری نهوی
 غوصصه ی بن مه یلی نازداری نهوی
 دهس به ک بگرن ههروه ک له گهل یار
 سه بر به هار کهن دیاره و دیار
 نه ک چون من هر یه ند خه م لیم بوو گه کو
 گول فیتشته ر زام ماوه رو ئه و سو
 سا ، نهی چی ، دهی ، نهی ! سا ، ده رویش ، ده فح !
 قهزای په نجه تان له گیانم که فح !
 تو وه صدای ده ف ، نه و نه ناله ی نهی
 جه رگم له ت له ت کهن ، پشه ی دل کهن په ی
 بهل وه ها که م زام ساکن بو
 ساتیکچ دنیا وه کام من بو
 نه موت پشه ی عیشق خاری شیر گیره
 چله ی چه نگه لی قولابه ی تیره
 چنگی له ناودل هر کهس مه حکم کرد
 ده سی هه لنه گرت پشه ی ده رهاورد

(۲)

منته باره ویم !
 نهی موسولمانان منته باره ویم !
 زه دهی زام سهخت تیر خاره ویم !
 مه جروح بن هوش ، گوروفتاره ویم !
 هیجر بی هیجران کیش ، هیجران باره ویم !
 جه یاران بریای بن قهراره ویم !

خەم کیش خەمبار خەم خەلانە وئیم !
 جە زامن بربای دوور ولانە وئیم !
 سەرتاپا سفتە ی کۆی زوخالە وئیم !
 غەریب شاران وئیران مائە وئیم !
 تەن پارە پارە ، لەت لەت جەرگە وئیم !
 بئوادە یاوان وادە ی مەرگە وئیم !
 تا وە پۆی مەردەن دل ناشادە وئیم !
 هە ی داد هە ی بئداد ، رەنج وە بادە وئیم !
 حەسەت یاران نە خاک بەردە وئیم !
 وئیل سەرگەردان هەردە ی هەردە وئیم !
 تا (یوم المحشر) گەفتارە وئیم !
 زەلیل زەبوون بئغەمخوارە وئیم !
 جە گۆشە ی شاران ئەرامەندە وئیم !
 جە لای نازداران ددان کەندە وئیم !
 شاباز بئبەر ، بئبەر وازە وئیم !
 بئکەس ، بئبەر فئیق ، بئبەر هەمرازە وئیم !
 جە دنیای فانی ناومێدە وئیم !
 مەئبوس مەجرووح ، دوور جە زێدە وئیم !
 حەیف ، صەد حەیف بە ی فەصل وە هاران وئیم
 بە ی سەیر و شکار هەر جاران وئیم
 بە ی گول و گولزار سەر مەیدان وئیم
 بە ی نیم نیگای یار گشت رە فئقان وئیم
 واوە یلا بەرئ نوور دیدە ی وئیم
 بە ی نوور دیدە ی بەرگوزیدە ی وئیم
 بە ی فەصل هامن هەواران وئیم
 بەرئ نشینگە ی نازداران وئیم
 بە ی زەوق و زینەت مەجلیسان وئیم
 بە ی ئیل و عەشرەت گشت کەسان وئیم
 بە ی فەصل پایز رەزانان وئیم
 بەرئ نەمامان خەزانان وئیم

په‌ی ش‌م‌ع ف‌ان‌وس چ‌را‌خ‌ان و‌ی‌م
په‌ی زه‌مزه‌مه‌ی به‌زم دیوا‌خ‌ان و‌ی‌م
په‌ی شه‌ون‌شین‌گه‌ی ه‌ام‌سه‌ران و‌ی‌م
په‌ری ره‌فا‌قه‌ت دل‌به‌ران و‌ی‌م
په‌ی سه‌رحه‌د‌گه‌ری و‌لا‌تان و‌ی‌م
په‌ی ه‌ه‌ی رو‌و‌گه‌ری و‌لا‌تان و‌ی‌م
یاران ، ه‌ام‌سه‌ران قه‌ومان و خو‌ی‌شان
سه‌رت‌اپا ته‌نم لی‌م بی‌ن ه‌راسان ..

(۳)

نا‌زی‌زم به‌سته‌ن .. نا‌زی‌زم به‌سته‌ن ..
جه‌وسا‌وه نه‌رات زون‌نارم به‌سته‌ن
ش‌یشه‌ی نام‌و نه‌نگ ته‌قوام شک‌سته‌ن
ئه‌ع‌زام جه‌باده‌ی مه‌یل تو‌مه‌سته‌ن
ئا‌ذ‌انم سه‌دای سه‌ودای بال‌آته‌ن
(قد قامت‌م ذ‌یک‌ر بال‌ای ئال‌آته‌ن)
تا وه‌ زول‌ف‌و رووی تو‌ته‌ماشامه‌ن
ئه‌دای نم‌ای فه‌رز صوب‌ج و عی‌شامه‌ن
سه‌ج‌جاده‌م وه‌ هوون زامت ره‌نگ که‌رده‌ن
سوج‌ده‌م وه‌ می‌ح‌راب ئه‌برووی تو‌به‌رده‌ن
ئه‌دای زه‌کاتم نی‌شار رو‌ح‌ه‌ن
وه‌ خ‌اک‌ب‌ای تو‌م ه‌ه‌زار فوت‌و‌و‌ح‌ه‌ن
حه‌ج‌جم ، طه‌واف‌م ئه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ر رو‌ن
ه‌موای گه‌شت ده‌ور ئاسانه‌که‌ی تو‌ن
ته‌پ‌ل رس‌وای‌یم وه‌ ه‌ه‌رجا ئ‌ن‌یا
نامه‌ی به‌د‌نام‌یم په‌ی ه‌ه‌ر‌ک‌ه‌س و‌ن‌یا
په‌رده‌ی ئاب‌رووم سه‌د جار در‌یا‌وه
تاسم نه‌بازار ع‌ال‌هم ز‌ریا‌وه
هوونم چ‌حاکم چ‌ق‌اضی چه‌ش‌یخ
واجب مزانان بر‌یزان وه‌ تیخ

نازیز سا وه رهغم قهول خاصو عام
 جه تاو تانهی مهردم ئه پیام
 شهرط بۆ ، کامین شهرط ؟ شهرط هر جاران
 شهرط عاشقان جانفیدای یاران
 تا زه پیری جه تن مانۆم نه فهسی
 گوش نه دم وه حهرف واتهی هیچ کهسی
 تا پۆی ره ستاخیز ساعه تم نه بۆ
 غهیر جه دین تو طاعه تم نه بۆ
 کهی مهیل ، کهی مۆبهت ، کهی سۆزش دل
 هر پۆز زیاد کهم تا سای سهرای گل
 حهرفین واته نم ، عه هدین که رده نم
 شهرطه ن وه فای ویم وه گل به رده نم
 نهر عالم تهمام وه نه م بی یان جه م
 به ند به ند ئه عضام جیا کهن جه هم
 ره گه ره گه بمپیکان وه قه ناره وه
 ئاو یزانم کهن وه سیداره وه
 جاری بدن وه ناو کووچه ی شاراندا
 وه عبیره تم کهن وه بازاراندا
 شهرط بۆ هر ساعهت مه یلت زیاد کهم
 خاطر هر وه عه شق بالاکهت شاد کهم
 تهرک وه فاو مهیل جینن و به شهر کهم
 وه مهیل تۆوه پوو ئه و مه حشهر کهم
 سا نازیز ، قوربان ، دیده و حه یاتم
 بتم ، باده کهم ، لاتم ، مه ناتم
 پۆچه کهم ، جوورم ، باغم ، به هه شتم
 ناره زووی دنیا و قیامهت گشتم
 قوربان تۆیج به عه شق ئه وه ل جارینت
 به شق سۆز عه شق گهرم پارینت
 بزبان گیانفیدام ، ئیمتیحان تا کهی !
 وینهی من عاشق سهرگردان تا کهی !

دوستیکی تری مه وله وی مه لا مه محمودی د شهیی به . ئەم ذاته
ئینسایتیکی زۆر پیاوچالک و خواپه رست و دهست له دنیا داشۆردوو بووه . هەر
له بهر ئەم سیفه تانهی بووه شیخ عثمان سیراجوددین کردوو به مامۆستای
گه لێ له کورپه کانی (۱۰) .

عاشق جه رای دۆس مه یلش جانی بۆ
حه یفه ن دۆس مه یلش وه زوبانی بۆ
عه رض حال و یم وه لات ئاوه رده ن
ده رد جه حه کیمان کبی په نهان که رده ن
وه رنه جه فای تۆ واته ی به دکاران
زوو پیتم مناسان ماوای مه زاران
نه زووخ زامهت ره نگ گرتن که فه ن
تویج جوانه نی سه د ئاره زووت هه ن
سه رحه لقه نشین به زم مه یخانه م
ته رسا په رسم ، کلیسا یانه م . .

ئهمه ش پارچه شیعریکه تی به فارسی :

کشت مرا تغافل دی چو شدی دچار من
یافته ای که عاشقم ، وای به روزگار من
دید قرار زلف تاب از دل بی قرار من
حلقه ب حلقه ، مو به مو ، زد گرهی به کار من
من که به اختیار خود دل به تو داده ام ولی
دل بر بود جبر تو از کف اختیار من
کیست که فرق میکند جبر ز اختیار ، کو
جبر شده است در ازل علت اختیار من

(۱۰) ئەم مه لا مه محموده کورپیکی بووه ناوی مه لا عه بدو لالا بووه مه لایه کی زۆر
خاوه ن به هره بووه ، لای حاجی مه لا عومه ر ئه فه ندیی باوکی مه لا ئه بووبه کر
ئه فه ندیی مه شهوور به مه لا ئه فه ندی له هه ولیر ئیجازه ی وه رگرتوووه .
له مه نطیق و ئوصوولی فیه و ئوصوولی دین و ریاضیات و فه له کیاتدا زۆر
به رز بووه . پاش ته واو کردنی خویندن له مزگه وتی دارولئیحسانی سنه

دامه زراوه و کراویشه به موفتی . ئەم ذاته له ١٣٤١ ی هیجره تدا له سنه
کۆچی دوایی کردوه .

ئەم ذاته شیعرێ جوانیشی به کوردی و به فارسی ههیه ، وا بۆنمونه
چهند شیعرێکی له باسی قهزاوقه دهردا ئەنوسمه وه له کتییێکی جوانی
بچکۆله ییم وه گرگرتوه له باسی عه قیده ی ئیسلامیدا دایناوه :

جه و دما باوه ی به قهزاو قهدهر
یانج جه عه رصه ی ئیمکان سه راسه ر
هه رچی مه و جود بۆ ئەزهل تا ئەبه د
جه خێرو جه شه ی ، جه نیک و جه به د
خواه جه کرده ی ئیختیاری بۆ
خواه هه ر وه قودره ت ذات باری بۆ
گرد جه رۆی ئەزهل حه ق مه علوم که رده ن
یه کسه ر وه پرشته ی ته حریر ئاوه رده ن
وه ر جه کائینات قه لئه م بی مه ئمور
جه (لوح المحفوظ) که رده نش مه سطور
بج قهزاوقه ده ر ، بج ته قدر حه ق
مومکین نین نه سیم بجمنۆ وه ره ق
نه و اچی وه ختیج گرد وه ته قدر بۆ
مشیۆ ئیختیار به سته ی زنجیر بۆ
ته کلیف وه عه بدی فائیده ش نی به ن
هه رچی وه که رۆ موقه دده ر بی به ن
چونکه جوابت پیسه مداوه
زه مانه نی به ن وه لای خودا وه
ئەزهل تا ئەبه د مه علوم بی به ن لیتش
کائینات به کسه ر هه ر کام نه جای ویش
جه میعش زانان ، جه لاش و به رده ن
جه دمای زانا ته قدریش که رده ن
عیلمش موحیطه ن یووه ن یوودادی
نه جه به رهن به ی ویش نه به ی عیبادی

چواری تر له دۆستانی مهولهوی شیخ عهبدولقادری موهاجیرو شیخ
جهسیم و شیخ نهسیم و شیخ وهسیمی کورانی (۱۱) شیخ موحهمهده سهعیدی

مزانۆ ههركهس فكرش مهجموعه
عیلم تابعه ، عه مهل مهتبووعه
زه مان مهتبووع ئهر صهه لاحیق بۆ
واجبه (بالذات) هه ر ئه و سابق بۆ
ئینه کافی به ی ئه هل و فامی
شه رحه گه ره كه ن عیلمو كه لامی

(۱۱) ئه م ذاتانه له مه لا گه و ره كانی كوردستان بوون و له مزگه وتی دارولئیحسانی
سنه پتیه گه یشتوون . شیخ عهبدولقادر سنی شه رحی له سه ر كتیبه
(تهذیب الكلام) نووسیه كه به (شه رحی قه دیم و جه دیدو ئه جه ده)
مه شه ورون . تا ئه م دوایی به له خویندنگانای كوردستانا هه ر سنی
شه رحه كه ئه خوینزان . هه روا ریساله یه كی له عه قایددا هه یه مامۆستام
شیخ عومه ری ئیبنولقه ره داغی شه رحی له سه ر كردووه . حاشیه به كیشی
له سه ر حاشیه ی لاری له سه ر قاضی میر هه یه له عیلمی حیه كه تا . شیخ
وه سیمیش حاشیه ی به سه ر شه رحی ته هذیه به كه ی شیخ عهبدولقادروه
هه یه . ئه م بنه ماله یه خزمه تێکی زۆری عولومی ئیسلامی بان كردووه .

له سالی ۱۲۷۱ی هیجره تدا له سه رده می حوكمیرانی والی غولام شا
خانی كوری خوسره و خانی ناكامدا به هۆی ئاژاوه گێری حوكومه تی
قاجاری و ده ست تێوه ردانیه وه له كاروباری ئایینی موسولماناندا ،
هه رایه ك له سنه ئه قه ومی گه لی كه سی تیا ئه كوژری . ژبانی گه لی
كه سیشی تیا ئه كه وینه مه ترسی به وه . به بۆنه ی ئه و رووداوه وه شیخ
عهبدولقادری موهاجیرو شیخ نه سیمی برای سنه به جی ئه هیلن و
پرووئه كه نه هه ورامانی ته خت و پاش چه ند پۆژی له ویشه وه ئه رۆن بۆ
سوله یمانی . شیخ عهبدولقادر له سوله یمانی له مزگه وتی مه شه وور به
مزگه وتی (عه لی نیظامی) دائه مه زری و ، شیخ نه سیمی برایشی له
خورمال (*) دائه مه زری و تا مردن خه ریکی ته دریس و خزمه ت كرنی

(*) وا مه شه ووره مزگه وتی خورمال له سه رده می هاوړی یانی پتیه مبه ر
(د) دا دروست كراوه كه ها توون كوردستانیان گرتووه . له سه رده می
سولتان سه لیمی عوسمانیشدا تازه كراوه ته وه . هه روا له سه رده می

زانست و ثابین ثمن . شیخ عبدولقادر له بهری رۆژاوی گردی سهیوان له سولهیمانی و ، شیخ نهسیم له خورمال به خالك سپیراوان . شیخ عبدولقادر له سالی ۱۲۱۵دا له دایك بووه له سالی ۱۳۰۵دا كۆچی دواایی كردوو .

مه شهووره كه شیخ عبدولقادر و شیخ نهسیم نهگه نه هورامان ، پاش چهند رۆژتیک ههسانه وه شیخ عبدولقادر به دایی جاران دیوانی خواجه حافظی شیرازی نهگریته وه بزانی چچ دیته ریو و چی بکا باشه ؟ ئهم بهیتهی نهگه ویتته بهرچاو :

دلَم از وحشت زندان سکندر بگرفت
رخت بر بندم و تا ملك سلیمان بروم

زۆر بهمه شادمان نه بچ و پروونه کاته سولهیمانی . نهگیتنه وه پاش نهوهی نهگاته سولهیمانی موته سه پریمی ئه و سهرده مهی سولهیمانی

سلیمان پاشای باباندا مووسابهگی قائمقامی لهوئ ، جاریکی تر تازهی کردوو ته وه ئهم چهند بهیتهشی له سه ره برده مه پریمه ریک هه لکه ندوو وه له دیواری مزگه وته که ی قائم کردوو :

والی ملك جود و كهف عباد
آن (سلیمان) تخت عزت و داد
ید بیضا نمود (موسا) را
حکم گلنبرش بلطف بداد
در بناهای خیر شد سامی
بهر اجر و ثواب روز معاد
مسجد کهنه سال شاه (سلیم)
دید گشته است جای قدر و رماد
از کرم چند بدره در تعمیر
صرف کرد و بیافت اجر مراد
این اشارت ز غیب شد تاریخ
(بوده مسجد بذکر حق آباد)

ئهم نیوه بهیتهی دواایی به حیسابی حوروفی نه بجهد نهگاته ۱۱۶۲ که سالی تازه کردنه وهی مزگه وته که به به سالی هجری .

تهخته یی موده پرسی مه درسه ی دارولیحسانی سنه ن که کوری شیخ
 نه حمده ی کوری شیخ مه محمودی کوری شیخ نه حمده ی علامه ی کوری
 شیخ موصطه فای کوری شیخ شه مسوددینی کوری شیخ عه بدولغه فقاری
 کوری مه لا گوشایشی کوری شیخ موحه مه مه در دؤخی به ، که به گویره ی
 شه جهره ی نه سه بیان که پیوانی به ناووبانگی نه و سه درمه مؤریان کردوه
 نه چنه وه سه ر ئیمام حه سه نی کوری حه زره تی علی .

کاتب که مه وه وی له مزگه وتی دارولیحسانی سنه فقهی بووه له
 سه فهری دووه مه یا بو سنه بو خویندن ، بووه به هاوری و دؤستی نه م
 برایانه و دؤستایه تی یان تا دواپی هر به رده وام بووه .

رپورت نه دا به نه مستموول و نوسخه به کیش له شهرحی (تهذیب الکلام) ی
 شیخ عبدالقادر له گه ل رپورته که ی نه نیری بو لای سولتان عه بدوله جید
 خان و باسی پایه و شوینی شیخ عه بدولقادر بو نه نووسی . نه مه له
 سالی ۱۲۷۲ ای هجره تدا بووه . سولتانیش له وه لامی نه مه دا نامه به ک
 بو شیخ عه بدولقادر نه نووسی ، نه مه ی تبا نه نووسی : « بعد السلام
 علیکم ، قد ظهر فضلکم من اثرکم ، ونحن تفاءلنا بیوم قدمکم المصادف
 لیوم دخول عساکرنا المنصورة بلدة (سواستبول) . فها قد خصصنا لکم
 شهریه تکفی معیشتکم . فان لم تکف فاکتبوا لنا بعد فراغنا من غوائل
 الحرب ، ولاتنسونا من الدعاء . والسلام علیکم » .

باش وه فاتی شیخ عه بدولقادر شیخ عه بدولکه ریمی کوری له جیی
 دانیشتوه و تدریسی کردوه . نه م ذاته پاشان مزگه وتیکی کردوه ته وه و
 گواستویه ته وه نه وی . نه م مزگه وته ئیستا به ناوی شیخ له طیفی
 کوریه وه نه ناسری .

بیستومه شیخ نه سیم زور ناسک و قسه خووش بووه ، به لام نه گه ر
 سوخته به ک [سوخته فقهی پله ی سه ره تاییی خویندنه] کاریکی
 بینه قلانه ی بکر دایه زور لپی تووره نه بوو . که لپی یان نه برسی بو وا له و
 سوخته به تووره نه بی ، نه بوت : سوخته ی بینه قتل نه بینه به موسته عیدی
 بینه قتل و موسته عیدی بینه قلیش نه بینه به مه لای بینه قتل و دنیا ویران
 نه کا . که واته هر له ئیسته وه جاری بینه قلی به که ی بکری چاکتره .

مهولهوی به بۆنه‌ی کویربوونیه‌وه که ئیتر توانای خویندنه‌وه‌ی کتییی
نه‌ماوه کاری کردووه‌ته سهر دهرزوتنه‌وه‌ی به فه‌قیحانی ، پارچه شیعیکی
به‌سۆزی بۆ شیخ موحه‌مه‌د جه‌سیم نووسیوه ، زۆر به‌قه‌دره‌وه ئیشاره‌تی
بۆ پایه‌ی شیخ عه‌بدولقادرو شیخ جه‌سیم و شیخ نه‌سیم تیا کردووه ، لیره‌دا
ئه‌م چه‌ند به‌یته‌ی لێ ئه‌نووسینه‌وه :

ته‌دریس و ته‌قدیس ، ته‌مجید ، بێ‌ده‌نگه‌ن
حه‌ساره‌ی ته‌قریر ته‌وحید بێ‌پره‌نگه‌ن

پارچه‌ی ته‌ئلیفات شیخ موهاجیر
گراهن ، نی‌یه‌ن مشتته‌ری و تاجیر

(کشف الغطاء‌ی صدر (موحه‌مه‌د جه‌سیم)
غونچه‌ی نه‌شکفته‌ن بێ سنۆی (نه‌سیم) (١٢)

بێ نازه‌ن کیتاب (عه‌طای) (ده‌وله‌ته‌ین)
یه‌ند ریزان قه‌تره‌ی خوم جه‌ عه‌ین عه‌ین

ته‌فاوت نی‌یه‌ن تیشدا جه‌ مابه‌ین
شوبه‌هی شین و سین میشل عه‌ین و عه‌ین

بال نه‌ده‌ۆ ته‌یر ته‌حریر وه‌هه‌مدا
گا وه‌ رووی رۆمدا ، گا وه‌ عه‌جه‌مدا

یه‌کیکی تر له‌ دۆستانی مه‌وله‌وی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆتشی‌بی به‌ که
پیشان باسیکی تایبه‌تیمان بۆ ته‌رخان کرد . مه‌وله‌وی هه‌رچه‌ند به‌ته‌مه‌ن
چه‌ند سال له‌ حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د گه‌وره‌تر بووه ، هه‌روه‌کوو عه‌لامه‌ی

(١٢) له‌وانه‌یه‌ له‌ کاتی نووسینی ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ی مه‌وله‌ویدا (شیخ وه‌سیم)
له‌دنیا‌دا نه‌بووبین ، بۆیه‌ ئیشاره‌تی بۆ ناوی ئه‌و نه‌کردووه .

سهردهم و مورشیدی خوئی ته ماشای کردووه • مه شهووره مهولهوی له
 مه درهسهی شیخ عه بدوللای خه پانیدا له هه له بجه که ئیسته مزگه وتی
 جامیعهی پین ئه لئین دهرزی خویندووه • بو دهرخستنی پایهی بلندی حاجی
 مه لانه حمه دی نۆتسهیی ، ئه وه به سه ئه م چهند به یتهی مهولهوی بنووسینه وه
 که به شیکن له (جفنه) ی به که می (مشرعه) ی به که می کتیبی (الفضیله) که ی :

و من علا صفته و رسمه

اته کان دائما کاسمه

جوهره مجموعا او مشوشا

بحمده و مدحه منقشا

فلم یقع فی عین عقده قذی

بذاك احمد ، و مادح بنا

أروى هواء جریه من غطش

أروى الوری بوریه من عطش

من من شذاه کل عطر ینتشی

حضرة مولای المصنفی النودشی

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی شیخ عزیزى جانه وه ره بی به (۱۳) •
 ئه م ذاته کورپی شیخ موحه مه دی کورپی شیخ مه حمودی کورپی شیخ
 ضیا ئوددینی کورپی شیخ حه یده ری برای شیخ حه سه نی مه ولانا وایه (۱۴) واته
 له بنه ماله ی شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) •

(۱۳) جانه وه ره دئی به که له ناوچهی (که لاتهرزان) له نینوان مه ریوان و سنه دا .

(۱۴) ئه م ذاته له خانه دانیکی عیلم و فهزله له شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) که
 بیایوی گه وه ی زۆریان تیا هه لکه وتوووه . له مه نسووبه کانی شیخانی

شیخ عزیز ذاتیککی شاعیر و خوش نووس و (۱۵) هه لکه وتوو بووه . له سهردهمی فقهی به تیدا له سنه ناسیاوی بی له گه ل مهولهوی پهیدا کردوو و بووه به دوستی . مهولهوی گه ل ی پارچه شیعری بو شیخ عزیز نووسیوه که ئیمه چهند پارچه یه کیانمان له دیوانه کهیدا بلاو کردوو و تهوه (۱۶) .

(کاکوزه کهریا) یه و له ۱۱۳۶ ی هیجره تدا کوچی دواپی کردوو و پرستهی (شیخ حسن حق) یان کردوو به ماده ته ئریخی وه فاتی . مهولاناوا دی به که له ناوچهی (خورخوره) ی سهر به شاری (سه قز) .

(۱۵) له باره ی خوش نووسی شیخ عزیزه وه مه شهووره مهولهوی وتوو به تی : شیعری من شایانی نه وه به شیخ عزیز به خه ته خوشه که ی بینووسیتته وه ، ناوی دهنگ خوشیککی تو داری بیسی هیناوه که ئیمه له یادمان نه ماوه ، وتوو به ئویش به گورانی بیلئ .

(۱۶) شیخ عزیز برایه کیشی بووه ناوی شیخ عه بدولر ه حمان بووه . ئه م شیخ عه بدولر ه حمانه سهرگوزشته به کی هه به وا لیره دا ئه ی نووسینه وه :

له سهردهمی شیخ عزیزدا جاف گهرمیان و کویتستانیان کردوو و هاوینان بو هاوینه خوری گه بشتوونه ته نریکی جانه وهره . له م جافانه عه شره تی که ره م وه پسی له گه ل مالی شیخ عزیز بوون به ئاشناو ها تو چۆی یه کیان کردوو . ئه م که ره م وه پسی بانه ئینکیان تیا بووه (ئامان) ناو شیخ عه بدولر ه حمانی برای شیخ عزیز دلئ لپی چوو . که قسه که بلاو ئه بیتته وه بهرگویی که ره م وه پسی به کان نه که ویتته وه ، له بهر پایه و ری و شوینی مالی شیخ عزیز به ئاشکرا هیچ ناکین ، به لام ئه یانه وی به فیل شیخ عه بدولر ه حمان له ناو بهرن . ئه سپیککی شیتی سهرکیشی بو زین لئ نه که ن و بۆی ئه هینن که پیشتر که س نه ی توانیوه سواری بیئ ، به لکو ئه مه خوابه که سواری بو هه لی گری و فری داته خوارو ملی بشکئ . که شیخ عه بدولر ه حمان سواری ئه سپه که ئه بئ ، ئه سپ ئه داته غارو به ره و ژوو رو به ره و خوار کردن و نیو سععات پتر به شوینی خوش و ناخوشا غار ئه کا ، به لام نایخاته خوار ، ناخری ماندوو ئه بئ و له خۆیه وه رانه وه ستئ و شیخ عه بدولر ه حمانیش دانه به زئ . که ره م وه پسی به کان ئه مه به که رامه ت دانه ئین بو شیخ عه بدولر ه حمان و دهس بهرداری ئه بن . ئه که ییش پاش ماوه به ک ئه مرئ و مه سه له که به جو ره ئه بریتته وه .

ئه م شیخ عه بدولر ه حمانه دیوانیککی شیعری هه به دهستی ئیمه نه که وتوو ، لای شیخه کانی خزمیه تی ، به لام چهند پارچه یه کیان به هۆی

شیخ عبدالرحمان ناویکی خزمیهوه دهسگیر بووه ، وا لیره دا
بلاویان نه کهینهوه :

نازیز نهر پهرسی چۆنهن ئینلاخان
داخان داخانن ، زاخان نه داخان
نهو ههر د ، نهو ههلهت نهوسا پیوه بیت
نهو شهوق نهو زینعت نهوسا که تو دیت
نیسه جه دووریت پۆشان سیانهم
هاژهی قهلهوزان بیدهنگهن ماتهم
نهو نهرخهوانان نه گوئی شهتاوان
نهو تهوق سهولان نه پای گولئاوان
دلتهنگهن نه داخ دووریی دیدهی تو
وهرس مهزلگای دهرهی (تهنگهکو)
(تاویل بهگه) نه داخ بوتهی فیراقت
تهوهن تاونهن نه ئیشتیاقت
پشت (بهرده پرهش) ، پال (ههرهسگا)
(قهجه) و (گل جهیره) و ههردهی (کهلهبا)
(کهس نهزان) ههر یهند نهسرینان پیزان
تاف قهلهوزهی (ههر جاربان) بیزان
(کهلهبا) وه بای ههناسان سهرد
کهللهش چون کهللهی من بی یهن وه گهر د
(می پرهش) ره شپۆشه ن ، (ساتیار) نازیهت بار
(قهجه) زاریشه ن ، (بهرده پرهش) زگار
(سهر پرهوان) نه چه م رهوان کهرده ن سهیل
(کاوان) گولاوان (ههرده) کهرده ن کهیل
(سوکتان نهغزه توو) ، (می پرهش) و (ساتیار)
مناکۆن وه سوژ بیگهی مؤسیقار
پای (توراخ تهپه) چه نی (میشهل واز)
ههریه که وه نهوعی لیش مه یو ئاواز
(ترشکه دار) خه مین ، (بارگه) زاریشه ن
نهویش وینهی من دهر د کاریشه ن

(توووه په شکه) مه لولو ، (توووه سووران) سوورهن
 پهی تو (توراخ تهپ) مات و مه هجوورهن
 (دهشت میل) زه لیل ، (چنار) خه فه تبار
 (نه شکه وت) شینشه ن جه هیجران یار (★)
 کراسه که ی خه م نه که ن وه بهردا
 بهرگه نازیته تبار نه دهن وه سهردا
 به (په حمان) واتهن دهروون پر جه دهرد
 گرد نه هیجرانان (نامان) گهردن زهرد

له مالاوایی لی کردنی براده ریکیشیا وتوویه :

دیدهم ، دیسان چهرخ چه واشه ی به دخو
 سازان فیل په ی وه وصل بهین من و توو
 ناخو م نصیب عهزم کام ولاتشه ن
 هم زام خه ده نگ کن خه لاتشه ن
 نه م جار وه تافیق دووری تو سهردان
 دووریت وینه ی قه یس که رده ن سهرگهردان
 هه نی من وه کن خاطر که روو شاد
 وه بونه ی کتیه هه م بده م وه باد
 چه یفه ن ، راز نهرم کن نه گو شم بو
 شه وان ده ست کن نه ناغو شم بو
 سا با بنا لووم من وه ی زامه وه
 وه ی زام کاری بیج ده وامه وه
 پال بده م وه ئیش زام سه خته وه
 وه ی زام کاری شوومی به خته وه
 شه لالا رو ی نه زه ل دیدهم کور بیا
 دیدهم تا ، دیده ، دیده ی تو نه دیا
 نه وینام وه چه م لادی خال تو
 نه بو سام سهرخه د لیموی کال تو

(★) وشه کانی ناو دوو که وانه کان ناوی شویتن .

نه گيلام چهنيت شهوان كهرووم راز
سهرم جه سهودات نه بيان سه رنه فراز
چون وهى تهوور ته قدير كهردش چه واله
ههنى ديدنه نيبى بالات مه حاله
نازاد كهر كه ردهن ، ناخر لوامهن
كوچ نه وه دل نه وه نامامهن

من خودا حافيظ ، توپش بنيش وه شاد
داخ بهردم وه گل ، منيش چون فههاد

نهم پارچه بيشى به بونهى كه رانه وهى كوچ و بارى (نامان) وه وه له كوستانه وه
بو كهرميان داناوه :

ديسان سه رههردان جه نو گرتهن ته
سوپاي گولالان ريزيان وه ههم
شنوي باي پايز وه يشوومهى سزا
وه لكه دره ختان بينواده ريزا
بى وه كه رده لول كه للهى كلاوان
ماتهم بى سه داي هاژهى وه فراوان
كهرميش كه م كه ردهن ، سه ردهن سه رههردان
وهك سه رديى موبهت شاي كه ردهن زهردان
كوچ كهرد سيامال چول بى وه رزاخان
په شيتو كهرد زينتهت زهوق له بلاخان
سه بزيى چه مه نان ته بديل بى وه زهره
له بهرزان پهزان ريزان ههرده وه ههره
بين داخ وه پهرداخ كوچ كهرد نه له يلاح
پرداخ بى دهماخ شى وه كووى ناخ ناخ
په م په م ناھوان ، كه ل كه ل كه له خان
مه يل كه ردهن نه و زيتد خاك كهرميان
نومالان وينهى غه زالان بهر
كهرمه ستر ختر ههم ناوهره وه فه

دیده مهسته که ی جه یران ئاسا که
 سه رده لیله که ی حه ره م جیا که
 هیمای چون ئیلانخ ها نه په ردا خدا
 بۆی پایز نه دان بۆش وه ده ما خدا
 شه مال شو (★) گیتسو ئاسا
 نم زه رد ئه شک ، هه رس سه یل ئاسا
 نم بدهر وه رووی تاش زاخه دا
 زه ردیی وه لگک نه ره نگ دار باخه دا
 مه په رسو جه رووی گه رمیی مه یله وه
 چونه نه فه یسه که ی وه دو جه یله وه
 واچه سه را پاش سو زان نه فته ن
 هه رده وه هه رده شه ن ، ساتی نه سه ره فته ن
 به ند خه یال تو ش ها نه ده رووندا
 که فته ن وه رووی ئیش ده رد مه جنووندا
 جه زایفی وئیش هه رده م مدا پیچ
 شنۆی بای هه جران وه نه ش مدا کچی
 گچی مدا موات وه ده م ده رده وه
 وه سو ز ته ئیر ئه م چه ند فه رده وه
 فیدات بام ئازیز ، شوخ شیرین ره نگ
 چه م سیای بووم زه رد ، شوخ شه یدای شه نگ
 ره م ره م ئه وان چه مه رای راته ن
 ئینتیظار وه دین گه رده که ی پاته ن
 تا به یان وه دین دبه دت ئه وان
 ئاماره جه سو نگ تو وه گه رمیان

ئه م پارچه یه شی به بۆنه ی کوچی دوایی ئامانه وه داناوه :

فه لکه په ی شوومی تاله ی سیای من
 جۆش دا به کووره ی ده ردان دیوای من

(★) له ئه سه که دا شوینه که ی به بۆشی هیکرا بوه وه .

پهی بهخت و تالهی وه بهد سوروشتهم
 سهنگ دا نه رووی جام بهخت بهرگهشتم
 کۆس کۆس نۆم چه نۆ ژنیاوه
 بارووت نه رووی زام تازهم شنیاوه
 یهخهی مهینهتم داوه وه سهردا
 بهرگه نازیهتیم هم کهرد وه بهردا
 ههرهس ههرگاو لیتو شهتاوان
 دیسان هم جهم بی نه رووی کلوان
 تاو گهرمی می مهیل نیهانی یاران
 سهرد بی چون سهردی بهفر نزاران
 خصوص قبیلهکهی رشته دوودیده
 ئهرواحهکهی تن مننهت کهشیده
 دهوای ئیش دهر دلهی رهنجورم
 مهلههم نه رووی زام سفتهی ناسورم
 تاقهت دهر وه جیسم خهستهی خهم کیشم
 تهفریح خاطر وه خهمان پیشم
 دگسۆز نازکیش ، جای نیازه کهم
 باعیش شادی و ، زهوق سازه کهم
 ناگا بی وه تیر قهزای بهخته وه
 وه بهدی دیدهی سزای سهخته وه
 پتکیا وه بهیکان نادیاریه
 پتچیا وه کالای نازیهت باریه

ئهههش بهشیکه له پارچه شیعریکی . ههروا به ناتهواوی دهسکیرم
 بووه . دیاره بههاریک و تویه ، له چاوه روانیی گهیشتنی کوچ و باری
 مالی یارا له گهرمیانوه :

نامه نامانن ، رای هاتم ماته
 خهیمهی گوللان چههرای راته
 بهر له گشت گولج (نهوورۆزه) ی پهل دیز
 بهخه دامنه سیا ، دیده سورمه پیز

يەككىلى تر لە دۆستانى مەولەوى ئەحمەد بەگى كۆماسى بە (۱۷) كە
مەولەوى جارجار بە (خالتۆى كۆماسى) و جارجارىش بە (خالتۆى ناوئەبا .
ئەحمەد بەگى كۆماسى ديوانىكى شىعرى ھەيە بە لەھجەى گۆران ،
لەچاپنەدراوہ بەلام لەناو عەشرەتەكەيا دەسگىر ئەبى . ئەحمەد بەگ و
مەولەوى گەلىجار بە شىعر نامەيان بۆ يەك نووسىوہ وەك لە ديوانى
مەولەوى يەوہ بە ئاشكرا دەرئەكەوئى و ، ئەمەيش نمونە يەكى .

ئەحمەد بەگ بۆ مەولەوى نووسىوہ :

ئەر بۆ پرووزى وە مەلالەوہ

ياوان وە لای تۆ جە شەمالەوہ

ئانە بۆ پرووز سفتەى جەرگمەن

مالوومەن ، مەعدووم ، وادەى مەرگمەن

مەولەوى يش لە وەلاما بۆى نووسىوہ :

ئارەزووى ئامای مەرگ ویت كەردەن

گۆيا خەلاصیت وە دل ئاوەردەن

ئەى پەى تۆ نەبۆ دۆسەكەى گىيانى

چەند بۆ پرووز بۆ تۆ ھەر بمانى

لەگەل (گەزىزە) ھەر رۆپۆيانە

لە تۆى پەردوہ تەماى تۆيانە

نەورۆزەو گولان باقى خەمبارەن

ھەموو بەتەماى دیدار يارەن

(۱۷) كۆماسى ناوچە يەكى سەر بە مەريوانە لەنيوان مەريوان و كەلاتەرزاندنا ،
زمانى خەلكەكەى شىتوہ يەكى تايبەتیی ھەيە . عەشرەتى كۆماسى يش
عەشرەتییكى دلپرو لىن ھاتوون .

مهولهوی گهلنجاریش شیعی ئەحمەد بەگی تەضمینی شیعی خۆی
کردوو ، واتە خستوو یەتیە ناو شیعی خۆیەو ، وەك ئەو کە ئەلێ :

بولەند کەر مهقام دلسۆز پرسی
تەزێلەش فەردگەل خالۆی کۆماسی

« پۆی وەصلت هەر بیم ئەی پروو پیم بی
جەو بۆتۆ دائیم پۆرۆ خدیم بی »

یەکیکی تر لە دۆستانی مهولهوی مهلا نیظام ناویکە کە ئەم سێ بەیتی
بۆ مهولهوی نووسیو :

دلەی دیوانەم هیمەتش واستەن
ئامان ها ئامان ، تەن وە جا ئاستەن
چون کەفتە کاران دل ئەو شۆن تۆن
بەند وە تایی پرشتەیی وەیی وە هوون تۆن
تەن چون سیاسەنگ نە هەوارانەن
پا شکستەیی دەرد دەمای یارانەن

مهولهوی ییش بە پارچە شیعیکی تۆ بەیتی وەلامی داووتەو ئەمە
سەرەتا کە یەتی :

هەیی نیظام ، نە زام نامەت تۆ لا بەرد
ئای ئای سزاش داو قیامەتش کەرد

یەکیکی تر لە دۆستانی مهولهوی شیخ یۆسفی نۆسمەیی بە (١٨) کە لە
شیعرا ئەمیش ، وەك ئەحمەد بەگی کۆماسی ، بە (خالۆ) ناوئەبا • وادیارە

(١٨) نۆسمە دێیە کە لە ناوچەیی پاو لە کوردستانی ئێران .

ئەم شېيخ يۆسەف زۆر دەست پراست بوو ، چونكە مەولەوى لە پارچە شىعەرىكىيا بەم جۆرە باسى راوگردنى ئەكا :

من خۆ دوور جە تۆ چون مەردە مەردە
هەر هام ئە خەيال سأل ويەردە

ئەساسەى نەچپىر ماوەردم پەرىت
وئت تەيار مەكەرد ، چون كئى ؟ هەر چون وئت

مەويناي رەزن مادەنىي كاني
مانى وه صەنعەت سەلىقەى (مانى)

صوب نە جاسووسگەى ملان سەربەرزان
چون سۆماى خورشيد شۆلە كەرد هەرزان

مشاناي وه پيئل لوولەى دوور مەنزل
مووسەويى سەرتەل كارخانەى مووسل

لە ديوانەكەى مەولەويدا چەند پارچە شىعەر هەيە كە بۆ ئەم شېيخ
يۆسەفەى نووسيون .

يەككى تەر لە دۆستانى مەولەوى مەلا عەبدولرەحيمى نجارى يە (١٩) .
مەولەوى پارچە شىعەرىكى بۆ ئەم مەلا عەبدولرەحيمە نووسيوە سەرەتاكەى
بەم بەيتە دەست پيئ ئەكا :

تەختەى مۆبەت تاش نەجار دل تەنگ
گير گنج دام كلافەى شەورەنگ

دوستىكى تىرى مەولەوى شېيخ عەبدوللاى داخى يە كە شاعىرىكى
بەرز بوو و هەرچەند بە باشى بۆم ساغ نەبوە تەو و كئى يە ، بە هەندى نيشانەدا

(١٩) نجار دئى يە كە لەوبەرى سىروان لە نزيكى پاوه وە .

وادياره شېخ عبداللای مرادوهیسی خالۆزای مهولهوی بی . به نیشانهی
ئهوهشا که مهولهوی گهلی پارچه شیعری خۆیی بۆ ئهه نووسیوه ، ئههین
ئهههیش شیعری زۆری بۆ ئهه نووسییهی (۲۰) .

(۲۰) له کهشکۆلهکهی خوالی خۆش بو مهحمود پاشای جافدا چوار پارچه
شیعری ئهه ذاته ههیه ، وا لیره دا سیانیان بلاونهکهینهوه . ئههوی تریان
له دیوانی مهولهویدا بلاوکرارهتهوه .

- ۱ -

دلّه با وهس بۆ
هوشیار بهر ، وادهی مهستیت با وهس بۆ
زه مامت با وهس وه دهس هه وهس بۆ
وهس فامت نه فکر کردهی عه بهس بۆ
با وهس خه یالت خه یال خال بۆ
وهس حالت بهی زولف زوخال بهد حال بۆ
وهس وه تهمای وه صل نازک نه وهالان
سه رمایه ی عومرت بدهر وه تالان
وهس جۆیای دیدار دیدهی خاسان بهر
وهس مه دح جه مال مودبیر باسان کهر
بدیه هام فهران ، هام دهر د ، هام مه شق
نازک خه یالان ، دهر وون دهر یای عه شق
گردین وهو خه یال نازک کهرده وه
وه بار فیراق ئه ندۆو دهر ده وه
ههر یهک وه تهمای نه وهالیکه وه
وه په ژاره ی خال بووم لاییکه وه
مه زه ی باده ی ناب حه قیقه ت چه شتن
نه ی وارگه ی پر شۆر وه ناکام وه شتن
خال ی بی یاگه ی نازک خه یالان
بی مه دداح مه ندن نه ونوخته ی خالان
مه یخاته خالی ، مه ی خۆران بی شه وق
باده کهش ماته م ، باده نۆش بی ذه وق

زیاد چه گردین شای سینهنه سافان
مه خدرومی (مه عدووم) مهولهوی جافان (★)

جادار رهویهی (بیساراننی) وی
صاحیب تهریکهی (هادی) و (ثانی) وی
ئه بیات (یوسف) ، ئه شعار (خانا)
جه خه یالّ خاسیش وه هیچ منمانا
فهردهش مه مضمون (مه لّلا) کهی گوران
ئه بیات (تهرکه) ی مه دداح بّوران
دانهی (داخی) وه ند ، (خانه) ی داخه مین
فهرموودهی (شه فیج) دهروون ماته مین
ئه فکار ئه بکار (صالحی) کهرده
ئه بیات بهنات (نه جه ف) پهروه رده
ئه شعار ره نگین (دیوانه) کهی شه م
گوفتهی (په نجووری) دهروون ده ریای خه م
بین خود جه لای خه یالّ خاسش بی
بین وجود جه فکر خاسان باسش بی
وادهی مونا جات (قاضی الحاجات)
وه کزه ی دهروون صیدق دل ههر سات
ئه ی دانهی نه فیس شه فافتهر جه لال
مسفت وه قه لّم سهر نووک خه یالّ :
« یا جه گونای من که ره م ئاوان تهر ! »
« په حمهت جه تاوان من فراوان تهر ! »
« ههر تۆنی وه تاق داناو توانا »
« تۆم هه نی ، هه نی وه کیم بۆ هانا »
نه فه صلّ فیراق به صد زاری و دهرده
ئه ی لافه نه گهنج خاطر بهرماوهرده :

(★) ئیمه وای بۆ ئه چین داخی ئه م پارچه شیعره ی به بۆنه ی کۆچی دوایی
مهولهوی په وه ، بۆ لاواندنه وه ی وتب .

« وه ورده زامدا دل تاقت پتزا »
 « هرچی بیم به کسهر وه چه مدا پتزا »
 « تاقت بی وه هوون جه سهختی زامان »
 « تک تک چهنی ههرس پتزا وه دامان »
 وادهی تهمهنای و یصال یاران
 وهخت ناره زووی دیدهی نازداران (★)
 مهجنوون ثانیی کوی دوجهیل ماوا
 یورت دل وه نیل مهیل لهیل ناوا
 سهردار سهرتیب سوپای دل پیشان
 (محبوب القلوب) جهرگهی دهرویشان
 لپویای لپوهی لال ، لال لپو لالان
 شتیویای شتیوهی شوخ شای شیرین خالان
 نیشای سهر به ستهی به ستهی سهر خامهت
 یانی نامه کهی میشکین خیتامهت
 یاوا وه سهر وهخت دل خار خاران
 مه حرووم دیدهی دیده خوماران
 دل شاد بی وه شاد ، دل شاد بی وه شاد
 کو کو کوی خهران خهران دا وه باد
 فهرمایتت جه رووی رهویهی غهمخواری :
 نه حوالت چونهن ؟ چهنی مهویاری ؟
 چیش عهرض بو نه حوال به دحالیی حالم !
 دور جه تو نه حسی و چهفتیی نه حوالم
 جه بهد بهختی و بیم ههرکس وانام لهیل
 دیر صولج بی و زو جهنگ ، کهم وه فاو بی مهیل
 مه علوم جه تهقسیم نالم بالا
 کالای خهمانم بریان وه بالا

(★) ههرچهنه له کهشکوله کهی مهحموود بهشادا نهم پارچه شیعره
 بهم جورهیه ، بهلام نیمه وای بو نهچین نه گهر هیی تری بهدهمهوه بی لیرهوه
 فهوتابن و نهمهی پاشهوهی پارچهیه کی تری (داخی) بی .

لهیل وه نیگاوه ..
دیده‌ی فیتنه‌جۆش ها وه نیگاوه
پیتل وه جهی تاران نه‌فعی نماوه
مه‌ر که‌مه‌ند وه شان فه‌ریدوون شاوه
حاجیب وه وه‌ه‌بیه‌ت قه‌وس قه‌زاوه
مه‌ر قه‌وس و قه‌زه‌ح وه پوووی سه‌ماوه
بینی وه وه شه‌میم په‌میم ئی‌حیاوه
ئیحازه دارۆ جه مه‌سیحاوه
له‌ب گۆل غونچه‌ی باخ وه نه‌و شکاوه
خال وه نه‌وه‌شه‌ی دتیز پای هه‌رده‌ی کاوه
تۆپ ته‌لای زنج سه‌یقه‌ل ئه‌یساوه
یا نارنج باغ خاصه‌ی دالتاوه
دانه‌ی خال وه جید جه‌یران ئاساوه
منمانۆ چون نه‌قش وه پوووی میناوه
مه‌م وه ته‌خت سه‌در پر جه سه‌فاوه
ئه‌مه‌ره‌ی سیدره‌ن وه مونه‌هاوه
نه‌رمیی لیف وه پوووی کافوور نماوه
مه‌ر قاقوم وه پوووی کاتبی شاوه
پان وه په‌وانیی په‌وان ئه‌فزاوه
ساق سفید چون ته‌لیج پای هه‌رده‌ی کاوه
یا شا تا زه‌مین ها وه بشت گاوه
بمانۆ وه حوسن نازدار باوه
(داخی) ها جه داخ ئه‌و په‌نجه‌و پاوه
سه‌رنی یا وه سه‌ر ئه‌لجه‌د سه‌راوه

له وه‌لامی پارچه شیعرێکی کاک ئه‌حمه‌دی خوسره‌و چاوه‌شیشدا
نووسیویه :

سه‌رمه‌ست باده‌ی به‌خشنده‌ی ته‌وفیق
مه‌جدووب جه‌ذبه‌ی مه‌عشووقه‌ی حه‌قیق

یه کینکی تر له دۆستانی مهولهوی شیخ هسه فی سازانی بووه که
نازناوی شیعریی (بولبول) هه شاعیریکی باش بووه . ئەم ذاته له خزمهتی
مهوله ویدا خویندووویهتی و ههزی له کچیکی کردوووه له دلشیا بووه که

نه سایه ی ئه لطفای صیدق صیددیقی
ویردتهن وه فخر (ههنا طریق)

من گیرۆده ی چای گونای هارووتیم
وهتهن نه ماوای سوفلای ناسووتیم
تهرسوون ئه ر خامه ی وه خهم شهق وه ردهم
تهحریر کهرۆ راز مه خفیی تۆی په ردهم
ناپاکیم هه ر په ند نه هه د ئه وده ر بۆ
په ی سه فای خاطر پاکان که ده ر بۆ
ئه ر ته نیای بی فهدر فهدر گشت فهدران
یه حمش که رد وه حال جهسته ی سه رگه ردان
پیم یاوان وه شه هد لوظف جهلاوه ت
سه یقه ل دا وه زه نگ زه هر قه ساوه ت
ئه وسا ئه ر هه ر رۆ ، هه ر سات ، جه نۆوه
شه مامه ی نامه م نامات وه بۆوه
بزان سه رده فته ر دل بی ده ردانم
عه به س نه پای هه رد ده رد سه رگه ردانم
سا بۆ به شق شای نه قشبه ندان گشت
نه فه س چون شمشر میصری نه برشت
نالات جه داوه ر په ی حال من بۆ
لالات په ی ئه حوال مه لال من بۆ
به ل ئه ی حال ته بدیل وه حال خاص بۆ
شیشه ی دل نه زه نگ عیصیان خه لاص بۆ
(داخی) م دل وه زه نگ عیصیان خال خالم
موحه ووه ل وه لوظف ته حویل خالم

پارچه شیعره که ی کاک ئه حمه دیش پاشان له باسی خۆیدا
بلاوئه کهینه وه .

داوای بکا ، بهلام دهنگی نه کردووہ تا مهولهوی کچه کهی داوه به شوو ،
نهوجا به پارچه شیعیرک گلهیی له مهولهوی کردووہ که سهره تاکه ی
نهم به یتیه :

نیشانه ی ناوک نیگای نازاران
یانج سهردهفتهر سوپای خه مباران

مهولهوی بش زوری پین ناخوش نه بین که بهم ناره زووہی نهوی نه زانیوه
تا بوی جی به جی بکاو پارچه شیعیرکی زور ناسکی له وهلاما بو نه نووسن
که سهره تاکه ی نهم به یتیه :

چیشهن په شیویم ؟ ماته میی دلهن ،
یا کزه ی نامای نامهی بولبولهن ؟

بولبولیش به رابه ر بهم ههسته ی مهولهوی پارچه شیعیرکی تری بو
نه نووسن ، بهلام له میشا ههر دلگرانیی خوی له به نسیب نه بوونی کچه که
دهر نه بری و بهم به یتیه دوایی دینج :

نه ما حیف (بولبول) جه ویت هه راس که رد
پهی ته نیا گولج ویت که س نه ناس که رد (۲۱)

یه کیککی تر له دوستانی مهولهوی شیخ مؤمنی سازانی به که خلیفه ی
شیخ موحه مههد به هائوددین بووه و مهولهوی زوری ریژ لی گرتوووه و له
سهره تای پارچه شیعیرکیا به مجوره قسه ی له گهل نه کا :

نه تیجه ی پاک دین شیخ سازانی
خاس وهتهن نه توی دهر وون سازانی

(۲۱) نهم سنی پارچه شیعه ی بولبول و مهولهویمان له دیوانی مهولهویدا
بلاو کردووہ تهوه .

دۆستیکى تریشى مهلا یوونس ناویك بووه بۆم ساغ نه بوه ته وه کئی به و
خه لکی کوئی به • مهولهوی له پارچه شیعیکیا بهم جوړه پرووی ده می
تیغه کا :

لوقمه که ی ماسا و قوول ده ریای مهیل
لوخت سای کوله ی سارای دووری لهیل

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی سه یید عه بدولصه مه دی خانه گایی بووه
که پاش ته واو کردنی خویندن و وهر گرتی ئیجازه ی مه لایه تی ئه که ویته ری
بۆ کرماشان ته داره کی ژن هینان بکا ، له ری دا له نزیکی دهوله تاوا مار
پیوه ی ئه داو ئه مرئی و له دهوله تاوا به خاکی ئه سپین • مهولهوی به پارچه
شیعیکی به سۆز ئه م ذاته ی لاواندوو ته وه • سه رمای ئه و پارچه شیعه
به م به یته ده ست پی ئه کا :

پای شادیم دیسان ماران گهسته وه
نه پیاله ی چه م ژار تو بهسته وه

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی حاجی مهحمودی یاروهیسه که
وه کیل و مه سه رفداری مهحمود پاشای جاف بووه (۲۲) •

دۆستایه تی مهولهوی و حاجی مهحمودی یاروهیس دۆستایه تی به کی
زۆر به هیز بووه • هر له مهیشه وه یه که عه بدولرحمانی کوری حاجی
مهحمودی یاروهیس به گولله ی و ئیل پیکراوه و مردوو ، مهولهوی به چه ند

(۲۲) ئه م حاجی مهحموده له ئه سلا له عه شره تی (کلاشی) به ، وه ختی خۆی
کوچیان کردوو له عه شره ت جوئی بوونه ته وه و هاتوونه ته شاره زوور له
ئاوایی به کانی (ته په کوره) و (ته پی سه فا) و (به شاره ت) نیشه جی بوون •
حاجی مهحمود پیاوکی کارامه و لئ هاتوو بووه و له ناو به گزاده ی جافا
زۆر به حورمه ت بووه و پیوه ندی رۆحیی یسی به شیخانی ته و ئیله و بیاره وه
زۆر پته و بووه •

پارچه شیعری پرسۆز لاواندوو یه یته وه که یه کیکیان ئه وه یه بهم چه ند به یته
خه مگینانه ده ست پین ئه کا :

ئای کچی بی هه و آل لوای تو ئا و ورد
به ختس بهر گه شت بو هوشم وه حشی که رد
مدیا ئه و شو نت دل نه په نه اندا
چون ئیسیم (ره حیم) وه شو ن (ره حمان) دا
کو تره که ی ئازاد هه ریم دل بیت
دانه ی مۆ به ت چین په ی ویت غافل بیت
سه ییاد چه پگه رد ئاخو فرسه ت سه ند
نا کا و دوور ئه نداز دووریت وه دل شه ند

یه کیکی تر له دوستانی مهولهوی مهلا فه تاحی جهباری بووه که ئه میش
شاعیر یکی ناسکی له هجه ی گۆران بووه (۲۳) .

(۲۳) وا لیره دا ئه م به هار نامه یه ی مهلا فه تاح بلا و ئه که ی نه وه :

ساقی ، سا (دهی) شی ، وه هار ئاماوه
گولان سه رکیشان نه تو ی ساراوه
هه وای دل گوشای نه رووی به هه شته ن
فه ی وه رووی سه حرای گه رمه سیتر وه شته ن
واده ی باده ی ناب سه یر وه هاره ن
سه رزه مین مه ظهه ر لیقای دیداره ن
زه مزه مه ی فیراق دل ئه فکارانه ن
سه دای ته پل تیپ ده رده دارانه ن
وه خت نو شانۆش سه بووی قه رقه فه ن
ده نگ زیلو به م دائیره ی ده فه ن

دره‌ختن ، سه‌بزن ، شنۆی شه‌تاوه‌ن
 نه‌ورۆزه‌ن ، گوڵه‌ن ، هه‌وای پای کاوه‌ن
 مه‌یه‌ن ، مه‌عشووقه‌ن ، مۆبه‌ته‌ن ، مه‌یله‌ن
 خومه‌ن له‌بریزه‌ن ، پیاله‌ن که‌یله‌ن
 شووره‌ن ، شوورشه‌ن ، غه‌وغاو غریوه‌ن
 وه‌ر جیلوه‌ی جه‌مال دلان فریوه‌ن
 نه‌ گشت دیاری ته‌جه‌للای طووره‌ن
 نه‌ فحه‌ی گیرودار قه‌تل مه‌نصووره‌ن
 فه‌نا فیلالهان مه‌ست دل ناگاه
 بین‌باک مواچان (انی انا الله)
 په‌ندان سه‌ز مه‌ست جان فیدای جانان
 (انا الحق) چون ذیکر زاهید موانان
 بۆ تا بگێڕین خوسره‌وی به‌زمی
 چه‌نی هه‌ستیمان بکه‌ڕین په‌زمی
 به‌زمی چون مه‌جلیس به‌همه‌ن وه‌ کام بۆ
 گا چه‌دیث جه‌م ، گا باس جام بۆ
 ئه‌ی ساقی ده‌خیل من وه‌ی زامه‌وه
 ئیلتیفاتێ که‌ر تۆ وه‌لامه‌وه
 عیلاجێ پێم ده‌ر سوودمه‌ندم بۆ
 باعیث چه‌یات قه‌یدمه‌ندم بۆ
 په‌ستگارم که‌ر له‌م به‌ند دامه
 قه‌ده‌م په‌نجان که‌ر واده‌م ته‌مامه
 ته‌شریف باوه‌ره‌ وه‌ سه‌بووته‌وه
 وه‌ پیاله‌ی گوڵ په‌نگ چون یاقووته‌وه
 وه‌ سینیی سیمین ظه‌رف زه‌ په‌وه
 وه‌ جام گوڵ فام بۆعه‌نبه‌ره‌وه
 هه‌ر که‌س بگێلۆ نه‌ جام په‌ی کامی
 ده‌رمان بۆ په‌ی ئێش هه‌ر ده‌ردو زامی
 وه‌ مۆسیقه‌ی مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
 ده‌م وه‌ سه‌دای ساز ئه‌رغه‌نونه‌وه

نامه کانی مهولهوی

مهولهوی وهك مهلايه كى گه وره و شاعيرى كى بالا و پياويكى كو مهلايه تىي
 خاوه ن رى و شوين و وهك مه نسوويى كى دل پر له سۆزى شيخانى نه قشبه ندىي
 ته ويله و ، هه روا وهك يه كى له و بليمه ت و هه لكه و تووانه ي چه رخی
 رۆژ گاره كه يان له ئاستى بليمه تى و هه لكه و توويى نه واندا نه بوه ، گه لى
 نامه ي له پاش به جى ماوه و هه ر به وه شا كه نه و نامانه گه لى له وه كه مترن كه
 له گه ل پايه ي له گه لى سه ره وه به رزى مه وله ويدا بگو نچين - دياره چه ند
 نه و نده شيان فه و تاوه يا هه ر هيچ نه بى زۆريان هيشتا له ژير بارى تۆزى
 گه ردووندا شارراونه ته وه .

ئيمه به بلا و كرده وهى نه م نه ندازه به رده ست كه و تووه ي نامه كانى
 مه وله وى ده رگايه كى گه وره بو نه وانه نه خه ينه سه رپشت كه عه ودالى
 ناسينى چاترى مه وله وين و نه يانه وئى له درزى ده روونى خويه وه لىي
 بكونه وه و هه لى سه نكي ن . هيو اشمان نه وه يه نه و دلسۆزانه ي نامه ي ترى
 مه وله وى يان لا هه يه پيشانمانى بدن ، به لكو نه مه خوايه بتوانين له
 به ره مه كانى له مه و پاشماندا بى يا نخه ي نه رو و نه هيلين وهك هه زاران
 به ره مه ي ترى هه لكه و تووه كانى كوردو كوردستان بنه و تين .

موطرب تۆيش وه چه نك دلنه وازه وه

وه سۆز سه مته وور سه داي سازه وه

مه ر واچان (مه لا) جه هه ستىي وئيش ره ست

بى وه كاسه لئيس مه ستان (الس ت)

نه م مه لا فه تاحه پتوه ندى يه كى به تينى له گه ل به گزارده ي جافى گه رميان
 بو وه و هاتو چۆي لاي موحه ممه د پاشاو مه حموود پاشاي جافى زۆر
 كرده وه . جار يكي شيان ميوانى مالى قادر به گى ناوى جاف نه بى له
 (بانه بۆر) ، نه مننه خانى ژنى قادر به گك پتئى نه لى : مه لا بى لاي ئيمه دانيشه
 بانه بۆرت نه ده ينج بو خۆت بيكيكه . نه وئيش نه لى : به خودا نه مننه خان
 بانه بۆرى ئيوه هه ر بو قادر به گك باشه ، به من ناكي لريت ! ..

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ شیخ عثمان سیراجوددینی نووسیوه

مخدوم مطاع مهربان ، و قطب دائره حق‌شناسان ، و ضیابخش دل ناتوان ، و روشنی‌ده دیده‌ پیر و جوان ، اعنی به شیخ عثمان که حدیث (الحیاء شعبة من الایمان) در شأن او جویان است ، به قادر منان میسپارم تا مدید الزمان در امان خود نگه‌دارد .

و از جانب آن مرکز دائره امن و امان ، و از کلک درر سلك دبیر عطار نشان ، نامه عنبرفشان به یادآوری مخلص آستان رواه فرموده بودند، در أسعد زمان و امجد اوان چون وحی آسمان مقوی عقیده ایمان گردید . و از خصوص عزای ما ایمائی رفته‌بود ، به موافق آیه (انا لله و انا الیه راجعون) ، دیده‌را نوری و جان‌را سروری و دل غمدیده‌را صبوری حاصل شده (۲۴) .

و باقی بنده اخلاص کیش و معتقد عقیده اندیش اخلاص زیاد از حد و بیش از بیش است . والسلام ختام .

العدوم

نامه‌ی دووه

بۆ شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددینی

نووسیوه له وه‌لامی نامه‌ی‌دا

تمیمه بازوی حیات درویشان ، و تتمه نیروی ثبات دل‌یشان ، اعنی نتایج افکار ابکار منشیان ایشان ، به سروقت فقرای بی‌مراد و سرافرازی

(۲۴) مه‌وله‌وی له سه‌رده‌می شیخ عثمان سیراجوددیندا مالی له دئی (گونه) بووه . له و سه‌رده‌مه‌دا کوریکه سه‌ید موحه‌مه‌د ناوی مردووه . وادباره شیخ سیراجوددین هم نامه‌یه‌ی بۆ پرسه به‌بۆنه‌ی مهرگی نه و کوره‌به‌وه بۆ نووسیوه .

حقرای خلوصیت نهاد رسید • شمایم بوی گل‌های فقراتش بوی بساتین عهود
قدیمه به مشام رسانید ، پیر جانرا به جوانی جاودانی مشرف گردانید •
آنچه از شفقت اظهار فرموده بودند عکس پرتو اخلاص بیدلاناست • بلی

عشق هرچند بین بین آید

میل کلی ز جانین آید

(رفع الله حجاب الاثنینة من البین ، وأدام الطرفین للطرفین) • ازینکه
فراقرا به تمنای وصال دوستتر داشتیم یقین
هجری که بود مرا ز دلبر
از وصل هزار بار خوشتر

علاوه برآنکه اگر تعلق روحانی که عبارت از مرحمت سرکار و عقیده
این شرمساراست ، تلاقی جسمانی را چه فائده که : گر در یمنی چو با منی ،
پیش منی ، والا

چو پیوندی نباشد آب و گلرا
چه خیزد از ملاقات آب و گلرا

بهر صورت

گر بمانیم زنده ، بردوزیم
جامه کز فراق چاک شده
ور بمیریم ، عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

حاصل ملاقات عدم فراموشی یکدیگراست ، نه از ما فتوری ، و نه
از شما قصوری • (رزقنا الله وایاکم الاستقامة و شرفنا معکم بحسن الختام •
والسلام) •

المعدوم

نامه‌ی سیم

بۆ شیخ هوجه‌مهد به‌هائوددینی نووسیوه
له وه‌لامی نامه‌یه‌کیا

تتمه‌ه اعتقاد درویشان ، و تیمه‌ه بازوی اعتضاد ایشان ، یعنی سرافرازنامه‌ه سامی ، و مفاوضه‌ه واجب الاعزاز گرامی از جانب آن مظهر کلام خدائی و نوازنده‌ه نوای آشنایی بسروقت دل‌ریشان رسید ، موجب تذکر عهد قدیم گردید . اظهار از بابت کثرت شفقت خود فرموده بودید . راستاست استیلای خلوصیت و اشتیاقی که از طرف فقیران است (شاهد صدق علی ذلك الحال و اصدق دلیل علی هذا المقال) . آری :

عشق هرچند بین بین آید

میل جزئی ز جانبین آید

(رب المشرقین والمغربین) طرفین را بجهت طرفین نگهداری فرماید ، و آینه‌ه یکدیگر را برای انعکاس محبت یکدیگر مصیقل نماید (والحمد لله رب العالمین) .

نهاده داغ بر دل همچو لاله

کند جان از درون نی چو ناله

چو از دل برکشد ناگه نوائی

جدا برخیزد از هر نی صدائی

ز مضمونش هراکس واقف آید

دعاگویت مستنبط نماید

که حق تعالی ظاهر ترا به زینت احکام شرع انور و باطن ترا به زیب رویه‌ه صالحان فیوضات گستر قدس الله سرهم الاطهر آرایش دهد ، و نبض عمل صحت دایما در بازوی اعتدال تام برجهد .

خصوصاً عمر فرزندان نامیش
مفضل دار ز اخلاق گرامیش

پیش کسان کس دعا همین است و بس که انسان بی انصاف بظاهر
و باطن بصورت انسان است ، و ظاهر بی باطن و باطن بی ظاهر وجود و عدمش
یکسان است . دولت دنیوی به بالمرة (هباء منثورا) و اهل معرفت از هباء
منثور دور و تصور و مذبان را انابت به رب غفور و شکور ضرور . والسلام .

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی چوارم

بق شیخ علی حوساموددینی نووسیوه

یا علیّ الاعلیّ و یا اباالحسن ! عرض میشود که بنده پیرا در طاق
رواق فراموشی گذاشتند ، و در مصیبت امسال و پارسال بخانه خاموش
گماشتند . اگرچه لایق آنم ، چونکه نافرمانم ، همیشه درین ضیقت بمانم ،
لکن رحمت و حمیت علی امری است آشکار و جلی . همان رحمت را چه
شد و آن حمیت شهزاده آزادگیت کجا رفت ؟ امثال امر :

نادِ علیاً مظهر العجائب
تجده عوناً لك فی النوائب

را بجا آوردم ، و فرزندی عبدالله را بهمت علی سپردم که آگاهی اگر
کاسنی تلخ است از بوستان است ، و اگر عبدالله مجرم است از بوستان است .
زیاده ازین چه عرض شوده (مشکله شارحها أبو الحسن) . مختارنده . والسلام .

نامه‌ی پنجم

بق کاکه نه‌حمده‌ی شیخی نووسیوه

سلامی باصفا تر از تفحات نافهء تاتار ، و تحیاتی خوش‌نماتر از رواج

گل‌های بهار ، و دعواتی سوزنازتر از نعمات عنادل گلزار ، بران روشنی‌بخش دیده‌اشکبار ، و آن مایه زندگی و حیات روزگار ، و آن نونهال حدیقه حیدر کرار ، و آن نظر کرده الطاف حضرت پروردگار ، و آن والا برگزیده احمد مختار ، و آن در طریق حق پاینده و برقرار ، و آن صفابخش قلوب جمیع ابرار ، و آن در میان خاص و عام چون زر کامل العیار ، و آن ملاذ و ملجأ عبید و أحرار مبعوث و اصدار میگردد •

و بعد از طی مراسم دعا و شرح شوقمندی ببد منتها ، مشهود رأی بیضا ضیای شمشعہ پیرای آن بزرگوار کامگار نامدار وفادار کامل العیار میدارد •

حالات را جویا شوند ، خدا شاهد حال است و گواه (ما فی البال) و بینه صدق مقال است ، شب و روز دست تمنا به درگاه قادر بی‌همتا از جهت دعای خیر برای ذات بابرکات کامل الصفات آن منبع جود و حسنات برداشته‌ام • امید به خدای غفار و قادر مختار و خالق لیل و نهار چنان دارم از حوادث روزگار و نوائب فلک کچرفتار و مصائب زمانه غدار نگهدارد • مرجواست که من بعد رویه مخلص نوازی را به‌جا آورند ، و دورافتادگان درمانده را از گوشه ضمیر منیر مرحمت تخمیر فرونگذارند • والسلام •

المعدوم : عبدالرحیم

نامه‌ی ششم

بؤ شیخ عزیزى جانہوہ رہیبی نووسیوہ

برادر عزیزم ، تشنگان و تاریک‌نشینان دوری را به آب حیات عبارات نامه به صحبت خضر سیراب فرمودند • کرم کردی ، (جزاک الله خیرا) • بدین شکسته بسته مصدع :

دیدم ، نه ونه مام ، نه ونوول ساوا . . الخ

پرتو آفتاب بر ذره نایاب افتاد ، هی شادی ! نسیم روح پرور گل در
باغ (۲۵) بلبل در دام افتاده بند مشکل را طراوتی داد ، ای آزادی !

من که باشم که بران خاطر عاطر گذرم
لطفها میکنی ای خاک درت تاج سرم

حق تعالی آن نوگل باغ لطافت را هرگز پژمردگی نآورد ، و بران
بهارستان گذر سردی خزان نبرد . عذر نفرستادن تحفه آورده بودند ،
تصدیعی را زیاده بر خاطر نازک افزوده اند ، و گرنه یادآوری ایشان عین
هدیه است . همان التفات هر زخمی را دوا است ، و همان مرحمت هر زاری را
شفا . همیشه این شیوه را مراعات و پیشه فرمایند . دلدادگان را به گوشه
چشم مرحمت خوشه نمایند . والسلام .

المعدوم

نامه‌ی جهونهم

بِق مولا موحه محمد صالحی فه خرو لعلولهای نووسیوه (۲۶)

من من ، بلکه خرمن خرمن ، به انجمن کمالات مکنم فخر زمن ، ز من
افتاده زمن ، عرض سلام و دعای حسن ختام رسیده باد .

(۲۵) له دهسنووسه‌که‌ی سه‌یید ظاهیری هاشمی‌دا نووسراوه : (دماغ) .

(۲۶) له شیوه‌ی نهم نامه‌وه وادیاره هه‌رچهند مه‌وله‌وی رووی ده‌می له
فه‌خرو لعلولها کردوه تیایا ، له راستیدا رووی ده‌می له شیخ یوسفی
موده‌پریری دارولئیحسانه‌وه‌لامی نه‌و نه‌داته‌وه . نهم شیخ یوسفه ،
پاش کاره‌ساتی (کاروان‌سه‌را)ی سنه‌و ناچاربوونی شیخ عه‌بدولقادری
موهاجیرو شیخ نه‌سیمی برای بق کوچ‌کردن بق ولاتی بابان ، به‌فرمانی
غولام شا خان کراوه به‌موده‌پریری دارولئیحسان ، چونکه‌به‌پیتی
مه‌شرب‌و ناره‌زووی نه‌و ژباوه . پاش مردنی غولام‌شا خانیش که‌فرهاد

وبعد ، مجتهدین ما در کتب فقهیه از اتقاس متبرکه که نبویه این حدیث را آورده اند و انذار علمارا به او کرده اند که « اذا ظهرت البدع و سب أصحابی ، فليظهر العالم علمه ، فمن لم يفعل ذلك فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين . لا يقبل الله له صرفا و لا عدلا » .

پس چاره چیست اگر نگوییم ، و دادرسی کیست اگر نجوییم ؟ سلسله

میرزای مامی ناصیروددین شا ئه بنی به فرمانروای سنه ، ثم هه ر له سه ر مزگه وتی دارولیحسان ئه مینیتته وه ، چونکه له گه ل ئه میش جۆر بووه .

هه روا له خویندنه وه ی نامه که وه ده رئه که وئ که مه وه لوی نامه یه کی بۆ فه رهاد میرزا نووسیوه و به هۆی فه خرولعوله ماوه بۆی ناردووه و نه یویستوه که سی تر له وه ئاگادار بیی ، به لام شیخ یوسف پی ئه زانی و فه خرولعوله مایش دانی بۆ پیئا ئه نی که نامه ی مه وه لوی به . هه روا دیاره که شیخ یوسف له جیاتی ئه وه ی وه که مه لایه کی به راستی مه لا داکوکی له ریپازی نایینی خۆی بکا ، به لای ریپازی نایینی فه رهاد میرزاییدا شکاندووه و فه خرولعوله مایش له م مه یدانده ا به ره ره چی نه داوه ته وه . شیخ یوسف که له نامه که ی مه وه لوی و بابته ی نامه که ئاگادار بووه ، نامه یه کی بی له تانه و ته شه رو له ریگالادانی بۆ مه وه لوی نووسیوه . به لام مه وه لوی نه یویستوه راسته و خۆ وه لامی بداته وه ، له که لینی فه خرولعوله ماوه وه لامی داوه ته وه . ئه مه ئه و نامه یه و به ناشکرا ئه و بابته نه ی لیوه ده رئه که وئ که شیخ یوسف له نامه که ییدا نووسیوی . هه روا له م نامه یه وه ده رئه که وئ که مه وه لوی بۆ داکوکی کردن له بیروباوه ری خۆی چند ئازا و نه ترس بووه ، وه که چون ئه وه ش ده رئه که وئ که له م کیشه دا فه رهاد میرزای حوکران و ریپازی نایینی له ریپازی نایینی مه وه لوی جیاواز ، گه لی له شیخ یوسفی به دیمه ن هاوریپازی مه وه لوی ، به لام له راستیدا خۆ به ده ست حوکرانانه وه داو ، نه رمتر و گونجاوترو سنگ فراوانتر بووه !

شایانی وتنه فه خرولعوله مایش و شیخ یوسفیش ، وه که شیخ عه بدولقادری موهاجر له بنه ماله ی مه ردوخین و خزمی به کن و پاش چند پشت ئه گه نه وه به یه که . له باسی (دۆستانی مه وه لوی) دا چه رده یه که له باره ی فه خرولعوله مایش و شیخ عه بدولقادرو براکانیشیه وه قسه مان کرد .

علیه فخر العلماء به علم و فضل مشهورند • بایستی که نگذارید جناب مدرس مقدمات لطایف بنویسد ، چرا که در حضور حضرت شیخ ما قدس سره اغلب اوقات اجله اعزه مثل ملا احمد نوتشی و ملا علی طالشی و ملا عثمان اهل سلیمانی و ملا عبدالله داغستانی و ملا حامد اورامانی که هر یک در علم و معرفت و صلاحیت بی نظیر و بیان مناقشان خارج از دائره تحریر است ، هستند • مکتوب همچنانرا دیدند ، شهرت سلسله ایشان در رتبه آحاد همی نمی ماند • انسان در پیش عوام هر طرز باشد چ ضرر ولی ثبوت بی دانشی در خدمت خواص (فیه خطر و حذر ، آی خطر و حذر) •

زیرکان اندر یسار و در کمین

وز پی رد و قبول اندر یمین

و از هر جانب صدای :

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست

عرض خود میبری و زحمت ما میداری

به گوش مدرس خواهد رسید • ازان جهت روی خطاب به سرکار شما نمودم ، از علم و عقلت ایمن بودم • در خصوص فرموده بود : گفتیم این عریضه چلبیایی نوشته شده از کیست ؟ فخرالعلما به تبسم به تکلم به خموشی به نگاه فرمود از معدوم است • پس تو اگر اشاره به شیرینی عبارات عریضه و مضمون آن کرده ، و مدرس حالی نشده خوب ، والا تو چه جرئتی کرده ای خودرا در پریشانی عبارت و کتابت اشاره که ابلغ از صریح است شریک مدرس ساخته و به دام مخالفه حق انداخته ، عریضه جمله سابقه با این عریضه مفصله لاحقه هر دورا ملحوظ فرموده فرمایند ، پس حالت مرقومه مدرس را که در جواب ما نوشته است منظور نمایند ، والا در خصوص مدح و ثنای جواب والا آیده الله تعالی هر چه فرموده زحمت کشیده ، چرا که :

مدح و تعریف است تخریق حجاب
فارغ است از مدح و تعریف آفتاب

مدح او حیف است با زندانیان
گویم اندر مجمع روحانیان

آنچه در ضبط و ربط و عدالت و معرفت نواب والا اعانه الله نوشته
شده ، دانه از چند انبار و قطره از چند بحار است و بس .

کمال روح اعظم زین چه باشد
به جز ذم وی این تحسین چه باشد

صد چندانه جناب مدرس و مفتی زهابی (۲۷) اخلاص داریم بلکه
مدح و ثنای فقیر در میان امنای دولت عثمانیه به نواب والا مشهور است ،
و نفس مبارك والا خودش میداند که وقتی تشریف به کردستان آوردند اول
کسی که از دعاگویان دولتین و برزخ مابین عریضه نوشت و دلالت خادم
و استمالت خائن و التیام دادن باین و ترغیب مستقیم بودن کائن نمود من
بودم ، و حالا نسبت به نواب والا همچنان هستم ، و بعد ازین ان شاء الله
همچنان خواهم بود . و نواب والا حفظه الله تعالی هم هرچه عرض نموده‌ام
از رعایت علما و صلحا دریغ نرموده ، و در تعمیر و تسخیر ملک و
رعیت پروری ساعی بوده ، و موافق (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)
با خادمان به لطف و مرحمت و مطابق (وجزاء السيئة سيئة بمثلها) با خائنان
در عنف و نقتم بوده‌اند . دیگر افراط و غلو در علو رتبه زیاده ازین
نمیخواهد ، و هر آنیه اخلاص ما زیادتر است چرا که خارج دولتیم ، و این

(۲۷) سدید طاهیری هاشمی له ده سنووسه که‌ی خویدا له‌سهر نهم شوینه‌ی
نوسیه : وادباره فهاد میرزاو مفتی زه‌های پتوهندی دۆستانه‌یان
له‌نیواندا بوه .

قدر نعمت جناب والا در حق جناب مدرس بوده در حق ما نبوده • بایستی که جناب مدرس چنانکه نبوت و وحی آمدن را برای والی مرحوم رحمه الله که غلام شاه (۲۸) و چاکر نواب والا بود ثابت مینمود ، و اهل سنه اغلب شهادت بر آن میدادند برای نواب والا که صد پایه از والی زیادتر است ، میبود الوهیت را ثابت نماید • عجبم میآید که به محض تعریف نسبت به نواب والا و به مجرد مدح اکتفا نموده •

و ثانیاً خَلْعِ مَلُوكِ در پیش اصحاب صف و ارباب سلوك ، کلی باشد یا جزئی ، مرغوب و محبوب القلوب است • کتاب قاموس به سرافرازی این اخلاص مانوس نه مجدول بود و نه مذهب ، از وجه کرم و لطف عجب شرف ورود بخشود • حمد خدا را بهجا آوردیم ، شکرانه انعام نواب والا را به منظوق (من لم یشکر الناس لم یشکر الله) به دل و زبان کردیم ، بر هردو دیده اش نهادیم و فرستاده را تبرک درویشانه دادیم • همان تفاوت بین کلی و جزئی را مگر جناب مدرس بفرماید : کار پاکان را قیاس از خود مگیر • علت مشترکهء بین الاصل والفرع در اینجا نیست ، قیاس مع الفارق است ، بلکه در نزد علما کلی جزئی است و جزئی کل ، ولکن انعام کتاب سبب ابن الجوزی را به فحوای (زین عصا تا آن عصا فرقی است ژرف) حیثیتی جدا و جهت دیگر است ، چونکه ایماء و اقتضاء و صراحة مشتمل در جاهای متعدده بر سب و لعن و طعن اصحاب کرام است (رضی الله عنهم اجمعین) •

ازان جمله در مبحث (ذکر ماجری له بعد وفات امیر المؤمنین کرم الله وجهه) تماشاکن چه در مدونه و چه در حاشیه چه کرده است ، و نقل از زمخشری نموده که معتزلی بدعقیده و مخالف اهل حق در اصول و فروع بوده و توبه اش در آخر عمر هم معلوم نیست و کلامش را جهت شبهه

(۲۸) غلام شا خان : نه مانوللا خانی والی ، پیشان له باسی (دوستانی مهلهوی) دا ناومان هیئا •

و ضلالت به جا گذاشته • و الحق علامهء بیضاوی علیه الرحمه در تفسیر مثل سایر علما در کتب کلامیه در رد و ابطال مذهب زمخشری و تجرید و تزییف و تضعیف ادلهء سائر اهل اعتزال کوشیده و داد سخن داده اند •

بنا بران میگویم مبدا چونکه مختوم به مهر نواب والا در چند جا است علما و امنای دولت عثمانیه ببینند خدا ناخواسته چنانکه در بغداد در خصوص امثال آن کتاب در این چند سال نزدیک آن همه همه پیدا شد تقصی یا طعنی به بارگاه نواب والا برسد ازان جهة گستاخی نموده بلا تشبیه (لامناقشة فی المثال) بسان واقعهء (و اذ قال ربك للملائكة انی جاعل فی الارض خلیفة ، قالوا أتجعل فیها •• الی آخر الآیة) سوال از حکمت فرستادن آن کتاب کردیم نه رخنه از رب عالم یا غیبت حضرت آدم صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم باشد •

پس نواب والا وفقه الله جواب حکیمانانه با نوازش و التفات را موافق اصول شرعیه و قانون دولتی نوشتند و صادر فرمودند ، به قوهء دراکه یافته بود که این فقیر را چه مطلب است جزاء الله تعالی ، ولی جناب مدرس درک نکرده بود متصدی عبارات پریشان شده اند ، از جمله آن عبارت است «محرک سلسلهء تبدیل وفاق دولتین به تفاق ذات البین بود» • انتهى • الحمد لله دولتین متفقند و کس در تدبیر خلاف اصول مابین نیست •

سوال و جواب علماء و مناظره دگراست و افساد و اصلاح مابین و دخل امور ملکین چیزی دگر • سوال علما چنانکه در عصر قدیم و جدید بوده و هست از تحقیق مسائل است و افساد و اصلاح خائن و خادم در امور ملک و عزل و نصب و تبدیل و خاك و آب و بغی و عصیان و تفرقی رعایا و برابری است • جناب مدرس را چه حالت است که پی نبرده • این ره که تو میروی به ترکستان است •

و ثالثا فرموده بود که :

ساقی مگر وظیفهء حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طرهء دستار مولوی

خوشم ازان لسان الغیب شیرازی علیه الرحمة آمد • آری راست
فرموده از نشأهء صهبای شیخ خود قدس سره که پیر میخانهء سعادت اولوی
و اخروی است ، آشفته شدن طرهء دستار مولوی سبب جمعیت و باعث
هزار فیض صوری و معنوی است • بلی :

تا ابد بوی محبت به مشامش نرسد
هر که خالك در میخانه به رخساره نرفت

لکن ای مستولی بر مدرسهء پروسوسه ، و ای متولی اوقاف ،
نشینده :

فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد
که می حرام ، ولی به ز مال اوقاف است

مدرس و گفتگوی مناسب بدین مقام حاشا و کلا • مولوی باور
ندارد این کلام •

و رابعا فرموده بودند : کتاب سبط ابن جوزی نسخهء آنرا از علمای
اعلام اهل سنت گرفته • انتهى • ازین عبارت مفهوم است که مجموع آن
کتاب ارآن علماء مأخوذ است ، چرا که از طرف ثبوت وجود مجموع به
وجود اجزاء است ، ولی ندانسته است که در جانب نفی انتقای مجموع به
انتقای بعض اجزا هم میشود • ما نمیگوییم اگر فرضا از سبط
ابن جوزی است مجموعش از علمای اهل سنت نیست ، اما آنچه از فضایل
و مناقب در آن کتاب است مسلم است • و فرموده است که احادیث منقولہ

مجتمعه در آنجا متفرقا میتوان در مؤلفات خبر و مصنفات سیر پیدا نمود .
 انتهی . بلی در مؤلفات خبر اهل حق و در مصنفات سیریکه حلال و حرام
 و راست و دروغش آمیخته نباشد میتوان یافت ، لکن فضایل و مناقب نه
 سب و طعن چنانکه در آن کتاب است . و فرموده است : نقل اقوال میکند
 و بیان گفتهء رجال مینماید . انتهی . آری نقل اقوال میکند ، اما مختلط
 به صحیح و ضعیف شدید الضعف که (لایعمل به فی الفضائل فضلا عن
 اعماله فی السب والطعن والرذائل) . و بیان گفتهء رجال مینماید ، بلی ،
 اما نحو من و مدرس که نه مجتهدیم و نه متبحر در مذهب ، بلکه عامی غیر
 متأهل للنظر و مقلد محضیم ، و خبر از تمیز حدیث صحیح از غیر صحیح
 و آگاهی از اتصال سند و اطلاع از احوال رجال رواة نداریم و عالم بالتمام
 به آیات ناسخه و منسوخه و خاص و عام مثلا نیستیم و مطلع ناقص به
 اسباب نزول هستیم ، برای ما عمل به امثال آن کتاب و یا به آیات
 و احادیث مسکوت عنها احتجاج کردن چه گونه جایز است (کما فی فتح المبین
 الذی نقل المدرس عنه فی بحث التقیة) ؟

پس از تقیه بیا بحث کنیم . ماهیت مقسم مشترك بین الاقسام است ،
 ولی امتیاز اقسام از یکدیگر به انضمام قیود متباینه یا متخالفه است . از
 تقی قسمی تقی قسمی دیگر لازم نیاید . مثلا ماهیت مشاعه بین غبطه
 و حسد ، و حقیقت مشترکه میان مداراة و تقیه هست ، لکن امتیاز بین
 اقسامشان به حیثیات است . آنچه این فقیر از مذهب اهل حق و از اصحاب
 کرام رضی الله عنهم تقی کرده ام حسد مذموم و تقیه مشؤومه است نه مداراة
 محموده و غبطه معلومه ، چنانکه از عریضهء لاحقهء موافق کتاب صواعق
 کالصاعق مستفاد میشود .

جناب مدرس را بعد اربعین ادراک بوی فتح المبین شرح اربعین مگر به
 دماغش برسد . فرموده بود که تجرید که حاشیهء جدیده و قدیمه اش از عالم

ربانی جلال دوانی است خلاف بسیار دارد ، مطاعن زیاد می شمارد . انتهى •
 نعم صدق المدرس و صدقه الفقیر ، ولی ندانسته است من گفته ام که سب
 و طعن در کتب اهل سنت نیست ، و او تا حال حالی نشده است که صاحب
 تجرید کیست ، و آن همه رد و ابطال در حاشیه اش بهر چیست •
 و فرموده است که از سوء سلوک صاحب کرم از کرم پشیمان و دست
 زبردستان از احسان کوتاه و روزگارشان تباه آید • انتهى • اول سوء
 سلوک این است که تقیّه مشؤومه را بکنی و کتمان حق را بنمائی • حاکم
 ادباً موافق (و شاوهم فی الامر) مشورت به شما میفرماید ، و شما جرئت
 آن نداشته باشید که فتوای حق را اظهار کنید • حاکم مشمول طعن
 و خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمایند • فقیر از سلسله رسولم ، و از
 صلب مرتضی و ترائب بتول • غایتش این است که زهرم بدهند یا شهیدم
 بکنند و سرم بر سر نیزه نهند ، از کس ترسم و از حق پرسم • وثانی اگر
 چنانچه مدرس کم ظرف و زودرنج است نواب اشرف والا خدا ناخواسته
 همچنان است راست است ، والا ای فخر من مثل نواب والا ظل الله است یک
 نهج در حق مطیع و طاعی و نسبت به منقاد و باغی نوازش میفرماید ، رزق را
 به گناه از کس باز نمیگیرد ، و به سبب قدرتی که دارد آینه حلمش غباری
 نپذیرد و باز آن کس که نعمت خواره نواب والا است اگر نواب والا را به
 خالق و رازق میداند ، عشقبازان چنین مستحق هجرانند ، بگذار معذب
 باشند • و اگر به سبب اعادیش میخوانند و در حمایت ظاهریه وی آسایش
 میجویند هرگاه که نواب والا یکی از اسباب است بی التفاتی فرمود حضرت
 مسبب الاسباب جل جلاله و عم نواله البته سبب دیگر را خواهد ساخت •

بی مگس هرگز نماند عنکبوت

رزق را روزی رسان پر میدهد

عجب عقیده مدرس دارد ، ومع ذلك چنانکه پیشتر گذشت کسی سوء

ادبی از وی صادر نشده ، بلکه هر که مثل این فقیر گستاخی بکند محض نصیحت و ادای غیرت است که میگویم مبدا خدا نخواستہ زبان نقص گفتن بگشاید ، و اگر نه در امور ملکیه و حکومت نه کسی حد سوء ادب دارد و نه احدی را گله از نواب والا هست •

ناید از وی چنان معامله‌ای
که کسی را رسد دران گله‌ای
نیست از وی به جز گله گله‌مند
زانکه لطف ویش ز بیخ بکند

و خامساً جناب مدرس به قرینه رقم پریشانش وهم برده این فقیر رجا کرده‌ام نواب والا وفقه الله دارالاحسان را به جناب صاحبی شیخ محمد جسیم کرم فرماید • اولاً این فقیر هرگز این خیال به خاطر نیاورده‌ام • بلی بی‌التفاتی را شنیدم نواب والا نسبت به وی دارد ، عرض نمودم که بی‌التفاتی فرماید ، فضل وی را مشاهده نموده ، معاش وی را منتظم نماید • نواب والا انعم الله علیه رقم عنبر شیم صادر فرموده بودند که امر معاش او و اولادش را به ذمت همت گرفتیم و توجیه جواب را فرمودند • دیگر نه بحث دارالاحسان و نه گفتگوی عزل و نصب در میان بوده • وثانیاً با مرحمت نواب والا جناب صاحبی شیخ محمد جسیم در هر زاویه در هر شهر بنشینند اگرچه حاده باشد برای او منفرجه و دارالاحسان است که (شرف المکان بالمکین) نه (فضل المکین بالمکان) است • اما چه فایده قضا و قدر اغلب در پی ضیق‌ه اهل فضل است • باز (نقول فيه حقه بحق اليقين ، فالحمد لله والشكر لله على شعار الصالحين) •

فرقه استهزاء به وی میکنند (الله يستهزیء بهم ويمدهم فی طغیانهم یعمهون) • گروهی سفیهش میخوانند (الا انهم هم السفهاء ولكن لا یعلمون) •

و ثلثه دیگر پر مکر و فنون (يقولون أفتری علی الله کذبا ، ام به جنۃ ؟
قل لهم : لا ، والله ما صاحبکم بمجنون) بلکه در این زمانه به یقین سلطان
مبین و حجة الله علی العالمین والعالمین است ، ولكن ذات اورا يك صنعت
نقص است و ازان نقصم خیلی بیم است که میگوید خدا يك است و بر آن
گفتن مستقیم است •

مدرس گفته است : عقل بگذار کان عقيله تست • انتهى • شکر بکند
که وی آن عقيله را هم ندارد و از اکثرین اهل جنت است انشاء الله •
فرموده است : سراسر مضمونش معجونست از حب و بغض سرشته • انتهى •
ای فخر من ! ای فقر من ! جناب مدرس متشخص باز مثل مداراة تقيه
مشؤومه ماهیت حب لله ، و حب لغیر الله ، و بغض لله ، و بغض لغیر الله را
ندانسته که در ضمن کدام قسم ممدوخذ و در ضمن کدام مذموم • حب
ما برای ترویج شریعت و بغض به جهت اخفای سنت و ظهور بدعت است •
سادسا ، از بیانی که من در تحقیق احوال مذهب حق کرده ام ، چنان
دانسته است که من ذم مذهب دیگر کرده ام و ظن بد دورادور به مسلمین
برده ام •

اولا من ظن بد دورادور نبرده ام ، بلکه نزدیک نزدیک سب و طعن
اصحاب کرام را در آن کتاب دیده ام • و ثانی مذهب اهل حق هر وقت
چهره منوره خود را گشاید ، بذاته و بنفسه خودش ذم و رد و ابطال
مذاهب دیگر است ، نه به تحریر و بیان و تقریر و به تحسین و تبیین این
فقیر است ، چه کله گله بر سر این فقیر است •

ز عشق ناتمام ما جمال یار مستغنی است

به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا

و سابعاً ، به منظوق (وبیننا فوقکم سبعا شدادا) بی ادبی میشود : اول

در مناظره ، چونکه (اظهارا للصواب) است ، غباری را به خاطر راه ندهید ، و از طرایف عبارات است و لطایف اشارات موافق شریعت بی کم و کاست ، چنانکه شیوه مشارب خوش طبعان گذشته است از جای تهجد و تقلید . و ثانی المعروض این است امثال ما و شما که از مراتب معلومه که اجتهاد به مجرد و تقلید است معلوم است غیر از رتبه تقلید نداریم ، پس اگر مقلدین و مجتهدین اهل سنت و جماعت هستیم باید به دست و زبان در دفع تغییر منکر کوشیم ، و هرگاه به دست و زبان ممکن نشد باید غمناک شویم و حسرت کشیم ، و این عاجزی قلبی و حسرت کشیدن را بانی شریعت صلی الله علیه وسلم (اضعف الایمان) نامیده . هوش داشته باشیم هرگاه به دل عاجز نشویم ، بلکه سهل است به مدلول (ودوا لو تدهن فیدهنون) مداهنه کنیم و خنده نماییم و کیف خوش باشیم چه خاک پر سر باشیم ، (اضعف الایمان) هم نمیاند (نعوذ بالله) ، یکه تاز شرك و کفر فرصت آورده دواسپه اسپرا بر سرمان میدواند (انا لله و انا الیه راجعون) .

تو هرگاه در دین خود متین و پا برجا ، و از (احکم الحاکمین) و (مالک یوم الدین) ادب و حیا و خوف و خشیت داشته باشید البته حاکم عصر هم ادب و حیا از تو میکند و میداند که چنانکه اخلاص و عقیده در راه خدای خود داری ، در دعاگویی و رضاجویی و مصلحت اندیشی حاکم عصر هم راستی ، و اگر در شدت رضا با خدای مضطرب بودی البته میداند با حاکم عصر همچنان هستی اگرچه به ظاهر نوازشت بفرماید ، اما به دل منافقت میداند و خوشش از تو نیاید ، و اگر خارج اهل سنتیم و همه بندگان خسرو پرست در زیر بار منتیم ، پس حدیث است که (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) . بعداز آن کار اهل تشیع طی شدن و شرع اهل سنت نمودن آن حوالهء امام الزمان ایشان که از سرداب (سرم رأی) سر بیرون آرد ، و این مفوض به نزول حضرت عیسی بر منارهء بیضا پرهای ورود را فروگذارد ، و محول به

جناب مهدی که از جانب بطحا علم خروج را برپا آرد ، والا ای فخر من به
فصاحت و بلاغت من و تو درست شود ، حاشا و کلا !

چو دریای قدر جنبش نماید
ز بانگ غول بی سامان چه آید

• (ما شاء الله ، لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم) •

نامه‌ی هه‌شته‌م

بۆ شتیخ موحه‌مه‌د جه‌سه‌می مه‌ردۆخیی نووسیه

عنوان :

عریضة بلغت في الحقيقة أقصاها بل كتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا
أحصاها • فبلغها ولا تفتت • فمن شاء فليؤمن ، ومن شاء فليكفر • ولا تخف
كلالة القلب وملائته ، فان لم تفعل فما بلغت رسالته •

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تجلى بتجليه في المظهر الأتم سيدنا محمد الجسيم عليه
أفضل الصلوة والتسليم على جهة التعظيم ، وعلى آله وأصحابه الذين تخلقوا
بخلقه العظيم •

وبعد ، فأقول : يا أيها الصحيفة المزبورة في طيكِ قصة الوری

مسطورة

زینهار که آوری مرا پیش نظر

لو صرت بنظرة الرضى منظورة

چون خه‌یال وه ماچ پاش وه‌ش حال مبی ،

کاش ، جه کۆن ئه‌و به‌خت ، له‌ب خه‌یال مبی !

• [تم العنوان] •

بسم الله الرحمن الرحيم

مثلى وصنعة لبوس ثنائك السديد ، و لو أعين داودى وألين له الحديد ،
وقدر تقديرا في السرد . لا ، اذ بلغت في الكمال نهاية صرت نوعا منحصر في
الفرد . حرفة حدادى° نظمى° حدى ورسمي وافادة تلك الهدية ، كلا !
فاليأس احدى الراحتين . ان أرم عدم الأذية ، هل من عارف لك غير غارف
من معرفة نفسه ، وسوى من مئن° عليه من من° كون° غده أعلى (٢٩) من
أمسه . يا من أولاه مولاه أجل° الاله ، وجعل أخراه أولى من أولاه ، فبم°
المديح° بعد الاخبار بما في طي انشاء دعاك° ، فيم أنا من ذكراك° ، الى ربك°
منتهاك° ؟ ألسنت° أنت الوسيم بمحمد الجسيم ، فعليك وعلى لاثمى نعليك°
سلام قولاً من رب رحيم .

وبعد ، فقد قال بعض الأجلّة ، أنّ أن ساق بعض الأدلّة ، علة العدم
عدم° العلة . فبلغ سلام° اعتراضى اليه وان كان كبر° عليه بأن° عدمى من
و°جودك° () (٣٠) تحقّقك علي° و°جودك° ، وأسندة أنا الي° ، و ما أحس
بحقيقة الأمر مع ذلك الوضوح . فيا لعرفان° وتبصر° يأتي الي من أهل الفتوح .
ثم قل للقائل في ظلّ مريّة° ، والقائل بالطعن فيك فريّة ، هل سبب° خفائي الا
الظهور ؟ لا ترَبّي° ، لم تر بي غير ما هو من خواص° نور النور ! أو
هل ترى (٣١) في° نقصا ، بيد° أن زدت° في الكمال الي° الا فترته° بما
بما وسعته° منه طينتي ، وانعكس° في مرآة طويتي ؟ لا والذي أفاض
ما شاء كما شاء على من شاء في أزل الأزال ! با يار دوزبان دوزبانى
بهتراست . تازى اگرچه والاگهراست ، پارسى را نيز لذتى دگراست .

(٢٩) له نه سلّه كهدا (اعلم اعلى) نووسراوه ، بهلام دياره هه لهيه .

(٣٠) له نه سلّه كهدا ليرهدا وشهيهك ههيه كوژاوه تهوه .

(٣١) له نه سلّه كهدا (هل تر) نووسراوه ، بهلام دياره هه لهيه .

ترکان پارسی گو بخشندگان عمرند
ساقی بشارتی ده پیران پارسارا

ولی نه چون من پیری عمر ضایعی آمال پارسارا *

جانم نقصی که در تست جز از کمال ندیده‌ام ، و جفائی که سبب جفای سرتاست غیر از غایت ظهور سرت نپسندیده‌ام ، و بهر طریقی که ساخته‌اند دگرگون نخواهی شد . (و ماییدل القول لدی) را مبدل چون خواهی گشت! (بمحو الله مایشاء و یثبت) را دانسته از (وعنده علم الکتاب) چرا در گوشه اغماض نشسته‌ای ؟ و حکمی که از قوانین منطقیه شاهیه بر کلیات مطالب ، و حملی که از قواعد الهیه بر عموم موضوعات مقاصد جاری میشود ، بتو سرایت نمیکند ، ازان جهت است که اگرچه کلیات بیچاره در افراد فرضیه متساویند ، ترا عارفان قوانین اصولیه که امنای دولتی‌هاند ، از جزئیات فرضیه آن کلیات و از افراد تقدیریه آن موضوعات هم نمیدانند . و ازینکه خطا بر قلم صنع نمی‌رود ، خطا بر بزرگان گرفتن خطاست . خداوند پست و بلند ، و سایه‌های پاک خداوند (۳۲) از ناشایسته مقدسند و ارحم از همه کس ، ولی زبردستان ایشان اغلب بدنس مخالفه مدنسند و آلوده به خار و خس ، مصلحت خاصه نفس خودرا بمیان آورده ، و مصلحت عامه‌را پامال ، و آمررا مشتبه کرده ، عرض ظل الله و سرکار والا ایدهما الله تعالی مینمایند که :

در ایام عدل تو ای شهریار
ندارد شکایت کس از روزگار

پس اگر قبله عالم مثلا یا نواب والا غیر ازاینکه الحمد لله بگویند ، چه بگویند ؟ ازانرو متوجهان کعبه‌وایه از آنانکه و کفکه عرفه معرفتند

(۳۲) مهبست فرمانروای سهردهمه .

یکسر ، و آفتاب زدگان مایل بسایه از اهل هنر یا بی هنر از لقب قبله عالمی
و ظل اللهی همان میبایند که مذاق بنده مسکین از شنیدن اسم شکر •

احرام چه بندیم که آن قبله نه اینجا است
در سعی چه کوشیم که از مروه صفا رفت

پس اگر برین توانای که محل نقص () (۳۳) و از لطافت بروی
و داخل کثافت و آشکارا شوی و دگرگون نهاد گشته ، و از جمله آن
جزئیات و افراد میگردی ، بسم الله الفرد بیا ، برو ، بشو ، بگرد ، هرچه
باید کرد • این همه زخم نهان است و مجال آه نیست • علی الخصوص با
فهم اغلب قوم که اظهار حق را بی ادبی ، و تحقیق مسئله را ذم و غیبت و لؤم
میدانند • ازان علت (فما لهؤلاء القوم لا یکادون یفقهون حدیثا) ورد اهل
حق گشته ، و دهن ذهن ادبشان بتردد بگویم و نگویم آغشته است • بلی
چون غالب کس تمیز آه از نفس ، و عشق از هوس ، و باز از کرگس ،
و ههد از مگس ، و گوهر اشرف را از شبه سرخس نمیکنند ، پس از
برای حق ، و بسی بی باک از هر خس فی سالب بلب نای نهاده ، با این نوا
هم نفس خواهیم آمد •

اگرچه این کلمات طبیات مساعد است نوشته بر صدر که در صدر
اهل قدر (کالقمر لیلۃ البدر) پرتو افکن و لمعات اجمالشان بسان تفصیل
ضیا افروز ابنیه عامره از هر خوضه روزناست • ولی ازانجا که طوینت
اکثر حوادث است و طبیعت اکثر کائنات (بطرف خفی) نگران بطرف آیات
بینات است ، اطالت باعث المالتی ، بل مورثة الخجالتی نسبت بمن باین
بی حالتی لازم است • منها بلند مثلا مبدء تو که یکی است معین از صفات
کامله ازلیه که در یکی از اسمای حسناى علیه که در یکی از اعیان ثابته

(۳۳) لیره دا وشه بهك ههیه بۆمان نه خوینرایه وه .

که در یکی از اشیای از اصل جبهه کریمه نایبه که وجود عینی خارجی
تست و غیر آن نخواهد جست ، جلوه نموده .

نکو رو تاب مستوری ندارد
ببندی در ز روزن سر برآرد

اعنی تجلی مهر آن مبدء آینه افروز چاره از بروز روز بروز جهت
ظهور مردودی و مقبولی (فی حضرة بعد حضرة) در مراتب قوس نزولی از
حضرات کلیه خمسه یا سته تا باخرین نسخه حقیقیه جامعه تو رسیده
نداشته .

و اگر راه هواپویی تمنایی کرده میگوی بیستی که من متجلی آن
صفت دگر باشم نه مجلای این تا آن چنان بودی نه این چنین . جان من
این نمیشود تا تو هم آینه آن بوده باشی نه مظهر این . محبوب حقیقی با
جلا و استجلا ، آینه بالانمایش جدا ، و آینه این حسنش از آینه این
حسنش ، چون این حسنش ازان حسنش جداست . (وان لم تکن صفاته
عین ذاته ولا غیره ، کهذه الصفة مع ذهی ، فاعرف المذاهب ومشب اهل
السير . فلأجل ذلك قالوا قلب الحقایق محال ، و ما تعین اللاتعین الا لهذا
العرفان یا اصحاب الصفا والاحوال) . هی مرا چو با تو میلی است چه خوش
فرموده بودی که هی حق بطرف لیلی است . بگو مدعی را بگذار انکار را
درین کار که پروردگار در هر کار بیدار است ، (لا بل اعلم وصاحب علم ،
و ید قضائه الصحف والقلم ، وقد رفعت الاقلام وجنت الصحف ، وتم
فی ذه الحیثیه الکلام . واما فی حیثیه اخری فانشد انشادا اخری) .

آن خیالاتی که دام اولیا است
عکس مهرویان بستان خدا است

زلف او خالاست و خالش دانه آن دام و من
بر امید دانه افتاده ام در دام دوست

پس سر این سلسله تعلق نابگسلیده تو و استاد بی گونیا و (۳۴)
اسباب و بنای این قصر بی استعداد مشیده تو در چه جا و کیست • وی
ترا چو با من با مقوله من محبت مکنون است میمویم و میگویم که هی حق
بطرف مجنون است •

لب و دندان خوبان خطارا
بدین خوبی نایست آفریدن
ومنہا • • (۳۵)

نامه‌ی نۆهم

بق فہرہاد میرزای والی سنہی نووسیوہ

(ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالايمان ، ولا تجعل فی قلوبنا
غلا للذین آمنوا • ربنا انک غفور رحیم) •

وبعد ، در مطلع سخن ، از منطوق این آیه نصیحت مایه ، که حق
تعالی تعلیم ما را بدان فرموده ، سخن من تمام شد • ولی تکرار را در کلمات
حق چند بار باید تأسیس بکار نیاید جهت تاکید لازم دیده بیشتر از بن بیشتر
با جناب میرزا ربیع که بلکه بوساطت جناب منیع حضرت فخر العلماء سلمه
الله بنظر نواب والا اولاد الله آلاه مشرف شود ، عرضی را نوشتیم ، ضیف

(۳۴) له نسله که دا نو سراوه (کونیا) به لام وشه که له فہرہنگه فارسی به کانا
(گونیا) به ، که واته (د) که یش (و) ی عطفه •

(۳۵) نهم نامه یم به فؤتو کراوی یا له جهنابی سہید طاہیری ہاشمی یا له
جهنابی عہد ولحہ میدی حوسہینی یوہ پڑہاتوہ ، له یادم نہماوہ •
نسله که ی خہ تیکی خوشی تارادہ به ک کونہ • بہ داخوہ له مشوینہ دا
بچراوہ و دواپی به کہ ی نی بہ •

صیف آمد و رفت ، بزم حریف خریف عرش و فرش را زرافشان کرد و گذشت ، شتاب شتابانواع شتی نوبتش رسید ، نسیم جواب ربیع از جهت اشرف الجهات نواب والا ایده الله تعالی نوزید . اگر رسیده است و ملتفت بجواب نگشته اند ، از دو صورت بیرون نیست : یا گویا جواب جاهلان خاموشی است ، پس (اعوذ بالله ان اکون من الجاهلین ، فلیسألوا حتی تأتي بیان مبین رفعا لتشابههم وایصالا الی الحق الیقین) ، و یا سکوت را در محل مناظره و سوآل اختیار فرموده اند . پس در این مقام بوی الزام به مشام اهل افهام و افهام میرسد . و اگر هنوز نرسیده است ، مضمون آن عریضه معروضه مجمله پسندیده ، به دیبای زیبای این عبارت پیچیده است ، که کتاب را منسوب به مؤلفین شافعیه فرموده ، و تحفه به حضور باهرالنور حضرت شیخ^(۳۶) ما قدس سره و دام برکنه و بره مبعوث نموده بودند ، دیدیم و بین الدفتین آنرا ملاحظه کردیم . مضمونش معجونی بود مرکب از فضایل و محبت حضرت علی و باقی ائمه اطهار و توابع آن خاندان عالی شان رضی الله عنهم اجمعین ، و منتزج از طعن و بغض بعضی اصحاب کرام و مذمت ایشان (حاشاهم الله من ذلك ورضی الله تعالی عنهم هناك وهنالک) .

این معجون برای بدن دین اسلام به ضرر مقرون ، و امزجه معتدله اهل حق که مذهب فرقه ناجیه اسلامیه سنت و جماعت است نه در میان انبیا علی نبینا وعلیهم الصلوٰة والسلام و نه در بین اصحاب کرام رضی الله عنهم اجمعین تفرقه نمیکند . ایمان به بعضی شیمه اهل سنت و جماعت نبوده و نیست و نخواهد بود . مجموع انبیا را اجمالا و تفصیلا مصدقند و تمام اصحاب کرام را هکذا معتقدند . چنانکه انبیا را بر غیر انبیا تفضیل میدهند ، اصحاب را بر غیر اصحاب از اولیاء مفضل میدانند و هیچ احدی را از اصحاب و سایر اولیا نمودن بالله بر هیچکدام از انبیا تفضیل نمیدهند ،

(۳۶) مه بهستی له شیخ موحه ممد به هائوددینی ته ویکله به .

و همگی اصحاب را کلهم اجمعین مجتهد و عادل و مصیبتشان را به دو اجر یا ده اجر و مخطئشان به یک اجر مأجور و معذور و غیر مأزور می‌شمارند .
 احدی را از اهل قبله بی برهان مثل (الشمس مشرقه) تکفیر نمیکنند و لعن هیچ شخصی را بخصوصه بی دلیل قاطع — چونکه حسن خاتمه مجهول و قوه و اهمه غلط لازمه و روایات کاذبه غیر مقبول است — جائز نمیدارند . و به فرض محال اگر کفر آن شخص به ادلهء ثابتة ساطعه ثابت شود ، غایتش این است مثل کفر ابلیس مجمع علیه باشد ، حق تعالی لعن ابلیس را به جزء عمل مقرر فرموده که بفرماید «العنوا الشیطان» .

دل و زبان را حق تعالی برای ذکر و تسبیح خود خلق فرموده ، چه فائدهء معتدبها در مشغول کردن جوارح ظاهریه و باطنیه به لعن شیطان متصور است ، بلکه شیطان فرصت را برای شغل مسلمانان به فعل عبث جهة غفلت انسان غنیمت می‌شمارد و اگرچه لعن شیطان باشد ، خصوصا کسی را که اصل ایمانش ثابت و کفرش که عارضی موهومی و مشکوکی بل دروغ محض باشد . لعن کردن شرعا یا عقلا چه گونه جائز است ، و یا ابلیس یا کافر دیگر را همیشه رابطه کردن و صورت او را به خاطر آوردن و دل را به لعن او پروردن و اعمال قبیحهء او را در خیال جای نمودن ، به علت انعکاس خباثت و شامت او بر ظلمت درون افزون ، و آینهء خاطر را به رنگ زنگ هزار فضیحت آلودن است .

یاد خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) باید ، و نام خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) شاید ، نه یادکردن کافر ملعون یا نام بردن اشخاص و افرادی به کفر حقانیت مقرون که با یاد گل گلشنی و با تصور زبل و سرگین گلخنی . پس سب و طعن و لعن مطلق نه مطابق حکم ظاهر شرع ، و نه موافق کشفیات و وجدانیات اهل باطن و ورع است .

(ثم نقول) منظور نواب والا در ارسال این کتاب اگر اینست که گویا ما از فضایل حضرت علی (کرم الله وجهه) آگاهی نداریم ، و او را (استغفر الله) مستحق خلافت و امامت نمیشماریم ، بدان کتاب متنبه شویم ، حاشا و کلا که ما بری ازین تهمتیم ، و از خاکساران عتبه علیه و تربت عترتیم . و فضایل علیه و مناقب جلیله که ثبت جریده آن کتاب است ، بالمضاعف آن در کتب معتبره صحیحه ما هست ، (بحمد الله) به آنها معترف ، و از دریای مودشان به قدر غرفه استعداد مغترفیم ، و حضرت امیررا اسدالله غالب و مجتهد و مقتدر دانیم نه روباه مغلوب جبان جاهل عاجز متحیر ، و وی را (کرم الله وجهه) مستحق خلافت و امامت میخوانیم به دلیل ساطع لکن نه بی موقع بل در موقع رابع ، و هیچکس از اصحاب بی رأی و مصلحت وی خلیفه نشده چرا که علماً مجتهد و آگاه از همه نصوص بوده ، و شوکه و قدرة و اختیاراً آماده از هر خصوص ، و صاحب عشیرتی مثل بنی هاشم (کأنهم بنیان مرصوص) بوده اند .

از کس ترسیده ، چرا که زیاده بران شوکت که شنیدی ، تقیه در مذهب اصحاب کرام چنانکه در غزوات و نزاعات و زخم آوردن و مشقت کشیدن و شهد شهادت چشیدن ایشان تا به حضرت حسین (رضی الله عنهما) میرسد معلوم است نبوده ، و از تقلید نمودن به کسی نپرسیده ، چه که علم و فهم و اجتهاد وی رضی الله عنه مشهور ، و در نزد اهل تشیع خصوصاً به (عالم بماکان و مایکون) مذکور است .

و تعظیم و توقیر اصحاب نسبت به حضرت امیر و تعظیم و توقیر امیر در حق اصحاب در کتب معتبره اهل حق ثابت است . مخالفه و اختلافی که در بین ایشان بوده موافق (اختلاف امتی رحمة) مخالفه اجتهادی بوده نه عداوتیه ، که در بین عداوت و مخالفه عموم و خصوص است نه مساواة ، همه عداوتی مخالفه است نه همه مخالفه ای عداوت ، چنانکه اقتضای انعکاس

قضیه کلیه است • مخالفهء فروغیهء اجتهادیهء فرضا اگر هم به نزاع بکشد ، غیر از ثواب عقابی ندارد ، و از محبت قرابت و مودت اسلامی و اخوت دینی قلبا بیرون نمیشوند • در عدم هوای نفسانی و وجود حمیت مسلمانی ، و در حق بینی و اصول دینی همگی متفق و با عزم صمیم صدیق حمیم یکدیگر بوده‌اند •

و مدح و تعظیم و توقیری را که حضرت امیر نسبت به اصحاب کرام خاصه در خلفای ثلاثه به جا آورده ، بنا بر دلیل سابق از وجه تقیه نبوده ، که شیر حق و صاحب اقتداری همچنان و تقیه فرمودن (معاذ الله) ! باری بنا بر زعم مدعی فرضا در حالت حیاتشان اگر تقیه مسلم باشد بعد از ماتشان که از میت میترسد ؟ بارها بعد از وفات اصحاب و خلفای ثلاثه در خلوه و به کرات در جلوه به مدح و ثنای اصحاب و ذکر مناقب خلفای ثلاثه زبان بلاغت بیان را میگوید • و از خصوص باغیانی که بنا بر اجتهاد و تأویل محاربه با وی (کرم الله وجهه) مینمودند ، میفرمودند (اخوانا بغوا علینا) ، و از سب و لعن آنها زجر و تهدید و تشدید میکردند •

و نزاعی را که ام المؤمنین (رضی الله عنها) و خال المؤمنین (رضی الله عنه) با امیر المؤمنین (کرم الله وجهه) کردند ، نه بر سر خلافت و امامت بوده • هر روایتی که مخالف این تقریر مروی شده یا کذب و افترای محض است یا به تأویل صحیح به قرینهء حالیه احسن المحل وارد و بلکه بر سر به دست آوردن قتلهء حضرت عثمان رضی الله عنه بود ازان موافق اجتهاد تقدیم قصاص را از قاتلان واجب میشردند ، و از طرف امیر المؤمنین باز اجتهادا به علت عدم استقرار امر خلافت و کثرت توابع و اعوان قتلهء مذکوره تأخیر و تحمل را تا وقت استقرار و فرصت یافتن حیدر کرار لازم دانستند تا به سبب حيله و خوف و تحریک فرقهء قتلهء أجلاف و اوباش عرب نزاع را برپا کردند ، و طرفین مجتهدین اصحاب با یکدیگر فرصت مناظره و اظهار

حقرا نیاوردند • پس غایت آن نزاع که طرف امیر دو اجر یا ده اجررا چنانکه گذشت - برده ، و آن طرف به يك اجر مأجور بوده باشند (فلا اجتهد للطرفین جنة ، فلا یؤثر فیهم سهام مطاعن ارباب جنة ، قاتلهم و قتلهم لذلك الاجتهاد من أصحاب الجنة) •

و اگر منظور نواب والا ایدہ اللہ این است که بنا بر آن فضایل و مناقب ، خلافت بلافاصله حضرت علی را ثابت نماید ، چنانکه از منطوق عبارات آن کتاب که میگوید : (هذا نص صریح فی امامته) مستفاد میشود ، آن مدعی البتہ بسر نمی رود ، چرا که اولاً امامت نزد اهل تشیع از اصول دین است ، و مطالب اصول دینیہ بالاتفاق براهین یقینیہ میخواهد • ادلہ ظنیہ برای مطالب فروعیہ که (الفقه من باب الظنون) خواهد آمد • وثانیاً اگر ازان عبارت مؤلف را اراده این است که (هذا نص علی استحقاقه الامامة و کونه اماما فی موقعه الذي هو المرتبة الرابعة) كما وقع واستمر ، فنحن لانکره كما مر ، فنعم الوفاق ومرحبا بالاتفاق) • و اگر اراده آن نموده که (هذا نص فی امامته فی المرتبة الاولى بلافاصله) ، این اراده کردن معنی نص را ندانستن است ، زیرا که از ادلہ که دران کتاب یا در کتب ما است نصی که منطوقش همان مضمون باشد موجود نیست •

فرض کردیم مثلاً که لفظ (مولى) در امثال (من كنت مولاه • الخ) یا لفظ (ولي) در نحو (انما وليکم الله • الآية) متواتر باشد ولی ندانسته است معنی (مولى) و (ولي) بدان مقصودی که مراد او است متواتر نیست ، بلکه نه بعرف لغوی و نه بعرف شرعی بمعنی امام اول بلافاصله بلکه بمعنی امام نیامده اند •

این تحریر برکنار • فرض کرده باشد که فضایل حضرت حیدر کرار در صحت و متانت و کثرت اشتهار بمشابه معجزات سید کائنات (علیه و علی

آله واصحابه الصلوات والتسليمات) رسید ، آیا آن معجزات دلالت بر نبوت دارند یا بر خاتمیت ؟ بی نص (ولکن رسول الله وخاتم النبیین) عدم ثبوت خاتمیت یقین است ، پس فضایل حضرت علی دلالت بر فضیلت وی دارند نه بر خلافت اولیه بلافاصله یا بر افضلیت و عصمت او ، بلکه نص همچین میخواهد که (علی هو المعصوم و افضل البشر بعد النبیین و خلیفتی اولاً بلافاصله بعدی) • بین تفاوت راه از کجا است تا به کجا •

و خصوص بر زعم عدم جواز تقدیم مفضول از افضل ، ثابت شدن افضلیت امری است مشکل و معضل ، چرا ؟ که افضلیت به معنی زیادت قرب معنوی به حق تعالی و کثرت ثواب است (کما هو المقصود ههنا) و این معنی را سوای حق تعالی و رسول وی صلی الله علیه وسلم به ایحاء و الهام حق تعالی کس نمیداند ، بلکه علم کرام الکاتبین هم به آن نخواهد رسید که میداند حسنات آن چند و حسنات این چه قدر ، و قرب آن تا چه درجه و قرب این تا چه مرتبه است ، و دلایل ظاهریه بین الجانبین متعارضند ، و لازمه تعارض تساقط و توقفاست ، و لاسیما این افضلیت و استحقاق اولیت خلافت مختلف فیه است ، و وقوع خلاف بدین ترتیب واقع متفق علیه است • آنرا گذاشته ، بر متفق علیه موافق قاعده اصولیه متفق علیها بیاییم •

پس غایتش این است که مدعی به زعم خود دلیل را بر ابطال این وقوع مرتب بیارد ، چنانکه گفتیم دلیل یقینی از او مطلوب است که بر نهی و بطلان وقوع کذائی و بر اثبات امامت اولیت حضرت امیر بیارد تا بشنویم ، (و طلباً للثواب و اظهاراً للصواب) مکالمه بکنیم ، و بیخ مکابره را به مناظره اهل حق بکنیم •

علاوه بر این علمای ما (شکر الله سعیهم) خوارج ضاله را دیدند که

(نعوذ بالله) تکفیر و طعن و لعن حضرت امیررا میکنند ، و باعث بداعتقادی مردم در حق امیر شده‌اند ، سعی کردند که از آیات و احادیث آنچه دلالت بر فضیلت حضرت علی امیر میکند فراهم آوردند ، چنانکه اهل تشیع را دیدند که سب خلفای ثلاثه و ام‌المؤمنین و سایر اصحاب کرام را مینمایند ، آنچه دستگیرشان شد از آیات و احادیث در فضایل ایشان جمع نمودند ، و منظورشان آن بود که خلق را نسبت به اصحاب عقیده فاسد نشود ، و همگی را صاحب فضیلت و منقبت بدانند ، و تمامی را بری از طعن و لعن و تهمت و عری از نقص و بغض و مسبت خوانند ، نه برای افضلیت در بین ایشان اثبات کردن و معصومی و خیریت یکی را بر یکی به خاطر آوردن بود ، بلکه برای آن بود که آنچه خارجی نسبت به حضرت علی یا شیعه نسبت به خلفای ثلاثه و سایر اصحاب میگویند و بافته میکنند ، اهل حق همچنان نگویند و نکنند ، و بغض اصحاب کرام را که با ایمان در هیچ دلی جمع نمیشود به دل راه ندهند ، همگی را مبشر به دخول و خلود جنت و مشرف به بشارت و رضای رب‌العزة دانند .

علمای شیعه ، خدا انصافشان بدهد ، آن فضایل علی را که علمای ما جمع نمودند ، به دلیل افضلیت و خلافت اولیت و معصومیت حضرت علی کردند . از ما آموخته و خریده و باز به ما فروختند ، و زعمات بی‌اصل و بی‌جهت را در انبار ضمیر خود اندوختند . و اگر نه نظیر این افضلیت از که پنهان است ؟ حق تعالی بنا بر قلت فهم مکلفان میفرماید (تلك الرسل فضلنا بعضهم علی بعض) الایه . نمیفرماید که آن رسول معین بر این رسول معین افضل است ، بلکه به مبهم اشاره فرموده ، یعنی ایمان به نبوت شرط است که میسوراست ، نه به افضلیت یکیشان بر یکی مقصوراست . پس نه دانستن افضلیت پیغمبری بر پیغمبری ، و نه معرفت خیریت امامی بر امامی ، هیچ کدام از واجبات عقاید نیستند ، بلکه تابع اجماع سلف و خلف اهل حق بودن و به

ظاهر حکم ایشان به هر چه فرموده اند معتقد نمودن لازم است که یقین بی سند حکم نکرده اند ، و مقلدرا دانستن سند مقلد چه ضرور است •

و بودن آن کتاب مرسل از تصنیفات علمای شافعیة مسلم نیست ، زیرا که مخالف هر چهار مذهب است • کسی از مجتهدین مذاهب اربعه ما از متبحرین یا از مقلدین ایشان بغض و طعن هیچ یکی از اصحاب رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نه روایة و نه درایة^۱ جائز نداشته اند • و اگر فرضاً مصنفه یکی از علمای شافعیه بنا بر دلیل سابق البتہ موافق (خلطوا حلالها بحرامها) روایات واهی و اقاویل ضعیفه و حکایات کاذبه مختلفه را دران افزوده اند ، از اثبات مطالب یقینیه دورند ، و از ثبوت مدعی مهجور و محجور •

پس عادت ظل اللهی و بزرگی مثل نواب والا حفظه الله تعالی این بوده که به انتظام امور حکومت مشغول شود ، و جمیع برابا و رعایا از علما و صلحا و شرفا و فقرا هر یکی را در حد ذات خود ملحوظ داشته فرماید و تفاوت برابر پرورده کردن پشه و عنقا نماید •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگرتلخ
ز يك بزيميم اگر هشیار اگر مست

و بعد ازان ، بر ما فقیران و سائر منسوبان شکر گذاری لازم آید •

حالا که نواب والا لباس مجتهدی در بر ، و برای امر به معروف و نهی از منکر حسب العقیده خود بر در ، و جهت دعوت خلق به سوی آیین دین تشیع بر رهگذراست ، علمای اهل حق را واجب است که علم خود را اظهار • و قرارا در مناظره بر فرار ایثار نمایند •

رجای آن داریم که آینهء خاطر عاظررا به غبار انکدار آلوده نفرمایند ،

و جوا برا بنویسید و بفرستید ، تا دوباره به موقف عرض اندر آییم و سلّمنائی
یا منعنایی را معروض نماییم .

چونکه مصدع گردیدیم ، ختم عریضه بدین مقوله مناسب دیدیم که :

غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخوشنوداست
در سراپای وجودت هنری نیست که نیست

اما ناخوشنودی حافظ ازان جهت است که مطولا عرض نمودیم . و اما
هنرهای عجیبهات این است که در معرفت و بینش نظیرت کم ، و در ادای
ضبط و ربط امورت قلم ابکم ، و در دفع و رفع اهل ناهموار میکوشید ،
واز پیالهء باصفای درك تعمیر مملکت مینوشید . سخاوت و کرم را به
اندازه ، و باغ حکومت را به آبیاریء مرحمت تازه دارید . (وقفکم الله
تعالی لخير عقباکم ، وما ضر ما نسمعه من القاء الفرق بین الفرق بسعادة
دینکم و دنیاکم . آمین . والحمد لله رب العالمین . والصلوة والسلام علی سیدنا
محمد وآله وصحبه اجمعین (۳۷) .

(۳۷) به پراستی پتویسته ئینسان به چاوی ئینساف ته ماشای ثم نامیهی
مهولهوی بکا که بۆ فهرهاد میرزای نووسیوه ، تا حالی بیج ثم زاناو
ئهدیبه جهوانمه رده چند مهردی و نازایه تیی به کارهیتناودو چون توانیویه
به رابه ر شازاده یه کی خاوه ن خامه و نامه و لات و دهسه لات که مامی
ناصروددین شای قاجارو حوکرانی سنه بووه ، به م جۆره قسه بکاو
نامه یه کی چند موافیقی حه قیقه تی بۆ نووسیودو که م و زۆر له به رابه ریا
ترسو دوودکیی نشان نه داوه و به جۆری که به گوپردی ئابین و عه قل بی
له گه لی داوه .

وهك له دووتویی ثم نامه وه دهرئه كه هوی ، مهولهوی له ودلامی
نامه یه کی فهرهاد میرزادا نووسیویه که دیاره ویستویه ئه وهی تیا بۆ
ئیسپات بکا که پتیازی ئابینی نه و راسته و کتیییکیشی به به لگه بۆ
ثم مه به سه تی بۆ ناردووه و خه لکیشی تیا بانگ کردووه که بچنه سه ر
پتیاکه ی ئه و ، مهولهوی یش به م نامه یه وه لامی داوه ته وه . وهك بۆم
دهرکه وتووه فهرهاد میرزایش وه لامیتی ناسکی وه لامه که ی مهولهوی

نامه‌ی دههم

بۆ موعتهمودولدهوله فهرهاد میرزای نووسیوه

قدوم میمنت لزوم نواب والا حفظه الله تعالی سعادت مقرون ،
و تشریفش بر برایا از علما و سادات و سائر فقرا و رعایا میمون ، و منزل
عدالت موئلس مبارک ، و تاج معتمد الدولتیش بر تارک باد .

وبعد ، رقم عنبر شیم^(۳۸) در جواب این مخلص خلوصیت توأم شرف
ورود بخشود^(۳۹) . درویشانرا ارادت و صداقت زیادتر فرمود . هر
سوآلی که از توابع والا ایده الله تعالی شده بود ، جوابشرا مطابق و موافق

داوه‌توهو و مهولهوی‌یش دووباره نامه‌یه‌کی‌تری بۆ ناردووه ، به‌لام
به‌داخه‌وه لهو هه‌موو نامانه‌ته‌نھا ئه‌مه‌مان ده‌سگیر بوو . دوورنر، به‌ئهو
نامانه له دۆلابه‌ره‌سیمی‌یه‌کانی‌سنه‌و تاراناما بن . هه‌روا زانیومه
پاش‌ئهوئی ئه‌م نامه‌یه‌ی مهولهوی ئه‌گاته‌ده‌ستی فهرهاد میرزا ، شیخ
یوسفی موده‌وریسی مزگه‌وتی دارولحیسان نامه‌یه‌کی توندو تیژو
ناپه‌سه‌ند بۆ مهولهوی ئه‌نووسیو له‌سه‌ر فهرهاد میرزا ئه‌کاته‌وه له
نامه‌که‌یدا . به‌لام مهولهوی وه‌لامی ناداته‌وه له‌باردی بابته‌ی نامه‌که‌یه‌وه
بۆ فه‌خرولعه‌له‌ما ئه‌نووسیو ئه‌و نووسراوه‌یش هه‌ر له‌م به‌شه‌ی باسی
مهوله‌وی‌یدا بلاوکراره‌توه .

به‌بۆنه‌ی ئه‌م نامه‌ی مهولهوی‌یه‌وه بۆ فهرهاد میرزا ، جیتی خۆیه‌تی
لیره‌دا ئه‌وه بلییم فهرهاد میرزا شیعیری مهولهوی‌ی زۆر به‌رز
هه‌له‌نگاندووه به (آغای باله‌خانه‌ی چم) یووی ده‌می کردووه‌ته
مهولهوی ، چونکه ئه‌م چوارینه‌ی مهولهوی‌ی زۆر پین جوان بووه که
سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ وشه‌ی (باله‌خانه‌ی‌چم) ده‌س‌پین‌ئه‌کا :

باله‌خانه‌ی چم دل دیوانه‌کعت

بانه‌ناو وه خاک رای ئاسانه‌کعت

تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا

ئازیز بۆ جارێ پا بنیه‌ پیشدا

(۳۸) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (شمیم) نووسراوه .

(۳۹) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (بخشید) نووسراوه .

اصول شرعیه و قانون دولتی، و هر توجیهی را از هر خصوص فرموده بود
موجه و با شاهد ملیح و صحیح مشاهده نموده • آری :

سخنهای شه کز دل پاک خاست
قبول است ، شاه سخنهای ماست

براین نکته باشد دلیل تمام
(کلام الملوك ملوك الكلام)

چونکه حضرت عالی همت شیخ ما قدس الله اسراره وافاض علينا برکة
انواره ، نواب اشرف اقدس والارای طال بقاؤه ، در امکانه مستطابه و آزمنه
مستجاب به بدعای خیر مذکور ، و خلفا و منسوبان خود را در اوقات ذکر
و فکر باستدعای طول عمر و دولت ایشان مأمور میفرماید • بموافق (الناس
علی دین ملوکهم) بر سر همگی تابعین وی لازم است که بهمان راه سلوک
نمایند •

جواب عبارات جناب شیخ مدرس مدرسه ، سبب به واسطه عزل
و نصب پر و سوسه (علمه الله ما لم یعلم) به یقین به نظر کیمیا اثر خواهد
رسید •

زیاده بقای نواب و الارای از کرم حق تعالی مرام ، و شنیدن خبر صحت
ذات پسندیده صفاتشان مقصود است • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی یازدهم

له وهلامی حوسامولسه‌تته‌نه‌دا نووسیویه (٤٠)

برکت حرکت نواب اقدس ، بر هرکس و ناکس ، و بر عامه هر نوگل

(٤٠) حوسامولسه‌تته‌نه برای فهاد میرزاو مامی ناصر دوددین شاو له‌قه‌بی

و خار و خس ، جهت گس و نوگل باعث نشسته‌ونما ، و درحق ناکس و خار
و خس سبب فنا باد . دعای بقای بزرگان ناصردین و استدعای لقای مراد
بر جمیع مؤمنین لازم است (تقبل الله لهم دعاءهم آمین) .

بیشتر بیشتر درین زمان پریشان آیین در انجمن عدالت مکنن فرهادی،
در زیر این طاق بیستون بوضع شیرین اوقات را چندی بسربردیم ، لکن
دولت مستعجل بود ، سرکشی گلگون گردون عنان آن دولتم را از دست
ربود ، حالا بدین دلشادم که دعاگوی خالص و طالب مرادم .

نیست ذاتم همچو ذات مولوی

یا کلامم چون کلام مثنوی

لیک گویم با امید بس قوی

بهر درویشان حسام‌الدین توی

باوجود شرف الملك در خاکپای مبارک دوزبانی چون خامه و روسیاهی
چون نامه نامحرم است .

والسلام علیکم و قلبی بدلا عن قلبی لدیکم بین یدیکم .

المنوم

مراد میرزا بووه ، له ۱۲۹۳ی هجری‌به‌وه تا ۱۲۹۵ حوکمرانی ناوچه‌ی
کرماشان و سنه و ده‌وروبه‌ر بووه . نه‌میش وه‌ک فرهاد میرزای برای
زاناو نه‌دیب و بنووس بووه . له‌گه‌ل مه‌وله‌وی زور جار نامه‌یان بقر
یه‌کتری نووسیوه . نامه‌یه‌کی بقر مه‌وله‌وی نووسیوه ، نه‌م دوو به‌یته‌ی
بقر تیا نووسیوه :

ای تو ذاتت همچو ذات مولوی

وی کلامت چون کلام مثنوی

سلطنت را گر شدستم چون حسام

اندرین دوران حسام‌الدین توی

مه‌وله‌وی‌یش به‌نامه‌ی سه‌ره‌وه وه‌لامی داوه‌ته‌وه .

نامه‌ی دوازدهم

بِقِیَمَتِ نَبِیِّكَ خَانِی شَمْرَه فُولُولُكی نُووسیوه

ز غواصان این بحر فلك فلك ، جواهر دعای بقا و ارتقای دینی و دنیوی
عاید سرکار عالی شرف‌الملک باد .

و بعد ، علاوه هجوم مصایب دقیقه‌ء از دیده‌ء آشوب زمانه غایب نیستیم .

هر بلای کز آسمان خیزد

گرچه از بهر دیگری باشد

نارسیده زمین همی‌پرسد

خانه‌ء (انوری) کجا باشد

از جهت آن‌است در نوشتن عرایض مقصریم . باری با ربط و تعلقی
که باطنا با سرکاراست ، تعارف ظاهری‌را چه اعتباراست ؟ می‌بینمت عیان
و دعا میفرستمت ، خصوصا نایی مثل جناب خیر الحاج مولانا محمد نیری
غفر له داریم ، باوجود مسعود ایشان وجود خودرا معدوم می‌شماریم . در
أصل میل فقیر این‌است که در دعای خیر جهت سرکار تنها نباشیم که
(الجماعة رحمة) . هرچند رفیقم زیادتر باشد بهتر است .

مورچگان‌را چو بود اتفاق

شیر ژیا‌زا بدرانند پوست

خاصة اجماع علما و صلحا و منسویین نقشبندی قدس سرهم که همه
شیران جهان بسته این سلسله‌اند . روبه از حیلہ چه سان بگسلد این
سلسله‌را . ازان سبب وقتی شخصی عزیز الوجودی‌را مثل ملا محمد نایب
خواهم کرد و گاهی نفس زکیه باصلاح‌را بسان مخدوم ملا عبدالفتاح بمیان
خواهم آورد . زیاده براینکه خودش شخصی‌است عالم و عامل و صالح

و سالک • مثل این چهار صفت خودش از نقاط اخلاط اخلاق رویه
پاک است • برادر نیک سیر مخدوم سعادت ملزوم ممجد شیخ محمد است
که هر دو ساکن قریه (آرندان) اند و از دعاگویان خاص آن خاندانند ، دعای
خیرشان غنیمت است ، و صحبت و رعایتشان گوهری است خارج از قیمت ،
و علی الخصوص بشارتی داد که چونکه سرکار عالی شرف‌الملک است ملک
آرندان مملوک سرکار شده •

ازین مژده گر جان فشانم رواست
که این مژده آسایش جان ما است

این فقیر در همگی ماملک سرکار شریکم ، بلکه همگی را از خودم
میدانم • جناب مخدوم ملا عبدالفتاح را وکیل خودم کرده‌ام که حاصل بخش
و ملک من تسلیم او شود ، جفتی برای او مقرر بفرمایند و سعتی را در معیشت
جهت وی حاصل نمایند ، بی‌خطر و فارغ‌بال در معیت مخدوم شیخ محمد
برادرش بدعاگویی سرکار مشغول باشند ، و در استدعای خیر با این فقیر
همچنان شوند •

ای شرف‌ملک دل من چند چیز را پیش از چند چیز جهت رضای
خداوند مالک‌الملک غنیمت بخوان تا بعد از آن حسرت نکشی : دولت‌مندی را
پیش از فقیری ، و صحت را پیش از مرض ، و علت و فراغت را پیش از
مشغلت ، و جوانی را پیش از پیری ، و حیات را پیش از ممات به فرصت
بدان • کس نیاید ز پس تو پیش فرست • روز قیامت برای همه کس
حسرت است • اگر بد عمل است حسرت میخورد که چرا کردم ، و اگر
صاحب عمل صالح است حسرت میخورد که زیادت‌تر نکردم ، تا درجه‌ام بلندتر
باشد •

زیاده تصدیح ندارد و مطلبی دیگر غیر از سلامتی سرکار و خبر دانستن مجاری احوال سرکار عالی نیست .
والسلام علیکم و قلبی لدیکم .

المودوم الحسینی

نامه‌ی سیازدهم

بؤ مه‌حموود پانشای جافی نووسیوه

بی‌عرض غرض ، و خالی از حرص عرض مینماید که سرکارت از آفت و مرض محفوظ باد .

وبعد ، پس از ایامی سفارش بی‌نگارش دعا و سلامی با سید علی محمد که آمد رسید و رسانید ، در چه زمانی ؟ در زمانی که چشم انتظار بدیدن نگارش سرکار از جانب این روزه‌دار بی‌قرار و گوش صائم پراضطرار به شنیدن سفارش آن مرحمت شعار مشتاق‌تر به نداء و صدای (الله اکبر) افطار بود . خیلی به‌جا استدعای دعا فرموده و طلب همت از سالهای پیشتر بیشتر نموده‌اند ، چرا که اولاً ماه رمضان زمان استجابات است ، و این فقیر هم الحمد لله کمال صلاح و مسلمانی و ثوابم آماده‌تر از هر بابت است ، به چه سبب ؟ به سبب رفتن پارسال و مراجعتم این قدر غیبت و طعن و لعن از زبان و دل دوستان به طرف ما حواله شد که لیل و نهار بر قطار ثواب اجر شما عاید روزگارم گشته که به صد حج اکبر حاصل نمیشد . عدو شود سبب خیر گر خدا خواهد . ولی چون تو مرحمت‌مند قدیمی و با هر اهل کمال همدم و ندیم ، گاهی با آنان گفتگورا به میان آرند مناظره بفرمایند ، این حکایت‌را به آنها اظهار نمایند .

حکایت : درویشی در گذر راهش به خانه‌ی قصابی و خبازی و یک گیوه‌گر که همسایه‌ی یکدیگر بودند افتاد . از خانه‌ی قصاب قدری گوشت

و از خانه خباز بعضی نان گرفت. به در خانه گیوه‌گر رفت. درویش راهی شد برود، سگ هر سه خانه در پیش دویدند، غعفی کردند، رختش دریدند. درویش رو به سگ گیوه‌گر کرد و گفت: سگ قصاب گوشت از صاحبش گرفتم و سگ خباز نان، ای سگ گیوه‌گر تو به چه جهت؟

کسی که تعارفی کرده باشد عیبی ندارد اگر گفتگویی بکند، ولی آنانکه ضرری نکشیده‌اند اگر محض حسد و طعن و لعن نیست چرا چیزی بگویند؟ باوجود اینکه آنان که تعارف کرده‌اند اگر هم چیزی بگویند محض عوام کالانعامی است، چرا که آنکس حجرا واجب کرده‌است و میکند خدای تعالی است، سبب به اینکه تو چهار قران به هزار ناز و علی بدهی برای خاطر تو این حجرا بر سر من چرا واجب میفرماید، یا من چرا بر سر خودم بنا به خاطر آنکه تو بگویی فلان کس شخصی صالح است فرضش میکنم. من عبادت برای خدا میکنم و خدا استطاعه مالیه و بدنیه را شرط کرده‌است. فقیر علاوه اینکه استطاعه مالیه نداشتم از استطاعه بدنیه هم افتادم. اطاعه خدایم خوشتر آمد از مدح مخلوق.

عوام اگر مدح بکنند انسان ترقی نمیکند تا اگر ذم بکنند انسان تنزل بکند. اگر نیمه حکیمی که جانرا میبرد و یا نیمه ملایی که ایمانرا ببرد و نیاورد یا متشیخی که آگاهی از خود و مریدش ندارد و به غیر از (آغه بلی) چیزی بر زبان نمی‌آرد قصه بگوید اوهارا بگویند که معرکه‌ء علما به شما لایق نیست شمارا و گمراهی و گمراه کردن خلق گفته‌اند. اینگونه پریشان گفتن آنها از جهالت و حرارت تاب و تباست، و الا با سلیمان چون براند آفکه مورث مرکب‌است.

اندرین عرصه چگونه دو کند
مه فشانند نور و سگ عوعو کند

چون خدا خواهد که پرده کس درد
میلش اندر طعنه پاکان برد

نکته چون تیغ پولاد است تیز
تو نداری چون سپر و پاس گریز

(الحمد لله ثم الحمد لله) پارسال بدان مال نصیب من نشد ، و خودم
به تقصیر خودم معترفم چرا که هرکس به غیر از حق تعالی از یکی دیگر
اعانه طلبید البته حق تعالی او را تأدیب میکند و مبتلایش خواهد نمود .
اگر همچنان نمیبود بدان آزار گرفتار نمیشدم .

گر به تقوی و قناعت اندری
چون مسیح از آسمان می‌بگذری

چونکه یوسف دید آن غیر معین
ماند اندر چاه در (بضع سنین)

آنها برکنار . اگر حق تعالی از حرکه و سکونم راضی است ، هرکس
هرچه بگوید پاکرا باک نیست . و اگر ناراضی است هرکس هرچه بگوید
هنوز کم است . و در کناره گرفتیم هم تعجب نکنید . آن وقت که تمنای
آن بود بلکه رجای مسلمانی بشنوید ، هزار بدعت را برای احیای سنتی
و رجای فقیری از امتی به گردن می‌گرفتم و آمد و شد می‌کردم . حالا شنیدن
فریاد زبردستان بسیار و نشنیدن عدل و داد زبردستان بی‌شمار . کناره از
همه سازگارتر است . هیچ نمونده است که نگوییم ، و هیچکس ندیدم
که بشنود . علی‌الخصوص اگر کسی گمراه و عاقبت شر نباشد ، بعد از
اینکه رفیقهایش همه رفتند و عمر عبثش به آخر رسید و ریشش سفید شد ،
چرا این قدر دنیا را به آغوش بگیرد ، و چنان بداند که نمی‌میرد . فقیر دگر
آلوده نشود بهتر است .

چون پرده ز روی کارها برخیزد
معلوم شود که در چه کاریم همه
ان شاء الله از دعای خیرت فراموش نکنم • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی چوارده‌هفتم

بقیة محمود پاشای جافی نویسیوه

عرضه آنکه در بین محمودی تو و ایازی این فقیر ، گفته‌ام اهل عناد
و به قول فرقه‌ه فتنه و فساد ، فرزندی عبدالله مستأصل شد و دلگیر شد •

نه شه کاذب نه شیرین بیستون رو
خداوندا که هست این تهمت از نو

باری هزار دفعه مؤذن نبود و عابدان سحری ترك نماز صبح را نمودند ،
عاجزی و بهانه آسان است حتی از اطفال می‌آید • لکن بر سر رحمت آمدن
بزرگان را می‌شاید • فرزندی عبدالله را فراموش کردن عیب و نقص کلی بر
مرحمت ظاهری که داشتی آوردن است • بدنم ضعیف و کوفته راه بود ،
و از سایه تو پیاده بودم ، والا ملاقاتی حاصل و تصدیمی در مکالمه مینمودم •

گفتگو آیین درویشی نبود
ورنه با تو ماجراها داشتیم

تاروپود گل‌ها نمی‌افتم و دیبای دل‌سردی را نمی‌ساختم • بیا این
داوریهارا به پیش داور اندازیم •

هرچی دیت وه چه شی وه سه‌فهردا
هرچی موینی ها نه گوزهردا

که س حالی نه بی و هیچ که س نه فاما
نه و په ی چیش و یهر د ، ئید په ی چیش ئاما (۴۱)

اما صد بار سعی بکنیم و بیخ اتمام را بکنیم ، چاره راه رفتن
و نصیبان اگر باشد دو گز زمین و سه گز کفن است . نه عجز تو پایدار
و نه پریشانی ما برقرار . (لن الملك اليوم ؟ لله الواحد القهار) . والسلام .

فرزندی عبدالله با چند فقیری که عاصی نیستند و قدیمند و مرید
و منسوب آن سرکار و آن صاحبی هستند ، دخلی بمن ندارند . تو میدانی
و آنها . میماند بر سر من . اگر التفات نمودند اعانه دادند مبارک است .
و اگر بر سر عادت خودت بودی ، حجره و خانه نشین و گذرانی درویشی در
خدمت حضرت شیخ قدس سره برای من و فرزندى هدایت حاضر است ،
و بلکه حضرت شیخ بفرماید حاضر خواهد شد . مرا ز کنگره عرش میزند
صفر . والسلام .

المعوم

نامه ی پازده هم

بۆ مه هموود پاشای جافی نووسیوه

عه رضه شاهیدهن خاس بدیه پیشدا

حرف نوخته دار مه وینی تیشدا (۴۲)

اول هر کلام که همواره اهل کمال در سطور آرد ، و آکل و أصح هر
طور أملح و سحر حلال که کلک درر سلک گهر مرسوم معدوم محروم محرر

(۴۱) ئاد و یهر د پهرئ جهزای کاروبار

ئید ئاما پهرئ سزای رۆزگار

(نامی)

(۴۲) مه بهستی نه و به نه م نامیه همووی له پیتی بن نوخته پیکهاتوه .

و مسطور دارد ، حمد و مدح هر حامد و هر ممد ، در گروه هر مسلم
 و در رهط هر ملحد کادح ، کرور در کرور ، در همه اعصار و دهور ، مر
 درگاه عالم آرامگاه (لا اله الا الله) را ، و درود لامعدود و سلام لامحصور
 و لامحدود عدد (کل داء و دواء مادام السمك والماء ، والسماك والسماء) ،
 مر سالار ملك محدود و سردار محل محمود ، و کارگاه در علوم همه علماء
 آگاه ، (محمد رسول الله) را ، و مر آل اعلام و اولاد اطهار الاسرار احرار را ،
 و سائر اهل اسلام و گروه ضوالح الاطوار را ، حمد اله عالم حاصل ، و درود
 و سلام رسول کامل آمد .

مرسول کالوصول را آماده ، و طرح اهل و دادرا در دل آورده ، که همراه
 آه دل مکدر در هر مساء و سحر سرکار مکرم و سردار اکرم و اولوالامر مکارم
 و مزاحم همه را ادام الله عمره طوعا و روحا مرسل رسائل دعا و سلامم .

معلوم سرکار آمده که ولد آدم و حواء ولد داود آسا اگر همه عالم
 کالهواء محکوم امر و رام حکم او گردد ، در مال کار کر و کور ، و محل او
 گور ، و همسر او مور گردد ، عرعر و سرو عمر همه کس صرصر عدم و اراه
 مرگ در راه دارد ، و حاصل محصول دوام هر احدرا داس اعدام ملك
 مالک الارواح در درو آرد . سرور هر رهرو دل در دارالسلام در گرو
 راه آورد اعمال ضوالح آمد . حالا که همدم روحم و لاء عمل صلحاء در
 کاردار که (لو راح الروح ، وصار آدم کالمکروه المطروح ، لاطمع لعامل السوء
 الا سوء الدار) ، ارحم همه رحناء و اکرم همه کرماء مرده هارا همه در
 دارالسلام مع السلام همسر سور و سرور و حور و سرکار کرم بندار و اولاد
 و اهل و دادرا کامروا و دائما در آلاء سرمد و روح مدد هم اهل الله محروس
 و مسلم و مسرور ، و اعداء او را در آلام ممد ملوم و مندحور دارد . ملول
 دعا مدلول صعلوک در صدد سلوک راه وصال اعدل الملوکرا درد در دل

ووصل سرکار اورا روحا مائل آمده رسائل رسائل ، اما هوا سرد و دل
 آلوده درد و راه دور و کأس آمال مالا مال گرد . اصل اصول همه کامها
 و آسای کل مأمول و مرام (الدعاء لکم و لأولائکم مادام الروح و وسعه
 الحال ، والسلام والا کرام هو الموصل لكل موصول مدلول مرسل معدوم
 ملول و محمض ادراک سرکار آمر مکرم هم اسم محمد مکرم صل اللهم له
 وسلم مادام العالم . والسلام) .

المعدوم

نامه‌ی شانزدهم

بقیة محمود پاشای جافی نووسیوه

افواهی از سفر بغدادتم آگاهی دادند ، از بیم دوری چنانکه از حله
 به کوفه میرود ، آب سرا بها از چشمه چشم با شتاب و تاب روان است .
 اگر راست است اگرچه حسرتها خوردم ، لکن تدارک سفر خیریت
 اثرت را آمادهام . رو با خدا ، بی ناخدا ، سلامت روی و باز آیی . ختم
 بجای مژاست و جفایت بجای مهر .

المعدوم

نامه‌ی هفدهم

بقیة محمود پاشای جافی نووسیوه

هه یاز هه میراز ناله‌ی داخو دوود
 عه رزش هه ن وه خاگ ئاسانه‌ی مه محمود
 هه نائیره‌ی تو ز مناکو جا که رد
 دوودی من نه چهرخ هه فته مین و به رد

نه باوهرِ ناکه‌ی له خودا بترس
خه‌به‌ر له دیده‌ی هه‌ساران بپرس

ولی چه باید کرد؟ دوری نه در قبضه‌ی سرکار ایشان، نه در قوه‌ی
اختیار درویشان است •

چرخ آواره به هر سو کندم میدانی
رشک می‌آیدش از صحبت جان‌پرور ما

در طی عبارت به بی‌اخلاصی فقیر اشارت فرموده بودند، بلی:

آنچه من می‌آیدم گفتن تو می‌گویی به من
شکر می‌گویم که این هم هست نوعی زاتحاد

در هر صورت اگر تقدیر مساعد تدبیر فقیر آمد، یقین است که به
خدمت مشرف میشوم •

ور نصیب ما نشد وصل حبیب
ما و درد بی‌نصیبی یا نصیب

جهت کتاب عقیده‌ی اظهاری رفته بود، فقیر حالا در خدمت سرکار
بندگان عالی سلمه الله هستم، اگر آدم آن صاحبی گذرش به کویه
درویشان که باغ سوخته‌است، افتاد، البته فرزندی عبدالله کتابش تسلیم
خواهد نمود. و اگر به مضمون (الناس علی دین ملوکهم) آدم آن صاحبی
مثل آن صاحبی راهش به خانه‌ی درویشان نیفتاد کوتاهی از من نیست •
آن وقت در دشت و صحرا بودند به دست نمی‌افتادند. حالا من صیاد پیر
افتاده و تو شاهباز آشیانه بر بالای کوه قرار داده، دام با چه طور ترا
باید بگیرد •

عنقا شکار کس نشود دام بار چین
کانجا همیشه باد به دست است دام را

باری آتش آن مرحمت دستور بر کوه زمناکو مثل کوه طور افروخته ،
و من هم از دور نگاه چشم بران دوخته ، به حسرت مینگرم و این بیت را به
خاطر می آورم :

آتشی می بینم ای یاران ز دور
گرم می آید به چشم کوه طور

گر آستان بوسی محمودی شد فنعن المطلوب ، والا باسوز و نیاز
ایازی همرازی و دمسازی هست •
والسلام •

المعموم الحسینی

نامه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

بۆ حاجی مه‌هه‌وودی یاروه‌یسی خه‌زنه‌داری مه‌هه‌وود پاشای جایی تووسیه
جناب مصرف ! همیشه نقد سعادت دارینش در کف ، و همت ارواح
اولیای بزرگوار پیرامون احوالش صفا ندر صف باد •

اولا ، گوهری که من داشتم ، در صحبت بی‌معرفتان گذاشتم ، و تسلیم
خریدار خودش نکردم ، و به بازار کسادیش آوردم • گله از خود دارم نه
از کس • حسرت بی‌فایده‌ی گذشته‌ی ما را کافی است • پس باز به همین فقره
صادقه خیلی دل‌خوشم ، و راضیم بدین بی‌حرمتی و دلشاد بدین کشاکش ،
که حق‌تعالی با آن عظمتی که دارد نیمه‌ی مخلوق از روس و مجوس اطاعه‌اش را
به جوی نمیشمارند ، و پیغمبری با آن همه معقولی از دست اغلب طوایف
خصوصا از اقارب کالعقارب خویش چند ملولی برسرش آمد • ومع ذلك
نه بر دامن جلال خدای غباری نشست ، و نه از تار و پود دیبای نبویه تاری
گسست • از ندیدن خفاش نور آفتاب‌را چه ضرر ، و از ندانستن عوام
و اوباش عارفانرا چه خطر •

و منظورم ازین تقریر و تحریر تحقیق مسأله است ، نه اینکه بفرمایند تزکیه نفس خودم باشد ، یا بفرمایند دلم در ولوله است ، چرا که حسن خاتمه مجهول است . چه گونه حتی خودم از گبر و یهود بهتر نمیدانم ، و خودم ازین دردسری که خودم و اولادم از بیگزادها دیدم ناراضمند نمیخوانم . هرچه از دوست حقیقی آید اگر مغز و اگر پوست ، همگی از او است و نکواست . اگر کدخدایان قدر مرا ندانند امیران میدانند ، و اگر امیران ندانند خوانین و سلاطین میدانند ، و اگر آنها هم ندانند پادشاهان میدانند ، و اگر مخلوق بی التفات باشند التفات خدا و رسول صلی الله علیه وسلم و اولیای کرام باعث حصول تمام مرام است . نه خودم و نه اولادم ضرری برای کس نداشته ایم ، و علم سرآیلی و رئیس عشایری برنفراشته ایم . نه خداوند رعیت نه غلام شهریاریم ، بلکه به محض کرم حق تعالی امیدواریم .

فرزندی عبدالله با آن بی اقتداری و کم تجربگی و بی اختیاری قرض غله جو از رود و قرض سرکار محمود را ادا نمود ، حالا در کوشش رضامندی جناب شماست . البته ان شاء الله به نظرت خواهد رسید . چونکه سرکار شما بحمد الله صاحب معرفت و با صداقت و محبت هستی ، و به نشأه باده خیرخواهی و حق گفتن مستی ، از آن جهت این تقریر عرض نمودم و بر تصدیقت افزودم .

من ملك بودم و فردوس برین جايم بود
آدم انداخت دراین دیر خراب آبادم

سردی نخورم هرچه بیوشم ، و گرسنگی نکشم و تشنگی نچشم
هرچه بخورم و هرچه بنوشم . تدارك قیامت عمل خیر و دو گز زمین و سه گز کمن است . والسلام .

المعوم

نامه‌ی نوزده‌هفتم

بۆ حاجی مه‌حه‌وودی یاروه‌یسی نووسیوه

عریضه‌ی این زخم‌زده‌ه هر طرف بخدمت سرکار محمود آقای مصرف امیداست که برسد . خامه بر روی نامه‌ی ملالت علامت خواهد نوشت جراحت وفات فرزانه فرزند سرکار ایشان چون زخم ممت جگر گوشه‌های این کمترین درویشان خطیر . نی نی چون آشنای معنوی ما بود ، اثرش در دل خطرتر مینمود . ولی ازینکه درمان زخم قضا غیر تسلیم و رضا چیزی دگر نیست ، و در دائره‌ی تنگ بی‌شکیبائی است ، (من لم یرض بقضائی ولم یصبر علی بلائی ، فلیخرج تحت سمائی ویطلب ربا سوای) (۴۳) . از بدل آمدن برای تعزیه چند غزلی را در تأریخ وفات و مرثیه روانه خدمت کردیم و آخر عریضه‌را بدین دعا آوردیم : حق رحیم و غفور آن مرحوم را مغفور و سرکار ایشان را صبور و مأجور و مارا و سائر اصداقاء و احبارا بحسن خاتمه و عاقبت محمود مسرور و محبور فرماید آمین .

گر بمانیم زنده بردوزیم
جامه‌ی کز فراق چاک شده

ور بمردیم عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

والسلام .

المعدوم

(۴۳) واته : نهم هدیته قودسی به به‌رابه‌ر به بچ‌سه‌بره دل‌ته‌نگه‌کان وارید بووه ، که‌واته جومله‌ی هدیسه‌که ، به‌پیتی قه‌واعییدی نه‌حو ، به‌یعتیباری (هذه الجملة) موبته‌دایه‌و عیبارته فارسی‌یه‌که خه‌بره .

نامه‌ی بیستم

بۆ سه‌یید عه‌بدو‌للا‌ی کوری نووسیوه

نورچشما ! سلمك الله .

جواب سرکار عالی شرف‌الملک را سلمه الله تعالی فرستادم ، بخوانید . ساعت اول تحمل نکنید ، قیمت پنجاه تغار گندم باید حاضر باشد ، اینجا بیارید ، و همان صد تغار قرض باید تمسک بدهید و الاغ و آدمت زود بیایند . تمامی صد و پنجاه تغار گندم را بدست بگیرید و ببرید . اگر خودت چابک می‌روی برای نقد و کاروان برو ، و اگر آدم می‌فرستید بفرست . زود زود زود . هوا سرد و دیراست ، و خودت باید بعد از قیمت پنجاه تغار حاضر کردن اینجا بحضور خان حاکم (۴۴) سلمه‌الله بیائی قیمت را تسلیم

(۴۴) عه‌لی خان که له‌قه‌بی (حاکم) بووه و کوری عه‌لی‌خانی شه‌ره فولولکه . ئەمانه سه‌رۆکی ولاتی جوانرۆو بێله‌وارو مایده‌شت بوون . مه‌وله‌وی رۆیشتوو به‌لایان بۆ قهرزی گهنم و ، شه‌ره فولولک له‌وکاته‌دا له‌سنه بووه ، نامه‌یان له‌م‌باره‌وه بۆ نووسیوه ، ئەویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه که بیده‌نێ . جا مه‌وله‌وی بۆ سه‌یید عه‌بدو‌للا‌ی کوری نووسیوه که هه‌ندێ پاره بێنێ بۆ لای خان حاکم و گهنمه‌که وه‌رگرێ .

له‌م نامه‌وه ده‌رئه‌که‌وێ که‌وا مه‌وله‌وی دلکرانی به‌کی زۆری له‌ سه‌یید عه‌بدو‌للا‌ی کوری بووه . له‌م‌باره‌وه ئەمه‌وێ بێیم مه‌وله‌وی وه‌ک پیاوێکی به‌ناوو بانگ و خاوه‌ن ڕێ و شوێن ، خه‌لکیکی زۆر نامۆشۆیان کردوووه و هه‌میشه‌ میواندار بووه‌و ، له‌گه‌ل ئەوه‌شا نه‌ له‌ ده‌وله‌ته‌وه ده‌رامه‌تێکی بووه‌و نه‌ شوینه‌که‌شی بۆ ئەوه‌ شیاوه کاسبی به‌کی ئەوتۆی تیا بکری . بۆیه زۆر جار مه‌جبوری ئەوه‌ بووه‌ ده‌غل له‌ ولاتی (مایده‌شت) بکری که ولاتیکی زۆر به‌په‌ته‌وه ده‌غلی تیا هه‌رزان بووه‌و تا ئەم سالانه‌ی دوا‌یش هه‌رچه‌ند قاتی و قری به‌ک له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان و شه‌ره‌زور و به‌ری سیروان و گه‌رمیان په‌یدا بوایه‌ ئەچوون بۆ مایده‌شت بۆ ده‌غل ، به‌لکو له‌به‌ر بێ‌ده‌سه‌لاتی زۆر جار ناردوو‌یه له‌وێ ده‌غلی قه‌رزکردوو تا خوا ده‌ستی ئەدا پاره‌که‌ی ئەداته‌وه . دیاریشه مه‌وله‌وی خۆی ئەم ئه‌رکه‌ی پێ جێ‌به‌جێ نه‌کراوه ، به‌لکو به‌ سه‌یید عه‌بدو‌للا‌ی کوره‌ گه‌وره‌ی سپاردوووه ئه‌رکه‌که‌ش ئاسان نه‌بوه چونکه له‌ ناوچه‌ی مایده‌شته‌وه تا

بکنی و حجت صد تفار دگرش بدهی ، و گندم را تمامی ببری . دگر بهانه
شما هیچ نمانده ، و فقیر هم از دست شما هراسان شده ام بلکه خلاص بشوم
هرچه میکنی زود باشد .

و سرکار صاحبی حبیب بگ (۴۵) اگر دران مابین و در آن آمد و شد
گرم بفرماید ، از خصوص آدم و الاغ و اعانه این سر و آن سر دریغ
نفرماید ، خیلی خوب است . خلاصه راه دور و هوا سرد و وقت دیراست ،
زود هرچه میکنی بکن . و خبر طرف ملا علی خان اگر آمده بفرستید .
آخر آن وقت بکرماشان رفتی اگر اظهار مینمودی این قدر طول نمیکشید .
کار تو همچین است ، همیشه نمیدانی چه میکنی .
والسلام .

المعوم

سهرشاته مهسافه یه کی زوره و زورتری پیگاکه که ژو کیوه و نه و
سهرده مهیش نه بوو به که روبرا نه ده غله بگویزریته وه .
لهم لومه و سهرزه نشته ی مهوله وی به وه که لهم نامدا دهرئه که وی ،
به ناشکرا دیاره سهید عه بدوللا به باشی نه م ئه رکانه ی رانه پهراندوه .
به لکو خوی به راو کردن و هاتو چوی شاره زورو ناو عه شایری تاوه گوزی و
قوبادی و باوه جانی به وه خه ریک کردوه و زور جار بووه به هوی
دل ئیشانی باوکی .

نه م نامه و چند نامه یه کی تر چه رده یه کی باری دهرونی و دل ناره حه تی
مهوله ویمان له و زرو فی ژبانی سهختی خوی به بو پروون ئه کاته وه ، وه ک
چون نه مه له نامه یه کیشیه وه بو حاجی مه محمودی یاروه یس که له م
به شه ی نه م کتیه دا بلاو کرا وه وه ، به ناشکرا دهرئه که وی .
(۴۵) مه به ست حه بیوللا خانی قوبادی به . مه لا علی خانیش یه کتیکه له کومه کی
نه کره می نه فغانی ژن برای .

نامه‌ی بیست و یه‌گم

بؤ سه‌یید عهدوللای کوری نووسیوه

فرزندی عبدالله ، نورچشما سلمک الله •

سرکار بندگان عالی محمد پاشا سلمه الله چند سال است این فقیر را بخون جگر و برحمت پرورده کرد و انواع نعمت کرم فرموده سرکار رئیس العشائر سلمه الله هزار کس مال پاشارا خورد ، برای صد تغار غله مرا به کاروان فرستاد و رحم از تو نکرد ، و حالا این است هم گرفتار کار شرف‌بادینی کافر گشته شده‌ام ، نمیدانم آخرش چه‌طور میشود •

باری آنچه رأی سرکار پاشا است همچنان عمل بکنید ، بلکه برحمت قدیمی و جدیدی خودش عسرت و قرضداری تو درست شود • زیاده نمیدانم آخر کار شرف‌بادینی چگونه صورت پذیر میشود (۴۶) •

المعوم
عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی بیست و دوهم

بؤ حه‌یبوللا خانی قوبادییی نووسیوه

بارها نوشته‌ام :

به عهد تو میبیم آرام خلق
پس از تو ندانم سرانجام خلق

سرکار بندگان عالی مشمول فیض متواتر و متوالی باد • حقوق نعمت

(۴۶) ئەم نامە یەر نامە ی پێشوو م له ڕووی که شکۆڵە که ی خوالی خوش بوو مه‌حموود پاشا نووسیوه ته‌وه که له بهر ده‌ستخه‌تی مه‌وله‌وی خۆی نووسیویه ته‌وه . هه‌سه‌ن به‌گی جاف له په‌راویزیانه‌وه نووسیویه : وائەزانم مه‌وله‌وی ئەم نامانه‌ی له ۱۲۸۵ ی هیجریدا نووسیوه .

قدیمت در پیش چشم دلم هست . وفای این حقوق نمیگذارد که این فقیر از حقوق اولادت پریشانی بخاطر آرد . ان شاء الله وجود ذی جود بندگان مرحمت نشان عدالت سمات پرده پوش عیوب اولاد و بنده و متعلقات است . کسی اخلاص مند و دعاگوی بندگان عالی حفظه الله باشد ، لابد باید از خار آزار غیر روی دلش نخراشد ، چرا که آنکه سرکار عالی را شناخته است این فقیر است ، و بزرگی که فقیر را شناخته بندگان عالی مرحمت مصیر است ، و آنکه هر دو را شناخته حضرت علیم و خیر است . کس قدر من ندانست غیر از تو ، و کس قدر تو ندانست غیر از من . نه تو از مرحمت دریغ بفرما و نه من از دعای خیر .

و أما يك حسرت دارم که صدقهء جاریه از مثل مسجدی و مدرسهء بعد از خودت بجا نگذاشتی ، و دائماً مثل این فقیر با عشرت بی غیرت و طائفهء بدملت پر علت مشغلت داشتی . هر دو عمر را ضایع نمودیم ، و بر ضرر خودمان و نفع اغیاران افزودیم ، چه سود . اکنون که کار از دست رفته و زمام از دست رفته ، باری اگر اهل و عیال بگذارند فرزندی عبدالله بوجه مرحمت ملحوظ دارند (۴۷) . فالأمر الیکم ، والسلام علیکم .

العدوم

نامه‌ی بیست و سیم

نازائم بؤ کبئی نووسیوه

معرض میشود که از تقدیر باری ، بخل چرخ زنگاری یارای صحبت و ملاقات بیداری نمیدهد ، و باز از نارسائی طالع ناساز :

نایدم خواب مبادا که بخوابت بینم
دیده بخت مرا بین چه بخواب است امشب

(۴۷) ئیشاره به بؤ خوازینینی کچی حه بیبوللا خان بؤ سه یید عه بدوللای کوری .

باری :

شرح این هجران و این سوز جگر
این زمان بگذار تا وقت دگر

و درین مدهء پر سوز و تاب ، بامیدواری يك عتاب آنجناب ، بمقام
سؤال و خطاب برنیامدیم • ازان ترشی عتاب که ممزوج شیرینی عبارت
خوشاب باشد ، و اسکنجبین وار رشحه را بر حرارت صفرای حرمان ذی مرارت
باشد محروم گشتیم • لاعلاج از احوال سبطیان که محفوظ از آزار
قبطیان آسا شوند ، چون ارباب حاجت بکوه طور حضور سؤال و مناجاتی
کردیم :

طور جان عاشق آمد صادقاً

طور مست و (خرّ موسی صعباً)

آب نیل است این حدیثم خوش بیاب
سبطیان را قبطیان را خون باب

گر عجایب آیدت پیش نظر
کی ز شیء واحد آمد دو اثر

آنکین بین در مزاج معتدل
خوش مزه (فیه شفاء) قوت دل

طبع صفرائی ازان نفرت کند
پیش وی طعنه بحنظل میزند

چون ندانم قوت تقریر حال
مختصر بهتر ز تطویل مقال

گوش هوشم را چو پنبه اندراست
بر سر ظاهر بیایم خوشتر است

و در زمان شریف و سعید و اوان ظریف از اغیار بعید عبارات رسید •
اگر به عیدش میخوانیم و اگر به عیدش میدانستم بعید نبود • آری زینهار
ز تو آید چنینها تو کنی • اشارات آن ارجمند بسان عبارات حسام‌الدین ما
یعنی حسن نظری موجب شادمانی خاطر و خرسندی و باعث هشیاری
و بیداری •

به بی جنبش هوسیاری مجوید
بجنبانیدم اول ، پس بگوید

باوجود اینکه در حرکتم برکتی نخواهم دید که در جنبش و خروشم
تحریر بجای نازک خواهد رسید •

مپرس از من حدیث زلف پر چین
مجنبانید زنجیر مجانین

بهر صورت دفع‌الوقتی ضرورت بود •

چند فردی را در تاریخ تولد فرزند فرزندی عبدالله سلمه الله بر زبان
نی خامه گذشته بود بخدمت فرستادم • عریضه را تهی از هدیه نمودن اگرچه
هدیه قابل نباشد خوش‌نما نیست •

پای ملخی نزد سلیمان بردن
عیب‌است ، ولیکن هنراست از موری

و آن هدیه این‌است :

کرم کرد داور بما یک پسر
سنای بصیرت ، ضیای بصر

تفاؤل بقول شفیح الانام
بنام محمد نهادیم نام
یدین عهد داده همان ذوالهمم
(وقد کان أوفی الوری بالذمم)
عجب آید این فال پیش نظر
ز همنامی این پسر با پدر
ازان رو شنیدم باآواز نی
(عجیب غریب) بتاریخ وی (۴۸)

نامه‌ی بیست و چهارم

نازائم بؤ کبئی نووسیوه

در زمانی که گوش هوش اشتیاق آواز نی داشت ، و دیده فکرت
نظر بر بیچونی چون نائی نی میگماشت ، ناگاه از صدای نوای نی ، و از
ندای نائی بی نشان نشانی از بی نشانی بگوش هوش رسید . آری :

نی نشان از چون بیچونی دهد
عاشقانرا شور مجنونی دهد

و مذاق قومه استعدادرا لذتی و کیفیتی چنان بخشید که زبان و دست
و قلم مکیف از تقریر و تحریر و تصویر چگونگی ذوق آن ندا و صدا که
بسته و خسته و شکسته ماند . بیت :

گرچه تقریر زبان روشن گراست
لیک عشق بی زبان اولی تراست

(۴۸) رسته‌ی (عجیب غریب) به حسابی حوروونی نه بجهد نه کانه ۱۲۹۷ که
سالی له دایک بوونی نه و کوره زایه‌ی مهوله‌وی به .

مصدق اهل احوال آمد • بنا بر این در زاویه خمول گشاده ، و مهر
خاموش بر لب ، و سر بز انوی حیرانی نهاده • والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و پنجم

نازائم بق کبئی نووسیوه

فقیر خلوصیت خصال ، مخدوم حسن الفعال را عرض مینماید که نامه
نوشتنت اگر به علت نبودن کاغذ است ، الحمد لله کاغذ ارزان است • و اگر
به سبب عدم آمد و شد است از کثرت مرور قاصد راه دست نمی‌افتسد •
خلاصه به قدر فراموش کاری شما درویشان را اخلاص است •

چون خه یال وه ماچ پات وهش حال مبی
کاش جه کون ئه و بهخت لهب خه یال مبی

گرمیانی دل گرمی و ئیلاقی دل سردی آب وه هوای ولایت شما
همچنین است • سردی مقتضای ذات ایشان است • گله را فائده نیست • ایزد
تعالی توفیق کامل و عمر دراز و علم و عملت را روزی فرماید • والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و ششم

نازائم بق کبئی نووسیوه

برادر عزیزم ، ما و شما را تمنای مرگ چون خلاق راست هوای نمودن
سرگردانی حیرانی بر تو آورده • چاره جز این نیست اگر راضی شوی ،
و اگر ناراضی بسوزی و بسازی ، و آخر الامر اگر ممکن باشد جان بازی •
والسلام •

المعوم

نامه‌ی بیست و هفتم

نازاتم بؤ کبئی نووسیوه

برادر عزیزم ، ضیای دیدهء دلم • اگر ماهی را از آب دریا سیری است
مارا نیز از بلای دلبران سیرابی خواهد بود. از ایشان بلا و از درویشان (بلی) •
از ایشان جوشیدن و خروشیدن و گمان کشیدن ، از دل ریشان سرخوشی
و گردنکشی نوشیدن و چشیدن • والسلام •

المدوم

نامه‌ی بیست و هشتم

نازاتم بؤ کبئی نووسیوه

تا به سبب دیگران یادم کنید ، باز شکر • شمارا و آب سرد بیلاق و ،
مارا و کرسی و دل مشتاق • (الفراق •• الفراق •• الی یوم التلاق) •

مرا کم بود داغ بی نصیبی
فزون کردی بران درد غریبی

• والسلام •

المدوم

نامه‌ی بیست و نهم

نازاتم بؤ کبئی نووسیوه

جان عزیزم ! بعد از تماشای چشم قاصدت ، که این چشمی است کان
رخسار دیده است ، و بعد از بوسیدن پای پیکت ، که این پای است کاناها
رسیده است ، عرض خواهد شد که یا اول عهد نباید بستن ، یا در آخر نمیود
شکستن • اگر شما زمستان می آمدید البته ما هم تابستان باز دیدی می کردیم •
(هر بازه می بهخت سیای و یمه وه) • چه حرکتی را در طبیعت من گمان
برده اید که تکلیف آمدن را فرموده اید • نظم :

چہم بی پہی دینت ، بینایش کہم بی
گوش بی مشنهفتش صہدات ، ماتہم بی
تہن بی بارکیشٹ ، خہستہی ہیجران بی
دل بی مہزلگہی مہیلت ، ویران بی
چہ دادی مدؤ خاکم وہسہر بؤ
ئیسہ ٹارہ زووی لای ٹاسانہی تؤ

خلاصہ مضمون کلام جامی قدس سرہ السامی شامل حال این خاطر

پرملال است •

عشق تو ای نگار فرزانه
آن چنان کرده در دلم لانه
کہ نمانده مجال گنجائی
بعد ازین خوشترم به تنهائی

ایزد تعالی شمارا سلامت بدارد و مارا تحملی مرحمت فرماید •

والسلام •

المعوم

نامہی سیبہم

نمازاتم بؤ کتبی نووسیوہ

جان عزیزم ا

مرا با عشقتی روز تازہ عشقی
ترا ہر ساعتی حسنی دگر باد

وبعد ، پیش دلدادگان سرگردان وصل و فراق و قہر و لطف دلبران

یکسان است • اگر بخوانند جلوهء جمال ، وگر برانند جلوهء جلال است •
زمستان دوری چون بهار مشاهدهء حضوری است • آری :

در بهار کفر دو تا در بهار چین یکی است
حملهء مار خشین و لهجهء کبک دری

محبوبانرا هم لازم است که آهرا از نفس و عشقرا از هوس تفاوت
دانند ، تا سوز پروانه و آخ صادقانهء عاشقانه به نالهء گرسنهء شکم انبانه
مشتبه نشود • والسلام •

المدوم

نامهء سی و یسه کهم

نازائم بؤ کبئی نووسیوه

زخم تو بستهء درویشان دل ریشرا به مشکین تحریرت تازه فرمودی ،
خدا خیرت دهد چه کاری کردی • به هر صورت شوقمندی ملاقاترا اظهار
فرموده بودند علاقهء روحانی بدل تلاقی جسمانی است • آری : قرب جانی
چو بود بعد مکانی سهل است • امیداست تا دیدهرا از دیدنی نوری رسد
از ارسال روح افزا نامجات دریغی نفرمایند •

ایزد تعالی جمیع دوستانرا حسن خاتمه روزی فرماید • آمین ، یا رب
العالمین • والسلام •

المدوم

نامهء سی و دووهم

نازائم بؤ کبئی نووسیوه

جان عزیزم ! به رسیدن عریضه آمدنرا فریضه دانید • خیلی دل تنگ،
و ناله فرسنگ به فرسنگ ، و ساز عاجزیم در آهنگ ، و با بخت بد دل در
جنگ است • زود بیایند زود • دریغی نباید نمود • والسلام •

المدوم

نامه‌ی سی‌وسن‌یهام

نازائم بق کبئی نووسیوه

آه ، حسرتا ! از فراق یار ، و از نیرنگ زمانه غدار ، و از چرخ
دولابی کج رفتار ، این بیچاره‌را در چاه غم انداخته ، و جیش و جند محن
و اندوه و سپاه کینه بر سرم تاخته ، و مریخ و زحل سلحشور تیغ خونریز
بر سرم آخته . ناچار سینه‌را سپر بلا و دل‌را هدف ناوک قضا ساخته‌ام .
حالاتم‌را جويا شوند ، اختر بدم از افق بدطالعی غروب کرده ، سهاوار در
زاویه تاریکی افتادم . آری . مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا .
بست سوگند از روزی که رفته‌اند روزم دیجور و چشم بی‌نور و دلم
رنجوراست . با دل داغدار و سینه افگار و جگر پر خار و تن بیمار و چشم
خون‌بار شب تا سحر در گریه و زارم . چرا گاهی بنوید فرح مزید مارا
یاد و شاد نمی‌مایند . باقی پروانه بی‌پروبال بهمراهی فلانی خجسته خصال
به آن دیار پرواز گرفت تا پروانه‌وار سوخته شمع دیدار گردد . والسلام .

المعوم

نامه‌ی سی‌وچوارهم

نازائم له وهلامی کبئا نووسیوه

از طرف مخدوم بوصف حسن موصوف ، بصحابت قره‌العین کاکه
معروف ، سرورافزا نامه مشکین ختامه ، سرافرازی این خلوصیت علامه
رسید ، قوت جان و قوت ناتوان گردید . اگرچه بنا به اتحادی که عرض
شده به یک جواب تصدیح داده‌ایم ، بنا بصورت ظاهریه هم بدین عریضه
علی‌حده مصدع شدیم . آری چون شوقمندی نوع نوع داریم ، باید بهمه نوع
عریضه هم خودرا بخاطر عاطر آریم .

خبررا پرسیده بودند . از همت ایشان سلامتی قرین حال است

و آرزومندی ملاقات ایشان در بال . اگر گاه گاهی از نوشتن عرایض دریغی واقع شده آنرا از بی التفاتی ندانید ، و فقیر را کم اخلاص نخوانید ، چرا که کسیکه عرایض را برساند کمتر اتفاق می افتد . اگر نه فقیر همیشه مکاتبه را بخدمت ایشان مشتاقم . زیاده علاوه دعای خیر ، در وقت نوشیدن برف و آب گرمازدهه پر تب و تاب را فراموش نفرمایند . والسلام .

المعدوم

نامه‌ی سی و پنجم

نازائم بق کبئی نویسیوه

عرض میشود : جوانمرد جهان حاضر و برقرار و پایدار و باقتدار ، و من که دعاگوی غائبم بدین مصیبت گرفتار روزگار غدار ناپایدار . غیرت جوانمردیت چرا بحرکت نمی آید ؟ ازین زیادتر فقیر عرض نمی نماید . خودت و غیرت . والسلام .

المعدوم

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی سی و ششم

نازائم له پرسه‌ی کبئا بق کبئی نویسیوه

عرضه آنکه ، وصل و ازدواجی که با تعینات است و سبب آن همه شکایت و حکایت از جدائی است ، چرا اگر اظهار کمالات نباشد باشد ، و فصل و افتراقی که از مظاهر است چونکه باعث رجعت است چرا نباشد . اشارت با اهل بشارت صراحت ، و زیاده ازین نسبت به آن حضرت که عین معرفت است ازین بی نوایان خلاف ادب و صباحت است . (الباقی للباقی حسن الخاتمه والتسلیمات الفاتحه ، والماضی المستقبل الی حاله الشریفه الفاتحه) . والسلام .

المعدوم

نامه‌ی سی و هفتم

نازنام بۆ کبئی نووسیوه

سلامی چو بوی خوش آشنایی

بدان مردم دیده روشنایی

وبعد ، دوستی کی آخر آمد ، دوستداران را چه شد • نه سلامی ، نه کلامی ، نه نگارش ، نه پیامی • پای در میدان بی‌التفاتی افشوده یا از غم بی‌اسبابی افسرده • آن همگی شیرینی خطابت بر سر چه کوهی بجاماند ، و آن همه سوآلهای باعتابت در چه صحرائی کرد پنهانی بر روی مرحمت افشانی • چه تقدیری ازیشان روی داد ، یا چه تقصیری از دریشان نقاب رخ گشاد • بگو هرچه میدانی ، بنویس آنچه میتوانی ، بلکه تفریحا بدوک فکر من هم رشته‌ای را بریسم ، و تفریحا لنفسکم در جوابت اگر توانستم دوکلمه بنویسم •

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد

من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

• آسمان آس ماناست •

هر پاسه شادیش نیه‌ن بهینه‌تش

به‌ل بیه‌قا بۆ سزاو بهینه‌تش

• والسلام •

المقدم

نامه‌ی سی و هشتم

نازنام بۆ کبئی نووسیوه

فقیر قاسی ، نسبت به سرکار اشکاغاسی از هیچ خصوص از دعای خیر ناسی نیستم ، لکن نوشتن عریضجات از گردش و مشوشی خاطر ترك

نموده‌ایم ، و اعتماد بر ربط قلبی افزوده‌ایم ، و ازین عبارت که نوشته‌ایم
البتہ سرکار رئیس العشائر سلمہ اللہ ہم فرصت میداند و توجیہ نوشتن
خودش را خواهد فرمود • آری از خودم میخرد و بخودم میفروشد •
والسلام •

عبدالرحیم الحسینی
المدوم

لہ ہشتی کتیبی دوستیکی نویسیوہ

در پشت کتاب دوستان خط
بنویس و بہ یادگار بگذار

بدان جهت کتابت را بر کتابت ترك كردم ، و شمارا در جواب یادآوردم
کہ محبت با شما خیلی است ، و خلوصیتیم نسبت بہ شما کلی ، و بسد نہ
نوشتن دلالت بر محبت و نہ نوشتن قرینہ بر عدم مودت است • اگر بنویسم
وگر نہ همان مخلص قدیم و بر دوستان رحیم • و معلوم است کہ بدین صفت
موصوفم و بدین اخلاص معروف • والسلام •

دو پارچہ شیعیری مہولہوی بہ فارسی

لہ لاواندہوی شیخ عبدولرہحمانی خالصی تالہبانیدا

- ۱ -

ضیائی کان برحمانی درین کون
میان سالہا ممتاز گردید

بہ فیضش ہریک از اجزای عالم
(علی استعدادہ) ہمراز گردید

مثالش چون ز رحمت مشتق آمد
پی مصدر روان پرواز گردید

بتاریخش قلم زان سان رقم زد
(برحمت جان پاکش باز گردید) (۴۹)

- ۲ -

ریخت قطب جهان می ماتم
در گلوی جهانیان خم و غم
بگشادند از غم هجرش
چشمه‌ها ز اشک چشمها مردم
زین دو مصرع از آنچه با اشک است
نیست تاریخ فوتش از ما گم
(باد در جلوه کرم مسرور)
(رضی الله تعالی عنهم) (۵۰)

★ ★ ★

(۴۹) ۱۲۷۵ که سالی
کوچی دواایی شیخ عه‌بدولرہ‌حمانی خالصی تالہ‌بانی‌یہ .
(۵۰) ۱۲۷۵ که وده وتمان
دوو (ی) و (ت) و (ن) ، به حیسانی ۱۲۷۵ که وده وتمان
سالی کوچی دواایی شیخ عه‌بدولرہ‌حمانی خالصی‌یہ .

تیبینی :

له ناماده‌کردنی ۱۲۷۵ که لکیکی زورم له هندی
ده‌سنوسی دوستی به‌ریزم سه‌ید طاهیری هاشمی و ، هروه‌ها له
فوتوی هندی رونوس وهرگرتوه که به‌ریز عه‌بدولرہ‌حمانی حوسه‌ینی
بوی ناردوین . سوپاسی گهرمی هردوکیان ۱۲۷۵ .

يادى ئەمەد پرىسى

ئەحمەد پرىسى كورى خەسرەو چاۋەش و لە خىلى مكايلى جافەو
لە دىي پرىس (۱) لە ناو ھۆزى نەورۆلى دا دانىشتوۋە .

خەسرەو چاۋەشى باوكى براپەكى بوۋە ناۋى عەلى چاۋەش بوۋە .
ھەردو كيان لە سوپاي عوسمانىدا چاۋەش و كار بە دەست بوون . خەسرەو
چاۋەش سىچ كورپو كچىكى بوۋە : ئەحمەدو مستەفاو كاك ئەۋلاۋ لە يلى .
عەلى چاۋەش شىش چوار كورپو كچىكى بوۋە : ئەحمەدو فەتاح و كەرىم و
ھەمە سوورو بەيجى . لە يلى خوشكى ئەحمەد پرىسى كچىكى جوان بوۋە ،
مەۋلەۋى ھەزى لى كەردوۋە ، ويستوۋى ھە داۋاي بكا ، پيا نەگەشتوۋە داۋايانە
بە شوۋ بە ئەحمەدى كورى عەلى چاۋەشى ئامۆزاي . مەۋلەۋى ئەمجار
ئەيەۋى داۋاي بەيجى كچى عەلى چاۋەش بكا ، لەم پروۋە بو ئەحمەد
پرىسى ئەنووسى :

قسەين ئەكەم ۋە رى و جى وئى :

كە لە يلى نەۋو ، با بەيجى وئى

ئەحمەد شى لە ۋە لاما بۆى ئەنووسىتەۋە :

قسەين ئەكەى بى رى و جى وئى

تۆ كە مەجنونى ، چۆن بەيجى وئى !

(۱) پرىس : دى بەك بو لە نرىكى ھەلەبجە .

واته : تو ئەگەر راسته دلت به له یلێتی خوشکمه وه بووه و مه جنوونی ئەو
بویت ، ئیستا چۆن ئەبێ دڵ بگۆری و بیدهی به به یێجی ئامۆزام ؟ ئەمیشیان
نه داوه تی و داویانه به شیخ عه بدولر حمان ئەبولوه فا .

له شیخ عه لا ئوددینم بیست گیرایه وه وتی ئەحمەد پرسی له ته مه نسی
چوارده سالیدا له گەل عه بدوللای مرادوه یس ، به فه قی بی ئەچن بو ئودشه .
له ریگه دا له ته ویگه لئه نه دن ، له وی شه و ئەچنه ناو حه لقه ی خه تمی
موریده کانی شیخ سیراجو ددینه وه ، ئەوانیش به بیانووی ئەوه که منالن و
داخلي ته ریه قه ت نه بوون ئەیانکه نه دهره وه . ئەمانیش غیره تیان قوبوول ناکا ،
هر به وشه وه خه لیه یه که ئەدۆزه وه و ته ریه قه تی له سه ر ده ستا وه ئەگرن و
ئادابی ته ریه قه تی لا فیر ئەبن و ئەچنه وه ناو حه لقه ی خه تم و ئەوه نده ی پس
ناچن ئەحمەد بو یه که م جار جه زبه ئەیگرئ و ئیتر ورده ورده به جوړئ له
ته سه وفدا پیش ئەکه وی ئەلین گه یشتووه ته پله ی (رجال الغیب) ی .
له م باره وه مه وله وی ئەلین :

پریا وه بالای کالای ره ئیسی
(رجال الغیب) ه ئەحمەد پرسی

ئەحمەد پرسی له راده به دهر زۆر جه زبه ی لی هاتووه و ، له به ره ئەوه به
(کاک ئەحمەدی مه جدووب) ناووبانگی دهر کردووه . ته فانه ت گه لی جاریش
له سه ر هه راهه رای حاله تی جه زبه لای شیخ شکاتیان لی کردووه و جارێکیشیان
شیخ دهری کردووه ، به لام ئەو هاتووه ته وه بۆلای و به دهم جه زبه وه ئەم
شیره ی وتووه :

رشتهء در گردنم انداخت دوست
می کشد هر جا که خاطرخواه اوست

ئەحمەد پرسی زۆر دۆستی مه وله وی یش بووه و هه موو جارئ به

شیر بهر بهر کانیان له گه ل یه ک کردوو . بۆنموونه بهرانبهر بهوه که مهولهوی له لاواندنهوی سهید عه بدولسه مه دی خانه گاییدا که مار پیوهی داوه و مردوو ، له پارچه شیریکیا وتوویه :

گول عادتشه ن بئ خار نمه بۆ
گه نچ ره ویه شه ن بئ مار نمه بۆ

ئه م ، ئه م به یته ی وتوو :

نه نه ئه و ماره هه ر مار غار بی
په ی پابۆس پاش وه ئیتتیزار بی

ئیمه چه ند چوارخشته کی و چه ند پارچه شیریکیا ئه حمه د پرسیمان
ده سگیر بووه ، وا لیره دا بلاویان ئه که ینه وه :

ئه مه چوارخشته کی به کانی :

- ۱ -

ئه وسه تا چه پگه رد راست مگه رد که م که م
پان وه بان پان منیشتین وه هه م
ئیسه هه ر وه ختی تاسه ی تو مانه ن
وه سه ودای نامه ئاموش تو مانه ن

- ۲ -

هه ر چه نی شاهین نیم نیگاش پیرتاو
به ست په ری دلای تو ی ده روون که واو ،
پانی چه رخیا ئه ولام ئه و هه تاو ،
وانام که لیمه ی (نیعه لئینقیلاو) (۲)

(۲) خوالی خوش بوو مه محمود پاشای جاف له باره ی ئه م چوارخشته کی به و

— ۳ —

هیچ چینه وه شتر نوبه نه ئافاق
وه فتوای جو مهوور مه عشه ره ی عوش شاق
په ی که سچ وه عیشق دل سه ودایی بو
دوس نه به هانه ی خودنومایی بو

— ۴ —

ئه لعه جهب ، دیدهم ، عه جیته ر چیشه ن
چه ند ساله ن وه تیر عیشقت دل ریشه ن
قرچه و چۆقه ی جهرگ سه نگ نه بهر تاوان
هیمای پزیسکه ش وه تو ئه یاوان

— ۵ —

بینایی دیدهم | ئه ر بشنه وان گول
گه نج ئاسا ته شریف به رده نی وه گل ،
پای وی مکیشۆ جه دامانشان
نمه بو هه وهس به رامانشان (۲)

ئهمه ش پارچه شیعه کانی :

— ۱ —

فه لهك وه ناسوور . . فه لهك وه ناسوور . .
ئای چه ن زامانت كه وتهن وه ناسوور . .

پارچه شیعی سینه بهیتی (ئهر پهرسی چه نیم . .) هوه ، له كه شكۆله كه یا
نووسیویه : له به هاری ۱۲۸۲ دا بو جۆمال و پاککردنه وه ی (ده لین) و
جۆگاکانی تری شاره زوور له به کراوا بووم ، کاک ئه حمه دیش هاتبوو ئهم
پینج شیعه ی وت .
کاک ئه حمه د ئهم چوارخشته کی به ی له لاواندانه وه ی دوستیکی کوچی
دوایی کردودا وتوو .

(۳)

هەر نه پووی (ئه له ست) تا وه نه فسخ صور
 یانه ی کچی وه دهس تو نهوی خاپوور
 په ی وه قولنگ قه تل چه نی دیوانه
 وه سل شیرینت که رد وه به هانه
 ئیسه کاریت که رد ئه وان شه رده وه
 دیسان (که له لای) ت تازه که رده وه
 ئه و سه ر ئیل خاس جای سه رکلافان
 ئه و ئیل به گیی ئیل قه بیله ی جافان
 ئه و سه فای خاطر که مه ند وه پیلان
 ئه و نازار خاس دوور جه ره و ئیلان
 ئه و قه لغان ده فع پووی قه زای ئافاق
 ئه و پووسته م نه به ی ن ئیرانیان تاق
 ئه و (سه عد) پووی به در جیهان ئارای نه و
 ئه و هەر خاصه ی ئه و شه و یه لغار شه و
 تا به ردت وه سای سه نگ مه زاران
 شیونات نازان ره عنا ره فتاران
 کورپه ئه گریجان نازاران چین
 ورده پیرۆزان رووی سه فحه ی جه یین
 ئه و پاچیان وه پاچ مه ودای دوور تیخ
 ئید وه سه رف تیخ ناخوون هات جه بیخ (٤)

(٤) ئه حمهد پریسی ئهم پارچه شیمره ی له به رانبه ری پارچه شیمره که ی مه وله ویدا وتوو که به م به یته دهس پین ئه کا :

نه سهر ديارى ۰۰ نه سهر ديارى ۰۰

نارو شه خصص ديم نه سهر ديارى

چون چهشمه حيايات خال زه نه خ دارى

چرخ چه چون باز كه توون مه تارى

شهونم نه رووى بهرگ گول باغ به هارى

صه ياد صه يدان چون من هه زارى

چه صه فحه ي چه بين ساكار سامانى

مه كتوب بى وه نه مر شاي لامه كانى

سهر ئيل ره ويئل زولف كلافانى

شهم شيوه شيرين نه سل جافانى

ديم دهس وه سهر سهر كه مان گرت مه حكهم

كيشا تا سهر سهر كيش سهر دان وه هم

خه مياو هه وادا عه لم كه رد قامه ت

شه صت نهو كه مان په ي كه رده ي زامه ت

كام سارا صه د رهنگ نوور پيدا وه شته ن

كشش كشت دهشت هه ر هه شت به هه شته ن

نه ميش ، وهك نهو ، بو لاواندنه وه ي قادر به گي كه يخه سره و به گي جافى

وتوه كه به گولله ي ويئل كوژراوه و له گورستانى سه بيد خه ليل نيژراوه

له گه رميان .

من نه م پارچه شيعره م له رووى كه شكوله كه ي خوالى خوش بوو

مه محمود باشاي جاف نووسيوه ته وه كه له سالى ۱۲۸۲ى هيجريدا

نووسيوه ته وه و نووسيوه شيه نه لى كاك نه حمه د خوى له بهر بوى

خويندمه وه و منيش نووسيمه وه و تيشى هه مووم له بهر نى به .

سه‌راسه‌ر سارای تهن وه هووناو وه‌رد
 په‌ره په‌ره‌ی جه‌رگ پران پران که‌رد
 تا چه‌رخ چه‌پگه‌رد مدران وه‌پاوه
 گل مدهون وه زام ناسۆر نماوه
 مه‌جذووبیم جه‌زهل ، هه‌ر دوور نه شادیم
 کوشته‌ی سه‌رره‌ویل ئیل مرادیم

— ۳ —

عه‌رزه داشت به‌نده‌ی دل وه خه‌م خارت
 سه‌وداییم که‌رده‌ن تاسه‌ی دیدارت
 زه‌لم و تانجه‌ره‌وی دیده‌ی پر چه‌ هوون
 بین وه ره‌شک‌ئه‌فزای فورات و جه‌یحوون
 یانج‌های دیده‌م یه‌ند زۆر ئاوه‌رده‌ن
 رای قوفه‌و که‌شتی و جیسه‌رش به‌ند که‌رده‌ن
 جه‌ قه‌لوه‌زه‌ی هوون شه‌هیدان یه‌کسه‌ر
 بن‌جا کوشته‌ی تیغ نیم نیگای دل‌به‌ر
 سارای شاره‌زور ئینه‌ چهن به‌ینه‌ن
 وینه‌ی که‌لوه‌لای ئیمام حوسه‌ینه‌ن ..
 رای ئاماو لوای قاصید به‌ند بی‌یه‌ن
 په‌وکه‌ نامه‌مان ئاموشۆش نی‌یه‌ن

— ۴ —

خالۆ ظاهر بو وه زه‌ین عارف
 خالی بو وه‌شان شیوه‌ی ته‌عارف

مشیا من وهی دهر د بئ سامانه وه
وهی صفای ئامای صد ئامانه وه

ههی هوو ده مئ بی ته شریف بوهر دام
دهس وهی زینده گیی عه بهت نه کهردام

به لام مالوومهن شک نه داروو لئیش
مه رهوونه ن ئومووور په ری وهخت وئیش (ه)

(ه) ئه حمهد پرسی براده ریکی ئه ده ب دۆستی بووه ناوی میرزا موحه ممهد
بووه ، له گه ل میرزا مهحمودی برای له دتی (میرا ولی) دانیشتون
له نزیک هه له بجه . برایه کی تریشی بووه میرزا عه بدو کلا ناو مه نسووبی
وه سمان پاشای جاف بووه . ئه مانه له وچه رخه دا دیاری بوون و ده وریان
بووه .

میرزا موحه ممهد کوپیکی ئه مرئ ، ئه حمهد پرسی یش نامه ی پرسه و
سه رخۆشی لئ کردنی بۆ ئه نووسی ، ئه وئیش بهم پارچه شیعره وه لامی
ئه داته وه :

خالۆ ! وه دیدهی ئازیز خالۆت
وه ناله ی وه یاد دووری تو نالۆت
جه وساو ه خالۆت ئازیزش مه رده ن
پۆم جه شه و تار ته و فیر نه که رده ن
ظو کما ت بی وه لام سه ر هه رد ئیلآخ
هه م ها گه رمه سیتر بین وه (ئاخ و داخ)
(قه سر) و (بیشکان) صفای سه ر بیره
سه یر سه یرانگه ی سه ر سه را و (دیره)
مه زه ی قه تاره ی قازان نه قه تار
گومه ته ی جه یران نه باغچه ی (حه سار)
سه یر هازه ی تاف ساف (قۆره توو)
نیگای ناز نه عه ین ئاهووی سه ر به سوو
ته ماشای بینای (حه وش) خۆش بو نیاد
ته جره به ی ته صویر تاقه که ی فه ره اد

نهر په رسی : چه نیم چه نی په ژاران
نه لبت مالوومنه جه لای نازاران

تا جه لای جه بهی له یلخ هه رشیتوه
قهیس هر رۆ ته رزی دیوانه و لیوه

تا نیم نیگای عین دیدهی چه ویوه
من مهرگم میوان ، دهر دم نصیوه

سه یید بهندهی دل وه خه خهسته
عه بدوللای وه نه مر حق که مه بهسته

دانهی خه زانهی (لاریب) نه جی پاک
مه منوون خه لات فاخیرهی (لولاک)

ره شحهی بهر نور چه شمهی وشکاویتز
گول غونچهی گولشه ن ره وضهی صفاریتز

خه طاط سه ره مشق عیشق نه وهالان
داخ دل خال خال خه یال خالان

نه سر ته ختا نچهی ته ن نه چه مهی چه
ته وحید سه راییش مه یۆ صوفیی خه

له ذیدی شنۆی شکارگهی (سهرنهفت)
لیم بی بهن وه ژار مهندهی تاس ههفت
جا نه حمده پرسی نه و پارچه شیعهی بۆ نه نووسی که له سه ره وه
نوسیمان هه .

نه وپایز هیجر وه وهیشوومهی دهر د
وه لگ سووویل ره نگ شادیم به راوهر د

ئه ر ئه دهب جه یاد تو نه که رده بی
سفته ی تن شه مال صد جار به رده بی

ئه ورؤ دفته ردار رای (ما فی العدم)
خامه ی سهرنویشت دا نه رووی ره قه م

هر کالای جه لاش وه من سپهرده ن
لیقاشان جه عیشق من په یدا که رده ن

هالای نه ووه هار لوظفت پیواره ن
جهو بی غونچه ی عیشق من نادیاره ن

ئه رامه نده ی به خت به نده ی دل ئه وگار
چ خاک وه سهر که م ، وه چیش که م مدار (۶)

سالی له دایک بوون و مردنی ئه حمده پریسی نازانم • ئه حمده پریسی له
دیی پریس دانیشتووه و ههر له ویش کچی دواایی کردووه • له
گورستانه که ی (مله ی مزیار) له ژورر دی پریسه وه ، له لای راستی ئه و
ریگاوه که له پریسه وه ئه رویشت بو (نه ورؤلیی پارچه) به خاک سپیراوه •

(۶) ئه حمده پریسی ئه م پارچه شیعه ی بو شیخ عه بدوللای داخی نوسیه وه ،
له وه لامی پارچه شیعیکیا که له باسی (دۆستانی مه وله وی) دا
بلاومان کرده وه .

یاری شیخ عبداللای مرادوہیس

ئەم ذاتە لە سەیدەکانی تاوہ گۆزییەو لە گەل مەولەوی خالۆزاو پوورزان^(۱) . پیاویکی پیاوانەو لێ هاتوو بوو . تەریقەتی لەسەر دەستی شیخ سیراجو ددیندا وەر گرتوو و لە سەردەمی شیخ بەھائو ددینیدا ھەر بەردەوام بوو و لە سەردەمی شیخ ضیا ئو ددینیدا رێ و شوینی ئیرادەت و دلسۆزی تیک نەداو . لە دژی (کیوہ رێ) ی مەشھوور بە (بەشی ئەحمەد بەگ) دانیشتوو و خەریکی رێ بە دئی یسی کردو ئامۆژگاری و پیگەیانندی موسولمانانی ناوچە ی شەمیران و تاوہ گۆزی خوارو ژوور بوو و زۆر جاریش بۆ ئەم مەبەستە بە دیھاتی ئەو ناوچانەدا گەراوہ مریدی گرتوو و^(۲) ھینا و نیەتیە

(۱) لە لاپەرە ۴۱۲ - ۴۱۳ ی ئەم کتیبەدا ، لە باسی (دۆستانی مەولەوی) دا وتم : وای بۆ ئەچم (شیخ عەبدو للای داخی) ئەم (شیخ عەبدو للای مرادوہیس)ە
بئین .

(۲) یەکن لە مریدەکانی سۆفی یەك بوو فەتاحی ناو بوو و بە فەتاحە گورگە بەناو بانگ بوو . ئەم سۆفی یە زۆر جار جەزبە ی لێ هاتوو و بەشی زۆری وەختی بە کەژو کیوو چۆکی یەو بوو . ئەکین ئەو نەندە لە کەژو کیوو چۆکی ماوہ تەوہ مەرو بزنە کیوی ئولفە تیان لە گەل گرتوو و لیتی نەسلە میونە تەوہ و ھاتوونە تە نزیک و ئەمیش ھەمیشە خوپی پێ سووہ خوپی داوونە تێ . رۆژی لە رۆژان بە عادە تە کە ی خۆی ھەندێ خوی لە گەل خۆی ھەلئە گری و ئەروا بۆ کیو . مەرو بزنە کیوی کۆئە بنەوہ لە دەوری ، ئەمیش خویمان بۆ دائەکا ، بەلام ئەوان نایەن خویکە بخۆن و ئەسلە مینەوہ . فەتاح زۆر لە مە سەری سوو ئەمینێ ، نازانی بۆ وایە ؟ دەس ئەکو تێ بۆ گیانی خۆی ئەبینێ چە قۆیەک لە گیر فانیابە . تومەز حە یوانەکان بۆنی چە قۆکە یان کردوو بۆیە نایەنە لایەوہ خویکە بخۆن . فەتاح چە قۆکە لە گیر فانی دەردی نێ و تا ھیزی تیایە فری ئەدا ، جا حە یوانەکان دینە سەر

ریزی طهریقته ، تا له ۱۳۱۲ی هجره تدا له (کیوه ری) کوچی دوایی کردوو له گۆرستانی (کلاوسور) به خاک سپیراوه .

له ریزی ئه و کهرامه تاندا که دراونه ته پال شیخ عه بدوللا ئه گپرنه وه کاتبی که مه محمود پاشای جاف له ئهسته موول دهس به سه رو خانه شاری بووه ، شیخ ضیا ئوددین به سه فهر ئه چچی بۆ شه میران . هه ندی له خزمانی پاشا ئه پۆن بۆ لای داوای لیبکه ن دوغایه کی خیر بکا به لکو ئه مه خوایه گیرا بیی و مه محمود پاشا بیته وه بۆ کوردستان . له وکاته دا که ئه مانه داواکه یان باس ئه که ن بۆ شیخ ، شیخ عه بدوللای مرادوه یسیش له مه جلیسی شیخدا ئه بی . شیخ ضیا ئوددین وه لامیان ئه داته وه : تا چل رۆژی تر دیته وه . شیخ عه بدوللا به حالی جه زبه وه راست ئه بیته وه ئه لئ : تا من ما بم نابیی بیته وه . قه زاوقه دهر وانه بی شیخ عه بدوللا پاش مانگی له و قسانه کوچی دوایی ئه کاو مه محمود پاشایش پیش ئه وه ی چل رۆژه که به سه ربچی و پاش مردنی شیخ عه بدوللا به چه ند رۆژی ئه گه ریته وه .

خویکه وه همووی نه لیسنه وه .

له شیخ عه لائوددینم بیستوه گپرایه وه وتی : فه تاحه گورگه هه رچه ند مریدی شیخ عه بدوللای مرادوه یس بووه ، به لام هه ر خۆی به مریدی شیخی باو کم (ضیا ئوددین) داناوه . شه ویکیان به هار ئه بی ، ئه رخه وان سوور ، سیروان هاتوه ، فه تاح له مالی خۆیا له شه میران جه زبه ی لیب دئی و له مال دیته دهر ، ته ماشائه کا وا باو کم له خواری شه میرانه وه وه ستاوه ، فه تاح ئه روا بۆ لای . که ئه گاته ئه وی ته ماشا ئه کا ، له وه ری سیروانه وه یه ، نه نیشتیه سه ر سیروان و لیبی ئه په ریته وه ئه م به ر . ته ماشائه کا ، له ویا ئشا نه ماوه ، له دوا وه تره . هه ر به م جهۆره هه ر تاوی شیخ له شوینیکا ئه بینی ، تا پاش رۆژبوونه وه ئه گاته بیاره . شیخ عه لائوددین وتی : ته ماشامان کرد وا فه تاح به جه زبه وه خۆی کرد به هوشی خانه قادا . پیتم وت : فه تاح ئه م هه راهه رایه ت له چئی به ؟ وتی : لیم گه ری ، برا ، برۆ له باوکت بیرسه ئیمشه و چه ده ردیکی داومه تی و له کوئیوه گه یاندوو میه ته ئیره !

یادی شیخ عبداللای قوطبی قره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدوللەطینی کۆری شیخ عەبدوللای کۆری
شیخ عوثماني کۆری شیخ عەبدوللەطینی کۆری شیخ مەعووفی (۱) کۆری
شیخ موحمەد حەسەنی کۆری شیخ شەمسوودینی کۆری شیخ
عەبدولغەفقاری کۆری مەلا گویشایی کۆری شیخ موحمەد مەردۆخە •
بەمجۆرە دیارە کە ڕشتەیی نەسەبی ئەم ذاتە لە زانایانی خاوەن پایەیی بەرز
بوون و بە بلاوکردنەوێ ئایین و زانست سەرزەوویی کوردستانیان ئاوەدان
کردوووەتەوہ •

شیخ عەبدوللای قوطب لە ۱۲۳۴ی هێجریدا لە زەردیاوای قرەداغ
لەدایک بوو و لە خزمەتی باوکیا خویندووێ و ھەر لە سەرەتای تەمەنیا
گەشتوووەتە پایەیی بەرزیی زانیاری و ئیجازەیی دەرس و تەنەوێ و ھەرگرتووہ •
ھەروا لە شازدە سالیدا چووہ بو خزمەتی شیخ عوثمان سیراجوودین و
تەمەسسوکی پێی کردووہ و مەشغوولی سولووکی تەریقەت بوو و لە ماوہیەکی
کەمدا پێگەشتووہ و ئیجازەیی ئیرشادی دراوہتی و ، ئەمیش ئیتیر دەستی
کردووہ بە ئیرشاد و ڕێپیشاندانی موسولمانان (۲) •

-
- (۱) ئەم ذاتە لە گۆرستانی (دەرەقوولە)ی خوار چەمی بیارە بە خاک
سپێراوہ . وا باوہ کە لە سەفەردا بوو لەو شوێنەدا نەخۆش کەوتووہ و
کۆچی دوایی کردووہ .
- (۲) لەبارەیی ئیجازەیی خەلافەت و ھەرگرتنی ئەم ذاتە و شیخ موحمەدی

ئەم ذاته ھەروا تەریقەتی قادری و سوھرەوھەردی و مەولەوی [تەریقەتی
مەولانا جەلالوددینی رۆمی] یشی وەرگرتووھ بەم بۆنە یەوھ مۆریکی بۆ
خۆی ھەلکەندووھ لیبی نووسیوھ (عبدالله النقشبندی القادری السھروردی
الجلالی) .

ئەم ذاته لە ۱۲۵۹دا لە تەمەنی بیست و پینج سالیدا کۆچی دوایی
کردووھ .

برایەوھ ، بگەرێرەوھ بۆ باسی «ھاتنی شیخ عثمان بۆ خانەقای مەولانا
لە سولەیمانی بە تکای ئەحمەد پاشای بابان بۆ ماوہ یەك» لە لاپەرە ۱۷ —
۲۰ی ئەم کتیبەدا .

بادی سهیید شاکه رمی تاوه گوزی

ئهم ذاته له پشتا له (سهیید ره جهب) دا له گهل مهولهوی ئه گه نه وه به یهك ، واته ئه میش له نه وهی مهلا یوسف جانی کوری مهلا ئه بووبه کری موصه نیفه •

ئهم ذاته هه رچه ند نه خوینده وار بووه ، به لام له ریتگی ته صه وه وه گه شتووه ته پله یه کی بالای دهر وون پاکوی و راست بیژی •

ئه گپ نه وه جار یکیان له شویتیک ئه بی ، لوتی له وشوینه خهریکی زور نالیدان ئه بن ، ئه میش باش گوئی بو زور نا که یان شل ئه کا • پی ئه لین : مامه شاکه رم بو گوئی لئ ئه گری ، زور نا حه رامه • ئه ویش ئه لئ : رۆله ، به قوربانی چاوه کانتان بم ، چون دلتان دی وا بلین ، بو نازان ئاخری ئاوازه که ی دیته وه سر (ئه لالا) ؟!

جار یکیشیان له ته ویله له جه ماعه تا نوێ ئه کا ، که لئ ئه بنه وه کابرای هاوشانی ، که دیاره خوینده وار بووه ، پی ئه لئ : کوره کابرا ! نوێه که ت هه مووی غه له ت بوو ، بو رهوانی نا که ی ؟ ئه میش وه لامی ئه داته وه ، ئه لئ : به صه ده قه ت بم ! من عه وام ، زمانم له مه زیاتر قابیله تی نیه ، به لام ئه ی تو بو ناچی ئیمان که ت ره وان بکه ی ؟

سالی له دایک بوون و کوچی دوایی سهیید شاکه رم نازانم ، به لام ئاگام لئ یه چه ند کوری له پاش به جی ماوه ، یه کیکیان سهیید قادر ناویک بوو له (گومه) دائه نیشته •

باری شیخی بورهان

ئەم ذاته ناوی یوسف و لەقەبی شەمسووددین و خەلکی دێی (بورهان) و لە ھۆزی (بلباس) بوو • پاش ئەوەی لە خویندندا ئەگاتە پلەو پایەبەکی بەرز ، ئەروا بۆ ھەورامان و لەسەر دەستی شیخ عوتمان سیراجووددیندا تەمەسسوک ئەکا و خەریکی ئادابی تەریقەت ئەبێ ، تا پاش ماوەیەکی ئیجازەتی خەلافەت وەرئەگرێ و ئەگەریتەووە بۆ ولاتی موکریان و دەست ئەکا بە ئامۆژگاری کردن و ڕیپیشاندانی موسولمانان •

ئەم ذاته یەكەمجار لە دێی (بورهان) و پاشان لە (شەرف کەندی) و ئەوجا لە (سۆلاف کان) ئیرشادی کردوووە ، لەمەی دوایی باندا خانەقای دروست کردوووە •

ئەم ذاته گەلێ سێفەتی پیاوانەیی تیا بوو وەك ئەوە كە :

(١) لەسەر ھەموو موریدیکی پتویست کردوووە ئەگەر نەخویندەوار بێ دەرزێ قورئان بخوینێ بە تەجۆبەو ھەموو ھەموو ڕۆژی بە گۆڕەیی توانا دەوری ھەندیکی بکاتووە •

(٢) ئەھمیت دانی بە سوننەتی پیغمبەر دروودی خوای لێ بێ ، بەتایبەتی لە ئادابی دەس نوێژو نوێژو ڕۆژوو و مەناسیکی ھەجدا •

(٣) بیریاری داوہ لەسەر ھەموو مەنسووییکی کە نانی کاسبی و رەنجی

شانی خۆی بخوا ، مه گه ر تووشی دهردیکی وا بووبیج که ریگای کاسبی کردنی
لین گرتیب ، ئەوه ئەتوانیج دانیشی و خەلک خزمەتی بکەن •

(۴) خۆیشی بۆخۆی کاسبی کردوووه و نانی خانەقayı له کەسبێ دەستی
خۆی داوه و سالانه ئەوه نده به رووبوی کاسبی و کشتوکالی بووه زه کانی
مالی به گه لێ کەسی هه ژارو که مده سه لات داوه و دبی (ئاغه بلاخ) ی کپیوه و
وه قعی کردوووه بۆ هه ژاران و کەسانی عیاده تکارو ریوارانی خانەقاکە ی •

(۵) که له ۱۳۳۳دا نه خۆش که وتوووه (۱) وه سیه تی کردوووه له کورانی
که سیان جیی نه گرتتوووه ، چونکه که سیان سولووکی ته ریه تی نه بووه و
شایانی ئیرشاد کردن نه بوون • کاری وا له هه مووکه سیك ناوه شیته ووه و
نیشانه ی پله یه کی به رزی راستگویی به له گه ل خواو خۆو خه لکدا • بۆ
سه رپه رشتی کردنی کاروباری ئەوقافی خانەقاکەشی ناوی دوازه که سی
به ریز هیناوه • هه روا بریاری داوه پاش مردنی ئەو دوازه که سه هه موویان ،
ئه هلی خانەقا خۆیان یه کیک هه لیبژیرن و بیکن به سه رپه رشتی که ری
کاروباری خانەقاو ئەوقافی خانەقا •

له ئەنجامی ئەم په وشته به رزانه یه ووه بووه شیخ موحه مده دی کوریشی
وا په روه رده بووه که وا له گه ل ئەوه ش که مه لایه کی زاناو پایه بلند بووه
نه یه یشتوووه به ناوی شیخیه تی به ووه که س ده سی ماچ کات •

شیخی بورهان به سه ر ته پۆلکه یه کی به رزه ووه له نزیکي خانەقاکه یا
به خاک سپیراوه •

(۱) هه ر له و ساله دا به و نه خۆشی به کۆچی دوایی کردوووه •

باری حاجی شیخ ئەبووبە کری لە ولیری

شیخ ئەبووبە کری کۆری مەلا موحەممەدی ھەرشەمی ھەولیری پیاویکی ھەلکەوتووی بە ھەرمەندو خاوەنی رەوشتو خویەکی بالا بوو • لای باوکی دەستی کردوو بە خۆیندن و تا بوو بە مەلاو ئیجازە ی وەرگرتوو ھەر لای ئەو بوو • پاشان ناووبانگی ئیرشادی شیخ عثمان سیراجو ددین رای کیشاوو بوو تەویلەو تەمەسسوکی لا کردوو و تا ئیجازە ی خەلافەتی وەرگرتوو خەریکی ئادابی تەریقەت بوو •

شیخ ئەبووبکر لە گەڵ خەریک بوونی ئیرشاددا دەرزیشی وتوو تەو و ھەمیشە فەقیی چاکی بوو • مەشھوورە گەوا تەفسیری بە یضاوی زۆر باش زانیو و ھەرچەند لە دەرزو تەو و ی بوو تەو تەزیزیک (استغفر الله) ی کردوو • لێ یان پرسیو ئەم تەزیزیحە ئیستیفارە ی ھەموو جارێ پاش وتەو و ی دەرزی تەفسیری بە یضاوی لە بەر چی بە ؟ وتوو یە : لەوانە یە لە توانای دۆزینەو و دەرختنی مەعنا وردەکانی تەفسیرە کەو تیگە یاندنی فەقیو توشی خۆ لێ بایی بوون و خۆ بە زانا زانین بێم و ئەو ش سیفە تیکی ناپەسە ندەو ئەو ئیستیفارەم لەو یە تا خوای گەورە بەھۆی ئەم سیفە تە ناپەسە ندەو لە ئەوایی دەرزو تەو و کە بێ بە شم ئەکا •

باری شیخ نەبی ماویلی پەواندزی

ئەم ذاته مەلایەکی گەورەو زاناو مەروپەکی بەهرەمەندو خۆشنووسیتیکی بەناووبانگ بوو . لەو سەرەدەمەدا کە ئەم لە خۆتندن ئەیتتەووە ئیجازە وەرئەگرئ و ئەبج بە مەلا ، دەنگوباسی شیخ عوتمان سیراجووددینیش بلاوئەیتتەووە ، هەوالی هەندئ گوفتارو پەفتاری بە دلی ئەم نابج . بۆئەووی بەراستی لە مەسەلە کە بگات پێگای بیارە ئەگریتتەبەر کە بارەگای سیراجووددین لەودەمەدا لەوئ بوو . کە ئەگاتە بیارە یە کەم کەس دیتە پئی شیخ عەلی تەوئەلی بوو کە یە کئی بوو لە خەلیفەکانی شیخ عوتمان سیراجووددین ، بەلام شیخ نەبی نایناسی .

شیخ عەلی ، پاش حەسانەووە لینی ئەپرسی بۆچی هاتوووە بۆ بیارە ؟ ئەویش ئەلئ دەنگوباسی ئەم شیخ عوتمانەو مەریدەکانیم بیستوووە لە زۆر شت ناپەرحەت و دلگرانم ، هاتووم بزاتم راستی بەکە ی چۆنە ؟

شیخ عەلیش ئەلئ : کاکە ! تۆ وەك من نایانناسی ، ئەگینا زۆرتەر ناپەرحەت ئەبووی . . ئەمانە گەلئ جار پۆژووی پەمەزان ناگرن ، زۆر جار لەبجیاتیی نوێژی چوار پکاتی دوو پکات ئەکەن . وایش ئەبج لە پەنامەکیدا کچی خەلکی ماچ ئەکەن . . . شیخ نەبی بئ ئەووی وردبیتتەووە مەعنا ی ئەم قسانە ی شیخ عەلی چی بە ، ئەوەندە ی تر توورە ئەبج .

کە هەلئەستن ئەچن بۆ مزگەوت بۆ نوێژ ، گەلئ لە مەریدەکان بە پۆژو . حورمەت لئ گرتنەووە بەپیری شیخ نەبی بەو دین . شیخ نەبی بەمە تۆزی

دلی ئەهەسیتەوه و دیتەوه سەر خۆی • لەوبەجەدا لە قسەو باسی خەلکە کهوه
 شیخ عەلیش ئەناسی ، پرووی تی ئەکا لێی ئەپرسی ئەلێ بۆ خاتری خوا
 مادەم تۆ شیخ عەلیی تەوئەلیت بۆچی و چۆن ئەو قسانەت بۆ کردوم
 مەبەستت چی بوو ؟ شیخ عەلیش وەلامی ئەداتەوه ئەلێ کاکە مەلا ،
 ماشەللا تۆ ئەوهەندە بە عیلمە کهی خۆت ئەنازیت و لە خۆت بایت ، تەنانەت
 ئەو شەرەعیش که بە دەرز خویندوو تەو بە خەلکی ئەلێتەوه فەرماؤشت
 کردوو و پەفتاری پێناکەی ! جا پاش مەدح و تەعریف کردنی شیخ عوتمان
 سیراجوددین و مەنسووبەکانی ، بۆی پروون ئەکاتەوه که مەبەستی لە
 پرووونە گرتنی جار و باریان ، کاتیکە که نەخۆش بن یا بەرپۆه بن •
 مەبەستیشی لە دوو رکات نوێژکردنیا لە جیاتیی نوێژی چوار رکاتی ، هەروا
 کاتیکە که لە سەفەری درێژا بن • دیارە که ژنیش دینن ژنەکانیان کچی
 خەلکن و هەر بەنەینیش ماچیان ئەکەن ئەک لە بەرچاوی خەلکا • ئیتر
 شیخ نەبێ شەرم ئەیگرێ و بەخۆیدا ئەچیتەوه که چۆن لەم (مەتەل)ە شیخ
 عەلی تێنەگەشتبوو و لەخۆیەوه گومانی خراپی بردبوو (۱) •

(۱) لەم شیخ عەلی بە هەرۆهک خواناسیکی بێدریغ بوو ، زۆر نوکتەچییش
 بوو . ئەو سەرگوزەشتەیهی ئیستا گێرامانەوه ، ئەتوانرێ بە نوکتەیهکی
 خۆشیش دابنرێ . نوکتەیهکی تری ئەوهیە پروژیکیان کورەکانی شیخ
 سیراجوددین برسیان ئەبێ پێی ئەلێن کاکە عەلی قاوەلتی بەکمان بو
 رێکبخە ، ئەویش ئەلێ فەرموون با لە (بەکاوه) تیرتان بکەم . بەکاوه
 جۆرە قوبلی بەکی برنجە لەپیشا رۆن و پیازی بۆ داخ ئەکرێ و ئەوجا ئاوی
 بەسەرا ئەکرێ و که ئاوه که هاتە کۆل برنجە کهیشی تێ ئەکرێ ، ئیتر
 ئاوی تری بەسەرا ناکرێ . ئەوانیش لەگەلی ئەرۆنەوه بۆ مال . ماوه بەک
 دائەنیشن ، پاشان شیخ عەلی جامێ ئاو دینێ لە بەردەمیانا دايشەنێ و
 ئەلێ فەرموون بخۆن . ئەوانیش دائەمینن و ئەلێن ئەی برنجە که کوا ؟
 شیخ عەلی ئەلێ : برنجی چی ؟ من گەفتی (بەکاوه) م پێدان ، ئەم ئاوهیش
 بەک ئاوه ئاوی تری نەکراوه بەسەراو لەوه زیاتریش شکنا بەم !

شیخ حەیدەری مەشهور که لە بیارە ژیاوه و لە ۱۳۵۳ی هجریدا
 لە تەمەنی هەشتا ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو ، کۆری ئەم شیخ

له كورتى بېرىنەو شېخ نەبى پاش بەخزمەت گەيشتنى شېخ عثمان
 زۆرى ئەچى بەدلاو تەرىقەتى لا وەرئەگرئى و پاشان ئەشېخ بە خەلىفەى و
 ئىجازەى ئىرشادکردنى موسولمانانى ئەدرىتئى و ئەگەرئەو بە ولانى خۆى .
 شېخ نەبى بەتايبەتى لە زانىنى شەرعدا دەستىكى بالائى بوو و گەلىجار
 لەبارەى مەسائىلى شەرەو لە گەل مەلایانى سەردەم كەوتوو تە موجدە لە و
 گفتوگۆ و لە ئەنجاما دەر كەوتوو كە قسەى ئەم راست و موافىقى شەرە .
 شېخ نەبى لە ۱۳۰۱ى هېجرىدا كوچى داويى كردوو .

عەلى يەيە . شېخ حەيدەر خواپەرسىتىكى بەناو بانگ و شەرە زانىتىكى
 كەم هاوتا بوو . خەتیشى ئىجگار خۆش بوو . عومرى خۆى بە
 خواپەرسىتى و تەوہى دەرزى شەرە و قورئان خویندن ئەبردە سەر .
 لە گۆرستانى (ملەگای چنار) لە بيارە بە خاك سپىراوہ .

باری حاجی شیخ نهینی خال

نهم ذاته کوری شیخ موحه ممدی خالی کوری مهلا ئیسماعیلی کوری مهلا موصطه فای کوری مهلا شه مسوددینه که هاوچه رخی دروست کردنی شاری سوله یمانی بووه و ، نه چیتته وه سر مهلا نه بووبه کری موصه نیفی چوری •

نهم ذاته له سالی ۱۲۵۹ی هیجره تدا له سوله یمانی له دایک بووه و پاش نه وهی سه ره تای خویندنی ته واو کردوه ، لای زانایانی به ناووبانگ مهلا موحه ممدی که وانه دۆلی و شیخ عه بدولقادی موهاجیری سنه یی بووه به فقهی تا ئیجازه ی مه لایه تیی وهر گرتووه و ، پاشان چووته ته ویله له سه ر دهستی شیخ موحه ممد بهائوددین دا ته ریفه تی نه قشبه ندیی وهر گرتووه و پاش چهند سال سولوولک کردن ئیجازه ی خه لافه تی دراوه تی و ئیتر گه راوه ته وه بو سوله یمانی و دهستی کردوه به دهر زپی وتنی فقه یان و به ری نموونی کردنی موسولمانان •

نهم ذاته دهستیکی بالایشی له زمانی کوردی و عه ره بی و فارسیدا بووه و نه و هوت چامه یه ی له رپی جه جدا به فارسی و توونی ، نموونه یه کی به رزی نه ده بی فارسین •

نهم ذاته له ئاست ژبانی دنیا دا زور گو شه گیر بووه و ، چ له سه رده می عوسمانی و چ له سه رده می ئینگلیزو چ له رۆژانی فه رمانزه وایی شیخ

مهحموودی ههفیدو چ له سهردهمی حو کوومهتی عیراقدا هیچ پایه و پله و
مانگانه یه کی له دهولت وهرنه گرتوو ه .

ئه م ذاته له ۱۳۵۰ دا کوچی دوایی کردوو ه و له گۆرستانی گردی
سه یوان به خاک سپیراوه (۱) .

(۱) ئه م ذاته باپیری جهنابی شیخ موحه ممدی خاله که خاوهنی کومه لیک
دانراوی ئایینی و ئه ده بی یه به کوردی و عهره بی .

باری مەلا ئیبراھیمی بیارە

مەلا ئیبراھیمی کۆری مەلا ئیسماعیل کە مودەرپریس بوو لە دێی بیارە ، یەکن بوو لە مەلا گەورەکانی کوردستانی چەرخێ خۆی • مەلا ئیسماعیلی باوکیشی ھەروا مەلایەکی چاک بوو • ئەگێر نەووە کاتێ کە کۆچی دوایی کردوو ، بیارەیی لەناو خۆیان ئەکەوێ قسەکردن ، یەکیکیان بە تانەووە ئەلێ : ئەری • ئەری • مەلا ئیبراھیم دەرز بە فەقێکانی باوکی ئەلێ ! ئەم قسە یە زۆر کار ئەکاتە دلی مەلا ئیبراھیم و لەووە بیارە بەجێ دێلێ بۆ خۆتەندی پتر • ئەچێتە سولەیمانی لای زانای بەناووبانگ سەید عەبدولکەریمی بەرزنجەیی کە سەردەستەیی مەلایانی ئەو پۆژەیی سولەیمانی بوو لە مزگەوتی ئەو پەرمان پاشای بابان مامۆستا بوو کە ئیستا بە مزگەوتی شیخ بابەعەلی بەناووبانگە — دەس ئەکاتەووە بە خۆتەندن • پاشان دیتەووە بۆ بیارەو بە یارمەتیی پاشایانی بابان لەجێی باوکی دا ئەمە زۆر تەووە دەس ئەکا بە دەرزوتنەووەو گەلێ فەقێی پایە بەرز لەسەر دەستیا ئەبن بە مەلا •

ئەم ذاتە بەتایبەتی لە عیلمی رەوانبێژی (بەلاغە) و عیلمی دانان (وەضع) دا زۆر بە دەسەلات بوو • ئەلێن لەو سەردەمەدا (عصام الدینی وضع) لای ھیچ مەلایەک وەك لای ئەو باش نەخوێنراو •

لە زوبانی مەلاعەبدولقادری مودەرپریسی بیارەو گێراووەتەووە کە

فهرموویه تی باو کو و باپیری مه لا ئیبراهیم تا بیست و پینج پشت مه لای زانا و
گه وره بوون (۱) .

مه لا ئیبراهیم هاوچه رخی شیخ عه بدوللای خه ربانی و مه لا جه لالی
خورمالی بووه که له مه لا گه وره کانی کوردستانی سه رده می خوران بوون .

(۱) مزگه وتی ناودیتی بیاره که مه لا ئیبراهیم له وئ ده رزی وتوه ته وه و وا
به شه وره له سه رده می داگیرکردنی کوردستانا له لایهن له شگری
ئیسلامه وه دروست کراوه ، سه ردا بیتیکی تیایه به چه ندین پله کانه نه آیین
نه چیتته خوار . له ناو بیاره پیدا و اباوه که قه بری پیساو چاکینک له و
سه ردا به دایه و پره له کتیبی کون که به دریزایی سال تیی فری دراوه .
هه رچون بی کهس راستی و ناراستی نه م قسه باوه ی تاقی نه کردووه ته وه .

(۲) هه رچه ند مه لا ئیبراهیم مه نسووبی هه یچ کام له وشیتخانه نه بوه که له م
کتیبه دا ناومان هیتانوان ، له بهرته وه ی مه لای بیاره بووه و بیاره بيش
مه رکه زیکی گه وره ی شیتخانی نه قشبه ندی بووه ، به پیتوستان زانی
باسی نه میش بکه ین .

یادی حاجی سید حسینی ہجری

۴م ذاتہ زانیہ کی گورہو بہ ناو بانگ بووہ • لہ وچہی مہلا
 ۴م بووہ کری موصہ نیفہ کہ ۴چیتہوہ سہر سہیید موخہ مہدی مہشہور بہ
 پیرخدری شاہق • وکوو لہ نہوہ کانی خوقیم بیستوہہ پشتہی نہسہ بی
 بہم جۆرہیہ : سہیید حسہن کوری سہیید عہ بدولقادی کوری سہیید
 ئیبراہیمی کوری سہیید عہ بدولپرہ حمانی کوری مہلا ئیبراہیمی مہشہور
 بہ مہلا میرزای کوری سہیید عہ بدولغہ فقاری کوری سہیید ئیبراہیمی کوری
 مہلا عہ بدولکہریمی کوری مہلا ۴م بووہ کری موصہ نیف ، خوا لہ بان
 خوش بن •

وہک بیستوہہ لہ فہ قتی بہ تیدا مہشہور بووہ بہ زیرہ کی و لہ ناو
 ہاورچی یانیا سہرامد بووہ • ناو بانگی مہلا علی قزلجی بیستوہہ کہ لہ
 دتی (تورجان) مودرپیس بووہ ، چوہہ بۆ لای بۆ خویندن و چوار سال
 لای ماوہ تہوہ • یہ کئی لہو کتیبانہی لہو سہردہ مہدا لای ۴م خویندوونی
 حاشیہی عہ بدولحہ کیمی سہیالہ کووتی بووہ لہ سہر شہرحی شہمسہی بہ لہ
 عیلمی مہ نظیقدا کہ بہ یہ کئی لہ کتیبہ گرانو درہنگ لہ حالی بووہ کان
 دائہ نری • مہلای قزلجی لہ بہر ۴م وہی کہ فہ قتی زۆری لابووہ بہ ئاسانی پیا
 نہ گہ یشتوہہ ہموور پۆژی دہرز بہ ہموویان بلئی ، پۆژی بۆ دیاری
 کردوونو پۆژانی یہ کشہ مہو چوار شہ مہی بۆ سہیید حسہن
 تہرخان کردوہہ • سہینان دہسیان کردوہہ بہ دہرس تا نوژی نیوہ پۆ ، جا
 ۴م گہر تا ۴م وکاتہ لہ بووہ نہوہ ، باشہ ، ۴م گینا پاش نوژی نیوہ پۆو

قاوه‌لتی کردن سه‌رله‌نوئی تی‌هه‌لچوونه‌ته‌وه تا لی‌بوونه‌ته‌وه • سه‌یید‌حه‌سه‌ن
 ئەم‌چوار‌ساله‌به‌م‌چۆره‌لای‌مه‌لا‌عه‌لیی‌قزلجی‌خویندوو‌یه‌و‌پاشان‌ئێجاز‌ه‌ی
 مه‌لایه‌تیی‌لا‌وه‌ر‌گرتوو‌ه‌و‌گه‌پاوه‌ته‌وه‌بۆ‌چۆر^(۱)‌و‌ده‌سی‌کردوو‌ه‌به
 ده‌رزپیی‌وتنه‌وه‌ی‌فه‌قی‌و‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی‌ئایین‌و‌زانست‌له‌و‌ده‌ورو‌به‌ره‌دا‌و
 بو‌وه‌به‌مه‌رجه‌و‌په‌نای‌خوینده‌واران‌و‌موسولمانان‌تیکرا‌و‌فه‌قی‌له
 هه‌مو‌ولایه‌که‌وه‌پروویان‌تی‌کردوو‌ه‌و‌،‌ئه‌و‌یش‌هه‌ر‌خه‌ریکی‌ئه‌وه‌بو‌وه‌،
 به‌چه‌شنج‌که‌جگه‌له‌چه‌ند‌جاری‌که‌بۆ‌دا‌وه‌ری‌سه‌ندنه‌وه‌ی‌به‌شه‌مولکیکی
 له‌دی‌چۆر‌چوو‌ه‌بۆ‌سه‌فه‌ر‌،‌هه‌مووکاتی‌خۆ‌ی‌هه‌ر‌له‌چۆر‌و‌به
 خزمه‌ت‌کردنی‌زانسته‌وه‌به‌سه‌ر‌بر‌دوو‌ه‌•

سه‌یید‌حه‌سه‌ن‌له‌گه‌ل‌به‌رده‌وامی‌بشیدا‌له‌ده‌رس‌وتنه‌وه‌به‌فه‌قی‌یاندا‌،
 گه‌لی‌وه‌ختیشی‌به‌کتیب‌دانانه‌وه‌به‌سه‌ر‌بر‌دوو‌ه‌•‌ئه‌مانه‌ئه‌و‌کتیبانه‌ن‌که
 ئە‌و‌دایان‌و‌ن‌من‌پێیان‌ئه‌زانم‌:

- (۱) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌سه‌عد‌وللای‌بچووک‌•
- (۲) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌ته‌صریفی‌مه‌لا‌عه‌لی‌•
- (۳) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌فه‌ریده‌ی‌جه‌لال‌وددینی‌سیووطی‌•
- (۴) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌(ته‌ذیب‌المنطق)‌•
- (۵) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌جه‌لالی‌مه‌نطق‌•
- (۶) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌گه‌له‌به‌وی‌بورهان‌•
- (۷) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌عه‌بدولحه‌کیمی‌شه‌رح‌شه‌مسی‌•
- (۸) کتیبیکی‌به‌ناوی‌(الرساله‌الکلامیه)‌•
- (۹) حاشیه‌ی‌له‌سه‌ر‌ته‌فسیری‌به‌یضاوی‌•‌له‌م‌کتیبه‌یدا‌گه‌یشتوو‌ه‌ته
 سووره‌تی‌(القیامه)‌و‌له‌ویدا‌کوچی‌دوایی‌کردوو‌ه‌•

(۱) چۆر‌دی‌به‌که‌له‌ناوچه‌ی‌مه‌ریوان‌له‌کوردستانی‌ئێران‌•

ئەم كىتابىنى سەيىد حەسەن لەناو مەلاو فەقىي ناوچەى مەريوان و
هەورامانا باونو دەسگىر ئەبن ، بەلام حاشىيەكەى لەسەر گەلەنبەويى
بورهان ، وەك بىستووومە ، دوو نوسخەى هەيە يەككىيان لای سەيىد
عەطائوللاى كورەزاي و يەككىيان لای سەيىد ئەحمەدى خەلكى چاولكانى
زىك سەنە .

سەيىد حەسەن لە ۱۳۰۵دا لەگەل حاجى شىيخ ئەحمەدى كورى شىيخ
سیراجوددیندا پویشتووو بو حج و هەر لەوسەفەرەدا تەریقەتى لەسەر
دەستى ئەودا وەرگرتووو . لەگەل ئەوئەشدا زور دۆستو دلسۆزى شىيخ
ضیائوددین بووو خانەقاي بیارەى لە فتاویەكیدا وا باس کردووو : « سماها
بعض المنصفین بسفینة نوح » . بىستووومە جارێکیان لەگەل هەندى لە
سەيیدەکانى خزمى لەسەر چەند پارچە مولکێک ناکۆک بوو ، ئەو سەيیدانە
چوون بو بیارە کاغەزێک لە شىيخ ضیائوددین بسینن بو کاربەدەستى قەلاى
مەريوان تا یارمەتىیان بدا . لە هەمان کاتدا هەندى کەسى ئاژاوە گێریش
چوونەتە لای سەيىد حەسەن و وایان تیگەیاندووو کە شىيخ ضیائوددین لەو
هەرایەدا لایەنى سەيیدەکان ئەگرئ . حاجى سەيىد حەسەن بەمە زور
دلگران ئەبن و هەوالەکەش ئەگاتوو بە شىيخ . شىيخ دەسبەجئ لە
بیارەو سوار ئەبن ئەچئ بو قەلاى مەريوان بو لای کاربەدەستەکەو نامەکەى
خۆى لئ وەرئەگریتەووو ئەبیا بو سەيىد حەسەن و پیشانى ئەدا ئەلئ برا ! بزانه
چیم بو نووسیوو ، ئەویش کە ئەیخوینتەووو ئەبینئ جگە لە داواى هەولدان
بو رێکخستیان هیچى تیانى یە ، هەندى مەزەرەت بو شىيخ دیتتەووو داواى
لئ بووردنى لئ ئەکا .

حاجى سەيىد حەسەن لە سالى ۱۳۲۳دا لە تەمەنى حەفتا سالیدا کوچى
داویى کردووو . مەلیکولکەلامى سەنەى بەمجۆرە لاواندوووتیووو :

ستوده سید فاضل حسن که در دانش
 ندیده است چو او دیده زمین و زمن
 زهی که بود ز هفتاد و اند سال فزون
 همیشه کار او احیای علم و شرع و سنن
 شد از دیار فنا شادمان بدار بقا
 بدان صفت که غریبی رود بسوی وطن
 نوشت از پی سال وفات او (مجدی)
 « بسوی دار بقا شد روان ، روان حسن » (۲)

حاجی سہید حسہن چوار کوری لی بہ جی ماوہ کہ ہہ موویان مہلا
 بوون : سہید عہ بدولقادر و سہید عہ بدولکہریم و سہید حوسہین و سہید
 موحمہد کہ ٹہ مہیان لہ ہہ موویان مہلا چاکتر بووہ ، بہ لام سہید
 عہ بدولقادی کوری جی گرتووہ تہوہ و بووہ بہ شیخولئیسلام • سہید
 موحمہدیشیان ہہ روا خہریکی دہرس وتنہوہ بووہ •

(۲) ٹہم نیوہ شیمرہ بہ حیسابی حوروونی ٹہ بجد ٹہ کاتہ ۱۳۲۳ کہ سالی
 کوچی دوایی ٹہو خوالی خوش بووہ یہ •

باری مهلا عبدولقادرى موده رېسى بياره

ئەم ذاته كورې شېخ عەبدولرحمانى كانى كەوھىبى بازىانى بەو ئەچىتتەوہ سەر مهلا مرادى بازىان كە لە نەوھى مهلا ئەبووبەكرى موصەئىفى چۆرى و لە ساداتى پىرخدرى يە • لە دەوروبەرى ۱۲۸۵ى ھىجرىدا لە كانى كەوھى بازىان ھاتووتە دنياوہ لە سولەيمانى و دەورويشتى خويندوو يە و بىستوو مە لای مهلا عەبدولرحمانى پىنجويئىش خويندوو يە ، كاتى كە ئەو نزيكە تەواو كردن و ئەم لە پلەى ناوہ ندىدا بووہ •

مهلا عەبدولقادر بە نيازى خويندنى مەنطق و ئوصوولى فيقہ لە خزمەتى مهلا ئەحمەدى ئۆتتەدا لە سولەيمانى بەوہ ئەروا بۆ ھەورامان • لەرئىدا لە تەوئىلە لەسەر دەستى شېخ بەھائوددىندا تەرىقەتى نەقشبەندى وەرئەگرئ • پىشتريش لە سولەيمانى لەسەر دەستى كاكئەحمەدى شىخدا تەرىقەتى قادىرى وەرگرتوو • كە ئەگاتە ئۆتتەو مەبەستەكەى خۆى بە مهلاى ئۆتتە ئەلئ ، مهلا ئەلئ باری سەختى گوزەرانى خۆى و فەئىكانى كەسى تر ھەلناگرئ • بۆرۆژى دوايى كە مهلاى ئۆتتە چاوى پى ئەكەوئتتەوہ لە بارەى خويندنىوہ پرسیارى لئ ئەكا كە چى ئەخوينئى و نيازى خويندنى چى ھەيە • كە تئ ئەگا ھاتووتە مەنطق و ئوصوولى فيقہى لا بخوينئى و بەتايبەتى كە ئەزانئ كئىبى (گەلەنبەوى بورھان) ى پئ يە كە ئەو پىشتەر نەيدىوہ ، لە قسەكەى دوئىئى پەشىمان ئەيئتتەوہ و جئئ ئەكاتتەوہ • بەم جۆرە مهلا عەبدولقادر لای مهلا ئەحمەدى ئۆتتەبى ئەمىئىتتەوہ تا ئەبئ بە مهلاو ئىجازە وەرئەگرئ ، ھەرچەند نازانم ئاخۆ لە ئۆتتە ئىجازەى

وهرگرتووه ، يا له سنه پاش كوچ كردنى مهلا ئەحمەد له تۆتشهوه بۆ ئەوئى . بهلام زياتر بۆ ئەوه ئەچم كه له گەليا چووبن بۆ سنهوه لهوئى ئىجازهئى وهرگرتبى ، چونكه پاش ئىجازه وهرگرتنى بووه به مهلاى دئى (كوچك چهرموو) له نزيكى سنهوه لاي ئەمىنولسادات . ئيترا تا گواستووويه تهوه بۆ بياره هەر له كوچك چهرموو بووه به دهرس پئوتنى فهقى يانهوه خەريك بووه .

حاجى مهلا عەبدوللآى پەسوئى خوا لئى خوش بئى ، له بياره بۆى گيترامهوه وتى : مه نسووبى ضيائوددين بووم ، هاتبووم بۆ بياره ، مهلا عومەرى واشه مهزىنىش له سهردهشتهوه هاتبوو بۆ بياره . پۆژىكيان شيخ پئى فەرمووم مهلا عەبدوللآ ئەم كاغەزم نووسيوه بۆ مهلا عەبدولقادرى موده پريسي كوچك چهرموو ، له گەل مهلا عومەرا بۆى بيهنو پئى بلين به ناوونيشانى ئەو خەوهئى شهوى ٢٧ى رەمەزان ديويه ، چى بان پئوتوووه رهفتارى پئى بكا . ئيمەيش رۆشتين و پاش چەند رۆژ به زەحمەت گەشتينه ئەوئى و نامە كه مان دايه و خوئنديه وه . وتى من به بئى ئىجازهئى حاجى مامۆستاي تۆتشهئى هيچ ناكەم . فەرموون با پړۆين بۆ خزمەتى بۆ سنه بزائين ئەلئى چى ؟ رۆشتين و عەرزى كرد ، فەرمووى : مهلا قادر تۆ ئىستىخاره بكه و منيش ئىستىخاره ئەكەم تا بزائين ئەنجام چۆن ئەبئى . شهو نووستين . سبەئى حاجى مامۆستا هات فەرمووى من وام حالى بووه هەر كەس له گەل شيخ عومەر بئى قازانج ئەكا . مهلا عەبدولقادريش وتى منيش هەر شتيكى وام حالى بووه و قەرارى دا بئى بۆ بياره (١) . جا ئيمە عەرزمان كرد خەوه كهئى رەمەزانت چى بوو ؟ وتى له خەوما له حەوشى خانەقاي تهوئله كوړى شەربەت خوړى بوو ، شەربەتيان ئەگيتر . منيش پرسيم ئەمه چى ره ؟ وتيان شەربەتى ديارى كردنى مهلا عەبدولقادره بۆ موده پريسي مه درسهئى شيخ

(١) له بارهئى ئەم مهسهلهوه بگه پيره وه سه ر لا پيره ٢٤٢ - ٢٤٥ ئەم كتيبه .

عومەر ضیائو ددین • جا ئیمه یش عهز زمان کرد و تمان مادهم ئه مهت دیوه، ئه م
پرسیار و هاتو چۆته بو کرد ؟ وتی ئاخیر خه و نابین به ده لیلی شه رعی وه کوه
ئیسیتبخاره •

پاش دامه زرانی مه لا عه بدولقادر له بیاره شیخ ضیائو ددین فاطمه ناوی
کچی خۆی لی ماره ئه بری بو ئه وهی به ته واوی بین به هاوبه ش و هاومالی
یه ک • به م خزمایه تی به مه لا عه بدولقادر چه ند قات دلی گهر متر ئه بین و
چالا کانه تر ئه که ویته مهیدانی دهرس و تنه وه و خزمه تی دین و پایه ی له ناو
کۆمه لیشدا به رزتر ئه بیته وه و فهقی له هه موو لایه که وه پرو ئه که نه بیاره و
مه درسه ی بیاره ئه بین به مه لبه ندیکی گه وره ی خویندن •

مه لا عه بدولقادر پاش ئه وهی که دیته بیاره و له وی ئه بین به مه لا ، بو
جاری سیه م ته ریه ت وه ر ئه گر ئی و ئه مجاره ئه بین به مه نسووی شیخ عومەر
ضیائو ددین و سه ره پای خه ریک بوونی به دهرس بین و تنی فهقی یانه وه ،
بو خۆیشی خه ریکی سولووک ئه بین و له م مهیدانه شدا پله ی به رز ئه بیته وه •

له سه رده می مه لا عه بدولقادر دا بیاره مه لبه ندیکی گه وره ی خویندن
بووه له کوردستان و له هه موو لایه که وه فهقی پرویان تی کرد و وه زۆر جار
فهقی (موتته هی) هاتوون له وی ئیجازه یان وه رگرتووه • وا لیره دا ناوی
هه ندی له و مه لا گه ورانه باس ئه که یین که لای مه لا عه بدولقادر ئیجازه یان
وه رگرتووه له بیاره :

۱ — مه لا قادری مه لا مؤمن

۲ — مه لا عه بدولپه جیمی چروستانه یی

۳ — مه لا قادری صۆفی

۴ — مه لا عه بدوللای عه بابه یلی بی

۵ — مه لا موحه ممه دی جوانرۆبی

- ۶ - مهلا ئیسحاقی هه جیجی
- ۷ - مهلا زهینولعایدینی تۆتشییی
- ۸ - مهلا په جیمی هه وشاری
- ۹ - مهلا ناصیحی که رکو وکی
- ۱۰ - مهلا عه بدوللای په سوئ
- ۱۱ - مهلا عومهری سهردهشتی
- ۱۲ - مهلا فه تاحی خه تی
- ۱۳ - مهلا عه زیزی رۆخزایی
- ۱۴ - مهلا موصله فای خورمائی
- ۱۵ - مهلا سه لاهو ددینی پاوه پی
- ۱۶ - مهلا به هائو ددینی دزاوهری
- ۱۷ - مهلا حه مه سه عیدی عه باب به یلی بی
- ۱۸ - شیخ بابا په سوولئی بیده نی
- ۱۹ - شیخ موصله فای موفتی
- ۲۰ - مهلا عه زیزی پریس

مهلا چاکی وه کوو مهلا عه بدوللای کانی سانانی و ، مهلا علیی مریوانی و ، مهلا عه بدولقادری ده گاگایی و ، مهلا سه عیدی خه یده ریی سه قزی و ، شیخ قاسمی قه سییی به غدا بیس له وانه ن که له و سهرده مهدا هاتوونه بیاره و لهوئ خویندوو یانه .

مهلا عه بدولقادر چ له سه ده می شیخ عومهر ضیائو ددین و چ له سهرده می شیخ نه جمو ددیندا یه کئ بووه له پیاهه گه وره کانی خانه قای بیاره و دهو ریکی دیاری له بهر پتوه بردنی نهو دهسگایه دا بووه .

مهلا عه بدولقادر بیست سالیس پاش کوچی دوایی شیخ ضیائو ددین ،

تهدريسى كردووه و ئيتير له ۱۸ى شه شه لانی ۱۳۳۸دا كوچى دوایىيى كردووه .
 مهلا عهبدولقادر له كچه كهى شىخ ضيا ئوددين سى كورو كچىك :
 حهسه نو (۲) حوسه ين و عهبدولقالو و حومه راى لى به جى ماوه . پاش وه فاتی
 ئه و ژنه شى يه ك له دواى يه ك دوو ژنى ترى هیناوه .

ئهمه ش وه لآم نامه يه كى مهلا عهبدولقادره بو شىخ عومهر ضيا ئوددينى
 نووسيوه :

أعلى المنطق حمد منان نور نور رياض قلوب أصحاب الصفا بنور
 جمالكم ، وأولى الكلام شكر حنان يسر صعوب أمور اصحاب الوفا بضياء
 خيالكم ، وأعلى البلاغة صرف العمر نحو تحصيل آداب السالكين في فروع
 وأصول آلائكم . اللهم اجعلنا من المنخرطين في سلك المتشبهين بأذيالكم ،
 واطمنا في سمط المقتبسین من نور جمالكم .

وبعد ما كنا في بوادي الفراق عطاشا ، قد اتانا ووردنا من معدن الفضل
 والايقان عبارات كلامها جمع الجوامع ، وغاية تهذيب الاخلاق ، ومنع الموانع
 لمن رضى بها وعمل بما فيها .

نعم قد لاح من اشاراتها انواع النور ، وفاح من رموزات عطورها فائحة
 الفرح والسرور ، الا انها شفاء لما في الصدور ، وغاية المأمول ونهاية المسؤل
 من حضرتكم أن لاتناسانا من دعاء العمل بما في الكتاب ، واتخاذ سبيل من
 أناب ، والميل عن حاد عن طريق الحق والصواب . وان كنتم سائلين عنا فله
 الحمد نحن سالمون عن كدورة الصفاء ، ودائبون على دعاء دوامكم على احياء
 الشرع والسنن ، وامانة البدع والفتن . ربنا تقبل دعاء . والسلام .

(۲) حهسن ، مهلا حهسه نى قازى يه كه نازناوى (شاهۆ) يه و شاعيرىكى
 باش بووه و ديوانىكى له چايدراوى هميه .

یاری حاجی مهلا عبداللای په سوئی

نهم ذاته خه لکی په سوئی ولاتی شتو و لاجانه • پایوکی زور له خواترس و په کیك بوو له مهلا گه و ره کانی کوردستان ، به تایه تی له عولوومی ریاضیات و مه نظیق و که لام و حکمه تدا • هه روا له عیلمی حورو و فیشدا دهستیکی بالای بوو • په کیکه له وانه ی له سه دهستی شیخ عومه رضیا ئو ددیندا ته مه سسوکیان کردووه (۱) • پاش ئیجازه و هر گرتن و طهریقته و هر گرتنی هه میشه کاتی خوی له تیوان دهرس و تنه ووه و به جی هینانی ئادابی طهریقته و موتالای دهرسی فهقی یان و شه و نو یزو و حه سانه و هی پیوستدا دابهش نه کرد • رابواردنی عاده تی زور که م بوو •

پاش ئیجازه و هر گرتنی لای حاجی ئیلخانی له موکریان دائه مه زری و زور به فه درو حورمهت و هختی به سه ره ئه با • فهقی له زور ناوچه ی کوردستانه ووه روویان تی کردووه بو که لک و هر گرتن له عیلم و فه ضلی •

له ۱۳۴۹ ی هیجریدا که من دوو سال بوو هاتبو و مه بیاره ، حاجی مهلا عه بدوللا هات بو ئه و ئی بو زیارهت و مهلا موحه مه د ئه مینی کوریشی له گه ل بوو که فهقی په کی زیره ک و به هره مه ند بوو و ئه و نه ده ی نه ما بوو ئیجازه و هر یگری • روژیکیان نهم کورپی پی و تم من ناویرم پرسیار له باو کم بکه م ، تو پرسیارم بو بکه مه عنای نهم دوو به یته ی نظامی چیه که ئه لئ :

(۱) پیشتر له باسی مهلا عه بدولقادی موده پررسی بیاره دا باسمان کرد که شیخ ضیا ئو ددین نهم و حاجی مهلا عومه ری و اشه مه زینی نار دووه بو (کوچک چه رموو) مهلا عه بدولقادیان له و یوه هیناوه بو بیاره .

الهی طول و عرض عالمی را
توانی در دل مور آفریدن

نه وسعت در درون مور آری
نه عالم را سر مویی بریدن

منیش پرسیاره کهم لیج کرد • له وه لاما فهرمووی : به ظاهر موساواتی
مه کان و موته مه ککین واجبه و عده مه که ی مه حاله ، که و این نم دوو به یتنه
له سه ر ئیعتیاری صوره تی عیلمی بینا کراون نه ک صوره تی عینی و ، به م
وه لاما ئیشکاله که حل بوو •

حاجی عه بدوللا له و سه رده مه دا که لای ئاغه واتی ئیلخانی مه لا بووه
سه فیری هه جیشی کردووه و ، پاش گه رانه وه له هج له جاران گه رمتر
خه ریکی ته دیرس و خزمه ت کردنی ئابین بووه •

حاجی مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۶ یا ۱۳۵۷د۱ - باش ئاگادار نیم - کۆچی
دوایی کردووه و سنج کوری مه لای له پاش به جی ماوه که دوانیان مه لاجاک
بوون : مه لا علی مه لای دتی هه مامیان و مه لا موحه مه د ئه مین • کوری
سیته میشیان ناوی مه لا عه بدولر محماته • ئاگادار نیم ئیستا وه زعیان چۆنه •

یادی مەلا قادری مەلا مۆسن

ئەم ذاتە لە عەشرەتی جافەو مەلا مۆسنی باوکی مامۆستای مەحموود پاشا و عوتمان پاشای کورانی موحەممەد پاشای جاف بوو •

ئەم ذاتە لە منداڵیدا لای باوکی خۆیندوو یەتی و پاشان چوو بە خۆیندن بۆ مەدرەسەکانی دەوروپشتی هەلەبجە و لای مەلا عەبدولرحمانی پینچوینی ش خۆیندوو یە • هەر لە سەردەمی فەقێ بەتیدا بوو بە مەنسووبی شیخ عومەر ضیائوددین و پاشانیش بوو بە مەنسووبی شیخ نەجموددینی کوری •

وہك بیستوو مەلا قادر لە زۆر شوین تەدریسی کردوو • یەكەم جار لای شیخ حوسەینی چرچەقەلا بوو و پاشان هاتوو تە پریس و ماو یەکی زۆر لەوئ بوو و ئەوجا بە فەرمانی مەحموود پاشای جاف و بە مەسئەحەت زانیی شیخ نەجموددین چوو تە قزرابات و تا کۆچی دوایی کردوو لەوئ بوو • بەلام چ لەو سەردەمەدا کە لە چرچەقەلا بوو و چ لەو سەردەمەدا کە لە قزرابات بوو ، زۆر بێزار بوو و دلی هەر بۆ دەوروپشتی هەلەبجە لینی داو ، بەتایبەتی لە قزرابات کە فەقێی باشی لەوئ دەس نەکە و تووو و ئەویش مەلایەکی زۆر چاک بوو و زۆر حەزی لە وتنەوی دەرسی مەنطیق و حیکمەت و کەلام کردوو •

مەلا قادر ئینشای زۆر جوانی نووسیوو و خەتیشی زۆر خۆش بوو • مەلا قادر لە بەهاری سالی ۱۳۳۶ی هێجرەتدا لە قزرابات کۆچی دوایی

کردووه • له وکاته دا که نه مری قه بریکی حازر بووه له قزرا بات مه محمود پاشا بۆ خۆی هه لکه ندوووه قورئان خوینی له سه ر داناوه قورئانی به سه را بخوینی •• مه محمود پاشا خۆی له قزرا بات نابج ، له کویستان نه بج • خه لکی قزرا بات نه لین ئیستا نه م قه بره حازره ، بۆ مه لا قادری تیا نه شارینه وه ؟ پاشا پاشان نه مرئه کا قه بریکی تری بۆ هه لکه نن و قورئان خوین قورئانی به سه ردا نه خوینی • به وجۆره مه لا قادر له قه بره که ی مه محمود پاشادا نه شارنه وه • پایزیکی درهنگ که پاشا له کویستان نه گه رپته وه وه پنی نه زانی ، به وه رازی نابج و پرس به عوله مای شرع نه کاو نه وانیش فتوای بۆ نه دن که ماده م زه ویی قه بره که مولکی خۆی بج و رازی نه بج مه لا قادری تیا به شارپته وه ، به مه لا قادر حه رام نه بج • به و پنی به لاشه که ی مه لا قادر له قه بره که ده رنه هینن و له شوینیکی ترا نه یشارنه وه • له حاجی شیخ عارفی قزرا باتم ^(۱) بیست وتی که مه لا قادرمان له قه بره که ده رهینا ته نها که مری رهنگی کفه که ی نه بج زه رد بوو بوو ، ئیتر نه کفن و نه لاشه که ی هیچیان لی نه هاتبوو و نه مه بوو به هۆی پته و بوونی باوه ری خه لکه که به پایه و پله ی پیاوانی خوا له باره گای خوا دا •

دۆستانی مه لا قادر به مردنی زۆر دلگران بوون • یه کجی له وانه فه قییه کی بووه که ناوی مه لا نه حمه دی فه قی عه لی و نازناوی شیعیری (فه زوی) بووه نه م چه ند شیعه ری له لاواندنه ویا وتوووه ناردوووه بۆ حاجی شیخ عارف :

(۱) نه م حاجی شیخ عارفه کوری شیخ حوسه بنی هۆرینی به که مه نسووی شیخ سیراجوددین بووه له (هه رگینه) ی لای پینجوبن مردووه • که شیخ عومه ر ضیا توددین له ۱۳۰۳ دا خانه قای قزرا باتی دروست کردووه ، حاجی شیخ عارفی ناردوووه ته نه وی بۆ ئیرشادکردنی موسولمانان و تا له ۱۳۵۹ دا کوچی دواایی کرد هه ر له وی ماوه ته وه • نه م ذاته ئینسانییکی خواناس و به نه ده بو ره وشت به رز بوو • به شیکی زۆری نامه کانی مه ولانا خالید که له به رگی به که می نه م کتیبه دا بلاوم کردنه وه ، له ریگای نه وه وه ده سگرم بوون •

دیده از هجر دوست شد بی نور
 جان و تن از وفات او رنجور
 گاه در بحر اشک غرقه به خون
 گه ز فریاد و ناله دل پر شور
 حسرت آه در دل افزون شد
 که عدو شد ز مردنش مسرور
 در بیابان هجر او دائم
 میکنم ناله با دل مکسور
 آنکه او بهر مغفقات علوم
 حیدری بود در جهان مشهور
 ولد حیدر و حبیب آله
 متقی همچو قاسم و طیفور
 هاتقی از وفات او ناگاه
 قال تأریخ فوته (مغفور) (۲)

مهلا قادر دهستی شیعریشی بووه و شیعی و تووه ، بهلام نازانم
 کومه لهی شیعره کافی که و تووه ته کوئی و لای کئی . من نم چه ند پارچه و
 چوارخشته کی و تاکه به یتانم ده سگیر بووه و لیره دا نه یاننوسمه وه بزئه وهی
 هیچ نه بی نه مانه ی نه فته و تین .

لهم پارچه شیعره کوردی یه یدا که ل و په لی دهواری ده وارنشینانی
 باس کردووه و ناوه کافی ریز کردوون :

(۲) وشه ی (مغفور) به حسابی حوروفی نه بجهد نه کاته ۱۳۲۶ که سالی
 کوچی دواپی مهلا قادره .

فیراقی تو له (ههرده) ی دل دس ودهم
 هه لیدا (رهش ده وار) ی مهینهت و غم
 به (گروئس) ی سیاتاری په ژاره م
 به (میخ) ی مهحکه می ناله و شه راره م
 (چله) ی فرمیسکی (قولف) ی چاوه کانم
 (چه له م) قامهت خه میده ی وهك که مانم
 به (کوماج) ی (هه سون) ی بینه ده ماخم
 به (تینلا) و (چیخ) ی (ئه سپه ریپیچ) ی ئاخم
 (سنگ) و (کووچیل) و (سه درزی) هه ناسه م
 به سهیلی (دووده م) ی خوونینی تاسه م
 له (به رمال) و له (پش مال) تاله حاله م
 ده نالینم ، ده لیم ویرانه مالم

ئه مهش پارچه شیعرینکی به فارسی :

عجب زین مشت خاك من جبلها از زیان دارد
 تحیر زین محقر همچین بار گران دارد
 هزاران مرکب عصیان عطای نفس اماره
 برای گمراهی از شاهراه حق نهان دارد
 ز فیض حضرت قرآن چنان غافل شده گوئی
 خیال کسب جهل اندر کتاب اهرمن دارد
 گهی سر بر فلک میساید اندر خواب خودبینی
 گهی عزم شرارت با همه اهل جهان دارد

خیال یأس از رحمت مکن با این همه غفلت
امید مغفرت از حضرت حق بی گمان دارد
شفیع روز محشر رحمة للعالمین احمد
محمد ملجأ ارباب عصیان پشیمان دارد
گروه مذنبین امتش شافع بود بی شک
که او از حضرت عالی در عهد و نشان دارد

نه‌مه‌ش چوارخشته کی به کان :

— ۱ —

سواران امین وحی مرکب
دوانیدند هر یک سوی مطلب
محمد شهسوار قاب قوسین
دران میدان برایشان شد مقرب

— ۲ —

آهم باقتضای طبع و فغانم ز اضطرار
سوز درون و آتش هجران جلا دهد
زاندم شدم جدا ز تو ای کوكب هدی
اشکم علی‌الدوام به سینه بلا دهد (۳)

— ۳ —

گر قمر در سر نبودی خدمت گیسوی تو
می‌نگشتی شانه از تاب فراق موی تو

(۳) نه‌م چوارخشته کی به‌ی بؤ شیخ نه‌جموددین نووسیوه .

زان شود هر ماه مه در گردشش بدر و هلال
میسنند نسبتی با طلعت و ابروی تو
همه‌ش تا که به‌یته‌کان :

— ۱ —

ای سرو ورق سبز دل آرام بی‌زوال
گوئی کتاب دوری یاران ندیده‌ای

— ۲ —

ای خاک تیره عزیز مرا نگاه دار
کاین نور چشم ما است تو در بر گرفته‌ای (۴)

(۴) وادیاره نهم به‌یته‌ی بؤ سهر کیلی گوری نازیزیک نویسیوه .

یادی شیخ معروفی نیرگسه جاپری

ٺم ذاته كوري شيخ عهبدولپه حمانه و (١) دايكي ناي پيرؤز خاني
كچي حاجي حوسهين به گي صاحبيقراني سولهيماني بووه . له دهووروبهري

(١) وهك له شيخخاني نيرگسه جاپر خويانم بيستووه ، يرشتهي نهسه بيان
به مچوره يه : شيخ عهبدولپه حمان كوري شيخ قادر كوري شيخ
عهبدولعهزير كوري شيخ مهعرووف كوري شيخ مهحموود كوري شيخ
عهبدوللا كوري شيخ موحه ممهدي بچووك كوري شيخ موصله فنا كوري
شيخ موحه ممهدي گهوره كوري شيخ عهلي كوري شيخ عهبدولپه حيم
كوري شيخ عهبدولعهزير كوري شيخ مهعرووف .

ٺم بنه ماله يه چهند صد سدهديه له م ناوچه بهدان . ههندي كهس
ٺه لئين ٺه گهريٺنه وه سهر سه بيده كاني سؤلهي قهره داغ و ههندي كه سي تر
ٺه لئين ٺه وان ٺه گهريٺنه وه سهر ٺه مان ، به لام هيچ كام له م دوو قسه يه
راست ني يه چونكه سه بيده كاني سؤلهي قهره داغ ، وهك شيخ مهعرووفي
ٺؤدي نووسيويه ، ٺه چنه وه سهر شيخ ياسيني كوري سه بيد قه لندهري
به رزنجه يي و ، باپري شيخخاني به رزنجه يي كه شيخ عيسايه له ١٦٨٦ ي
هيجره تدا هاتووه ته كوردستان و له به رزنجه نيشته جي بووه ، به لام باپيره
گه وراني شيخخاني نيرگسه جاپر پيش ٺه و كاته يش له نيرگسه جاپر دا بوون ،
چونكه له ١٩٨ ي هيجره تدا كه شيخ عهبدولقادري گه يلاني هاتووه بؤ
عيراق ، به كوردستانا هاتووه به ته واتور مه شهووره له نيرگسه جاپر
لاي داوه و چهند رؤژ ميواني ٺه و شيخخانه بووه ، ته نانهت داربه كتيك له
باخه كه ي نزيكي ناودبي نيرگسه جاپر دا بوو ٺه لئين چهند جار شيخ
عهبدولقادر پالي پتوه داوه و ، به رديكي شيني گه و ره و بان له حه وشي
مزگه و ته كه يا بوو ٺه لئين نوپؤي له سهر كردووه . شيخ (ابو الوفاء
الترجسي) يش كه له (بووشين) ي شار باؤري به خاك سپير راوه و له دؤستاني
شيخ عهبدولقادري گه يلاني بووه و به يرسته ي (اخى ابو الوفاء الترجسي)
ناوي ٺه باو زؤر ريزي لي ٺه گري ، له شيخخاني نيرگسه جاپر بووه .

۱۲۸۰ی هجره تدا هاتووه ته دنیاوه و له ته مه نی شهش حهوت سالانا نراوه ته
 بهر خویندن و قورئان و کتیبه ورده کانی خویندووه ، نهجا به فهقییه تی چووه
 بو مه درسه کانی ده و روبه ری شاره زوورو ماویه که له هه له بجه
 خویندوویه تی • پاشان رۆیشتووه بو ده ولت ئاواى جوانرۆو ماویه کیش
 له وئى خویندوویه تی • جا گه راوه ته وه بو شاره زوورو له هه له بجه له
 مه درسه ی شیخ مه محمودی موفتیی کوری شیخ عه بدوللای خه ربانی
 خویندوویه تی تا خویندنی ته واو کردووه • له بهر نه وه یش که شیخ مه عرووف
 پیاویکی ده ست و دم پاک و زانا و نه جیب بووه ، شیخ موصطه فای کوری
 شیخ مه محمود له و سه رده مه دا منال بووه ، شیخ مه محمود فه رمان نه دا به
 شیخ مه عرووف له سه ر مه درسه که ی دانیشی و یارمه تیى بدا له ده رس پیح و تنی
 فه قیکاندا چونکه نه و خۆی به کاری فتوادانه وه خه ریک بووه • به مه به ستی
 مانه وه شی له و شوینه دا ، شیخ مه محمود کچی خۆی لئى ماره کردووه •
 به م جوړه شیخ مه عرووف ده سال له هه له بجه ماوه ته وه ده رسی به فه قی یان
 و توه ته وه •

له م سه رده مه دا شیخ مه عرووف تووشی چا وئیشه نه بی و بو داواى
 دوعای خیر یا بو تیمار کردنی چاوی نه چن بو بیاره بو لای شیخ عومه ر
 ضیا ئوددین • شیخ داواى لئى نه کا ته مه سسوک بکا و بیته ریزی په پره وانی
 ته ریه تی نه قشبه ندی یه وه • نه ویش داواکه ی به چن دینى • که نه گه رپیتسه وه
 هه له بجه زۆری پئى ناچن خیزانی نه مرئى و نه ویش ئیتر دلئى له هه له بجه
 هه له که نرئى و نه گه رپیتسه وه بو ئیرگسه جار • له پاش گه رانه وه یه وه بو
 ئیرگسه جار ، له جار ان گه رم و گوهر تر خه ریکى ئادابى ته ریه قه ت نه بی و
 به جوړئى تیا پیتش نه که وئى پاش ماویه که ئیجازه ی خه لافه تی نه دریتتى •

پاش ماویه که ی تر به فه رمانی شیخ ضیا ئوددین ، مالی بار نه کا بو (نه حمه د
 برنده) و له وئى خانو و دروست نه کا و مه لایه که را گیر نه کا و ژینکی تازه له هۆزی

(که ره موهیسی) نه هیتنی و ته کیههک بو تیاچی به جی کردنی ئادابی ته رتقت و
میوانداری موسولمانان (۲) دروست نه کا .

(۲) مهلا نه حمهدی فه قتی عهلی که نازناوی شیعی (فهوزی) و مرویه کی
خوینده وارو هاویریتی شیخ عه بدولکه یریمی خانه شووری [شیخ
عه بدولکه یریمی نه حمهدی بنده] او شیخ بابیره سوولکی بیده نی بووه، له مه دحی
ته کیهی نه حمهدی بنده دا نه م چه کامه بهی نووسیوه :

نه م ته کیهی شیخ مارفه چوار فه سله به هاره
جیتی سونبول و گول یاسه من و سه روو چناره
نه م سه حنه چه حنیکه که یریتی هه که سی تی که وت
دهر چوونی له بو باغی ئیره م زه حه مت و عاره
نه م باغه چه باغی که که نه شئی سه حه ری نه و
بو باده په رستان سه بهی ره فعی خو ماره
ئاوی وه کو که ونه ر چه منی ره شکی به هه شته
خاکی چه بلتیم چونه هه موو مو شکی ته تاره
هه ر ذه یریه هه وایتیکی وه کوو ساحه یی چینه
هه ر نوقظه له خاکی به نه ظه ر قه صرو ته لاره
کو حلی به صه ره ، نه صلی که مالاته غوباری
هه ر چه نده له بهر سه فوه تی خالی له غوباره
هه ر چوار طه ره فی مه حکمه مه ربو و طه به شادی
یهک جاری نه وهی خو شه له وئی غه م که فیراره
وهک باغی به هه شت وایه موقابیل به چه هه ننه م
نه م چه ننه تی دنیا به نه ویش داری قه راره
هه ر نوقظه ییکی جالیسی نه نظاری ده قیقه
هه ر مه نطقه ییکی به خودا خولدی شیعاره
یریحانه یی بو ن خو شه وه کوو طور یریه یی دلدار
مه سته له خه واهه رگسی وهک چاوی نیگار
سه یری که چه ره نگینه له عه کسی گول و سه بزه
قه وسو قه زه حه دائیره یی نه و حه وشو حه صاره
ئاونگی له گه ل سه بزه یی گول هیتنه له طیفه
هه ره وهک عه ره قی سه بزه وو خه ططو روخی یاره

بنواړه له عهكسى چه من و قه طره يى شه بنم
 نه فلاكى وه كوو نيلو و فېره پر له ستاره
 جېتى عيشوه وو نه ظطاره يى كام دكېره ناخو
 صف صف كه وها حوورو پېرى دېنه نه ظاره
 جيلوه ي چ نېگارېكه كه لېتى كردووه ته نثر
 خارى به مه نهل عېنى گوكه ، زاغى همزاره
 مه نظره گه ي كام په شكى پېرى و غېره تى حووره
 دائيم كه له بوى جينن و مه لك دېنه زياره
 نه لحق له جيهاندا نى به مانه ندو شه بيه ي
 جېتېه كى وها موسته عېدى سه يرو نه ظاره
 ناگاه حريفې له جوبا و تى نه ي دوست
 هم جېتېه كه وا خارېجه وه صفى له ژماره
 هم عرصه غېريه له گال هم باغه عه جېبه
 نازانى مه گهر مه نظره يى حه زره تى ياره
 كام ياره ؟ بلېن : يارى وها سه روى په وانه
 كام دكېره ، نهو دكېره وا شوهره يى شاره
 شوخېتېه كه وا شېخ و مه لا عاشقى نهو بوون
 جوانېتېه كه عالم له غمى پېرو نزاره
 پوژى فه لكى حوسنه له نيو جومله يى خوبان
 خه لكى هموو وه ك دائره ، نهو قوطې مه داره
 نوسخه ي خه طى لهو پوژه وه بينيوه عه طاريد
 پو خزمه تى نهو دائيمه بې صه يرو قه راره
 پو خېتېه موجه سسهم كه له بوى كه نېگه يى نهو
 جان و دلى عوششاق به به كېاره نېشاره
 تا عه سكه رى موژگانى دلى كردمه (نه درنه)
 هر ناله يى گهرم بووه ته عېنى شهراره
 چاوې به دو چاوى كه ده كا مه يلى به هرلا
 چن سامېرى ناشفته ده كا هېنده عه ياره
 خالې كه له سر صه فحه يى پووى ثابتنه نه قشه
 جېتى حيره ته بهم پوژه كه شه و چو نه دياره

ژیانی مال و منالی شیخ معروف و فہیقی مہدرہ سہی و میوانی
 تہ کیہ کہی بہوہ ہموو سالتی زہوی بیچارہ کردوہو کردوویہ بہ
 مہرزہو حاسلاتہ کہی خہرج کردوہو (۳) .

عہبیدی دوصد سالہ کہ ٹہو چاوو بروی دی
 مہستانہ نہی و عوودو شہرابی لہ کہنارہ
 موسا دہسہ ، عیسا نہفہسہ ، داودی نہغمہ
 گولغونچہ دہمہ ، موو کہمہرہ ، لالہ عوزارہ
 زوہرہ لہ سہما کہوتہ سہماو رہقصو تہرانہ
 ٹہورژہ کہ دبی عیشوہی ٹہو رہشکی نہہارہ
 ہیند چابوک و چالاکہ لہ بۆ صہیدی دلی خہلک
 بہستہی سہری ہہر مووی دوصد عاشقی زارہ
 ہہروا دلی خہلکہ کہ دہنالتی لہ غہمی ٹہو
 ٹہو ناہورہ صہیبادہ عہجب شیری شکارہ
 بہرہم زہنی ٹوردووی غہمہ لہشکری غہمزہی
 شۆر ٹہفگہنی رۆم و عہجہمہ ہہر بہ ئیشارہ
 (فہوزی) چدہ لیتیت ؟ گہر شہوو رۆژ مہدحی بکہم من
 نایتتہ نہیایہت بہ مہئل بہک لہ ہہزارہ
 تہ شریعی سہمای وہ صفی وہ کوو نایہتہ تہ تقریر
 تہوضیحیشی وا نایتتہ ناو دورجی عیبارہ (★)

(۳) لہ دہرویش ٹہحمہدی صہیباحم بیست وتی : شیخ معروف رۆژیکیان
 پیی وتم : ٹہحمہد تۆ ٹہزانی گوخلہکانی مہرزہی قۆرتاس چہند بار
 چہکتووکیان دزیوہو ٹہیانہوی بیبہن بۆ شہمیران ؟ وتم : حا جی بکہین ؟
 فہرموی : بروین ریگہی تہمورہژہنان بگرین بہلکو مہنعیان بکہین .
 رویشتین ، ریگہکہمان گرت تا ٹہوان بہ بارو کاروانہوہ ہاتن . جا لہویسا
 بانگی لیج کردن بارہکان بکہن بہ دوو بہشہوہ ، بہشیتکیان ببہنو
 بہشیتکیان بہجی بیتن . ٹہوانیش وایان کرد ، بہشیتکیان بہجی ہیتت
 بۆ ئیمہو ٹہوی کہیان برد بۆ خۆیان .

(★) ٹہم پارچہ شیعہ لہ رووی دہسنووسی شاعر خۆی نووسراوہ تہوہ .
 لہ داوینہ کہ بہوہ نووسیویہ : « تحریر شد از دست احمد فوزی برای
 جناب ملا فتح » . لہوکاتہدا لہگہل شیخ عہبدولکہریم و شیخ بابہرہ سوول
 لہ ٹہحمہدبرندہ فہقی بہوہ .

شیخ معرووف لهو دوو ژنه‌ی به‌ولاوله که باسماڼ کردن، دوو ژنی‌تریشی هیتاوه . له هه‌موو ژنه‌کانی ، ژنی یه‌که‌میان نه‌بڼ ، منالی لڼ که‌وتوو‌ته‌وه‌و کۆمه‌لڼ کور و کچی لڼ یان لڼ به‌جڼ‌ماوه .

شیخ معرووف یه‌کڼ بووه له‌وانه‌ی زۆر به‌وردی په‌یره‌ویی شه‌ریعه‌تیاڼ کردووه . تا پیتی‌کرا بڼ به‌ده‌سنوژه‌وه وه‌ختی به‌سه‌ربردوووه نوژی به‌جه‌ماعه‌ت کردووه و په‌واتیه‌کان و سوننه‌ته موقه‌یه‌ده‌کانی به‌جڼ‌هیتاوه . ته‌ریقه‌تی که‌سی دانه‌داوه تا به‌ته‌واوی فیری ئادابی دینی نه‌کرد بڼ . ته‌نانه‌ت ژنانیشی کۆکردووه‌ته‌وه‌و نوژی بڼ په‌وان‌کردوون .

نموونه‌یه‌کی دل و ده‌روون فراوانی شیخ معرووف ئه‌وه‌یه بیستوومه کوریک‌کی بووه ناوی سه‌ید ئه‌حمده بووه ، به‌هه‌رزه‌کاری مردووه ، پاش ژن‌هیتانی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م . ده‌ستی جلی تازه‌ی بووه دایکی دایناوه به‌سه‌ریا گریاوه . شیخ معرووف پیتی‌وتوووه من له‌به‌ریان‌بکه‌م چاتره له‌وه تو و ا پایان‌خه‌ی و به‌سه‌ریانا بگریت . کردوونیه‌ته به‌ری و سوار بووه چووه بۆ شویتیک . له‌ده‌ره‌وه‌ی تیرگسه‌جاړه‌وه تووشی کابرایه‌کی هه‌ژار دئ شتیکی ئه‌وتۆی له‌به‌ردا نابڼ ، جله‌کانی به‌ری خۆی دانه‌که‌نڼ و ئه‌یان‌دا به‌وو عاباکه‌ی له‌خۆیه‌وه ئه‌په‌چڼ و ئه‌گه‌ریته‌وه بۆ نیرگسه‌جاړ .

هه‌روا بیستوومه جاړیکیان خۆی له‌ئهمه‌دېرنده نابڼ ، فه‌قیکان دلی خیزانی ئه‌یه‌شین . ئه‌ویش هه‌لئه‌سی ئه‌گه‌ریته‌وه بۆ مالی باوکی له‌ئاوایی (ده‌ق) . له‌ریتدا تووشی شیخ معرووف ئه‌بڼ و رووداوه‌که‌ی بۆ ئه‌گیریته‌وه . ئه‌میش ئه‌لڼ تا نه‌گه‌ریته‌وه بۆ ئهمه‌دېرنده دلی فه‌قیکان نه‌هینیته‌وه‌جڼ و ئاشتیان نه‌که‌یته‌وه سه‌ر به‌مالی خۆمدا ناکه‌م . من که‌فه‌قی دل‌یان لیم بی‌یه‌شی ، ئیتر ژیانم بۆ چی‌یه ؟ ئیتر خیزانی به‌ناچاری دیته‌دواوه‌وه ئه‌چی دلی فه‌قیکان دینیته‌وه‌جڼ .

شیخ معروف له گه ل ټه وه شدا که به بهری په نجی شان و ټاره قی ناوچاوانی خوی ژیاوه و فانی فقهی و میوان و پټیوارانی داوه ، سټی مه درسه ی پټیکه وه ناوه : مه درسه یه که له ټیرگسه جار که شیخ عه بدوللای شیخ موحه مه د ټه مین ماموستای بووه و ، مه درسه یه که له وازول که مه لا عه زیزی وازولی ماموستای بووه و ، مه درسه یه که له ټه حمه دپرنده که مه لا عه بدولپه حیمی چروستانه یی ماموستای بووه .

شیخ معروف هه میشه په نا بووه بؤ داماوو لی قه و ماوان و هه رکه س هاواری بؤ هینابن ټه وه نده ی پټی کرابن فریای که و تووه . زور هه تیوی بن که سی پټی گه یان دووه و پټی خویندوون تا وایان لی هاتووه توانیویانه پرون بؤ فقهی به تی و خویان پټی بگه یه نن . دوان له مانه شیخ عه بدولکه ریسی کوری سه یید ټه حمه دی خانه شووری و شیخ بابره سوولی کوری شیخ ټه حمه دی یتده نین که منال بون باوکیان مردووه و که و توونه ته لای شیخ معروف و پټی گه یان دوون تا سه رټه نجام ټه و دوو پیاوه گوره یه یان لی دهرچوو که خه لکی ناوچه ی هه له بجه و وارماواو قه ره داغ و شاره زوور هه موو ټه یان ناسن . ته نانه ت شیخ عه بدولکه رییم پاش کوچی دواویی شیخ معروف به فرمانی شیخ نه جموددین له سه ر مه درسه و مزگه وتی ټه حمه دپرنده دانیشتووه و به ټاوه دانی رایگرتووه و تا کوچی دواویی کردووه هه ره له وی بووه .

شیخ معروف له سالی ۱۳۳۱ دا کوچی دواویی کردووه .

باری مەلا عبداللای مەلی کۆبی

ئەم ذاتە کۆری حاجی مەلا ئەسەد ئەفەندی جەلیبە ، لە ۱۲۵۰ ی هیجرەتدا لە کۆبە هاتووە دنیاووە لای باوکی خۆیندنی تەواو کردووە دەستی کردووە بە دەرس پێوتنی فەقییان ، وەکو لە ناو بنەمالەیی خۆیان و لە ناوچە کەدا باو بووە .

وەك لای باوکی خۆیندوویە ، لای مەلایانی گەورەیی وەك مەلا موخەسەدی خەتیب و مەلا موخەسەدی كاك عبداللای شیخ وەتمانی و كەسانی تریش خۆیندوویە .

ئەم ذاتە پێوەندیکی كۆمەلایەتی زۆری بە ناودارانێ ئایینی و دنیاویی سەردەمی خۆیەو بووە . لە ۱۲۹۳ دا سەری لە بەغدا داووە لەلایەن موفتیی زەهاوی و گەورە پیاوانی بەغداو زۆر پزیزی لێ گیراوە . لەو سەردەمدا كاك ئەسەدی شیخیش هاتووە بۆ بەغداو زۆری پزیز لێ گرتووە ، پێشتریش و لەو پاشیش نامەیان لە پێواندا هاتووە و چوو . ئەگەر ئەو لە چاوپێكەوتنێكا لە گەل شیخ عوبەیدوللای نەهێ بوو بە دەمەقالەیان و شیخ عوبەیدوللای بەوو بە كۆمەلێ شیخ و سەیدو مەلای كۆرەكەیی و توووە ئێووە خزمەتکاری منن ، ئەمیش لە وەلاما گوتوویەتی خوا چۆن پزازی ئەبێن من خزمەتکاری تۆ بێم كە بە ناویش و بە لەشیش لە تۆ گەورەترم واتە من ناوم (عبدالله) و تۆ ناوت (عبدالله) یە كە بچوو كراوەی (عبدالله) یەو ، دیارە بە لەشیش لەو گەورەتر بووە . ئەم وەلامە لای خەلكەكە زۆر پەسەند ئەبێ و بەو

دهوروبه رهدا بلاوئەبیتتەوہ • لە ۱۳۰۹یشدا چووہ بۆ سابلاغ بۆ چارکردنی
ناکوکی بەک لە تیوان عوسمانی و قاجارداو لە کارەکیا سەرکەوتووہ و
بەم بۆنە یەوہ لە ھەردوو لای ھەلات کراوہ •

ھەر وەک پێوہندی پۆحیی لە گەڵ کاکئەحمەدی شیخ بووہ ، پێوہندی
پۆحیی بە تینی لە گەڵ شیخ عەبدولرحمانی خالصی تالەبانی و شیخ عومەر
ضیائوددینیشدا بووہ • لە باسی شیخ ضیائوددیندا ئەو دوو پارچە شیعرمان
بلاو کردوہ کە بۆ یەکتریان ناردووہ و نیشانە ی ئەو پێوہندی یەن •

ئەم ذاتە تا ۱۳۱۸ بە دەرس وتنەوہ و خوتبە خوتندنەوہی جومعەوہ
خەریک بووہ ، لەو سالاوہ دەستی لێ ھەلگرتوون بۆ مەلا موحمەدی
کورپی و ، لە ۱۳۲۶دا کوچی دوایی کردووہ •

باری شیخ سلیمی تہفتہ بی

تہم ذاتہ یہ کیچکہ لہ مہلا گہورہ کانی بنہ مالہی مہردوخی و کوری شیخ
تہحمہدی تہختہ بی یہ • لہ تہدہ بیاتیشدا دہستیکی بالای بووہ و شیعی بہ
فارسی و کوردی و عہرہ بی زورہو لہ مہیدانی شیعدا بہ (سالی سنہ)
مہشہورہو بو بہرانبہرکئی لہ گہل (سالی سولہ یمانی) وای پئی تہلین •
تہیمہ تہنہا چہند پارچہ یہ کمان لہ شیعی دہسگیر بووہ ، لہم کتیہدا
بلاویان تہ کینہوہ •

شیخ سلیم زور مہفتوئی شیخ عومہر ضیاؤددین بووہو لہ سنہوہ
بہتایہتی ہاتوہ بو لای بو ہورامان • کہ تہگاتہ خزمتی کومہلن مہلا
بہدہوری شیخدا تہبن ، شیخ لیان تہپرسی : تہزانی سلیم موحتاجی چی بہ؟
ہہریہکئی لہ مہلاکان قسہیہک تہکا • شیخ تہفہرمویت : زور بوئی دامہچن ،
(سلیم) موحتاجی حہرفیکئی (ت) یہ بخریتہ سہری بیج بہ (تسلیم) ، واتہ
تہگہر خوی بدا بہدہستہوہ کاری مہیسہر تہبین • شیخ سلیمیش ہہر
لہویدا تہمہسسوک تہکاو ماوہیہک لہ بیارہ تہمیتتہوہو پایہیہکی بہرزی
لہ تہصہوفدا دہسگیر تہبین •

بیستوومہ رۆژیکیان شیخ ضیاؤددین پاش نوژی بہیانی تہچتہ
سہر جینگہکھی شیخ سلیم ، تہبینی ہیشتا نوستوہ ، تہفہرمویت :

آفتابت بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز ؟

تویش دهست به جی له وه لاما ئه لئی :

بی تو روزم شب بد و تو آمدی شب گشت روز

شیخ سلیم شاره زایی به کمی زوریشی له عیلمی عهروو ضدا بووه و له

هموو به حره کانی عهروو ض شیعی له تعریفی شیخ ضیا ئوددیندا وتووہ .

بۆ نموونه له به حری (سالم) وتوویه :

ارجوكَ يا مولی الموالی ، ذا العلاء

أن ترحم الصبَّ العشوقَ المبتلى

انی حزین "مستکین" ضارع

استدفع البلوی بکم یا ذا العلاء

له به حری (ره مهل) یش وتوویه :

سهمٌ لحظٍ من غزالٍ صادني

بعداً ما من صبٍّ جبٍّ کادني

فابتلاني مثل قيسٍ بالهوى

ذات ليلٍ مثل ليلي عادني

ثم داواني بفورٍ لطفه

للهدى والرشدٍ فضلاً کادني

ذاك نجم الدين مصباح الهدى

کادني باللطف ثم اصطادني (١)

له به حری (کامیل) یش وتوویه :

ملك الهوى خلکدي هوا قمر الملا

قمر "سنه دجی الهواء به انجلی

(١) مه بهستی له شیخ نه جموددینی کوری شیخ ضیا ئوددینه .

هو مرشد" بأوانه ، ومجدد"
لزمانه ، قمر" على فلك العثلا

له بهجری (موتہ دارهك) یش و توویہ :

سادتي ! صادني هجرکم ، فارحموا
انني عاشق" واليه" مفرم

عادني مُدثمي عادلي شافيا
ذو الهوى عند مهويته مكرم

له بهجری (ره جهز) یش و توویہ :

يا معشر العشاق حبا زوروا
منزله الشرف شهرزور

ان قيل ان شبهه موجود
والله ان ذا المقول زور

له بهجری (وافير) یش و توویہ :

أنا زياء كوكبنا المنير
فصاد به السرور اذا سميري

لحافظ دلال بغتة رماني
فنار بيمن لحظته ضميري

له بهجری (به سيط) یش و توویہ :

وجئت وجهي اليكم راجيا أملي
أتم كرام بلا من ولا علل

فحَقَّقُوا سؤُوتِي يَا أَهْلَ مَكْرَمَةٍ
بِجُودِكُمْ عَجَّلُوا إِذْ حَانَ لِي أَجَلِي

له به حری (ته قاروب) یش و توویه :

بَسَطْتُ ذِرَاعِينَ لِي بِالْوَصِيدِ
لِكَهْفِ الْأَمَانِيِّ بَابِ الْحَمِيدِ
أَزَجِّي لِقَطْمِيرٍ مِنْكُمْ قَبُولًا
فَعَنْ بَابِكُمْ مَا لَنَا مِنْ مَحِيدِ

له به حری (طه ویل) یش و توویه :

حَبِيبِي الَّذِي أَحْسَنَتْهُ اسْتَعْبَدَ الْوَرَى
ضِيَاءٌ مُحِيَّاهُ جَلَا ظِلْمَةَ الثَّرَى
وَهَذَا ضِيَاءُ الدِّينِ غَوَتْ الْخَلَائِقُ
لِعَرْقِي الْمَعَاصِي ذَلِكُمْ أَوْثَقُ الْعُرَى

له به حری (طه ویلی سالم) یش و توویه :

به احسان توی حاتم ، به رفعت توی کسری
به فرمان توی آصف ، به برهان توی عیسی
چگویم نگارینا که با من چها کردی
قرارم ز دل بردی ، ز صبرم جدا کردی

که مهش چند پارچه شیعیکی که پیوه ندیان به شیخ ضیاءوددینه وه

• هیه

(۱)

پیری صیددیقی طهریق و تاجی فارووقی لهسه ر
واریشی عوثمائی ذیننورمهین و که پرپاری نه بات
پوچی شیرینم له دهوری قه ددی شه مشادت گه ری
تا ته صه ددوق بی له بو ره ددی هموو دهر دو به لات
خاللی هیندو زولفی چینو پو می بی پرووی پروومه تت
وان له قه بزهی قه هری شمشیری بروی جه ننگ نازمات
چاوی مه ست چۆن له هه رلا مه ردمی دل بردوو ه
بی دلان بو دل له هه رلا بی ته حاشا دینه لات
هه ر نیگامی صه یقه لیکه بو مسی پر ژه نگی دل
به ل ته لای خالص ده یتن مس به ئیکسیری نیگات
گیانفیدای گو فتاری شیرینت که عه ینی حکمه ته
که شفیی نه سراری ته ریفه ت حه للی کونهی موشکیلات
دل به قوربانی نیگای قه لبولمه یانی کاری تو
واده کاتن قاعیده ی حکمه ت به تالیی وا نه بات
قامه تی زیای قیامه ت خیزی تو بی بی ری ری
مه حشه ری به ریا ده کا بو سه رخو شی جه ورو جه فات
کارنامه ی خاصی نادابی طه ریقی به نده گیت
موتیجی حه ققولیه قین قه طعی عه لاقه ی مومکینات
فه یسه لی حه ققولیه قین فه صلولخیطابی عاریفان
ته رجومانی سیرری نایاتی ده لاله ت موعجیزات

بيته مهيدانى صداقته (سالما) قهلبى (سهليم)
تا موشه پردهف بچ به يومنى دهوله تى بيرى خودات (۲)

به عه ره بى :

(۲)

اخواني باللهِ ذروني وبكائي
في رحلةِ مولى العلما والعرفاءِ
من كانَ به سيّدنا أحمدُ باهى
من قامَ به الملةَ دينَ الحنفاءِ
قد كانَ لذكرينِ خفيٍّ وجليٍّ
رأساً ، ولعلمينِ كنا قطبَ سماءِ
في طاعةِ مولاهِ قضى حقَّ جهادِ
واستكملَ ما كلّفَ في دارِ فناءِ
أحصى رتبَ القربِ جميعا وتعاطى
ما كان سوى البعثةِ في كلِّ ولاءِ
قد حاز خيالاً وخصالاً وتحلكتْ
من كلِّ سجايا لكرامِ القدماءِ
ما غادرَ ما أمكن في وصفِ كمالِ
الا بتعاطيهِ وفي حقِّ وفاءِ
قد أحصيه في مزرعِ أخراهِ زروعِ
خُصتْ به من كلِّ خيورِ عظماءِ

(۲) رووى دهمى شيخ سهليم لهم پارچه شيعره دا له شيخ ضيانوددينه .

اذ تمّ مقاماتِ سعادتهِ تمّت
 في عاجلةٍ مدتهِ وقتُ ضياءِ
 فاجابَ عنِ الخلقِ الى الله تعالى
 طوعاً ففضى نحبّه شوقاً للقاءِ
 اذ ذلكَ رَجَتْ° وانتظرتُ° روحهُ امرأ
 بالعودِ على البدءِ على وفقِ قضاءِ
 حتى سمعتُ° : أيتها النفسُ ! الينا
 عودي ، ودعي الخلقَ ، فلبتَ لنداءِ
 دامت نزلاً° من عُرفِ الجنةِ جداً
 أسرّت° فسوّت° منزلها خيراً نواءِ
 ارتج° على هجرتهِ الأرضِ وأودى
 في مآتمهٍ بعضُ أصيحابِ ولاءِ
 في رحلةٍ طاها وقعَ الواقعتانِ
 ما أحسنَ قفواً له في حالِ مضاءِ
 أحسن° بتوفيقه بالاثنين تباعاً
 للخاتم في خاتمهِ مثلَ بداءِ
 في الكلِّ قفا سيدنا أحمدَ حتى
 في العمرِ فأصغوا لأساليبِ رثاءِ
 لاغر° و- ان احمر° من الحزنِ سماءُ
 عما مطرٍ يقطرُ° يكي بدماءِ
 من° أعينِ أجابه تنصبُ دموعُ
 حمر° فترى الأرضَ مخر° القتلاءِ

من فرقته أنضج نيران زفير
 أحشاء محبته فصارت كشواء
 في مائمه السنة الحال تنادي
 ياكهف نجاته وملاذ الغرباء
 رفقا بأسارى لك في سجن فراق
 للوصل جياع وللتقياك ظمياء
 في قلبي جرح لأطباء اباء
 عن مرهمه ويلى قد عز دوائي
 يالائمي دعني وزفيري وبكائي
 في هجر حبيب هو في دار بقاء
 ان حي حبيبي فمسي ينفع صبري
 لكنته قد مات فمن أين عزائي
 فالموت دوائي ، فلطبي به ألي
 اياه فيا موتي سارع لفنائي
 يا (سالم) قد صرت (سليما) لفراق
 قل آه من الهجرة هجران ضيائي
 ألهمت من الله لتاريخ وفاته
 يا (سالم) أرخ (هو في دار رضائي) (٣)

(٣) شيخ سليم ثم پارچه شيعره‌ی به‌بونه‌ی کوچی دوايي شيخ عومر ضيا توددينه‌وه وتوووه ، رسته‌ی (هو في دار رضائي) به حيسابى حوروونى نه‌بجهد نه‌کاته ١٣١٨ که به سالى هيبرى سالى کوچى دوايي کردنيه‌تى .

(٣)

يا ثربةٌ ضمّنتُ نورَ الهدى عمرا
من كان بالجهدِ دينَ اللهِ قد عمرا
أصبحتِ ذاتَ ضياءٍ باهرٍ قمرا
بمدّ الظلامِ وفتقتِ العنبرَ العطرا
واها لنشرٍ أريجٍ المسكِ يغيّطه
واها لنورٍ ضياءَ الشمسِ قد بهرا
وكيفَ وهو ضياءُ الدينِ مرشدا
أرسي به الدينَ دينَ اللهِ واقترا
طوبى لبيتٍ به طوفُ العتيقِ لما
ثواه من فيهِ ربِّ البيتِ قد ظهرا
يثزارُ من كلِّ فجٍّ انّ زائره
كأنّما حجَّ بيتَ اللهِ واعتمرا
بشرى لدارٍ يدورُ العرشُ من عليها
لعلك يتعاطى نورَها البهرا
يا مضجعا ضمّ كالعشاقِ أعظمه
وصلتَ عنا بما قد كان منتظرا
قد تلتَ ما كان مأمولا لطائفة
تهواه مهجورةٌ ترثوه مذبجرا
في حقٍّ ما تمه الأهوالُ قائمة
قد لا يدكّ الجبالُ الصمّ والحجرا

الشمس طالعة ليست بكاسفة
 تبكي عليك نجوم الليل والقمر
 يا من غدا كعبة الحاجات مرقدة
 ارحم (سليماً) اذا ماصار محتضراً (٤)

(٤)

من حسنه قد تم وما خالط شيئا
 من أصبح في الحسن وحسنه حسينا
 من كان بدور فلك الدين سهاه
 من ذلك له القتم وكانت له ليئا
 من زمرة أصحاب جمال وجلال
 من عزه يشنون حوالبه هويئا
 من ذب عن الدين دجى البدعة ذبنا
 من زان سنا طلعت الملة زينا
 شمس لسانها أفكت كل شمس
 عن أفيدة الخلق ازاحت هي زينا
 أعني عمر الثاني ومن فيه تجلى
 مولاه غدا قلبه طورا له سينا
 ذا يوسف اخوانه أصحاب جمال
 فيه اختلف الكل على فقد ه ميئا

(٤) شيخ سليم ثم پارچه شيعرهی له ۱۳۱۹ ادا داناوه کاتبی که چووه بو
 زیاره تی نارامکای شیخ عومر ضیانوددین و ، تعریفی نهو نارامکابهی
 بین نه کا .

قد صارَ عزيزاً هو في مصرَ كمالاً
 دانت له اخوانه من عزّه دينا
 قالوا له اذ قد ظهَرَ الحقُّ لذيهم
 تاللهِ لقد آثرَكَ اللهُ علينا (٥)

(٥)

بليتُ بوصفِ للهِلالِ المنوّرِ
 لبدرٍ منيرٍ كان في النورِ حاكياً
 يُسمى بنجمِ الدين هضماً لنفسه
 نعم ان في هضمِ النفوسِ تعالياً
 ولا بأسَ أن يدعى بذالاسمِ رفعةً
 لكونه نجمَ القطبِ في الوسطِ راسياً
 فتى كالجبالِ الراسياتِ وقارمه
 تراه يترج الاستقامةِ ثاوياً
 رقيباً لما في قلبِ شيخِ المشايخِ
 أليه ، مطيعٌ بعد ما كان واعياً (٦)

(٦)

فتمتتُ بفتانٍ فتى ذي تدكّلِ
 أغن غضيضَ الطرفِ أعينَ أكحلِ

-
- (٥) ئەم پارچە شیعره به (قەسیدەى حوسەینی یە) بە ناووبانگەو شیخ سەلیم
 له تەعریفی شیخ ضیائودیندا وتووێه .
- (٦) شیخ سەلیم ئەم پارچە شیعره شی له مەدحی شیخ نەجموددیندا وتووێه .

سبى القلبَ مني بعدما سَلَبَ الحِجِّي
بطرفٍ خفيٍّ أو بجيدٍ معطلٍ
وأوثقني بعدَ انطلاقي سائراً
على أحرفِ الدنيا بقيدٍ مُسكَلٍ
ومهما مشى هوناً مشى بمشاعري
وان آبَ آباً أو بآبِ نحوي تَعَقَلِي
تولتني إذا ولتني سروري وأقبلتْ
إليَّ مسراتي إذا كان مُقبلي
إذا اهتزَّ بانَّ القدَّ منه يهزُّني
تمايلته مثلَ القنَّا المتزلزلِ
إذا قامَ قامت من قيامٍ قيامتي
ويبعثني من ذلكَ ريثا القرنفلِ
إذا صدَّ عنيَّ سدَّ عنيَّ مذاهبي
وان يلتفتْ لي أنجُ من كلِّ مُعضلِ
بليتْ بوجهٍ ناضرٍ كانَ ناظراً
إلى ربِّه الرحمنِ ذي العزَّةِ العلي
بسيماهُ سرٌّ سرٌّ من كان سارياً
به السرُّ يسري للفتى المتأملِ
مُحيٍّ مُحيِّاهُ ومُحيٍّ لبيَّتْ
مُتيتْ لِحَيِّ مُغرَمٍ وإلهٍ وكي
تعاطى جبالاً جالياً ظلَّمةَ الهوى
لِراءٍ وعنه غمَّةَ القلبِ تنجلي

يشاهدُ نورٌ في جبينه شاهدٌ
 بأثمه قيثومٌ على الكلِّ مُعتلي
 علا في علاه أولياءَ زمانه
 وذلك بحرٌ هؤلاءِ كجدولِ
 مقاماتِ قطبِ الدهرِ جاز مقامه
 فما ذاك إلا مخدعٌ فتأملِ
 وذلك نجمُ التدينِ شيخَ زمانه
 به يقتدي أهلُ الهدى والتوكلِ
 أبوه الكريمُ المستطابُ وجدته
 مقدّماتِ والنتيجةُ ذا الولي
 ألا ان ذينِ الوالدينِ مقدّمٌ
 وذلك تالٍ مقتفٍ غيرِ مؤئلِ
 تواترَ عن عثمانِ جدّه أئمه
 وليٌ وليٌ للهدي والتوسلِ
 لقد قال شيخي ان هذا لنايبي
 وذا غيرُ منسوخٍ وغيرِ مبدلِ
 وأجمعَ أهلَ الحلِّ والعقدِ أئمه
 هو الأهلُ في أمرِ الهدى للتحملِ
 ولاسيما علامةِ الدهرِ شيخنا
 وأستاذنا المولى الكريمِ المفضلِ
 وذلك عبدُ القادرِ العارفِ الفتي
 كهي حجةٌ لولا اعتسافُ التعللِ

ومن كان ذا عقلٍ سليمٍ فملهمٌ
 من الله بالحقِّ « الحقيقِ » المعوَّلِ
 ولولا الذي في المدعى قد ذكرتهُ
 لجئتُ عليه بالدليل المدللِ
 تحلّى بأوصافِ الولايةِ والعلوي
 وان هو ذو مجدٍ سنيٍّ مؤثّلِ
 الا انه نجلُ الوليين وارثُ
 لعلياهما حقاً بغيرِ تقوُّلِ
 له أسوةٌ في سيد الخلقِ أحمدِ
 عن الحقِّ لم يخرج ولم يتحوَّلِ
 ولم يتكلّم بالذي شأن شأنه
 ولم يعرف السّؤي ولم يتقولِ
 تخلّق بالشرعِ القويم ولم يحدثُ
 عن الحقِّ مقدارَ القليل المقللِ
 ويتفضي كما يتفضي حياءً وهيبةً
 فأحسن به من كاملٍ ومكملِ
 فياربِّ هب لي فيه قلباً مصدّقاً
 سليماً من الزيغِ وسوءِ التبديلِ (٧)

(٧) شيخ سليم ثم پارچه شيعره يشى له تعريفي شيخ نهجموددینی کوری
 شیخ عومر ضیاووددیندا وتووه .

(٧)

هذا عمرُ الثاني ، ما أطيبَ ذكراهُ
من نالهُ أحياءُ من نورِ مَحْيَاهُ
من كان يرى خِلْفاً بالصدقِ فهذا هو
آناهُ مناياهُ من حضرةِ مولاهُ
لم يبقَ لنا همٌ يا معشرَ أجبابي
حيثوا وخذوا وجداً من نورِ مَحْيَاهُ
من نورِ سراجِ الدينِ قد لاحَ بلا كتمِهم
هذا عمرُ الثاني ما أطيبَ ذكراهُ

(٨)

زماناً كنتُ مشتاقاً لما العشاقُ تهواهُ
شرباً مِن شرابِ مَنْ مِن الساقِي تعاطاهُ
ينالُ الحقَّ حقّاً لا يرى في الكونِ الا هو
« أدارَ الكأسَ شيخُ العهدِ مولى الخلقِ أبقاهُ
فأحياناً بروحِ الودِّ ربُّ الخلقِ أحياهُ »

★ ★ ★

أنارَ القلبَ من فضلِ وزكى النفسِ من مجدِ
ووفاني بما أهداهُ ليلي من ثرى نجدِ
فلما كان ما أهداهُ أحلى كلِّ ما يُجندِ
« أذاقَ السِّرَّ والروحَ كمالَ الروحِ والوجدِ
ووالانا بما أغناهُ مولاهُ وولاهُ »

★ ★ ★

حبيب" لا ترى شبيهاً له شرقاً ولا غرباً
 لأهل القول لا يختار إلا الصّدء والكذباً
 لصافي القلب يسقي دائماً من خمره شهباً
 « لأهل الوجد من لفظ أباح الفضل والقربا
 فواسانا بما آناه مولاة وأدناه »

★ ★ ★

واذ كنا كقوم في بوادي الجهل هيام
 ولسنا آخذين من يد المحبوب من جام
 سكرنا اذ لنا أبدى محيّا وجهه السامي
 « جزاه الله رب الفضل عنا خير انعام
 فلا ملجا ولا منجى لعبد منه الا هو »

★ ★ ★

الهي انت أنشأت الورى بالحب للحب
 وما لي ما به أخطى بعب منك من لب
 توسلت بصب عبرتي صباً على صب
 « فربي ربني فضلاً وكن لي دائماً ربي
 ولي ولياً كان رب الفضل رباه »

★ ★ ★

فريد في عبادات ، وحيد في اشارات
 وسار في سماوات وعار من مساوات
 سري في كمالات ، برى من مثالات
 « فصيح في مقالات ، صحيح في كرامات
 هونا المشرب مشياً اله الخلق أعلاه »

★ ★ ★

على الأمانة الخبثى أمير "عادل" قاهر
 له في عالم الأسرار حظ "وافير" باهر
 له وجه "جميل" شبه ورد ناضر زاهر
 « سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
 عظيم الخلق من صبره اله الخلق أعطاه » (٨)

(٩)

فجالك يا ألم الجسور بليّة
 تسمى بها متلاشياً ومنيّة
 أرعدت افئدة الذين تعشّقوا
 قمراً لذلك على الدور مزينة
 كيف استطعت دنوء وردة جسمه
 لذبولها لازال عنك رزيّة
 لم لا تخاف لهيب نار تأوّه
 لهواته فتصيبك اللظويّة
 هو نائب لنبيّه وخليفة
 عميرت° بذلك شريمة° نبويّه
 وطريقة الصّديق خير طريقة
 من بعد ما هدمت° فنا عمريّه
 لا ، بل به عمير الطرائق كلها
 لاسيما الجهرية العلويّه

(٨) ثمه بينج خشته كى شيخ سهليمه له سهر شيعرى شيخ عومه
 ضيانوددين .

هو جامعٌ لحقايقٍ ومعارفٍ
وله الذي هو للكرامٍ طويكهُ
وله مناقبٌ أولياءٍ توفيتُ
تأتي إليه فسائمٌ مديكهُ
وتجلياتِ الههٍ من بيتهِ
في كلِّ آنٍ تعتربه هويكهُ
ليطفُ به من تقصدنُ زيارة ال
حرمينِ وليصرفُ إليه مطيه
أحجيجَ بيتِ الله فاتكمُ الذي
عرضتُ لكمُ للقاءِ ذاكِ أذيكهُ
كالشمسِ تشرقُ عالماً بضيائها
يلو النهارُ بوجنتيهِ عشيه
هو نيرٌ شملَ الورى لمعاتها
وأشعةٌ لجمالها قمرية
ملكُ الخوارقِ والكرامة كلها
نعمَ المواهبُ ماله وعطيه
ملكُ القلوبِ مع الجسومِ جميعها
فله التصرفُ فيهما وقصيه
أسرتُ بسجنِ صدودِ ذلك مهبتي
خلدني بحلقتهِ فودِ ذلك رعيه
وهو الضياءُ ضياءُ قلبِ سراجنا
هديتُ بنورِ جمالِ ذاك بريكهُ

هو مظهر " ثم الى السبع العثلا
 لضياء ذلك تجاوز " ورقية
 هو بالذي لمحمد متخلق
 ولذا صفات علاه مصطفىه
 أ (سليم) كف عن المديح فانه
 بحر " ، وليس تحيطه العربية (٩)
 نه مهش پارچه شیعیکی به فارسی :

(١٠)

بدور رخت صف بصف دل نشیند
 چو بر شاخ گلین بلابل نشیند
 بلی اخترانرا نباشد تجلی
 که بر آسمان ماه کامل نشیند
 صف مه رخانرا نباشد نمودی
 که یارم بصدر محافل نشیند
 بکنج لب ت هندوی تکیه کرده
 چو زانگی که با گل مقابل نشیند
 مقام محمد روا نیست کس را
 که فاروق ثانی عادل نشیند
 خودی گشت مارا رقیب مزاحم
 که بین من و دوست حائل نشیند

(٩) شیخ سہلیم نهم پارچه شیعرہی لہ کاتی نہخوشی شیخ عومہر
 ضیاؤد دیندا وتوہ .

(سلیم) از لباس خودی منسلخ شو
که خودوار با یار مشکل نشیند (۱۰)

همه‌ش دوو تاقه به‌یتی به عه‌ره‌بی و فارسی :

(۱)

بنجم ضیاء‌الدین کان استضاءتی
اذا كنتُ ذا غیرِ بتلكَ براءتی (۱۱)

(۲)

عمر در دین پیغمبر سراسر چون محاسن شد
ضریح سربسر نورش مقارن با (محاسن) شد (۱۲)

(۱۰) نهم پارچه شیعه‌ش هر له ته‌عریفی شیخ ضیائوددیندایه .

(۱۱) مه‌به‌ستی له شیخ نه‌جموددینه .

(۱۲) مه‌به‌ستی له نارامگای شیخ ضیائوددینه که سندووقی (مه‌حاسینی
پیغمبر) له پالیایه .

باری شیخ عزیزی تهفته بی

تهم ذاتیش له بنه مالهی مه ردوخی به کان و له خزمانی شیخ سهلیمی
تهخته بی به • مه نسووی شیخ ضیاءوددین بووه و له مه یدانی ته ده بیاتیشدا
دهستیکی بالای بووه • پارچه به که له شیعره فارسی به کانیم دهسگیر بووه که
له ته عریفی شیخ ضیاءوددیندا وتوویه ، و لیره دا بلاوی ته که مه وه :

سخن تا کی نهان دارم که بوی یار می آید

نسیم آستان حضرت دلدار می آید

به هر گلبن که گل چینم ، به هر وادی که بنشینم

نسیم صبح با عطر وی از گلزار می آید

درین صحرای عشق او دمامد میوزد عطری

که گویی بوی تار زلفش از تاتار می آید

چمن گویا چو جنت شد بیا یکدم تماشا کن

صدای بلبلان با حمد بر اشجار می آید

عجب فصلی بهاری شد که با یاد سحرگاهی

به هر آنی شمیم احمد مختار می آید

من دیوانهء صحرائشین مدهوش و سرمستم

ز بوی روضهء احمد کزین کهسار می آید

ز فیض حضرت قطب الیقین جادار ذی‌النورین
 مرا از مبداء فیاض حق انوار می‌آید
 به بتخانه گذر افتد به مسجد یا به میخانه
 نسیم نسبت یار از در و دیوار می‌آید
 به هر باغی ، به هر راغی ، به هر شاخی ، به هر کاخی
 که می‌بینم ز عشقش نعمه طیار می‌آید
 ز عشق باده چشمان شاهد صوفی و زاهد
 صدای جذبه ایشان ز هر اقطار می‌آید
 هزاران همچو من دیوانه و سرگشته عشقش
 ز سوز عشقشان در دل لهیب نار می‌آید
 اگر روزاست چون خورشید ، اگر شب چون مه تابان
 در اقلیم جهان شعله ازان رخسار می‌آید
 تو منع من مکن زاهد ز ترك صومعه حقا
 صدای جوش من از خانه خمار می‌آید
 بیفتاد از کفم تسبیح صنعان سان که اندر سر
 هوای عشق ترساوو بت و زنار می‌آید
 همی نالد دلم امشب ز سوز آتش عشقش
 ز شیشه قلقل و جوش از می گلنار می‌آید
 درین گلشن همی‌بینم ز عشق خنده گلها
 صدای بلبل و قمری به هر اشجار می‌آید
 (بیاره) ساخت کعبه بهر زائر بی‌گمان آری
 دران وادی تجلیهاش از ستار می‌آید

به حصر عشق رخسارش به هر سوی که می بینی
خریدار زلیخایی پی دیدار می آید

به هر میخانه و مسجد ، به هر بز می ، به هر رزمی
صداهای (مدد) با نامش از می خوار می آید

جمال عالم افروزش چو هر نقاش می بیند
عجب زین نقش بی مانند و زین کردار می آید

چنان غوغا فگنده در میان این جهان حتی
ز عشقش بوی مشک و عطر ازین اشعار می آید

اگر من شمهء وصفش به تحریر و بیان آرم
ز تحریر و بیان او دو صد طومار می آید

اگر افتد گذار مقدمش بر تربت عاشق
تن پوسیده اش رقصان ز تو هشیار می آید

چو بگشاید به خنده غنچهء تنگ دهن هر گه
تو گویی بوی عطر از بوطهء عطار می آید

چو جلوه میکند از برج رعنائی و زیبایی
پی نظاره بانگ (یا اولی الابصار) می آید

بشارت باد بهر معشر اسلام اهل حق
پی دین رسول الله عمر معمار می آید

مبارک خانقاهی ساخته از نور سبحانی
که وصفش آیهء (من تحتها الانهار) می آید

مشو نومید (یا مستمسکا بالعروة الوثقی)
کز و بهر گنه کاران صد استغفار می آید

ندارد کس فصاحت در مقام معرفت گویی
چو او با آن بلاغت در خط مضمار می آید
به میدان خداجویی چو جولان می زند گویی
به میدان جهاد آن حیدر کرار می آید
(ضیاءالدین) ذو الاسرار عالم را منور ساخت
به نزد کچروان این قول حق دشوار می آید
بلی شب پرهء ناچیز نایبنا به دور او
ز نور عالمین افروز خورانکار می آید
نه از انکار خفاشش (ضیاءالدین) بود نقصی
که فیض حق مددکار از شه مختار می آید
(عزیزا) وصف او در حیطهء بحث و بیان ناید
خمش چون وصف او اکثار بر اکثار می آید

باری شیخ موم محمد ئە مینی لەولیری

ئەم ذاته کوری شیخ فەتحوللای هەولیری یەو لە دەوروبەری ۱۲۷۰ی
 هێجرەتدا هاتوووە ته دنیاووە له مالی باوکیا قورئان و سەرەتای خویندنی
 خویندوووە ، که گەرەیش بووە چوووە بۆ فەقێ بەتی و پاش بوون بە مەلا
 تەریقەتی قادریی لە باوکی وەرگرتوووە و پاشانیش چوووە بۆ بیارە و لەسەر
 دەستی شیخ ضیائوددیندا تەمەسسوکی کردوووە و خەریکی سولووک بووە
 تا ئیجازەتی خەلافەتی وەرگرتوووە و جا گەر او تەووە بۆ هەولیر و لەوئ
 نیشته جێ بووە .

پاش ماوەیهك دلی له هەولیر هەلکە نراوە و چوووە بۆ حجاز و نزیکی
 ۱۰ سال له مەككە ی موکەرپرە مە ماوە تەووە . پاش ئەو هەش چوووە بۆ قاهیرە ی
 میسو و لەوئ سەقامگیر بووە . لە بەر ئەو هەش که زۆر حەزی له خویندن
 کردوووە دەستی کردوووە تەووە بە خویندن و لە ماوە یەدا موسنەدی ئیمامی
 شافعی و مووہ ططای ئیمامی مالیک و هەندئ لە تەفسیری بە یضایوی
 خویندوووە و پاشان دەستی کردوووە بە ئیرشاد کردن و تەریقەت دادانی
 موسولمانان و لە ناو عالمانی قاهیرەدا ناو بانگی بلأوبوووە تەووە و بە و جۆرە
 ماوە تەووە تا له ۱۳۴۸دا کۆچی دوایی کردوووە .

گەلێ له زانایان و ئەدیانی میسر پارچە شیعیان له مەحیدا داناووە ،
 وایترەدا یە کئی لە و پارچە شیعیانە بلأوئە کەینەووە :

حَتَّامٌ لَا تَرَعَوِي عَنْ حَبِّ فَانِيَةٍ
 فِي مَتَاهَا جَمِيعُ الْهَمِّ وَالنَّصَبِ

هلاّ صرفتَ زمامَ الكومِ تلفتها
صوبَ الهمامِ بذاكِ الحيِّ والطَّنبِ
صوبَ الامامِ تقي القلبِ طاهره
طودِ الهداةِ شريفِ الاصلِ والنسبِ
(محمد) النقشبندي (الأمين) ومنّ
شادَ المكارمَ بالاخلاصِ والحسبِ
طلقَ المُحيّا ، عليّ القدرِ ذو هيممِ
تجلو الكروبَ ، نديّ القلبِ في القربِ
بدرُ المعالي ، أبو الأرواحِ سيّدنا
غوثُ الورى منجدُ العرقى من العطبِ
بحرُ المعارفِ نورُ الله مرشدنا
شمسُ الحقائقِ شيخُ العجمِ والعربِ
تاجُ الفخارِ وحيدُ الدهرِ ذو مددِ
فاقَ العبابَ وجودَ الغيثِ والسُّحبِ
امامُ أهلِ النشقى ، سرُّ الولايةِ ، منّ
أحيا الطريقةَ بالارشادِ والأدبِ
كنزُ المعارفِ قطبُ الواصلينَ ومنّ
تعنيتُ أفعالهُ الغرا عن الكتبِ
تباركُ اللهُ كمُ أحييتُ مكارمهُ
مواتَ قلبٍ فأضحى مظهرَ العجبِ
كذاكُ وارثُ (طه) في شمائلهِ
عليهمُ حلّةُ الأنوارِ في الحقبِ

هو (العزیزان) ان فاخرتَ في حسبٍ
أو (نقشبند) الذي قد فاز بالأدبِ
أنفاسُهُ عن سنا (المعصوم) تخبرنا
وعن امامةِ (سيفالدين) في الطلبِ
فليحى سادتنا (الأكراد) انهم
أهدوا لنا سيدَ الأبطالِ والنشجبِ
ولتهنَ مصرُ وأهلوها بهِ شرفا
باليمنِ في روضةِ الأفراحِ والطربِ
فيا مریدَ العلاءِ في ظلِّ رايتهِ
أقبلْ ولا تُصغِرِ اللواشي فذاك غبي
وكنْ بآدابِ اهلِ الحبِّ ملتحقاً
وقبِّلِ النعلَ ترقى منتهى الرتبِ

یادی مهلا محمودی باکی

مهلا محمودی مشهور به (باکی) خه لکی ناحیه‌ی (خورخوره)ی
دهوروبه‌ری سه‌قزه • نه‌دییکی بالاو شاعیریکی خاوه‌ن هست بووه •
ته‌ریقه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ ضیا ئوددیندا وه‌رگرتووه‌و هر له بیاره‌یش
ژیاوه ، به‌لام سالی دوو مانگ چووه بو سوله‌یمانی هه‌کاکایی کردووه‌و
مۆری هه‌لکه‌ندووه بو خه‌لک و به‌کاری نه‌و دوو مانگه‌ خه‌رجی نه‌و ده
مانگه‌که‌ی سالی په‌یدا کردووه‌و پاشان گه‌پراوه‌ته‌وه بو بیاره •

له‌سه‌یید نه‌حمه‌دی عازه‌بانیم بیست وتی سالیکیان مه‌لا محمود دوو
مانگه‌که‌ی له‌مزگه‌وتی ئیمه‌ به‌سه‌ربرد ، دیم سه‌جمی مؤره‌که‌ی خۆی نه‌م دوو
به‌یتسه‌ بوو :

مژه‌ات به‌ر رخنه‌ در دلها
از من آموخته‌است حکاکای
هم ز مژگان تست برگشته
شده بخت سیاه از باکی

له‌شیخ نه‌جموددینی کورپی شیخ شه‌مسوددینی که‌س نه‌زانیشم بیست
وتی جاریکیان له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ مه‌لا محمودی باکی له‌بیاره‌ سولووک
نه‌کا ، چه‌ند رۆژیک شیخ ضیا ئوددین له‌مال نایه‌ته‌ ده‌روه‌ بو‌خانه‌قا •
سالیکه‌کان به‌مه‌ نارمه‌ت نه‌بن ، جا مه‌لا محمود نه‌م پارچه‌ شیعره
دائه‌نی و نه‌ینیرته‌ ماله‌وه بو شیخ :

ای بلای دل صاحب نظران بالایت
آتش خرمن سودازدگان سودایت
غارت جان همه از فتن چشم سیاه
آب حیوان نمکی از لب شکر خایت
عیش جنت ثمری از شجر وصل شما
تاب دوزخ شرری از غم جان فرسایت
مست مخمور سر از خاک لحد بردارد
هر که لب تر کند از چاشنی صهبایت
ما بدام تو گرفتارو تو از ما بیزار
تو ز ما فارغو ما شیفته و شیدایت
دیدهء خاک نشینان سر کویت را
باز روشن بکن از سرمهء خاک پایت
ذره اییم و بهوای رخ تو سرگردان
والهء چشم ضیا غمزدهء سودایت
نظری بر من بیچارهء مسکین فرما
من فدای نظر و منظر مهرافزایت
جان بلب آمده پروانهء دل سوخته را
شمع جم تا بکی آخر نبود پروایت

نازینا بسرا پردهء عزت بازا
کور آن چشم که بی روی تو بیند جای

باکی از (باکی) دل تنگ پریشانست نیست
شاه من آه ز بی باکی و استغنائت

نهم ذاته کتیبیکی جوانی له باسی مه ناقیبی شیخ ضیاءوددیندا نویسیوه،
نوسخه یه کی له کتیبخانه که مدایه (۱) .

(۱) له لاپه ره ۱۴۹ - ۱۵۰ ی نهم کتیبهدا ، له باسی شیخ عومهر ضیاءوددیندا،
پارچه شیعیکی نهم ذاته مان بلاو کرده وه که له لاوانده وهی شیخی
ناوبراودا دایناوه .

یاری مهلا مهجیدی پیش نوژی خانہ قای بیارہ

ئەم ذاتە کۆری مهلا حامیدی کاتبە کە لە سەرەتای ئەم بەشەدا
باسمان کردو ، دایکیشی برازای مهولانا خالیدە •

پاش وەفاتی شیخ بەهائوددین لە خزمەتی شیخ ضیائوددین دا بوو و
لای ئەمیش پیش نوژی خانەقا بوو و پیاویکی زۆر لە خواترس و عیادەتکار
بوو و پیاوانی لەخواناسی گەرەو بەناووبانگ هەمیشە لە پشت سەر یەو
نوژیان کردوو •

مهلا مهجید تا مردنی پیش نوژی خانەقا بوو • ئەگێر ئەو پوژیکیان
کۆمەڵیک مهلائی مەریوانی لە بیارە دەوری لێ ئەدەن پیتی ئەلین بێ قەزا بی
بۆچی خۆت لەم بیارەدا بە فەقیری و گەدایی پیر کرد • وەرە لە گەلمان بۆ
مەریوان ، لەوێ لە دێیەك داتەمەزرتین خەلات و بەراتی سالانەت ئەو ئەندە
ئەو ئەندە زۆر بێ لە گەنم و جۆ و برنج و پارە و حیوان و بەجاری دەو ئەندە
بی •• زۆری لە گەل ئەلین •• ئەویش سەرەنجام وا وەلامیان ئەداتەو ،
ئەلێ براینە ائینسافتان بێ • من حەقم نی بە بەرابەر بە پیش نوژی داوای
هیچ بکەم • نوژە ، فرزە لەسەرم و بۆ خۆمی ئەکەم • پیش نوژی شە
فرزی کیفایە هەرکەس رێی کەوێ ئەیکا ، ئیتر بۆ مەمنوونی خوا نەبم
خەلک ئەمخەنە پیشی خۆیانەو و لە پشت سەر مهو نوژ ئەکەن ؟

مهلا مهجید پیاویکی گۆشتن بوو • ئەگێر ئەو جاریکیان کابرایەك
رێی ئەکەوێتە خانەقای بیارە ، برسی ئەبێ ، مهلا مهجید ئەبینێ بەو هەموو

گوشتنی به وه ، پیئی ئەلێ ئەرێ مەلا ئیوه بۆ له خوا ناترسن ؟ من وا له برسانا
 ئەمرم ، تۆیش ئەو هەموو گوشتەت پیتوویه وەختە لەت بێی . . ئا بمبەرە وه
 بۆ مالی خۆتان تیکەیین قوبلیم بدەرێ . مەلا مەجیدیش تۆزێ ماتل ئەبێ ،
 پاشان ئەلێ برا ! ئەگەر باوەر ئەکە ی مەگەر جەژنە و جەژن له مالی خۆما
 چاوم به برنج بکەوی . منیش وەك تۆ گەدام ، بەلام بلیم چی خوا ئەم
 هەموو گوشتنی داومەتی و وا گوشتنی دروست کردووم !

مەلا مەجید دەستی شیعر و تیشی بووه . ئەمە پارچە شیعیکیه بۆ
 پارانه وه له خوا و توویه تی :

سر خجالت فگنده شرمسارم
 نه طاعت نه زبان عذر دارم
 خداوندا نیم لایق به جنت
 توانای تب دوزخ ندارم
 کرم فرما مرا توبهء نصوحی
 ببخشا و بفردوس اندر آرم
 ندارم غیر عفو تو پناهی
 بفضل خود ز منفوران شمارم
 بهاءالدین ، ضیاءالدین بکردند
 پی امر امامت اختیارم
 امام اولیای وقت خویشم
 ملا گویم ، چرا مخفی بدارم
 سراج الدین ، بهاءالدین ، ضیا هم
 ز مأمومان خود بر می شمارم

اگر هر موی من گردد زبانی
ز صد شکرش یکی را چون گذارم

نگویم من که لایق بودم این را
ولی عین عنایت بود یارم

رجا دارم قبول آن نمازی
که با این اولیاها میگذارم

امام ساکنان خانقاهم

بغیر از این دیگر چیزی ندارم

تو نجم‌الدین صفت رحمی بحالم
اگر نکنی، چه سان باشد قرارم

چه سان گویم که من عبد مجیدم
نواهی چون اوامر میگذارم

به سال (شغل) (۱) این ابیات گفتم
که تا ماند بدوران یادگارم

بهشت جاودان باشد مر آنکس
بخواند غفوم از پروردگارم

مه‌لا مه‌جید له سالانی یه‌که‌می ۱۳۳۰ دا کوچی دوایی کردووه و له
گۆرستانی (مله‌گای چنار) له بیاره به خاك سپیراوه .

(۱) ئەم وشەیه به حیسابی حورووی ئەبجد ئەکاته ۱۳۳۰ که سالی وتنی
پارچه شیعره‌که‌یه .

یادی حاجی ملا موصی محمدی بهارپوری

باوکی ناوی مہدی و لہ سہیدہ کانی پیر خدیری بہ • لہ منالی بہ وہ
دہستی کردوہ بہ خوردن و چوہ تہ بیارہ و لہ وئی ماوہ تہ وہ تا ئیجازہی
وہر گرتوہ • ہر لہ سہردہمی فہقی بہ تیدا تہریقہ تیشی وہر گرتوہ و خہریکی
عیادہت و خواناسی بوہ •

بہ فرسانی شیخ عومہر ضیاؤددین لای حسہن بہ گی سلیمان بہ گ لہ
گہرمیان بوہ بہ مہلاو پاش تہوہ چوہ تہ خانہقی و تہرکی پیش نویژی و
دہرس و تنہوی لہ خانہقای شیخ ضیاؤددیندا گرتوہ تہ تہستو و تا مردن
لہ وئی ماوہ تہ وہ • سہ فہری بہیتوللای بوہ و حہجی کردوہ و لہ حہجہ کہ یا
چاوی بہ مہلیک عہدولعہ زیزی سوعود کہ وتوہ و گہلسی ٹاموژگاری
کردوہ • پاش تہوہ چاوی بہ مہلیک فہیسہلی بہ کہ میش کہ وتوہ و فہیسہل
مانگانہی بو پریوہ تہ وہ ، بہ لام تہم داویہ تہ دواوہ و تہ لین بہ مرستہیہ وہ لامی
داوہ تہ وہ : (ترك القناعۃ عار علی فی الدنیا و نار فی الآخرة) •

لہ ۱۳۵۶ دا کاتبی کہ لہ بیارہ ماموستا بووم ، حاجی مہلا موحمہد
ہات بو تہ وئی • زور لہ گہلم بہ لوتف بو • منیش بو تہ وہی سہ نہدی ئیجازہی
عیلمیم بہ سہ نہدی مہلای گہورہی بیارہ وہ پتوہند بئی ، کہ حاجی مہلا
موحمہد لای تہو ئیجازہی وہر گرتبو ، داوای ئیجازہم لین کرد ، تہ ویش
ئیجازہی دامبو بہ خہتی خوی لہ پہراویژی ئیجازہ نامہ کہ مہوہ کہ ماموستا
شیخ عومہری ئینولقہرہ داغی بوئی نووسیوم ، بوئی نووسیم •
تہم ذاتہ لہ ۱۳۵۸ ی ہجریدا کوچی داویی کردوہ •

باری مەلا عبدوللاری عەبابە یلی بی

کورێ شیخ قادری عەبابە یلی بی یه • هەر له منالی یه وه دەستی کردوو ه به خویندنو له گه نچیدا ته ریفه تی له بیاره له سه ر دهستی شیخ عومه ر ضیا ئو ددیندا وه رگرتوو ه پیکه وه خویندوو شیه تی و سولو و کیشی کردوو ه له ههردوو مهیداندا پیگه یشتوو ه • پیاویکی قه ناعه تکارو دوور له دیمه نپه رستی بووه و ، له ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه دریفیی نه کردوو ه چه ندیشی له توانادا بووبی به ده رس پین و تنی فه قی یانه وه خه ریک بووه • له سه ر دالانی هه زوو مزگه وتی عەبابە یلی حو جره یه کی بۆ خۆی ریکخستوو ه که سی شاره زا نه بووبی پی نه زانیوه • له بهر ئه م دووری یه ی له خه لک خۆی ناو نابوو (ئیلاهی) واته هه ر خوا پشت و په نایه تی •

گه لێ فه تاوای فیه می هیه و له گه لێ مهیداندا نوو سراوی به که لکی هیه • یه کێ له وانه نامیلکه یه که له باره ی (تا پۆی عوسمانی) یه وه ، له م نامیلکه یه دا ئه لێ ئه گه ر تا پۆ له سه ر ته ملیک کردنی ئه رزی به یتمالی موسولمانان بێ ئه وه له بهر ناچاری نه بێ دروست نی یه و ئه ویش به وه مرجه که به (ئمن المثل) بێ • خۆ ئه گه ر له سه ر قاعیده ی (ارفاق) بێ واته به ده سه لات داریککی وا بدری که خزمه تی ئیسلام بکا ، ئه وه ئه ویش تا ئه و کاته دائه مه زری که خزمه ته که به رده وام بێ ، ئه گینا به شه رع ره وا نی به • مه لا عه بدوللا ئه م نامیلکه یه ی ناردوو ه بۆ مه لا قادری گه وره ی بیاره ، ئه ویش

له پشت نامیلکه که وه نووسیویه ئه وهی له م نامیلکه یه دا نووسیوته راست و
موتاییقی شهرعه ، به لام کردنه وهی ئه م باسه له م پرۆژهدا ئه بن به هئۆی
هه رایه کی وا زیانی له ئه سلی مونکه ره که زۆرتر بن ، که واته بن دهنگی چاتره!
مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۷. له دئی عه بایلی کۆچی دوایی کردووه و هه ر
له وئ به خاک سپێراوه .

یاری مراد به لھا ئود دینی پیش نوژی خانہ قای بیارہ

۴م ذاته له سالی ۱۲۹۴ی هیجره تدا له دئی (دزاوهر) له دایک بووه و به منالی دهستی کردووہ به خویندنو پاش گه یشتن به پلهی (موسسته عید) چووہ بۆ بیارہ بۆ خویندنو له ویشه وه چووہ بۆ لای حاجی مه لاهه بدوللای په سوئی له موکریانو ریاضیات و هندی بابته تی تری لا خویندوووه دیسانه وه هاتوه ته وه بۆ بیارہ و لای مه لای گه وره ی بیارہ یشت خویندوووه و ئیجازه ی لا وهرگرتوووه ، له سهر دهستی شیخ عومهر ضیائوددیندا ته ریفه تی وهرگرتوووه و هر له بیارہ ماوه ته وه و پاشان بووه به پیش نوژی و سهر حه لقه ی خه تم و ته هلیله و تا کوچی دوایی کردووہ هر پیش نوژی و سهر حه لقه بووه .

مامؤستا مه لاهه و هختی خۆی به فیرۆ نه هدا . له غه یری و هختی نوژی و خه تم و ته هلیله دا خه ریکی قورئان خویندنو و یرد خویندنو و دهرس پی و تنی فه قی ان ئه بوو، به تایبه تی دهرسی ته جویدی قورئان و شرع و له شهر عیشدا به تایبه تی دهرسی فه رائیض و اته چۆنیه تی دا به ش کردنی میرات .

۴م ذاته له ۱۳۶۸دا له بیارہ کوچی دوایی کردوووه و له پشت مه رقه دی شیخ عومهر ضیائوددینه وه ، له وشوینه دا که خۆی قه بری بۆ خۆی تیا هه لکه ندبوو و له پیش مردنیه وه به ماوه په ک قورئانی به سهر دا ئه خویند - به خاک سپیراوه .

یادی مامۆسا شیخ عومری ئیبنولقهره داغی

ئەم ذاته کورپی شیخ ئەمینی قەرەداغی و لە بنەمالە ی مەردۆخی بە و
ئەچیتەووە سەر شیخ مەرووفی گەرە که لە دەرەقوولە ی نزیک بیارە بە
خاک سپیراوە .

لە سالی ۱۳۰۳ ی هیجرەتدا لە سولەیمانی لەدایک بوووە و پاش فام
پەیداکردن نراوەتە بەر خویندن و بەردەوام بوو تا بوو بە مەلا و ئیجازە ی
وەرگرتوووە ، بەهۆی بەهرە ی زیرەکیی خۆی و خەریک بوونی بی وچانیەووە
بە دەرزی و تەوہی فەقینان و کتیب دانان و شەرح و پەراویز لەسەر نووسینی
بوو بە یەکی لە مەلا ھەرە بەناو بانگەکانی کوردستان .

ئینولقەرە داغی زیاتر لە مزگوتی خۆیانان و جار جاریش لە مەدرەسە ی
زەردیاوای قەرەداغ که شیخ نەجیبی قەرەداغی مودەرریسی بوو
خویندوووە . خۆی گێراو یەتەووە که وا لە خزمەتی شیخ نەجیبدا
دەستی کردوووە بە خویندنی (جەمەولجەوامیع) ، بەلام شیخ نەجیب لە بەرئەووە
که زۆر بەسەر عیلمە که دا زال بوووە ئەو نەدە موبالاتی بە فەقین نە کردوووە .
لە بەرئەووە ئینولقەرە داغی که لە موقەددیمە ی کتیبە که ئەیتەووە دیتەووە بۆ
سولەیمانی و که ئەبینی گەلج لە دەرزه کانی موقەددیمە که ی جەمەولجەوامیعی
بە سادەیی خویندوووە ، لای مەلا حوسەینی پێسکەندی لە سەرەتاووە
دەست پێ ئەکاتەووە .

ئىينولقەرەداغى له حىساب و رياضيات و ئوستورلاب و روبعدا دەستىكى زۆر بالاي ھەبوو . گىپرايەو ھەرمووى زۆر ئارەزوومەند بووم له خزمەتى عىرفان ئەفەندىدا دەرزی تەشرىحوئەفلاكى بەھائوددىنى عامىلى بخوینم ، بەلام عىرفان ئەفەندى مەجالى ئەئەدام تا ناچار بووم رازى بووم سەماعى دەرزی مەلا ھادىيى يىسارانى بکەم (۱) ، مەلا ھادىيش عادەتى وابوو ھەر بابەتتىكى نەحو له دەرزه کەيا ھەلکەوتايە ئەپىرسى له عىرفان ئەفەندى ، ئەویش بەمە زۆر نارەحەت ئەبوو ، ئەیفەرموو من دەرزی رياضيات ئەئىمەو، ھەقم بە نەحو ھە چىرە ؟ منىش لەجياتى عىرفان ئەفەندى وەلامى پرسىارە کەى مەلا ھادىم ئەدایەو ، لەمەو ھەخۆشەويستىم کەوتە دلى عىرفان ئەفەندى بەو ھەو وای لەھات سەر بەخۆ دەرزی تەشرىحوئەفلاکە کەى پىن ئەوتەم و بەوجۆرە تەشرىحو کىتیبەکانى ترم لاخویند . ئىينولقەرەداغى بەدەم خویندنى ئەم کىتیبانەو ئەو ھەندەى سەعو و موتالا تيا کردوون ، مودەو ھەئەى حاشىيەى لەسەر تەشرىحوئەفلاک و حاشىيەى تەشرىحو پىسالەى حىساب و ئوستورلاب و ئەشکالوئەئىسس و روبعى موحەببەو روبعى موقەظەرات نووسىو .

ئىينولقەرەداغى کە لە خویندنى ماددەکانى فەقىھەتى بوو تەو ، چو ھەتە لای شىخ نەجىبى قەرەداغى ئىجازەى وەرگرتو ھەو لە مزگەوتى خۆياندا لەسولەيمانى کە مەشھورە بە مزگەوتى شىخ مارف لەگەل شىخ مارفى براى دەرزیان بە فەقى و تەو تەو ، تا پاشان لە سالى ۱۳۳۷ى ھىجرەتدا خەلکى گەرەکى دەرگەزىن بەيارمەتتى چەند کەستىكى وەك حاجى سەعید

(۱) سەماع ئەو ھەدەرزه کە دەرزی فەقىھەتى تايبەتى پىن و چەند فەقىھى تىرىش بۆ سوودەرگرتن پىن گوئى بگرن . لەم ھالەدا ھەر ئەو فەقىھەتى تايبەتى بە ھەقى (بەلن) کردنى بۆ مامۆستا ھەيەو ، ئەوانى کە تەنھا ئەو ھەندەيان بۆ ھەيە جارچار پرسىارىک لە مامۆستا بکەن پىن ئەو ھەى درىژەى بدەنن ، بەلام ئەتوانن لەپاش دەرزه کە ھەمان بابەت لەگەل مامۆستا بەدرىژى لىک بەدەنەو .

- (۱) مهلا قادری سماقانی باقایی *
- (۲) شیخ عه بدولکه ریمی هه لووژانی *
- (۳) سه یید حوسه نی تایلو غیی موکریانی *
- (۴) مهلا موحه مه دی کوره زای شیخولئیسلامی بانه *
- (۵) مهلا سه عیدی ئاغجه لهری *
- (۶) مهلا عه بدوللای چروستانه یی *
- (۷) مهلا ره جیمی په رخی *
- (۸) مهلا صالحی برازای مهلا عه زیزی پریس *
- (۹) مهلا موحه مه دی ره ئیس *
- (۱۰) مهلا عینایه تی سه رومالی *
- (۱۱) مهلا موحه مه دی سه عیدی صاحبی *
- (۱۲) مهلا عومهری عومه رگومه تی *
- (۱۳) مهلا یه حیای باقایی و ... گه لئیکی تر (۳) *

ئینولقه ره داغی هه میسه شان به شانی دهرزوتنه وهی به فه قیکانی
 خه ریکی نووسینیش ئه بوو * ئه مهش ناوی هه ندی له و کتیبانه ی که
 دایان :

(۳) من خۆشیم یه کیکم له وانه ی چهند سال لای مامۆستا شیخ عومهر
 خۆیندوو یانه و ئیجازه بشم ههر له خزمه تی ئه واهرگرتوه . له مانگی
 ره بیعولئه ووه لی ۱۳۳۹ وه چومه ته خزمه تی له خانه قای مه ولاناو تا مانگی
 شه عبانی ۱۳۴۳ له خزمه تیا ماومه ته وه ، جا ئیجازه م وهرگرتوه .
 له ماوه یه دا ئه م کتیبانه م له خزمه تیا خۆیندوو : ئه قصه ئه مانگی له عیلمی
 به لاغه دا ، ته شریح به حاشیه کانی مو سه ننیغه وه ، ریساله ی حیسابی
 عامیلی ، ئه شکالولته ئسیس ، ئوستورلاب ، روبعی موچه یسه ب ،
 ته قریبوله رامی شه رحی ته هذیبولکه لام ، جه معمولجه وامیع ، قاضی و لاری
 به حاشیه کانی شیخ عه بدولقادری موهاجره وه ، فه ریده ی سیووطی به
 حاشیه کانی ئینولقه ره داغی خۆیه وه ، گه له نبه ویی بورهان ، شه رحی
 مه نه جی قاضی زه که ریا له سه ره تاوه تا کیتابی نیکاح ، کیتابی خولمی
 توحفه ی ئینوچه جهر .

- (۱) حاشیهی موده ووه نهی له سهر شهرحی ته هذیبولکه لام له ئوسوولی دیندا .
- (۲) حاشیهی موده ووه نهی له سهر جه معمولجه و امیسع و شهرحه که ی له ئوسوولی فیتهدا .
- (۳) حاشیهی له سهر نه قصه لئه مانی له عیلمی به لاغهدا .
- (۴) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی بورهان له عیلمی مه نطقدا (له چاپ دراوه) .
- (۵) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی شهرح له عیلمی مه نطقدا .
- (۶) حاشیهی موده ووه نهی له سهر گه له نه ویی ئاداب له ئادابی به حث و مواظره دا (له چاپ دراوه) .
- (۷) حاشیهی موده ووه نهی له سهر ته شریحو لئه فلاك له فهله کیاتدا .
- (۸) حاشیهی موده ووه نهی له سهر ریساله تولحیساب .
- (۹) حاشیهی له سهر ئوستورلاب .
- (۱۰) حاشیهی له سهر روبرعی موجه ییب .
- (۱۱) حاشیهی له سهر روبرعی موقه نظرات .
- (۱۲) حاشیهی له سهر فه ریدهی جه لالوددینی سیووطی له نه حوو صه رفدا .
- (۱۳) حاشیهی له سهر ته سرفی مه لا عهلی (له چاپ دراوه) .
- (۱۴) ریساله یهك له فه رائضیدا .
- (۱۵) شهرحی ریساله ی فه رائض (له چاپ دراوه) .
- (۱۶) المنهل النضاح فی اختلاف الاشیاخ ابن حجر والقاضی والرملی والمعنی .
- (۱۷) فهتواکانی له وه لامی نهو پرسیاره شهرعی بانه دا که لینی کراون (به پیتی بابهت له ناو [جواهر الفتاوی] که ی مندا له چاپ دراون) .
- (۱۸) شهرحی مه قوولاتی عه شهره ی مه لا عهلی قزلجی .
- (۱۹) حاشیهی له سهر عه بدوللایه زدی له عیلمی مه نطقدا .

(۲۰) رسالة في الصلوات على سيد الكائنات عليه افضل الصلوات
والتسليمات (له چاپدراوه) (۴) .

مامؤستا شیخ عومهری ئیبنولقهره داغی نمونهی ره وشتو خووی
بهرز بوو ، بهجوری که فه قیکانی نه و نه دهی له عیلمه که ی که لکیان
وهر نه گرت ، نه و نه دهش له ره وشتو خووی فیتره بوونو که لکیان
وهر نه گرت . عزیزه تی نه فسیکی بن نه ندازه زوری هه بوو . به هیچ جوری
له دنیا به ک نریک نه نه که و ته وه که بونی سووکی و ده فائت بدا . زور قانیع
بوو به وهی دهستی نه که وت . زور بن فیزو خو به زل زانین بوو . هه موو جارئی
به دهستی خوئی قاپه چیشتی له ماله وه نه هینا بو فه قیکانو هه رگیز به
یه کیکیانی نه نه وت پرۆ له مالی خو مان چیشت هه یه بیهینه بو خو تان .

له باره ی ته مه سسوکیشه وه له شاری سوله یمانی به خزمه تی شیخ
نه جموددین گه یشتو وه و ته ریه تی له سه ر ده ستیدا وهر گرتو وه .

نه م ذاته له ۱۳۵۳ دا کوچی دوایی کردو وه له گردی سه یوان
به خاک سپیراوه .

(۴) کتیبه له چاپ نه دراوه کانی ئیبنولقهره داغی هه موو لای شیخ
عه بدولر ه حمانی کورینی ، به لکو خوا یارمه تی بدا بو له چاپ دانیان
بو نه وهی خوینده واران موسولمانان سوودیان لی وهر بگرن .

باری شیخ موصطه‌فای موفتی له‌له‌بجه

ئەم ذاتە کۆری شیخ مەحموودی موفتی کۆری شیخ عەبدوللای خەریانی بە • شیخ مەحموودی باوکی موفتی قەزای هەله‌بجەو مەلایەکی گەرەو پیاویکی خاوەن قەدر و حورمەت بوو • لە دێی خەریانی و لە چەمی بیارە هەندی باخ و مولکی بوو ، بەلام هەرچی بوو بوو خەزەتی خەلکی خەرج کردوو • شیخ مەحموودی موفتی لە ۱۳۱۹ی هێجرەتدا کۆچی دوایی کردوو • لەوکاتەدا شیخ موصطه‌فای کۆری فەقی بوو لە بیارە ، دەستی لە خۆیندەنەکی هەل‌نەگرتوو تا تەواوی کردوو و ئیجازەتی وەرگرتوو ، جا گەر اوو تەو بوو هەله‌بجەو لەسەر مزگەوتی خۆیان کە مزگەوتی جامعەیه بە پیش‌نوێژی و ئیمام‌جومعەیی دامەزراوو وەزینەیی موفتی‌بەتی‌بە‌کە‌ی باوکیشی دراوەتی •

مالی موفتی و مالی شیخ عەبدوللەطینی قەرەداغی لە هەله‌بجە ، بەش‌بە‌حالی مەلاو فەقی ئەو ناوچەیه وەک مالی باوک و ابوون ، کەس هەستی بە ییگانەیی خۆی نە‌ئە‌کرد تیا‌یا‌نا • من خۆم لە ۱۳۳۵ی هێجرەتەو ناسیاویم لە‌گە‌ڵ مەلایانی هەله‌بجە پەیدا‌کردوو • لەوکاتەووە بە‌تایبە‌تی پاش ئەو کە لە سوله‌یمانی ئیجازەم وەرگرت و لە تیرگسە‌جا‌ر بووم بە مودەررپرس ، هەرچە‌ند چووبمە هەله‌بجە ئەم هەستەم بە‌رابەر بەم دوو ماله بووو ، هەموو جا‌ری‌کیش کە مەلایانی هەله‌بجەو دە‌ورو‌بەر لە یە‌ک‌ئ‌ئ‌ لەو دوو ماله‌ کۆ‌ئ‌ه‌بووینەو ، ئە‌م‌زانی کە هە‌مو‌ان هەر وا هەست‌ئ‌ه‌کن •

لەم دانىشتانەماندا وەختىكى زۆرمان بە باسى مەسائىلى ئاينىسى و
مەلایانە و ئەدەبىيەو بەسەرئەردو لە شىعەرى شاعىرانى وەك نالى و سالم و
مەحوى و كوردى و ئەوانە ئەكۆلینەو • بەمچەشنە ئەم دوو ماله وەك كۆرى
مەلایان و پىوانى بەزەوق و ابوون •

كە ئىنگلىز عىراقىان داگیرکردو هەلەبجەو دەورو بەرىش كەوتە
ژێردەستىان ، زىاتىكى زۆرىان بە شىخ موصطەفای موفتى گەياندو ئەویش
ناچاربوو زۆرتى مأل و مولكى خۆى بۆ جى بەجى كردنى تەكلىفاتی ئەو
داگیركەرانە بفروشى • هەر لەو سەردەمەدا تووشى نەخۆشى بوو لە
موسلدانەياو ئازارىكى زۆرى پىوہ چىشت تا لە ۱۳۵۷دا كۆچى دوايى
كرد •

یادی شیخ عبداللطیف قهر راعی

ئەم ذاتە کۆری شیخ موخەممەدی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی قەرەداغی، بە، لە ساڵی ۱۳۰۰دا لە هەلەبجە لەدایکبوو و لە لای باوکی دەستی کردوو بە خویندن و هەر لای ئەویش خویندنی تەواو کردوو و، لەسەر دەستی شیخ نەجمو ددینیشدا تەمەسسوکی کردوو و هەریقەتی وەرگرتوو و پاش ئەویش لەسەر دەستی شیخ عەلا ئو ددیندا تازەیی کردوو و تەو .

شیخ عەبدوللەطیف پیاویکی دوور لە دنیاو دەستو دڵ کراو و دلسۆزی موسولمانان بوو . لە کاروباری کۆمەڵایەتیدا زۆر لێ هاتوو چالاک و خزمەتگوزار بوو . مالی هەمیشە وەک کۆری کۆبوونەو و پابواردنی مەلایانی هەلەبجە و دەور و پشت وابوو .

ماوەیهك قازیبی هەلەبجە بوو . لە ماوەیهدا دیاری لە دۆستان گل نە ئەدا یەو . پڕۆژیکیان کۆمەڵێ مەلا بووین ، مەلا عەزیزی پیرسو بابارە سوولتی عەبابەیلێ و چەند کەسیکی تر ، پاش نوێژی بەیانی گەراینەو و بۆ مالی ئەوان . کە دانیشتین زۆری پێ نەچوو کابرایەك هات شووتی بەکی گەورەیی پێ بوو ، داینا . شیخ عەبدوللەطیف لێی پرسی : ئەمە چییە ؟ کابرا وتی : بیستایکی باشم هەیه کالەك و شووتیبی باشی تیا ، ئەم شووتی بەم لێ هینا بۆ ئەم ماله بەدیاری . شیخ عەبدوللەطیف وتی : بیستووتە من قازیبی هەلەبجەم ؟ کابرا وتی : بەلێ . شیخ عەبدوللەطیف وتی : کەواتە

شووتی به کت به ره وه . کابرا سه ری سوورماو له قسه که ی شیخ
عه بدولله طیف تیکچوو ، به عاجزی به که وه شووتی به که ی هه لگرت . که
گه یشته دهر گای دهر وه مه لا عزیز رای کرد به دوایا ، گرتی و شووتی به که ی
لی سه ندموه ، وتی : باو کم ! تو نایخوی ، که نفی خوته ، هه مه یخو ، نیمه
ئه یخوین . شیخ عه بدولله طیف له مزگه وتی پاشای هه له بجه موده پریس و
پیش نویتز بوو (۱) .

(۱) پاش شیخ عه بدولله طیف شیخ عومهری برا بچووی له جیتی دانیشته .
ئهمیش پیاویکی قه ناعت کارو خزمه تگوزارو به حه یاو شهرم بوو .
ژیانی تا ماوه به کی زوریش به ناشیتی وه قفی سهر پیش نویتزی مزگه وتی
پاشا بوو . ئهم ذاته له به هاری ۱۳۷۳ دا کوچی دوایی کرد .

ياری مهلا مہرہ عیبری عربا بہ یائی بی

• ئەم ذاتە کورپی ئەحمەدی فەتاح و لە دەوری ۱۳۰۰دا لەدایک بوو •
 لە منالی بەو دەستی کردوو بە خویندن و لە عەبابەیلێ و هەلەبجە و سولەیمانی و
 بیارە خویندوو یەتی و ئیجازە ی لای مهلا قادری گەورە ی بیارە وەرگرتوو و
 گەراوە تەو بە عەبابەیلێ و دەستی کردوو بە بازرگانی و دەرس پێوتن و تەو ی
 فەقیان پێکەو •

• لە ۱۳۳۹دا لە گەل سەید فەرەجی عەرەبی چوینە خزمەتی بو
 خویندن ، چەند مانگی لای ماینەو • من لەوکاتەدا گەلەنبەوی بورهانم
 ئەخویند • پاشان گەرامەو بەو هورامانی ئەودیو • لە ۱۳۴۱یشدا
 جاریکی تر چوومەو خزمەتی • ئەم جارە لە سولەیمانی بەو چوومە لای ،
 لەترسی بو مبابارانی سولەیمانی لەلایەن ئینگلیزەو هەلاتبوم • ئەوکاتە
 (لب الاصول) م ئەخویند ، دوو سێ مانگ لای مامەو •

• مامۆستا مهلا حەمەسەید پیاویکی رەوشت بەرزو خاوەنی عیززەتی
 نەفس بوو • لەسەر دەستی شیخ نەجموددیندا تەمسوکی کردبوو •
 پاشان لەسەر دەستی شیخ عەلاؤددینیشدا تەمسوکی کرد • ئەم ذاتە لە
 ۱۳۴۶دا کۆچی دوایی کردوو و لە داوێنی مەرقدی (ابو عبیدە) وە لە
 عەبابەیلێ بە خاک سپێراو •

یاری شیخ موسی‌دینی قرلبلاخی

نهم ذاته له شیخه کانی خورخوره‌ی لای سه‌قره ، بو خویندن هاتووه‌ته
بیاره و له خزمه‌تی شیخ نه‌جموددیندا ته‌مه‌سسوکی کردووه و تا ئیجازه‌ی
مه‌لایه‌تیبی وه‌رگرتووه له بیاره ماوه‌ته‌وه . پاشان له هه‌له‌بجه دامه‌زراوه و
بووه به پیش‌نوێژو موده‌رریسی مزگه‌وتی خانم (خانمی خیزانی عثمان
پاشای جاف) و تا له ۱۳۳۲دا کوچی دوایی کردووه به خزمه‌تی زانست و
نایینه‌وه خه‌ریک بووه .

نهم ذاته ده‌ستی نه‌ده‌بیاتیشی هه‌بوو . نازانم دیوانی کوکراوه‌ی بیی
یا نه ، به‌لام من پارچه شیعریک و چوارخشته‌کی به‌کیم ده‌سگیر بووه ، و
لیره‌دا بلاویان نه‌که‌مه‌وه .

نهمه پارچه شیعره‌که‌ی :

ای آنکه جان عاشق مسکین فدای تو
یا رب فدای پای تو جان گدای تو
من خواهم از خدا که بجویم رضای تو
چون در رضای تست رضای خدای تو
انوار مرشدان جهان مقتبس شده‌است
از کوکب (ضیای) (سراج) و (بهایی) تو
خاک‌است اگر وجود کثیفم طلا شود
از فیض پرتو نظر کیمیای تو

فرقم به تاج شاهی عالم همی رسد
 باشد به زیر سایه بال همای تو
 اکسیر اعظم است یقین نزد اهل دل
 خاکی که هست زیر کف پای تو
 گر عاجزند خلق ز وصف شمایلت
 حیرانم از بیان حیا و وفای تو
 عثمان چو دید روی تو وقت وفات گفت
 این است بس خلیفه ما از حیای تو
 از رشك (معن زائده) پیچد به خود چو مار
 گر بشنود چو حاتم طائی سخای تو
 چون از ثنات (محیی) بی چاره دم زند
 خارج ز حد عقل بود چون ثنای تو (۱)

نه مهش چوارخشته کی به که ی :

ای شاه وقت عید سعیدت مبارک است
 در ماه و سال عیش رغیدت مبارک است
 انعام عام شامل احوال هر کس است
 انعام با قریب و بعیدت مبارک است (۲)

-
- (۱) شیخ موحیددین نهم پارچه شیمره ی له پیاه کلدانی شیخ نه جموددیندا
 و تووه .
 (۲) شیخ موحیددین نهم چوارخشته کی به ی بو جهژنه پرژه بو شیخ
 نه جموددین ناردووه .

یادی شیخ بابا پره سوولنی بیدنی

ئەم ذاتە کورپی شیخ ئەحمەدی کورپی شیخ عەبدولصەمەدی بیدەنی و
لە سەببە بەرزنجەیی بەکانی سۆلەیه • لە ۱۳۰۳ی هێجرەتدا لە دینی (بیدەن)
هاتوووە تە دنیاووە دایکی خوشکی شیخ حوسەینی چرچەقەلایە •

حەوت سالان بوو باوکی کوچی دوایی کردوووە دایکی بردووویەتی
بۆ مالی شیخ مەحموودی موفتی لە هەلەبجە تا لەوئێ بێریتە بەر خۆیندن •
ماوەیەك لەوئێ ماوەتەووە خۆیندووویەتی و هەر هیشتا منال بوووە پێی
کەوتوووە تە بیارەو بە خزمەتی شیخ عومەر ضیا ئووددین گەشتوووە و شیخ
داوێتە دەستی مەلا عەبدولقادری مودەرریس و داوای لێ کردوووە ئاگای
لێ بێ •

بابا پره سوول ، وەك فەقیکانی تری کوردستانی سەردەمی خۆی ، لە
گەلێ شوین خۆیندووویە • جگە لە هەلەبجەو بیارە ، لە پریس لای مەلا
قادری مەلا مؤمن و ، لە قزرابات هەر لای ئەوو ، لە سولەیمانی لای شیخ
باباعەلی تەکیەیی و ماوەیەکیش لە مزگەوتی مەلا ئەمینى مام روستەم بوو ،
بەلام هەر لای شیخ باباعەلی خۆیندووویە •

بابا پره سوول پاش ئەوەی خۆیندن تەواوئەکا ئەچێ بو بیارەو لەسەر
دەستی شیخ نەجمووددینا تەمەسسوك ئەکا و هەر لە بیارە ئەمینیتەووە ، لای
شیخ نەجمووددین وەختی بەسەرئەباو بەجێ ناھێلێ و بەپێی توانایش لە دەرز

پین و تنی فہقیدا بہ شداری ئەکاو پاشان لە سالی ۱۳۳۵دا بہ ہیہ خان ناوی
ناموزای مارہ ئەکا .

لہو سہردہ مہدا شیخ عہ بدولکہ ریمی ئەحمہ دہرندہ ییش کہ ہەر لہ
منالی بہوہ ہاوری بی بابارہ سوول بووہ ، لہ بیارہ ئەبێ . کہ شیخ مہ عرووفی
میرگسہ جاپ لہ ۱۳۳۱دا کوچی دواپی ئەکا ، لہ بہر ئەوہ کہ شیخ عہ بدولکہ ریم
لہ منالیدا لہ بەردہستی شیخ مہ عرووفدا پیگہ یشتووہ ، شیخ نہ جموددین
ئەینیری بۆ ئەحمہ دہرندہ کہ خزمەتی مزگەوتی ئەحمہ دہرندہو چاودیری
منالہ کانی شیخ مہ عرووفیش بکا .

شیخ بابارہ سوول بہووی ئەوہوہ کہ ہیچ پیوہندی بہ دنیاوہ مہ بہست
نہبوہ ، توانیویہ ئەو ماوہ زۆرہ ہەر وا لہ بیارہ بمییتتہوہ . کہ شیخ
نہجموددین لہ ۱۳۳۷دا کوچی دواپی ئەکاو شیخ نوروددینی کوری لہ جیی
دائە نیشیو سالی دواپی ئەویش و مہلا عہ بدولقادی مودہرپریسیش کوچی
دواپی ئەکەن و شیخ عہ لا ئوددین لہ ہہورامانی ئەو دیوہوہ دیتتہوہ بۆ سہر
خانہ قای بیارہ ، بریار ئەدا شیخ بابارہ سوول بیی بہ مودہرپریسی بیارہ و مہلا
حوسہینی کوری مہلا عہ بدولقادر یار مہ تیدہری بن . ماوہ یەکی کہم بہم جۆرہ
پارہ بویری ، پاشان تاقتی نامییتی و بیارہ بہ جی دیلێ و ئەچی بۆ ہلہ بجہو لہ
مالی شیخ عہ بدوللہ طیف دائہ بہزی . پاش ماوہ یەک لہ ویتشہوہ ئەچی بۆ
سۆلہ و ئەبێ بہ مہلای شیخ حوسہینی خالۆی . پاش ماوہ یەکی تریش لہ ویوہ
ئەگوژی تہوہ بۆ زہلہرہش و ئەبێ بہ مہلای حوسہین بہگی مہحمود پاشا
تا سالی ۱۳۴۶ کہ مہلا حہ مہ سہ عیدی عہ بابہ یلی کوچی دواپی ئەکا ، ئەوجا
ئەگوژی تہوہ بۆ عہ بابہ یلی تا ۱۳۵۵ ، لہوسالہدا لہ سہر ہەندی شت دلسی
نارہحت ئەبێ و ئەروا بۆ سۆلہ بۆ لای شیخ قادری قہمچی رہش کہ خالۆزای
بووہ ، ماوہ یەک لہوئی ئەبێ ، پاشان دووبارہ ئەگہریتتہوہ بۆ عہ بابہ یلی و ئیت
لہوئی ئەمییتتہوہ تا لہ ۱۳۶۳دا کوچی دواپی ئەکا .

شیخ بابره سوول ذاتیکی زور پایه بلندو ره وشت به رزو دلسۆزی
هاورئییانی و خرمه تگوزاری کومه لهی موسولمانان بوو . له ناو مه لایانی
دهور و بهری هه له بجه دا ئه و سه ره بنده بوو که هه موویانی بهیه که وه
گرئیی دا بوو، له هه موو گیرو گرفتیی کدا فریارسهی هه موویان بوو . به مردنی
ئیترا ئه و رشته یه پچرا یه وه که هه موویانی پتیکه وه به ستبوو .

سیرهت و باسی ره وشت و خووی به رزو کرداری مهردانه و هه لوستی
پیاوانهی باباره سوول له چه ند لاپه ریه کدا هه رگیز ته واو نابج و دهفته ریکی
گه وره ی پتیوسته . به کورتی باباره سوول مرویه ک بوو له هه موو سیفه تیکی
مهردانه دا نمونه و کهم هاوتا بوو .

شیخ باباره سوول وهک زانایه کی گه وره بوو ، ئه دیب و شاعیریکی
بالایش بوو ، شیعری به کوردی و فارسی زوره . من چه ند پارچه شیعری
کوردی و فارسیم ده سگیر بووه ، لیزه دا بلاویان ئه که مه وه به هیوای
دهسکه وتنی شیعه کانی تریشی که له هه لیکتی ترا بلاویان بکه مه وه .

به کوردی :

(۱)

ناطیقه ی حالی وهطهن دهرسی وهطهن تهقریر ئه کا

کاتبی دل حه رفه کانی یهک بهیهک تهحریر ئه کا

گفتوگوییکی خوش و پر مه غزه دایم دیته گویم

وا ئه زانم هاتیفیکی غهیبی به تهفسیر ئه کا

پیم ئه لئ بو غه م ئه خووی ، سولطانی سه ییاسی وهطهن

هه ره به قانونی مه حه بیته دوژمنی تهسخیر ئه کا

عاقیبهت میعماری فیکری ئیتتیفاقی قهومی کورد
 دارولئیحسانی بیلادی کوردهکان تهعمیر ئەکا
 سیلسیلهی کاکۆلی ئالتوزاوی مهجوبوبهی وهطهن
 وابزانه زوبهبزوو وا عاشقی خۆی زهنجیر ئەکا
 خزمهتی خاکی وهطهن فهرضیکی عهینه بۆ ههموو
 داخلی ئەم حوکمهیه کئی فهرقی جوان و پیر ئەکا
 ظولمهتی جههل ئەرچی زۆری سه ندووه باکت نه بێ
 نووری عیلمی عالمیکه عالمی ته نویر ئەکا
 بۆ دیفاعی زههری ماری دوژمنی خاکی وهطهن
 سه رطهیبی مهعریفهت ته رتیبی شه کرو شیر ئەکا
 رۆژو شهو بۆ پاسی ناموسی وهطهن ئینسانی کورد
 سنگ به قهڵخان و سوپهر بۆ نووکی شیرو تیر ئەکا
 هه رکهسی فکری مه زاری باوگو باپیری هه بێ
 بۆ به قای ئیعزازی خاکی خۆی چلۆن ته قصیر ئەکا
 بۆ نیشاندانی میثالی پالنهوانی قهومی کورد
 ئاوی کوردستانه عه کسی شیری نه ر ته صویر ئەکا
 دادی حیکمهت دا ئه خا سه ییادی طهبعی موسته قیم
 هه ر له یه ک داوا به ملوین وه حشی پێ ته سخیر ئەکا
 طهبعی که ششافی ئەدیبی چاپ ئەکا (روح البیان)
 ئایهتی عه قدی برایی کوردهکان ته فسیر ئەکا
 پیاوی عالم دا ئیما نه فعی عومومی مهطله به
 جاهیلی ناپیاوه هه ر بۆ نه فعی خۆی ته دبیر ئەکا

لووتنی وه چهرخان له شووشه‌ی پر گولای شیعی من
 مونگیری ئاناری کوردی بۆنی پیازو سیر ئەکا
 به‌عضه ئەشخصه‌ی هه‌یه مه‌یلی له خورما خواردنه
 ذائیه‌ی به‌عضیکه‌ی تر مه‌یلی ترئ و هه‌نجیر ئەکا
 که‌به که‌ج نابج به‌ کوردی ناوی کوردستان ئە‌به‌م
 پێی بلێن واعیظ به‌ تورکی بۆچی من ته‌کفیر ئە‌کا

(۲)

من غوباری گوزهری گهردشی داماتیکم
 عاشق و شیفته‌ی جیلوه‌ی جانا‌تیکم
 بۆ گۆلی رووی که‌سن ئیسته‌ منیش وه‌ک بولبول
 له‌ گولستانی غه‌ما مورغی سه‌هرخوا‌تیکم
 ئاخ زه‌ماتیکه‌ له‌ گۆشه‌ی قه‌فه‌سا وه‌ک قومی
 بچ په‌رو بالی قه‌دی سه‌روی خه‌راماتیکم
 مه‌که‌ ته‌کلینی شه‌رابم به‌خودا ، ئە‌ی ساقی
 مه‌ستی باده‌ی قه‌ده‌می دیده‌ی فه‌تتاتیکم
 وه‌حشه‌ت ئە‌نگیزه‌ غوبارم له‌ هه‌موو دنیا‌دا
 گه‌ردو بادی قه‌ده‌می فه‌وجی غه‌زالاتیکم
 خۆ زه‌ماتیکه‌ له‌ به‌یتولحه‌زه‌نا وه‌ک به‌عقوب
 چاوه‌ڕێی پیره‌هه‌نی یۆسنی که‌نعاتیکم
 گه‌ر ده‌پرسی خه‌به‌ر ئیستا که‌ له‌ گۆشه‌ی غه‌م‌دا
 منی بیچاره‌ عه‌جەب بچ سه‌رو ساماتیکم

بۆچی تەحقیرم ئەگە ی زاهیدی طاعات فروش
 کویره نازانی منیش ئیسته موسولماتیکم
 وەرە پروانە که کون کون بوو سینەم ئەمرو
 هەدەفی تیری بەلای جونبوشی موژگاتیکم
 موددەتیکە که لە داوینی شەبی هیجراندا
 دائیما مۆتەظیری صوبجی گریباتیکم
 شەو هەموو شەو وەکو پروانەیی بی صەبرو قەرار
 بال و پەر سوختەیی شەمعی شەبوستانیکم
 ئەی رەفیقان بەخودا ئیسته منیش بۆ لەیلا
 بی سەر و شوینم و مەجنوونی بیاباتیکم
 تا قیامەت بەخودا زەحمەتە هوشیارەو بەم
 من که مەخمووری شەراب و دەس و فنجانیکم
 تا لە جەمعی یەتی ئەحبابی بریوم دەوران
 لە بیابانی غەما طورفە پەریشائیکم
 ئەی (رەئوف) خاصیتەتی صوحبەتی (بابا) یە که من
 ئەدەب ئامۆختەیی مەجلیسی عیرفاتیکم (۱)

(۱) شیخ بابارەسوول ئەم پارچە شیمەری بو مەلا رەئوفی مەلا ئەحمەدی
 صائیبی هاوڕێی نووسیوە . ئیمەیش لە رووی فۆتۆی کەشکۆلەکە
 مەلا عەزیزی ریشاویی جوانرۆیی نووسیومانەتەو .

(۳)

له گۆشه‌ی عوزله‌تا دايم قسه‌ی بئ خود نه‌که‌م بو خۆم
له حوجره‌ی پیر نه‌سه‌فدا ، (ره‌مزی‌یا) مه‌شغوولی یادی تۆم
نه‌گه‌ر بیتچاره (بیتخود) ، (ره‌مزی‌یا) قامه‌ت خه‌مه ، (بابا)یش
بئین بو شاهیدی صوجه‌ت نه‌وه چاوه ، منم نه‌برۆم
له به‌زمی گۆلشه‌نی نه‌جایی یه‌که دلدا من و (بیتخود)
له‌بو گۆلدسته‌یی ئولفه‌ت نه‌وه وه‌که ره‌نگ و من وه‌که بۆم
نه‌وا وه‌که پیری که‌نمان قافلای بادامی چاوم نارد
له شاری میسری وه‌سلی ئیوه‌دا من موشته‌ری یه‌که بۆم (۲)

(۴)

حالی به‌دحالی نه‌من مه‌علوومه ، ئیفشای عالمه
دیده پیر ئاب و جگه‌ر داغ و زوبانم نه‌بکه‌مه
عیش و شادیم ، چاوه‌که‌م ، گریان و شین و ماته‌مه
ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم پیتم مه‌لئ ده‌ردت که‌مه
خوا له‌باتیی له‌علی فه‌ننه‌ر حوجره‌که‌م مه‌ملووی خه‌مه

★ ★ ★

(۲) نه‌م پارچه‌ شیعره له‌ رووی فۆتۆی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا عه‌زیزی ریتشاوی
نوسراوه‌ته‌ره . له‌ویدا نوسراوه‌ بو (بیتخود)ی نوسیه‌وه ، به‌لام به‌
شیعره‌که‌ خۆیا دیاره‌ وانیه ، شیخ بابا‌ره‌سوول باسی خۆی و بیتخود
نه‌کاو رووی ده‌می له (ره‌مزی) ناو یا نازناویکه‌ که‌ لامان‌وايه (ره‌مزی‌مه‌لا
مه‌رووف) بئ .

طاقت و صبر و قهرار و هوش و آرامم چووه
مهصلهحت و ایه سه‌ری خۆم هه‌لگرم تا‌کوو زووه
بۆ که‌سی دینی بیج له‌م جینگه‌ نیشن قه‌ت بووه
حوجره‌ که‌ی ئەم‌دیو (یقیناً) هه‌روه‌کوو قه‌بری جووه
چۆن له‌باتیی له‌عل و له‌میا دوودو عه‌قرب هه‌مده‌مه

★ ★ ★

قه‌ت له‌ باسی خواردنی ئەم جینگه‌ هیچ‌ که‌س نادوئ
دۆینه‌ که‌ گهر بیکه‌یه‌ سه‌حرا ئیتر گیای ناروئ
بئ‌درۆیه‌ ئەم قسه‌ ده‌یکه‌م به‌راستی بییج
گهر له‌ به‌حشی ئە‌کل و شوریش بییه‌ ته‌حریر جوژئی بئ
بئ‌درۆ نابئ له‌ فه‌رضئ ئە‌ر بلئی عه‌ینی سه‌مه

★ ★ ★

من له‌ به‌ر خویندن به‌دائیم خوئنی جه‌رگی خۆم ئە‌خۆم
بئ‌که‌س و رووت و غه‌ریب و عاجزو دل پر له‌ غه‌م
به‌حشی عیلمی ئە‌م زه‌مانه‌ت بۆ بکه‌م بئ‌زیادو که‌م
گهر قسه‌ی راستت ئە‌وئ (بابا) ئە‌من عه‌رزت ده‌که‌م
خویندن و ته‌حصیلی ئیسته‌ باعیشی ده‌ردو غه‌مه

★ ★ ★

من فیرارم کرد له‌ ده‌س ئە‌م جینگه‌ ، رێم تی‌که‌وته‌وه
به‌ختم هه‌لسابوو له‌ خه‌و ، دووباره‌ بۆ خۆی خه‌وته‌وه
په‌ببی وێران بئ به‌ حوجره‌ و مه‌دره‌سه‌ و مزگه‌وته‌وه
من خۆ مه‌حروومم له‌ چایی ، هه‌م له‌ دارو نه‌وته‌وه
به‌حشی دۆینه‌یش خۆت ئە‌زانی ده‌ر دوو هه‌فته‌ یه‌ك ژمه‌ (۲)

(۳) دیاره‌ شینخ باباره‌سوول به‌م پارچه‌ شیعره‌ی باسی ژبانی ناخۆشی ئە‌و
سه‌رده‌مه‌ی فه‌ق‌یان ئە‌کا .

(٥)

هەر کورده که عوشره تی نه مابین
هەر کورده که به زمی بێ صه دا بێ
پیاوی به ره وانندی نه فه رموو :
« نه م مه سئه له کوو ده بێ وه ها بێ »
عالم له سه عاده تا ده ژێ گشت
هەر کورده حه یاتی لێ برابین
دتیا هه موو عه یش و نوشه ته نها
هەر مه خفه لی کورده بێ صه فا بێ
قانونی ته نئه للومه نه فه رموی :
نه م کورده له ژێر نه ساره تا بێ
سا گاز که نه قهومی کوردی (خوشناو)
با رۆحتی له قهومی (پژدهر) بێ
دهشتی (دزه بی) له دهشتی (هه ولێر)
باعیث چی به ، نه هلی بۆ جیا بێ
رهبازی بی (جاف) و (تاله بانی)
با (داوده) و (زه نگنه) ی تیا بێ
(سوورداش) و (سیوه یل) و (شارباژێر)
بۆ (شیوه که ل) ی نه بێ فیدا بێ
(هه ورامی) یو کوردی (شاره زووری)
بۆ دهردی (له ژۆن) نه بێ ده وا بێ

(گه لباغی) یو (تیله کۆ) و (مه ریوان)
 بۆ میلله تی (ژاوه رۆ) نه مابین
 (سینجاوی) یو (که لور) و (هه مه وه مند)
 بۆ میلله تی (لور) نه بێ شیفا بێ
 (سابلاغ) و (سنه) و (سه قز) به جاری
 با بانگ که نه نه هلی (بانه) دا بێ
 تیعنادی هه موو عه شایری کورد
 باوه ر مه که بۆ که سنج کرابین
 نه ماما به هه موو نه لیم به ئیجمال
 گوئی هۆشی له بانگی کابرا بێ
 گوئی لێ به عومومومی کورده واری
 مه ر نه و که سه گوئی دلی نه مابین
 بۆ نه صره تی مه نطیقه ی جونووبی
 با کوردی شیمالی عه ینی با بێ
 ئیمانی هه یه نه گهر به ئایه ت
 نه م کورده هه موو نه بێ برا بێ
 بورهانی موفه ککیراتی کوردی
 بێ شوبه هه یه بێ نه تیجه نابین (٤)

(٤) نه م پارچه شیعره له رووی فۆتۆی که شکۆلی مه لا عه زیزی ریشاوی
 جوانرۆیی نووسراوه ته وه .

به فارسی :

(۶)

جانا مراد هر دو جهانت مرید باد
عمرت به کام اهل محبت مدید باد
از مقدم تو غنچهء دلها شگفته شد
فیض نسیم صبح وصالت مزید باد
آنکس که داد مردهء جان بخش مقدمت
یا رب همیشه شاد دل و خوش نوید باد
وقت عزیمت سفر و بازگشتنت
خضرت دلیل و پیش‌روت بایزید باد
جانا صفای عید غریبان لقای تست
خوش طالع آن غریب ز تو مستفید باد
ماتم‌زدای جمع غریبان بی‌نوا
عیشت مدام و عید شریف سعید باد
خوشنود باد از کرم‌ت آشنای تو
بیگانه‌ات ز عیش جهان ناامید باد
وصلت برای عاشق صادق فزون بود
هجرت نصیب جان رقیب پلید باد
آن ناکسی که منکر این آستانه‌است
از فیض خواجگان طریقت بعید باد
بسمل صفت به خاك طپان در مقام عشق
عشاق تو به تیغ محبت شهید باد

ای در برابر کرم‌ت بحر قطره‌ای
 احسان تو قرین قریب و بعید باد
 شرح شمایل تو مطول خوش‌است لیک
 شایسته آنکه مختصر و هم مفید باد
 در نزد قدر همت تو آسمان زمین
 در پیش چهره‌ات مه و خور ناپدید باد
 با‌دا همیشه یاور تو لطف مصطفی
 یارت مدام عون خدای مجید باد (۵)

(۷)

ای چشم یار درد تو جان‌را خراب کرد
 دل‌را دچار شدت صد اضطراب کرد
 ای درد سوی نرگس جانان چه می‌روی
 ای وای این قدر که ترا بی‌حجاب کرد
 ای درد اگر به دیده انصاف بنگری
 باید ز طوق دیده او اجتناب کرد
 ای درد چشم دور شو ، این جور تا به کی
 جانانه از شامت تو ترك خواب کرد
 چشمی که نور دیده اهل وفا بود
 ای بی‌بصر چه حق بود اورا عذاب کرد

(۵) شیخ بابا ره سوول و مهلا ره نوونی مهلا نه حمدهی صائب ، نه م پارچه
 شیعه‌یان پیکه‌وه بو پرؤزبایی لن کردنی شیخ نه جموددین وتووه به‌یونه‌ی
 گه‌رانه‌ویه‌وه له سه‌فر .

چشمی که روشن است از دیده جهان
 اورا چه ممکن است پر از پیچ و تاب کرد
 چشمی که دسته دسته به گلزار کائنات
 نرگس برای بندگی او شتاب کرد
 چشم و رخی که نرگس و گل از حیای او
 گل آب شد ز حسرت و نرگس حجاب کرد
 ای خان و مان خراب چه بیداد میکنی
 با دیده که تربیت شیخ و شاب کرد
 ای بی ادب برو عرق انفعال ریز
 ورنه ترا نتوان بدعا غرق آب کرد
 آزار چشم دلبر ما لایق تو نیست
 همچون تو کیست این گذر ناصواب کرد
 چشم (رءوف) و دیده (بابا) مقام تست
 اکنون توان که دیده ما کامیاب کرد
 یارب کند به دیده ما زود انتقال
 دردی که چشم مست ترا پر ز آب کرد (۶)

(۸)

آه از غم بی نیازی یار
 فریاد ز دست جور دلدار

(۶) شیخ بابا ره سوول و مهلا ره نوونی مهلا نه حمده دی صائیب نه م پارچه
 شیعره یشیان بیکه وه به بونه ی چاویشه ی شیخ نه جمود دینه وه وتوره .

لیلای من از رم غزالت
دیوانه‌ترم ز قیس بیزار
از فتنهء جادوان چشمت
بیمارترم ز چشم بیمار
شادم به امید حرفی از تو
از لوم رقیب و طعن اغیار
یکبار گل رخت ندیدم
دیدم دوهزار نیش از خار
بر عاشق بی‌نوا گواهی
از بهر خدای حی دادار
عمریست فتاده بر در تو
شاید به سرم روی تو یکبار
جانا چه شود برغم زاهد
باری گذری به این گنه‌کار
تا چند خورم غم فراوان
تا چند کشم جفای بسیار
من طاق‌ت هجر دلبرم نیست
ای وصل تو جان من نگهدار
فریاد ز بی‌کسی کسی نیست
حال دل من پیرسد از یار
سالی‌است ازو خبر ندارم
رنجور برفت از برم یار

در چاه زنج بمرد یاخود
در سلسلهء دو زلف طرار
گر مژده دهی بشارت آرد
دل گشت فدای پای دلدار
(بابا) سر و مال و جان خود هم
زین مژده دهد به آن خبردار

(۹)

ای مالک جهان نبوت توی امیر
وی پادشاه ملک ولایت توی شهیر
بر سرّ امر و نهی (کما هی) توی خیر
ای مظهر فیوض الهی توی بشیر
وی مظهر مراد خدایی توی نذیر

★ ★ ★

ای مقتبس ز شمس ضمیر تو انبیا
وی مقتبس ز بدر منیر تو اولیا
قطع نظر نموده ز خود جمله ماسوی
روز جزا به جز تو ندارند پیشوا
ای تو شفیع مطلق و من عاصی و اسیر

★ ★ ★

روزی که يك قلم دو جهانرا یکی است شاه
این ملک و مال و عزت مردم شود تباه
واندم که هرکسی به شفיעی برد پناه
با اشك سرخ و موی سفید و رخ سیاه
ماییم دست دامن و تو شاه دستگیر

★ ★ ★

در گلشن هوا هوسی صرف کرده‌ام
در کلخن خطا نفسی صرف کرده‌ام
در نار سهو خار و خسی صرف کرده‌ام
عمر از هوای نفس بسی صرف کرده‌ام
بی طاعت و عمل تو رءوفی و هم ظهیر

★ ★ ★

ای خلعت شفاعت کبری توی و بس
روزی که پرسشی نکنند هیچ کس ز کس
بر نقد طاعتی چو نداریم دسترس
از لطف عام خود تو به فریاد ما برس
تو منعم و کریمی و ما سائل و فقیر (۷)

(۱۰)

ای نفس بداندیش دمی بهر خدا باش
از بهر خدا تابع احکام قضا باش
با اهل جهان چند توان رنج کشیدن
یک لحظه هواخواه محبان خدا باش
اظهار تملق همه رسوائی محض است
زینهار دمی صبرکن ای نفس رضا باش
آسوده شو از کشمکش شهرت دوران
در گوشه عزلت نفسی بی سر و پا باش

(۷) شیخ باباره‌سول نه‌م پینج خسته‌کی‌به‌ی له ته‌ریفی پیغم‌به‌ردا وتووه
دروودی خوی لی بی .

تا کی همه جا سلسله جنیان تکبر
 این داعیه بگذار و انیس فقرا باش
 از اهل جفا هیچ صفائی نتوان یافت
 زینهار غبار قدم اهل وفا باش
 برباد مده خاک خود از آتش آمال
 سیلاب فنای خس و خاشاک هوا باش
 اندیشه آهنگ بقا نیست کسی را
 آماده تحریک دم تیغ فنا باش
 بگذر ز خیال غم آشوب علایق
 در هردو جهان عاشق بی برگ و نوا باش
 از فتنه املاک مکن شکوه بی جا
 مردانه بیا و هدف تیر بلا باش
 خواهی که سرافراز شوی در همه عالم
 با خواجه خود بنده بی روی و ریا باش
 احرام ادب بند به طوف حرم دوست
 لبیک زنان خادم ارباب صفا باش
 خواهی که مراد همه عالم شوی ای دل
 از صدق مرید خلف الصدق (ضیا) باش
 پاک ار کنی آیینهات از زنگ کدورت
 جویای غبار قدم (نجم) هدی باش
 از طرز ادب دور نباید شدن ای دل
 هنگام حضورش عرق افشان حیا باش

گر میطلبی راه بسر منزل تحقیق
 از هستی موهوم درین بزم جدا باش
 ای صاحب ما قبله حاجات غریبان
 گاهی به کرم هم نفس اهل دعا باش
 گر جای تو تنگ است به غم خانه دلها
 پایی بنه و مردمک دیده ما باش
 وابسته به لطف تو بود حاصل آمال
 از کار فرو بسته ما عقده گشا باش
 (بابا) همه دم همچو (رءوف) از سر اخلاص
 در وصف ثنائش گهرافشان ثنا باش
 هر چند که يك (خپله) نیرزد گهر نظم
 ای جائزه گفته ما (شکر و چا) باش (۸)

(۱۱)

برخوان همیشه نعت به نام محمدم
 تر کن زبان ز شربت جام محمدم
 با خال و حور و کاکل و غلمان مرا چه کار
 مرغ اسیر دانه او دام محمدم
 دیگر هوای روضه رضوان نمیکنم
 از قبریان سرو خرام محمدم

(۸) شیخ باباره سوول و مهلا ره ثوفی مهلا نه حمه دی صائیب ، نه م پارچه
 شیمه یشیان پتکه وه وتووه له بیاره .

از ناله‌ام بوجد در ایند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام بادهء جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار درگه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطر
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبهء شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طرهء شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم (۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

(۹) شیخ باباره سوول نهم پارچه شیعره‌ی له تعریفی پتفه‌مبه‌ردا وتووه .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
 مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
 عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
 خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
 گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
 معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
 بر ساطم حاتم طائی گدائی میکند
 ریزه خوار خوان احسان سخای بیخودم
 مقتبس از شعلهء ادراک ما مهر فلک
 ذرهء پروردهء فیض لقای بیخودم
 در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
 تا به زیر سایهء بال همای بیخودم
 روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
 از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
 پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده اند
 مظهر نور تجلای صفای بیخودم
 طینتم آینهء تمثال نیکی ساختند
 از بدی بیگانه ام ، من آشنای بیخودم
 طعنه بر جام جهان بین میزند آینه ام
 صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
 آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
 زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

عاقبت (بابا) برای دفع علت‌های دل
شربت‌ی دادند از دارالشفای بیخودم
نالاه ما شور آهنگ سماع قدسیان
بلبل خوش نغمه رضوان سرای بیخودم
باکم از طوفان عصیان نیست در روز جزا
ناخدای کشتی لطف خدای بیخودم (۱۰)

(۱۳)

من گوی بلادیده چوگان فراقم
حیران و سراسیمه میدان فراقم
از حال من شیفته حیرت خبری نیست
موج یم بی‌تابی عمان فراقم
ای شیفته فرگس فتان غزالان
بی‌پا و سرخنجر مژگان فراقم
ای مست شراب نگه یار قدح نوش
دریاکش پیماناه پیمان فراقم
تو بلبل گلزار وصال و من غمبار
بی‌بال و پر گوشه زندان فراقم
تو زنده سرچشمه حیوان وصالی
من مرده هجرانم و بی‌جان فراقم

(۱۰) شیخ باباره سوول‌نم پارچه شیعره‌ی بو مه‌لا مه‌حمودی بیخود
نوسیوه .

تو محرم بزم می وصل و من محروم
 دردی کش میخانه هجران فراقم
 بر ناله من گوش کن ای یار وفادار
 آوازه پر شور نیستان فراقم
 مینالم و این سوز نهان میکنم اظهار
 دل سوخته آتش سوزان فراقم
 از حسرت آن یوسف گم گشته عزیزا
 ماتم زده کلبه احزان فراقم
 گم گشته و آواره صحرای تحیر
 حرمان زده بی سر و سامان فراقم
 بر لوح دلم فاتحه یأس نوشته
 استاد ازل طفل دبستان فراقم
 آن بلبل حرمان زده گلشن وصلم
 در کنج قفس مرغ خوش الحان فراقم
 من قانعم از پیرهن یار به بویی
 ای نور بصر ساکن کنعان فراقم
 در باغ دلم جز گل پر داغ نروید
 من لاله شیدای گلستان فراقم
 آهم همه دوداست شرر قطره اشکم
 ای وای که من مجمر نیران فراقم
 مجنون صفتم با صف اشک و علم آه
 خود پادشه ملک بیابان فراقم

پروانه بی بال و پرم از اثر هجر
 شبهاست که من شمع شبستان فراقم
 در میکده هجر دو صد جام لبالب
 می نوشم و مدهوش خمستان فراقم
 عمریست که در بیشه هجران غزالان
 چون شیر ژیان سلسله جنبان فراقم
 جنسم همه غم ، نقد متاعم الم و داغ
 در سوق بلا تاجر دکان فراقم
 خاکم همه برباد شد از آتش هجران
 سیلاب بلا دیده طوفان فراقم
 از نام و نشانم خبر ار هست و اگر نیست
 (بابا) ی جفا دیده حرمان و فراقم

(۱۴)

عاجز و بی سر و سامان غم
 جان من واله او حیران غم
 ای شه مصر ملاحی رحمی
 بنده بندی زندان غم
 گنجم و بر سر من مار فراق
 ساکن خانه ویران غم
 بی تعلق ز هم شاه و گدا
 بنده حضرت سلطان غم

مورم و با علم آه دوان
آصف ملك سليمان غم
گو جهان بحر کند سیل سرشك
نوحم و ساكن طوفان غم
دیگر از آب سرشكم چه غم است
آتش كشتی عمان غم
فارغ از سود و زیان دو جهان
هائیم راه بیابان غم
دست بر سفره حاتم نكشم
ریزه خوار نعم خوان غم
از ازل آمده با داغ درون
تا ابد لاله بستان غم
بی خبر از نفس راه حجاز
هندم شور صفاهان غم
مرکز گردش پرگار بلا
نقطه جدول دوران غم
یاد جمعیت كاكل تا کی
طره زلف پریشان غم
گوشه چشم به قیصر نكنم
خسرو محفل دوران غم
رندم و گوش به سلطان ندم
چاكر بنده مستان غم

رواق گلشن داغ جگرم
قطره بارش نیشان غم
بی نصیبم ز می و جام طرب
مست پیمانۀ پیمان غم
فارغ از کشمکش قصر فلک
اختر طالع ایوان غم
آفت قلب سپاه فرحم
فارس عرصه میدان غم
سربس داغ دلم از هجران
نقد سرمایه دکان غم
ناسخ جمله احکام فرح
آیت معجز قرآن غم
در ره هجر شدم گرد کنون
رفته از گردش دامان غم
آه ازین آتش دل سوز ای وای
شعله مجبر نیران غم
بنگر از معجزه تیغ فراق
ماه و پاره ز کتان غم
وین عجب تر که به گلزار سرور
بلبل کلخن ویران غم
طائر قدسم و از داغ فراق
قمریء سرو گلستان غم

این بین کز اثر سردی آه
جان و دل سوخته بریان غم
آه صد آه ازین بخت سیاه
تیره روز شب هجران غم
حال (بابا) ز من حیران پرس
عاجز و بی سر و سامان غم

(۱۵)

ای چای ، اگر راحت جانفائی ، جفائی
نه نعمت عامی ، به خدا عین بلائی
گر آب حیاتی سمی ، گر لعل خرف وار
بدیمن زغن گر به مثل مرغ همائی
هرچند که در انجمن خلق عزیز
بس خواری چو بر چشم شه عصر نیایی (۱۱)
محبوبی اگر در نظر مردم دنیا
مبغوضی چو متروک ز محبوب خدائی (۱۲)
دل گفت برو ترک کن این آرزوی نفس
(بابا) به حقیقت تو اگر طالب مایی (۱۳)

(۱۱) و (۱۲) مهبهستی له شیخ نهجموددینه که وادیاره چای نهخواردووهتهوه .
(۱۳) شیخ بابارهسول نههم پارچه شیعرهی بو بهدناوکردنی چایی داناهوه .
سهییدعهبدولقادر ناوی تالشییش که فهقیریهکی هاوری شیخ
بابارهسول بووه ، بهمجوره له وهلاما داکوکیی له چایی کردووه :

(بابا) متنفر اگر از حضرت مایی
دستت نرسد دامن و صلح ز گدائی

چوار خشته‌می

فریاد ز کوی نیکوی دور شدیم
ای وای ز فیض باری مهجور شدیم
در بزم وصال سوختم از هجران
افسوس ز نادیدن او کور شدیم

حاشا اگر از عزت ما نقص و فتوری
حاصل شود از نفرت هر بی سر و پائی
گر محفل جمع است و گر منزل وحدت
بی فیض وجودم نبود هیچ صفائی
شوری به سرت از طرف ارچه نمانده است
در دم چه کوشی و چنین سقله چرائی
در زمرهء عشاق خودت شهرهء آفاق
بنمودی به بی‌مهری و بی‌عهد و وفائی
آن شاه که در طبع شریفش نه عزیزم
مطبوع نباشد بر او هیچ غذائی

یادی شیخ عبدالکریم ئەحمەد پرنده

ئەم ذاته کورپی سەید ئەحمەدی کورپی سەید موخەمەدی کورپی سەید ئەبدولرەحیمی میسری یە (۱) . لە خانەشور لە ناوچەی باوەجانی فراوەتە بەر خۆیندن و پاشان کە تۆزێ ئاوازایەتی هاتوووە بۆ شارەزور بۆ فەقی بەتی و لە دینی ئەحمەد پرنده کە ئەوکاتە مەلا ئەبدولرەحیمی چروستانەیی لەوئ مەلا بووە لای شیخ مەرروفی تیرگسەجار - دامەزراوە ، پاش ماوەیەك لەویشەووە چوووە بۆ هەلەبجەو لەوئ لەگەڵ شیخ بابارە سوولئ یتدەنی یە کتیران ناسیوو بوون بە برادەر و ئیتر پیکەووە خۆیندوو یانە . پاش ماوەیەکی تر لە هەلەبجەووە پیکەووە چوون بۆ پریس بۆ لای مەلا قادری مەلا مؤمن و لەوئ خۆیندوو یانە . لەگەڵیشی چوون بۆ قزرات و پاش ماوەیەك لەوئ چوون بۆ سولەیمانی و لای شیخ بابەعلی تەکیەیی دامەزراون . لە سولەیمانی بەووە لیک جیا بوونەتەووە و شیخ بابارە سوول - وەك پێشتر باسمان کرد - چوووە بۆ بیارە و شیخ ئەبدولکریم لە جیتی خۆی ماوەتەووە . پاشان ئەمیش چوووە بۆ بیارە و لەگەڵ شیخ بابارە سوول یەکیان گرتوووەتەووە و ئەمیش لەوی دەستی کردوووە بە خۆیندن . تا پاش کوچی دوایی کردنی شیخ مەرروفی تیرگسەجار ، شیخ ئەبدولکریم کە ئەوکاتە جەمەولجە و امیە

(۱) ئەم سەید موخەمەدە کە بە حاجی موخەمەد مەشهور بووە ، لەگەڵ سوپای میسر کە چوووە بۆ حیزاز بۆ سەرمان کردنەوی بزوتنەوی وەهابی ، چوووە بۆ مەککە و مەدینە و لەوئ هاتوووە بۆ بەغدا و لەویشەووە چوووە بۆ ناوچەی باوەجانی لە کوردستانی ئێران و لە دینی خانەشور نیشتهجی بووە .

ئەخوئىنى ، بە فەرمانى شىيخ نەجموددىن دەست لە خوئىندن ھەلئە گرىئى و ئەروا
 بۆ تىرگسە جار لە جىبى شىيخ مەرووف دائە نىشى و دەست ئەكا بە
 دەرس پى و تەنە ھى فەقىيان و ئەبى بە پىش نوئىزى خەلك ، چونكە وەختى
 خۆى كە شىيخ عەبدولكەرىم لە خانە شوورە ھاتووە بۆ ئەحمەد پىرئەندە ،
 شىيخ مەرووف چاودىزى و سەرپەرشتىي كردووە ، لە بەرئەو شىيخ
 نەجموددىن بە مونسابى زانپوہ پاش كوچى دوايى شىيخ مەرووف شىيخ
 عەبدولكەرىم پروا سەرپەرشتىي پى و شوئەكەى بكاو ئەھيلئى كوئىرئىتەوہ
 چونكە منئالى گەورەى وای نەبوہ ئەم ئەركە بە جىبە پىئى .

شىيخ عەبدولكەرىم ئىنسانئىكى رەوشت بەرزو دلسۆزى موسولمانان و
 خزمە تگوزارى خەلك بوو . ئەو خزمە تەى ئەو بە منالانى شىيخ مەرووف و
 بە تىكراى خەلكى ئەو ناوچەىي كردووە ، لە ھەموو كەسى ناوہ شىتەوہ .
 بۆيە بەش بەحالى دانىشتوانى ئەو ناوچەىي ، ئەك ھەر وەك مەلایەكى گەورە
 يا وەك شىيخئىكى باش و پى پىشاندەرىكى لىھاتوو ، بەلكوو ھەمىشە وەك
 براىەكى دلسۆزىش تەماشای كراوہ .

شىيخ عەبدولكەرىم پاش دامەزرانى لە ئەحمەد پىرئەندە و زنھىتانو مال
 پىكە وەنانى ، پىوہ ندى جارانى لە گەل شىيخ بابارە سولى بىدەنو لە گەل
 مەلاكانى ھەلە بچەو دەور و پىشتى بە تىنتر كردووە . ھەمىشە ھاتوو چووى بۆ
 ييارە بۆ لای شىيخ نەجموددىن و پاش ئەو پىش بۆ لای شىيخ عەلاؤددىن
 بووہو ، بىن و چان لە گەل ئەو ھاورپى يانە پىنا بە دەم موسولمانانى ئەو
 ناوچەىيەوہ بوون بۆ چار كەردنى ھەر گىرو گىرئىك ھاتبىتە پىيان .

ئەم ذاتە لە ١٣٦١دا كوچى دوايى كردووەو تا دورا پۆزى ژيانى ھەر
 لە ئەحمەد پىرئەندە ماوہ تەوہ .

شىيخ عەبدولكەرىم وەك مەلایەكى باش بوو ، دەستى شىعەرىشى ھەبوو .

به داخه وه شیعه کانی کۆنه کراو نه ته وه ، به لام من چهند پارچه به کیم لایه ،
وا لیره دا بلاویان نه که مه وه .

(۱)

به کوردی :

ئه م دهرده تووشی من بووه ئه مرۆ له رووی ههوا
چارهی چی به پیم بلین ئه ی ره فیکانی باوه فا
هه رلا ئه چم چ جایی ئه جانیب که قه ومو خویش
به دتر له ئه جنه بی له دهری خۆی دهرم ئه کا
مه نهووری طهبعی کافرو موسلیم وه ها بووم
پیم ناده نی بچم نه ئه ده یرو نه خانه قا
دهرمانی دهردی تو له لای منه بیچاره پیت بلیم
ههسته برۆ په نا به به ئه صحابی موصطه فا
گه ر کافری موغانیدی سه د ساله بیته لای
گورجنی ئه بیته موخته هیدو مه حرمی خودا

(۲)

وه ره ئه ی دل وه کوو په روانه بالی عیشق په ییدا که
به دهووری شه معی شه رعی ئه نوهره سه د سۆز به رپا که
له طه عنه ی شیتته کانی وه ک حو بارای ریگه لی گوم بوو
مه ره نهجه و بی به یه ک شوغله هه موویان ته فرو توونا که
طه ره فداری شه ریهت شیره وه ک صیددیق و فارووقه
له حیزه فیکلی رتویی بووله هه ب یا جهل بی باکه

ئەگەر باوەر بە من ناکەي وەرە تۆزى بە چاوى دىل
 تەماشای حوسنى ئىقداى مودىرى وارماوا که
 دەسا ئەي ئەهلى فەزل و مەریفەت هەردەم بە سۆزى دىل
 تەمەنای نەصرەت و تەوفىقى ئەم ذاتە بکەن چاکە
 قوبوولى کەي بە لوطقى خۆت خودایا ئەم تەمەنایە
 بە حەققى ئەوکەسەي فەرمووتە پىيى (لولاک لولاک) (۲)

(۳)

ئەمە چى بوو سولەيمانى وەها پر شین و گریانە
 کەچى شادی و بەشارەت سەر بەسەر پر گردى سەيوانە
 ئەمە چى بوو کە زیندوو یەك قە ئەم بى دەنگ و خامۆشە
 لەناو مردوو کەچى هەر بەزەمە ، هەر ئاھەنگە ، سەیرانە
 ئەمە چى بوو کە ئەم قەبرە دووصەد سالانە وەك قەسرن
 کەچى ئەم قەسرە شیرینانى شارە وا پەرىشانە
 چى بە پووش و پەلاشى گردى سەيوان عەینى گولزارە
 کەچى باغو گول و گولزارى شار وەك شارى موررانە

(۲) مامۆستا مەلا قادرى سۆفى مەلای فەقێ جنە ئەبى لای حسین بەگى
 حەسەن بەگى موحەممەد پاشا کە مودىرى ناحیەي وارماوا بوو ، ئىجازەي
 مەلایەتى بە مەلا حەسەنى شاترى ئەدا کە پاشان بە مەلا حەسەنى ھۆرپىن
 ئەناسرا . حسین بەگ بەم پۆنەوہ ئاھەنگىک ئەگىرئى و شىخ عەبدولکەریمیش
 لەسەر داواي مامۆستا مەلا قادر کە وىستوو یەتى قەدرزانی خۆي لە
 پیاوہتیی حسین بەگ دەربىرى ، ئەم چەند بەیتە ئەلئى و ئەیدا بە یەکى
 لە فەقیکان لە کۆرى ئاھەنگە کەدا ئەبخوینتەوہ .

له يهك مزگوتو ته كيهو مه درمه سه كهس ناييډ دهنگن
نه (قد قامت) نه ياهرويډ ، نه (بسم الله) نه سوبحانه
له هر قه بريكه وه گوځي بگري ههروهك نهغمه يي داوود
صه داي ته كيري عيدو خو طبه يي ئاوازي قورئانه

وه هام زاني منيش نهو حاله ته روئيايه نه بينم
له بو ته حصيلي يتداري خو مم هيتنايه جو لانه

كه هو شم هاته بهر نه ختيك و پرسيم بو موحه فقهق بو
نه مه ئاناري كوچي شيخي عه صرو فخرى كوردانه

چ شيخي؟ هه زره تي باباعه لي ، عه للامه يي دموران
كه نه قصه گه ر بلييم عيلمى وه كوو ده ريايي عه ممانه

به فه يضى عيلمى نهو ره يبي به قورباني عولوومي بم
فورووع و نه صلى نه م دينه وه ها خوش ره نك و ره ييانه

به عيلمى نهو بوو نه م نه سراره شيرينانه ده ركه وتن
به فيكري نهو بوو ده ره اتن هه موو نه م دورپو مه رجانه

به ياناني به ديمه ي بو مه عاني موشكيل و مه خفي

به نه خوځي بوو كه صه رفي لي نه بوو نه شكالي ييگانه

كه لامى وا به حيكمه ت سه وق نه فهرموو بو عه قيده و دين
مو عايد دائه ما له م ته رزه ته فسيره و هه ديشانه

له پاكيي طينه تي چي بلييم؟ مه لهك هه يران نه بوو نه يوت
چي به نه م روحي مه حضه وا له فهردي نه وعى ئينسانه

هه زارو سيصه دو په نجاوو تو شيخي هيجره تي فهرموو
به عه زمي سيبه ري نهو تاچه سه روي باغي نه كوانه

ته قاضای ئەم هه موو ته حقیقی عیلم و خز مه تی دینه
 به لای نه یلی جیواری چه زره تی شاهی په سوولانه
 به قوربان گهر بلیم تو مردووی لالیم وه کوو لاله
 خه لاتی زیندویی قه طعیت له مه و لاه له سهر شانه
 به ئیمه گهر بلین مردوو له پاش ته شریفی تو حه ققه
 که قووتی ژینی پوچی ئیمه بو ئەو به حری ئیجسانه
 په قینه تو مه قامت جه نه تی فیردهوسی عولیایه
 مه قامی ئیمه هه مه علوومه بی تو قه عری زیندانه
 له ئەم زیندانی یانی خۆ ته قهت غافل مه به قوربان
 له حالی عه بدی خۆ پر سینه وه شتیه ی بزور گانه
 غه مت لابه ، فه رمح بیتنه دلت (فانی) که نووری ئەو
 له جیگایه وه کوو خۆری درمخشان پرته وه فشانه (۳)

(۴)

له پاش ده رچوون له دهستی به فرو باران
 به لاوازی و که می ئینسان و چه یوان
 به لاقرتی سوئالم کرد له شوانی :
 چی به ته ئریخی ئەم ساله برا گیان ؟

(۳) شیخ عه بدولکه ریم ئەم پارچه شیمه ری بو لاواندنه وهی شیخ باباعه لیبی ته کیه یی وتوو که به کیک بووه له مه لا گه وره کانی سوله یمانی .

به صدها فسووس و هسرهت جوابی داوه
« سیاسائیکی پیسو و ، هسرهت نامان » (۴)

(۵)

به فارسی :

ای دل گم گشته خون شو ، عالمی برباد شد
گریه کن ای دیده ، صبر از دل که بی بنیاد شد
سینه آتش گپرو خاشاک وجودم را بسوز
تیز شو آتش که آه و نالهات امداد شد
ای کف افسوس رو بر زانوی غم حلقه شو
غم مخور پیشانی عجزت دگر املا د شد
ناله موآج رو در شهر غم آواز ده
یک قلم شادی ز ملک خاطران ناشاد شد
ای چمن رو خاک بر سر کن تو سرو خویشرا
کز میان باغ دین آن قامت شمشاد شد
آنکه از بازوی سعیش در طریق مصطفی
خاتقاه و مدرسه از علم و دین آباد شد

(۴) زستانی سالی ۱۳۴۳ (۱۹۲۵) زستانیکی توشو و سخت بووه . شیخ
عبدالکهریمیش نهم پارچه شیعه‌ی بو یادکردنوهی نهو زستانه داناهه .
دوا نیوه بهیتی پارچه شیعه‌که به حسابی حوروونی نه بجهد سالی
۱۳۴۳ نه گریتهوه به مهرچ و شهی (هسرهت) به ریئووسی کون واته
به (هسرت) بنو سرتی . (پیسو) یش به شیوهی قسه کردنی هندی
ناوچهی کورده‌واری واته (پیس بو) . نهم پارچه شیعه‌مان له‌رووی
فوتوی که شکوله‌که‌ی مه‌لا عزیز ی ریشاوی نووسیه‌ته‌وه .

آنکه از اکسیر فیضش هر که را يك ذره یافت
زرّ خالص گشت و از زنگ هوا آزاد شد
گرچه کوه بیستون جهل بالاگیر بود
بهر تخریش چه شیرین تیشهء فرهاد شد
از حوادث هر که دیدی منکر معروف خواند
بی‌نویان را که هر جا اهل استمداد شد
وضع را اندر بیان دین به نحوی صرف کرد
از زبان منکران عهد هم آزاد شد
تا شد آن خورشید برج معرفت غایب ز خلق
از میان اهل دین خود محشری ایجاد شد
مستقیم اندر شریعت ، بهره‌مند اندر طریق
چون ضیاء نجم‌دین آن رهبر امداد شد
هر کرا از همت فاروق ثانی پرتوی
شد نصیب از غم برست و هم چو او دلشاد شد
طالبان علم خاموش و مریدان در خروش
وای بر حال همه از دستشان ارشاد شد
منع درویشان مکن از ناله و آه و فغان
آه صد آه از جهان آن مرکز ارشاد شد
گرچه از خدمت جدایم ، لیک از لطف خدا
خاطرم با منکرانش خصم مادرزاد شد
گریه کم کن (فائیا) ، همت ز نجم‌الدین طلب
آنکه از فرموده‌اش این بیت شیرین یاد شد

منکر از من چون جدا شد خویش را داند که او
زیر بار نفس و شیطان خسته و بیمار شد
او چو از شغل خدا يك لحظه آسایش نداشت
رمز تاریخش ز حرف (شاغل) ایجاد شد (۵)

(۶)

این چه غوغائی است می‌خیزد ز ارکان جهان
شور محشر شد هویدا در میان انس و جان
واله و سرگشته و حیران و در جوش و خروش
شاه و سلطان ، میر و خاقان ، جمله پیر و جوان
چشمه چشم صفای مهر از غم پر کدور
نقطه حال جفا بر سینه مه شد عیان
از تنور دیده شد بسط زمین طوفان اشک
سرخ شد از جوش سیل خون دل هفت آسمان
رونق باغ صفا از آه مردم شد خراب
رنک گل از ناله بلبل برفت از بوستان
لاله خونریز است از آه دل و گل سینه چاک
زخم خار صد جفا در پرده دل باغبان

(۵) شیخ عبدالکهریم نهم پارچه شیعه‌ی به‌بونه‌ی کوچی دواپی شیخ
مهروروفی نیزگسه‌چاره‌وه وتووه . پیته‌کانی وشه‌ی (شاغل) به‌حیسابی
جوروفی نه‌بجهد نه‌که‌نه ۱۳۳۱ که سالی کوچی دواپی کردنی شیخ
مهروروفه .

شد. پریشان خاطر مجموع اعیان زمین
 گرد حسرت بر جبین بنشست ارکان زمان
 کاکل مشک جهان بریده از تیغ جفا
 سنبل زلف بتان پژمرده از باد خزان
 از خرد پرسیدم این غوغا و آواز حزین
 گریه بر لب ، دست بر سر ، گفت هان ای بی نشان
 آفتاب برج عدل و ماه اوج سلطنت
 شاه جمجا ، میر والا ، سایه نوشیروان
 فخر ملت ، تاج سطوت ، زینت تخت و نگین
 مهر رفعت ، زیور شوکت ، سلیمان زمان
 اشک بخش خسرو و حسرت ده کاووس و کی
 پنجه بر پیچ اسد ، خونریز صد چون قهرمان
 شیر میدان ، شاه ایران ، رستم میدان جنگ
 آفت قلب سپاه ، آشوب جان دشمنان
 کنز احسان ، بحر عرفان ، خادم پیر و مرید
 نظم دولت ، سعد ملت ، راحت روح روان
 زین معما پرده برداریم دل خون شد ز سوز
 تابع خیر البشر ، نور بصر ، سرکار خان
 (مصطفی) نامش بسان نام فخر المرسلین
 مرغ روحش شد طقیل او به گلزار جنان
 در میان کافران مانند شاه کربلا
 جان به جانان داد و از دنیای فانی شد نهان

از سوار برگ ماتم شد جهان شام غریب
گرد گل از خون شفق در مشرق روی بتان
کاش هنگامی که تیرش از نیام آمد برون
دست دشمن خشک و قامت خم شدی همچون کمان
کاش آن روزی که گلگون شد زمین از خون او
میدریدی تیغ قدرت سینه داود خان
کاش آن وقتی که شد غلطان خون آن شهسوار
پایمال سیل قهر حق شدندی کافران
زین جفا از ابر تا روز جزا خون میچکد
میر میران مصطفی شد کشته شیطانیان
آسمان جور و ارض معدلت بی نور ماند
از غروب پرتو مهر رخ آن نوجوان
از وفاتش سبعة سیاره بی تاب و قرار
در عزایش چشمه چشم ثوابت خون چکان
ابر بر ناکامی او آنچنان بگریست زار
خانه اهل جهان از سیل خون شد بی نشان
ریخت چندان اشک حسرت عرش بر بام فلک
گشت بهر جوی خون چشم کواکب ناودان
حسرتا شد ملک ایران بی نظام از فوت او
مهوشان بی ناز و جمع خانمان بی خان و مان
خواهم از تیغ غضب جان و تنش صد پاره باد
آنکه باعث گشت بهر این جفای بیگران

(فانیا) زین سوز دیگر خامه‌را کوتاه کن
مرغ و ماهی سوختند از آتش آه و فغان

بهر تاریخش فروشد فکر در بحر خیال
نیل بر سر ، فاله در دل ، دیده گریان ناگهان

خامهء دست قضا بر لوح خاطر زد رقم
رمز سالش (خیمه زد بر مأمن دار الامان) (۶)

(۶) شیخ عبدالکریم ثم پارچه شیعری بو لاواندنه‌وی موسته‌فا خانی
قوبادی وتووہ کہ له جهنگی قہ‌لخانی‌دا کوژراوه . رسته‌ی ناو دوو
کہوانہ کہ له نیوہی دووہمی ثم بہ‌یتہ‌دا ، بہ حیسابی حوروفی نہ‌بجد
نہ‌کاتہ ۱۳۳۷ کہ سالی کوژرانی موسته‌فا خانہ .

بادی مهلا قادری سوئی

ٺم ذاته ڪوري موحه مهدي ڪوري سهفري ڪوري ٺمهدي ڪوري موحه مهده ، ٺهچيٽه وه سر (وهلي) ناويڪ و لهمه وه ٺيستا نه وهی ٺم پياوه هموو به (هؤزي وهلي) ناسراون .

ٺم (هؤزي وهلي) به بهرله وهی جافي مرادي بينه گهريمان له ناوچهی (دزيايش) نيسته جي بوون و جاروباريش پويشتون بؤ دموري (کاني بهردينه) و (بيسه لمين) و گهلي جاريش له (گولان) ي نريكي (فهقي جنه) ماونه ته وه . که واته ٺه مانه له جافي مرادي نين ، به لام به هؤي ٺنو ٺن خواهه وه له گه ل هؤزي (شاتري) ٺيستا ويا ن لي هاتوو به به شيڪ له وان دائه نرين و له خير و شهرا به به کي ٺه ناسرين .

باوڪي ماموستا مهلا قادر له دٻي (ٺاله ناو) دانيشتوو . مهلا قادر هر به منالي نراوه ته بهر خويندن و پاشان که فامي پهيدا کردوو و چوو بؤ بياره بؤ خويندن و تا بووه به مهلا خويندوو به تي و هر له بيارهيش ٺيجازهی وهر گرتوو لاي ماموستا مهلا قادری گوره و پاش ٺيجازه وهر گرتيش هر له بياره ماوه ته وه و ٺني نه هيناوه تا له سالي ١٣٣٣ دا له سرده می شيخ نه جموديندا و به فرماني ٺه و به مهلايه تي چوه ته کاني که وهی شه ميران و^(١) له ناو عه شره تي (به زدان به خشي) دا بووه به مهلا و

(١) ماموستا مهلا قادر ، پاش کوچي دوايي شيخ عه بدوللاي شيخ موحه مهده ٺه ميني عه بابا به لي بي بووه به مهلاي کاني که وه . ٺم شيخ عه بدوللايه مهلا و موده پريس و شاعير و نازناوي (جه فاي) بووه . ديوانتيکي شيعري هه به له م دوايي به دا له لايه ن شيخ موحه مهده علي قهرده اغي به وه له چاپ دراوه .

پاش ماوهیه کی کم زینت خانی کچی حاجی مهلا عزیزلی وازولی هیناوه که جافی هاروونی یه و ، به دهرس وتنه وه و نامۆزگاری کردنی موسولمانانه وه خه ریک بووه و فه قیی به هره مه ندی زۆری وه که مهلا فه تاحی کاگرده لی و مهلا فه زوللای تالشی لای خویندوو یانه و پیگه یشتوون .

پاش چند سال مامۆستا مهلا قادر کانی که وهی به جی هیشتووه و باری کردووه بۆ (فه قی جنه) له ناحیهی وارماواو لای حوسهین به گی حه سن به گی موحه مه د پاشای جاف بووه به مهلا و له وی یش هر خه ریکی پیگه یاندنی فه قی و نامۆزگاری کردنی موسولمانان بووه و تریکه ی بیست سال له وی ماوه ته وه ، نه و جا باری کردووه چو وه ته دئی (بانی خیلان) و مزگه وت و مه درسه ی تیا کردووه ته وه و تا له مانگی ره بیعولشانیی سالی ۱۳۷۲ (۱۹۵۳) دا کوچی دواایی کردووه - هر له وی ماوه ته وه .

مامۆستا مهلا قادری صۆفی یه کچی بوو له و که سه نایابانه ی که سه رانسه ری ژبانی خویمان بۆ خزمهت کردنی موسولمانان سه رف نه که ن . مالی هه میشه وه که دیوه خان وانوو . زۆرتری مه سه رفی فه قیکانی له گیرفانی خۆی بوو . به شیکی زۆری ومختی له هاتوچۆی نه م لا و نه ولادا بوو بۆ چارکردنی گیروگرفتی ناوخه لک و ئاشت کردنه وهی ناکۆکان و دۆستی کردن له یتوانیانا ، سه ره رای خواپه رستی و جی به جی کردنی نه که ئایینی به کانی به رابه ر به موسولمانان و وه لامدانه وهی پرسی شه رعی له هه موولایه که وه . هه میشه به ر له پۆژبوونه وه له مزگه وت ئاماده نه بوو و ئیوارانیش تا پاش نوژی خه وتنان نه نه گه رایه وه بۆ مال .

نه و پیوه ندی دۆستی به ی له گه ل شیخ نه جموددین بوویه تی زۆر به تین بووه و زۆر کات له ژووره بچو که که یا به سه ر پله کانه کانی دالانی خانه قای بیاره وه که نه چی بۆ مه درسه و حوجهی فه قیکان ، پیکه وه دانیشتون . نه و

دۆستایه تی بهی له گه‌ل شیخ عه‌لا ئو ددینیش هه‌ر بوو و هه‌موو سالی ئه‌هات بۆ
بیاره بۆ سه‌ر لیدانی و هه‌ر چه‌ند نامه‌ی بۆ ئه‌نووسی ، ئه‌م چوار خسته‌کی به
جوانه‌شی له سه‌ره‌تای نامه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌نووسی :

هه‌مه‌ بیگانگان چنان دانند

که منت آشنای در گاهم

ترسم ای میوه درخت بلند

که نیایی بدست کوتاهم

وه‌ك زانیومه ناوفانی مامۆستا مه‌لا قادر به (سۆفی) بۆ جوئێ کردنه‌وه‌ی
بووه له (مه‌لا قادری مه‌لا مۆمن) واته‌ باوکی ئه‌و ناوی مه‌لا مۆمن بووه‌و
باوکی ئه‌م ناوی سۆفی موحه‌مه‌د بووه . بیستوشمه‌ بۆیه‌ وا ناو‌ز اووه‌ چونکه
هه‌ر له سه‌ره‌تای فه‌قی به‌تی به‌وه‌ سولووکی کردووه‌و بووه به سۆفی و هه‌ر
له‌خۆیشیا سۆفی مه‌شرب بووه .

یادی مهلا مه محمودی موفتی "بیخود"

مهلا مه محمودی بیخود کوری مهلا موحه مه دئه مینی موفتی سوله یمانی کوری مهلا ئەحمەدی موفتی مه شهوور به (چاوماری) کوری مهلا مه محمودی دیکلێزه بی به که له گه‌ل شیخ مه عرووفی تۆدی پیکه وه مودەرپرسی مزگه‌وتی گه‌ره‌ی سوله یمانی بوون .

بیخود له سالی ۱۲۹۶ی هه‌جره‌ تها له سوله یمانی هاتووه ته دنیاوه و له مه‌درسه‌ و مزگه‌وتی خوێانو هه‌روا له مه‌درسه‌ به‌ناووبانگه‌ کانی تری سوله یمانی خوێندوویه . ماوه یه‌ کیش له پینجۆین لای مه‌لا عه‌بدوڵه‌ رحمانی پینجۆینی و ماوه یه‌ ک لای مه‌لا قادری گه‌ره‌یش له بیاره‌ خوێندوویه . هه‌ر له‌و ماوه‌ی له بیاره‌ خوێندنه‌ یما پتوه‌ندی رۆحیی له گه‌ل شیخ نه‌جموودین په‌یما کردووه‌ و بووه‌ به‌ یه‌ کێ له موریده‌ جانا نه‌ کانی . ماوه یه‌ کیش له هه‌له‌ بجه‌ بووه‌ به‌ (حاکم) و ماوه یه‌ کیش له گه‌ل ره‌فیع حیلمی و زیومر مامۆستایه‌ تی کردووه‌ . سه‌رده‌ میکی زۆری ته‌مه‌نی له هه‌له‌ بجه‌ به‌ سه‌ر بردووه‌ تا مه‌لا عه‌بدوڵه‌ زیزی موفتی کاکێ له ۱۳۶۶دا کۆچی دوایی کردووه‌ ، ئەوجا گه‌راوه‌ ته‌وه‌ بۆ سوله یمانی و له جینگه‌ که‌ی ئەوا دانیشتووه‌ ، تا له سالی ۱۳۷۶ (۱۹۵۵/۸/۲۵)دا کۆچی دوایی کردووه‌ (۱) .

(۱) تا من له بیاره‌ بووم و بیخود له هه‌له‌ بجه‌ بوو هه‌رچه‌ند بچووما به‌ ته‌ هه‌له‌ بجه‌ له گه‌ل ئەوو مه‌لا کانی هه‌له‌ بجه‌ پیکه‌ وه رامان ئەبوارد . که‌ پاش گه‌رانه‌ وه‌ی بیخود بۆ سوله یمانی ، منیش له ۱۹۵۱دا بیاره‌م به‌ جێ هه‌شت و چوومه‌ سوله یمانی ، دۆستایه‌ تیمان له جاران به‌ هه‌یتر بوو و هه‌موو

ههفتهیهك نهچومه لای . بهداخهوه که کۆچی دواویی کرد من له
سولهیمانی نهمابووم و گواستبوومهوه بۆ کهرکوک . ههوالی مردنی زۆری
ناریهحت کردم . لهدورهوه بهم پارچه شیعره لاواندمهوه :

بێخوده یا باخوده ، بێهۆشه یا هوشیاره دل
نووستوووه چاوی له خهودایه ، وهیا بیتداره دل
ئهم سهعاته رۆژه یا شهو بۆچی بهرچاوم رهشه
یا دهمی هیجرانه ، بۆیه عاجزو غهملهاره دل
دووکهله ههستا له سینهم تالی کرد سهفحهی جیهان
یا گری ئاگری جهفای لیج بهربوووه پر ناره دل
یاوهکوو بیستووومه (بیتخود) مهنبهعی عیلم و ئهدهب
ئهو عهزیزی میسری رۆحه لهو پرو سهرشاره دل
رهختی کۆچی بهستو رووی کرده بیابانی بهقا
یانئ لهم دارولفهناي خاوهن جهفا بیتزاره دل
کۆچی بێواده له زومرهی یاوهرانو دۆستان
یانئ ناچاری قهزای فهرمانی بێئیندازه دل
پینجهمی مانگی موحهپرهم بوو تهمی ئهم ماتهمه
یانئ هاودهردی شههیدی کهربهلای ئازاره دل
کۆچی خیرت بێ برا بۆ دیدهنی دگدارهکان
بۆ لیکای (بابارهسوول) و یارهکهی ئهفکاره دل
دل بهئیشو موپتهلایه ، ئیشی بهم چهرخه نیبه
یانئ لهم بازاره دا بێ کاسبی و بێکاره دل
تال بووه لیم کاکمی من سهیرانی گوئزارو چهمن
چۆن به بێتو طالیبی دهشتو دهرو گوئزاره دل
بێسهرو بێسهروهرو بێغهمخۆرو بێیاوهرم
بێحهیببو و بێطهیببو خهستهوو بیماره دل
ههر له شهوقو ذهوقی تو بوو لهم ههموو غهملاری یا
وام ئهزانی مهستو سهرمهستی گولی بێخاره دل
چی بوو ئهم سهکته که سهکتهی دا له زهوقی دۆستان
یا مهگر جیتی تیری تهقدیرو قهزای قههاره دل

- بیخود ئینسایتیکی پاک مه شره ب و دل رووناک و کردار چاک بوو .
- دل فراوان و دوس بلاو بوو . باومرناکه م کهس له ووه غازاری پین گه یشتبج .
- له ته ماعی دنیا دوور بوو . تا مرد هر به ره به نی ژبانی به سه بر د .
- بیخود شاعیریکی پایه بلند بوو . شیعری به کوردی و فارسی زوره .
- دیوانه کهی له لایه ن موحه مده دی کورمه ووه به یارمه تیی عه بدولرحمان موفتییی
- برازای له ۱۹۷۰دا له چاپ دراوه (۲) ، به لام هه موو شیعره کانی تیا نی به .
- لیره دا به مونسایی نه زانین چه ند پارچه شیعری بلاو بکه ینه ووه که له دیوانه که یدا
- بلاو نه کرا و نه ته ووه .

دل که مه حرووم بوو له بیینی باغی رووی تو کاکي خوّم
هه رچی باغاته له لای وهك شوّره کات و خاره دل

بیینی یارانت ئه دا (باباره سوول) ، (عه بدولکه ریم)
بۆیه دایم وای نه زانی هه ر له لای دلداره دل

ناوی (نامی) ی توّیه ویردی دایمی (عه بدولکه ریم)
وه قفی فیکری توّیه خاطر خاوه نی ئه سراره دل

مه طلعه می سالی هه زارو سیّصه دو حه فتاوو شهش
ئهو دهمه ی پر بوو له ئیش تا ئیسته وا بیماره دل

(۲) جیتی خوّیه تی لیره دا هه له یهك راست بکه ینه ووه که له دیوانه که یدا
رووی داوه ، ئه ویش ئه و ته که له سه ر پارچه شیعری :

(بحمد الله) دلی ده ریا به خادیم

مه عانیی لوئوئی لایه خادیم

نوسراوه بیخود بۆ سه ید علی ره فیقی (خادم السجاده) ی نوسیوه .
له راستیدا ، وهك وهختی خوّی مامۆستا موحه مدهد حه ویز له نامه یه کی
پر له مه لوو ماتدا بۆ موحه مده دی کورمی روون کرد ووه ته ووه ، بیخود
ئهو پارچه شیعره ی بۆ حاجی میرزا عه بدوللای کۆبی نوسیوه که نازناوی
شیعیری (خادیم) بووه و زۆر دۆستی بیخود بووه . شایانی وتنه خادیمیش
به پارچه شیعیکی جوان وهلامی بیخودی داوه ته ووه که سه ره تاکه ی
ئهمه یه :

له عیشتی حه زره تی مه ولایه بیخود
سه ری پر نه شه یی سه ودا یه بیخود

به کوردی :

(۱)

(بحمد الله) که میعماری ئەزەل کۆیهی ته ماشا کرد (۳)
به صونعی سهرمه‌دی خۆی دائیره‌ی ئەوقافی ئاوا کرد
دهمێ بوو تووشی عیلهت بووبوو ئەوقافی قه‌زای کۆیه
قه‌دهر کردی که دوکتۆریکی هیتاوی پیتی موداوا کرد
خودا وه‌ك بووعه‌لیی سینا که (سه‌یید هادی)یی بو‌ نارد
به قانونی شینا ئالام و ده‌ردی ته‌فرو توونا کرد
له‌پاش مزگه‌وتی گه‌وره‌و ته‌کیه ده‌ستی کرده ئینشائات
له‌ ناوشارا نزیك هفتا دوکانی تازه‌ی ئینشا کرد
که ئەم بازاره‌ وه‌ك قه‌سری به‌هه‌شته‌ی بو‌ دروست کردن
زه‌مانی حوورو غیلمانی سه‌راپا پیر له‌ طوبوا کرد

(۳) بیخود ئەم پارچه‌ شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه‌ داناوه‌ که مه‌ئمووری ئەوقافی
ئەو سه‌رمه‌مه‌ی کۆیه‌ که ناوی سه‌یید هادی بووه‌و خزمی بیخود خۆی
بووه‌ له‌ ساڵی ۱۳۵۴دا چاخانه‌یه‌كو شه‌ست و چوار دووکان و چوار سه‌كو
له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆیه‌وه‌ به‌ پاره‌ی ئەوقاف بو‌ سوودی ئەو
مزگه‌وته‌ ئەکاته‌وه‌ . ئەم پارچه‌ شیعره‌ هه‌رچه‌ند له‌ دیوانه‌که‌ی بیخوددا
نی‌یه‌ ، به‌ر له‌ به‌چاپ‌گه‌یاندن دیوانه‌که‌ له‌ ژماره‌ (۱۰)ی ساڵی (۱)ی
گۆفاری (پرووناکی)دا بلاوکراره‌ته‌وه‌ که له‌ ۲۵ی نیسانی ۱۹۳۶دا
ده‌رچووه‌ . پاش ده‌رچوونی دیوانه‌که‌پیش له‌ ژماره‌ (۳۰۱)ی ساڵی (۷)ی
پۆژنامه‌ی (هاوکاری)دا بلاوکراره‌ته‌وه‌ که له‌ ۲۳/۱/۱۹۷۶دا ده‌رچووه
[بو‌ زانینی زۆرتر له‌باره‌ی ئەم پارچه‌ شیعره‌وه‌ بروانه‌ره‌ ژماره‌ی ناوبراوی
پۆژنامه‌ی هاوکاری ، وتاری «دیوانه‌که‌ی بیخودو پارچه‌ شیعره‌یکی
دۆزراوه‌ی» که مامۆستا که‌رمیم شاره‌زا نووسیویه‌] .

نه گهر لوطفی بین مافهوق ئیتر شایانی تهر فیعه
که چونکوو بۆ حوکومتهت واریداتی زۆری پهیدا کرد

له سایه‌ی راتییی مافهوقه ئهم مه‌ئمووری ئه‌وقافه
له کۆیسنجاق که‌وا فه‌وقی وه‌زیفه‌ی خۆیشی ئیفا کرد

چ مافه‌وقی ؟ که وه‌ک پۆسته‌م له مه‌یدانی دلیری دا
به تیغی جه‌وه‌ری دتوی سپیی زولمی به‌کالا کرد

وه‌لی نیعمتهت مودیری عام (کوبه‌سی) عیسه‌یی ده‌وران
(ره‌ئووف) به‌گه‌ یه‌عنی ئه‌و ذاته که‌وا ئه‌وقافی ئاوا کرد

که (بیتخود) سالی ته‌ئریخی له مامۆستای خیره‌د پرسه
له شتیه‌ی فارسیی لادا ، به‌ کوردیی تازه‌ی ئیملاکرد

به‌ سه‌ده‌ ته‌حسین جه‌وابی دایه‌وه‌و ده‌سته‌و دوعا فه‌رمووی :

« مووه‌فه‌ق هه‌ر بژی (هادی) وه‌ک ئهم بازاره‌ی ئینشا کرد (٤) »

به‌ فارسی :

(٢)

چرا در مزرع دل تخم مه‌رم کاشتی ، رفتی

مگر از حاصلاتش دست‌را برداشتی ، رفتی

تو خود چون گل شدی در جنت قادر کرم شادان

مرا در دوزخ غم خارا پنداشتی ، رفتی

(٤) بۆئوه‌ی پیته‌کانی ئهم نیوه‌ شیعره‌ به‌ حیسابی حورووفی ئه‌بجه‌د
١٣٥٤ یان لێ ده‌رچه‌ که‌ سالی دروست‌کردنی چاخانه‌و سه‌کۆو
دوو‌کانه‌کانه ، پتویسته‌ نیوه‌ شیعره‌ که‌ به‌م‌جۆره‌ بنووسریته‌وه‌ : « موفق
هه‌ر بژی هادی وه‌ک ئهم بازاره‌ی انشا کرد » .

نشستی چون هما بر شاخسار روضهء مقصود
 به قاف عزلتم عنقا صفت بگذاشتی ، رفتی
 وصال ترا وجودم هست چون شیر علم لرزان
 مرا تا رایت هجران بدل افراشتی ، رفتی
 به اشك گرم و آه سرد (بیخود) از غمت گوید
 چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی^(۵)

(۵) وهختی خۆی پاش دهرچوونی دیوانه‌کەمی بیخود ، دۆستی خۆشه‌ویستمان
 شیخ حوسەینی شیخ عوئمانی شیخ مەرووفی نیرگسەجاری ئەم پارچە
 شیعرەیی بۆ ناردین . لەم دواویی بەشدا لە کەشکۆلەکەمی مەلا فەتاحی
 کاگردەلیدا دیمانەووە کە فۆتۆیەکی لای دۆستی خۆشه‌ویستمان شیخ
 عەلیی قەرەداغی بە ، مەلا فەتاح خۆی لەسەری نووسیوە لەگەڵ بیخود
 لە کەرکوک پێکەووە خویندووێانە ، پاشان ئەو کەرکوکێ بەجێ هێشتوووە
 چووە بۆ قادرکەرەم ، بیخودیش یادی کردوووەتەو ، ئەم چەند شیعرەیی
 لە کەرکوکەووە بۆ نووسیوە . شایانی وتنە شیخ عەلی قەرەداغی ،
 لەبارەیی کەشکۆلەکەمی مەلا فەتاحەو ، وتاریکی لە ژمارە ۱۲ - ۱۳ ی
 پاشبەندی کوردیی زۆژنامەیی عێراقدا بلاوکردوووەتەو کە لە شوێنات و
 مارتی ۱۹۷۸دا دەرچوو ، ئەم پارچە شیعرەیی تیا نووسیوەتەو .

پیرست

لاپهړه	سأبته
۵	به شی یه کهم — شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان .
۷	یادی شیخ عثمان سیراجوددین .
۷	له دایک بوونی شیخ عثمان و پشت و بنه چه ی .
۹	خویندنی شیخ عثمان سیراجوددین .
۱۲	تهریقت و هرگرتنی شیخ عثمان له سهر دهستی مهولانا خالیددا له بهغدا .
۱۳	گهړانه وهی شیخ عثمان بو سوله یمانی له خزمه تی مهولانا دا .
۱۴	گهړانه وهی دیسانه وهی شیخ عثمان بو سوله یمانی له خزمه تی مهولانا دا .
۱۵	گهړانه وهی شیخ عثمان بو هه ورامان .
۱۶	دهوری شیخ عثمان سیراجوددین پاش کوچ کردنی مهولانا بو شام .
۱۷	هاتنی شیخ عثمان بو خانه قای مهولانا له سوله یمانی به تکای نه حمده پاشای بابان بو ماوه یه که .
۲۱	ناوی هندی له خه لیفه کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۲۸	دارایی و باری گوزهرانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۰	سه فهره کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۱	خیزان و مناله کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۵	کوچی دوایی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۶	لاواندنه وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایه ن هندی له شاعیرانی سهرده مه وه .
۴۳	نامه کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۴۴	نامه ی یه کهم — بو کاک نه حمده دی شیخی نووسیوه .
۴۵	نامه ی دووهم — بو سه ید عه بدولر ه جیمی تاوه گوزی (مهوله وی) ی نووسیوه .

- ۴۷ نامہی سیہم - بۆ حاجی موحممدی سمیرانیی نووسیوہ .
- ۴۸ نامہی چوارہم - دیسان بۆ حاجی موحممدی سمیرانیی نووسیوہ .
- ۴۹ نامہی پینجہم - بۆ موریدانی ناوچہی جوانرۆی نووسیوہ .
- ۵۱ نامہی شہشہم - بۆ مہلا عومہری عومہرگونبہتی نووسیوہ .
- ۵۲ نامہی حوتہم - بہ مہبہستی پوون کردنہوہی ئامانجہکانی تہریقہتی نہقشبہندی بۆ ہموو زانایان و گورہ پیاوان و موسولمانانی سہردہمی نووسیوہ .
- ۵۳ چہند نامہیہکی مہولانا خالیدی نہقشبہندی بۆ شیخ عثمان سیراجوددین .
- ۵۶ وہسیہتہکانی شیخ عثمان سیراجوددین بۆ موریدو مہنسووبہکانی .
- ۵۷ وہسیہتی بہکہم .
- ۵۸ وہسیہتی ذووہم .
- ۶۱ وہسیہتی سیہم .
- ۶۲ وہسیہتی چوارہم .
- ۶۳ وہسیہتی پینجہم .
- ۶۶ وہسیہتی شہشہم .
- ۶۷ وہسیہتی حوتہم .
- ۶۹ وہسیہتی ہشتہم .
- ۷۰ وہسیہتی نۆہم .
- ۷۳ وہسیہتی دہہم .
- ۷۳ چوارینہیہکو چہند تاکہ بہیتیکی شیخ عثمان سیراجوددین .
- ۷۵ یادی شیخ موحممد بہہائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددین .
- ۷۵ کورتہی میژووی ژبانی شیخ موحممد بہہائوددین .
- ۸۱ پروداویک لہنیزان شیخ موحممد بہہائوددین و فہرہاد میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا .
- ۸۲ خیزان و منالی شیخ موحممد بہہائوددین .
- ۸۵ مولک و دارایی شیخ موحممد بہہائوددین .
- ۸۸ کوچی دوایی شیخ موحممد بہہائوددین .
- ۸۹ نامہکانی شیخ موحممد بہہائوددین .
- ۸۹ نامہی بہکہم - بۆ طہماسیب میرزای موئہیدوددہولہی حوکمداری ئاردہلانی نووسیوہ .

- ۹۱ نامہی دووہم - بۆ شیخ عوبهیدوللای شہزینبی نووسیوہ .
 له وهلامی نامہی سرخوشی کردنیا به بۆنہی، کوچی دواویی باوکیوہ .
- ۹۵ شیخ شیعری موحممد بهائوودین .
- ۹۶ پارچہ شیخری یه کهم .
- ۹۷ پارچہ شیخری دووہم .
- ۹۷ پارچہ شیخری سیئہم .
- ۹۹ یادی حاجی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فای کوری شیخ عوئمان سیراجوودین .
- ۹۹ لهدایک بوون و خویندنی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا .
- ۱۰۰ خیزان و منالی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا .
- ۱۰۰ سہ فہرہ کانی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا .
- ۱۰۳ کوچی دواویی حاجی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا .
- ۱۰۳ نامہ به کی حاجی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا بۆ موحممد پاشای جاف .
- ۱۰۵ به شیخی دیوانی شیخری حاجی شیخ عہبدولرہ حمان ئه بولوه فا .
- ۱۴۹ یادی شیخ عومہر ضیائوودینی کوری شیخ عوئمان سیراجوودین .
- ۱۴۹ لهدایک بوون و پیگہ یستن و ئیرشاد کردنی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۱۵۴ ژن و منالی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۱۵۶ خانہ قاکانی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۱۵۸ هہ لوئیستی شیخ عومہر ضیائوودین به رانہر به خویندن و مہلاو فہقی .
- ۱۶۵ ئه دہ بیاتی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۱۶۶ چہند پارچہ شیخریکی به دیالیکتی گورانی .
- ۱۶۸ چہند پارچہ شیخریکی به دیالیکتی کرمانجی خواروو .
- ۱۷۶ چہند پارچہ شیخریکی به زمانی فارسی .
- ۲۰۰ چہند پارچہ شیخریکی به زمانی عہرہ بی .
- ۲۱۲ سج نامیلکہی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۲۱۲ رسالہ در بیان لطائف جہت دفع اشکال مسلمانان .
- ۲۱۵ نامیلکہ به کہ له وهلامی هہندی له مہلا گہورہ کاندای بۆ لیکدانہ وہی هہندی نادابی پیوانی خودا .
- ۲۲۰ نامیلکہ به کہ بۆ شیخ نہجموودینی کوری نووسیوہ له بارہی باس کردنی (له طائفی خہمسہ) وہ .
- ۲۲۲ نامہ کانی شیخ عومہر ضیائوودین .
- ۲۲۳ نامہی یه کهم - بۆ شیخ نہجموودینی کوری نووسیوہ .

- ۲۲۳ نامەى دووھەم - ديسان بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۴ نامەى سىپھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۴ نامەى چوارەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۵ نامەى يىنچەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۶ نامەى شەشەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۷ نامەى ھوتەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۷ نامەى ھەشتەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۸ نامەى تۆھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۲۹ نامەى دەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۳۰ نامەى يازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۳۱ نامەى دوازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۳۲ نامەى سىيازدەھەم - ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۳۳ نامەى چواردەھەم - بۆ شىخ ئەلائوددىنى كورى نووسيوھ .
- ۲۳۵ نامەى يازدەھەم - بۆ خەلىفەى خۆى شىخ مارقى نىرگسەجارى نووسيوھ .
- ۲۳۵ نامەى شانزدەھەم - ديسان بۆ شىخ مارقى نىرگسەجارى نووسيوھ .
- ۲۳۵ نامەى ھەقدەھەم - لە ۋەلامى نامەى شىخ مەرۋوفى نىرگسەجارىدا نووسيوھ .
- ۲۳۷ نامەى ھەژدەھەم - بۆ حاجى شىخ عارفى قزrabاتى نووسيوھ .
- ۲۳۷ نامەى تۆزدەھەم - ھەر بۆ حاجى شىخ عارفى قزrabاتى نووسيوھ .
- ۲۳۸ نامەى بىستەم - ھەر بۆ حاجى شىخ عارفى قزrabاتى نووسيوھ .
- ۲۳۹ نامەى بىستەۋبەكەم - بۆ شىخ ھەسەنى قەرەچىۋارى نووسيوھ .
- ۲۳۹ نامەى بىستەدوۋھەم - لە ۋەلامى نامەى حاجى مەلاعەبدوللاى جەلىدا نووسيوھ .
- ۲۴۲ نامەى بىستەسىپھەم - بۆ ئەمىنولساداتى نووسيوھ لە دىتى كوچكچەرموو .
- ۲۴۵ نامەى بىستەچوارەم - لە ۋەلامى حاجى مەلاعەبدولسەلامى بانەيدا نووسيوھ .
- ۴۴۶ نامەى بىستەۋبىنچەم - بۆ شىخ غياثوددىنى ئەنصارى تالشى نووسيوھ .
- ۲۴۷ نامەى بىستەۋشەشەم - بۆ شىخ سەلىمى مەردۆخى سەنەبى نووسيوھ .
- ۲۴۸ نامەى بىستەۋھوتەم - بۆ شىخ شەمسوددىنى سەقزى نووسيوھ .

- ۲۴۹ نامہی بیست و ہشتہم - بۆ شیخ مہلا عہدولقادی دیوانہی نووسیوہ .
- ۲۵۰ نامہی بیست و نۆھم - بۆ حبیب ئہفہندی خانہ قینی نووسیوہ .
- ۲۵۱ نامہی سیہم - لہ وہلامی نامہی سہید محمد ئەمین باینچویدا نووسیوہ .
- ۲۵۲ نامہی سی و بہ کہم - بۆ حاجی موعتہمدولئیسلامی سنہیی نووسیوہ .
- ۲۵۳ نامہی سی و دووہم - بۆ رەشید ئہفہندی کوری موقتی زہاوی نووسیوہ .
- ۲۵۴ نامہی سی و سیہم - بہ تابیہتی بۆ یەکن لہ مہنسووبہ کانی نووسیوہ، بہلام مہبستی لہ ہموو مہنسووبانہ .
- ۲۵۵ نامہی سی و چوارہم - بۆ یەکن لہ مہنسووبہ کانی نووسیوہ .
- ۲۵۵ نامہی سی و پینجہم - بۆ ہندی سۆفی زنی نووسیوہ .
- ۲۵۶ نامہی سی و شہشہم - بۆ مودیری ناحیہی قزلباتی نووسیوہ .
- ۲۵۸ نامہی سی و حوتہم - بۆ بەگزادہ کانی ہورامانی نووسیوہ .
- ۲۵۸ نامہی سی و ہشتہم - لہ وہلامی کابرایہکی کیمیاگردا نووسیوہ .
- ۲۵۹ نامہی سی و نۆھم - بۆ شازادہ فہرمانفہرمای حاکمی سنہی نووسیوہ .
- ۲۶۱ نامہی چلہم - بۆ حوسامولولکی حوکمداری کوردستانی نووسیوہ .
- ۲۶۳ نامہی چل و بہ کہم - بۆ ئاصہ فولدیوانی سنہی نووسیوہ .
- ۲۶۵ نامہی چل و دووہم - بۆ سولتان عہدولحمید خانی عوسمانیی نووسیوہ .
- ۲۶۷ نامہی چل و سیہم - لہ خانہ قینہوہ بۆ حاجی شیخ ئہحمەدی کاکی نووسیوہ لہ تہویکہ .
- ۲۶۸ نامہی چل و چوارہم - لہ وہلامی مہلا عہدولقادی مودہریریسی بیارہدا نووسیوہ .
- ۲۶۹ نامہی چل و پینجہم - بۆ مہلا فہتحوللای ریژاوی نووسیوہ .
- ۲۷۰ نامہی چل و شہشہم - بۆ خلیفہی خۆی لہ بەغدا شیخ سہید ئہفہندی ناییبی فہزکی بہغدا بی نووسیوہ .
- ۲۷۲ نامہی چل و حوتہم - لہ وہلامی سہید ہدایت ناویکا نووسیوہ .
- ۲۷۳ خلیفہ کانی شیخ عومەر ضیا ئوددین .
- ۲۷۵ **یادی حاجی شیخ ئہحمەدی کوری شیخ عثمان سیراجوددین** .
- ۲۷۵ ژبانی حاجی شیخ ئہحمەد .
- ۲۷۷ ئولادی حاجی شیخ ئہحمەد .

سره‌فري حاجي شېخ نه‌حمده بؤ نه‌سته‌مولو بؤ چه ج .	۲۷۷
نامه‌ي‌کي حاجي شېخ نه‌حمده که له مه‌ککه‌وه بؤ شېخ عومهر ضيائودديني نووسيوه .	۲۷۹
يادي شېخ نه‌جمودديني کوري شېخ عومهر ضيائوددين .	۲۸۱
ژباني شېخ نه‌جموددين .	۲۸۱
ژباني روژانه‌ي شېخ نه‌جموددين .	۲۸۲
دووربي شېخ نه‌جموددين له دنياو دنياپه‌رستي .	۲۸۳
ژنو مندالي شېخ نه‌جموددين .	۲۸۴
چهند نمونه‌په‌کي شيعري شېخ نه‌جموددين .	۲۸۷
چهند نامه‌په‌کي شېخ نه‌جموددين .	۲۹۶
نامه‌ي په‌که‌م - بؤ حاجي باباي تالشي نووسيوه .	۲۹۷
نامه‌ي دووه‌م - بؤ حاجي شېخ عارفي قزراباتي نووسيوه .	۲۹۷
نامه‌ي سېته‌م - ديسان بؤ حاجي شېخ عارفي قزراباتي نووسيوه .	۲۹۸
نامه‌ي چواره‌م - ديسان بؤ حاجي شېخ عارفي نووسيوه .	۲۹۹
نامه‌ي پېنجه‌م - له‌بارهي حاجي شېخ عارفوه بؤ موريداني قزراباتي نووسيوه .	۳۰۰
نامه‌ي شه‌شم - ديسان بؤ حاجي شېخ عارفو موريداني قزراباتي نووسيوه .	۳۰۰
نامه‌ي هوه‌تم - بؤ په‌کي له دؤستاني نووسيوه بؤ پرسه .	۳۰۱
نامه‌ي هه‌شته‌م - بؤ مه‌حمود نه‌ديب نه‌فندي نووسيوه له خانه‌قين .	۳۰۲
نامه‌ي نؤه‌م - ديسان بؤ مه‌حمود نه‌ديب نه‌فندي نووسيوه .	۳۰۳
نامه‌ي ده‌ه‌م - نازانم بؤ کيي نووسيوه .	۳۰۴
نامه‌ي يازده‌ه‌م - بؤ نووړودديني کوري نووسيوه .	۳۰۵
وه‌سيه‌تي شېخ نه‌جموددين ، بؤ نووړودديني کوري نووسيوه .	۳۰۶
يادي شېخ علاؤدديني کوري شېخ عومهر ضيائوددين .	۳۰۸
ژباني شېخ علاؤددين .	۳۰۸
بياره له سرده‌مي شېخ علاؤدديندا .	۳۱۱
سره‌فريه‌کاني شېخ علاؤددين .	۳۱۳
ژنو منالي شېخ علاؤددين .	۳۱۴
کوچي دوايي شېخ علاؤددين .	۳۱۵
وه‌سيه‌تي شېخ علاؤددين .	۳۱۶
پاشبه‌ند .	۳۱۹

لاپڙه	سابهت
۳۲۱	ٺيڃاڙه نامه به ڪي خهلافهت له لايهن شيخ عثمان سيراڄو ددینه وه بڙ به ڪڻ له خهليفه ڪاني .
۳۲۳	چهند پارچه شيعر ٽيڪي تری حاجی شيخ عه بدولر ه حمان ٺه بولوه فا .
۳۳۴	دوو نامه ی تری شيخ عومر ضيا ٺو ددين .
۳۳۴	نامه ی به ڪم - بڙ موزه ففهروددين شای قاجاری نووسیوه .
۳۳۷	نامه ی دو وهم - له وه لامي به حيا ی مه عريفه تدا نووسیويه .
۳۳۷	ٺيڃاڙه نامه به ڪي خهلافهت له لايهن شيخ عومر ضيا ٺو ددینه وه بڙ به ڪڻ له خهليفه ڪاني .
۳۴۱	به شی دو وهم - هه ندي له موریدو مه نسووبه دياره ڪاني شيخه نه قشبه ندي به ڪاني هه ورامان .
۳۴۳	یادی مهلا حامیدی ڪاتب .
۳۵۲	یادی حاجی مهلا ٺه حمدي ٺو دشه یی .
۳۶۲	یادی سهید عه بدولر ه حيمي مه شهوور به مه ولهوی .
۳۶۲	ژيانی مه ولهوی .
۳۶۷	ٺهو ڪتیبانه ی مه ولهوی داینون .
۳۷۰	سه فیری مه ولهوی بڙ ٺه لاو ٺه ولا .
۳۷۶	پتوه ندي پڙ حیی مه ولهوی .
۳۷۷	چهرده يک له باره ی ژيانی ڪومه لايه تیبی مه ولهوی به وه .
۳۷۸	خيزان و منالی مه ولهوی .
۳۸۰	دوستانی مه ولهوی [ٺه حمده پاشای بابان . موحه ممد پاشای جاف . مه حمود پاشای جاف . عثمان پاشای جاف . مه حمود به گی جاف . ره زاقولی خان . غولام شا خان . مهلا موحه ممد صالحی فخرولعوله ما . مهلا مه حمودي دشه یی . شيخ عه بدولقادی موهاجيرو برا ڪانی . حاجی مهلا ٺه حمدي ٺو دشه یی . شيخ عه زيزی جانوه ره یی . ٺه حمده به گی ڪوماسی . مهلا نيظام . شيخ يوسفی ٺوسمه یی . مهلا عه بدولر ه حيمي نجاری . شيخ عه بدوللا ی داخی . شيخ حه سهنی سازانی . شيخ مؤمنی سازانی . مهلا یونس . سهید عه بدولصه مدي خانه گابی . حاجی مه حمودي یاروه یس . مهلا فه تاحی جهباری] .
۴۲۳	نامه ڪانی مه ولهوی .
۴۲۴	نامه ی به ڪم - بڙ شيخ عثمان سيراڄو ددینی نووسیوه .

- ٤٢٤ نامه‌ی دووهمه - بۆ شیخ موحهمهد به‌هاڼو ددینی کوری شیخ عثمان سیراجو ددینی نووسیوه له وه‌لامی نامه‌یدا .
- ٤٢٦ نامه‌ی سیته‌م - بۆ شیخ موحهمهد به‌هاڼو ددینی نووسیوه له وه‌لامی نامه‌یه‌کیا .
- ٤٢٧ نامه‌ی چواره‌م - بۆ شیخ علی حوسامو ددینی نووسیوه .
- ٤٢٧ نامه‌ی پینجه‌م - بۆ کاک نه‌حمهدی شیخی نووسیوه .
- ٤٢٨ نامه‌ی شه‌شهم - بۆ شیخ عزیز جانه‌وره‌یی نووسیوه .
- ٤٢٩ نامه‌ی حه‌وته‌م - بۆ مه‌لا موحهمهد صالحی فه‌خرو لعه‌وله‌مای نووسیوه .
- ٤٤١ نامه‌ی هه‌شته‌م - بۆ شیخ موحهمهد جه‌سیمی مه‌ردوخیی نووسیوه .
- ٤٤٦ نامه‌ی نۆهمه - بۆ فه‌هاد میرزای والیی سنهی نووسیوه .
- ٤٥٦ نامه‌ی ده‌همه - بۆ موخته‌مه‌دوده‌وله فه‌هاد میرزای نووسیوه .
- ٤٥٧ نامه‌ی یازده‌همه - له وه‌لامی حوسامولسه‌آته‌نه‌دا نووسیوه .
- ٤٥٩ نامه‌ی دوازه‌همه - بۆ علی نه‌کبه‌ر خانی شه‌ره‌فمولکی نووسیوه .
- ٤٦١ نامه‌ی سیازده‌همه - بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٦٤ نامه‌ی چواره‌ده‌همه - بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٦٥ نامه‌ی پانزده‌همه - بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٦٧ نامه‌ی شانزده‌همه - بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٦٧ نامه‌ی حه‌فته‌ده‌همه - بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٦٩ نامه‌ی ده‌هژده‌همه - بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یسی خه‌زنه‌داری مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه .
- ٤٧١ نامه‌ی نۆزده‌همه - بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یسی نووسیوه .
- ٤٧٢ نامه‌ی بیسته‌م - بۆ سه‌یید عه‌بدو للای کوری نووسیوه .
- ٤٧٤ نامه‌ی بیست‌ویه‌که‌م - بۆ سه‌یید عه‌بدو للای کوری نووسیوه .
- ٤٧٤ نامه‌ی بیست‌ودووه‌م - بۆ حه‌بیبو للا خانی قوبادیی نووسیوه .
- ٤٧٥ نامه‌ی بیست‌وسیه‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٧٨ نامه‌ی بیست‌وچواره‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٧٩ نامه‌ی بیست‌وپینجه‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٧٩ نامه‌ی بیست‌وشه‌شهم - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٨٠ نامه‌ی بیست‌وحه‌وته‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٨٠ نامه‌ی بیست‌وهه‌شته‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٨٠ نامه‌ی بیست‌ونۆهمه - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٨١ نامه‌ی سی‌یه‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .
- ٤٨٢ نامه‌ی سی‌ویه‌که‌م - نازانم بۆ کیتی نووسیوه .

نامەى سى و دووھەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٢
نامەى سى و سى بەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٣
نامەى سى و چوارەم - نازانم لە وەلامى كىدا نووسىوھ .	٤٨٣
نامەى سى و پىنچەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٤
نامەى سى و شەشەم - نازانم لە پرسەى كىدا بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٤
نامەى سى و حەوتەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٥
نامەى سى و هەشتەم - نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .	٤٨٥
لە پشتى كىيىكى دۆستىكى نووسىوھ .	٤٨٦
دوو پارچە شىعرى مەولەوى بە فارسى لە لاواندەوھى شىيخ عەبدولرەحمانى خالصى تالەبانىدا .	٤٨٦
يادى ئەحمەد پرىسى .	٤٨٨
يادى شىيخ عەبدوللەى مرادوھىس .	٤٩٨
يادى شىيخ عەبدوللەى ئوطبى فەرەداغى .	٥٠٠
يادى سەيىد شاكەرھى تاوھەتۆزى .	٥٠٢
يادى شىيخى بورھان .	٥٠٣
يادى حاجى شىيخ ئەبووبەكرى ھەولبىرى .	٥٠٥
يادى شىيخ نەببى ماويلبى رەواندزى .	٥٠٦
يادى حاجى شىيخ ئەمىنى خال .	٥٠٩
يادى مەلا ئىبراھىمى بيارە .	٥١١
يادى حاجى سەيىد ھەسەنى چۆرى .	٥١٣
يادى مەلا عەبدولقادرى مودەرىسى بيارە .	٥١٧
يادى حاجى مەلا عەبدوللەى پەسوئى .	٥٢٢
يادى مەلا عەبدولرەھىمى چروستانەبى .	٥٢٤
يادى مەلا قادرى مەلا مۆمن .	٥٢٦
يادى شىيخ مەرووفى نىرگسەجارى .	٥٣٢
يادى مەلا عەبدوللەى جەلبى كۆبى .	٥٣٩
يادى شىيخ سەلىمى تەختەبى .	٥٤١
يادى شىيخ عەزىزى تەختەبى .	٥٦١
يادى شىيخ موحەممەد ئەمىنى ھەولبىرى .	٥٦٥
يادى مەلا مەھموودى باكى .	٥٦٨
يادى مەلا مەجىدى پىش نوئىزى خانەقاي بيارە .	٥٧١
يادى حاجى مەلا موحەممەدى جوانرۆبى .	٥٧٤

یادی مهلا عببوللای عبابه یلئی یی .	۵۷۵
یادی مهلا بههائوددینی پیش نو بتری ختانه قای بیاره .	۵۷۷
یادی ماموستا شیخ عومهری ئیببولقهره داغی .	۵۷۸
یادی شیخ موضظه قای موفتیی مهله بجه .	۵۸۴
یادی شیخ عببولله طیفی قهره داغی .	۵۸۶
یادی مهلا حممه سه عیدی عبابه یلئی یی .	۵۸۸
یادی شیخ موحیییدینی قزلبلاخی .	۵۸۹
یادی شیخ باباره سوولئی بیتدهنی .	۵۹۱
یادی شیخ عببولکهریدی نه حممه دبړنده .	۶۱۸
یادی مهلا قادری سو فی .	۶۳۰
یادی مهلا مهحموودی بیتخود .	۶۳۳

پیرستی بهرگی به که می (یادی مهران)

وهختی خۆی که بهرگی به که می ئەم کتیبه مان له چاپدا ، ئەوه مان به سهردا تیبهری که پیرستی بۆ بنوسین ، ههرحه ند زۆریش پتیوسته . ئیستا کهوا به یارمه تیی خوا له بهرگی دووهه میشی ئەبینه وه ، له بهرئه وه که تیکرا زوربه ی ئەوانه ی بهرگی به که میان ده سگیربووه به دوا ی بهرگی دووهه می شیا ئەگه رین و ههردوو بهرگه که یان لا ئەبن ، وامان دانا شتیکی بێن جێ نابێ ئەگه ر له داوینێ ئەم بهرگه وه پیرستی بهرگی به که می ش له چاپ ده یه یه چونکه ههرحۆن بێ بۆ به شتی له خه لکه که سوودمه ند ئەبن .

مهولانا خالیدی نه قشبه ندی .	٦
مهولاناو بن و بنه چه ی .	٧
سه رده می منالی و تازه بیتگه یشتنی مهولانا .	٨
خویندنی مهولانا .	٨
کورتیه که له بهاره ی مامۆستاکانی مهولاناو ریشه ی سه نه دی ئیجازه یانه وه .	١٢
باسی سه فه ری مهولانا بۆ چه ج و زیاره تی ئارامگای پیغه مبه ر دروودی خوای لی بێ .	٢٣
چوونی مهولانا له گه ل ده رویش موحه ممه ددا بۆ دیه لی .	٢٧
گه رانه وه ی مهولانا بۆ کوردستان .	٣٢
سه فه ری دووهه می مهولانا له سوله یمانی یه وه بۆ به غدا .	٣٥
گه رانه وه ی جاری دووهه می مهولانا له به غدا وه بۆ سوله یمانی .	٣٨
کوچ کردنی مهولانا بۆ جاری سه ته م بۆ به غدا و دوا سه فه ری له به غدا وه بۆ هه ورامان و کوچی یه که جاری له وێه بۆ شام .	٤١
گه یشتنه شامی مهولانا .	٥٠
سه فه ری مهولانا بۆ قودس و سه فه ری دووهه می بۆ چه ج و زیاره تی ئارامگای پیغه مبه ر (د) .	٥٢
کوچی دوا یی مهولانا .	٥٣
وه سه یه تی مهولانا .	٥٤
جێ نشینه کانی مهولانا .	٥٥

باسی نهوانی مهولانا یان لاواندووه تهوه پاش وهفات کردنی .	۵۹
رشتهی ئیجازهی مهلايه تیی مهولانا .	۶۱
باسی دهرس و تنهوی مهولانا .	۶۴
نهو کتیبانهی که مهولانا دیناون .	۷۰
نهو کتیبانهی له ستایشی پایهی مهولانا نو سرون .	۷۲
چهرده بهک له مهناقیبی مهولانا .	۷۹
عیزه تی نهفسو له دنیادووری و دس بلاوی مهولانا .	۸۰
خهلیفه کانی مهولانا .	۸۳
نهحوالو مهناقیبی نهو خهلیفانهی مهولانا که ئاگام له نهحوالو مهناقیبیانه .	۸۷
مهناقیبی نهو خهلیفانهی مهولانا له غیری کورد که ئاگام له مهناقیبیانه .	۱۰۱
مهسووبه کانی مهولانا .	۱۱۵
زنجیره ی تهریقتهی مهولانا .	۱۲۴
تهریقتهی نهقشبهندی .	۱۲۷
تهریقته چی بهو بۆچی پیوسته ؟	۱۲۹
بۆچی ناوی تهریقته له ناو نهصحابه و تابعیندا نهبوو ؟	۱۳۲
بۆچی به نههلی تهصه ووف نهکین (نههلی تهصه ووف) ؟	۱۳۴
نهو کهسانهی ئاده میزاد له هاوړی به تی یانهوه پښه گات .	۱۳۵
ئادابی پیره وانی تهریقتهی نهقشبهندی .	۱۳۵
ئادابی مورید له گهل مورشیده کهیدا .	۱۳۸
هۆیه کانی گه یشتن به خوا لای نهقشبهندی بهکان .	۱۳۹
شپوهی خه تم له تهریقتهی نهقشبهندی دا .	۱۴۵
نامه کانی مهولانا خالیدی نهقشبهندی .	۱۴۹
نامه ی به کم - بۆ به کڅ له گوره پیاوانی نووسیوه له وهلامی نامه ی نهودا .	۱۵۱
نامه ی دووه هم - بۆ به کڅ له خاوه ن پایه کانی بابان .	۱۵۲
نامه ی سپه هم - بۆ مه لا موحه ممدی ئیمام .	۱۵۳
نامه ی چواره م - بۆ براده ریکی نهخوش که وتووی نووسیوه .	۱۵۴
نامه ی پینجه م - بۆ حوسه بن چاوه ش .	۱۵۴
نامه ی شه شه م - له وهلامی به کڅ له گوره پیاواندا .	۱۵۵
نامه ی حوته م - بۆ نهحمده به گک ناویکی نووسیوه .	۱۵۶
نامه ی هه شته م - بۆ لای به کڅ له گوره پیاوان .	۱۵۶

- ۱۵۷ نامەى نۆھەم - بۆ لای گەورە يەك .
- ۱۵۸ نامەى دەھەم - لە سەردەمى فەقىيەتيدا بۆ يەكئى لە گەورە گەورانى نووسىوہ .
- ۱۵۹ نامەى يازدەھەم - بۆ يەكئى لە خۆشەويستانى خۆيى نووسىوہ .
- ۱۶۰ نامەى دوازدەھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى خۆيى نووسىوہ .
- ۱۶۰ نامەى سىيازدەھەم - بۆ مەلا سولەيمان ناويكى نووسىوہ كە فەقىي بوہ .
- ۱۶۱ نامەى چواردەھەم - بۆ لای يەكئى لە ميرە گەورەكان .
- ۱۶۲ نامەى يازدەھەم - بۆ لای ميرى بابانى نووسىوہ .
- ۱۶۳ نامەى شازدەھەم - بۆ يەكئى لە مامۆستا گەورەكانى خۆيى نووسىوہ .
- ۱۶۳ نامەى حەفدەھەم - لە وەلامى نامەى پرسەى دۆستىكى گەورەيدا نووسىوہ .
- ۱۶۴ نامەى ھەژدەھەم - بۆ لای يەكئى لە دۆستانى نووسىوہ .
- ۱۶۵ نامەى نۆزدەھەم - بۆ لای يەكئى لە ميرەكان .
- ۱۶۶ نامەى بيستەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسىوہ .
- ۱۶۶ نامەى بيستويەكەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسىوہ .
- ۱۶۷ نامەى بيستودوھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسىوہ .
- ۱۶۸ نامەى بيستوسىيھەم - بۆ يەكئى لە دۆستانى نووسىوہ .
- ۱۶۸ نامەى بيستوچوارەم - بۆ پرسە بۆ لای برادەريك .
- ۱۷۰ نامەى بيستويىنجەم - [بۆ مەحمود بەگى ئەورەحمان پاشاى بابان].
- ۱۷۱ نامەى بيستوشەشەم - بۆ مەلا ئەحمەدى ياوزى نووسىوہ .
- ۱۷۲ نامەى بيستوھوتەم - لە سەردەمى مەلايەتيدا ، پاش سەفەرى حەج ، بۆ ئەورەحمان پاشاى نووسىوہ .
- ۱۷۳ نامەى بيستوھەشتەم - لە سەردەمى مەلايەتيدا بۆ ئەورەحمان پاشاى بابانى نووسىوہ .
- ۱۷۴ نامەى بيستونۆھەم - [بۆ سەيد عەبدولقادىرى زاواى] .
- ۱۷۵ نامەى سيھەم - لە وەلامى دۆستىكىا پاش گەيرانەوہى لە ھىندستان نووسىوہ .
- ۱۷۶ نامەى سىويەكەم - بۆ يەكئى لە گەورەكانى شارى كۆبەى نووسىوہ .
- ۱۷۷ نامەى سىودوھەم - بە زمانى دايكەوہ لە وەلامى پىرۆزبايى ھاتنەوہى مەولانادا بۆ دۆستىكى نووسىوہ .
- ۱۷۸ نامەى سىوسىيھەم - لە وەلامى دۆستىكىدا كە داواى تەلقىنى تەرىقەتى لىچ كىردوہ .

- ۱۷۹ نامه‌ی سی و چوارهم - بۆ میریکي بابانی نووسیوه .
- ۱۸۰ نامه‌ی سی و پینځهم - له سوله‌یمانی یوه بۆ دۆستیکی نووسیوه له ههولتیر .
- ۱۸۰ نامه‌ی سی و شه‌شهم - بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری خه‌یده‌ری نووسیوه .
- ۱۸۱ نامه‌ی سی و حه‌وته‌م - [بۆ یه‌کڼ له میرزاده‌کانی بابان] .
- ۱۸۳ نامه‌ی سی و هه‌شته‌م - [بۆ یه‌کڼ له میرزاده‌کانی بابان] .
- ۱۸۴ نامه‌ی سی و نۆه‌م - [بۆ (یاوزی) و (عبدالعزیز)] .
- ۱۸۵ نامه‌ی چله‌م - بۆ خیزانی نووسیوه له سوله‌یمانی که پروا بۆ لای بۆ به‌غدا .
- ۱۸۵ نامه‌ی چل و یه‌که‌م - بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه له‌باره‌ی ناردنی ژن و مناله‌کانیوه بۆ به‌غدا .
- ۱۸۶ نامه‌ی چل و دووه‌م - بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه .
- ۱۸۷ نامه‌ی چل و سپه‌م - دیسان بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه .
- ۱۸۷ نامه‌ی چل و چوارهم - دیسانه‌وه بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه .
- ۱۸۹ نامه‌ی چل و پینځهم - له وه‌لامی نامه‌ی دایکی و دوو خوشکه‌که‌یدا .
- ۱۹۰ نامه‌ی چل و شه‌شهم - بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه .
- ۱۹۱ نامه‌ی چل و حه‌وته‌م - له به‌غداوه بۆ سه‌یید عه‌بدولقادری زاوای نووسیوه .
- ۱۹۲ نامه‌ی چل و هه‌شته‌م - له وه‌لامی نامه‌ی سه‌یید عه‌بدولقادری زاوایدا نووسیویه .
- ۱۹۲ نامه‌ی چل و نۆه‌م - بۆ شیخ مه‌حمودی خپوه‌ته‌یی نووسیوه .
- ۱۹۳ نامه‌ی په‌نجاه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ مه‌حمودی خپوه‌ته‌یی نووسیوه .
- ۱۹۳ نامه‌ی په‌نجاویه‌که‌م - هه‌ر بۆ شیخ مه‌حمودی خپوه‌ته‌یی نووسیوه .
- ۱۹۴ نامه‌ی په‌نجاودووه‌م - دیسانه‌وه بۆ شیخ مه‌حمودی خپوه‌ته‌یی نووسیوه .
- ۱۹۴ نامه‌ی په‌نجاوسپه‌م - له وه‌لامی نامه‌ی یه‌کڼ له دۆستانا .
- ۱۹۵ نامه‌ی په‌نجاوچوارهم - له به‌غداوه بۆ سلیمان ناغای نامۆزای نووسیوه له سوله‌یمانی .
- ۱۹۶ نامه‌ی په‌نجاو پینځهم - له به‌غداوه بۆ مه‌لا مه‌حمود ناویکی نووسیوه .
- ۱۹۶ نامه‌ی په‌نجاو شه‌شهم - بۆ شیخ مه‌حمود صاحبی برای نووسیوه .
- ۱۹۷ نامه‌ی په‌نجاو حه‌وته‌م - له وه‌لامی مریدیکیا که داوای پله به‌رزبوونه‌وی لڼ کردووه .
- ۱۹۹ نامه‌ی په‌نجاو هه‌شته‌م - بۆ پر سه‌لڼ کردن بۆ دۆستیکی نووسیوه .

- ۱۹۹ نامه په نجاوڼوهمه - ديسانوه بڼو سهيد عه بدولقادري زاوای نووسيوه .
- ۲۰۳ نامه شهسته - بڼو دوستيكي نووسيوه كه خه بهري داوه تي هندی کتيبي فوتاون .
- ۲۰۴ نامه شهستويه کم - بڼو عثمان به گي برای مه محمود به گډو کوري عه بدولرهمان پاشای بابانی نووسيوه .
- ۲۰۵ نامه شهستودووههم - بڼو عثمان به گي برای مه محمود پاشای نووسيوه .
- ۲۰۶ نامه شهستوسپتههم - له وه لامي په کڼ له گوره پياواندا .
- ۲۰۷ نامه شهستوچارهم - بڼو لای په کڼ له ميرزاده کانی بابان .
- ۲۰۷ نامه شهستويپنجهم - بڼو شيخ شهسوددینی مریدی نووسيوه .
- ۲۰۸ نامه شهستوشه شههم - ديسانوه بڼو شيخ شهسوددینی نووسيوه .
- ۲۰۹ نامه شهستوحه وهتم - بڼو په کڼ له مریده کانی نووسيوه .
- ۲۰۹ نامه شهستوهه شتهم - بڼو عثمان به گي برای مه محمود پاشای نووسيوه .
- ۲۱۲ نامه شهستونوهمه - له وه لامي په کڼ له گوره کانی سوله يمانيدا .
- ۲۱۳ نامه هفتاههم - له وه لامي که سيکدا که داوای به منسوب بوونی مهولانای کردوره .
- ۲۱۴ نامه هفتاويه کم - له وه لامي دوستيکيا که بانگي کردووه بچي بڼو لای .
- ۲۱۵ نامه هفتاودووههم - له شيوه ی گلبي کردندا بڼو دوستيكي نووسيوه .
- ۲۱۵ نامه هفتاوسپتههم - له وه لامي نامه ی موحمهد به گدا .
- ۲۱۶ نامه هفتاوچارهم - له به فداوه بڼو عيسا به گي نووسيوه .
- ۲۱۷ نامه هفتاويپنجهم - بڼو شيخ عثمان سراجوددینی نووسيوه .
- ۲۱۸ نامه هفتاوشه شههم - بڼو شيخ نه حمده ی هولييري نووسيوه .
- ۲۱۹ نامه هفتاوحه وهتم - بڼو مهلا عه بدولرهمي زياره ته يی نووسيوه .
- ۲۲۰ نامه هفتاوهه شتهم - بڼو شيخ نه حمده ی هولييري نووسيوه .
- ۲۲۰ نامه هفتاونوهمه - ديسانوه بڼو شيخ نه حمده ی هولييري نووسيوه .
- ۲۲۱ نامه هه شتاههم - ديسانوه بڼو شيخ نه حمده ی هولييري نووسيوه .
- ۲۲۲ نامه هه شتاويه کم - هر بڼو شيخ نه حمده ی هولييري نووسيوه .

- ۲۲۵ نامہی ههشتاودوههم - بۆ مهلا موحه ممد ناویکی نووسیوه .
- ۲۲۵ نامہی ههشتاوسپتههم - بۆ فه قن موحه ممد ناویکی نووسیوه .
- ۲۲۶ نامہی ههشتاوچارهم - بۆ مهلا موحه ممدی ئه عره ج .
- ۲۲۶ نامہی ههشتاوپینجههم - بۆ حاجی حه سەن ناوی موریدی نووسیوه .
- ۲۲۷ نامہی ههشتاوشه شهم - بۆ یه کئ له گه وره کانی کویه ی نووسیوه .
- ۲۲۸ نامہی ههشتاوحه و تههم - بۆ خه لیفه یه کی خۆبی نووسیوه .
- ۲۲۹ نامہی ههشتاوه شتههم - له وه لامی ئیسماعیل ناویکی
عەرزو حال نووسدا نووسیوه .
- ۲۳۰ نامہی ههشتاوتۆههم - بۆ شیخ عه بدلوله ههابی سووسیوی نووسیوه .
- ۲۳۱ نامہی نه وه دههم - بۆ مه حمود صاحیبی برای نووسیوه .
- ۲۳۲ نامہی نه و دو یه کهم - بۆ میرزا لوظفوللای نووسیوه .
- ۲۳۴ نامہی نه وه دو دو وههم - دیسانه وه بۆ میرزا لوظفوللای نووسیوه .
- ۲۳۵ نامہی نه وه دو سپتههم - دیسانه وه بۆ میرزا لوظفوللای نووسیوه .
- ۲۳۶ نامہی نه وه دو چوارههم - بۆ یه کئ له مه نسووبانی نووسیوه .
- ۲۳۷ نامہی نه وه دو پینجههم - له وه لامی یه کئ له گه وره پیاواندا نووسیوه .
- ۲۳۷ نامہی نه وه دو شه شهم - بۆ هه ندی له مه نسووبانی نووسیوه .
- ۲۳۸ نامہی نه وه دو حه و تههم - له وه لامی یه کئ له مهلا گه وره کاندای نووسیوه .
- ۲۳۹ نامہی نه وه دو هه شتههم - بۆ یه کئ له مه نسووبانی نووسیوه .
- ۲۴۰ نامہی نه وه دو تۆههم - بۆ حه سەن ئه فه ندی ناویکی نووسیوه .
- ۲۴۱ نامہی سه دههم - دیسان هه ر بۆ حه سەن ئه فه ندی نووسیوه .
- ۲۴۲ نامہی سه دو یه کهم - بۆ یه کئ له مه نسووبه کانی نووسیوه .
- ۲۴۳ نامہی سه دو دو وههم - بۆ مهلا مه حمودی جوانرۆبی نووسیوه .
- ۲۴۴ نامہی سه دو سپتههم - بۆ مهلا ره سوولی کوی و هه ندی دۆستانی
کویه ی نووسیوه .
- ۲۴۴ نامہی سه دو چوارههم - بۆ سه یید ئیسماعیلی هه نارانی نووسیوه .
- ۲۴۵ نامہی سه دو پینجههم - بۆ یه کئ له دۆستانی نووسیوه .
- ۲۴۶ نامہی سه دو شه شهم - بۆ شیخ ئه حممدی هه ولیری نووسیوه .
- ۲۴۷ نامہی سه دو حه و تههم - بۆ مه حمود چاوه شی نووسیوه .
- ۲۴۷ نامہی سه دو هه شتههم - بۆ مه حمود به گی صاحیبقرانی نووسیوه .
- ۲۴۸ نامہی سه دو تۆههم - بۆ عومەر به گی فه رمانداری گولعه نه بری
نووسیوه .
- ۲۴۸ نامہی سه دو دههم - بۆ یه کئ له میره کانی نووسیوه .
- ۲۴۹ نامہی سه دو یازدههم - بۆ فه رمانرۆه ای خورمالی نووسیوه .

- ۲۴۹ نامەى ۛەدو دوازدههەم — بۆ ئىسماعىل بەگ ناۋىكى نووسىۛوہ .
- ۲۵۰ نامەى ۛەدو سىازدههەم — له وهلامى هەندى له مەنسووبانىدا .
- ۲۵۱ نامەى ۛەدو چواردههەم — بۆ سەيىد زەكىى كوچكچەرموۛى لای سنەى نووسىۛوہ .
- ۲۵۱ نامەى ۛەدو پازدههەم — بۆ يەكئ له دۆستانى نووسىۛوہ .
- ۲۵۲ نامەى ۛەدو شازدههەم — بۆ يەكئ له مەنسووبانى نووسىۛوہ .
- ۲۵۳ نامەى ۛەدو حەفدههەم — بۆ يەكئ له مەلا گەورەكانى نووسىۛوہ .
- ۲۵۴ نامەى ۛەدو هەژدههەم — بۆ شىخ عەلىى نووسىۛوہ .
- ۲۵۴ نامەى ۛەدو نۆزدههەم — له وهلامى يەكئ له دۆستانا نووسىۛوہ .
- ۲۵۵ نامەى ۛەدو بيستهەم — بۆ شىخ ئىسماعىلى نووسىۛوہ .
- ۲۵۶ نامەى ۛەدو بيستويهكەم — بۆ پىرۆت ئاغا ناۋىكى نووسىۛوہ .
- ۲۵۶ نامەى ۛەدو بيستودووهەم — بۆ يەكئ له دۆستانى نووسىۛوہ .
- ۲۵۷ نامەى ۛەدو بيستوسىتهەم — بۆ يۆنس ئاغازى مۆردارى نووسىۛوہ .
- ۲۵۷ نامەى ۛەدو بيستوچوارەم — بۆ مەلا موخەممەدو مەلا موصلەفاى كورانى مەلا جەلالى خورمالى نووسىۛوہ .
- ۲۵۷ نامەى ۛەدو بيستويىنجهەم — پاش گەيرانەوہى له بەغداۛوہ بۆ سولەيمانى بۆ دۆستانى بەغداى نووسىۛوہ .
- ۲۵۸ نامەى ۛەدو بيستوشەشەم — بۆ دۆستىكى نووسىۛوہ .
- ۲۵۹ نامەى ۛەدو بيستوحوتهەم — بۆ لای حەمەخانى براى نووسىۛوہ .
- ۲۵۹ نامەى ۛەدو بيستوههشتهەم — بۆ (عەرەب) ناۋىكى نووسىۛوہ .
- ۲۶۰ نامەى ۛەدو بيستونۆهەم — بۆ يەكئ له دۆستانى نووسىۛوہ .
- ۲۶۰ نامەى ۛەدو سىهەم — بۆ ئىسماعىل ئاغازى فەقى رەسوول ناۛى نووسىۛوہ .
- ۲۶۱ نامەى ۛەدو سىويهكەم — بۆ سلىمان بەگى نووسىۛوہ .
- ۲۶۱ نامەى ۛەدو سىودووهەم — بۆ يەكئ له دۆستانى نووسىۛوہ .
- ۲۶۲ نامەى ۛەدو سىوسىتهەم — بۆ عەبدولكەرىم ناۋىكى مەنسووبى نووسىۛوہ .
- ۲۶۳ نامەى ۛەدو سىوچوارەم — بۆ ئىسماعىل ئاغازى نووسىۛوہ .
- ۲۶۴ نامەى ۛەدو سىويىنجهەم — بۆ مەلا عەبدولفەفور ئەفەندى ناۛى قازىى بەسرەى نووسىۛوہ .
- ۲۶۴ نامەى ۛەدو سىوشەشەم — بۆ سەيىد عەبدولقادرو سەيىد ئىسماعىلى نووسىۛوہ .
- ۲۶۵ نامەى ۛەدو سىوحوتهەم — بۆ يەكئ له مىرانى بابانى نووسىۛوہ .

- ۲۹۳ نامەى سەدو شەست و سێهەم — بۆ لای عوئمان بەگى براى مەحمود و پاشای بابانى نووسیوه .
- ۲۹۷ نامەى سەدو شەست و چوارەم — بۆ بەگى لە دۆستانى خۆى نووسیوه .
- ۲۹۸ نامەى سەدو شەست و پێنجەم — بۆ عەبدولکەریم ناویكى مەنسووبى نووسیوه .
- ۲۹۹ نامەى سەدو شەست و شەشەم — بۆ مەلا بەحیای مزوربى نووسیوه .
- ۳۰۰ نامەى سەدو شەست و حەوتەم — بۆ خواجە عیسای نووسیوه .
- ۳۰۱ نامەى سەدو شەست و هەشتەم — بۆ مەلا موحەممەد ناویكى نووسیوه .
- ۳۰۱ نامەى سەدو شەست و نۆهەم — بۆ لای بەگى لە دۆستانى نووسیوه .
- ۳۰۲ نامەى سەدو حەفتاهەم — بۆ فەقێ عیسای نووسیوه .
- ۳۰۳ نامەى سەدو حەفتاویەكەم — بۆ سەید طاهاى نەهریبى نووسیوه .
- ۳۰۳ نامەى سەدو حەفتا و دوو هەم — بۆ بەگى لە مەنسووبانى نووسیوه .
- ۳۰۴ نامەى سەدو حەفتا و سێهەم — بۆ ئیسماعیل ناویكى نووسیوه .
- ۳۰۵ نامەى سەدو حەفتا و چوارەم — بۆ شیخ موحەممەدى فیراقبى نووسیوه .
- ۳۰۵ نامەى سەدو حەفتا و پێنجەم — دیسانەوه بۆ شیخ موحەممەدى فیراقبى نووسیوه .
- ۳۰۶ نامەى سەدو حەفتا و شەشەم — بۆ بەگى لە مەنسووبانى خۆى نووسیوه .
- ۳۰۷ نامەى سەدو حەفتا و حەوتەم — بۆ بەگى لە دۆستانى نووسیوه .
- ۳۰۷ نامەى سەدو حەفتا و هەشتەم — بۆ چوار دۆستى خۆى نووسیوه .
- ۳۰۸ نامەى سەدو حەفتا و نۆهەم — بۆ فەيضوللا ئەفەندى نووسیوه لە ئەستەموول .
- ۳۰۹ نامەى سەدو هەشتاهەم — دیسانەوه بۆ شیخى فیراقبى نووسیوه .
- ۳۱۰ نامەى سەدو هەشتاویەكەم — بۆ مەلا عەبدولرەحمان ناویكى نووسیوه .
- ۳۱۱ نامەى سەدو هەشتا و دوو هەم — بۆ بەگى لە دۆستان و مەنسووبانى نووسیوه .
- ۳۱۲ نامەى سەدو هەشتا و سێهەم — بۆ مەلا عەباسى کۆبى نووسیوه .
- ۳۱۲ نامەى سەدو هەشتا و چوارەم — بۆ لای شیخ موحەممەدى فیراقبى نووسیوه .
- ۳۱۴ نامەى سەدو هەشتا و پێنجەم — بۆ بەگى لە دۆستانى نووسیوه .
- ۳۱۵ نامەى سەدو هەشتا و شەشەم — بۆ سەید عەبدوللای حەیدەربى نووسیوه .

- ۳۱۷ نامہی صدو ہشتاوحوتہم - بۆ یه کئج له دۆسته تايبه تی یه کانی نووسیوه .
- ۳۱۸ نامہی صدو ہشتاوحوتہم - بۆ میرزا عہ بدلولوہ ہہابی مونشیلہ مالیکی شای ئیرانی نووسیوه .
- ۳۲۰ نامہی صدو ہشتاوتۆہم - بۆ ناغا عہ بدولفہنی ناویکی نووسیوه .
- ۳۲۲ نامہی صدو نہوہدہم - بۆ پرسہ بۆ دۆستیکی نووسیوه .
- ۳۲۴ نامہی صدو نہوہدویہ کہم - بۆ شاہ عہ بدوللای دیہلہوی نووسیوه .
- ۳۲۹ نامہی صدو نہوہدودوہم - بۆ مہنسووبہ کانی شاری ہہولپیری نووسیوه .
- ۳۳۰ نامہی صدو نہوہدوسیہم - بۆ یه کئج له گہورہ گہورانی نووسیوه .
- ۳۳۱ نامہی صدو نہوہدوچارہم - بۆ موحممہد ناویکی کۆنہ فہقیی خۆی نووسیوه .
- ۳۳۱ برای نامہی مہولاناو دہرویش موحممہد ناویک .
- ۳۳۳ نامہ عہرہ بی یه کانی مہولانا .
- ۳۳۳ الرقعة الاولى - الی مقام النبی صلی اللہ علیہ وسلم .
- ۳۳۴ الرقعة الثانية كتبها جوابا علی سؤال بعض العلماء .
- ۳۳۶ الرقعة الثالثة - كتبها الی اخیه الشیخ محمود الصاحب اطفاء لخلاف وقع بین علماء السلیمانیة .
- ۳۳۸ الرقعة الرابعة - أرسلها الی خلفائه فی استانبول .
- ۳۴۵ الرقعة الخامسة - كتبها الی السید اسماعیل البرنجی الكونہ کوتری خلیفته فی المدینة المنورة .
- ۳۴۷ الرقعة السادسة - كتبها بحق اخیه الشقیق الشیخ محمود الصاحب انتصارا للحق واستفتاء من اهل الصدق .
- ۳۴۹ الرقعة السابعة - كتبها الی مریدہ عبداللہ باشا حاکم ایالہ عکا ، مرشدا له الی الاستسلام لما جرى علیہ القضاء والقدر .
- ۳۵۱ الرقعة الثامنة - كتبها من الشام الی مخلصہ مکی زادہ مصطفی عاصم افندی شیخ الاسلام فی استانبول .
- ۳۵۳ الرقعة التاسعة - كتبها الی داود باشا والی بغداد .
- ۳۵۶ الرقعة العاشرة - الی خلفائه فی مدینة السلام بغداد .
- ۳۵۸ الرقعة الحادية عشرة - الی خلیفته فی بیت اللہ الحرام الملا احمد الكردي الهکاري .
- ۳۵۹ الرقعة الثانية عشرة - كتبها الی خلیفته الملا رسول فی بلدة ساوجبلاغ (مہاباد) .

لاپه ره	بسات
۳۶۰	الرقعة الثالثة عشرة - كتبها من دمشق الى نجيب افندي في استانبول .
۳۶۱	الرقعة الرابعة عشرة - كتبها الى الشيخ معروف النودهي ، عندما طلب منه طرد احد اهل الطريقة من باب ارشاده .
۳۶۱	الرقعة الخامسة عشرة - كتبها الى مولانا يحيى المزوري جوابا له على طلبه .
۳۶۳	الرقعة السادسة عشرة - كتبها جوابا الى العلامة الملا يحيى العمادي المزوري .
۳۶۳	الرقعة السابعة عشرة - كتبها الى نجيب باشا .
۳۶۴	الرقعة الثامنة عشرة - كتبها الى بعض منتسبي الطريقة الخالدية وخلفائها في استانبول .
۳۶۵	الرقعة التاسعة عشرة - كتبها الى عيني افندي احد رجال طريقتيه في استانبول .
۳۶۶	الرقعة العشرون - كتبها من دمشق الى بغداد جوابا الى الشيخ ملا علي السويدي .
۳۶۷	الرقعة الحادية والعشرون - كتبها الى الحاج حسين افندي خليفته بملاطية .
۳۶۷	الرقعة الثانية والعشرون - كتبها الى الملا يحيى المزوري .
۳۶۷	الرقعة الثالثة والعشرون - كتبها الى خليفته في كويسنجاك الشيخ الملا عبدالله الجلي .
۳۶۹	الرقعة الرابعة والعشرون - كتبها الى مريديه في قرية التل من اعمال دمشق .
۳۷۰	الرقعة الخامسة والعشرون - كتبها الى خليفته وخطيب جامع تكيته الشيخ ابي بكر البغدادي نزيل دمشق .
۳۷۱	الرقعة السادسة والعشرون - كتبها من دمشق الى السليمانية لشقيقه الشيخ محمود صاحب لما اذن له باداء فريضة الحج وذلك سنة ۱۲۳۹ ، بوصيه فيها بما يلزمه .
۳۷۲	الرقعة السابعة والعشرون - كتبها الى مولانا الحاج عبد المؤمن البخاري في بلد الله الحرام .
۳۷۳	الرقعة الثامنة والعشرون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالله جلي زاده في كويسنجاك .
۳۷۳	الرقعة التاسعة والعشرون - كتبها من دمشق الى استانبول جوابا الى مريده محمد نجيب افندي .

- ٣٧٤ الرقعة الثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري القاضي بالبصرة .
- ٣٧٥ الرقعة الحادية والثلاثون - كتبها الى الشيخ عبدالله الفردي خليفته في القدس الشريف .
- ٣٧٧ الرقعة الثانية والثلاثون - كتبها الى خليفته الشيخ اسماعيل الشرواني .
- ٣٧٧ الرقعة الثالثة والثلاثون - كتبها الى السيد اسعد صدرالدين الحيدري مفتي الحنفية ببغداد .
- ٣٧٨ الرقعة الرابعة والثلاثون - كتبها لبعض اساتذته ايام التحصيل .
- ٣٧٩ الرقعة الخامسة والثلاثون - كتبها الى مریده نجيب باشا .
- ٣٧٩ الرقعة السادسة والثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
- ٣٨١ الرقعة السابعة والثلاثون - كتبها الى العلامة السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
- ٣٨٢ الرقعة الثامنة والثلاثون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
- ٣٨٣ الرقعة التاسعة والثلاثون - كتبها الى العلامة صدرالدين محمد اسعد افندي الحيدري الماوراني .
- ٣٨٤ الرقعة الاربعون - كتبها من السليمانية الى داود باشا والي بغداد .
- ٣٨٥ الرقعة الحادية والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري قاضي البصرة .
- ٣٨٦ الرقعة الثانية والاربعون - كتبها من الشام الى جلي زاده مولانا الشيخ عبدالله الجلي ابن كاكي جلي خليفته في قسبة كويسنجق .
- ٣٨٧ الرقعة الثالثة والاربعون - كتبها الى خليفتين من خلفائه في بغداد للاعتناء بارشاد السيد عبدالعزيز الكيلاني نقيب بغداد في طريقة اسلافه .
- ٣٨٨ الرقعة الرابعة والاربعون - كتبها الى راغب افندي في استانبول .
- ٣٨٩ الرقعة الخامسة والاربعون - كتبها من دمشق الشام الى بعض محبيه في دياربكر .
- ٣٩٠ الرقعة السادسة والاربعون - كتبها الى مولانا الشاه عبدالعزیز المجددي الدهلوي في الهند .
- ٣٩١ الرقعة السابعة والاربعون - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب و الى سليمان باشا الباباني معا .

لاهوره	بابهت
۳۹۲	الرقعة الثامنة والاربعون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري الماوراني قاضي البصرة .
۳۹۳	الرقعة التاسعة والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري الماوراني .
۳۹۴	الرقعة الخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۵	الرقعة الحادية والخمسون - كتبها ايضا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۶	الرقعة الثانية والخمسون - كتبها براءة لدمة السيد الشيخ معروف النودهي .
۳۹۸	الرقعة الثالثة والخمسون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۳۹۹	الرقعة الرابعة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۴۰۰	الرقعة الخامسة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري ايضا ، وكان قد عزاه بوفاة ولد له في اورفه وهو في طريقه الى الشام .
۴۰۰	الرقعة السادسة والخمسون - كتبها جوابا الى كل من محمد طاهر افندي والخواجه عمر راسم افندي .
۴۰۱	الرقعة السابعة والخمسون - كتبها الى الملا محمد سعيد افندي السويدي البغدادي .
۴۰۲	الرقعة الثامنة والخمسون كتبها الى اتباعه المخلصين في المدينة المنورة .
۴۰۲	الرقعة التاسعة والخمسون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۳	الرقعة الستون - كتبها ايضا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۴	الرقعة الحادية والستون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد .
۴۰۵	الرقعة الثانية والستون - كتبها الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد والسيد عبدالغفور المشاهدي .
۴۰۶	الرقعة الثالثة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۴۰۶	الرقعة الرابعة والستون - كتبها الى الشيخ عبدالله الجلي في كويسنجق .

- ٤٠٧ الرقعة الخامسة والستون - كتبها الى السيد محمد اسعد افندي المعروف بابن الكاتب .
- ٤٠٨ الرقعة السادسة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ صالح العجلوني المعروف بابن ابي الفتح .
- ٤٠٨ الرقعة السابعة والستون - كتبها الى السيد محمد الجندي المفتي بمعرة النعمان بولاية حلب .
- ٤٠٩ الرقعة الثامنة والستون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
- ٤١٠ الرقعة التاسعة والستون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله الحيدري .
- ٤١١ الرقعة السبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
- ٤١٢ الرقعة الحادية والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
- ٤١٣ الرقعة الثانية والسبعون - كتبها جوابا الى الشيخ اسماعيل الاناراني في دمشق .
- ٤١٤ الرقعة الثالثة والسبعون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والملا محمد الجديد .
- ٤١٥ الرقعة الرابعة والسبعون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عمر المجتهد الدمشقي .
- ٤١٦ الرقعة الخامسة والسبعون - كتبها من دمشق جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
- ٤١٧ الرقعة السادسة والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
- ٤١٨ الرقعة السابعة والسبعون - كتبها الى شيخ الاسلام مكّي زاده مصطفى افندي .
- ٤١٩ الرقعة الثامنة والسبعون - كتبها جوابا الى تلميذه السيد محمود شهاب الدين الآلوسي .
- ٤١٩ الرقعة التاسعة والسبعون - كتبها الى الشيخ محمد صالح امام الشافعية في الحرم الشريف .
- ٤٢٠ الرقعة الثمانون - كتبها الى السيد محمود الكيلاني تقيب اشرف بغداد .
- ٤٢١ الرقعة الحادية والثمانون - كتبها جوابا الى الملا يحيى المزوري .
- ٤٢٢ الرقعة الثانية والثمانون - كتبها جوابا الى السيد طه الحكاري في شمدينان .

لاپهريه	بابهت
٤٢٢	الرقعة الثالثة والثمانون - كتبها من بغداد الى خليفته الشيخ احمد الخطيب الاربلي .
٤٢٣	الرقعة الرابعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد خليل السمين نقيب اشرف طرابلس الشام .
٤٢٣	الرقعة الخامسة والثمانون - كتبها الى السيد حسن تقي الدين الحصني مفتي دمشق ونقيب اشرفها .
٤٢٤	الرقعة السادسة والثمانون - كتبها من القدس الى السيد محمد امين الشهر بان عابدين .
٤٢٥	الرقعة السابعة والثمانون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عبدالرحمن الكزبري .
٤٢٥	الرقعة الثامنة والثمانون - كتبها الى الملا محمد امين السويدي البغدادي .
٤٢٦	الرقعة التاسعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد عبدالله افندي الحيدري .
٤٢٦	الرقعة التسعون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
٤٢٧	الرقعة الحادية والتسعون - كتبها جوابا الى الملا محمد امين السويدي البغدادي .
٤٢٩	الاجازات التي منحها مولانا خالد النقشبندي .
٤٢٩	الاجازة الاولى - اجازته للعلامة محمد ابن عابدين .
٤٣٠	الاجازة الثانية - اجازته للشيخ حسن الخطاط القوزاني .
٤٣٢	الاجازة الثالثة - اجازته للشيخ احمد الاغريبيوزي .
٤٣٣	الاجازة الرابعة - لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٣٥	الاجازة الخامسة - اجازته للشيخ ابراهيم افندي .
٤٣٦	الاجازة السادسة - اجازته للشيخ محمد بن عبدالله الخاني .
٤٣٦	الاجازة السابعة - كتبها للشيخ ابي الخير آذنا له بحضور ختم الخواجكان عند الشيخ خالد الجزري خليفته في دياربكر .
٤٣٧	رسائل مولانا خالد النقشبندي .
٤٣٧	رسالته في العقائد .
٤٣٨	رسالته في تحقيق الارادة الجزئية المسماة بـ «العقد الجوهري» في الفرق بين كسبي الماتريدي والاشعري .
٤٥٤	رسالته في آداب الذكر للمريدين .
٤٥٨	رسالته في بيان المراقبات وما يتولد منها من الحقائق القدسية على المشرب المجددي .

لاپهړه	سابهت
٤٥٩	سلسله رجال الطريقة النقشبندية - كتبها لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦١	سلسله رجال الطريقة القادرية - كتبها ايضا لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦٥	ديوانى مهولانا خاليدى نهقشبهندى .
٤٦٧	پيشه كى
٤٦٨	(ا)
٤٧٥	(ب)
٤٧٦	(ج)
٤٧٧	(د)
٤٨٩	(هـ)
٤٩٠	(و)
٤٩١	(ز)
٤٩٢	(ح)
٤٩٢	(ط)
٥١٤	(ث)
٥١٥	(جـ)
٥٢٧	(دـ)
٥٢٨	(هـ)
٥٣٠	(و)
٥٣٣	(ز)
٥٣٤	(حـ)
٥٣٥	(طـ)
٥٣٦	(ثـ)
٥٣٧	(جـ)
٥٣٨	(دـ)
٥٤١	(هـ)
٥٤٢	(و)
٥٤٣	(ز)
٥٤٤	(حـ)
٥٥٢	(طـ)
٥٥٩	(ثـ)
٥٦٢	(جـ)
٦٦٤	(دـ)

لاپهړه	بابهت
۵۶۲	(ی)
۵۷۶	متفرقه
۵۹۹	مخمسات
۶۰۵	قطعات
۶۱۰	رباعیات
۶۱۴	فرد
۶۲۱	بهشی کوردی
۶۲۷	القسم العربي

محمدی مهلا کریم

بہم کتیبہ دا چوہ تہوہ و دایر شتوہ تہوہ و

سہر پہر شتی لہ چاپدانی کردوہ

من منشورات المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

تذكار الرجال

(يادى مهردان)

الجزء الثاني

مشايخ هورامان النقشبنديون
وبعض من ابرز مرديهم ومنسوبيهم

(يضم جانبا من سيرهم وقسما مما تيسر الحصول عليه من آثارهم)

- باللغة الكردية -

تأليف

الشيخ عبدالكريم المدرس

العضو العامل في المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

طبع في مطبعة المجمع العلمي العراقي

بغداد - ١٩٨٣

A Publication of the Iraqi Academy

YADI MARDAN

(REMEMBERING THE GREAT MEN)

Vol. II

THE NAQSHBANDI SHEKHS OF HAWRAMAN
AND
A NUMBER OF THEIR EMINENT FOLLOWERS
(IN THE KURDISH LANGUAGE)

By :

MALA ABDULKAREEM I MUDARRIS

(Working Member of the Iraqi Academy)

IRAQI ACADEMY PRESS
BAGHDAD — 1983